Dobrotolubie

□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□

□□□□□□:

เล่มที I 15

คำนำ 15

นักบุญอันโทนีผู้ยิ่งใหญ่ 20

คำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับชีวิตและผลงานเขียนของนักบุญแอนโทนีผู้ยิ่งใหญ่ 20

คำสอนของนักบุญอันโทนีผู้ยิ่งใหญ่ 30

1. คำแนะนำเกี่ยวกับชีวิตในพระคริสต์ ซึ่งนำมาจากคำพูดของท่านในชีวประวัติของนักบุญอาธานาซิอุส จากจดหมาย 20 ฉบับและคำสอน 20 ข้อ 30
2. เกี่ยวกับศีลธรรมที่ดีและชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ ใน 170 บท 71
3. กฎแห่งชีวิตผู้สันโดษ 100
   a) แนวทางและระเบียบภายนอกของชีวิตเช่นนี้ 100
   b) โครงสร้างของชีวิตภายใน 108
   บทสรุป 116
4. คำสอนของนักบุญอันโทนีผู้ยิ่งใหญ่และเรื่องราวชีวิตของท่าน 116
   เกี่ยวกับการละทิ้งโลก 116
   คำตอบทั่วไปต่อคำถาม: แล้วเราควรทำอย่างไร? 118
   แรงผลักดันที่นำพาผู้ปฏิบัติสู่การบรรลุคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ และค้ำจุนให้เขาคงอยู่ในคุณธรรมนั้น 119
   ผู้นำทางแห่งความกระตือรือร้น 121
   ทำอย่างไรจึงจะจุดไฟความอิจฉาให้ลุกโชน? 124
   โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกระทำที่มีคุณธรรมและงานดี 130
   เป้าหมายสูงสุดของทุกสิ่งและจุดสูงสุดแห่งความสมบูรณ์แบบ 135
   ความสมบูรณ์แบบของนักบุญอันโทนีและความรุ่งโรจน์ของเขาในสวรรค์ 136
5. คำอธิบายเกี่ยวกับคำพูดบางประการของนักบุญอันโทนีผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งถูกถ่ายทอดโดยผู้อาวุโสท่านหนึ่งหลังการสิ้นชีวิตของท่าน .136

นักบุญมาคาริอุสผู้ยิ่งใหญ่ 148

ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตและผลงานเขียนของนักบุญมาคาริอุส 148

คำสอนของนักบุญมาคาริอุสผู้ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับชีวิตคริสตชน ที่คัดสรรจากคำปราศรัยของท่าน 150

1. สภาวะดั้งเดิมที่สว่างไสว 150
2. สภาพอันมืดมนของผู้ที่ตกสู่ความชั่ว 153
3. พระเจ้า ผู้สร้างการช่วยให้รอด 162
4. การก่อตั้งความมุ่งมั่นที่มั่นคงเพื่อได้รับการช่วยให้รอดในองค์พระผู้เป็นเจ้า 166
5. สภาพการทำงาน 188
6. สภาพของผู้ที่พระวิญญาณได้เริ่มทำงานในตัวเขา 212
7. ระดับสูงสุดของความสมบูรณ์แบบในคริสตศาสนา 246
8. ชีวิตในอนาคต 253

พระอับบา อิสายาห์ ผู้ทรงเกียรติ 260

คำเล่าเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับบิดาผู้ทรงเกียรติของเรา อิสยาห์ อับบาแห่งนิทรีอา และผลงานเขียนของท่าน 260

1. คำสอนของอาบา อิสายา ผู้เป็นที่เคารพนับถือ แก่ลูกศิษย์ของท่าน 263
   1. ข้อบัญญัติของอับบา อิสายาห์แก่พี่น้องที่อาศัยอยู่กับท่าน 263
   2. เกี่ยวกับกฎธรรมชาติ 265
   3. เกี่ยวกับสภาพของผู้ฝึกหัดและผู้อาศัยในห้องส่วนตัว 267
   4. เกี่ยวกับ “ ” การเดินทางของผู้ที่อาศัยอยู่ในห้องแยก และเกี่ยวกับมโนธรรม 271
   5. เกี่ยวกับคำสั่งสำหรับผู้ที่เชื่อ และเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ที่ต้องการใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสันติ 285
   6. สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะรักษาความเงียบอันประเสริฐ 292
   7. เกี่ยวกับคุณธรรม 293
   8. คำสอน 298

9. ข้อบัญญัติสำหรับผู้ทีละทิงโลก....305
10. คำพูดอีกประการ (สำหรับผู้ทีละทิงความเชือ)....306
11. เกียวกับเมล็ดมัสตาร์ด....307
12. เกียวกับไวน์....308
13. สำหรับผู้ทีได้พยายามและทำงานของตนให้สำเร็จอย่างดี....310
14. การครำครวญ....314
15. เกียวกับการละทิงโลก....316
16. เกียวกับความสุขทีพบในจิตวิญญาณทีปรารถนาจะรับใช้พระเจ้า....318
17. เกียวกับความคิดทีควรมีเมือละทิงโลกและใช้ชีวิตอย่างผู้แสวงบุญ....329
18. เกียวกับการอภัย....335
19. เกียวกับความหลงใหล....338
20. เกียวกับความถ่อมตัว....340
21. เกียวกับการกลับใจ....340
22. เกียวกับพฤติกรรมของมนุษย์ใหม่....352
23. เกียวกับความสมบูรณ์....359
24. เกียวกับความไม่ยึดติด....365
25. ถึงอับบาเปโตร ผู้เป็นศิษย์ของท่าน....365
26. คำสอนทีสืบทอดมาจากอับบา เปโตร ผู้เป็นศิษย์ของอิสยาห์....389
27. เกียวกับ ‘จงระวังตัวเจ้าเอง’ (เฉลยธรรมบัญญัติ 15:9)....394
28. เกียวกับกิงก้านแห่งความชัว....398
29. คำครำครวญ....400
2. กฎและคำแนะนำสำหรับพระภิกษุผู้เริมต้น....409
3. คำสอนของอับบา อิสยาห์....415
4. เกียวกับการรักษาจิตใจ: 27 บท....418
5. บทเกียวกับชีวิตนักพรตและความเงียบ....425

พระมาร์คผู้ถือศีล....427
ข้อมูลเกียวกับชีวิตและผลงานเขียนของนักบุญมาร์ค....427
คำสอนของมาร์คผู้ถือศีลเกียวกับชีวิตทางจิตวิญญาณ....428
1. จดหมายถึงพระนิโคลัส....428
2. คำตอบของพระนิโคลัสต่อคำเขียนของมาร์คผู้ถือศีล....443
2. คำสอนของนักบุญมาร์ค ทีนำมาจากงานเขียนอืน ๆ ของท่าน....445
3. 200 บทเกียวกับกฎหมายทางจิตวิญญาณ....476
4. สำหรับผู้ทีคิดว่าตนเองสามารถได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้ด้วยการกระทำของตนเอง, 226 บท....492

อับบา เอวากริอุส แห่งปอนตัส....514
ข้อมูลเกียวกับชีวิตของอับบา เอวากริอุส....514
คำแนะนำเกียวกับการปฏิบัติธรรมของพระเอวากริอุส....521
1. บทเกียวกับชีวิตทีกระตือรือร้น ซึงเขียนถึงอนาโตลิอุส....521
2. พระเอวากริอุส นักบวช เกียวกับชีวิตทีกระตือรือร้น: หนึงร้อยบท....534
คำสอนของผู้อาวุโสศักดิสิทธิ....538
3. ผลงานของพระภิกษุเอวากริอุส ซึงเป็นตัวอย่างของชีวิตในวัด ทีสอนว่าคนเราควรพยายามและรักษาความเงียบอย่างไร....540
4. นักบวชเอวาเกริอุส: 33 บทเกียวกับความเปรียบเทียบ หรืออุปมา....547
5. คำสอนของเขาเกียวกับชีวิตทางจิตวิญญาณ ตามลำดับตัวอักษร....549
6. คำกล่าวอืนๆ ของผู้เขียนเดียวกัน....550
7. เกียวกับ “ความคิดแปดประการ” ถึงอนาโตลิอุส....551
8. ความคิดของเขาเอง ซึงเกียวข้องกับบทวิเคราะห์เกียวกับความคิดทังแปด....554
9. คำแนะนำสำหรับฟีน้องทีอาศัยอยู่ในชุมชนนักบวชและสถานพักฟืน....556
10. คำสอนของพระองค์แก่หญิงพรหมจารี....560
11. เกียวกับความคิดชัวร้ายต่าง ๆ, บท....564
12. คำสอนของพระนักบวชเอวากริอุส....580

เล่ม II....582
คำนำ....582

นักบุญยอห์น คาสเซียน ผู้เป็นชาวโรมัน....583
คำบรรยายสันๆ เกียวกับท่าน....583

ภาพรวมของการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ....585
1. เป้าหมายและจุดหมายของการปฏิบัติธรรม....585
2. ด้วยเป้าหมายนี้ในใจ เราต้องกำหนดด้วยว่าการละทิ้งของเราควรมีรูปแบบอย่างไร....587
3. การต่อสู้ระหว่างเนื้อหนังและจิตวิญญาณ....589
4. ภาพรวมทั่วไปของอารมณ์และต่อสู้กับมัน....593
5. การต่อสู้กับแปดความปรารถนาหลัก....597
1. การต่อสู้กับความตะกละ....597
2. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งการล่วงประเวณี....608
3. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งความโลภ....619
4. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งความโกรธ....627
5. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งความเศร้า....636
6. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งความสิ้นหวัง....639
7. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งความหยิ่งยโส....644
8. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งความหยิ่งยโส....651
6. การต่อสู้กับความคิด และผ่านความคิดเหล่านั้นเพื่อต่อสู้กับวิญญาณชั่ว....661
7. การต่อสู้กับทุกชนิดของความทุกข์ทรมานที่เกิดจากความโชคร้ายและภัยพิบัติ....673
8. เกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้าและเจตจำนงเสรี....691
9. เกี่ยวกับการสวดภาวนา....695
10. เกี่ยวกับการนำทางในชีวิตทางจิตวิญญาณ – การสนทนาพร้อมคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์มากที่สุด....705
11. เกี่ยวกับระดับความสมบูรณ์ในชีวิตทางจิตวิญญาณ ตามแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสมบูรณ์นั้น....709
12. เมื่อการสำนึกผิดเสร็จสิ้น....713

พระผู้ทรงเกียรติ อิสิคิอุส, พระสงฆ์แห่งเยรูซาเล็ม....716
คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....716
ถึงเทโอดุลัส: คำสอนที่ช่วยกู้วิญญาณและนำสู่ความรอดเกี่ยวกับความมีสติและการอธิษฐาน....717

นักบุญนิลุสแห่งซีนาย....759
คำเล่าเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....759
คำแนะนำในการปฏิบัติชีวิตแบบอัสเคติก ของท่านผู้เคารพ นิลัส แห่งซีนาย....761
1. คำพูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน....761
คำนำ....761
153 บทเกี่ยวกับการอธิษฐาน....762
2. เกี่ยวกับวิญญาณชั่วทั้งแปด....782
1. เกี่ยวกับความตะกละ....782
2. เกี่ยวกับการล่วงประเวณี....785
3. เกี่ยวกับความรักในเงิน....789
4. เกี่ยวกับความโกรธ....799
5. เกี่ยวกับความเศร้า....802
6. เกี่ยวกับความท้อแท้....805
7. เกี่ยวกับความหยิ่งยโส....808
8. เกี่ยวกับความหยิ่งยโส....814
3. บทที่ให้คำเตือน....817
4. ความคิดที่ทำให้คนหันหลังให้สิ่งที่ชั่วคราว และผูกพันกับสิ่งที่ไม่เสื่อมสลาย....825
5. ความคิดและคำเตือนที่คล้ายกับข้อความข้างต้น ซึ่งนำมาจากงานเขียนอื่น ๆ ของนักบุญนิลัส....830
6. คำเตือนสำหรับพระภิกษุ....845

นักบุญเอฟเรมชาวซีเรีย....848
คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....848
คำแนะนำของนักบุญเอฟเรมสำหรับผู้ปฏิบัติธรรม....852
1. คำเตือนให้กลับใจและแสวงหาความรอด....852
2. บทเรียนเกี่ยวกับการกลับใจ....878
3. ภาพรวมทั่วไปของชีวิตของผู้ที่ได้อุทิศตนเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย....895
4. เกี่ยวกับคุณธรรมและอารมณ์....905
คุณธรรมของจิตวิญญาณ....905
คุณธรรมทางกาย....906
ความปรารถนาของจิตวิญญาณ....906
ความปรารถนาทางเนื้อหนัง....907

5. เกียวกับการต่อสู้กับแปดกิเลสหลัก โดยทั่วไป 912
1. เกียวกับการต่อสู้กับความตะกละ.....913
2. เกียวกับการต่อสู้กับความใคร่ 916
3. เกียวกับการต่อสู้กับความรักในเงิน 931
4. เกียวกับการต่อสู้กับความโกรธ 933
5. เกียวกับการต่อสู้กับความเศร้า.....938
6. เกียวกับการต่อสู้กับความท้อแท้ 945
7. เกียวกับการต่อสู้กับความว่างเปล่า.....950
8. เกียวกับการต่อสู้กับความหยิงยโส 951
6. บทเรียนทั่วไปเกียวกับชีวิตนักพรต 958
7. คำแนะนำสำหรับผู้ปฏิบัติธรรม 1001

นักบุญจอห์น คลิมาคัส 1010
คำบรรยายสั้นๆ เกียวกับท่าน 1010
คำสอนทางความเคร่งครัดของนักบุญยอห์น คลิมาคัส 1011
1. หลักการทั่วไปของการปฏิบัติธรรม 1011
2. เกียวกับการกลับใจ.....1015
3. เกียวกับคุณธรรมและความปรารถนา – และการต่อสู้กับความปรารถนา – โดยทั่วไป 1018
4. เกียวกับการต่อสู้กับความปรารถนาหลักทั้งแปด 1033
1. การต่อสู้กับความตะกละ 1033
2. การต่อสู้กับการล่วงประเวณี 1036
3. การต่อสู้กับความรักในเงิน 1044
4. การต่อสู้กับความโกรธ.....1047
5. การต่อสู้กับความเศร้า.....1052
6. การต่อสู้กับจิตวิญญาณแห่งความท้อแท้ 1054
7. การต่อสู้กับความหยิงยโส 1055
8. การต่อสู้กับความหยิงยโส 1059
5. เกียวกับความไม่ยึดติด 1065

บรรดาพระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์และน่านับถือ บาร์ซานูฟีอุส และ ยอห์น 1067
คำบรรยายสั้นๆ เกียวกับท่านทั้งสอง 1067
คำแนะนำเกียวกับการถือศีลอด 1071

พระอับบา โดโรเทอุส ผู้ทรงเกียรติ.....1105
คำบรรยายสั้นๆ เกียวกับท่าน 1105
คำแนะนำสำหรับผู้ปฏิบัติธรรม 1106

นักบุญไอแซคชาวซีเรีย 1142
คำบรรยายสั้นๆ เกียวกับท่าน 1142
คำแนะนำในการปฏิบัติชีวิตนักพรต 1144

เล่มที่ III 1242
คำนำ 1242

พระคุณเจ้าไดอาโดคัส ผู้เป็นพระสังฆราชแห่งโฟติกี ในเอพิรัสแห่งอิลลีเรีย 1243
คำบรรยายสั้นๆ เกียวกับท่าน 1243
คำอธิบายของนักบุญดิอาโดคัสเกียวกับขีดจำกัดสูงสุดหรือจุดสูงสุดของความสมบูรณ์แบบในคุณธรรมหลัก 1244
หนังสือทางจิตวิญญาณ แบ่งเป็นหนึงร้อยบทของการปฏิบัติอย่างจริงจัง เต็มไปด้วยความรู้ทางจิตวิญญาณและความเข้าใจอย่างลึกซึง 1245

พระบิดาผู้ทรงเกียรติยศ จอห์น แห่ง คาร์พาทอส.....1300
คำบรรยายสั้นๆ เกียวกับท่าน 1300
ถึงนักบวชในอินเดียที่ได้เขียนจดหมายมาหาท่าน ท่านได้ส่งบทเทศนาจำนวนหนึงร้อยบท.....1301

พระอับบา โซซิมา ผู้ได้รับพระพร (จากปาเลสไตน์) 1325
คำบรรยายสั้นๆ เกียวกับท่าน 1325
คำสอนของอับบา โซซิมา ผู้ศักดิ์สิทธิ์ 1327

นักบุญมักซิมัส ผู้สารภาพ 1350

คำเล่าเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน 1350
1. คำสอนเกี่ยวกับการถือศีลอด ในรูปแบบคำถามของศิษย์และคำตอบของผู้อาวุโส 1353
2. สีร้อยบทเกี่ยวกับความรัก....1380
คำนำถึงเอลพิดิอุส 1380
เซนทูเรียแรกเกี่ยวกับความรัก....1381
ร้อยบทที่สองเกี่ยวกับความรัก 1393
ร้อยบทที่สามเกี่ยวกับความรัก....1411
บทที่ 400 เกี่ยวกับความรัก 1427
3. บทที่เน้นการคิดวิเคราะห์และปฏิบัติ ซึ่งคัดเลือกจาก 700 บทของหนังสือ *Dobrotolubie* ฉบับภาษากรีก 1441

อับบา ฟาลาซิอุส ผู้ได้รับพร 1496
คำเล่าเรื่องสั้นเกี่ยวกับท่าน....1496
อับบา ฟาลาสซิอุส เกี่ยวกับความรัก การถือศีล และชีวิตทางจิตวิญญาณ ถึงพระปุโรหิตเปาโล 1497
ข้อที่ 101 1497
ข้อที่ 102 1502
หมายเลขหนึ่งร้อยสาม 1508
คำอธิษฐาน 1514
บทที่ 104 1514

นักบุญเทโอโดร์ ผู้เป็นพระสังฆราชแห่งเอเดสซา 1522
คำเล่าเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน 1522
หนึ่งร้อยบทที่มีประโยชน์สูงสุด โดยพระบิดาผู้เป็นที่เคารพนับถือของเรา เทโอโดร์แห่งเอเดสซา 1523

นักบุญธีโอดอร์แห่งเอเดสซา....1548
คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....1548
คำอภิปรายเชิงสมมุติของบิดาผู้เป็นที่เคารพของเรา เทโอโดเรส 1548

พระอับบา ฟิเลมอน 1559
คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....1559
เรื่องราวที่ให้บทเรียนอันล้ำค่าเกี่ยวกับอับบา ฟิเลมอน....1560

พระบิดาผู้ทรงเกียรติ เทโอโนสตัส....1574
คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....1574
เกี่ยวกับชีวิตที่กระตือรือร้นและชีวิตที่ครุ่นคิด รวมถึงเรื่องพระสงฆ์ บทต่างๆ 1575
เกี่ยวกับตำแหน่งนักบวช....1578
เกี่ยวกับพระสงฆ์ 1587
เกี่ยวกับพระสงฆ์ 1594

พระผู้เคารพ ฟิโลเทโอส แห่งซีนาย....1596
คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....1596
40 บทเกี่ยวกับความมีสติ โดยพระบิดาศักดิ์สิทธิ์ ฟิโลเทโอส แห่งซีนาย....1596

เอลียาห์, ผู้อาวุโสและเอ็กซาร์ค....1613
คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน....1613
"การรวบรวมดอกไม้" ที่จัดขึ้นด้วยความปัญญาอันยิ่งใหญ่โดยเอลียาห์ ผู้เป็นปุโรหิตและเอคดิคัสที่อายุน้อยที่สุด 1615

เล่มที่ IV....1632

นักบุญเทโอโดร์ สตูดิตี 1632
’s Ascetic Instructions to Monks....1632
คำนำ....1632
ภาพร่างชีวิตของนักบุญเทโอโดร์ สตูดิตี 1635
1. ชีวิตนักบวชนั้นสูงส่งเพียงใด 1649
2. อย่าคิดสูงเกินตัว....1650
3. จงระมัดระวัง: เพราะศัตรูไม่เคยหลับใหล – เพื่อเป็นความปลอบประโลมแก่ผู้เลี้ยงแกะ....1651
4. จงระลึกถึงความตายและวันพิพากษา และจงมุ่งมั่นรักษาคำปฏิญาณของท่าน....1653
5. แข่งขันกันในการทำความดี แต่ไม่ใช่ในการทำความชั่ว 1655
6. ต่อต้านความใคร่; เพราะด้วยไฟนี้ ไฟนิรันดร์จึงถูกจุดขึ้น; และความตายอาจมาทันผู้ใดในขณะนั้นเอง....1657
7. หน้าที่อันสูงส่ง; การแสดงความขอบคุณด้วยการรักษาคำปฏิญาณ....1658

8. อย่าท้อใจ: ความเหนื่อยยากนั้นน้อยนิด; รางวัลนั้นไม่มีที่สิ้นสุด 1660
9. เพื่อทำความสะอาด ปลูก และรดน้ำทุ่งนาของจิตวิญญาณ เพื่อให้มันให้ผลทางจิตวิญญาณ.....1661
10. พระเจ้ากำลังเสด็จมา – จงอดทน; – และสิ่งใดจะค้าจุนท่าน? 1662
11. ศัตรูปลุกเร้าอารมณ์; แต่จงต้านทานเขา และท่านจะชนะ; พระเจ้าเป็นผู้ช่วยของท่าน 1665
12. ให้เราจากไปจากที่นี่… คือ จากอาณาจักรแห่งความปรารถนา ผ่านการถือศีลอดของท้อง ตา ลิ้น หู มือ และเท้า 1667
13. การตื่นนอน; พิธีสวดเช้า; ชั่วโมงแรก; การทำงาน.....1669
14. จงตั้งใจไว้กับพระเจ้า และถือว่าสิ่งอื่นทั้งหมดเป็นสิ่งไร้ค่า 1672
15. ท่านได้หนีพ้นจากโลกแล้ว แต่ท่านยังไม่ได้หนีพ้นจากความวุ่นวายของอารมณ์ที่ถูกศัตรูของท่านปลุกเร้า:
ท่านต้องระมัดระวังและยืนหยัด 1674
16. เมื่อเห็นความก้าวหน้าของท่าน ข้าพเจ้าก็รู้สึกยินดี; แต่ด้วยความกังวลว่าท่านอาจหยุดนิ่ง ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่าน:
อย่าขัดขวางกระแสความก้าวหน้านี้ โดยหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่ไม่เหมาะสม และมุ่งมั่นในทุกสิ่งที่ถูกต้อง.....1675
17. ทำไมท่านจึงทิ้งโลกนี้? เพื่อชำระตัวให้บริสุทธิ์; และผู้ใดที่ดำเนินชีวิตด้วยจิตวิญญาณแห่งชีวิตนี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยความเชื่อในผู้ดูแลวัด ผู้นั้นย่อมได้รับพร 1678
18. ชีวิตในชุมชนนั้นเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญที่สุด; และผู้ใดที่ดำเนินชีวิตตามจิตวิญญาณของชุมชนนั้นย่อมได้รับพร.....1679
19. ให้ทุกคนในพวกท่านพัฒนาคุณธรรมของตนเองให้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ: ผู้เชื่อฟังให้เชื่อฟังยิ่งขึ้น; ผู้ถ่อมตนให้ถ่อมตนยิ่งขึ้น;
ผู้ขยันให้ขยันยิ่งขึ้น.....1681
20. ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในความสำเร็จของท่าน… ในบางคนด้วยความถ่อมใจ ในบางคน.....1682
21. จงเป็นคนดี – และอย่าให้ศัตรูเข้ามาในใจคุณ เกรงว่าเขาจะร้องขึ้นว่า: ‘ทุกคนได้กลายเป็นคนชั่วแล้ว’.....1684
22. ทุกสิ่งล้วนมาจากพระเจ้า; แต่ความพยายามของเราเองก็จำเป็นเช่นกัน เพื่อรักษาและก้าวไปข้างหน้า 1685
23. ต่อต้านศัตรูที่ปลุกเร้าความปรารถนา.....1686
24. เพื่อป้องกันการลุกโชนของกิเลส: พระวจนะของพระเจ้า การรักษาประสาทสัมผัส—โดยเฉพาะการมองเห็น—
และการปฏิเสธการพักผ่อนให้แก่เนื้อหนัง: จงระมัดระวัง; แม้ท่านจะเคยล้มลงหลังการรับบัพติศมา แต่เมื่อได้ปฏิญาณตนเป็นชีแล้ว
อย่าให้ล้มลงอีก 1687
25. สำหรับผู้ที่เอาชนะความปรารถนา – จะได้รับมงกุฎ; สำหรับผู้ที่ยอมแพ้ต่อความปรารถนา – จะได้รับความทุกข์ทรมาน;
หากท่านอยู่ในกลุ่มแรก ก็ดีแล้ว; หากอยู่ในกลุ่มหลัง จงรีบแก้ไขทางเดินของท่าน 1688
26. เมื่อมองลงสู่โลกจากความสูงของชีวิตนักบวช คุณจะเห็นทะเลแห่งความว่างเปล่ากำลังซัดสาด; ดังนั้น จงชื่นชมยินดีเถิด
ที่คุณได้หลุดพ้นจากสิ่งนี้.....1691
27. การประกอบพิธีกรรมประจำวันในโบสถ์ อาหารที่ขาดแคลน การปฏิบัติตามกฎระเบียบของชีวิตร่วมกัน
ค่าปรับและการชดใช้บาป ล้วนต้องการความเหนื่อยยากและความอดทนอย่างมาก; แต่เนื่องจากสิ่งนี้นำไปสู่ความรอด
และจะได้รับมงกุฎเป็นรางวัล จงมีใจที่เข้มแข็ง 1693
28. คุณเหมือนดินดี ที่ให้ผลแห่งคุณธรรม ไม่ว่าจะในตัวคุณเองหรือในตัวผู้อื่น.....1695
29. อีกไม่นาน เราจะจากที่นี่ไป; แต่ขอให้การจากไปของเราได้รับการส่งท้ายที่ดี.....1696
30. เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่มั่นคง เราต้องปฏิบัติตามกฎของชุมชน ซึ่งห้ามการแยกตัวภายในพี่น้อง
รักษาความเท่าเทียมกันในหน้าที่ของทุกคน และด้วยเหตุนี้จึงปกป้องเราไม่ให้ตก.....1699
31. ไม่ว่าเราจะทนทุกข์อะไรที่นี่ ก็จะมีรางวัลที่บรรยายไม่ได้ ดังนั้น
ขอให้เราเดินหน้าต่อไปโดยไม่เกียจคร้านบนเส้นทางอันยากลำบากนี้ โดยเดินตามรอยเท้าของนักบุญผู้ล่วงลับไปแล้ว
ซึ่งพวกเขาคือผู้คนเช่นเดียวกับเรา.....1701
32. ทางแห่งความศักดิ์สิทธิ์คือการทำทุกสิ่งตามกฎเกณฑ์; ผู้ที่เบี่ยงเบนจะหลงทางไปสู่ความเกินพอดีหรือความขาดแคลน;
การเบี่ยงเบนนั้นอนุญาตได้ แต่ต้องได้รับความรู้เห็นชอบจากเจ้าอาวาสเท่านั้น หากไม่เช่นนั้นจะไม่มีผลลัพธ์ที่ดี 1703
33. เมื่อแสวงหาคำแนะนำจากพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับวิถีชีวิต เราต้องระลึกถึงชีวิตของนักบุญทั้งหลาย ผู้ได้นำสิ่งนี้ไปปฏิบัติ –
เริ่มต้นด้วยความยำเกรงพระเจ้า และจบลงด้วยความถ่อมใจอย่างลึกซึ้ง.....1704
34. เพื่อป้องกันการก่อความวุ่นวายต่อระเบียบที่มีอยู่ ผู้ใดก็ตามที่สังเกตเห็นการวางแผนหรือการประท้วง
ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันที 1707
35. การแสดงออกของการทำงานภายในตัวเราของพระวิญญาณของพระเจ้าและวิญญาณแห่งการหลอกลวง ซึ่งได้ถูกชี้แจงไว้
เพื่อให้เมื่อเรารู้สิ่งนี้แล้ว เราจะได้มุ่งมั่นแสวงหาสิ่งแรกและห้นหลังให้สิ่งหลัง.....1708
36. การทำความดีเป็นสิ่งจำเป็น; แต่เนื่องจากทุกการกระทำมีรางวัลเป็นของตนเอง จึงไม่ขัดขวางผู้ฉลาดจากการเจริญรุ่งเรือง 1709
37. ด้วยความเชื่อและความรักต่อข้าพเจ้า จงขยันหมั่นเพียร; ผู้ที่รับผิดชอบงาน จงบริหารจัดการอย่างชาญฉลาด
และผู้ที่อยู่ใต้การดูแลของท่าน จงปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์ 1711
38. ทางชีวิตแห่งการเชื่อฟังนั้นอยู่เหนือทางอื่นทั้งสิ้น: นี่คือทางที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้.....1712
39. จงระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้ถูกชักจูงไปสู่สิ่งชั่วร้าย จงมุ่งมั่นทำสิ่งที่ดี โดยระลึกถึงวันพิพากษา และยิ่งไปกว่านั้น
คือการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวและคำตัดสินของมัน.....1714
40. ความเกรงกลัวพระเจ้าช่วยป้องกันดาบของศัตรูเรา.....1715
41. เมื่อท่านปฏิบัติต่อผู้ดูแลเหมือนเป็นอำนาจอิสระ ท่านก็ก่อให้เกิดอำนาจสองฝ่ายและความแตกแยก; แต่เมื่ออำนาจถูกแบ่งแยก
อาณาจักรก็ไม่อาจยืนหยัดได้ 1716
42. ช่วงเทศกาลมหาพรตต้องการการถือศีลไม่เพียงแต่ทางกาย แต่ยังรวมถึงทางจิตวิญญาณด้วย 1717

43. ผู้ทีทำงานในชุมชนนั้นเป็นผู้มีบุญ: จงชืนชมยินดี!.....1720
44. ความกังวลเกียวกับตำแหน่งผู้ดูแลอาราม.....1722
45. ปีศาจล่อลวงด้วยการปลุกเร้าความปรารถนา และพวกมันทำลาย: เราต้องต่อสู้ 1725
46. เราได้รับการเรียกให้ดำเนินชีวิตทีนอบนุญ: แต่เราใช้ชีวิตตามความตั้งใจของเราเอง และตามความคาดหวังของผู้อืนหรือไม่?
.....1728
47. จงมันคงในชีวิตทีท่านได้เลือกไว้ และอย่าปฏิเสธความสุขทีรออยู่ข้างหน้า 1729
48. ความตายอยู่ใกล้แล้ว: จงเตรียมตัวโดยชำระล้างตนเองให้พ้นจากกิเลส.....1732
49. ภาพแห่งความทุกข์ทรมานของพระผู้ช่วยให้รอดของเราเพือเรา: ความรุ่งโรจน์และคำขอบคุณจงมีแด่พระองค์! 1734
50. บทเรียนจากการเห็นผู้ตาย: อย่ากังวลกับร่างกาย แต่จงกังวลกับสวรรค์ 1736
51. ทุกคนในวัดต่างทำงานและร่วมแรงร่วมใจเพือประโยชน์ส่วนรวม;
แต่ทำไมสิงทีวัดผลิตขึนทังหมดกลับถูกแต่ละบุคคลนำไปใช้ส่วนตัว 1737
52. ให้ความรักพีน้องคงอยู่; ขอให้ทุกท่านได้รับความรอดด้วยการชำระตัวให้บริสุทธิ; หลีกเลียงการพูดเล่นและเสียงหัวเราะ;
ฉันรู้สึกเจ็บใจเมือได้ยินว่ามีเรืองผิดปกติเกิดขึนในหมู่ท่าน.....1740
53. ข้าพเจ้ากำลังจากไป แต่ข้าพเจ้าทิงจิตวิญญาณของข้าพเจ้าไว้กับท่านทังหลาย; จงดำเนินต่อไป แม้ไม่มีข้าพเจ้า
ก็จงทำเช่นทีท่านทังหลายได้ทำเมือข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน 1743
54. จงทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า; จงดูแลซึงกันและกัน โดยไม่แสวงหาความพอใจของตนเอง; อย่าคิดว่าตนเองฉลาด;
จงมีใจเป็นหนึงเดียว.....1745
55. พระองค์ทรงแสดงความโปรดปรานต่อผู้ทำงานด้วยความกระตือรือร้น
และทรงขอให้พวกเขาแสดงความกระตือรือร้นทังในการปฏิบัติทางจิตวิญญาณและในหน้าทีของนักบวช 1747
56. ผู้เริมต้นต้องเผชิญกับความล่อลวงทีรุนแรง เนืองจากร่องรอยของนิสัยและนิสัยใจทีผิดบาป 1750
57. เรากำลังอยู่ในสงคราม: ฉันในฐานะผู้บัญชาการของคุณ ขอเตือนคุณด้วยคำเหล่านี: จงยืนหยัด.....1752
58. ข้าพเจ้าคิดถึงความตายและทุกสิงทีเกิดขึนในเวลานัน และอธิษฐานขอให้ข้าพเจ้าได้รับการชำระล้าง
และไม่ต้องทนทุกข์ในไฟนรก; แต่ท่านทังหลาย จงชืนชมยินดี และรอคอยรางวัล
แม้สถานการณ์ปัจจุบันของท่านจะเต็มไปด้วยความเศร้าโศก.....1754
59. หลังจากทีได้อยู่ท่ามกลางความว่างเปล่าของโลก ข้าพเจ้าได้ขอบคุณพระเจ้าทีพวกเราได้หนีพ้นจากทีนัน.....1756
60. จงลุกขึนและแสวงหาการรักษาจากพระเจ้า ผู้รักษาทุกสิง.....1759
61. จุดกึงกลางของเทศกาลมหาพรต; เราได้ทำงานหนัก และเห็นผลแล้ว: ความเมตตาของพระเจ้า; เมือได้ถวายคำขอบคุณแล้ว
ขอให้เราเดินหน้าต่อไป 1760
62. ระเบียบของท่านได้ตังมันดีแล้ว: จงรักษาไว้ 1761
63. หลังจากทีได้เฉลิมฉลองเทศกาลอีสเตอร์แล้ว ขอให้เราดำเนินชีวิตต่อไปในจิตวิญญาณของช่วงเทศกาลมหาพรต
เพือไม่ให้เราสูญเสียสิงทีได้มาในช่วงนี แต่กลับเพิมพูนมันให้มากขึน 1763
64. เราได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจอันสูงส่ง; ขอให้เราขืนชมยินดี ขอบคุณ และลงมือทำ รับทุกงานเพือภารกิจนี
และอดทนต่อทุกสิง.....1765
65. เมือคิดถึงสิงทีผู้เผยพระวจนะ อัครทูต และนักบุญอืนๆ ได้ทนทุกข์เพือราชอาณาจักรสวรรค์
ขอให้เราเต็มเปียมไปด้วยความกระตือรือร้น 1768
66. พระเจ้าได้มอบพวกท่านไว้ในความดูแลของฉัน; นันคือเหตุผลทีฉันกระตือรือร้นทีจะสอนพวกท่าน.....1769
67. เพราะข้าพเจ้ารักท่าน ข้าพเจ้าจึงยินดีเมือท่านเจริญรุ่งเรือง และเศร้าใจเมือเห็นสภาพจิตใจของท่าน.....1770
68. ความสันติในความเพ้อฝันและเรืองเล็กน้อย; แต่เป้าหมายของเราสูงส่ง และการทำงานของเรามีผลอุดมสมบูรณ์.....1772
69. เราต้องทนรับทุกสิงทีไม่พึงประสงค์ทีมาเยือนเรา; และให้เราเป็นผู้สมควรทีจะเข้าร่วมในหมู่ผู้รับความทุกข์ทรมาน 1773
70. พระเจ้าต้องการอะไรจากท่าน? การละทิงความประสงค์ส่วนตัวและยอมจำนนต่อความประสงค์เดียวของเจ้าอาวาส; ดังนัน
อย่าคิดจะแยกตัวออกจากผู้อืนในสิงใดทังสิน แม้แต่ในการทำความดี 1775
71. สาเหตุของบาปคือความหยิงยโสและความไม่เชือฟัง; และจากสิงเหล่านีเกิดทุกข์ทุกชนิด: ส่วนจากความถ่อมใจและความเชือฟัง
.....1777
72. การลงโทษและมาตรการแก้ไขอืนๆ มีประโยชน์ต่อการช่วยให้รอดได้อย่างไร? พวกมันคือทางสู่สวรรค์.....1778
73. ทางนียากลำบากและเต็มไปด้วยความทุกข์; แต่เป็นการตอบแทน ความปลอบประโลมอันไม่มีทีสินสุดกำลังรอคอยเรา:
ขอให้เราอดทน 1779
74. เมือพระราชาทรงเรียกแขกมารับประทานอาหารคำ ทุกคนต่างรีบเร่ง พระราชาแห่งสวรรค์ได้ทรงเรียกเราแล้ว
เราจะไม่อาจรีบเร่งได้อย่างไร โดยรับทุกสิงไว้: อย่าให้ใจท้อแท้ แต่จงต่อสู้อย่างกล้าหาญต่อทุกสิง 1781
75. เมือเห็นผลแห่งชีวิตทีดี ตามวิถีของเรา จงยึดมันในวิถีนันมากยิงขึน: และท่านจะกลายเป็นทีประทับของพระเจ้าตรีเอกภาพ 1783
76. สำหรับผู้ทีดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ ทุกวันคือวันเฉลิมฉลอง ท่านปรารถนาสิงนีหรือไม่?
จงกระตือรือร้นทีจะทำสิงทีพระเจ้าพอพระทัย และอดทนต่อทุกสิงเพือพระองค์ 1785
77. ชีวิตเต็มไปด้วยความวุ่นวาย; แต่ก่อนอืน จงอธิษฐานให้ผู้บังคับเรือของท่านมีสติและปัญญา;
แล้วจงหาความสบายใจในความหวังทีจะถึงจุดจบทีมีความสุข.....1786
78. เช่นเดียวกับเมือชาวอาหรับเข้ามาใกล้ เราต้องระมัดระวังทุกทางเพือไม่ให้ตกอยู่ในมือของพวกเขา ดังนัน
เราจึงต้องป้องกันตัวจากศัตรูทางจิตวิญญาณ โดยสวมใส่อาวุธของพระเจ้า 1789

79. เวลาเหลือน้อยแล้ว: เราต้องระมัดระวังอยู่เสมอ เช่นเดียวกับทีท่านกำลังทำอยู่
โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการปลูกฝังความถ่อมใจและความอ่อนโยน ตามแบบอย่างของพระคริสต์ 1790
80. ข้าพเจ้าชมเชยความเชื่อฟังของท่าน: จงดำเนินต่อไปในแนวทางนี้; และทั้งผู้ทีมอบหมายหน้าที ผู้ทีปฏิบัติหน้าที—
และผู้ทีรับหน้าที—จงกระทำด้วยความเคารพต่อพระเจ้า 1793
81. ให้เราเฝ้าระวังการลุกขึนของความปรารถนา ซึงน่ากลัวกว่าดาบ โดยใช้บัญญัติเป็นโล่ และใช้ความรังเกียจเป็นอาวุธ.....1794
82. พีน้องผู้นันได้จากไปแล้ว ทำไม? เพราะเขาไม่ระมัดระวังตนเองและยอมแพ้ต่อความคิดทีหลอกลวง; หากเขาได้ระมัดระวังตนเอง
คำแนะนำในบทสดุดีคงจะนำเขากลับสู่ทางทีถูกต้อง; และเจตจำนงของเขาไม่มันคง 1795
83. อย่าให้สิงใดแยกเราออกจากความรักของพระเจ้า; แต่ขอให้เราอดทนในความพยายามและคุณธรรมของเรา
จนกระทังเราบรรลุถึงระดับของพระคริสต์ 1797
84. ผู้ชัวร้ายเช่นนีคือใคร? ทุกคนทีดำเนินชีวิตอย่างชัวร้าย; โดยเฉพาะอย่างยิงผู้ทีไม่พอใจกับอาหารการกินอันน้อยนิดในวัด
ซึงขัดกับคำปฏิญาณของตน 1799
85. เป็นเรืองทีขมขืนทีมีอีกสองคนได้จากไป.....1802
86. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจจากความมันคงและความอดทนของท่าน; จงเดินหน้าต่อไปและพยายามให้หนักยิงขึน –
และพระพรของพระเจ้าจะอยู่กับท่าน; แต่ผู้ทีไม่เป็นเช่นนัน ก็ไม่ใช่ของพระเจ้า 1803
87. เมือได้ละทิงโลกแล้ว แต่กลับหันสายตาไปมองมันอีกครัง – คุณกำลังกระทำทังอย่างโง่เขลาและทำลายตัวเอง:
โปรดกลับมาใช้สติเถิด ฉันขอร้องคุณ 1805
88. ข้าพเจ้าชืนชมยินดีทีท่านทังหลายได้ตังตัวได้ดี; แต่นีไม่ใช่ผลงานของข้าพเจ้า แต่เป็นของขวัญจากพระเจ้า;
ข้าพเจ้าจึงชืนชมยินดี เพราะเราเป็นหนึงเดียวกับท่านทังหลาย: ขอให้พระเจ้าทรงคุ้มครองท่าน และช่วยให้ท่านเจริญรุ่งเรือง 1806
89. เมือท่านได้ฟังตามคำเรียกของพระเจ้า เหมือนอับราฮัม ท่านได้ทิงทุกสิงไว้เบืองหลังแล้ว: อย่าเศร้าโศก
แต่จงอดทนต่อทุกสิงด้วยความหวัง: มงกุฎกำลังรอท่านอยู่.....1809
90. เช่นเดียวกับทีหน้าทีของฉันคือต้องส่งเสริมให้พวกคุณต่อสู้อยู่เสมอ
ดังนันหน้าทีของพวกคุณก็คือต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอด้วยชุดเกราะทางจิตวิญญาณทีครบถ้วน และต่อสู้ 1811
91. ฤดูใบไม้ผลิได้มาถึงแล้ว: จงระมัดระวัง; ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านงดดืมเหล้า ไม่กินจนอืม และระมัดระวังเมือเข้าไปในเมือง
และอย่าพาสิงของทางโลกกลับมายังวัดจากทีนัน.....1812
92. การควบคุมความอยากของตัวเองคือคุณธรรมทีสำคัญทีสุดของเรา 1814
93. ท่านกำลังพยายามทำสิงดีในทุกเรือง; ความยากลำบากนันมาก แต่รางวัลนันยิงใหญ่กว่า; ดังนัน จงพยายามต่อไปเรือยๆ..1816
94. ท่านรู้ดีว่าเหตุใดเราจึงมาทีอารามนี: ดังนัน อย่าให้สิงใดขัดแย้งกับสิงนัน 1817
95. เราคือกองทัพของพระคริสต์: จงเตรียมชุดเกราะของท่านให้พร้อมเสมอ; เพราะศัตรูไม่เคยหลับใหล – และจงต่อสู้.....1821
96. ให้เราจดจำว่าเราเคยเป็นอย่างไรมาก่อน เราได้รับการเรียกมาอย่างไร และเราเป็นอย่างไรในปัจจุบัน –
และให้เราขอบคุณพระเจ้าทังด้วยคำพูด และยิงกว่านัน ผ่านความชอบธรรมในชีวิตของเรา 1823
97. ท่านจะได้รับสุขนิรันดร์อย่างไม่ต้องสงสัย เนืองจากการละทิงโลก ความเชื่อฟังดังผู้พลีชีพ
และการต่อสู้กับความปรารถนาและศัตรูทีมองไม่เห็น: ดังนัน จงยืนหยัด 1825
98. เราเป็นคนจน แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เรา ขอบคุณพระเจ้า แต่เราต้องไม่เกียจคร้าน แต่ให้ทุกคนทำงานตามการเรียกของตน
แล้วพระเจ้าจะเพิมพูนสิงทีน้อยนิดของเรา 1826
99. คำสอนนันไม่ไร้ประโยชน์: มันปลุกผู้ทีหลับใหล และเสริมสร้างและนำทางผู้ทีตืนอยู่ 1828
100. การปกครองนันยากลำบาก; แต่เพือพระเจ้า เพือเราเอง—พระองค์ผู้ทรงทนทุกข์จนถึงความตายบนไม้กางเขน—
ข้าพเจ้าจะอดทน; ท่านทังหลายก็ต้องอดทนด้วย 1830
101. เราถูกเรียกให้ชำระล้างบาปของเราผ่านการทำงานหนัก ความขาดแคลน และความทุกข์ยาก 1831
102. ข้าพเจ้าขออวยพรท่านสำหรับความมุ่งมันทีจริงใจและประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในชุมชน 1833
103. ความคิดและความรู้สึก คำพูดและการกระทำในโลกนันแตกต่างไปอย่างสินเชิงจากโลกของเรา:
เราเห็นทุกสิงทุกอย่างนีราวกับว่าเราอยู่ในสวรรค์.....1834
104. หน้าทีของฉันคือพูด ส่วนหน้าทีของพวกท่านคือฟัง 1836
105. ฤดูกาลนีกำลังดี (ฤดูใบไม้ผลิ); ควบคุมร่างกายให้ดี 1842
106. ให้เราอดทนต่อทุกสิงด้วยความหวังในความสุขนิรันดร์ โดยปฏิบัติตามคำสอนและแบบอย่างของนักบุญเปาโล 1843
107. ขณะนีเป็นช่วงเทศกาลมหาพรต: ขอให้ทุกคนเตรียมตัวตามความจำเป็น.....1844
108. อย่าให้เราตกอยู่ในความเกียจคร้าน โดยจำไว้ว่าเราทำงานเพือพระเจ้า
ผู้จะให้รางวัลเราตามความกระตือรือร้นและความขยันหมันเพียรของเรา 1845
109. จงแสวงหาอย่างจริงจังและด้วยกำลังทังหมดของท่าน สิงทีไม่ได้มาจากโลกนี: พระเจ้าจะอวยพรท่าน 1847
110. ผ่านความสามัคคีของพวกท่าน ความดีของแต่ละคนถูกแบ่งปันให้ทุกคน และความดีของทุกคนถูกแบ่งปันให้แต่ละคน....1849
111. คำเทศนาถูกประกาศขึนเพือให้เมือท่านฟังแล้ว ท่านจะได้กลับสู่ทางทีถูกต้อง แต่ท่านทุกคนกลับยังคงเป็นเช่นเดิม: ดังนัน
จงหยุดการไม่ใส่ใจและไม่กระตือรือร้น.....1851
112. เรากำลังร่วมแข่งขันในการแข่งขันทางจิตวิญญาณ: ผู้ชมคือใคร? ผู้วิงควรมุ่งเน้นไปทีอะไร? ใครวิงอย่างเป็นแบบอย่าง?1852
113. คุณได้ตังเจตนาไว้อย่างถูกต้องแล้ว แต่สิงนีไม่ได้ทำให้คุณพ้นจากความล่อลวงของศัตรู ซึงคุณกำลังเผชิญอยู่จริง 1853
114. ให้เราพัฒนาจิตวิญญาณของเรา โดยทำในความหมายทางจิตวิญญาณทุกสิงทีชาวนาทำเมือเพาะปลูกทุ่งนาของเขา 1855

115. เมื่อได้ทิ้งความปรารถนาและความโกรธทั้งหมดไปแล้ว ขอให้เราแนบชิดกับพระเจ้า
และรับใช้พระองค์อย่างซื่อสัตย์ในหน้าที่แห่งการเรียกให้เป็นนักบวชของเรา 1857
116. ในโอกาสที่บางคนได้หนีไป: จงยืนหยัดและมุ่งมั่นสู่ความสมบูรณ์แบบ โดยระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่กระทำตามใจตนเอง
แม้แต่ในการทำความดี 1859
117. ผู้ที่หนีไปอีกครั้ง – จะหลีกเลี่ยงการตกต่ำเช่นนี้ได้อย่างไร? 1860
118. ความยากลำบากนั้นสั้นนัก แต่รางวัลสำหรับมันนั้นนิรันดร์; ความสุขจากบาปนั้นชั่วคราว
แต่ความทุกข์ทรมานจากมันนั้นไม่มีที่สิ้นสุด: ผู้ที่ประมาทไม่อาจหนีพ้นได้ 1862
119. เราได้ออกจากโลกนี้แล้ว: จะแปลกอะไรหากเราต้องทนทุกข์ในโลกนี้? แต่สิ่งนี้ไม่ใช่เพื่อความเสียหายของเรา
แต่เพื่อประโยชน์ของเรา 1864
120. ในชีวิตทางจิตวิญญาณของเรา ขอให้เราสะท้อนลักษณะชีวิตของพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงอยู่บนโลกในร่างมนุษย์ 1864
121. อย่าให้ใครแยกตัวออกไป และอย่าสูญเสียความเชื่อในพระบิดาของท่าน; อย่าฟังคำของศัตรู
ผู้คิดค้นความชั่วร้ายอย่างชำนาญ 1866
122. ผู้เดินทางที่มองไปยังจุดสิ้นสุดของการเดินทาง ยินดีทนรับทุกความยากลำบากที่พบเจอระหว่างทาง:
เช่นเดียวกับที่เราเองก็ต้องทนรับทุกสิ่งเพื่ออาณาจักรสวรรค์ 1867
123. ในเรื่องใดเราควรแข่งขันกัน ในเรื่องใดเราควรพยายามเอาชนะกัน และในเรื่องใดเราควรเห็นพ้องต้องกัน 1868
124. จงเป็นคนไร้ที่ติในทุกสิ่ง ทั้งภายในและภายนอก 1869
125. จงยึดมั่นในพระบัญญัติของพระเจ้าและกฎเกณฑ์ของเรา โดยปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรพบุรุษ – ทุกคนเป็นหนึ่งเดียว 1870
126. เมื่อได้วางสิ่งทางโลกไว้ข้างหลังแล้ว จงมุ่งมั่นสู่สิ่งทางสวรรค์ โดยต่อสู้กับความโกรธและความใคร่อย่างเป็นพิเศษ 1870
127. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีที่ท่านทั้งหลายได้รวมตัวกันอีกครั้งหลังจากที่เคยกระจัดกระจาย และได้ตั้งรกรากอย่างเหมาะสม 1872
128. ท่านกำลังใช้ชีวิตอย่างดี; และขอให้ไม่มีผู้ใดในหมู่ท่านที่มีนิสัยไม่ดีแม้แต่คนเดียว 1873
129. เขาเชิญชวนทุกคนให้ขอบคุณพระเจ้าที่ได้ถูกปลดปล่อยจากคุก 1874
130. ดังนั้น เราจึงได้ทิ้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลังเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย 1876
131. บนทางไปสู่อาราม จงอธิษฐานเผื่อตนเอง และขอให้พวกเขาแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการทำงานของพวกเขา:
เพราะการเก็บเกี่ยว 1877
132. เขาเตือนให้โซฟโรนิอุสรับรองว่ากฎเกณฑ์ที่บรรดาบิดาผู้ก่อตั้งได้กำหนดไว้จะได้รับการปฏิบัติตาม:
เพราะจากสิ่งนี้เกิดทุกสิ่งที่ดี และจากสิ่งที่ตรงกันข้ามเกิดทุกสิ่งชั่ว 1879
133. ความพยายามของเราไม่มาก แต่รางวัลนั้นไม่มีที่สิ้นสุด 1881
134. จงเป็นผู้ไร้ที่ติในทุกสิ่ง เพื่อท่านจะได้เป็นเชื้อที่ดีสำหรับผู้ที่กำลังจะเข้าวัดตามหลังท่าน; จงระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอ
พร้อมทั้งความตายและการพิพากษาของพระเจ้า: ไม่ว่าท่านจะจากไปหรือมาถึง 1882
135. จงพยายาม โดยระลึกถึงวันพิพากษาและวันพิพากษาสุดท้าย: ในบริบทนี้ ได้ระบุถึงการกระทำอันประเสริฐ
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่จำเป็นเพื่อต่อสู้กับความใคร่ทางกาย 1883
136. โดยการถามว่าพวกเขากำลังรักษาพฤติกรรมที่ถูกต้องหรือไม่ และมีใครกำลังหลงทางไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือไม่
ให้เตือนพวกเขาถึงโครงสร้างทั้งหมดของวิถีชีวิตที่จำเป็น 1884
137. คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติหน้าที่ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว การหาอาหารเพื่อเลี้ยงชีพและการพักผ่อน วิธีใช้เวลากลางคืน
และวิธีการประพฤติตนโดยทั่วไป 1886
138. เมื่อได้ยินข่าวดีเกี่ยวกับพี่น้อง เขาจะรู้สึกยินดีและให้กำลังใจพวกเขาให้พยายามยิ่งขึ้น
โดยชี้แจงว่าผู้ที่มีอำนาจควรปฏิบัติอย่างไร และพี่น้องทุกคนควรเป็นอย่างไร 1887
139. ความเกรงกลัวพระเจ้าและความรักจุดประกายความกระตือรือร้นและรักษาให้อยู่บนทางที่ถูกต้อง;
แต่ผู้ที่ขาดสิ่งเหล่านี้จะปล่อยตัวให้ตกอยู่ในความประมาทและล้มลง 1889
140. พระองค์ทรงเศร้าโศกต่อผู้ที่ละเมิดคำปฏิญาณและออกจากอาราม และทรงเร่งเร้าพวกเขาทุกวิถีทางให้กลับสู่ทางที่ถูกต้อง
และยืนหยัดมั่นคงในชีวิตนักบวช 1891
141. กระตุ้นให้ละทิ้งเหตุผลและความประสงค์ของตนเอง และมอบตัวด้วยความเชื่อมั่นต่อความนำทาง
เพื่อความสำเร็จที่ยั่งยืนในชีวิตที่ควรดำเนิน 1892
142. พระองค์เชิญชวนให้เราชื่นชมยินดีที่ได้ดำเนินชีวิตในความยากจน ซึ่งเต็มไปด้วยความขาดแคลนและความทุกข์ทรมาน
ผ่านการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด โดยได้ละทิ้งสิ่งทั้งปวงในโลกนี้แล้ว
เพราะนี่คือทางที่แน่นอนสู่การได้รับมรดกแห่งราชอาณาจักรสวรรค์ 1893
143. พระองค์ทรงเปรียบเทียบชีวิตนักพรตกับการแข่งขันในสนาม
และให้คำแนะนำอย่างละเอียดเกี่ยวกับวิธีการที่จะผ่านการแข่งขันนี้ไปได้อย่างสำเร็จและได้รับรางวัล 1894
144. ให้เราตั้งใจปฏิบัติคุณธรรมทุกประการ และระวังตัวจากสิ่งชั่วร้ายทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ดูเหมือนดี 1896
145. ชีวิตแห่งความอดทนในการเชื่อฟังร่วมกัน; นี่คือความพลีชีพที่แท้จริง 1899
146. เมื่อเกิดแผ่นดินไหว ท่านได้เตือนเราถึงการสิ้นสะเทือนของสวรรค์และโลกในวันสุดท้าย และให้คำสอนที่สอดคล้องกับเรื่องนี้
.....1901
147. เราจะเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นในทุกคุณธรรม โดยพยายามอย่างจริงจังและหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่ชั่วร้าย
และประดับตัวด้วยกิจการแห่งชีวิตอันบริสุทธิ์ ตามแบบอย่างของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์ และด้วยความหวังในคำสัญญาอันยิ่งใหญ่
.....1902
148. ความดีนั้นยากที่จะปลูกฝังในตัวเรา ส่วนความชั่วนั้นกลับถูกรับยอมรับได้ง่ายกว่า 1903

149. พระองค์ทรงตักเตือนผู้ทียอมแพ้ต่อความล่อลวงของศัตรูและผู้ทีล้มลง และทรงกระตุ้นให้พวกเขาต้านทาน
โดยประทานความหวังในความช่วยเหลือจากพระเจ้า 1905
150. โดยการกำหนดว่าเราเป็นใคร, ทำไมเราอยู่ทีนี, เราอยู่ทีไหน, และเราจะไปไหน,
มันแสดงถึงการพิพากษาในวันพิพากษาสุดท้ายและชะตากรรมของผู้ทีอยู่ทางขวาและทางซ้าย, และให้บทเรียนทีสร้างคุณธรรม1906
151. การเรียนรู้บทเรียนสำหรับผู้ทีกำลังต่อสู้ในสงครามทางจิตวิญญาณทีมองไม่เห็น
จากวิธีทีผู้แข่งขันเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันในงานแสดงทางโลก.....1908
152. ด้วยตัวอย่างของชาวนา นักว่ายน้ำ พ่อค้า และนักเดินทาง
เขาได้จุดประกายความกระตือรือร้นในการแสวงหาพรทางจิตวิญญาณ.....1909
153. ข้อความนีอธิบายว่า การรับใช้พระเจ้านันเป็นความสุขเพียงใด; และเมือระลึกว่าพีน้องในวัดก็เข้ามาในวัดด้วยจุดประสงค์นีเอง
โดยทิงทุกสิงไว้เบืองหลัง จึงให้แรงบันดาลใจแก่พวกเขาด้วยพระวจนะของพระเจ้าว่า: ‘จงแสวงหา แล้วท่านจะพบ’ 1911
154. เมือเขาคิดถึงภาระอันหนักอึงของหน้าทีในฐานะผู้ดูแลวัด โดยเฉพาะเมือคิดถึงการต้องรับผิดชอบต่อทุกคน
เขาจึงขอความช่วยเหลือ ด้วยวิธีใด? ผ่านความสำเร็จในชีวิตนักบวช 1912
155. เช่นเดียวกับพลเมืองผู้กล้าหาญทีรู้สึกยินดีเมือถูกกษัตริย์เรียกมารับรางวัล พีน้องของเรา ชาริโตน ก็รู้สึกยินดีเช่นกัน
เมือถูกพระเจ้าเรียกจากโลกนีไป และบัดนีกำลังลิมรสพรสวรรค์อันหาคำบรรยายมิได้
สำหรับวีรกรรมและความพยายามทีเขาได้ปฏิบัติในอาราม 1914
156. มีผู้ถูกเลือกเป็นเจ้าอาวาสใหม่ของวัดในดัลมาเทีย ด้วยเหตุผลเพียงอย่างเดียวคือความถ่อมตน.....1916
157. ฤดูถือศีลได้มาถึงแล้ว; และมันได้นำความเรียบร้อยมาทังด้านภายนอกและภายใน 1917
158. พระองค์ทรงสรรเสริญพระภิกษุ โดยตรัสว่า ด้วยการละทิงโลก พวกท่านได้ห้นหลังให้กับความสุขสบายและความเพลิดเพลิน
เช่น ทีเกิดขึนในช่วงเทศกาลถือศีลอดเนือ และได้รับการเรียกให้รับใช้พระเจ้าด้วยความศรัทธาและความชอบธรรม
ซึงในนันคือความสุขทีแท้จริงและงานเลียงทีไม่มีวันสินสุด 1920
159. จงระวังตัวให้ดี; เพราะศัตรูอาจโจมตีอย่างกะทันห้นและทำลายท่านได้.....1921
160. “ผมรู้สึกยินดีกับความมีระเบียบวินัยของพีน้อง และกับความจริงว่าทุกสิงดำเนินไปตามกฎระเบียบ
และทุกคนพอใจกับสิงของทีวัดจัดให้” เขาเสริมว่า “แต่สิงนีไม่ใช่เรืองสำคัญทีสุด
สิงสำคัญทีสุดคือต้องใช้ชีวิตให้เมือตายแล้วสามารถเข้าสู่ความสงบสุขของพระเจ้าได้ ซึงทุกสิงต้องมุ่งไปสู่จุดนัน”.....1923
161. เราร้องว่า: ‘ฉันจะรับถ้วยแห่งความรอด’. ถ้วยนีคือการยอมรับการเป็นมรณสักขี
ซึงสำหรับเราคือการต่อสู้อย่างเจ็บปวดกับความปรารถนา.....1924
162. หลังจากทีได้บรรยายลักษณะของผู้ล่วงลับและกล่าวถึงสิงทีเห็นในหลุมศพ; และได้นำเสนอเรืองราวสันๆ
เกียวกับชีวิตอันดีงามทีผู้ล่วงลับได้ดำเนินมา – เขาจึงสรุปบทเรียนเกียวกับการรักษาความบริสุทธิของร่างกายและจิตวิญญาณ
เพือจะได้กลายเป็นเจ้าสาวทีคู่ควรกับพระคริสต์.....1925
163. การต่อสู้ของเราคือต่อต้านวิญญาณแห่งความชัวร้าย พร้อมทังผู้นำของพวกเขา คือมาร 1927
164. คำอธิบายเกียวกับลักษณะภายนอกของผู้รับใช้พระเจ้า ผู้เป็นนักบวชทีแท้จริง 1929
165. โดยอ้างคำพูดของอัครทูตว่า: ‘ตอนนีคือเวลาทีเหมาะสม’, เขากล่าวว่าด้วยคำนี
อัครทูตได้ปลุกเร้าความกระตือรือร้นของเราในการทำงานเพือความรอด 1930
166. จงมันคงในชีวิตและอดทนต่อทุกสิง: เพราะเมือท่านได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับความสุขนิรันดร์นัน
ท่านจะยังรู้สึกเสียดายทีไม่ได้อดทนมากกว่านี.....1931
167. การต่อสู้ของเราคือเพือต่อสู้กับวิญญาณชัว 1933
168. เมือเราเดินทางตามทางของเรา อย่าให้สายตาของเราจดจ่ออยู่กับสิงของโลกนีทีผ่านไปอย่างรวดเร็ว
แต่จงให้สายตาของเราจดจ่ออยู่กับสิงของสวรรค์ทีนิรันดร์ เพราะสิงของโลกนีทำให้เราอ่อนแอ
ในขณะทีสิงของสวรรค์ทำให้เราเต็มเปียมไปด้วยความกล้าหาญ 1935
169. ท่านเป็นทหารของพระคริสต์; และท่านต้องพร้อมรบอย่างเต็มทีเสมอ – ด้วยวิธีนี 1938
170. เปรียบเทียบการดูแลจิตวิญญาณกับการดูแลสวนองุ่น 1941
171. เราต้องระมัดระวังอย่าให้หลงทางจากทางแห่งพระบัญญัติ ซึงศัตรูกำลังพยายามทุกวิถีทางเพือผลักเราให้ออกนอกทางนัน;
และเพือให้ประสบความสำเร็จในเรืองนี ให้เรารักษาประสาทสัมผัสของเรา 1943
172. ขนมปังประจำวันของเราต้องเป็นการทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์
โดยดำเนินชีวิตตามกฎแห่งการถือศีลและระเบียบวินัยแห่งความเชือฟังในชีพระดับสูง.....1944
173. การบ่มเพาะจิตวิญญาณไม่ต้องการเวลาหรือการเตรียมตัวพิเศษใดๆ เหมือนกับการเพาะปลูกดิน: มันสามารถทำได้ในทุกเวลา
และการเตรียมตัวทังหมดทีนีอยู่ทีความปรารถนาและความมุ่งมันทีจะปราบปรามทุกสิงทีชัวร้าย และส่งเสริมทุกสิงทีดี.....1946
174. เมือได้รับพลังเพือละทิงโลกและเข้าวัดด้วยคำปฏิญาณ เพือดำเนินชีวิตทีพระเจ้าพอพระทัย
จงขอบคุณพระเจ้าผู้ทรงเรียกท่านมาสู่สิงนี ไม่เพียงด้วยคำพูด แต่ด้วยการกระทำในชีวิตทีท่านได้เลือกไว้:
ในสิงนีคือชัยชนะเหนือโลก 1947
175. เมือต้องลาออกชัวคราว เขาขอให้ทังผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติและดำเนินชีวิตตามระเบียบข้อบังคับ
โดยระบุอย่างชัดเจนว่าควรทำอย่างไร 1949
176. จงยืนหยัดอย่างกล้าหาญ จ้องมองขึนสู่เบืองบน และด้วยความคิดถึงพระเจ้าดังลูกศร จงขับไล่ศัตรูแห่งความรอด.....1951
177. ความปรารถนาหลายอย่างโจมตีเราผ่านกลอุบายของศัตรู เราต้องต่อสู้ โดยสวมใส่อาวุธครบชุดของพระเจ้า 1952

178. ท่านได้ผ่านช่วงเทศกาลมหาพรตอย่างสำเร็จลุล่วง และได้รับผลทางจิตวิญญาณอันอุดมสมบูรณ์… ดังนั้น จงรักษาผลเหล่านั้นไว้ พร้อมทั้งเฝ้าระวังตนเองอย่างใกล้ชิด 1955
179. อย่าให้เราฟังตามคำล่อลวงของศัตรู: บรรพบุรุษของเราได้ฟังตามคำล่อลวงนั้น และถูกขับออกจากสวนเอเดน 1956
180. การอดอาหารจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเมื่อเราอดทั้งทางจิตวิญญาณและทางกาย; แต่หากเป็นเพียงทางกายเท่านั้น ก็จะไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ 1958
181. จงพยายามปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าและคำปฏิญาณแห่งชีวิตชุมชน แล้วท่านจะได้รับการเติมเต็มด้วยความปีติยินดีที่บรรยายไม่หมดจากพระเจ้า 1958
182. ท่านไม่ฟังคำสอนของข้าพเจ้า ไม่ฟังคำตักเตือนอย่างพ่อ ไม่ฟังพระวจนะของพระเจ้า และยังคงไม่สำนึกผิด: สาเหตุของเรื่องนี้คือความปล่อยตัวตามกิเลสของเนื้อหนัง และความไม่ใส่ใจต่อการช่วยให้รอด 1961
183. หลายคนในพวกท่านเป็นไปตามที่ควรจะเป็นแล้ว: แล้วทำไมทุกคนในพวกท่านจึงไม่เป็นเช่นนั้น? 1963
184. ทางแห่งการถือศีลในชุมชนฝึกหัดนั้นเหนือกว่าทางอื่นทั้งสิ้น: มันเป็นทางที่เหมือนพระคริสต์ 1964
185. โดยเปรียบเทียบผู้พยายามกับต้นองุ่นที่ให้ผล เขาจึงจุดประกายความกระตือรือร้นในการให้ผลแห่งคุณธรรม 1965
186. โดยระลึกถึงเหตุผลที่เราได้ทิ้งโลกและเข้าสู่วัดแล้ว ขอให้เราพยายามอย่างจริงจังเพื่อบรรลุสิ่งนี้ โดยหลีกเลี่ยงอุปสรรคต่าง ๆ ที่ประสบการณ์ได้ชี้ให้เห็น 1966
187. ขอให้เราทุกคนเดินไปด้วยความสามัคคี แต่ละคนโดดเด่นในคุณธรรมของตนเอง แต่ไม่แสวงหาประโยชน์ส่วนตัว และไม่หลีกเลี่ยงงานหนัก ด้วยความมั่นใจว่า ด้วยเหตุนี้ เราจะได้รับอาณาจักรสวรรค์อย่างแน่นอน 1967
188. เช่นเดียวกับที่ศัตรูได้ล่อลวงบรรพบุรุษของเรา เขาก็ล่อลวงเราเช่นกัน โดยนำเสนอความชั่วว่าเป็นความดี 1968
189. หากการประสบผลร้ายจากการตามใจความปรารถนาเพื่อความสุขส่วนตัว ไม่สอนให้เราหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ 1970
190. เป็นเรื่องยากสำหรับเรา: ศัตรูกำลังวางแผนทุกหนทุกแห่งเพื่อหลอกลวงเรา; แต่เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว ขอให้เราตื่นตัวและต้านทาน 1971
191. ด้วยความอดทน เราจะเอาชนะศัตรูได้ และจะได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับพรอันหาที่เปรียบมิได้ ซึ่งเพื่อพรนี้เองที่บรรดาผู้พลีชีพได้ยอมทนทุกข์ทรมาน และบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้ยอมทนต่อความเคร่งครัดทุกประการในการทรมานตนเอง 1972
192. ให้เราเปล่งเสียงร้อง และพระเจ้าจะทรงช่วยเราให้พ้นจากพันธนาการแห่งบาปและศัตรูของเรา 1974
193. เมื่อระลึกถึงว่าชีวิตของเราจะจบลงอย่างไร ขอให้เราตั้งใจอย่างจริงจังที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย โดยปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรพบุรุษของเรา 1975
194. ท่านเหมือนสวนที่ดี ที่ให้ผลแห่งคุณธรรมหลากหลายชนิด ดังนั้น จงระวังอย่าให้สวนนั้นเหี่ยวเฉา 1977
195. ท่านต้องเป็นที่รู้จักด้วยชื่อของบิดาทางจิตวิญญาณของท่าน และใช้ชีวิตด้วยจิตวิญญาณนักบวชที่เป็นหนึ่งเดียว ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 1979
196. คำเทศนาพูดถึงเรื่องที่สำคัญที่สุด – ความรอดของจิตวิญญาณ; ดังนั้น ผู้ฟังจึงต้องตั้งใจฟังด้วยความสนใจและความกระตือรือร้นอย่างเต็มที่ 1981
197. ในยามสงคราม ทหารไม่พบความสงบขณะต่อสู้; พวกเขาจะพบความพักผ่อนได้ก็ต่อเมื่อกลับถึงบ้าน 1982
198. เรากำลังอยู่ในการแข่งขันบนสนาม: เราต้องพยายาม; มิฉะนั้น เราจะไม่ได้รับอะไรเลย 1984
199. คำสอนเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงคุณธรรมและการปฏิบัติทางธรรมในชีวิตนักบวช พร้อมทั้งคำเตือนให้พยายามทำให้ดีที่สุด 1986
200. หลังจากที่ได้ชมเชยพี่น้องในชีวิตร่วมกันที่เคร่งครัดและชี้ให้เห็นถึงลักษณะของการเป็นมรณสักขีในนั้นแล้ว ท่านได้กระตุ้นให้พวกเขาดำเนินต่อไปในแนวทางนี้ พร้อมทั้งรับรองว่าในอนาคตพวกเขาจะได้รับการนับรวมอยู่ในกลุ่มมรณสักขี 1987
201. หลังจากที่ได้พรรณนาถึงพี่น้องว่าสมบูรณ์แบบในทุกความพยายามทางชีวิตนักบวชแล้ว เขาได้เพิ่มเติมว่า: ให้เราคงอยู่ในสภาพเช่นนี้ตลอดไป โดยแต่ละคนทำงานของตนเองในเวลาของตนเอง 1988
202. โดยละทิ้งความประสงค์ของตนเอง จงถวายตัวเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า: จงเป็นเช่นนี้เสมอในทุกสิ่ง และพระเมตตาของพระเจ้าจะอยู่กับท่าน 1990
203. ข้าพเจ้าขอชมเชยท่านที่ได้ทิ้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลัง และเต็มใจเดินตามทางแคบ 1992
204. หลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่อาจก่อให้เกิดความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ และทนต่อทุกสิ่งที่ไม่สบายใจ: เพราะรางวัลสำหรับสิ่งนี้ยิ่งใหญ่ 1993
205. ในช่วงสัปดาห์ Meatfare Week เราต้องไม่ยอมแพ้ต่อความไม่รู้จักพอ แต่ต้องศึกษาพระวรสารที่เรากำลังอ่านอย่างลึกซึ้ง และตัดสินใจตามนั้นเพื่อใช้ชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น เพื่อที่เราจะได้รับมรดกแห่งอาณาจักรสวรรค์ 1994
206. ถึงแม้เราจะอยู่ในภาวะอดอาหารเสมอ แต่ทุกคนก็ควรพยายามเพิ่มเติมในช่วงการอดอาหารที่จะมาถึง 1996
207. คนหนึ่งปฏิบัติสิ่งหนึ่ง คนอื่นปฏิบัติอีกสิ่งหนึ่ง ตามกฎเกณฑ์; แต่ให้สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ทุกคนมีร่วมกัน: ไม่ทำสิ่งใดตามความประสงค์ของตนเอง และระมัดระวังไม่ให้ศัตรูเข้ามาผ่านความคิดของตนเอง และเจริญรุ่งเรืองในทุกการกระทำที่ดีโดยไม่มีสิ่งใดขัดขวาง 1997
208. การปฏิบัติในช่วงเทศกาลมหาพรตจะง่ายขึ้นด้วยนิสัย ด้วยความอดทนและความมุ่งมั่น แต่ที่สำคัญที่สุดคือการใคร่ครวญ ซึ่งผ่านทางการใคร่ครวญนี้ สิ่งที่เป็นเป้าหมายของการใคร่ครวญจะถูกเปิดเผย 1998
209. ก่อนอื่นใด เราต้องขอบคุณพระเจ้า – สำหรับการมีชีวิตอยู่ของเรา สำหรับการได้รับการรับเป็นบุตรของพระเจ้าผ่านพิธีบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์ สำหรับชีวิตในอาราม และสำหรับคำพยานของเราต่อหน้าผู้ทำลายภาพศักดิ์สิทธิ์ 1999

210. ให้สิ่งต่อไปนี้เป็นที่บันดาลใจในการแบกรับภาระของการอดอาหาร: ผลประโยชน์อันดีงามของมัน –
โดยยังคงรักษาจิตใจที่สงบและเปี่ยมด้วยความรัก; และคำสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่มอบให้แก่ผู้ที่รับภาระนี้ 2002
211. คำเตือนเกี่ยวกับความสันติและความสามัคคี; เกี่ยวกับความรักที่ร้อนแรงต่อพระเจ้า;
เกี่ยวกับการทำงานอย่างกระตือรือร้นเพื่อบรรลุความรอดของตนเอง; และโดยทั่วไป เกี่ยวกับชีวิตนักบวชที่ถูกต้อง 2003
212. ข้าพเจ้าเทศนาตามหน้าที่ของข้าพเจ้า; แต่เพื่อให้คำเทศนาเหล่านี้เกิดผล
ขอให้ช่วยข้าพเจ้าผ่านความก้าวหน้าของท่านในการตอบสนองต่อคำเทศนา 2004
213. ความตายใกล้เข้ามาแล้ว: เราต้องเตรียมตัวไว้อย่างไร? โดยทำทุกสิ่งเพื่อความรุ่งโรจน์ของพระเจ้า 2006
214. เมื่อท่านระลึกถึงพระเจ้า จงระลึกถึงความตายด้วย 2007
215. พระเจ้าได้ประทานสันติภาพแก่เรา โดยทรงบังคับให้เราใช้ชีวิตอย่างสันติกับทุกคนภายนอก
ขณะเดียวกันก็รักษาสันติภาพภายในตนเองให้พ้นจากความปรารถนาอันเร่าร้อนและความเจ็บปวดของมโนธรรม 2008
216. บุคคลต้องฟังคำสอน และเมื่อเชื่อแล้ว ก็ต้องปฏิบัติตามสิ่งที่คำสอนนั้นชักจูง 2009
217. เมื่อได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการของชีวิตโลกีย์ ชีวิตทางโลก และชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปแล้ว
อย่าให้เราห้นกลับไปสู่สิ่งเหล่านั้นอีก 2011
218. เราต้องฟังพระวจนะของพระเจ้าอย่างตั้งใจ: เพราะจากพระวจนะนั้น ทุกนิสัยทางจิตวิญญาณล้วนเกิดขึ้น 2013
219. ขอให้เราจัดพิธีรำลึกนี้ ไม่เพียงแต่ด้วยรูปธรรม แต่ยังด้วยจิตวิญญาณด้วย; – โดยระลึกไว้ว่าเราเองก็จะต้องจากไป; และ –
ให้ได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งนี้เพื่อเตรียมตัวสำหรับการจากไปของเรา 2014
220. การสิ้นสุดของช่วงมหาพรตทำให้เราเผชิญหน้ากับวันปัสกาโดยตรง;
แต่ชีวิตทั้งชีวิตของเราเองก็เผชิญหน้ากับวันปัสกาโดยตรงเช่นกัน—ไม่ใช่วันปัสกาชั่วคราว แต่เป็นวันปัสกาที่นิรันดร์
ซึ่งดีกว่าอย่างไม่อาจวัดได้ 2015
221. เช่นเดียวกับอาณาจักรพืชที่เบ่งบานและออกผลหลังฤดูหนาว จิตวิญญาณก็เช่นกัน หลังจากผ่านความขาดแคลน
ความเศร้าโศก และความยากลำบาก จะเบ่งบานทางจิตวิญญาณและออกผลทางจิตวิญญาณ
ซึ่งทำให้พระเจ้าทรงยินดีและได้รับอาหาร 2017
222. หลังจากที่ได้ระบุถึงคุณธรรมแห่งการถือศีลที่บุคคลนั้นได้ปฏิบัติอย่างโดดเด่นเป็นพิเศษในช่วงเทศกาลมหาพรตแล้ว
ท่านได้เพิ่มเติมว่า: ‘จงคงอยู่เช่นนี้ตลอดไป โดยไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา’ 2019
223. มันทำให้เรานึกถึงเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นการทดสอบสำหรับทุกคน และทุกคนได้ผ่านพ้นมันมาได้อย่างดี 2021
224. อย่าให้เราหยุดระลึกถึงการทรมานและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้า เพื่อไม่ให้เราถูกความปรารถนาของเราล่อลวง 2023
225. วันปัสกาได้ผ่านพ้นไปแล้ว และการทรมานของพระผู้เป็นเจ้าก็ได้ผ่านพ้นไปแล้ว;
แต่ความสุขของวันปัสกาและการระลึกถึงการทรมานของพระผู้เป็นเจ้าต้องยังคงมีชีวิตอยู่ในใจเรา; เพื่อว่าในขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่
เราจะไม่ใช้ชีวิตเพื่อตัวเอง แต่เพื่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ได้สิ้นพระชนม์เพื่อเราและฟื้นคืนพระชนม์ 2024
226. เมื่อเราอยู่ในโลกนี้ ขอให้เราประพฤติตนในลักษณะที่ทำให้ผู้ที่กระตือรือร้นจะใส่ร้ายวิถีชีวิตของเราต้องเงียบไป.....2027
227. ผ่านการอดอาหาร ท่านได้สะสมพรทางจิตวิญญาณแล้ว; บัดนี้จงพยายามรักษาไว้.....2029
228. อย่าปล่อยตัวให้ประมาท: เพราะความตายอยู่ใกล้เสมอ; และหลังความตายจะตามมาด้วยการพิพากษาและการลงโทษ.....2031
229. ทุกสรรพสิ่งในจักรวาลต่างเฉลิมฉลองการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ ประดับประดาด้วยดอกไม้และส่งกลิ่นหอมหวาน:
และเราเองก็ควรเฉลิมฉลองเทศกาลอันยิ่งใหญ่นี้ ด้วยการส่งกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณจากตัวเราเอง
ซึ่งเราได้เตรียมไว้ภายในตัวเราผ่านการรวมกันของทุกคุณธรรม 2032
230. เมื่อคิดถึงว่าธรรมชาติของเราได้รับการยกย่องให้สูงส่งเพียงใดโดยพระผู้เป็นเจ้าผู้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์
ขออย่าให้มันถูกทำให้มัวหมองด้วยชีวิตที่ไม่คู่ควร 2034
231. ในวันพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ธรรมชาติของเราเองได้ถูกยกย่องขึ้น: ขอให้เราให้เกียรติความยิ่งใหญ่ของของขวัญนี้
และประดับตัวเราด้วยคุณธรรมทุกประการ.....2036
232. พระเจ้าได้สัญญาว่าจะส่งผู้ปลอบประโลมอีกองค์หนึ่ง: สิ่งนี้ได้สำเร็จในวันเพนเทคอสต์; นี่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ 2038
233. วันฉลองนักบุญทั้งปวง – พวกเขาคือใคร? นักบุญผู้พลีชีพทั้งปวง: บางคนพลีชีพด้วยเลือด บางคนพลีชีพด้วยการสละตนเอง
.....2040
234. ในวันอาทิตย์ ขอให้การระลึกถึงพระพรที่พระเจ้าได้ประทานแก่เราผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เป็นบทเรียนสำหรับเรา
.....2042
235. เมื่อระลึกถึงเรื่องราวของชายคนหนึ่ง ที่ขณะกำลังจะสิ้นชีวิต ได้ร้องขึ้นว่า “ฉันถูกจับไม่ทันตั้งตัว”
และสิ้นลมหายใจก่อนที่จะพูดจบคำ – เขาจึงได้บทเรียนว่า: ต้องใช้ชีวิตให้พร้อมรับความตายอยู่เสมอ 2044
236. ขอให้เราตื่นตัวอยู่เสมอ และรักษาความตื่นตัวนี้ด้วยพระวจนะของพระเจ้า
และความคาดหวังต่อการเสด็จมาอย่างกะทันหันของพระเจ้า เมื่อผู้ที่ตื่นตัวจะถูกยกขึ้นเพื่อพบพระองค์ 2046
237. การกระจายตัว. เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เราชื่นชมยินดีในสิ่งนี้.....2048
238. บัดนี้คือเวลาเก็บเกี่ยว ผลเก็บเกี่ยวทางจิตวิญญาณของเราก็คล้ายคลึงกับมัน 2051
239. การเก็บเกี่ยว ทุกคนทำงานอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย: เราเองก็ต้องทำเช่นนั้น—แต่ละคนทำงานในหน้าที่ของตนเอง 2052
240. ผู้เป็นฆราวาส เมื่อถึงแก่กรรม ก็มักทิ้งพินัยกรรมไว้; และพระภิกษุด้วย บางครั้งก็ทิ้งพินัยกรรมไว้; เป็นพินัยกรรมประเภทใด?
.....2054
241. ความอดทนคือคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุด; มันคือทางของผู้ศักดิ์สิทธิ์; ให้เราเองก็ก้าวหน้าในคุณธรรมนี้ 2056
242. การแปลงร่าง – เป็นภาพนิมิตของยุคสมัยที่จะมาถึง... เราถูกกำหนดไว้ให้มีความรุ่งโรจน์และความงามเช่นนั้น
เช่นเดียวกับที่เราถูกสร้างขึ้นในตอนแรก 2058

243. พระนักบุญไมเคิล ผู้เป็นมิตโรโพลิตแห่งซินาดา ได้จากโลกนี้ไปแล้ว: ขอให้เราให้เกียรติความทรงจำของท่าน
เพราะท่านยังคงเป็นผู้วิงวอนเพื่อเรา....2061
244. เมื่อกลับจากพิธีศพของนักบุญยอห์นแห่งคาลซีดอน ท่านได้ชมเชยพี่น้องที่พบเห็นพวกเขายังคงรักษาความเรียบร้อยตามปกติ
และหวังว่าพวกเขาจะคงอยู่ในสภาพเช่นนี้เสมอ....2065
245. งานเลี้ยงเป็นทั้งทางโลกและทางจิตวิญญาณ; การซื้อขายเป็นทั้งทางโลกและทางจิตวิญญาณ....2065
246. พระเจ้าได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาสู่โลกนี้ เพื่อเป็นผู้รักษาโรคภัยทั้งทางจิตวิญญาณและทางร่างกายของเรา
และเป็นผู้ประทานพรทั้งปวง: สิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเมื่อยังอยู่บนโลกนี้ พระองค์ยังคงทรงกระทำต่อไปจนถึงทุกวันนี้
ดังที่ทุกคนต่างรู้ดีด้วยตนเอง....2066
247. บัดนี้คือเวลาเก็บเกี่ยวอุ่น: จากสิ่งนี้เราได้รับบทเรียน เพราะเราเองก็เป็นอุ่นเช่นกัน....2069
248. เมื่อได้รับของขวัญแห่งการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว ขอให้เรารักษาไว้ โดยหนีจากความปรารถนาทางเนื้อหนังเป็นสำคัญ
เพราะมันขัดแย้งกับสภาพแห่งพระคุณ มันทำให้เราตกอยู่ในความผูกมัด และทำให้เราเต็มไปด้วยความหวาดกลัว....2070
249. เมื่อสังเกตวิธีการหว่านเมล็ดในทุ่งนา ขอให้เราเรียนรู้ที่จะหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งนิสัยทางจิตวิญญาณลงในตัวเราเอง 2073
250. ชี้ให้เห็นว่าเรามีพระพรอันยิ่งใหญ่เพียงใดในพระเยซูคริสต์....2074
251. จากความเจ็บปวดของเขา – เขาเริ่มคิดถึงความตาย และจากความทุกข์ทรมานจากความเจ็บปวด – ไปสู่ความทรมานนิรันดร์
....2077
252. วันพระปรากฏตัว (Epiphany) ทำให้เรานึกถึงความยิ่งใหญ่ของพรอันเกิดจากการที่พระเจ้าเสด็จมาสู่โลกในรูปกายมนุษย์
....2079
253. การพักผ่อนได้ถูกสัญญาไว้แก่ชนชาติอิสราเอลขณะที่พวกเขาเดินทางในทะเลทราย; แต่ไม่ใช่ทุกคนที่ได้เข้าสู่ที่พักผ่อนนั้น
....2081
254. ชีวิตพรหมจรรย์นั้นเหนือกว่าชีวิตสมรส....2082
255. มีพี่น้องของเราเท่าใดที่ได้เสียชีวิตในความถูกเนรเทศ เนื่องจากการเคารพภาพศักดิ์สิทธิ์ และจากการถูกทรมาน?
พวกเขาคือพยานถึงความจริงของศาสนาออร์โธดอกซ์....2084
256. เราควรเฉลิมฉลองวันเทศกาลด้วยความปลอบประโลมทางจิตวิญญาณ....2086
257. เราต้องเลียนแบบบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์; แต่จงเลียนแบบผู้ที่ดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกับตัวเราเอง: มิฉะนั้น
จะก่อให้เกิดความเสียหาย....2088
258. หลังจากอธิบายว่านักบวชคืออะไรแล้ว
เขาจึงต่อไปอธิบายว่านักบวชในปัจจุบันขาดตกบกพร่องจากผู้รุ่นก่อนในด้านการใดบ้าง....2090
259. โดยระลึกถึงสิ่งที่ได้ประทานแก่เราผ่านการจุติเป็นมนุษย์ ขอให้เราดำเนินชีวิตใหม่ตามพระวิญญาณของพระองค์
และหลีกหนีจากวิถีชีวิตเก่า....2092
260. หลังจากที่ได้ชี้ให้เห็นว่า การใคร่ครวญชีวิตของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ช่วยฟื้นฟูทุกสิ่งที่ดีงามภายในตัวเรา
และนำเราให้ห่างไกลจากทุกสิ่งที่ชั่วร้ายแล้ว ท่านจึงเชิญชวนทุกคน ตามการเรียกของตนเอง
ให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพวกเขา....2094
261. ทุกสิ่งที่ปรารถนาตามจิตวิญญาณของโลกนั้นล้วนเป็นสิ่งที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว;
มีเพียงคุณธรรมเท่านั้นที่นำความสุขนิรันดร์มา....2096
262. เราได้รับพรมากมายจากพระเจ้าในระหว่างการเดินทางจากทะเลทรายมาสู่สถานที่นี้:
เราต้องแสดงความขอบคุณไม่เพียงด้วยคำพูด แต่ยังด้วยพฤติกรรมด้วย....2098
263. ให้ทุกคนปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยใจจริง เหมือนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า....2100
264. พวกเขาถึงขั้นลงมือกัน: สิ่งนี้เผยให้เห็น....2101
265. เขายังตักเตือนผู้ที่ทะเลาะวิวาทกัน; และ – เชิญชวนทุกคนสู่สันติภาพ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพิธีศีลมหาสนิท....2103
266. ผู้มีความกระตือรือร้นไม่เพียงแต่หลีกเลี่ยงการกระทำชั่ว แต่ยังหลีกเลี่ยงความคิดชั่วด้วย: ด้วยเหตุนี้
เขาจึงได้รับความสันติสุขของพระเจ้า ซึ่งเขาชื่นชมยินดีผ่านการใคร่ครวญถึงพระเจ้า....2105
267. การเชื่อฟังนั้นเชื่อมโยงกัน; ดังนั้นเราจึงต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และต้องเชื่อฟังผู้มีอำนาจเสมอ โดยไม่ปฏิเสธหรือล่าช้า
ผ่านการเชื่อฟัง....2106
268. ในช่วงเทศกาล Shrovetide การหมกมุ่นในความสุขทางกายภาพนั้นขัดกับจิตวิญญาณของคริสต์ศาสนา....2109
269. การถูกข่มเหงอยู่หน้าประตู: ให้เราเผชิญมันด้วยใจสงบ โดยวางใจในความช่วยเหลือของพระเจ้า
และรับกำลังใจจากคำสัญญาสำหรับผู้ที่ทนต่อการข่มเหง – เพื่อความเชื่อ....2110
270. อีกครั้งหนึ่ง เป็นการตักเตือนต่อความฟุ่มเฟือยในเทศกาลน้ำมันมะกอก และชีวิตทางโลกโดยทั่วไป
พร้อมทั้งการขอบคุณที่พระเจ้าได้ทรงช่วยนักบวชให้พ้นจากสิ่งนี้....2113
271. ช่วงเทศกาลมหาพรตได้ยุติเสียงอึกทึกและคำนินทา และได้เรียกให้ฆราวาสหันมาดำเนินชีวิตด้วยความเคร่งครัด....2115
272. บ้านของจิตวิญญาณต้องถูกสร้างขึ้นด้วยความระมัดระวังมากกว่าบ้านในโลกนี้....2117
273. สัปดาห์แห่งการอดอาหารได้ผ่านพ้นไปแล้ว หลังจากที่เราได้ควบคุมเนื้อหนังแล้ว เราก็ได้ปลูกฝังคุณธรรมไว้ในจิตวิญญาณ
เพื่อให้จิตวิญญาณนั้นเป็นที่พอพระทัยพระคริสต์เจ้าผู้เป็นเจ้าบ่าว....2119
274. มีการโจมตีอย่างรุนแรงจากกลุ่มผู้ต่อต้านภาพศักดิ์สิทธิ์ แต่เรายังคงยืนหยัด....2121
275. ห้ามคบหากับผู้นอกรีต....2122
276. เรื่องนี้เล่าถึงเหตุการณ์ในบัลแกเรีย
ที่คริสตชนผู้ซื่อสัตย์พร้อมที่จะรับความตายมากกว่าการกินเนื้อสัตว์ในช่วงเทศกาลมหาพรต....2123

277. การประกาศข่าวดี (Annunciation) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของแผนการการจุติ (Incarnate Economy) บังคับให้เราเฉลิมฉลองมันอย่างจิตวิญญาณ 2125
278. ในวันฉลองการประกาศข่าวดี พระองค์ทรงสรรเสริญความบริสุทธิ์ 2127
279. เทศกาลปัสกาเป็นเทศกาลที่ทุกคนรอคอยอย่างใจจดใจจ่อ; แต่เทศกาลปัสกาทางจิตวิญญาณ 2129
280. ผู้ที่ทนทุกข์ร่วมกับพระคริสต์นั้นเป็นผู้มีสุข; ดังนั้น ขอให้เรามีใจกล้าและเตรียมตัวรับความทุกข์ 2130
281. เมื่อเราใคร่ครวญถึงความทุกข์ทรมานของพระเจ้า ขอให้เราได้รับแรงบันดาลใจเพื่อร่วมทุกข์ทรมานกับพระองค์ 2131
282. ไม่ใช่เรื่องน่าอัศจรรย์หรือที่พระเจ้า—ผู้ทรงเป็นเช่นนั้น—ต้องทนทุกข์ทรมานถึงเพียงนี้? 2134
283. ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในความก้าวหน้าของท่านในการทำความดี 2136
284. เมื่อได้รับบาดเจ็บ ฉันจึงไปรับการรักษา และ—ดูเถิด ฉันกำลังพูดกับท่าน 2137
285. พระองค์ทรงเชิญชวนให้เราขอบคุณพระเจ้า ผู้ซึ่งแม้เมื่อพวกเขาอยู่ในดินแดนต่างประเทศ ก็ยังทรงจัดหาทุกชนิดของอาหารการกินให้พวกเขา 2139
286. ความล่อลวงของมนุษย์เป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกและง่าย 2141
287. ธรรมชาติของเรามีนิสัยง่วงนอนและเกียจคร้าน คำพระเจ้าเกี่ยวกับคำสัญญาช่วยปลุกเร้าให้ตื่นขึ้น 2143
288. 迫害ในปัจจุบันนี้เบาลงแล้ว แต่เราต้องทนรับมัน และรุ่นนี้สมควรได้รับการชมเชยในเรื่องนี้ 2144
289. การถูกข่มเหงเป็นของขวัญ: ผู้คนต้องใช้ชีวิตท่ามกลางการถูกข่มเหงด้วยวิธีที่สมกับของขวัญนี้; มีคำอธิบายอย่างชัดเจนว่าควรทำอย่างไร 2146
290. ผู้ชายที่ฉันเห็นได้ล่วงลับไปแล้ว และสิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นกับเราด้วย; แล้วทำไมเราจึงยังทะนุถนอมเนื้อหนัง? 2147
291. เราต้องทำงานเพื่อความรอดของเราอย่างไม่หยุดยั้งและด้วยความกระตือรือร้น 2149
292. ข้าพเจ้าสั่งให้ทุกคนพยายามไม่หยุดยั้งเพื่อความรอด 2151
293. ให้เราตื่นตัวและต่อสู้ด้วยพลังเต็มที่: เพราะศัตรูของเรามีมากมายและเฝ้าระวังอยู่เสมอ 2152
294. พระเจ้าส่งความทุกข์และความข่มเหงมาเป็นการทดสอบ; แต่เมื่อการทดสอบสิ้นสุดลง พระเจ้าจะยุติสิ่งเหล่านั้น 2154
295. ไม่ว่าคนนั้นจะบาปมากเพียงใด ก็สามารถกลับใจได้: ตัวอย่าง 2155
296. ผู้คนในโลกนี้ต้องทนทุกข์ทรมานมากมายเพื่อผลประโยชน์เล็กน้อย: แล้วเราไม่ควรทนทุกข์ทรมานเพื่อความสุขนิรันดร์หรือ? 2157
297. ผู้เดินทางทุกคนทนทุกข์ยากด้วยความหวังที่จะได้พักผ่อน: เราเองก็จงทนทุกสิ่งด้วยความหวังที่จะได้พักผ่อนนิรันดร์ เพื่อพระเจ้าจะได้รับการถวายเกียรติผ่านทางเรา 2158
298. ไม่ว่าฉันจะอธิบายมากเพียงใด ความไม่สงบใจก็ยังคงปรากฏขึ้นในบางคนในพวกท่าน 2161
299. นักบุญเทโอโดร์ไม่รับสิ่งของที่ส่งมาสู่วัดโดยผู้ที่เคยกลับใจจากความผิดทางศาสนาเรื่องการทำลายรูปเคารพ แต่ต่อมาได้กลับคืนสู่ความผิดอีกครั้ง 2162
300. ขอให้เราทนรับทุกความทุกข์ยาก ทั้งจากภายนอกและภายใน โดยใช้วิธีการที่เราคุ้นเคยเพื่อจุดประสงค์นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอธิษฐานด้วยความเชื่อที่ไม่สั่นคลอน 2164
301. ศัตรูล้อมรอบเราและโจมตีเราอย่างไม่คาดคิด ทุกเวลาและทุกที่: เราต้องปกป้องตัวเอง 2165
302. เพื่อไม่ให้จิตใจว่างเปล่าและถูกความคิดบาปหลอกล่อ จิตใจต้องถูกเก็บรักษาไว้ในความใคร่ครวญถึงพระเจ้า — ใคร่ครวญถึงคุณลักษณะและพระราชกิจของพระเจ้า ลำดับชั้นของทูตสวรรค์ ที่พำนักของนักบุญ และโลกที่มองเห็นได้นี้: ด้วยวิธีนี้ ความงามของจิตวิญญาณจึงได้รับการรักษาไว้ 2167
303. หลังจากกล่าวถึงผู้ที่ออกจากวัด แล้วตกอยู่ในความหลงผิดทางศาสนาและกลายเป็นคนเสื่อมทราม 2169
304. ให้เราตื่นตัวเป็นพิเศษเมื่อเผชิญกับการข่มเหง เพราะนั่นคือช่วงเวลาที่ศัตรูจะโจมตีอย่างรุนแรงที่สุด 2171
305. หลังจากที่ได้อธิบายบัญญัติของกฎหมายและพระกิตติคุณ พร้อมทั้งชี้แจงความแตกต่างระหว่างทั้งสอง และได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามทั้งสองข้อนี้ จะไม่สามารถรับมรดกอาณาจักรของพระเจ้าได้ 2172
306. การสรรเสริญความเชื่อฟังว่าเป็นความพยายามที่ให้ผลมากที่สุด และการตักเตือนผู้ที่ไม่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟัง 2174
307. หลังจากกล่าวถึงผลประโยชน์ของคำสอนแล้ว เขาเชิญชวนทุกคนให้ช่วยกันสร้างชีวิตของกันและกันในบ้านของพระเจ้า 2176
308. ชีวิตของเราเหมือนการเดินทางข้ามทะเล 2178
309. ผู้ส่งสารจากพระราชาได้มาถึงเมื่อวานนี้; และเราทุกคนต่างตกอยู่ในภาวะตื่นตระหนก เพราะรู้ว่าพระราชาไม่ทรงมีพระทัยดีต่อเรา 2179
310. ไปข้างหน้า – ไปข้างหน้า – ตามทางแห่งความดี 2182
311. มีบุคคลหนึ่งเสียชีวิตในสภาพแห่งพระคุณ: นี่เป็นบทเรียนให้เราเอาแบบอย่างเขา 2184
312. เฉพาะนักบวชที่แท้จริงเท่านั้นที่สามารถชื่นชมยินดีได้ เพราะพวกเขาหลุดพ้นจากความกังวลทางโลก สนใจแต่เพียงการทำให้พระเจ้าพอพระทัย และการรักษาความบริสุทธิ์ของตน 2186
313. ชีวิตบนโลกนี้ไม่คงที่ ซึ่งเริ่มเป็นเช่นนั้นตั้งแต่การไม่เชื่อฟังครั้งแรก 2188
314. มีพี่น้องคนหนึ่งได้ล่วงลับไปอย่างกะทันหัน: ดังนั้นจึงมีคำเตือนที่มาจากใจจริงนี้ ให้เราเตรียมตัวสำหรับการจากไปของเรา และในขณะที่ระลึกถึงสิ่งนี้อยู่เสมอ ให้เราคงความมุ่งมั่นในการทำงานที่พระเจ้าพอพระทัย 2189
315. ในขณะที่รักษาความเชื่อไว้ เราต้องดำเนินชีวิตที่ดีด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความบริสุทธิ์ ซึ่งศัตรูได้เปิดศึกกับเราในเรื่องนี้มากกว่าเรื่องอื่นใด 2191
316. พระองค์ทรงสรรเสริญนักบวช โดยเรียกพวกเขาว่า “ชนชาติที่ได้รับการเลือก” และ “กองทัพของพระคริสต์” 2193
317. พี่น้องคนหนึ่งได้เสียชีวิตแล้ว; อีกคนหนึ่งกำลังอยู่บนเตียงมรณะ แล้วเราจึงไม่ตายได้หรือ? – ดังนั้น ขอให้เราจดจำชั่วโมงนี้ไว้ 2195

318. เมื่อได้ยินข่าวว่าจะมีภัยการข่มเหงใหม่ต่อความเชื่อกำลังจะเกิดขึ้น
เขาแสดงความพร้อมที่เต็มไปด้วยแรงบันดาลใจที่จะทนรับทุกสิ่ง....2197
319. มีเสือดาวสองตัวปรากฏตัวในบิหินีอา และกำลังลักพาตัวผู้คนไป สิ่งนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องเตือนท่านถึงสัตว์ร้ายที่มองไม่เห็น
ซึ่งกำลังเดินวนเวียนอยู่ทุกหนทุกแห่ง เพื่อหาทางกลืนกินเรา....2198
320. พวกเขามัวแต่ยุ่งกับเรื่องทางโลก แต่เราต้องใส่ใจกับเรื่องของเรา ซึ่งอยู่เหนือสิ่งอื่นใด....2200
321. ชั่วโมงสุดท้ายกำลังใกล้เข้ามา: อย่าได้ประมาท....2203
322. เวลาเหลือน้อยลง ความตายกำลังใกล้เข้ามา: ทำไมเราจึงวุ่นวายอย่างไร้ประโยชน์?....2205
323. ผู้อาวุโสผู้มีชีวิตเป็นแบบอย่างได้ถึงแก่กรรมแล้ว
หลังจากที่ได้สรรเสริญท่านในเรื่องความเคร่งครัดในศีลธรรมและความอดทนต่อความทรมานที่ผู้ทำลายรูปเคารพก่อขึ้น... –
ท่านได้ให้บทเรียนแก่พี่น้อง – ให้หันหลังให้กับสิ่งทางโลกทั้งปวงด้วยการระลึกถึงความตาย
และปลุกเร้าความกระตือรือร้นในการสังสมคุณธรรมทั้งปวง....2207
324. เมื่อถูกโจมตีโดยศัตรูที่มองไม่เห็น ให้เราหาที่หลบภัยในพระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพที่จะช่วยเราให้รอด และพระองค์จะปกป้องเรา
....2209
325. เช่นเดียวกับผู้เดินทางทั่วไป เราผู้เป็นผู้แสวงบุญบนโลกนี้ที่กำลังมุ่งมั่นสู่บ้านเกิดในสวรรค์ ก็ไม่ควรยึดติดกับสิ่งใดที่นี่
ไม่ควรแบกรับภาระใดๆ และ ต้องมุ่งมั่นตรงสู่เป้าหมายของเรา โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพรอันหาที่เปรียบมิได้ที่รอเราอยู่ ณ ที่นั่น
และจากความน่าสะพรึงกลัวที่รอเราอยู่หากเราไม่ถึงที่นั่น....2211
326. ที่ใดเป็นที่หลบภัยจากกับดักของศัตรู? คือการหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่เป็นบาป จากความคิดและความปรารถนาชั่วร้าย....2213
327. ท่านเรียกร้องให้เชื่อฟังอย่างไม่สงสัย: โดยแสดงให้เห็นผ่านตัวอย่างว่าการเชื่อฟังมีประโยชน์เพียงใด
และการไม่เชื่อฟังมีโทษเพียงใด....2215
328. ตามหลักการของพระผู้เป็นเจ้าที่เสด็จมาในร่างมนุษย์ ความตายคือความสุขสำหรับคริสตชน
หากพวกเขาได้เตรียมตัวไว้เพื่อเผชิญกับมัน....2217
329. การควบคุมความประสงค์ของตนเองเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งเป็นการเลียนแบบพระคริสต์และอัครสาวก
แม้ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่ทุกคนจะตระหนักถึงความสูงส่งของมัน....2218
330. ในสงครามทางจิตวิญญาณที่มองไม่เห็น การต่อสู้อย่างไม่เกรงกลัวและเต็มไปด้วยความมุ่งมั่นต่อศัตรู
ซึ่งดำเนินไปด้วยความหวัง จะชนะเสมอ: ศัตรูจะหนีจากผู้เช่นนี้....2220
331. เรื่องอื่นๆ มีเวลาของมันเอง; แต่การงานแห่งความรอดต้องได้รับการดูแลอยู่เสมอ....2222
332. โดยชี้ให้เห็นว่าเป้าหมายและกิจกรรมของชีวิตนักบวชนั้นเหนือกว่าทุกสถานะและชั้นชนอื่น ๆ และ –
ว่ามันดึงดูดทุกคนให้มาสู่ชีวิตนี้ แม้จะมีความยากลำบาก –
เขาจึงเชิญชวนผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรกับชีวิตนี้ให้ชื่นชมยินดีและขอบคุณพระเจ้า และพยายามเป็นนักบวชที่แท้จริง..2224
333. ผู้ที่ฝึกฝนการตายบ่อยครั้งจะเสริมสร้างความระลึกถึงความตาย;
การระลึกถึงความตายและผลที่ตามมาจะปลูกฝังความเกรงกลัวพระเจ้า; ความเกรงกลัวพระเจ้าจะชำระใจให้บริสุทธิ์จากกิเลส ...2226
334. ท่านตำหนิพวกเขาที่หยุดเปิดเผยความคิดของตนเอง....2228
335. หลังจากที่เขากล่าวว่าเขารักพี่น้องของตน และมั่นใจว่าพี่น้องก็รักเขาเช่นกัน
เขาจึงเชิญชวนให้พวกเขาขอบคุณพระเจ้าสำหรับความผูกพันเช่นนี้ และให้อดทนกับเขาเมื่อเขาต้องตักเตือนพวกเขาอย่างรุนแรง
....2229

□□□□□□□

□□□□

□□□□□□□□□□□□ ***Philokalia***

□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

day"

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

าติกำหนดไว้ สิ่งนี้จึงเรียกว่าความชั่วในจิตวิญญาณ ดังนั้น เรื่องนี้ (คุณธรรม) จึงไม่ใช่เรื่องยาก; เพราะหากเรายังคงอยู่ในสภาพที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ เราก็อยู่ในสภาพที่มีคุณธรรม; แต่หากเรามีเจตนาร้าย เราก็ถูกเรียกว่าชั่วอย่างถูกต้อง หากเราต้องไปแสวงหาเรื่องนี้ (คุณธรรม) จากภายนอก มันย่อมเป็นเรื่องยากลำบาก; แต่หากมันอยู่ภายในตัวเราแล้ว ก็เพียงแต่ให้เราระวังตัวจากความคิดชั่วร้าย และรักษาจิตวิญญาณของเราไว้กับพระเจ้า เหมือนเป็นพันธสัญญาที่รับมาจากพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้จักมันว่าเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น โดยเห็นว่ามันยังคงอยู่ในสภาพที่พระองค์ทรงสร้างไว้

8. ให้เราพยายาม (ต่อสู้กับตัวเอง) เพื่อไม่ให้ความโกรธมาครอบงำเรา และไม่ให้ความใคร่มาควบคุมเรา; เพราะมีเขียนไว้ว่า: ‘ความโกรธของคนที่อยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้า ไม่ก่อให้เกิดการงานของพระเจ้า’ และ: ‘ความใคร่ เมื่อตั้งครรภ์แล้ว ก็ให้กำเนิดบาป; และบาป เมื่อเติบโตเต็มที่แล้ว ก็นำความตายมา’ (ยากอบ 1:20, 15) แต่ในขณะที่ดำเนินชีวิตเช่นนี้ ขอให้เรายังคงมีสติสัมปชัญญะอย่างมั่นคง และดังที่เขียนไว้ว่า: ‘จงรักษาใจของท่านด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง’ (สุภาษิต 4:23) – เพราะเรามีศัตรูที่น่ากลัวและเจ้าเล่ห์ยิ่งนัก นั่นคือปีศาจชั่วร้าย

9. และเราต้องต่อสู้กับพวกเขา ตามที่อัครทูตผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้กล่าวไว้ว่า: ‘เพราะการต่อสู้ของเราไม่ใช่กับเนื้อหนังและเลือด แต่กับผู้ปกครอง กับผู้มีอำนาจ กับพลังแห่งโลกมืดนี้ และกับพลังฝ่ายวิญญาณแห่งความชั่วร้ายในสวรรค์’ (เอเฟซัส 6:12). มีพวกมันอยู่เป็นจำนวนมากในอากาศรอบตัวเรา และพวกมันอยู่ไม่ไกลจากเราเลย นอกจากนี้ยังมีความหลากหลายอย่างยิ่งในหมู่พวกมัน แต่การพูดถึงธรรมชาติและความแตกต่างเหล่านี้จะใช้เวลาเป็นเวลานานมาก และยิ่งไปกว่านั้น การพูดเรื่องนี้ควรเป็นหน้าที่ของผู้ที่อยู่เหนือเรา มากกว่าที่จะเป็นหน้าที่ของเรา แต่สำหรับเราแล้ว มีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งไม่อาจรอช้าได้ คือต้องรู้เพียงแผนการของพวกมันที่มุ่งร้ายต่อเราเท่านั้น

10. ก่อนอื่น เราทราบว่า ปีศาจไม่ได้ถูกสร้างขึ้นในสภาพที่ทำให้พวกมันมีชื่อเช่นนั้น เพราะพระเจ้าไม่ได้สร้างสิ่งชั่วร้ายใดๆ ทั้งสิ้น พวกมันเองก็ถูกสร้างขึ้นในสภาพที่ดี; แต่เมื่อตกจากปัญญาแห่งสวรรค์ และบัดนี้กำลังวนเวียนรอบโลก พวกมันได้ล่อลวงชาวกรีกด้วยภาพหลอน; และด้วยความอิจฉาต่อเราผู้เป็นคริสเตียน พวกมันจึงเริ่มดำเนินการทุกสิ่งด้วยความปรารถนาที่จะขัดขวางการขึ้นสู่สวรรค์ของเรา เพื่อไม่ให้เราขึ้นสู่สถานที่ที่พวกมันได้ตกมา ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและพยายามอย่างเต็มที่ เพื่อว่า เมื่อได้รับของประทาน ‘การแยกแยะวิญญาณ’ จากพระวิญญาณ (1 โครินธ์ 12:10) แล้ว

33

□□□

□□□

□□□

□□□

20.

21.

□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

26.

27.

‘

’ (15:15)

;

: “ 8:15).

28.

‘ ’ (131:4)

: (12:14)

29.

;

30.

□□□

□□□

□□□

ความถ่อมใจด้วยทั้งใจ ทั้งความคิด ทั้งจิตวิญญาณ ทั้งวิญญาณ และทั้งร่างกาย — เขาจะไม่ได้สืบทอดอาณาจักรของพระเจ้า

35. หากเราปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเข้าใกล้ผู้สร้างของเรา เราต้องพยายามปลดปล่อยจิตวิญญาณของเราจากความปรารถนาตามกฎแห่งจิตวิญญาณ เพราะเนื่องจากกรรมชั่วของเรา การปล่อยตัวตามความปรารถนา และการล่อลวงอันมากมายจากมาร ความสามารถทางปัญญาของเราจึงอ่อนแอลง และแรงผลักดันที่ดีในจิตวิญญาณของเราได้หยุดลง; เราจึงไม่สามารถรับรู้ความงาม (และข้อเรียกร้อง) ของธรรมชาติทางจิตวิญญาณของเราได้อีกต่อไป เนื่องจากความปรารถนาที่เราก้าวเข้าไป; และไม่มีความรอดสำหรับเราจากใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดังที่อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่า: ‘เช่นเดียวกับที่ในอาดัมทุกคนต้องตาย ในพระคริสต์ทุกคนก็จะได้รับการให้ชีวิตใหม่’ (1 โครินธ์ 15:22) พระเยซูคริสต์เจ้าของเราคือชีวิตของทุกสิ่งมีชีวิตที่มีเหตุผล ซึ่งถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์

36. เราได้รับการตั้งชื่อตามชื่อของนักบุญและสวมใส่เสื้อผ้าของพวกเขา ซึ่งเราภูมิใจแสดงต่อหน้าผู้ไม่เชื่อ; แต่เรากลับขาดความกระตือรือร้นที่จะเลียนแบบการกระทำของพวกเขา ผมกลัวว่าคำพูดของอัครทูตอาจใช้กับเราได้: ‘มีรูปแบบของความเคร่งครัดทางศาสนา แต่ปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของมัน’ (2 ทิโมธี 3:5) ขอให้พระเจ้าทรงประทานให้ท่านเข้าใจว่าชีวิตที่ท่านได้รับมานั้นแท้จริงแล้วเป็นอย่างไร เพื่อว่าเมื่อท่านกระทำตามจิตวิญญาณของชีวิตนั้น ท่านจะได้เป็นผู้สมควรรับมรดกที่มองไม่เห็น; เพื่อทำตามความประสงค์ของพระเจ้าด้วยกำลังทั้งหมดที่เรามี — นี่คือสิ่งที่เราต้องทำ! เพราะสิ่งนี้อยู่ในธรรมชาติของเรา และไม่ควรเรียกร้องสิ่งใดเพิ่มเติมจากคุณธรรมของเรา – ผู้ใดที่รับใช้พระเจ้าและแสวงหาพระองค์ด้วยใจทั้งหมดก็กระทำตามธรรมชาติของตนเอง; แต่ผู้ใดที่ก่อบาปใด ๆ ก็สมควรถูกตำหนิและลงโทษ เพราะสิ่งนี้ขัดกับธรรมชาติของตนเอง

37. ตั้งแต่ที่พระเจ้าของข้าพเจ้า ด้วยพระคุณของพระองค์ ได้ปลุกจิตวิญญาณของข้าพเจ้าให้ตื่นจากความหลับใหลแห่งความตาย ข้าพเจ้าก็ร้องไห้ไม่หยุด และถอนหายใจอย่างไม่อาจปลอบประโลมได้ ฉันถามตัวเองว่า: เราจะให้อะไรแก่พระเจ้าเป็นการตอบแทนสำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา? พระองค์ได้ทรงบัญชาให้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปรนนิบัติเรา ให้ผู้เผยพระวจนะมาพยากรณ์ ให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และให้อัครทูตมาประกาศข่าวประเสริฐ แต่เหนือสิ่งทั้งปวงนี้ พระองค์ได้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาเพื่อความรอดของเรา ดังนั้น ขอให้เราปลุกใจให้มีความยำเกรงพระเจ้า จงรู้ไว้ว่า ยอห์นผู้ให้บัพติศมาและผู้เตรียมทาง ได้ให้บัพติศมาด้วยน้ำเพื่อการกลับใจ เพื่อเตรียมตัวรับบัพติศมาของพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ — ซึ่งคือไฟแห่งความกระตือรือร้นในการทำความดี ดังนั้น ขอให้เราแสดงความพร้อมด้วยความกระตือรือร้นที่จะชำระตัวให้

45

□□□

40.

□□□□□□□□□□□□; □□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□’ (1 □□□□□□□□□□□□ 5:19, 20) □□□□□□□□□□□□
□□

42. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

เธอก็หายจากโรคทันที พระองค์จึงถามว่า ‘ใครสัมผัสเรา?’ — ไม่ใช่เพราะพระองค์ไม่ทราบ แต่เพราะพระองค์ต้องการเปิดเผยความเชื่อของเธอ แม้ว่าอัครทูตเปโตรจะกล่าวว่า “ฝูงชนกำลังเบียดเสียดเข้ามาหาพระองค์ แต่พระองค์กลับถามว่า ‘ใครแตะต้องเรา?’” แต่เธอเองก็ก้าวออกมาและสารภาพว่าเธอได้รับการรักษาแล้ว จากนั้นพระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสกับเธอว่า “ไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้ช่วยเจ้าให้รอดแล้ว” (ลูกา 8:45–48) พิลาต อานาส และคายาฟาส ก็เห็นพระเจ้าเช่นกัน แต่เหมือนกับคนในฝูงชนอื่นๆ พวกเขาได้มองพระองค์โดยไม่มีความเชื่อ ต่างจากเหล่าอัครทูต: นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ เลยจากการได้เห็นพระองค์ แต่ผู้อัครทูตเปาโลได้เห็นพระองค์ด้วยตาของใจ และผ่านความเชื่อที่มั่นคงที่สุดของเขา เช่นเดียวกับหญิงที่มีโรคเลือดไหลไม่หยุดที่ได้เห็นพระองค์ หลังจากที่เธอได้สัมผัสพระองค์ด้วยความเชื่อและได้รับการรักษา

47. เมื่ออาณาจักรแห่งบาปในตัวบุคคลสิ้นสุดลง พระเจ้าจะปรากฏต่อจิตวิญญาณและชำระให้บริสุทธิ์พร้อมกับร่างกาย แต่หากอาณาจักรแห่งบาปยังคงอยู่ในร่างกาย บุคคลนั้นจะไม่สามารถเห็นพระเจ้าได้ เพราะจิตวิญญาณของเขาอยู่ภายในร่างกาย และไม่มีที่ว่างในนั้นสำหรับแสงสว่างซึ่งคือการมองเห็นพระเจ้า ดาวิดกล่าวว่า: ‘ในแสงสว่างของพระองค์ เราจะเห็นแสงสว่าง’ (สดุดี 35:10) แล้วแสงนี้ที่บุคคลเห็นแสงคืออะไร? นั่นคือแสงที่พระเยซูคริสต์เจ้าของเราตรัสไว้ในพระวรสาร — คือว่าบุคคลทั้งตัวต้องเต็มไปด้วยแสง และไม่มีส่วนใดในตัวเขาที่มืด (ลูกา 11:36) พระเจ้ายังตรัสอีกว่า: ‘ไม่มีใครรู้จักพระบิดาเว้นแต่พระบุตร และผู้ที่พระบุตรทรงเลือกที่จะเปิดเผยพระบิดาให้เขา’ (มัทธิว 11:27) แต่พระบุตรไม่เปิดเผยพระบิดาของพระองค์แก่ลูกหลานแห่งความมืด แต่แก่ผู้ที่อยู่ในแสงสว่างและเป็นลูกหลานแห่งแสงสว่าง ซึ่งพระองค์ได้ทรงส่องสว่างดวงตาแห่งจิตใจของพวกเขาด้วยความรู้เกี่ยวกับพระบัญญัติของพระองค์

48. มีเขียนไว้ในบทสดุดีว่า: ‘ข้าพเจ้าจะไปยังที่พำนักอันน่าอัศจรรย์ คือไปยังพระนิเวศของพระเจ้า’ (สดุดี 41:5) คำว่า ‘ข้าพเจ้าจะไปยัง’ นี้ หมายถึงการเดินทางต่อไป และชี้ให้เห็นถึงการบรรลุความสมบูรณ์ของจิตวิญญาณ; เพราะที่นี่ จิตวิญญาณได้เข้าใกล้พระเจ้าแล้ว ในขณะที่ก่อนหน้านี้ เส้นทางของมันยังห่างไกลจากพระเจ้ามาก อย่าให้เราประหลาดใจที่ทางของเรายังห่างไกลมาก เพราะเรายังอยู่ในวัยทารกทางจิตวิญญาณ เราเห็นว่าแม้ผู้เผยพระวจนะผู้ยิ่งใหญ่อย่างเอลียาห์ ก็ยังได้รับคำกล่าวว่า: ‘จงลุกขึ้น กิน ดื่ม และรับกำลังเถิด เพราะทางของเจ้ายังยาวไกล’ (1 พงศ์กษัตริย์ 19:7) (และเขากำลังเดินทางไปสู่การเห็นพระเจ้า) ดาวิดก็กล่าวถึงความยาวของทางเดินทางนี้เช่นกัน: ‘ใครจะให้ฉันมีปีก เพื่อฉันจะได้บินไปสู่ความลึกและพักอยู่ที่นั่น?’ (สดุดี 54:7)

52

□□□

□□□

□ □□□□

□□□ □□□□

□□□

‘□□□

58.

13, 45–46)

13:44)

4:13)

59. (1:4, 9)

60

□□□

□□□

ีลธรรมสองคน
และทนทุกข์ทรมานจากความทุกข์และความเศร้าโศกอันเกิดจากการใ
ส่ร้ายป้ายสีอันเท็จของพวกเขา
แต่พระเจ้าได้ทรงยกย่องเธอในท้ายที่สุดของการต่อสู้ของเธอ
ด้วยความอดทนและความมั่นคงของเธอ
พร้อมทั้งทำให้ศัตรูของเธอต้องถ่อมตัวลง
เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงกระทำกับเทคล่า
ผู้มีความกล้าหาญในจิตวิญญาณยิ่งกว่าเดิม
ผู้ไม่เกรงกลัวทั้งบาดแผลที่พ่อแม่ก่อให้เธอ ทั้งไฟ
ทั้งการฉีกขาดของเนื้อหนัง ทั้งสัตว์ป่า
และพระเจ้าได้ประทานความสุขในใจและรางวัลแห่งความพยายามของ
เธอในที่สุด เมื่อความเชื่ออันกล้าหาญของเธอดับไฟที่ลุกโชน
ทำให้ปากสิงโตที่กระหายเลือดเงียบลง
และทำให้ศัตรูทั้งหมดของเธอต้องอับอาย ; และเหมือนโยเซฟ —
ผู้ถ่อมตนต่อพระเจ้าและมนุษย์ — เมื่อพี่น้องของเขา
ซึ่งถูกความอิจฉาและความเกลียดชังขับดัน
เนื่องจากความโปรดปรานที่บิดาแสดงต่อเขา พยายามจะฆ่าเขา
แต่ความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้รักษาเขาให้รอดพ้นจากความตาย
ถูกความอิจฉาครอบงำ พวกเขาจึงขายเขาเป็นทาส ที่นั่น
ภรรยาของนายที่เขารับใช้ก่อความทุกข์ให้เขาอย่างมาก
จนถึงขั้นที่เขาถูกโยนเข้าคุก ;
แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ทอดทิ้งเขา เพราะเขาเป็นคนบริสุทธิ์
อ่อนโยน บริสุทธิ์ และไร้ที่ติทั้งในจิตวิญญาณและร่างกาย
และด้วยความเมตตาของพระเจ้าต่อเขา
เขาจึงไม่ยอมแพ้ต่อน้ำหนักของเคราะห์ร้ายทั้งหมดนั้น
แต่ทนรับมันด้วยความอดทน โดยวางความหวังไว้ในพระเจ้า
และในที่สุด พระเจ้าได้ทรงยกย่องเขา
ให้เป็นผู้ปกครองอียิปต์และทุกจังหวัดของมัน
และทรงทำให้พี่น้องทุกคนของเขา ซึ่งเคยเกลียดชังเขา
ต้องอยู่ใต้เท้าเขา บุคคลที่กล่าวถึงเหล่านี้ และผู้อื่นๆ
ที่คล้ายคลึงกัน
ไม่ได้รับเกียรติจากพระเจ้าตั้งแต่ต้นทางแห่งความพยายามและ
การต่อสู้ของพวกเขา
แต่ได้รับเพียงหลังจากที่พระองค์ได้ทดสอบพวกเขา
ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ผ่านภัยพิบัติและความทุกข์ทรมาน
และสอนให้พวกเขารู้วิธีที่จะยืนหยัดอย่างมั่นคงท่ามกลางการ
ต่อสู้
และเพียงเมื่อพระองค์เห็นว่าพวกเขาทนรับการทดสอบและความทุก
ข์ยากด้วยความกล้าหาญ และวางความหวังทั้งหมดไว้ในพระเจ้า
พระองค์จึงประทานเกียรติยศให้แก่พวกเขาผ่านความช่วยเหลืออั
นศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
พร้อมทั้งทำให้ศัตรูของพวกเขาต้องอับอายและอยู่ภายใต้การปก
ครองของพวกเขา

63. จงยืนหยัดมั่นคง
และอย่าให้ใจของท่านอ่อนแอลงระหว่างการทดสอบ
แต่จงขอบคุณสำหรับสิ่งเหล่านั้น
เพื่อท่านจะได้รับรางวัลจากพระเจ้า
ขอให้ในหมู่ท่านทั้งหลายมีความสันติ ความจริง
ความรักต่อพระเจ้า และความปรารถนาดีต่อกัน ;
และขออย่ามีความขัดแย้งในหมู่ท่าน ทั้งการใส่ร้าย การแตกแยก
ความอิจฉาริษยาที่มุ่งร้าย การไม่เชื่อฟัง ความหยิ่งยโส
ความโกรธแค้นต่อผู้ใด การเยาะเย้ย ความหยิ่งผยอง
ความเกลียดชัง หรือความเป็นศัตรูต่อกัน

63

□□□

□□□

□□□

อกจากจิตวิญญาณ ผู้ใดที่ไม่เกรงกลัวพระเจ้า จะตกอยู่ในความชั่วร้ายมากมาย ความเกรงกลัวพระเจ้าจะปกป้องและรักษาบุคคลนั้นจนกว่าเขาจะทิ้งร่างกายนี้ไป ดังที่เขียนไว้ว่า : ‘เพราะความเกรงกลัวของท่าน เราจึงตั้งครรภ์ในครรภ์ และเราจึงเจ็บปวดและคลอดวิญญาณแห่งความรอด ’ (อิสยาห์ 26:18)

71. ผู้ที่ปราศจากความร้ายกาจนั้นเป็นผู้สมบูรณ์และเหมือนพระเจ้า เขาเต็มไปด้วยความสุข และเป็นสถานที่พักพิงของพระวิญญาณของพระเจ้า เช่นเดียวกับไฟที่เผาผลาญป่าใหญ่เมื่อถูกปล่อยทิ้งไว้ ความร้ายกาจนั้น หากท่านยอมให้มันเข้าสู่ใจของท่าน ก็จะทำลายจิตวิญญาณของท่าน ทำให้ร่างกายของท่านมัวหมอง และก่อให้เกิดความคิดที่ไม่ชอบธรรมมากมาย ; มันจะก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท ความขัดแย้ง การใส่ร้าย ความอิจฉา ความเกลียดชัง และอารมณ์ชั่วร้ายอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งกดทับร่างกายและก่อให้เกิดโรคภัย จงรีบเร่งที่จะได้ความอ่อนโยนและความเรียบง่ายในใจของผู้ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อที่พระเยซูคริสต์เจ้าของเราจะรับท่านเข้าสู่พระพักตร์ของพระองค์ และแต่ละคนในท่านจะได้กล่าวด้วยความยินดีว่า : ‘พระองค์ได้รับข้าพเจ้าเพราะความอ่อนโยนของข้าพเจ้า และพระองค์ได้ตั้งข้าพเจ้าไว้ต่อหน้าพระองค์เป็นนิตย์ ’ (สดุดี 40:13)

72. พระเจ้าตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะว่า : ‘ข้าจะมองดูใครเล่า นอกจากผู้ถ่อมใจและสงบ ผู้ที่สั่นสะท้านต่อพระวจนะของข้า ?’ (อิสยาห์ 66:2) พระผู้เป็นเจ้าของเราเองก็ตรัสในพระวรสารว่า : ‘จงเรียนรู้จากเรา เพราะเราอ่อนโยนและถ่อมใจในจิตใจ และท่านทั้งหลายจะพบความสงบสุขสำหรับจิตวิญญาณของท่าน ’ (มัทธิว 11:29) ดังนั้น จงฝึกฝนความถ่อมตัวในตัวท่านเอง และอย่าเดินไปด้วยความหยิ่งยโสในใจ ซึ่งเป็นลักษณะของมาร ใครก็ตามที่เดินไปด้วยความหยิ่งยโสในใจ ก็เป็นพวกเดียวกับมาร คนที่หยิ่งยโสจะถูกทุกคนเกลียดชัง เพราะการกระทำของเขาเต็มไปด้วยความโอ้อวด และจากสิ่งนี้ เขาจึงตกอยู่ในบาปมากมาย บาปทั้งปวงล้วนเป็นที่รังเกียจต่อพระเจ้า แต่ความหยิ่งยโสในใจนั้นเป็นที่รังเกียจที่สุด ผู้ใดที่ตักเตือนหรือให้คำปรึกษาแก่ผู้หยิ่งยโส ก็เหมือนผู้ที่เทน้ำลงในภาชนะที่มีรูรั่ว หรือเหมือนผู้ที่พูดกับนกที่บินผ่านไป ผู้ที่มีใจหยิ่งยโสย่อมถูกดูหมิ่นต่อพระเจ้า แต่พระเจ้าจะไม่ทำให้ใจที่ถ่อมตนและสำนึกผิดต้องอับอาย ความรักของพระเจ้าเอง ซึ่งได้เสด็จลงมาจากที่สูง ได้ทรงถ่อมตัวจนถึงที่สุด ดังนั้น ขอให้เรารักความถ่อมตัว เพื่อที่เราจะได้ร้องขึ้นว่า : ‘ดูเถิด ความถ่อมตัวและความพยายามของข้าพระองค์ และโปรดอภัยบาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์ ’ (สดุดี 24:18)

73. อย่าตามความปรารถนาของตาคุณ และอย่าให้ใจคุณหย่อนยาน เพราะความปรารถนาชั่วร้ายทำให้ใจเสื่อมทรามและทำให้จิตใจมัวหมอง จงหันหลังให้มันยิ่งขึ้นไป เพื่อไม่ให้พระวิญญาณของพระเจ้าที่สถิตอยู่ภายในคุณโกรธต่อคุณ ให้เราพยายามรักษาความบริสุทธิ์จนถึงความตาย และป้องกันตัวจากความปรารถนาอันต่ำช้าในทุกทาง :

67

เพื่อจุดประสงค์นี้ ให้เราระวังอย่าจ้องมองความงามของผู้หญิง อย่าเป็นทาสของความปรารถนาอันไม่บริสุทธิ์และความปรารถนาอันน่าอับอาย ซึ่งพระเจ้าทรงเกลียดชัง จงจารึกพระนามของพระเจ้าไว้เบื้องหน้าดวงตาแห่งจิตใจของท่าน เพื่อภายในท่านจะมีเสียงร้องที่ไม่หยุดยั้งว่า : ‘ท่านคือวิหารของพระเจ้าที่ยังมีชีวิต’ (2 โครินธ์ 6:16) และ ‘ที่อยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์’ ผู้ใดที่ถูกความปรารถนาอันไม่บริสุทธิ์ครอบงำ ก็เป็นเหมือนสัตว์ที่ไร้เหตุผลทั้งสิ้นต่อหน้าพระเจ้า ตามคำกล่าวของผู้ประพันธ์สดุดี คือนักพยากรณ์ดาวิด (สดุดี 48:13) ดังนั้น ขอให้เราเกลียดชังตาที่ไม่บริสุทธิ์นั้นด้วยใจทั้งหมด และแสวงหาความบริสุทธิ์ เพราะนั่นคือความรุ่งโรจน์ของทูตสวรรค์ของพระเจ้า แต่หากเราถูกมารร้ายล่อลวงจนตกต่ำลง ก็จงลุกขึ้นใหม่ด้วยการกลับใจ และหันไปหาพระองค์ผู้เสด็จมาเพื่อแสวงหาแกะที่หลงทางเข้าสู่บาป (ลูกา 15:4)

74. ผู้ใดที่ไม่สามารถควบคุมริมฝีปากและลิ้นของตนเองได้ ก็ควรระมัดระวังอย่างน้อย ‘อย่าพูดมากเกินไป’ (โยบ 11:3) จงระวังเถิด โอ มนุษย์ ; จงควบคุมลิ้นของท่าน และอย่าพูดมากเกินไป เพื่อไม่ให้บาปของท่านเพิ่มพูน จงวางนิ้วลงบนริมฝีปาก และใส่บังเหียนบนลิ้นของท่าน เพราะผู้ที่พูดมากจะไม่เหลือที่ว่างในใจสำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากมีผู้ใดที่ยังเป็นมือใหม่ ขณะสนทนากับท่าน และถามท่านเกี่ยวกับสิ่งใดที่จะช่วยกู้วิญญาณของเขา ให้ตอบเขา ; แต่หากเขาถามเกี่ยวกับสิ่งใดที่ไม่มีประโยชน์ต่อเขา ให้เป็นเหมือนคนหูหนวกที่ไม่ได้ยิน และเหมือนคนใบ้ที่ไม่พูด

75. ให้เราบังคับตัวเองให้เฝ้าระวังริมฝีปากอย่างเคร่งครัด เพื่อไม่ให้พูดร้ายใคร เพราะคำพูดชั่วร้ายนั้นร้ายกว่าพิษใด ๆ ทั้งสิ้น แผลทุกชนิดย่อมหายได้ แต่แผลที่เกิดจากลิ้นนั้นไม่มีทางรักษาได้ ลิ้นของผู้ใส่ร้ายที่ขาดสติ ซึ่งถูกปีศาจชักจูงนั้น มีพิษร้ายยิ่งกว่าลิ้นของงู เพราะมันก่อให้เกิดความขัดแย้งและความเป็นศัตรูที่ขมขื่นระหว่างพี่น้อง ปลูกฝังความแตกแยกและความชั่วร้ายในหมู่ผู้สงบสุข และทำให้การชุมนุมใหญ่แตกกระจาย ดังนั้น จงหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น และจงอุทิศตนให้กับการนิ่งเงียบ ผู้ที่รักความเงียบจะอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ และที่ของเขาก็อยู่ในที่สูง พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงรักษาทางเดินของท่าน – เมื่อท่านเองรักษาคำพูดของท่าน (สุภาษิต 13:3)

76. พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ยืนยันว่ามีสองประเภทของความละอาย : ประเภทหนึ่งเป็นต้นกำเนิดของบาป ; และอีกประเภทหนึ่งเป็นต้นกำเนิดของความรุ่งโรจน์และพระคุณ

68

(สิราข 4:23–25) ความละอายจากการทำบาปคือความละอายที่แท้จริงและนำสู่ความรอด ; แต่ความละอายที่เป็นต้นเหตุให้เกิดบาปคือความละอายที่ขัดขวางการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า อย่าอายที่จะทำสิ่งใดก็ตามที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า และอย่าซ่อนความจริง ; อย่ากลัวที่จะประกาศคำสอนหรือคำพูดแห่งปัญญาของพระเจ้า และอย่าอายที่จะสารภาพบาปต่อบิดาทางจิตวิญญาณของท่าน

77. พระเจ้าของเรา ผู้ทรงมีความเมตตาต่อจิตวิญญาณของเรา ได้ตรัสไว้ในพระวรสารว่า : ‘วิบัติแก่ท่านทั้งหลาย เมื่อผู้คนกล่าวชมเชยและยกย่องท่าน แต่ท่านกลับไม่แสวงหาพระเกียรติของพระเจ้า’ (ลูกา 6:26; ยอห์น 5:44). ดังนั้น ขอให้เราพยายามจนถึงความตาย โดยต่อต้านความว่างเปล่าและตัดรากเหง้าที่ชั่วร้ายที่สุดของมัน เพื่อไม่ให้เราถูกนำสู่ความพินาศ จงหนีจากความหยิ่งยโส เพราะมีหลายคนที่พินาศเพราะมัน ความหยิ่งยโสผลักดันให้คนต้องทำงานหนักหลายอย่าง — การอดอาหาร การสวดภาวนา การเฝ้าระวังในยามค่ำคืนบ่อยครั้ง การให้ทานต่อหน้าผู้อื่น และสิ่งต่าง ๆ อีกมากมาย แต่แม้จะทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ก็จะไม่ได้รับอะไรนอกจากความอับอายและคำติเตียน อย่าพยายามแสดงอะไรในตัวเราเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ยิ่งใหญ่ เพื่อไม่ให้เราพินาศเพราะสิ่งนี้ และถูกพันผูกอยู่ในกิ่งก้านมากมายของความว่างเปล่า เพราะมีปีศาจแห่งความว่างเปล่าอยู่เป็นจำนวนมากอย่างยิ่ง แต่ให้เราพยายามอย่างจริงจังยิ่งขึ้นเพื่อบรรลุถึงความรุ่งโรจน์ของนักบุญ รวมถึงความยากจนของพวกเขา เพื่อที่เราจะได้รับคำชมเชยอันหวานชื่นจากพระเจ้าว่า : ‘ผู้ที่มีจิตวิญญาณยากจนนั้นเป็นสุข เพราะราชอาณาจักรสวรรค์เป็นของพวกเขา’ (มัทธิว 5:3)

78. พระเยซูคริสต์เจ้าของเราได้ตรัสในพระวรสารของพระองค์ว่า : ‘ด้วยความอดทนของเจ้า เจ้าจะช่วยให้วิญญาณของเจ้าได้รอด’ (ลูกา 21:19) พระองค์ยังตรัสอีกว่า : ‘ผู้ใดที่ทนถอยจนถึงที่สุด จะได้รับการช่วยให้รอด’ (มัทธิว 10:22; 24:13) ดังนั้น เราควรทำงานและทนถอยในความจริงด้วยความกระตือรือร้นเพียงใด เพื่อที่เราจะได้บรรลุสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับเราในสวรรค์ ? อย่างไรก็ตาม ก่อนที่เราจะถึงขั้นต้องหลั่งเลือด อย่าให้เราโอ้อวด เพราะไม่มีศิลปินคนใดที่โอ้อวดผลงานของตนก่อนที่มันจะเสร็จสมบูรณ์ ผู้ที่ชนะด้วยใจอดทนนั้น จะได้รับการเรียกว่าผู้ได้รับพร และในเวลาอันสมควร เขาจะได้รับการถวายเกียรติในสวรรค์ เช่นเดียวกับลาซารัส

79. ผู้ประพันธ์เพลงสดุดี ดาวิด กล่าวว่า : ‘คำพูดของพระองค์หวานกว่าน้ำผึ้งในปากข้าพระองค์’ (สดุดี 118:103) และ : ‘ทางของพระเจ้านั้นน่าปรารถนาเกินกว่าอัญมณีอันล้ำค่าหลายชนิด’ (สดุดี 18:10–11) ผู้ใดที่ยังคงระมัดระวังและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา จนกระทั่งได้รับความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระองค์ จนสามารถกล่าวได้ว่า :

69

‘ความเข้าใจของพระองค์นั้นเกินความเข้าใจของข้า’ (สดุดี 138:6)
ผู้นั้นย่อมเป็นผู้มีบุญแท้จริง
จงระวังอย่าให้ขาดความซื่อสัตย์
เกรงว่าผู้ทรงสร้างเราจะไม่ทรงพระพิโรธต่อท่าน
ผู้ใดที่ประกาศความจริงแก่ผู้ไม่เชื่อ ตำหนิเขา หรือสอนเขา
ก็เหมือนคนโยนไข่มุกที่ล้ำค่าที่สุดลงสู่ความลึกของทะเล
แต่ในทางตรงกันข้าม
เช่นเดียวกับน้ำที่ไหลลงจากพื้นลาดและไหลไปอย่างรวดเร็ว
คำพูดของพระเจ้าก็ไหลเข้าสู่จิตวิญญาณของผู้เชื่อ

80.
ให้เราคงระมัดระวังและจุดไฟความกระตือรือร้นอันศักดิ์สิทธิ์ในวิหารแห่งจิตใจของเราอยู่เสมอ
เพื่อไม่ให้ถูกเรียกว่าประมาทและเกียจคร้าน
ความปรารถนาอันชั่วร้ายจะไม่มีวันเอาชนะผู้ที่มีความกระตือรือร้นและระมัดระวังได้
และหากเขาต้องล้มลงด้วยเล่ห์กลของผู้ล่อลวง
ความกระตือรือร้นและความระมัดระวังนั้นเองจะฟื้นฟูเขาทันที
แต่ผู้ที่ประมาทและไม่ระมัดระวัง
ซึ่งไม่มีความกระตือรือร้นที่จะทำพอใจพระเจ้า
หากเขาตกเป็นเหยื่อการล่อลวงของมาร
ก็ไม่แม้แต่จะตระหนักถึงบาปที่ตนได้กระทำ
เพราะใจของเขาแข็งดั่งหิน
และเขาเหมือนลาที่ถูกควบคุมและผูกบังเหียน
ซึ่งใครก็ตามสามารถขี่ขึ้นได้โดยไม่มีการต่อต้านจากตัวเขาเลย ในคนเช่นนี้
ปีศาจได้ทำตามความปรารถนาและความเสื่อมทรามทั้งหมดของตน
และลากพวกเขาไปทุกที่ตามใจชอบ
จนกระทั่งความชั่วร้ายของเขาสำเร็จลุล่วง
และเขาตายไปพร้อมเสียงครวญครางและน้ำตา
ผู้ประมาทนั้นเหมือนบ้านที่พังทลายและถูกผู้อยู่อาศัยทิ้งร้าง – บ้านที่ไม่มีค่าสำหรับใครเลย แต่ถูกทุกคนรังเกียจ
เหมือนถูกสาปแช่ง เหมือนรังของงูพิษ แมงป่อง และสัตว์ป่า ;
ไม่มีใครสนใจมัน เพราะมันอยู่ในสภาพพังทลายและรกร้าง
นี่คือสภาพของผู้ประมาท !
จงระมัดระวังรักษาความกระตือรือร้นไว้
และอย่าเลื่อนมันออกไปเลย
เพื่อไม่ให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของศัตรู
เมื่อบุคคลใดมีความกระตือรือร้นและความระมัดระวังอันสูงส่งนี้ มันจะช่วยให้เขาฟื้นตัวจากทุกการล้มเหลวและความเสียหาย
และ จะเตือนเขา
เพื่อที่บุคคลนั้นจะกลายเป็นที่พักพิงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเมื่อเขาได้เดินทางมาถึงจุดหมายอย่างมีความสุข
ก็จะถูกถือว่าสมควรในโลกนี้ที่จะเข้าสู่ความสงบสุขของเหล่าผู้ศักดิ์สิทธิ์

81. เราได้ยินว่า ท่านเปาโลผู้ได้รับพร
เมื่อท่านมาพูดถึงเรื่องการรักษาความบริสุทธิ์ ได้กล่าวว่า :
‘ฉันไม่มีคำสั่งจากพระเจ้า’ (1 โครินธ์ 7:25)
ท่านไม่มีคำสั่งเช่นนั้น
เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สามารถรับภาระอันหนักนี้ได้ ; ดังนั้น
จึงปล่อยให้เป็นไปตามความเลือกอิสระของผู้ที่สามารถรับภาระนี้ได้
อย่าให้ผู้ที่ถือพรหมจรรย์โอ้อวดในความบริสุทธิ์ของตนเลย
เพราะนั่นคือพระคุณจากพระเจ้าเอง

70

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

33.

34.

35.

36.

37.

38. □□□□

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49. ความตาย สำหรับผู้ที่เข้าใจมัน คือความเป็นอมตะ แต่สำหรับผู้ที่มีจิตใจเรียบง่าย ซึ่งไม่เข้าใจมัน คือความตาย และความตายนี้ไม่ควรถูกหวาดกลัว แต่ (สิ่งที่ต้องหวาดกลัวคือ) ความพินาศของจิตวิญญาณ ซึ่งคือความไม่รู้ถึงพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวสำหรับจิตวิญญาณ !

50. ความบาปได้ยึดมั่นในโลกวัตถุ และร่างกายได้กลายเป็นที่สถิตของมัน แต่จิตวิญญาณที่ฉลาด เมื่อเข้าใจสิ่งนี้แล้ว ก็จะสลัดทิ้งภาระของโลกวัตถุ และเมื่อหลุดพ้นจากภาระนี้แล้ว ก็จะรู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งทุกสิ่ง และเฝ้าดูแลร่างกายอย่างระมัดระวัง เหมือนศัตรูและคู่ต่อสู้ โดยไม่ไว้วางใจมัน และด้วยวิธีนี้ เมื่อจิตได้พิชิตความปรารถนาชั่วร้ายและโลกวัตถุแล้ว จิตก็ได้รับการสวมมงกุฎจากพระเจ้า

51. เมื่อจิตวิญญาณเข้าใจบาป มันจะเกลียดชังบาปนั้นดั่งสัตว์ที่มีกลิ่นเหม็นที่สุด แต่เมื่อไม่เข้าใจ มันกลับถูกรักโดยผู้ที่ไม่เข้าใจ และบาปนั้นทำให้ผู้รักมันตกเป็นทาส และกักขังเขาไว้ และจิตวิญญาณที่น่าเวทนาและน่าสงสารนี้ ไม่เห็นสิ่งที่นำความรอดมาให้ตน และไม่แม้แต่จะคิดถึงมัน แต่กลับเชื่อว่าบาปนั้นประดับประดาตน จึงยินดีในบาปนั้น

52. จิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ ด้วยธรรมชาติที่ดีงาม จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และส่องสว่างโดยพระเจ้า และจากนั้น จิตใจจะใคร่ครวญถึงสิ่งที่ดีงาม และก่อให้เกิดเจตนาและพฤติกรรมที่รักพระเจ้า แต่เมื่อจิตถูกมลทินด้วยบาป พระเจ้าก็หันหน้าหนีจากมัน — หรือกล่าวให้ถูกต้องกว่า จิตนั้นเองที่แยกตัวออกจากพระเจ้า — และปีศาจชั่วร้าย เมื่อเข้าสู่จิตใจ ก็ปลูกฝังการกระทำที่ไม่เหมาะสมลงในจิต ได้แก่ การล่วงประเวณี การฆ่าคน การลักทรัพย์ และการกระทำชั่วร้ายอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

53. ผู้ที่รู้จักพระเจ้าจะเต็มเปี่ยมไปด้วยความคิดดีทุกประการ และด้วยความปรารถนาในสิ่งสวรรค์ จึงดูแคลนสิ่งทางโลก แต่คนเช่นนี้ไม่ใช่ที่ถูกใจทุกคน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เพียงถูกเกลียดชัง แต่ยังถูกคนโง่หลายคนเยาะเย้ยด้วย พวกเขาพร้อมที่จะทนต่อความยากจนอย่างสุดขีด โดยรู้ดีว่าสิ่งที่หลายคนมองว่าเป็นความชั่วร้ายนั้น แท้จริงแล้วเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา ผู้ใดที่ใคร่ครวญถึงอาณาจักรสวรรค์ ย่อมเชื่อในพระเจ้าและรู้ว่าทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นผลงานแห่งพระประสงค์ของพระองค์ แต่ผู้ใดที่ไม่ใคร่ครวญถึงเรื่องนี้ จะไม่มีวันเชื่อว่าโลกนี้เป็นผลงานของพระเจ้า และถูกสร้างขึ้นเพื่อความรอดของมนุษยชาติ

54. ผู้ที่จมอยู่ในบาปและเพลิดเพลินในความไม่รู้ ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะจิตวิญญาณของพวกเขาไม่มีความสำนึก ; แต่พระเจ้าเป็นวิญญาณ (นั่นคือ พระเจ้าสามารถถูกรู้จักได้เพียงผ่านจิตใจที่แจ่มใส) ถึงแม้พระเจ้าจะมองไม่เห็น แต่พระเจ้าก็ทรงประทับอยู่ในโลกที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับที่จิตวิญญาณอยู่ในร่างกาย

80

□□□

□□□

□□□

71.

72.

73.

74.

75.

76.

□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□; □□□□□□□□□□□□□

□□□

98. □□□□

□□□

112. □□□□

□□□

□□□

132. □□□□

□□□

□□ □□□□

□□□ □□□□

□□□

166.

167.

168.

169.

170.

□□□

10. □□□□

g) งานฝีมือและแรงงานทั่วไป

25. ร่างกายต้องถูกควบคุมและทำให้เหนื่อยล้าด้วยการทำงานที่ยาวนาน

26. กำหนดงานที่พอเหมาะเป็นกิจกรรมในเซลล์ของคุณ และใจของคุณจะถ่อมตัว

27. บังคับตัวเองให้ทำงานด้วยมือ และความเกรงกลัวพระเจ้าจะหยั่งรากลึกในตัวคุณ

28. จงขยันในการทำงานด้วยมือ และความยำเกรงพระเจ้าจะเข้ามาในตัวท่าน

29. เมื่อนั่งอยู่ในห้องพักของท่าน จงอุทิศตัวให้กับการทำงานด้วยมือ แต่อย่าให้พระนามของพระเจ้าห่างไกลจากท่าน ; แต่จงหันความคิดของท่านไปยังพระองค์อยู่เสมอ เรียนรู้จากพระองค์ในใจ และสรรเสริญพระองค์ด้วยลิ้นของท่าน โดยกล่าวว่า : ‘ พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเยซูคริสต์ โปรดเมตตาข้าพระองค์ ’; หรือ : ‘ พระเยซูคริสต์ โปรดส่งความช่วยเหลือของพระองค์มาแก่ข้าพระองค์ ’; หรือ : ‘ ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเยซูคริสต์ ’

g) อาหาร .

30. กำหนดเวลาที่แน่นอน (เสมอเป็นเวลาเดียวกัน) สำหรับการรับประทานอาหาร และกินเพื่อรักษาสุขภาพร่างกาย ไม่ใช่เพื่อความสุข

31. กินอาหารที่เรียบง่ายและราคาถูกที่สุด

32. กินขนมปังในความเงียบและอย่างพอประมาณ และให้แน่ใจว่าท่านนั่ง (ที่โต๊ะ) อย่างเรียบง่าย

33. อย่ากินจนอิ่ม .

34. อย่าโลภหรือกินอย่างตะกละ เพื่อไม่ให้บาปเก่าในตัวคุณกลับมาอีก

35. อย่าละศีลอดในวันพุธและวันศุกร์

36. อย่ากินเนื้อสัตว์ใดๆ ทั้งสิ้น

37. อย่าเข้าใกล้สถานที่ใดที่มีไวน์ให้บริการ

38. อย่าเร่งรีบไปร่วมงานชุมนุมหรืองานรับประทานอาหารร่วมกัน

39. หากท่านมาที่สถานที่กำลังจัดงานรับประทานอาหารร่วมกัน[3] ให้ลองชิมอาหารและขอบคุณพระเจ้า

40. อย่าเพิ่มแก้วไวน์ที่สี่เข้าไปในสามแก้วที่มีอยู่แล้ว เว้นแต่เป็นเพราะโรคที่รุนแรง[4] .

41. อย่าหยิบสิ่งที่ถูกเสนอให้คุณทันที

42. หากท่านยังเยาว์วัย อย่าเอื้อมมือไปก่อนผู้อื่น เพราะสิ่งนี้ไม่ถือเป็นการประพฤติตนอย่างสุภาพเรียบร้อย

(i) การนอนหลับ .

43. นอนน้อยและพอประมาณ แล้วเหล่าทูตสวรรค์จะมาเยี่ยมคุณ

44. เมื่อคุณมีสุขภาพดี อย่าถอดเข็มขัดออก

---

[3] นั่นคือเมื่อมีผู้ใดสักคนรวบรวมนักพรตทั้งหมดมาและจัดอาหารเลี้ยงพวกเขาที่โบสถ์

[4] สิ่งนี้ไม่เกิดขึ้นในห้องพัก แต่เกิดขึ้นในการรับประทานอาหารร่วมกัน ไวน์มักทำจากองุ่น ทำเองที่บ้าน และมีปริมาณแอลกอฮอล์ต่ำ

102

45. เมื่อคุณไปนอน อย่าสอดมือเข้าไปข้างใน (เช่น ในอก) เพื่อป้องกันไม่ให้คุณทำบาปโดยไม่รู้ตัว

i) เสื้อผ้า.

46. ทั้งวันและทั้งคืน จงสวมเสื้อตัวบน เสื้อคลุม และเสื้อผ้าทั้งหมดของคุณ เหมือนนักโทษและผู้ถูกจับเป็นเชลย

47. อย่าสวมใส่เสื้อผ้าที่อาจทำให้คุณโอ้อวดหรือภูมิใจ

48. ดูแลเสื้อผ้าของคุณให้ดี เพื่อไม่ให้ต้องอยู่ในสภาพเปลือยเปล่าท่ามกลางผู้คนมากมายในวันพิพากษา[5].

(k) เนื้อหาทั้งหมดที่มีลักษณะหลักคือความยากจน

49. นอกจากนี้ อย่ากักตุนสิ่งใดเกินกว่าที่จำเป็น

50. ความยากจนนั้นไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากความพอประมาณในทุกเรื่อง หรือสภาพที่คนนั้นพอใจกับสิ่งน้อยนิด

51. จงรักการถูกตำหนิมากกว่าเกียรติยศ จงรักการทำงานหนักทางกายมากกว่าการพักผ่อน และจงรักการขาดแคลนสิ่งของจำเป็นมากกว่าความอุดมสมบูรณ์

l) การนมัสการในคริสตจักร[6].

52. เรื่องราวของคริสตจักร (การดูแลคริสตจักรและพิธีกรรมทางศาสนา) ต้องมอบหมายให้บุคคลที่ซื่อสัตย์และเกรงกลัวพระเจ้า

53. ทันทีที่ระฆังดังขึ้น อย่าช้ารีบไปโบสถ์

54. อย่าละเลยการนมัสการ เพื่อไม่ให้มันกลายเป็นก้อนหินสะดุดหรือกับดักสำหรับคุณ

55. อย่าพูดอะไรเลยในโบสถ์

56. อย่าประพฤติตัวในโบสถ์เหมือนในสถานที่ที่มีผู้คนรวมตัวกันเป็นจำนวนมาก (คือ ให้จิตใจของคุณปลอดจากความอึกทึกและความสับสนของความคิดมากมาย)

57. อย่าฝังศพผู้ตายในโบสถ์ (คือ อย่ากังวลถึงวิธีการจัดการเรื่องทางโลกของคุณ)

m) ความสัมพันธ์:

aa) ก่อนอื่นใด ให้หันไปหาเจ้าอาวาส ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณของท่าน ผู้อาวุโส และโดยทั่วไปคือผู้ที่บรรลุถึงความสุกงอมทางจิตวิญญาณแล้ว

58. อย่าดำเนินการใดๆ ทั้งสิ้น โดยไม่ปรึกษาผู้ดูแลวัดก่อน[7].

---

[5] สิ่งนี้ช่วยปลูกฝังความมุ่งมั่นในตัวพวกเขาให้ใช้ชีวิตตามวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับชีวิตนักพรต

[6] นักพรตอาศัยอยู่กระจัดกระจายทั่วทะเลทราย; ตรงกลางพื้นที่กว้างใหญ่ที่ห้องพักของพวกเขาตั้งอยู่ มีโบสถ์แห่งหนึ่ง ซึ่งพวกเขาจะมารวมตัวกันเพื่อสวดภาวนาเป็นหมู่คณะ โบสถ์นี้ถูกมอบหมายให้บุคคลหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งคนที่ได้รับการคัดเลือก มาคาริอุสผู้ยิ่งใหญ่ หลังจากกลับสู่สเกเต (skete) หลังจากไปเยี่ยมนักบุญอันโทนี ได้ตอบพี่น้องเมื่อพวกเขาถามว่า “อับบาผู้ยิ่งใหญ่ได้สั่งให้เราทำอะไร” ว่า “ไม่ดีเลย” เขากล่าว “ที่เราไม่มีพิธีบูชา” นั่นคือ ไม่มีพิธีลิทูร์กี จากนั้นพวกเขาก็รีบสร้างโบสถ์ขึ้นทันที นี่คือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่านักบุญอันโทนีได้จัดระเบียบชีวิตของนักพรตอย่างไร

[7] ผู้ถือพรหมจรรย์อาศัยอยู่แยกจากกัน แต่ชุมชนที่กระจัดกระจายของพวกเขากลับรวมเป็นหนึ่งเดียวและมีผู้นำเพีย

103

59.
□□□

□□□

92. □□□□

109. □□□□

130. □□□□

11. □□□□

24. □□□□

32. □□□□

51. จงรักความถ่อมตัว และมันจะปกปิดบาปทั้งปวงของท่าน

52. จงถ่อมตนตลอดชีวิตของท่าน และอุทิศตนให้กับทุกสิ่งที่ดีงาม

53. จงถือว่าผู้ที่อ่อนแอในคุณธรรมกว่าท่านเป็นผู้ที่เท่าเทียมกับท่าน ; แต่จงถือว่าผู้ที่เท่าเทียมกับท่านในคุณธรรมนั้นเป็นผู้ที่มีคุณธรรมสมบูรณ์ยิ่งกว่าท่านมาก

54. อย่าอิจฉาผู้ที่อยู่เหนือคุณ แต่จงถือว่าตัวเองเหนือกว่าทุกคน เพื่อที่พระเจ้าเองจะอยู่กับคุณ

55. อย่าเดินร่วมกับผู้หยิ่งยโส แต่จงเดินร่วมกับผู้ถ่อมตน (เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบและการร่วมสามัคคีธรรม)

56. จงถ่อมตนในทุกสิ่ง – ในท่าทางของคุณ ในเครื่องแต่งกายของคุณ เมื่อนั่ง เมื่อยืน ในท่าเดินของคุณ บนเตียง ในห้องของคุณ และในเครื่องใช้ทุกชิ้นภายในห้องนั้น

57. หากผู้คนเริ่มชมเชยคุณเพราะการกระทำของคุณ อย่าดีใจหรือเพลิดเพลินกับสิ่งนี้ : ซ่อนมันไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่าให้ตัวเองพูดถึงมันกับใคร และทำทุกวิถีทางเพื่อให้แน่ใจว่าผู้คนจะไม่ชมเชยคุณ

58. จงระวังอย่าให้คนรู้จักคุณจากกิจการใดๆ ของคุณ

59. หากมีใครกล่าวหาคุณอย่างไม่เป็นธรรมว่าทำบาป ให้ถ่อมตัวลง และคุณจะได้รับมงกุฎ

60. ฝึกให้ลิ้นของคุณพูดว่า : ‘โปรดอภัยให้ผม’ และความถ่อมตัวจะมาหาคุณ

61. ฝึกตัวเองให้ลิ้นของคุณ ในทุกสถานการณ์ ทุกเวลา และต่อพี่น้องทุกคน พูดว่า : ‘ขออภัย’ เพราะหากคุณพูด ‘ขออภัย’ อยู่เสมอ คุณจะบรรลุความถ่อมตัวได้ในไม่ช้า

62. จงเตรียมตัวไว้เสมอ เมื่อได้ยินคำตำหนิ ให้พูดว่า ‘ขออภัย’ เพราะความถ่อมตนเช่นนี้จะขัดขวางแผนการของศัตรูทั้งหมด

63. จงรู้ไว้ว่าความถ่อมตนนั้นไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากมองว่าทุกคนดีกว่าตัวคุณเอง จงยึดมั่นในใจว่าคุณมีความผิดในบาปมากมาย – จงก้มศีรษะลงต่ำ และให้ลิ้นของคุณพร้อมที่จะกล่าวกับผู้ใดก็ตามที่ล่วงเกินคุณว่า : ‘ขออภัยด้วยครับ ท่านผู้เป็นเจ้า!’ จงให้ ความตาย เป็นสิ่งที่คุณคิดถึงอยู่เสมอ

64. จงรักการทำงาน ยอมถ่อมตัวต่อทุกคน และปิดปากเงียบ – แล้วท่านจะบรรลุถึงความถ่อมตัว ; และความถ่อมตัวจะนำมาซึ่งการอภัยบาปทั้งปวงของท่าน

65. เหนือสิ่งอื่นใด อย่าถือตัวว่าตนเองเป็นอะไรทั้งสิ้น ; สิ่งนี้จะก่อให้เกิดความถ่อมตนในตัวคุณ และความถ่อมตนจะก่อให้เกิดปัญญา (ประสบการณ์และการตัดสินที่ถูกต้อง); ปัญญาจะก่อให้เกิดความเชื่อ ความเชื่อจะก่อให้เกิดความหวัง ความหวังจะก่อให้เกิดความรัก ความรักจะก่อให้เกิดความเชื่อฟัง และความเชื่อฟังจะก่อให้เกิดความมั่นคงไม่หวั่นไหว (ความแน่วแน่ในความดี)

(g) การต่อสู้กับบาป

112

aa) ก่อนอื่นใด ก็คือ ต่อสู้กับความคิด

66. ขับไล่ความคิดชั่วร้ายให้ห่างไกลจากตัวคุณ และวางใจในพระเจ้า แล้วพระองค์จะปกป้องคุณด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์

67. อย่าตามทุกความคิดที่ผุดขึ้นในใจคุณ

68. อย่าทำตามความคิดและความปรารถนาของตัวเอง

69. จงระวังอย่าให้จิตใจของคุณหมกมุ่นอยู่กับความทรงจำของบาปในอดีต เพื่อไม่ให้บาปเหล่านั้นกลับมาเกิดขึ้นในตัวคุณอีก

70. อย่าให้ใจคุณครุ่นคิดถึงบาปที่คุณเคยก่อไว้ เกรงว่ามันจะกลับมาอีก จงมั่นใจว่าบาปเหล่านั้นได้รับการอภัยแล้วตั้งแต่คุณมอบตัวให้พระเจ้าและกลับใจใหม่ และอย่าสงสัยในเรื่องนี้แม้แต่น้อย

71. อย่าระลึกถึงความสุขและความสบายที่คุณเคยมอบตัวให้ในช่วงวันเวลาที่เกียจคร้าน และอย่าพูดถึงมันว่า ‘ฉันทำสิ่งนี้’ หรือ ‘ฉันละเมิดกฎนั้น’ เพราะสิ่งนี้อาจเป็นอุปสรรคต่อคุณได้

72. อย่ากล่าวถึงเลยถึงความปรารถนาที่คุณเคยถูกผูกมัดในโลกนี้ เพื่อไม่ให้ปลุกความปรารถนาเหล่านั้นขึ้นมาอีก และสิ่งนี้กลายเป็นความล่อลวงต่อคุณ

bb) ด้วยความปรารถนาชั่วร้ายต่าง ๆ

73. อัครทูตยอห์นได้สรุปความปรารถนาทั้งปวงของมนุษย์ไว้ในสามประการ โดยกล่าวว่า : ‘เพราะทุกสิ่งที่อยู่ในโลกนี้ — ความปรารถนาของเนื้อหนัง ความปรารถนาของตา และความหยิ่งยโสของชีวิต —ไม่ได้มาจากพระบิดา’ (1 ยอห์น 2:16) ความปรารถนาของเนื้อหนัง คือการอิ่มท้องด้วยอาหารเลิศรสหลากหลายชนิด ตามมาด้วยความไม่บริสุทธิ์จากการล่วงประเวณี ความปรารถนาของตา มีวัตถุทางโลกเป็นเป้าหมาย ซึ่งการครอบครองสิ่งเหล่านั้นจะทำให้ตาเย่อหยิ่ง หรือปลูกฝังภาพลามกในใจ ความภูมิใจคือความรักทางโลกต่อความเกียรติยศที่ว่างเปล่า (การคิดดีเกี่ยวกับตัวเอง การชมเชยตัวเอง และความกระหายคำชมจากผู้อื่น) ซึ่งหยั่งรากในจิตใจของเราเพราะคุณงามความดีภายนอกที่ว่างเปล่าและชั่วคราว

74. จงหนีจากความตามใจตัวเองและความไม่เชื่อฟัง และเหนือสิ่งอื่นใด จงหนีจากความตะกละ เพื่อไม่ให้ท่านถูกพันธนาการในกับดักของความใคร่ของตัวเอง เพราะความใคร่เหล่านี้ขับไล่ความยำเกรงพระเจ้าออกจากใจ และขับไล่ความละอายออกจากใบหน้า นำผู้รักมันไปสู่การกระทำที่ต่ำช้าและน่าอับอาย และทำให้เขาห่างไกลจากพระเจ้า

75. จงละทิ้งความโกรธและสวมใส่ความอ่อนโยน ; จงละทิ้งสายตาที่เสื่อมทรามและรับเอาสายตาที่เรียบง่าย (เหมือนเด็ก , บริสุทธิ์) มาใช้

76. จงอยู่ห่างจากความโกรธ และป้องกันตนเองจากความใคร่ รวมถึงความปรารถนาอันเป็นบาปทั้งปวง

(bb) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากความใคร่ทางกามารมณ์

113

77. ผู้แสวงหาความสุข (ผู้ที่แสวงหาแต่สิ่งที่น่าพอใจ) ไม่เหมาะสมกับงานใดๆ ทั้งสิ้น

78. อย่าเป็นผู้รักความสุข เพราะพระเจ้าไม่ทรงฟังผู้รักความสุข

79. จงเกลียดชังร่างกายและความสุขของมัน เพราะมันเต็มไปด้วยความชั่วร้าย

80. ทำให้ร่างกายอ่อนล้าจนเหมือนร่างกายที่นอนอยู่บนเตียงผู้ป่วย

gg) ด้วยความโกรธและผลพวงของมัน

81. หากความโกรธมาโจมตีคุณ จงขับไล่ความโกรธนั้นออกไปจากตัวคุณให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และคุณจะมีความสุขตลอดชีวิตของคุณ

82. อย่าโกรธใครทั้งสิ้น และให้อภัยทุกคน

83. หากมีใครวิพากษ์วิจารณ์คุณอย่างไม่เป็นธรรม อย่าเสียอารมณ์

84. จงมีปัญญา และทำให้ปากของผู้ที่พูดร้ายเกี่ยวกับคุณเงียบลง

85. อย่าประหลาดใจหากมีใครพูดร้ายเกี่ยวกับคุณ เพราะนี่คือหนึ่งในเล่ห์กลของศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของเรา ซึ่งพวกเขาใช้เพื่อขัดขวางไม่ให้คนรู้ความจริง

86. อย่าโกรธง่าย และอย่าเก็บความเกลียดชังต่อผู้ที่ทำให้คุณโกรธ

87. หากท่านถูกดูหมิ่น อย่าเก็บความเกลียดชังต่อผู้ที่ดูหมิ่นท่าน แต่จงกล่าวว่า: ‘ข้าพเจ้าสมควรที่จะถูกพี่น้องทุกคนดูหมิ่น’

88. อย่าบ่นบ่า และอย่าทำให้ใครรู้สึกไม่พอใจ

89. อย่าตอบโต้ความชั่วด้วยความชั่ว หรือตอบโต้การดูหมิ่นด้วยการดูหมิ่น เพราะด้วยวิธีนี้ พระเจ้าเองจะทรงทำให้ท่านถ่อมตัวลง เมื่อเห็นว่าท่านไม่ยอมถ่อมตัวลงเอง

90. ให้ทั้งคนหนุ่มและคนแก่ร่วมกันอธิษฐาน เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของความโกรธที่กดขี่

91. ผู้ใดที่ยื่นแก้มอีกข้างให้ผู้ที่ตีเขาที่แก้มข้างหนึ่ง จะได้รับความชื่นชมยินดีในความถ่อมตนของเขา พระเยซูคริสต์เจ้าของเราจะไม่ทรงทอดทิ้งเขาเลย เพราะพระองค์ทรงดีและทรงช่วยเหลือวิญญาณผู้ที่ทนทุกข์เพื่อพระองค์และแสวงหาพระองค์ โดยประทานกำลังและความอดทนให้แก่พวกเขา จนกว่าพวกเขาจะตั้งมั่นอยู่ในสันติภาพ (พ้นจากกิเลส) ดังนั้น จงชื่นชมยินดีเมื่อความเศร้าโศกและปัญหาเข้ามาในชีวิตท่าน เพราะผลหวานจะตามมาในภายหลัง

92. อย่ากลัวคำวิพากษ์วิจารณ์จากผู้คน

dd) ในบรรดาความเคลื่อนไหวที่เสื่อมทรามของใจ ซึ่งทำลายความสำเร็จ: การตัดสินโทษ

93. หากท่านเห็นว่าพี่น้องได้ทำบาป อย่าดูหมิ่นเขา อย่าหันหน้าหนีเขา และอย่าตัดสินเขา: เพราะมิฉะนั้นท่านเองจะตกอยู่ในมือของศัตรู

94. อย่าทำร้ายใคร และอย่าตัดสินใคร

95. อย่าฟังเรื่องชั่วร้าย (เกี่ยวกับผู้อื่น) แต่จงให้อภัยและเมตตาต่อผู้คน แล้วท่านจะมีชีวิตอยู่

114

96. □□□□

□□□

แก่ผู้ยากจนแล้ว แต่ยังคงเก็บไว้เล็กน้อยสำหรับตัวเองเพื่อใช้ในกรณีจำเป็น และมาพบนักบุญอันโทนี ผู้อาวุโสเมื่อมองเขา ก็เข้าใจสิ่งที่อยู่ในใจเขา และกล่าวกับเขาว่า : ‘ หากท่านต้องการเป็นนักบวช ให้ไปยังหมู่บ้านนั้น ซื้อเนื้อมาหั่นเป็นชิ้นบางๆ แล้วถอดจีวรออก ห่มไว้บนไหล่และแขน – แล้วกลับมาที่นี่ในสภาพนั้น ’ พี่น้องคนนั้นทำตามคำสั่งของผู้อาวุโส และทันทีนั้น สุนัข นก และผึ้งต่อยก็ล้อมรอบตัวเขา และทำให้ร่างกายเขาเต็มไปด้วยบาดแผล เมื่อเขากลับมาหาผู้อาวุโส ผู้อาวุโสถามเขาว่าได้ทำตามคำสั่งหรือไม่ พี่น้องคนนั้นจึงร้องครวญครางและแสดงบาดแผลให้เขาดู แล้วนักบุญอันโทนีจึงกล่าวกับเขาว่า : ‘ นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับใครก็ตามที่เมื่อทิ้งโลกนี้ไว้เบื้องหลัง แต่ยังคงเก็บรักษาทรัพย์สินไว้แม้เพียงเล็กน้อย : ปีศาจจะปกคลุมตัวเขาด้วยบาดแผล และเมื่อถูกฉีกเป็นชิ้นๆ เขาจะล้มลงในท่ามกลางความขัดแย้ง ’ (Dost. skaz. 20; Patr. Graec. vol. 40, p. 1099).

2. เรื่องเล่าต่อไปนี้ ซึ่งได้รับการบันทึกไว้โดยคาสเซียน (Coll. 24, ch. 11. 10) ก็เกี่ยวข้องกับหัวข้อเดียวกัน มีพี่น้องคนหนึ่งมาพบนักบุญอันโทนี โดยเชื่อว่าไม่จำเป็นต้องถอนตัวจากโลก และเริ่มกล่าวว่า : ‘ ผู้ที่ทำงานในเมืองหรือหมู่บ้าน และปฏิบัติทุกสิ่งที่จำเป็นเพื่อบรรลุความสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณ ได้รับการยกย่องมากกว่า ’ นักบุญอันโทนีถามเขาว่า : ‘ แต่คุณอาศัยอยู่ที่ไหน และใช้ชีวิตอย่างไร ?’ ชายคนนั้นตอบว่า : ‘ ผมอาศัยอยู่ในบ้านของพ่อแม่ และท่านจัดหาทุกสิ่งที่ผมต้องการให้ผม ’ สิ่งนี้ทำให้ผมไม่ต้องกังวลหรือเป็นห่วงอะไรเลย และผมได้ทุ่มเทเวลาทั้งหมดไปกับการอ่านหนังสือและการสวดภาวนา โดยไม่ถูกสิ่งอื่นใดรบกวนจิตใจเลย นักบุญอันโทนีถามเขาอีกครั้งว่า “ บอกฉันสิ ลูกเอ๋ย คุณร่วมทุกข์กับพวกเขาในยามทุกข์ และร่วมสุขกับพวกเขาในยามสุขหรือไม่ ?” เขายอมรับว่าเขาได้สัมผัสทั้งสองอย่างนั้น แล้วผู้อาวุโสจึงกล่าวกับเขาว่า : ‘ จงรู้ไว้เถิดว่า ในยุคสมัยที่จะมาถึง คุณจะได้ร่วมชะตากรรมกับผู้ที่ในชีวิตนี้ คุณได้ร่วมแบ่งปันความสุขและความทุกข์กับเขา ’ และวิถีชีวิตที่ลูกได้เลือกนั้นเป็นอันตรายต่อลูกไม่เพียงเพราะความเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่เกิดขึ้นแทบทุกวัน ทำให้จิตใจลูกจมอยู่กับความคิดถึงเรื่องทางโลกอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ยังเพราะมันทำให้ลูกสูญเสียผลประโยชน์ที่ลูกจะได้รับ หากลูกได้หาเลี้ยงชีพด้วยแรงงานมือของตนเอง ตามแบบอย่างของอัครสาวก เปาโล ผู้ที่แม้ในขณะที่กำลังทำงานเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ ก็ยังเลี้ยงดูตัวเองและผู้ที่อยู่กับเขาด้วยแรงงานมือของตนเอง – ดังที่ท่านได้กล่าวกับชาวเอเฟซัสว่า : ‘ท่านทั้งหลายก็รู้ดีว่ามือทั้งสองนี้ของฉันได้เลี้ยงดูความต้องการของฉันเองและผู้ที่อยู่กับฉัน ’ (กิจการ 20:34) ท่านทำเช่นนี้เพื่อเป็นแบบอย่างให้เรา

117

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

พลังทางศีลธรรมนั้น —ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นภายในตัวท่าน (Dost. sk. 19).

ผู้นำทางแห่งความกระตือรือร้น

แต่ความกระตือรือร้นในตัวมันเองบางครั้งอาจทำให้ตาบอด และอาจนำไปสู่ทิศทางที่ขัดแย้งกับเป้าหมายของชีวิตที่บุคคลนั้นได้เริ่มต้นไว้ นั่นคือเหตุผลที่มันต้องได้รับการนำทางจากผู้นำ แล้วผู้นำเหล่านี้คือใคร ? นักบุญอันโทนีชี้ให้เห็นถึงสองประการ : การตัดสินใจของตนเองและคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์

a) ความคิดของฉันเอง

1. ครั้งหนึ่ง พระบิดาทั้งหลายได้รวมตัวกันที่วัดนักบุญอันโทนีเพื่อหารือว่า คุณธรรมใดเป็นคุณธรรมที่สมบูรณ์ที่สุดและคุณธรรมใดอาจปกป้องนักบวชให้พ้นจากกับดักทั้งปวงของศัตรู แต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นตามความเห็นของตนเอง บางคนยกย่องการอดอาหารและการเฝ้าระวัง เพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยจัดระเบียบความคิด ทำให้จิตใจบริสุทธิ์ขึ้น และทำให้คนนั้นเข้าใกล้พระเจ้าได้ง่ายขึ้น ; บางคนสนับสนุนความยากจนและการไม่ยึดติดกับสิ่งทางโลก เพราะด้วยวิธีนี้จิตใจจะสงบขึ้น บริสุทธิ์ขึ้น และหลุดพ้นจากความกังวลทางโลก ทำให้การเข้าใกล้พระเจ้าเป็นไปได้ง่ายขึ้น ; บางคนต้องการให้การบริจาคมีลำดับความสำคัญเหนือคุณธรรมอื่น ๆ ทั้งหมด เพราะพระเจ้าจะตรัสกับผู้มีเมตตาว่า : ‘มาเถิด ผู้ที่ได้รับการอวยพรจากพระบิดาของเรา จงรับมรดกของท่าน คืออาณาจักรที่เตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่การสร้างโลก ’ (มัทธิว 25:34) ในขณะที่บางคนมีมุมมองที่แตกต่างออกไป และนักบุญอันโทนีได้กล่าวว่า : คุณธรรมทั้งหมดที่ท่านได้กล่าวถึงนั้นล้วนเป็นคุณธรรมที่นำสู่ความรอดอย่างยิ่ง และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่แสวงหาพระเจ้า และผู้ที่ลุกโชนด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะเข้าใกล้พระองค์ แต่เราได้เห็นว่าหลายคนได้ทำให้ร่างกายตนเองอ่อนล้าจนหมดแรงจากการทรมานตนเองอย่างเกินควร การเฝ้าระวังตลอดคืน และการปลีกตัวไปอยู่ในทะเลทราย ; พวกเขายังทุ่มเททำงานอย่างกระตือรือร้น รักความยากจน และดูหมิ่นความสะดวกสบายทางโลก จนถึงขั้นที่ไม่เก็บไว้ให้ตนเองแม้แต่สิ่งที่จำเป็นสำหรับวันเดียว แต่กลับมอบทุกสิ่งที่พวกเขามีให้แก่ผู้ยากจน ; และแม้กระนั้น ก็มักเกิดขึ้นว่าหลังจากทำทุกสิ่งเหล่านี้แล้ว พวกเขากลับถูกนำให้หลงทางและล้มลง และเมื่อสูญเสียผลแห่งคุณธรรมทั้งหมดนั้น ก็กลายเป็นผู้ที่สมควรถูกประณาม เหตุผลของเรื่องนี้ไม่มีอะไรอื่นนอกจากว่าพวกเขาขาดคุณธรรมแห่งการพิจารณาและวิจารณญาณ และไม่สามารถใช้ประโยชน์จากคำแนะนำของมันได้ เพราะคุณธรรมนี้เองที่สอนและนำทางให้บุคคลเดินบนทางตรง โดยไม่หลงทางไปยังทางแยก หากเราเดินบนทางแห่งกษัตริย์

121

□□□

□□□

‘□□□

□□□

□□□

กับความรู้เช่นนั้น ; ความรักจะเย็นชาลง ; แทนการควบคุมตนเอง ความตะกละจะเพิ่มพูนขึ้น , และหลายคนในจำนวนนั้นจะหมกมุ่นกับงานเลี้ยงหรูหรา ไม่ต่างจากฆราวาสเลย ซึ่งพระภิกษุจะแตกต่างจากมราวาสเพียงแต่ในชุดจีวรและเครื่องประดับศีรษะเท่านั้น ; และแม้พวกเขาจะอาศัยอยู่ท่ามกลางโลก แต่จะเรียกตัวเองว่าผู้สันโดษ (พระภิกษุนั้นแท้จริงแล้วคือผู้สันโดษ) นอกจากนี้ พวกเขายังจะโอ้อวดว่า : ‘ฉันเป็นของเปาโล ฉันเป็นของอาโพลโล’ (1 โครินธ์ 1:12) ราวกับว่าพลังทั้งหมดของการเป็นนักบวชของพวกเขาอยู่ที่ศักดิ์ศรีของผู้มาก่อน : พวกเขาจะโอ้อวดถึงบรรพบุรุษของตน เช่นเดียวกับที่ชาวยิวโอ้อวดถึงบิดาของพวกเขาคืออับราฮัม แต่ในเวลานั้นก็จะมีผู้บางคนที่พิสูจน์ได้ว่าดีกว่าและสมบูรณ์แบบกว่าเราเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ‘ผู้ใดที่สามารถทำผิดได้แต่ไม่ทำ และสามารถทำความชั่วได้แต่ไม่ทำ ผู้นั้นย่อมได้รับพร’ (สิราบ 31:11) มากกว่าผู้ที่ถูกดึงดูดสู่ความดีโดยกลุ่มผู้กระตือรือร้นจำนวนมากที่มุ่งมั่นแสวงหาความดีนั้น แล้วทำไม โนอาห์ อับราฮัม และโลท ซึ่งใช้ชีวิตด้วยความมุ่งมั่นท่ามกลางคนชั่วร้าย จึงได้รับการยกย่องอย่างถูกต้องในพระคัมภีร์ (Patr. Graec. vol. 40, p. 1095)?

6. การเตือนใจทั้งสองประการนี้ — คือเรื่องความตายและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังความตาย — ช่วยจุดประกาย ‘ความเกรงกลัวพระเจ้า’ ซึ่งถือเป็นแรงกระตุ้นประการที่สามให้เกิดความกระตือรือร้น นักบุญอันโทนีได้เรียกร้องให้มีความเกรงกลัวพระเจ้า ดังที่เราได้เห็นแล้ว ในคำกล่าวที่ลึกซึ้งว่า : ‘จงมีความเกรงกลัวพระเจ้าอยู่เสมอ ; จงเกรงกลัวพระองค์ผู้ประทานชีวิตและเอาชีวิตไป’ (ดูข้อ 7 ข้างต้น) ในคำกล่าวสั้นๆ อีกหนึ่งข้อ ท่านชี้ให้เห็นว่าความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นแหล่งที่มาของความพร้อมและความเหมาะสมสำหรับคุณธรรมทั้งปวง ท่านกล่าวว่า ความเกรงกลัวพระเจ้าคือจุดเริ่มต้นของทุกคุณธรรม และจุดเริ่มต้นของปัญญา เช่นเดียวกับแสงที่เข้าสู่บ้านมืด จะขับไล่ความมืดและส่องสว่างให้บ้านนั้น ดังนั้น ความเกรงกลัวพระเจ้า เมื่อเข้าสู่ใจมนุษย์ ก็จะขับไล่ความมืดและจุดประกายความกระตือรือร้นต่อคุณธรรมทั้งปวงขึ้นภายในใจ (Patr. gr. vol. 40, p. 1084)

7. ดังนั้น เขาจึงเตือนให้หลีกเลี่ยงการสูญเสียความเกรงกลัวนี้ด้วยทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ “อย่าออกจากห้องพักของคุณ” เขามักจะกล่าว “มิฉะนั้น คุณจะสูญเสียความเกรงกลัวพระเจ้า” เพราะเช่นเดียวกับปลาที่ถูกนำออกจากน้ำจะตาย ความเกรงกลัวพระเจ้าในใจของพระภิกษุก็จะตายไป หากเขาออกจากห้องพักเพื่อไปเดินเตร็ดเตร่ข้างนอก (ibid.)

8. แต่ทุกสิ่งสนับสนุนความกระตือรือร้นเหล่านี้ล้วนทำงานอย่างบังคับ ดึงมาจากภายนอก แม้จะหยั่งรากอยู่ภายใน เราต้องสร้างแรงกระตุ้นความกระตือรือร้นจากภายใน เพื่อให้มันผุดขึ้นจากใจด้วยตัวมันเอง เหมือนน้ำพุ ใจจะถึงสภาพนี้ได้โดย : 1) ‘ความรู้สึกถึงความหวานชื่น’ ของชีวิตในพระเจ้า จนกว่าความรู้สึกนี้จะก่อตัวขึ้น

128

□□□

เขาถูกถามว่า: ‘ความสุขในองค์พระผู้เป็นเจ้าคืออะไร?’ ท่านตอบว่า: ‘การปฏิบัติตามพระบัญญัติใดๆ ด้วยความสุข เพื่อความรุ่งโรจน์ของพระเจ้า — นั่นคือความสุขในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะเมื่อเราปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ เราควรยินดี; ในทางตรงกันข้าม เมื่อเราไม่ปฏิบัติตาม เราควรเศร้าโศก ดังนั้น ขอให้เราพยายามปฏิบัติตามพระบัญญัติด้วยความสุขในใจ เพื่อที่เราจะได้ปลอบประโลมกันในองค์พระผู้เป็นเจ้า; แต่เมื่อทำเช่นนั้น ขอให้เราระมัดระวังอย่าให้ถูกความภูมิใจพาไปขณะกำลังชื่นชมยินดี แต่จงวางความหวังทั้งหมดไว้ในองค์พระผู้เป็นเจ้า (Patr gr. t. 40, p. 1095. ความคิดที่คล้ายกันนี้พบได้ใน “กฎสั้น” ของบาซิลผู้ยิ่งใหญ่ คำถามที่ 193)

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกระทำที่มีคุณธรรมและงานดี

ดังนั้น ความกระตือรือร้นที่ได้รับการชี้นำและจุดประกายในลักษณะนี้ จึงมุ่งสู่การปฏิบัติทางอัสเทติก — ทั้งทางกายและทางจิตวิญญาณ — และสู่การกระทำดีทุกประการ

1. นักบุญอันโทนีได้ชี้แจงไว้ในคำสอนทั่วไปเกี่ยวกับความพยายามในการถือศีล (ดูย่อหน้า 7) และในการระบุสาเหตุของแรงกระตุ้นทางกามารมณ์ (ดูข้อความที่คัดมา ย่อหน้า 18), ซึ่งรวมถึงการตามใจเนื้อหนังมากเกินไป – และด้วยเหตุนี้ (เพื่อเป็นวิธีแก้ไขความกระตุ้นดังกล่าว) ท่านจึงชี้ให้เห็นถึงการทำให้ร่างกายอ่อนล้าผ่านการอดอาหาร (Dost. sk. 22) นักบุญแอนโทนีสั่งให้เราปฏิบัติต่อร่างกายอย่างเคร่งครัด (ดูข้อ 7 ข้างต้น) และประณามการตามใจเนื้อหนังทุกประการ นี่คือเหตุผลที่เขาไม่มองในแง่ดีต่อผู้ที่ไปอาบน้ำในโรงอาบน้ำบ่อยๆ “บรรดาบิดาของเรา” เขากล่าวว่า “ไม่เคยแม้แต่ล้างหน้าเลย – แต่เรากลับไปโรงอาบน้ำทางโลก” (Alphab. Pater., Art. 4).

2. หลังจากควบคุมเนื้อหนังได้แล้ว ท่านให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อ ‘การควบคุมลิ้น’ ท่านถือว่าความสำเร็จนี้เทียบเท่ากับการเดินทางเร่ร่อน โดยกล่าวว่า: ‘การเดินทางเร่ร่อนของเราคือการปิดปากไว้’ (ibid., p. 4ff.).

3. ผู้ที่พูดทุกสิ่งที่ผุดขึ้นในหัวนั้น เหมือนลานบ้านที่ไม่มีประตู ซึ่งใครก็ตามที่ต้องการสามารถเข้ามาได้ เข้าใกล้รางอาหารสัตว์ และปลดเชือกลาออกได้ แม้ว่าความคิดนี้ไม่ได้ถูกแสดงออกโดยนักบุญแอนโทนีเอง แต่ได้ถูกกล่าวขึ้นในความมีอยู่ของเขา และแน่นอนว่าเขาได้ให้การรับรอง (Dost. sk. 18).

4. ท่านยังให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับ ‘การนั่งอยู่ในห้องพัก’ ท่านกล่าวว่า เช่นเดียวกับปลาที่ตายหากอยู่บนบกนานเกินไป นักบวชก็เช่นกัน เมื่อใช้เวลามากเกินไปนอกห้องพักหรืออยู่ร่วมกับฆราวาส ก็จะสูญเสียความรักในความเงียบ ดังนั้น

130

□□□

้งคืน ; และเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นมารบกวนการสวดมนต์ของท่าน ซึ่งเต็มไปด้วยความปีติยินดีในจิตใจ ท่านจะกล่าวว่า : “ทำไมท่านมารบกวนข้า โอ้ดวงอาทิตย์ ? “ราวกับว่าเจ้าขึ้นเพียงเพื่อทำให้ข้าหลุดพ้นจากแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ของจิตใจ ” (Patr. lat. vol. 73, p. 848).

10. น้ำตา ดังนั้น เมื่อมีพี่น้องคนหนึ่งถามนักบุญอันโทนีว่า ‘ ฉันควรทำอย่างไรกับบาปของฉัน ?’ ท่านตอบว่า : ‘ ผู้ใดที่ปรารถนาจะหลุดพ้นจากบาป จะหลุดพ้นจากบาปได้ด้วยการร้องไห้และคร่ำครวญ ; และผู้ใดที่ปรารถนาจะปรับตัวให้สอดคล้องกับความดี จะปรับตัวให้สอดคล้องกับความดีได้ด้วยการร้องไห้ด้วยน้ำตา ’ การร้องเพลงสดุดีนั้นเองก็คือการร้องไห้ จงระลึกถึงตัวอย่างของเฮเซคียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ซึ่งตามที่บันทึกไว้ในหนังสือผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ (บทที่ 38) ไม่เพียงแต่ได้รับการรักษาจากโรคภัยผ่านน้ำตา แต่ยังได้รับชีวิตที่ยาวนานขึ้นอีก 15 ปี ; และกองทัพศัตรูจำนวน 185,000 คน ถูกทำลายด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เนื่องจากน้ำตาที่เขาได้หลั่งออกมา นักบุญเปโตร อัครสาวก ได้รับการอภัยบาปผ่านน้ำตาของเขา เนื่องจากได้ทำบาปต่อพระคริสต์ด้วยการปฏิเสธพระองค์ พระแม่มารีย์ ซึ่งได้ล้างเท้าพระผู้ช่วยให้รอดด้วยน้ำตาของพระองค์ ได้รับฟังว่าสิ่งนี้จะถูกประกาศไปทุกหนทุกแห่งพร้อมกับการประกาศพระวรสาร (Patr. lat. vol. 73, p. 1055)

11. นักบุญอันโทนีไม่เห็นว่ามีที่สำหรับความหัวเราะในชีวิตของนักบวช และเมื่อลูกศิษย์ของเขาถามว่า : ‘ เราอาจหัวเราะได้หรือไม่ ?’ เขาตอบว่า : ‘ พระเจ้าของเราทรงพิพากษาผู้ที่หัวเราะเมื่อพระองค์ตรัสว่า : “วิบัติแก่ท่านทั้งหลายที่หัวเราะในขณะนี้ เพราะท่านทั้งหลายจะต้องร้องไห้และคร่ำครวญ ”’ (ลูกา 6:25). ดังนั้น นักบวชที่ซื่อสัตย์ไม่ควรหัวเราะ แต่เราควรร้องไห้ให้กับผู้ที่หมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้า เพราะพวกเขาละเมิดพระบัญญัติของพระองค์และใช้ชีวิตทั้งชีวิตจมอยู่ในบาป ให้เราร้องไห้และโศกเศร้า พร้อมทั้งวิงวอนพระเจ้าไม่หยุดยั้ง เพื่อพระองค์จะไม่ทรงให้พวกเขาทำให้ใจแข็งกระด้างในบาป และเพื่อความตายจะไม่มาเยือนพวกเขาก่อนที่พวกเขาจะกลับใจ (Patr. gr. t. 40, p. 1096. ข้อความที่คล้ายกันพบได้ใน “กฎสั้น ” ของนักบุญบาซิลผู้ยิ่งใหญ่ ข้อ 31)

12. ความถ่อมตน ซึ่งดึงโล่ลงมาจากเบื้องสูงและปกป้องไม่ให้ล้มลง ‘ ข้าพเจ้าได้เห็น ,’ นักบุญอันโทนีกล่าว , ‘ กับดักของศัตรูทั้งหมดที่กระจายอยู่ทั่วพื้นโลก และด้วยเสียงถอนหายใจ ข้าพเจ้ากล่าวว่า : “ แล้วใครจะรอดพ้นจากมันได้ ?” แต่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งกล่าวกับข้าพเจ้าว่า : “ความถ่อมตน ”’ (Dost. sk. 7).

13. แล้วเหตุใดท่านจึงสอนว่า : หากเราเริ่มทำกิจการที่ดี เราต้องถ่อมตนอย่างยิ่งต่อหน้าพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์ผู้ทรงรู้ถึงความอ่อนแอของเรา

132

□□□

18. □□□□

23. □□□□

□□□

□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□

‘□□□

□□□

□□□

□□□

8. [illegible]:
‘[illegible];
[illegible]:
“[illegible]; [illegible]?”
[illegible]: “[illegible]
[illegible]””
[illegible]? [illegible] ‘[illegible]
[illegible]’ [illegible]?
[illegible]: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

□□□

10. □□□□□.
□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□ □□□□

□□□

□; □□□□

b) □□□□

□□□

□□□

b) □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

24. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□? □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

(38, 3).

9. :

(47:2)

10. — —

;

(44, 1).

11.

(44, 2)

12. — —

(44, 6)

b)

13. ;

งพระองค์ และเช่นเดียวกับที่บิดาทางโลกจะเศร้าโศกหากไม่มีบุตร ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงรักมนุษยชาติดั่งภาพลักษณ์ของพระองค์เอง ก็ทรงปรารถนาที่จะให้กำเนิดพวกเขาจากเมล็ดพันธุ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และหากมีผู้ใดไม่ประสงค์จะรับการเกิดเช่นนี้ และไม่ประสงค์จะเกิดจากพระวิญญาณของพระเจ้า ก็เป็นความเศร้าโศกอย่างยิ่งต่อพระคริสต์ ผู้ซึ่งได้ทนทุกข์และอดทนเพื่อพวกเขา เพื่อจะช่วยให้พวกเขาได้รอด (30:2)

14. พระเจ้าทรงปรารถนาให้ทุกคนได้มีสิทธิ์เกิดใหม่เช่นนี้ เพราะพระองค์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน และทรงเรียกทุกคนให้กลับสู่ชีวิต และชีวิตคือการเกิดใหม่จากพระเจ้าจากเบื้องบน เพราะหากไม่มีการเกิดใหม่นี้ จิตวิญญาณย่อมไม่อาจมีชีวิตอยู่ได้ ดังที่พระเจ้าตรัสว่า : ‘หากผู้ใดไม่เกิดใหม่จากเบื้องบน ผู้นั้นย่อมไม่อาจเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้’ (ยอห์น 3:3) และด้วยเหตุนี้ ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและได้ก้าวออกมาแล้ว จึงได้รับการเกิดใหม่นี้ นำความสุขและความยินดีอันยิ่งใหญ่มาสู่สวรรค์ให้แก่บิดามารดาผู้ให้กำเนิดพวกเขา และเหล่าทูตสวรรค์และฤทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายต่างชื่นชมยินดีในจิตวิญญาณที่เกิดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และกลายเป็นวิญญาณ (30:3)

15. ชาวนาหว่านเมล็ดพันธุ์ไปทุกหนทุกแห่ง และหวังว่าเมล็ดพันธุ์เหล่านั้นจะออกผลทั้งหมด แต่เมื่อเขามาพร้อมเคียว เขาก็เศร้าโศกหากไม่พบผลใดๆ เช่นเดียวกัน พระเจ้าก็ทรงปรารถนาให้พระวจนะของพระองค์ถูกหว่านลงในใจมนุษย์ แต่เช่นเดียวกับที่ชาวนาเศร้าโศกเมื่อเห็นทุ่งนาที่ไม่ออกผล พระเจ้าก็เศร้าโศกเมื่อเห็นหัวใจที่ไม่ออกผลและไม่เกิดผล (32:11)

16. เช่นเดียวกับที่พระราชา เมื่อพบชายคนหนึ่งที่ยากจนและอ่อนแอ ก็ไม่รู้สึกอับอายต่อเขา แต่เริ่มรักษาแผลของเขาด้วยยาขี้ผึ้ง แล้วนำเขาเข้าวัง สวมเสื้อสีม่วงและมงกุฎให้เขา และให้เขานั่งร่วมโต๊ะกับพระองค์ ดังนั้น พระราชาแห่งสวรรค์ คือพระคริสต์ เมื่อเสด็จมาหาชายที่อ่อนแอ ได้รักษาเขาและเชิญเขาเข้าร่วมโต๊ะอาหารของพระองค์ ; นอกจากนี้ โดยไม่บังคับความประสงค์ของเขา แต่กระทำต่อเขาด้วยการชักชวน พระองค์ได้ยกเขาขึ้นสู่เกียรติยศอันสูงส่ง (15, 28).

17. ในพระวรสารได้บันทึกไว้ว่า พระเจ้าได้ส่งผู้รับใช้ไปเชิญผู้ที่เต็มใจ และประกาศแก่พวกเขาว่า : ‘อาหารค่ำของข้าพเจ้าพร้อมแล้ว’ (มัทธิว 22:4) แต่ผู้ที่ได้รับเชิญกลับปฏิเสธและกล่าวว่า : คนหนึ่ง – ‘ข้าพเจ้าได้ซื้อวัวคู่หนึ่งแล้ว’, อีกคนหนึ่ง – ‘ข้าพเจ้าได้แต่งงานแล้ว’ (ลูกา 14: 19–20). ท่านเห็นไหม –

165

□□□

หากไม่มีความประสงค์ พระเจ้าเองก็ไม่ทรงกระทำสิ่งใด แม้พระองค์จะทรงสามารถทำได้ด้วยอิสระของพระองค์เอง ดังนั้น การสำเร็จของกิจการโดยพระวิญญาณจึงขึ้นอยู่กับความประสงค์ของมนุษย์ นอกจากนี้ หากเราสละความประสงค์ของเราอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าผู้ทรงมหัศจรรย์ในทุกสิ่งและทรงเป็นสิ่งที่ไม่อาจเข้าใจได้โดยสิ้นเชิง ก็จะทรงถือว่ากิจการทั้งหมดนั้นเป็นของเรา (37, 10)

2. เช่นเดียวกับหญิงที่ทุกข์ทรมานจากโรคเลือดออก แม้เธอจะไม่สามารถได้รับการรักษาและยังคงทุกข์ทรมานอยู่ แต่เธอก็ยังมีขาที่จะมาหาพระเจ้า และเมื่อมาแล้วก็ได้รับการรักษา ; เช่นเดียวกันกับชายตาบอด แม้เขาจะไม่สามารถมาและเข้าใกล้พระเจ้าได้เพราะมองไม่เห็น แต่เขาก็ส่งเสียงร้องที่เดินทางเร็วกว่าผู้ส่งสาร : ‘ลูกของดาวิด โปรดเมตตาข้าพเจ้าด้วย ’ (มาระโก 10:47) – และด้วยวิธีนี้ เมื่อเขาเชื่อแล้ว เขาก็ได้รับการรักษาเมื่อพระเจ้ามาหาเขาและให้เขามองเห็นได้; เช่นเดียวกันกับจิตวิญญาณ แม้จะถูกแผลจากความปรารถนาที่น่าอับอายกัดกร่อน แม้จะถูกความมืดของบาปทำให้ตาบอด แต่ก็ยังมีเจตจำนงที่จะร้องเรียกพระเยซูและทูลขอพระองค์ให้พระองค์เสด็จมาและประทานความรอดนิรันดร์แก่จิตวิญญาณ (20:7)

3. เช่นเดียวกับชายตาบอดคนนั้น หากเขาไม่ร้องเรียก และหญิงที่มีเลือดไหลไม่หยุด หากเธอไม่มาหาพระเจ้า ก็จะไม่ได้รับการรักษา เช่นเดียวกัน หากใครไม่มาหาพระเจ้าด้วยความสมัครใจของตนเองและด้วยใจทั้งหมด และไม่วิงวอนพระองค์ด้วยความเชื่อมั่น ก็จะไม่ได้รับการรักษา เพราะเหตุใดพวกเขาจึงได้รับการรักษาทันที ในขณะที่เรายังไม่ได้รับการรักษาจากความปรารถนาที่ซ่อนเร้นของเรา ? เพราะความไม่เชื่อของเรา เพราะความลังเลของเรา เพราะเราไม่รักพระองค์ด้วยทั้งใจ และไม่เชื่อในพระองค์อย่างจริงใจ เราจึงยังไม่ได้รับการรักษาทางจิตวิญญาณและความรอด ดังนั้น ให้เราเชื่อในพระองค์และเข้าใกล้พระองค์อย่างแท้จริง เพื่อพระองค์จะได้นำการรักษาที่แท้จริงมาสู่เราในไม่ช้า เพราะพระองค์ได้สัญญาว่าจะประทาน ‘พระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ทูลขอพระองค์ ’ (ลูกา 11:13), จะเปิดประตูให้ผู้ที่เคาะประตู และจะพบผู้ที่แสวงหาพระองค์ (มัทธิว 7:7) และ ‘ผู้ที่สัญญา ’ นั้นไม่ใช่ผู้โกหก (ทิตัส 1:2) (20, 8, ดูเพิ่มเติม 45, 2).

4. ถึงแม้ทารกจะไม่มีกำลังทำอะไรได้ หรือเดินไปหาแม่ด้วยตัวเองไม่ได้ แต่เมื่อมันหาแม่ มันก็ดิ้นรน ร้องไห้ และคร่ำครวญ และแม่ก็รู้สึกสงสารมัน ; เธอรู้สึกยินดีที่ลูกพยายามหาเธอและร้องไห้ และเนื่องจากทารกไม่สามารถเดินไปหาเธอได้ แม่เอง ซึ่งถูกความรักต่อทารกครอบงำหลังจากการค้นหาอันยาวนาน จึงเดินเข้าไปหาทารก และด้วยความอ่อนโยนอย่างยิ่ง โอบอุ้มลูบคลำ และให้อาหารทารก พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา ก็ทรงกระทำเช่นเดียวกันกับจิตวิญญาณที่มาแสวงหาพระองค์ แต่ด้วยความรักที่เป็นของพระองค์เองและความดีของพระองค์เองที่ผลักดันพระองค์มากยิ่งขึ้น

167

□□□

□□□

□□□

ว่าท่านคือ ‘ชนชาติที่ได้รับการเลือกสรร และชนชาติที่บริสุทธิ์’ (1 เปโตร 2:9) ความลึกลับของศาสนาคริสต์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ธรรมดาสำหรับโลกนี้ ความรุ่งโรจน์และความมั่งคั่งที่มองเห็นได้ของกษัตริย์นั้นเป็นของโลกนี้ ซึ่งเสื่อมสลายและชั่วคราว ส่วนราชอาณาจักรและความมั่งคั่งนั้นเป็นของพระเจ้า เป็นของสวรรค์ และรุ่งโรจน์; มันไม่เสื่อมสลายและไม่มีวันสิ้นสุด เพราะในคริสตจักรแห่งสวรรค์ ผู้ที่ร่วมครองราชย์กับพระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ — เช่นเดียวกับที่พระองค์เองเป็นบุตรหัวปีจากบรรดาผู้ตาย (โคโลสี 1:18) — ผู้ที่ร่วมครองราชย์กับพระองค์ก็เป็นบุตรหัวปีเช่นกัน (27:4)

14. คำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้แก่วิสุทธิชนนั้นยิ่งใหญ่และไม่อาจบรรยายได้ และยิ่งใหญ่ถึงขนาดที่ความรุ่งโรจน์และความวิจิตรของสวรรค์และโลกนี้ พร้อมทั้งเครื่องประดับอื่น ๆ ความหลากหลาย ความมั่งคั่ง ความงาม และความสุขของโลกที่มองเห็นได้ ทั้งหมดนี้ยังไม่อาจเทียบได้กับความเชื่อและความมั่งคั่งของจิตวิญญาณเพียงหนึ่งเดียว บัดนี้ ด้วยแรงจูงใจและคำสัญญาจากพระเจ้ามากมายเช่นนี้ เราจะไม่อาจปรารถนาที่จะอุทิศตนอย่างเต็มที่แด่พระเจ้า อุทิศชีวิตให้พระองค์ โดยละทิ้งทุกสิ่งอื่นตามพระวรสาร และรักพระองค์เพียงผู้เดียวด้วยสุดหัวใจ โดยไม่รักสิ่งอื่นใดอีกหรือ? ทุกสิ่งนี้ได้รับการประทานแก่เราแล้ว — และนี่คือความรุ่งโรจน์อันยิ่งใหญ่เพียงใด! พระเจ้าได้ทรงมองดูเราแล้วกี่ครั้งนับตั้งแต่สมัยของบรรพบุรุษและผู้เผยพระวจนะ! คำสัญญาได้ถูกประกาศไว้กี่ครั้ง! คำตักเตือนได้มีขึ้นกี่ครั้ง! พระเจ้าได้ทรงเมตตาต่อเราตั้งแต่ต้นมาเพียงใด! ในที่สุด เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์ได้ทรงแสดงพระคุณอันหาที่เปรียบมิได้ต่อเราผ่านทางไม้กางเขน เพื่อนำเราผู้ได้หันมาหาพระองค์เข้าสู่ชีวิต แต่เรายังคงยึดมั่นในความปรารถนาของตนเอง ในความรักต่อโลก ในความโน้มเอียงและนิสัยชั่วร้ายของเรา และด้วยเหตุนี้ เราจึงพิสูจน์ให้เห็นว่าเรามีความเชื่อน้อย หรือแม้กระทั่งไร้ความเชื่อ! แต่ถึงแม้จะมีทุกสิ่งนี้ พระเจ้ายังคงทรงเมตตาต่อเรา ทรงปกป้องและปลอบประโลมเราอย่างมองไม่เห็น พระองค์ไม่ทรงทิ้งเราให้ตกอยู่ในความชั่วร้ายและการหลอกลวงของโลกจนถึงที่สุด เพราะบาปของเรา ด้วยความดีอันยิ่งใหญ่และความอดทนอันยาวนานของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงยอมให้เราพินาศ แต่ยังคงทรงถือความหวังไว้ว่าสักวันหนึ่งเราจะหันกลับมาหาพระองค์ (4:17–18)

15. ความหมายของคำพูดนี้คืออะไร: ‘สิ่งที่ตาไม่เคยเห็น หูไม่เคยได้ยิน และใจมนุษย์ไม่เคยคิดถึง ซึ่งพระเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับผู้ที่รักพระองค์’ (1 โครินธ์ 2:9)? ในสมัยนั้น ผู้ชอบธรรมผู้ยิ่งใหญ่ กษัตริย์ และผู้เผยพระวจนะต่างรู้ดีว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมา

171

แต่พวกเขาไม่ทราบ ไม่เคยได้ยิน และไม่เคยคิดเลยว่าพระองค์จะต้องทนทุกข์และถูกตรึงกางเขน ว่าเลือดจะถูกหลั่งบนไม้กางเขน ว่าจะมีพิธีบัพติศมาด้วยไฟและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ว่าขนมปังและเหล้าองุ่นจะถูกถวายในคริสตจักร เป็นสัญลักษณ์ของเนื้อและเลือดของพระองค์ ว่าผู้ที่รับประทานขนมปังที่มองเห็นได้จะรับประทานเนื้อของพระเจ้าทางจิตวิญญาณ ว่าอัครทูตและคริสตชนจะได้รับผู้ปลอบประโลมและถูกสวมด้วยฤทธิ์อำนาจจากเบื้องสูง และได้รับการมีส่วนร่วมในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์ทั้งหลายไม่ทราบเรื่องนี้ และไม่เคยคิดถึงเลย (27, 17)

16. เนื่องจากพระพรเช่นนี้ได้ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับเรา คำสัญญาเช่นนี้ได้ถูกประทานไว้แล้ว และพระคุณของพระเจ้าต่อเราเป็นเช่นนี้ ดังนั้น อย่าให้เราล่าช้าหรือลังเลในการเร่งรีบสู่ชีวิตนิรันดร์ และจงอุทิศตัวเราอย่างเต็มที่เพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย (49:5)

17. เมื่อได้ยินถึงความสูงส่งของจิตวิญญาณ และถึงความมีค่าของสิ่งมีชีวิตที่มีเหตุผลนี้ ท่านตระหนักหรือไม่ว่า สวรรค์และโลกกำลังจะผ่านพ้นไป ในขณะที่ท่านถูกเรียกให้เป็นบุตร เป็นพี่น้อง และเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ ? ในโลกที่มองเห็นได้ ทุกสิ่งที่เป็นของเจ้าบ่าวก็เป็นของเจ้าสาวด้วย ดังนั้น ทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้าจึงถูกมอบหมายให้ท่าน เพราะพระองค์เองได้เสด็จมาเพื่อวิงวอนแทนท่าน เพื่อเรียกท่าน แต่ท่านกลับไม่มีความเข้าใจในตัวเอง และไม่ตระหนักถึงความสูงส่งของท่าน ดังนั้น ผู้มีจิตวิญญาณจึงคร่ำครวญอย่างถูกต้องต่อการตกต่ำของท่าน โดยกล่าวว่า : ‘มนุษย์ แม้จะได้รับการยกย่อง แต่กลับไม่มีความเข้าใจ เขาเหมือนสัตว์ที่ไร้สติ และกลายเป็นเหมือนพวกมัน ’ (สดุดี 48:21) (16:13). ตามคำ นี้ เขาได้นำเสนอข้อโต้แย้งเพิ่มเติมว่า : เป้าหมายของเราคือการอยู่กับญาติพี่น้องของเรา นั่นคืออยู่กับพระเจ้า ; และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราจะมีชีวิตที่ดีได้ก็ต่อเมื่อเราติดตามพระเจ้าเท่านั้น และไม่มีสภาพใดที่เลวร้ายไปกว่าการที่เราไม่ติดตามพระองค์

18. หากท่านเงยหน้าขึ้นมองดวงอาทิตย์ ท่านจะพบว่าดิสก์ของดวงอาทิตย์อยู่บนท้องฟ้า ในขณะที่แสงและรังสีของมันส่องลงสู่โลก และพลังทั้งหมดของแสงและความรุ่งโรจน์ของมันถูกส่งไปยังโลก เช่นเดียวกัน พระเจ้าประทับอยู่ทางขวามือของพระบิดา เหนือทุกอำนาจและฤทธิ์อำนาจ แต่พระเนตรของพระองค์จับจ้องอยู่ที่หัวใจของผู้คนที่อาศัยอยู่บนโลก เพื่อที่พระองค์จะทรงยกผู้ที่รอคอยความช่วยเหลือของพระองค์ขึ้นสู่สถานที่ที่พระองค์เองประทับอยู่ เพราะพระองค์ตรัสว่า : ‘ที่ใดที่ข้าพเจ้าอยู่ ที่นั่นผู้รับใช้ของข้าพเจ้าจะอยู่ด้วย ’ (ยอห์น 12:26) แต่สัตว์ที่พูดไม่ได้กลับฉลาดกว่าเราเป็นมาก เพราะแต่ละตัวล้วนอยู่ร่วมกับพวกเดียวกัน : สัตว์ป่าอยู่กับสัตว์ป่า

172

(45, 6).

19.

(1, 8, 10).

20.

□□□

□□□

'เกลือแห่งชีวิต' — คือพระวิญญาณที่ดีและเมตตา — 'เกลือสวรรค์' ที่ลงมาจะกำจัดหนอนที่น่าสะพรึงกลัวภายในจิตวิญญาณนั้น ทำลายกลิ่นเหม็นที่เป็นพิษ และชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ด้วยพลังแห่งการกระทำของมัน และด้วยเหตุนี้ เมื่อเกลือที่แท้จริงได้ทำให้จิตวิญญาณนั้นกลับเป็นสุขภาพดีและไม่ถูกทำร้าย มันจึงถูกนำมาใช้และรับใช้พระเจ้าแห่งสวรรค์อีกครั้ง นั่นคือเหตุผลที่ในพระธรรมบัญญัติ เพื่อแสดงถึงสิ่งนี้ พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้ทุกเครื่องบูชาต้องถูกปรุงด้วยเกลือ (เลวีนิติ 2:13) (1:5)

24. เช่นเดียวกับในโลกที่มองเห็นได้ ผู้ใดที่เปลือยตัวจะได้รับความอับอายและความเสื่อมเสียอย่างใหญ่หลวง และเพื่อนจะหันหน้าหนีจากเพื่อน และญาติจะหันหน้าหนีจากญาติของตนเอง หากพวกเขาเปลือยตัว ; และลูกๆ เมื่อเห็นพ่อเปลือยตัว ก็หันหน้าไปทางอื่นเพื่อไม่มองร่างกายเปลือยของพ่อ และเมื่อเดินเข้ามาใกล้ 'หันหน้าไปทางอื่น' และคลุมตัวเขาไว้ โดยหันตาไปทางอื่น (ปฐมกาล 9:23); เช่นเดียวกัน พระเจ้าก็หันหน้าไปจากจิตวิญญาณที่ไม่ได้สวมใส่ความมั่นใจอย่างเต็มที่ในเครื่องแต่งกายของพระวิญญาณ ผู้ที่ยังไม่ได้สวมใส่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยฤทธิ์อำนาจและความจริง (20:1).

25. มนุษย์คนแรก เมื่อเห็นตัวเองเปลือยตัว ก็รู้สึกอับอาย ความอับอายเช่นนี้อยู่ในความเปลือยตัว ! หากแม้ความเปลือยเปล่าทางกายภาพยังก่อให้เกิดความอับอายเช่นนี้ แล้วจิตวิญญาณ —ที่ถูกถอดถอนจากฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และไม่ได้สวมใส่ หรือถูกหุ้มห่อด้วยความจริงทั้งสิ้น ในเครื่องแต่งกายอันพรรณนาไม่ได้ ไม่เสื่อมสลาย และเป็นจิตวิญญาณของพระเยซูคริสต์เอง — จะถูกปกคลุมด้วยความอับอายและความอัปยศจากกิเลสตัณหาได้มากเพียงใด และใครก็ตามที่ถูกถอดความรุ่งโรจน์อันศักดิ์สิทธิ์นั้นออก ก็ควรรู้สึกอับอายต่อตนเองและตระหนักถึงความเสื่อมเสียของตนเอง เช่นเดียวกับที่อาดัมรู้สึกเมื่อเขาเปลือยเปล่าทางกายภาพ : และแม้ว่าเขาจะสร้างเสื้อผ้าจากใบมะเดื่อให้ตัวเอง แต่เขาก็ยังแบกรับความอับอายนั้นอยู่ โดยตระหนักถึงความยากจนและความเปลือยเปล่าของตนเอง ดังนั้น จิตวิญญาณเช่นนี้ควรทูลขอจากพระคริสต์ ผู้ประทานเครื่องแต่งกายและทรงแต่งกายด้วยพระสิริในแสงสว่างที่ไม่อาจบรรยายได้ และอย่าทำเครื่องแต่งกายจากความคิดที่ว่างเปล่า หรือหลอกลวงตนเองด้วยความชอบธรรมของตนเอง โดยคิดว่าตนมีเครื่องแต่งกายแห่งความรอด (20, 2)

26. เช่นเดียวกับบ้านที่เจ้าของอยู่ด้วยตนเอง ซึ่งเต็มไปด้วยเครื่องประดับ ความงาม และความรุ่งโรจน์ทุกชนิด จิตวิญญาณที่มีพระเจ้าอยู่ภายใน และที่พระองค์ประทับอยู่ ก็เต็มไปด้วยความงามและความรุ่งโรจน์ทุกชนิดเช่นกัน เพราะพระเจ้าด้วยสมบัติทางจิตวิญญาณของพระองค์ เป็นผู้อาศัยและผู้ปกครองของมัน แต่ความวิบัติจะตกถึงบ้านที่เจ้าของไม่อยู่และไม่มีผู้ปกคร

176

□□ □□□□

□□□

(4:21)

30.

;

—

—;

(4:22)

31.

;

–

,

;

,

□□□

□□□

จงยึดมั่นในพระองค์ ; และพระองค์ก็พร้อมที่จะประทานความช่วยเหลือแก่เรา เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา ผู้ประทานชีวิต รักษาความหลงใหลที่รักษาไม่ได้ และประทานการปลดปล่อยให้แก่ร่างกายเหล่านั้นที่ร้องเรียกพระองค์ หันมาหาพระองค์ และด้วยความสมัครใจของตนเองโดยไม่ถูกบังคับ ให้ถอนตัวจากความรักทางโลกทั้งหมดตามความสามารถสูงสุด หันจิตใจออกจากโลก และถูกนำทางสู่พระองค์ด้วยความปรารถนาและการแสวงหา (4, 27)

e) เมื่อความคิดที่ขัดแย้งทั้งหมดถูกขจัดออกไปแล้ว การต่อสู้ภายในเพื่อโน้มน้าวเจตจำนงก็สิ้นสุดลง และความมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อพระเจ้าเพื่อนำความรอดมาสู่ตนเองก็เกิดขึ้น —ความมุ่งมั่นที่มั่นคงดั่งความตาย การแสดงออกของมันคือ : ‘ ฉันยอมตายดีกว่าที่จะปล่อยตัวให้ตกอยู่ในบาปต่อไป ’

36. นักบุญมาคาริอุสกล่าวถึงจิตวิญญาณที่มีความมุ่งมั่นที่แท้จริง : ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับมัน ท่ามกลางการล่อลวงนับพันครั้ง ทนต่อทุกสิ่ง มันกล่าวว่า : ‘ แม้ฉันจะตาย ฉันก็จะไม่ทิ้งพระองค์ ’ (นั่นคือ พระเจ้า เพื่อเห็นแก่บาปและศัตรู) (26:8).

(zz) แต่บ่อยครั้งท่านแสดงเจตนารมณ์นี้ผ่านการเสียสละจิตวิญญาณ เหมือนกับที่สัตว์ถูกฆ่าเพื่อเป็นเครื่องบูชา : เพราะเจตนารมณ์นี้คือการเสียสละตนเองแด่พระเจ้าในเครื่องบูชาเผาทั้งตัว

37. หากผู้ที่มีจิตใจตามเนื้อหนังตัดสินใจที่จะเริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเอง เขาจะต้องตายก่อน และตัดขาดจากชีวิตเก่าที่เต็มไปด้วยความหลอกลวงนั้น (46:2).

38. (เกี่ยวกับการถวายเครื่องบูชา มีข้อกำหนดว่า) พระปุโรหิตต้องฆ่าสัตว์ก่อน เพื่อให้มันตาย แล้วเมื่อถูกตัดเป็นชิ้นๆ ก็ต้องโรยเกลือ และสุดท้ายจึงวางลงบนไฟ เพราะหากพระปุโรหิตไม่ฆ่าแกะและทำให้มันตายก่อน มันก็จะไม่ถูกโรยเกลือและไม่ถูกถวายแด่พระเจ้าอย่างครบถ้วน ดังนั้น จิตวิญญาณของเรา เมื่อเข้าใกล้พระมหาปุโรหิตที่แท้จริง คือพระคริสต์ ก็ต้องถูกพระองค์ทรงสังหาร และตายต่อปัญญาของตนเอง และต่อชีวิตชั่วร้ายที่เคยดำเนินมา — นั่นคือต่อบาป — และเช่นเดียวกับที่ชีวิตทิ้งร่างบูชาไว้เบื้องหลัง จิตวิญญาณก็ต้องทิ้งความหลอกลวงของกิเลสไว้เบื้องหลังด้วย เช่นเดียวกับร่างกาย เมื่อจิตวิญญาณจากไป มันก็ตายและไม่ใช้ชีวิตอย่างที่เคยใช้มาอีก — มันไม่ได้ยินและไม่เดิน — ดังนั้น เมื่อมหาปุโรหิตแห่งสวรรค์ คือพระคริสต์ ด้วยพระคุณแห่งฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ส่งจิตวิญญาณไปเพื่อถูกสังเวย และทำให้ชีวิตที่อุทิศให้กับโลกภายในจิตวิญญาณนั้นตายไป จิตวิญญาณก็ตายต่อชีวิตที่หลอกลวงซึ่งมันเคยใช้มา และไม่ฟัง ไม่พูด หรือใช้ชีวิตในความมืดมิดแห่งบาปอีกต่อไป เพราะความหลอกลวงของความปรารถนา เหมือนกับจิตวิญญาณของมันเอง ได้จากไปจากมันด้วยพระคุณ

182

□□□

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือการติดตามผู้ที่หว่านความว่างเปล่าไว้ในใจพวกเขา — และโดยที่ยังไม่ละทิ้งตนเอง พวกเขากลับปรารถนาจะได้รับชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ (5:7)

40. จริงๆ แล้ว พระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง ผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างไร้ที่ติ คือผู้ที่ตามพระบัญญัติของพระเจ้า ได้ละทิ้งตนเองอย่างสิ้นเชิง หันหลังให้กับความปรารถนา ความผูกพัน ความบันเทิง ความสุข และการแสวงหาทางโลกทั้งปวง ถือพระเจ้าองค์เดียวไว้เบื้องหน้า และปรารถนาที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ ดังนั้น ผู้ใดก็ตามที่ยังไม่ได้เลือกที่จะละทิ้งตนเองอย่างแท้จริง และแม้จะประกาศว่ามีความรัก แต่ยังคงรักสิ่งอื่นอยู่ ยังเพลิดเพลินกับความสุขหรือความปรารถนาใดๆ ของโลกนี้ และไม่มีความรักที่สมบูรณ์ต่อพระเจ้า ตามที่ความประสงค์และเจตจำนงเสรีสามารถทำได้ ก็จะถูกนำให้หลงทางโดยเจตจำนงของตนเอง (5, 8)

41. บางครั้งการกระทำที่ดูเหมือนดีก็อาจล้มเหลวไปเพื่อความเกียรติยศและคำชมจากมนุษย์ และสิ่งนี้ในสายพระเนตรของพระเจ้า ก็ไม่ต่างอะไรจากความไม่ชอบธรรม การขโมย และบาปอื่นๆ เพราะมีคำกล่าวว่า : ‘พระเจ้าทรงกระจัดกระจายกระดูกของผู้ที่แสวงหาความพอใจจากมนุษย์’ (สดุดี 52:6) และแม้ในกิจการที่ดูเหมือนดี ผู้ร้ายก็เห็นเป็นทางไปสู่เป้าหมายของตนเอง ; เขาช่างเจ้าเล่ห์และหลอกลวงอย่างยิ่งในความปรารถนาทางโลก เพราะความรักทางโลกและทางเนื้อหนังใดก็ตาม ที่บุคคลผูกพันตนเองด้วยความสมัครใจ บาปจะเข้าครอบงำเขา กลายเป็นโซ่ตรวน สายผูกมัด และภาระหนักที่กดทับและท่วมท้นเขาในยุคสมัยที่เต็มไปด้วยการหลอกลวงนี้ ทำให้เขาไม่สามารถรวบรวมกำลังและกลับคืนสู่พระเจ้าได้ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะรักสิ่งใดในโลกนี้ มันก็กดทับจิตใจเขา จับยึดมันไว้ และขัดขวางไม่ให้เขาเก็บรวบรวมกำลังได้ ทั้งความสมดุล ความโน้มเอียง และการแพร่หลายของบาป ล้วนขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ ; ด้วยสิ่งนี้ มนุษยชาติทั้งมวลจึงถูกทดสอบ เช่นเดียวกับคริสตชนทุกคน ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในเมือง บนภูเขา ในวัด ในทุ่งนา หรือในถิ่นทุรกันดาร ; เพราะเมื่อบุคคลใดถูกความประสงค์ของตนเองล่อลวงให้เริ่มรักสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรักนั้นจะผูกพันกับสิ่งนั้น และไม่มุ่งตรงสู่พระเจ้าอย่างเต็มที่อีกต่อไป ตัวอย่างเช่น บางคนเริ่มรักความร่ำรวย บางคนรักทองและเงิน บางคนรักปัญญาทางโลกที่ลึกซึ้งเพื่อความเกียรติยศของมนุษย์ บางคนเริ่มรักอำนาจ บางคนรักความเกียรติยศ บางคนรักการรวมตัวที่ไร้สาระ , อีกคนใช้เวลาทั้งวันไปกับความฟุ้งซ่านและความสุข ; อีกคนถูกหลอกล่อด้วยความคิดที่ไร้ประโยชน์ ; อีกคน เพื่อความเกียรติยศของมนุษย์ ชอบแสดงตัวเป็นเหมือนครูสอนกฎหมาย ; อีกคนเพลิดเพลินกับความเกียจคร้านและการละเลย ; อีกคนผูกพันกับเสื้อผ้า ; อีกคนมอบตัวให้กับความกังวลทางโลก ;

184

อีกคนรักการนอนหลับ หรือการล้อเล่น หรือคำพูดหยาบคาย . ไม่ว่าสิ่งใดที่บุคคลผูกพันในโลกนี้ ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ นั่นคือสิ่งที่ขัดขวางและทำให้เขาไม่สามารถรวบรวมกำลังได้ ความหลงใหลใดที่บุคคลไม่ต่อสู้อย่างกล้าหาญ นั่นคือสิ่งที่เขารัก ; และมันจะยึดครองเขาและกลายเป็นภาระ กลายเป็นโซ่ตรวนและอุปสรรคที่ขัดขวางจิตใจของเขาไม่ให้หันไปหาพระเจ้า ทำให้พระองค์พอพระทัย และ — เมื่อได้ถวายตัวรับใช้พระองค์เพียงผู้เดียว — จึงเหมาะสมสำหรับราชอาณาจักรและบรรลุชีวิตนิรันดร์ (5, 9).

42. แต่จิตวิญญาณที่มุ่งมั่นสู่พระเจ้าอย่างแท้จริง จะส่งความรักไปอย่างเต็มที่และสมบูรณ์ต่อพระองค์ และด้วยกำลังทั้งหมด ผูกพันตนเองด้วยความสมัครใจต่อพระองค์เพียงผู้เดียว ; ในเรื่องนี้ จิตวิญญาณได้รับความช่วยเหลือจากพระคุณ ปฏิเสธตนเอง และไม่ตามความปรารถนาของจิตใจตนเอง เพราะความชั่วร้ายที่อยู่เคียงข้างเราเสมอและหลอกลวงเรา ทำให้จิตใจเดินไปในทางที่เจ้าเล่ห์ ดังนั้น เมื่อจิตวิญญาณเริ่มรักพระเจ้าแล้ว มันจะได้รับการปลดปล่อยจากกับดักของตนเองผ่านความเชื่อและความขยันหมั่นเพียรอย่างยิ่ง และด้วยความช่วยเหลือจากเบื้องบน มันจะได้รับการทำให้คู่ควรกับราชอาณาจักรนิรันดร์ ; และเมื่อมันได้รักพระเจ้าอย่างแท้จริง ด้วยความสมัครใจของตนเองและด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า มันจะไม่ถูกพรากจากชีวิตนิรันดร์อีกต่อไป (5, 10).

43. เพื่อแสดงให้เราเห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ผ่านตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม ว่ามีผู้คนมากมายที่พินาศด้วยความสมัครใจของตนเอง — ทั้งการจมน้ำในทะเลหรือถูกจับเป็นเชลย — ลองจินตนาการว่ามีบ้านหลังหนึ่งกำลังลุกเป็นไฟ : คนหนึ่ง ที่มุ่งมั่นจะรักษาชีวิตตนเอง วิ่งออกทันทีที่รู้เรื่องไฟไหม้ ทิ้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลัง และตัดสินใจจะดูแลเพียงจิตวิญญาณของตนเองเท่านั้น จึงสามารถรอดชีวิตได้ ; อีกคนหนึ่ง ซึ่งตัดสินใจจะนำของใช้ในบ้านหรือสิ่งของอื่น ๆ ไปด้วย จึงเข้าไปในบ้านเพื่อเก็บของเหล่านั้น ; และในขณะที่เขากำลังเก็บของอยู่ ไฟก็ลุกลามครอบครองบ้านและจับเขาไว้ข้างใน จนเผาเขาจนตาย คุณเห็นหรือไม่ว่าชายคนนี้เสียชีวิตในไฟด้วยความสมัครใจของตนเองจากความรัก —คือ การที่เขารักสิ่งอื่นนอกเหนือจากตัวเขาเองชั่วคราว ? ในลักษณะเดียวกัน ผู้อื่นกำลังลอยตัวอยู่กลางทะเล และเมื่อถูกพายุรุนแรงพัดเข้าหา คนหนึ่งได้ถอดเสื้อผ้าจนเปลือยเปล่า แล้วกระโดดลงน้ำด้วยเจตนาที่จะช่วยชีวิตตัวเองเพียงคนเดียว ; และด้วยเหตุนี้ เมื่อถูกคลื่นผลักดันและถูกผูกมัดด้วยความกังวลต่อวิญญาณของตัวเองเพียงอย่างเดียว ลอยตัวอยู่บนผิวน้ำ เขาจึงหาทางหนีรอดจากทะเลที่โหดร้ายได้ , ส่วนอีกคน เมื่อตัดสินใจจะรักษาเสื้อผ้าบางส่วนไว้ ก็คิดว่า หากนำเสื้อผ้าไปด้วย ก็จะสามารถว่ายน้ำพร้อมกับเสื้อผ้าและขึ้นจากทะเลได้ แต่เสื้อผ้าที่เขานำไปกลับทำให้เขาจมลงและจมน้ำในความลึกขอ

185

งทะเล และด้วยเหตุนี้
เพื่อผลประโยชน์เล็กน้อยและเพราะละเลยจิตวิญญาณของตนเอง
เขาจึงต้องเสียชีวิต คุณเห็นหรือไม่ว่า
ด้วยความสมัครใจของตนเอง เขาจึงกลายเป็นเหยื่อของความตาย ?
ลองจินตนาการด้วยว่า
มีข่าวลือแพร่สะพัดเกี่ยวกับผู้รุกรานจากต่างประเทศ :
ชายคนหนึ่ง ทันทีที่ได้ยินข่าวนี้ ก็รีบวิ่งหนีทันที
โดยไม่รอช้าแม้แต่น้อย
และออกเดินทางไปโดยไม่มีอะไรติดตัวเลย ; แต่ชายอีกคนหนึ่ง
ไม่ว่าจะเพราะไม่เชื่อว่าศัตรูกำลังมา
หรือเพราะต้องการนำของใช้ส่วนตัวบางส่วนไปด้วย
และได้ตัดสินใจทำเช่นนั้น จึงล่าช้าการหนีไป
จนกระทั่งศัตรูมาถึง
จับตัวเขาไปเป็นเชลยในดินแดนต่างประเทศ
และบังคับให้เขาใช้ชีวิตที่นั่นในสภาพความเป็นทาส
ท่านเห็นหรือไม่ว่าชายคนนี้เอง ก็ด้วยความสมัครใจของตนเอง
เพราะความไม่ลงมือทำ ความขาดความกล้าหาญ
และความผูกพันกับทรัพย์สินบางอย่าง จึงถูกจับเป็นเชลย (5, 11)

44. ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า
ผู้ที่ยังไม่ละทิ้งตนเอง
และผู้ที่ยังไม่รักพระเจ้าองค์เดียว
แต่กลับผูกพันตนเองด้วยความผูกพันทางโลกด้วยความเต็มใจ
ก็เหมือนกับพวกเขา
หากท่านต้องการเรียนรู้ความชอบธรรมแห่งความรักที่สมบูรณ์ต่อพระเจ้าจากพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจ
จากพระเจ้า
ก็จงพิจารณาดูว่าโยบถูกพรากไปจากทุกสิ่งที่เขามี –
ทั้งลูกหลาน ทรัพย์สิน สัตว์เลี้ยง ผู้รับใช้
และทรัพย์สินอื่น ๆ ทั้งหมดของเขา
เขาถูกมองว่าเป็นผู้สะสมทรัพย์สมบัติมากมาย
แต่เมื่อพระเจ้าทรงทดสอบเขา
ก็ปรากฏว่าโยบไม่ได้ครอบครองสิ่งใดเลย
นอกจากพระเจ้าองค์เดียว ในทำนองเดียวกัน
เมื่อพระเจ้าทรงบัญชาให้อับราฮัมว่า
“จงออกจากแผ่นดินของเจ้า ออกจากวงศ์วานของเจ้า
และออกจากบ้านบิดาของเจ้า ” (ปฐมกาล 12:1)
เขาก็ได้ละทิ้งทุกสิ่งทันที กล่าวคือ บ้านเกิด แผ่นดิน
ญาติพี่น้อง และบิดามารดาของเขา –
และเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า ต่อมา
ท่ามกลางการทดลองและสิ่งล่อลวงมากมายที่เขาต้องเผชิญ —
ไม่ว่าจะเป็นเมื่อภรรยาของเขาถูกพรากไป
หรือเมื่อเขาต้องใช้ชีวิตและทนทุกข์ในดินแดนต่างถิ่น —
ในทุกกรณีเหล่านี้
เขาได้พิสูจน์ว่าเขารักพระเจ้าองค์เดียวเหนือสิ่งอื่นใด
สุดท้าย เมื่อตามคำสัญญา หลังจากผ่านไปหลายปี
เขาได้รับลูกชายคนเดียวที่ปรารถนาอย่างลึกซึ้ง
และพระเจ้าทรงขอให้เขายินดีถวายลูกชายนี้เป็นเครื่องบูชา
อับราฮัมจึงสละทุกสิ่งและปฏิเสธตนเองอย่างแท้จริง
เพราะด้วยการถวายลูกชายคนเดียวที่รักยิ่งนี้
เขาได้พิสูจน์ว่าเขาไม่รักสิ่งใดอื่นนอกจากพระเจ้า
และหากเขาสามารถสละลูกชายของตนด้วยความเต็มใจเช่นนี้
แล้วหากเขาได้รับคำสั่งให้สละทรัพย์สินที่เหลือทั้งหมด
หรือแจกจ่ายให้คนจนในคราวเดียว

186

? (5:12)

45.

(5:13)

46.

—

—

;

—

,

—

,

,

—

,

:

:

(5:14)

5.

a) **?**

;

1.

’ (2 5:17) (44. 1).

2.

;

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

(29:4).

12.

;

(29, 5)

(c)

;

13.

(9:1)

14.

!

!

□□□

(9:7)

17.

;

;

,

;

(9, 13).

(d) –

?

18.

:

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□ ‘□□□□□□□□□□□□□□□’ □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

ย่างแท้จริง เนื่องจากอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่ทราบได้ จึงจงหวังยิ่งขึ้นไปอีก โดยวางความหวังไว้อย่างมั่นคงในผู้ถือหางเสือ มีคำกล่าวว่า : ‘อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับท่าน เราคือพระเจ้าของท่าน ผู้ทรงฤทธานุภาพผู้ช่วยกู้ท่าน เราจะเดินนำหน้าท่าน และทำให้ภูเขาเรียบลง เราจะทุบประตูทองสัมฤทธิ์ให้แตก และทำลายกลอนเหล็กให้หัก’ (อิสยาห์ 45:2) และยังมีคำกล่าวว่า ‘จงระวังตัวให้ดี อย่าให้มีคำพูดที่ผิดกฎหมายซ่อนอยู่ในใจท่าน’ (เฉลยธรรมบัญญัติ 15:9); อย่าพูดในใจว่า ‘ภาษาของชนนี้มากมายและทรงพลัง’ (เฉลยธรรมบัญญัติ 2:21). (31:1, 2).

43. หากเราไม่กลายเป็นคนเกียจคร้าน และไม่ปล่อยให้ความคิดที่ดื้อรั้นและชั่วร้ายหยั่งรากลึกในตัวเรา แต่ด้วยความตั้งใจของเราเอง ดึงจิตใจให้หันไปหาพระองค์ บังคับให้ความคิดของเราหันไปหาพระเจ้า แล้วโดยไม่มีข้อสงสัย พระเจ้าจะเสด็จมาหาเราด้วยความประสงค์ของพระองค์เอง และจะทรงรวบรวมเราไว้กับพระองค์อย่างแน่นอน เพราะการรับใช้ที่น่ายินดีทั้งหมดขึ้นอยู่กับความคิดของเรา ดังนั้น จงพยายามทำให้พระเจ้าพอพระทัย โดยรอคอยพระองค์อยู่เสมอในใจ ค้นหาพระองค์ในความคิดของคุณ และผลักดันและบังคับให้เจตจำนงและความปรารถนาของคุณหันไปหาพระองค์อย่างไม่หยุดยั้ง เพราะยิ่งท่านหันจิตใจไปแสวงหาพระองค์มากเท่าใด พระองค์ก็ยิ่ง — และยิ่งกว่านั้นอีก — ถูกความเมตตาและความดีของพระองค์เองผลักดันให้มาหาท่านและประทานความสงบสุขแก่ท่าน พระองค์ทรงยืนอยู่และสังเกตจิตใจ ความคิด และการเคลื่อนไหวของความคิดของคุณ พระองค์ทรงเฝ้าดูเพื่อเห็นว่า คุณแสวงหาพระองค์อย่างไร — ด้วยใจทั้งหมด หรือบางทีด้วยความเกียจคร้านหรือความละเลย (31:3)

44. และเมื่อพระองค์เห็นความขยันหมั่นเพียรของคุณในการแสวงหาพระองค์ พระองค์จะปรากฏตัวและเปิดเผยพระองค์เองแก่คุณ มอบความช่วยเหลือของพระองค์ให้คุณ และนำชัยชนะมาให้คุณ โดยปลดปล่อยคุณจากศัตรูของคุณ ดังนั้น ให้เรายกตัวนี้ขึ้น สร้างแท่นบูชา วางความคิดทั้งหมดของเราลงบนนั้น และวิงวอนพระเจ้าให้ส่งไฟที่มองไม่เห็นและทรงพลังลงมาจากสวรรค์ เพื่อไฟนั้นจะเผาผลาญทั้งแท่นบูชาและทุกสิ่งที่อยู่บนนั้น และนักบวชของบาอัลทั้งหมด — นั่นคือ กองกำลังฝ่ายตรงข้าม — จะล้มลง และแล้วเราจะเห็นฝนจากสวรรค์ เหมือนรอยเท้าของชายคนหนึ่ง (3 Kings 18:44), ไหลลงสู่จิตวิญญาณ ; ด้วยเหตุนี้ คำสัญญาของพระเจ้าจะสำเร็จลุล่วงแก่เรา ตามที่กล่าวผ่านผู้เผยพระวจนะว่า : ‘เราจะยกขึ้นและสร้างใหม่พลับพลาของดาวิดที่ล้มลง และเราจะซ่อมแซมช่องโหว่ของมัน’ (Amos 9:11). (31:4–5).

g) นักบุญมาคาริอุสไม่ได้ลงรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางอัสเคติก เพราะทั้งหมดนั้นได้ถูกปฏิบัติแล้วโดยผู้ที่เขาพูดกับพวกเขา เขาเพียงแต่กล่าวถึงเมื่อมีโอกาส เช่น **:** การอดอาหาร

204

45.

; :

:

,

; (40, 1).

46.

(40, 2)

47.

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□

’?

;

?

(17:15)

53. (26:12).

54.

—

—

‘ ’ (5:28)

;

(26:13)

55.

?

;

(26, 19)

i)

56.

;

:

‘’ ‘’ (17:12).

57.

เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การที่ชายคนหนึ่งจะถืออาวุธและเข้าสู่สนามรบกับศัตรู ก้าวหน้าและถอยร่น รับและส่งการโจมตี และบรรลุชัยชนะ เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง เช่นเดียวกันในเรื่องทางจิตวิญญาณ : การอธิบายสิ่งที่ได้กล่าวไว้กับตนเองด้วยความรู้และเหตุผลเพียงอย่างเดียว เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การครอบครองในความเป็นจริงและด้วยความมั่นใจภายในจิตใจและจิตวิญญาณของตนเอง ด้วยสมบัติ พระคุณ แรงบันดาลใจ และการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผู้ที่กล่าวเพียงคำพูดเท่านั้น กำลังหลอกลวงตนเองและอวดตัวด้วยความรู้ของตนเอง (27:12)

58. เช่นเดียวกับในโลกนี้ เมื่อมีการประกาศสงคราม ผู้มีปัญญาและผู้มีศักดิ์ศรีจะไม่ไปสนามรบ แต่เพราะกลัวความตาย จึงอยู่บ้าน ส่วนผู้ที่เพิ่งก้าวขึ้นมาใหม่ คนจนและประชาชนทั่วไป ถูกเรียกไปรบ ; และมักเป็นพวกเขาที่ชนะศัตรู ขับไล่ศัตรูออกจากชายแดน และด้วยเหตุนี้จึงได้รับรางวัลและมงกุฎจากกษัตริย์ พร้อมทั้งเกียรติยศและศักดิ์ศรี ในขณะที่ผู้มีอำนาจเหล่านั้นยังคงอยู่เบื้องหลัง ; เรื่องทางจิตวิญญาณก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่ไม่เคยได้รับการสอน เมื่อได้ยินคำสอนเป็นครั้งแรก ก็ปฏิบัติตามด้วยใจที่รักความจริง และได้รับพระคุณทางจิตวิญญาณจากพระเจ้า ; แต่ผู้มีปัญญา ซึ่งศึกษาคำสอนด้วยความละเอียดถี่ถ้วนที่สุด กลับหลีกเลี่ยงการต่อสู้และไม่ประสบความสำเร็จ แต่ต้องอยู่เบื้องหลังผู้ที่เข้าร่วมการต่อสู้และได้รับชัยชนะ (43:8)

k) ดังนั้น ผู้คนต้องพยายามทุกทางเพื่อได้รับพระวิญญาณแห่งพระคุณ เพราะหากพระวิญญาณนั้นไม่อยู่ภายในตัวคุณ การเสียสละและความพยายามทั้งหมดของคุณก็ไม่มีค่าอะไร และเมื่อถึงเวลาจากโลกนี้ ปีศาจจะมาจับคุณและลากคุณลงสู่เหวลึกของพวกมัน แต่ผู้ใดที่มีพระวิญญาณนั้น จะเผาผลาญพวกมันให้สิ้นซาก

59. หากใครเพื่อพระเจ้า ทิ้งสิ่งที่เป็นของตนเอง สละโลกนี้ ละทิ้งความสุขทางโลก ทรัพย์สิน พ่อและแม่ ตรึงตนเองไว้บนไม้กางเขน และกลายเป็นผู้เร่ร่อน เป็นผู้ขอทานและไม่มีสิ่งใดเป็นของตนเอง แต่แทนที่จะพบความสงบทางโลก กลับไม่พบความสงบอันศักดิ์สิทธิ์ภายในตนเอง ไม่รู้สึกถึงความปีติยินดีทางจิตวิญญาณในจิตวิญญาณของตน และแทนที่จะสวมเสื้อผ้าที่เสื่อมสลาย กลับไม่สวมเสื้อคลุมแห่งแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ , ตามจิตวิญญาณภายใน ; แทนที่จะมีความสัมพันธ์ทางเนื้อหนังเช่นเดิม เขาจะไม่รู้แน่ชัดในจิตวิญญาณว่ามีความสัมพันธ์กับสิ่งสวรรค์ ; แทนที่จะมีความสุขที่มองเห็นได้ของโลกนี้ เขาจะไม่มีความสุขของจิตวิญญาณและความปลอบประโลมจากพระคุณสวรรค์ภายในตนเอง และเขาจะไม่ได้รับในจิตวิญญาณของเขา ตามที่เขียนไว้ ความพึงพอใจจากพระเจ้า ‘เมื่อพระสิริของพระเจ้าถูกเปิดเผยแก่เขา ’ (สดุดี 16: 15); สั้นๆ

210

□□□□ □□□□□

□□□□; □□□□□

□□□

□□□

พวกเขาได้ผ่าน ‘จากความตายสู่ชีวิต’ (ยอห์น 5:24) ผ่านการฟื้นฟูจิตใจ การระงับความคิด ความรัก และความอุทิศตนต่อพระเจ้าอย่างสวรรค์ การสร้างใหม่ — — คือคริสตชน — จึงแตกต่างจากผู้คนทั้งปวงในโลกนี้ ด้วยจุดประสงค์นี้เองที่พระเจ้าเสด็จมา เพื่อผู้ที่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริงจะได้เป็นผู้สมควรรับพรฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ (5:4–5)

8. เช่นเดียวกับหญิงที่ทุกข์ทรมานจากโรคเลือดไหลไม่หยุด ซึ่งเมื่อเธอเชื่ออย่างแท้จริงและสัมผัสชายเสื้อของพระเจ้า ก็ได้รับการรักษาทันที และกระแสเลือดที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็หยุดไหลไป ดังนั้น ทุกวิญญาณที่มีบาดแผลจากบาปที่รักษาไม่ได้ — ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของความคิดที่ไม่บริสุทธิ์และชั่วร้าย — หากมาหาพระคริสต์และ เชื่ออย่างแท้จริง และขอร้อง ก็จะได้รับพระเยซูคริสต์ผู้ช่วยให้รอดจากกระแสความปรารถนา และด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียวเท่านั้น แหล่งน้ำที่หลั่งไหลความคิดไม่บริสุทธิ์นั้นจะแห้งเหือดและหยุดลง ; แต่ไม่มีใครอื่นที่จะรักษาแผลนี้ได้ (20, 4).

9. เช่นเดียวกับเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือพื้นดิน แสงทั้งหมดของมันจะส่องลงบนพื้นดิน และเมื่อมันตกทางตะวันตก ขณะกลับสู่ที่อยู่ของมัน มันจะรวบรวมแสงทั้งหมดกลับสู่ตัวมันเอง เช่นเดียวกันกับจิตวิญญาณที่ยังไม่เกิดใหม่จากเบื้องบนโดยพระวิญญาณ จะอยู่กับความคิดทั้งหมดบนพื้นดิน และความคิดของมันจะแผ่ขยายไปจนถึงสุดขอบโลก ; แต่ทันทีที่มันถูกพิจารณาว่าสมควรได้รับการเกิดใหม่จากเบื้องบนและการร่วมสามัคคีกับพระวิญญาณ หลังจากรวบรวมความคิดทั้งหมดไว้และเก็บรักษาไว้ในตัวมันเอง มันก็เข้าสู่พระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เข้าสู่ที่พำนักในสวรรค์ที่ไม่ได้สร้างด้วยมือมนุษย์ และความคิดทั้งหมดของมัน เมื่อเข้าสู่บรรยากาศอันศักดิ์สิทธิ์ ก็กลายเป็นความคิดที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ; เพราะจิตวิญญาณนั้น เมื่อได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการของเจ้าแห่งความชั่วร้าย — วิญญาณของโลก — จึงบรรลุถึงความคิดที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะให้มนุษย์เป็นผู้มีส่วนร่วมในธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ (49, 3).

บ) สิ่งนี้ปรากฏชัดตั้งแต่ช่วงแรกๆ ที่ความกรุณาเริ่มมีอิทธิพล แต่การคิดว่าที่นี่มีความสมบูรณ์แบบใดนั้นแล้วนั้นเป็นสิ่งที่อันตรายมาก นี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น ความกรุณา หลังจากที่เริ่มแสดงตัวแล้ว ก็จะค่อยๆ ครอบครองหัวใจ จนกระทั่งเติมเต็มทุกสิ่งและเปลี่ยนแปลงตัวตนภายในทั้งหมด

10. เมื่อการกระทำของพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ลงมาสู่จิตวิญญาณตามสัดส่วนความเชื่อของแต่ละบุคคล และจิตวิญญาณนั้นรับความช่วยเหลือจากเบื้องบนแล้ว พระคุณจึงลงมาเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น และอย่าคิดว่าจิตวิญญาณของใครก็ตามจะได้รับการส่องสว่างทั้งหมดในทันที เพราะภายในนั้นยังคงมีพื้นที่กว้างใหญ่ของบาป และบุคคลนั้นจำเป็นต้องใช้ความพยายามและความทุ่มเทอย่างมาก

215

□□□

□□□

□
□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

‘□□□

30. □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

(15:13).

52.

(40, 7)

53. ; ; :
‘!’

(40, 8).

54. ;
:
‘’ (2:15). (15. 31).

55. —

—

□□□

□□□

62. □□□□

□□□

(27:11)

67.

(15, 16, 17)

68.

□□□

□□□

เป็นเพียงหนอน ไม่ใช่คน” (สดุดี 21:7) เช่นเดียวกันนั้น ผู้เป็นอัครทูตและผู้เผยพระวจนะทุกคนต่างต้องทนทุกข์ทรมานและถูกดูหมิ่น พระเจ้าเอง ผู้เป็นทางและพระเจ้า ซึ่งเสด็จมาไม่ใช่เพื่อพระองค์เอง แต่เพื่อท่านทั้งหลาย เพื่อเป็นแบบอย่างแห่งความดีทั้งปวงสำหรับท่าน — จงดูเถิดว่าพระองค์เสด็จมาด้วยความถ่อมใจเพียงใด: พระเจ้า พระบุตรของพระเจ้า พระมหากษัตริย์และพระบุตรแห่งพระมหากษัตริย์ทั้งหลาย ได้ทรงรับสภาพเป็นทาส พระองค์ประทานยาบำบัดและรักษาผู้ทุกข์ทรมาน ในขณะที่ภายนอกดูเหมือนเป็นหนึ่งในผู้ทุกข์ทรมานนั้นเอง (26:25)

74. แต่อย่าได้มองข้ามความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เมื่อท่านเห็นพระองค์ทรงถ่อมตัวลงอย่างภายนอก และดูเหมือนเป็นหนึ่งในพวกเรา: พระองค์ทรงปรากฏเช่นนี้เพื่อประโยชน์ของเรา ไม่ใช่เพื่อพระองค์เอง จงพิจารณาดูว่า พระองค์มิใช่ผู้ถ่อมตัวที่สุด ณ เวลานั้นหรือไม่ เมื่อพวกเขาตะโกนว่า ‘ตรึงเขาไว้บนไม้กางเขน ตรึงเขาไว้บนไม้กางเขน!’ – และฝูงชนก็มารวมตัวกัน! เช่นเดียวกับในโลกนี้ เมื่อเจ้าชายประกาศคำพิพากษาต่อผู้ร้าย ประชาชนทั้งปวงย่อมดูหมิ่นและทำให้เขาอับอาย ดังนั้น พระเจ้าเอง ในเวลาที่ถูกตรึงกางเขน ในฐานะมนุษย์ที่ถูกตัดสินประหารชีวิต ก็ถูกพวกฟาริสีดูหมิ่นอย่างที่สุด และเมื่อพวกเขาถ่มน้ำลายลงบนหน้าพระองค์ วางมงกุฎหนามบนศีรษะพระองค์ และตีแก้มพระองค์ สิ่งนี้มิใช่เกินกว่าขีดจำกัดของความอับอายทั้งหมดหรือ? เพราะมีเขียนไว้ว่า: ‘ข้าพเจ้าได้มอบหลังของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ที่ตีข้าพเจ้า และมอบหน้าของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ที่ถอนเคราของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ซ่อนหน้าจากน้ำลายที่ถ่มมา หรือซ่อนแก้มจากการถูกตี’ (อิสยาห์ 50:6) ดังนั้น หากพระเจ้ายังต้องทนรับการดูหมิ่น ความทุกข์ทรมาน และความอับอายถึงเพียงนี้ ไม่ว่าคุณจะถ่อมตัวลงมากเพียงใด — ด้วยธรรมชาติที่อ่อนแอและต้องตาย — คุณก็จะไม่มีวันทำสิ่งใดที่เทียบได้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของคุณ เพราะเพื่อคุณ พระเจ้าได้ถ่อมตัวลง แต่คุณกลับไม่ถ่อมตัวลงแม้เพื่อประโยชน์ของตนเอง แต่กลับยกตนขึ้นและโอ้อวด พระองค์เสด็จมาเพื่อรับความทุกข์และความยากลำบากไว้บนพระองค์เอง และเพื่อมอบสันติสุขของพระองค์ให้แก่ท่าน; แต่ท่านกลับไม่เต็มใจที่จะทนทุกข์และรับความยากลำบาก เพื่อที่ผ่านทางนี้ แผลของท่านจะได้หายดี สรรเสริญแด่ความทุกข์ทรมานและความอดทนของพระองค์ตลอดไป (26:26)

75. หากพระเจ้าได้เดินบนเส้นทางนี้บนโลกนี้ แล้วท่านก็ต้องเดินตามรอยเท้าของพระองค์เช่นกัน นี่คือทางที่อัครทูตและผู้เผยพระวจนะได้เดินมา และเรา หากต้องการถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของพระเจ้าและอัครทูต ก็ต้องปฏิบัติตามแบบอย่างของพวกเขา เพราะอัครทูตได้กล่าวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า: ‘จงเป็นเหมือนข้าพเจ้า ดังที่ข้าพเจ้าเป็นเหมือนพระคริสต์’ (1

238

□□□□□□□□ 4:16) □□□□□□□□□

78. □□□□

□□□

83.

(18:7)

84.

(18:8)

85.

บางครั้ง บุคคลนั้นจะกลายเป็นเหมือนคนธรรมดาทั่วไป ดังนั้น พระคุณจึงทำงานในหลากหลายรูปแบบท่ามกลางผู้คน และนำจิตวิญญาณไปในหลายทาง นำมันสู่ความสงบตามพระประสงค์ของพระเจ้า และฝึกฝนมันในหลายวิธี เพื่อให้มันสามารถถูกนำขึ้นถวายแด่พระบิดาในสวรรค์ในฐานะที่สมบูรณ์แบบ ปราศจากข้อตำหนิ และบริสุทธิ์ (18, 9)

86. การทำงานของพระวิญญาณเหล่านี้ที่เราได้กล่าวถึงแล้ว จะถึงระดับที่สูงขึ้นในผู้ที่ใกล้ถึงความสมบูรณ์แบบ เพราะรูปแบบต่าง ๆ ของความสงบสุขจากพระคุณถูกแสดงออกด้วยวิธีต่าง ๆ ผ่านทางพระวจนะ และถูกสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องในผู้คน จนการทำงานหนึ่งตามมาอีกงานหนึ่ง เมื่อจิตวิญญาณก้าวขึ้นสู่ความสมบูรณ์ของพระวิญญาณ หลังจากได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์จากความปรารถนาทั้งปวง และในความสามัคคีที่ไม่อาจบรรยายได้ ได้เข้าสู่ความเป็นหนึ่งเดียวและรวมเป็นหนึ่งกับพระวิญญาณผู้ปลอบประโลม และเมื่อรวมเป็นหนึ่งกับพระวิญญาณแล้ว จิตวิญญาณนั้นเองก็ได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะกลายเป็นวิญญาณ จึงกลายเป็นแสงสว่างอย่างสมบูรณ์ เป็นตาทั้งสิ้น เป็นวิญญาณทั้งสิ้น เป็นความสุขทั้งสิ้น เป็นสันติภาพทั้งสิ้น เป็นความยินดีทั้งสิ้น เป็นความรักทั้งสิ้น เป็นความเมตตาทั้งสิ้น เป็นความดีและความกรุณาทั้งสิ้น เช่นเดียวกับหินในความลึกของทะเลที่ถูกน้ำล้อมรอบทุกด้าน ผู้คนเหล่านี้ด้วยเช่นกัน เมื่อรวมเป็นหนึ่งกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทุกด้าน ก็กลายเป็นเหมือนพระคริสต์ มีคุณธรรมแห่งความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณอยู่ภายใน และยังคงไร้ที่ติ ไร้ตำหนิ และบริสุทธิ์ภายใน เพราะผู้ใดที่ได้รับการฟื้นฟูโดยพระวิญญาณ จะสามารถผลิตผลแห่งความชั่วร้ายออกมาได้อย่างไร ? ตรงกันข้าม ผลของพระวิญญาณ จะส่องประกายในตัวพวกเขาเสมอและในทุกสิ่ง (18:10)

87. มีอีกผู้หนึ่งเข้ามาเพื่อคุกเข่า – และใจของเขาเต็มเปี่ยมด้วยพลังแห่งพระเจ้า ; จิตวิญญาณของเขาชื่นชมยินดีกับพระเจ้า เหมือนเจ้าสาวกับเจ้าบ่าว ตามคำกล่าวของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ ที่กล่าวว่า : ‘ดังที่เจ้าบ่าวชื่นชมยินดีในเจ้าสาว พระเจ้าก็จะชื่นชมยินดีในท่าน ’ (อิสยาห์ 62:5) และบางครั้ง หลังจากที่ยุ่งอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งวัน เขาจะอุทิศเวลาเพียงหนึ่งชั่วโมงให้กับการสวดมนต์ – และจิตวิญญาณภายในของเขา ด้วยความปีติยินดีอย่างยิ่ง ถูกพาเข้าสู่ภาวะแห่งการสวดมนต์ สู่ความลึกอันไม่มีที่สิ้นสุดของยุคสมัยนั้น จนจิตใจที่ทะยานขึ้นและเคลิบเคลิ้ม ถูกดูดกลืนเข้าไปในนั้นอย่างสมบูรณ์ ในช่วงเวลานี้ ความกังวลทางโลกถูกลืมไปจากความคิดของเขา เพราะความคิดของเขาถูกเติมเต็มและดึงดูดโดยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งสวรรค์ สิ่งไร้ขอบเขต สิ่งที่ไม่อาจเข้าใจได้ และสิ่งมหัศจรรย์ที่ริมฝีปากมนุษย์ไม่อาจเอ่ยถึงได้ ในชั่วโมงนี้ ผู้คนจะอธิษฐานและกล่าวว่า : ‘โอ้

243

□□□

□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

(1:4)

5.

(2:4–5)

6.

(

),

—

—

, –

(

) (17:1).

7.

—

—

;

,

□□
□□□

□□□

□□□

□□□

2. □□□□

□□□

□□□□□□□
□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

16. □□□□

□□□

□□□

2. □□□□

10. □□□□

□□□

□□□

3. □□□□

□□□

17. หากท่าน (ผู้ดูแล) ส่งท่านไปทำธุระใด ๆ ให้ถามท่านว่า: ‘ท่านสั่งให้ข้าพเจ้าอยู่ที่ใด?’ และไม่ว่าท่านต้องการอะไร หรือท่านสั่งอะไร ก็จงทำตามนั้น – อย่าเพิ่มหรือลดอะไรทั้งสิ้น

18. หากได้ยินคำพูดใดจากภายนอก อย่าเก็บไว้ในใจ และเมื่อกลับมา อย่าเล่าให้ใครฟังอีก หากรักษาหูให้ดี ลิ้นของคุณก็จะไม่ทำบาป

19. เมื่อคุณต้องการทำสิ่งใด แต่ผู้ที่อยู่ร่วมกับคุณไม่ต้องการทำสิ่งนั้น ให้ละทิ้งความปรารถนาของคุณเพื่อเขา เพื่อไม่ให้เกิดการโต้แย้ง และเพื่อไม่ให้เขาต้องเสียใจ

20. เมื่อคุณไปอยู่กับพี่น้องในเซลล์ในฐานะแขก อย่าออกคำสั่งเขาในเรื่องใด ๆ และอย่าพยายามเป็นผู้เหนือกว่าเขา

21. หากท่านอยู่ร่วมกับพี่น้องอื่น ๆ อย่าพยายามให้ตนเองอยู่ในระดับเดียวกันกับพวกเขาในเรื่องเกียรติยศ หากพวกเขาขอให้คุณทำสิ่งที่คุณไม่ต้องการทำ จงเอาชนะความอยากของตัวเองและทำมัน เพื่อไม่ให้ทำให้พวกเขาเสียใจ หรือทำลายความถ่อมตัว (ความสุภาพและความยับยั้งชั่งใจที่จำเป็นต่อคุณ) และความอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขกับพวกเขา

22. หากท่านอาศัยอยู่กับพี่น้อง และเขาพูดกับท่านว่า ‘ทำอาหารให้ฉันหน่อย’ ให้ถามเขาว่า ‘ท่านต้องการให้ฉันเตรียมอะไรให้?’ และหากเขาปล่อยให้ท่านตัดสินใจเอง โดยกล่าวว่า ‘ตามใจท่าน’ ให้เตรียมสิ่งที่หาได้ ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า

23. หากท่านอาศัยอยู่ร่วมกัน (เพื่อสนับสนุนกันหรือในสภาพแวดล้อมชุมชน) และมีงานที่ต้องทำ ก็จงทำด้วย; ร่วมมือกับทุกคน และอย่าประหยัดแรงกายของท่าน เพื่อความสบายใจของทุกคน

24. ทุกวันตอนเช้า ทันทีที่ตื่นขึ้น ก่อนจะเริ่มทำงาน ให้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้า และหากมีสิ่งใดที่ต้องจัดระเบียบ —ไม่ว่าจะเป็นเสื่อ ภาชนะ หรือสิ่งอื่นใด —จงทำโดยเร็วที่สุดโดยไม่เกียจคร้าน

25. เมื่อมีงานที่ต้องจ่ายเงิน ให้พี่น้องร่วมทำกับท่าน — และอย่าแสดงความหยิ่งยโสต่อหน้าเขา; แต่หากเป็นงานเล็กๆ และคนหนึ่งพูดกับอีกคนว่า ‘ไปทำงานของพี่น้องเถอะ ส่วนงานนี้ฉันจะทำเอง’ ให้เชื่อฟังเขา: เพราะผู้ใดที่เชื่อฟัง ผู้นั้นยิ่งใหญ่

26. หากพี่น้องที่กำลังเดินทางมาหาคุณ ให้แสดงใบหน้าต้อนรับอย่างอบอุ่นเมื่อทักทายเขา และช่วยแบกภาระที่เขาถืออยู่ด้วยตนเอง — และทำเช่นเดียวกันอีกครั้งเมื่อเขาจากไป ให้การทักทายของคุณต่อเขาเป็นไปอย่างเหมาะสมและด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า เพื่อเขาจะไม่ได้รับความเสียหายใดๆ ระวังอย่าถามเขาเรื่องใดที่ไม่มีประโยชน์ต่อคุณ แต่ขอให้เขาสวดมนต์ เมื่อเขานั่งลง ให้ถามเขาว่า ‘คุณเป็นอย่างไร?’ แล้วหยุดไว้เพียงนั้น จากนั้นให้หนังสือแก่เขา – และให้เขาอ่านและเรียนรู้ แต่หากเขามาในสภาพเหนื่อยล้า ให้เขาพักผ่อน และล้างเท้าให้เขา หากเขาพูดคำที่ไม่เหมาะสมขณะสนทนากับคุณ จงถามเขาอย่างสุภาพว่า ‘ขออภัยด้วย —ข้าพเจ้าอ่อนแอและทนไม่ได้’ หากเขาป่วยและเสื้อผ้าของเขาสกปรก จงซักให้เขา

269

หากเขาเป็นคนเรียบง่าย และเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง จงเย็บให้เขา หากเขาเป็นหนึ่งในผู้ที่เดินเร่ร่อนอย่างไร้จุดหมาย และคุณมีผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์อยู่กับคุณ อย่าแนะนำเขาให้รู้จักกับพวกเขา แต่จงแสดงความเมตตาต่อเขาด้วยความรักของพระเจ้า แต่หากเขาเป็นพี่น้องที่เดินทางเพื่อพระเจ้า และมาคุณเพื่อพักผ่อน อย่าหันหน้าหนีเขา แต่จงต้อนรับเขาด้วยความยินดีร่วมกับผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์ที่มาหาคุณ หากเขาเป็นคนยากจน อย่าส่งเขาไปมือเปล่า แต่จงให้เขาจากพรที่พระเจ้าได้ประทานแก่คุณ โดยรู้ดีว่าสิ่งที่คุณมีนั้นไม่ใช่ของคุณเอง แต่เป็นของขวัญจากพระเจ้า

27. หากพี่น้องคนใดทิ้งสิ่งของไว้กับท่าน อย่าเปิดดูสิ่งที่อยู่ข้างในขณะที่เขาไม่อยู่ แต่หากสิ่งที่ถูกทิ้งไว้กับท่านเป็นของมีค่ามาก ให้พูดกับเขาว่า : ‘ โปรดมอบมันไว้ในมือข้าพเจ้า ’

28. หากท่านไปบ้านใครนั้น และเขาทิ้งท่านไว้คนเดียวหลังจากออกไปแล้ว อย่ามองขึ้นไปดูว่าในบ้านเขามีอะไร และอย่าเปิดสิ่งใดทั้งสิ้น — ไม่ว่าจะเป็นประตูตู้ ภาชนะ หรือหนังสือ — แต่เมื่อเขากำลังจะออกไป ให้พูดกับเขาว่า : ‘ ให้ฉันทำอะไรสักอย่างระหว่างที่คุณไม่อยู่ ’ – และไม่ว่าเขาจะให้ทำอะไร ก็ทำทันทีโดยไม่ชักช้า

29. อย่าชมสิ่งที่คุณยังไม่เห็น และอย่าพูดเกี่ยวกับสิ่งที่คุณได้ยินมาเหมือนว่าคุณได้เห็นมันด้วยตาตัวเอง

30. อย่าดูถูกใครเพราะเสื้อผ้าของเขา (เชมา)

31. ไม่ว่าคุณจะยืนเพื่อไปตักน้ำ หรือนั่งลงเพราะความจำเป็น ก็อย่าประมาท แต่จงระลึกไว้เสมอว่าพระเจ้ากำลังเฝ้าดูคุณอยู่

32. เมื่อคุณลุกขึ้นในห้องพักเพื่อสวดมนต์ อย่าประมาทหรือละเลย ; และแทนที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า อย่าไปยั่วยุพระพิโรธของพระองค์ แต่จงยืนอยู่ในความยำเกรงพระเจ้า ; อย่าพิงตัวกับผนัง หรือกางขาออก ยืนด้วยขาข้างหนึ่งและดึงขาอีกข้างเข้าเหมือนที่คนโง่ทำ ; แต่จงควบคุมใจตนเองไว้ เพื่อไม่ให้ถูกความปรารถนาพาไป จนพระเจ้าทรงรับเครื่องบูชาของท่าน

33. เมื่อมีหลายคนร้องเพลงร่วมกัน ให้แต่ละคนถวายคำอธิษฐานของตนเอง (ส่วนที่ตนรับผิดชอบตามลำดับ); หากมีผู้แปลกหน้าอยู่ท่ามกลางพวกท่าน ก็ขอให้เขาถวายคำอธิษฐานด้วยเช่นกัน ด้วยความรักบอกเขาเช่นนี้สองหรือสามครั้ง โดยไม่ทะเลาะกัน

34. ในเวลาถวายเครื่องบูชา (เครื่องบูชาที่ไม่มีเลือด) จงต้านทานความคิดของตนเอง และจดจ่อจิตใจไว้กับความยำเกรงพระเจ้า เพื่อท่านจะได้รับการพิจารณาว่าสมควรรับศีลศักดิ์สิทธิ์ และพระเจ้าจะทรงรักษาท่าน

35. จงระวังอย่าปล่อยให้ร่างกายอยู่ในสภาพสกปรกและไม่เรียบร้อย เพื่อไม่ให้ความหลงตัวเองหลอกลวงคุณ แต่ผู้ฝึกหัดควรปล่อยให้ตัวเองอยู่ในสภาพไม่เรียบร้อยในทุก

270

□□□

3. □□□□

13. □□□□

□□□

32.
□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□ □□□□

66. □□□□

□□□

□□□

9. □□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

□□□

□□□

(□□□

□□□

□□□

□□□

2. มีคุณธรรมสามประการ ซึ่งหากจิตรับรู้ได้ภายในตนเอง จะทำให้มันเชื่อว่าได้บรรลุถึงความอมตะ (การเกิดใหม่ หรือความสมบูรณ์แบบของเหล่าเทวดาอมตะ): ความสามารถในการแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงทุกสิ่งก่อนเวลาอันควร และความไม่ยึดติดกับสิ่งใดที่แปลกแยก

3. มีคุณธรรมสามประการที่ส่องแสงให้จิตใจเสมอ : ไม่เห็นความหลอกลวงในตัวใครทั้งสิ้น , ทำความดีต่อผู้ที่ทำร้ายคุณ , และทนรับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณโดยไม่หวั่นไหว คุณธรรมสามประการนี้ก่อให้เกิดคุณธรรมอีกสามประการที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวมันเอง : การไม่เห็นความหลอกลวงในตัวบุคคลก่อให้เกิดความรัก ; การทำความดีต่อผู้ที่ทำร้ายคุณนำมาซึ่งความสงบ ; การอดทนต่อทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณโดยไม่หวั่นไหวก่อให้เกิดความอ่อนน้อมถ่อมตน

4. มีคุณธรรมสี่ประการที่ชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ได้แก่ ความเงียบ การปฏิบัติตามพระบัญญัติ การควบคุมตนเอง (การควบคุมตนเองในทุกเรื่องเพื่อให้ทางเดินแคบลง) และความถ่อมตน

5. จิตใจต้องการคุณธรรมสี่ประการต่อไปนี้เสมอ : การอธิษฐานต่อพระเจ้า โดยยึดมั่นในพระองค์ไม่หยุดยั้ง ; การกราบลงต่อหน้าพระเจ้า ; การไม่ถูกรบกวนโดยบุคคลใด (เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเป็นและวิธีที่พวกเขาเป็น — ซึ่งเท่ากับการไม่ตั้งคำถามกับพวกเขา) เพื่อไม่ให้ตัดสินพวกเขา ; และการไม่ฟังสิ่งที่ความปรารถนาส่วนตัวบอกกล่าว

6. คุณธรรมทั้งสี่นี้ปกป้องจิตวิญญาณดั่งกำแพง ทำให้จิตวิญญาณสามารถหายใจได้อย่างสบาย ปลอดจากความกังวลที่เกิดจากศัตรูของมัน ได้แก่ ความเมตตา การไม่โกรธ ความอดทน และการกำจัดเมล็ดพันธุ์แห่งบาปทุกชนิดที่หยั่งรากลง ในขณะที่การต้านทานความลืมเลือนช่วยรักษาคุณธรรมทั้งสี่นี้ไว้

7. ตามพระเจ้า คุณธรรมสี่ประการช่วยผู้เยาว์ (ผู้เริ่มต้น): การสอนสั่งอย่างต่อเนื่อง ความขยันหมั่นเพียร ความระมัดระวัง และการไม่ประเมินตนเองสูงเกินไป (ไม่คิดว่าตนเองเป็นสิ่งพิเศษ)

8. สี่สิ่งที่ก่อให้เกิดความมลทินต่อจิตวิญญาณ ได้แก่ การเดินเตร่ในเมืองโดยไม่ระวังสายตา การเป็นเพื่อนกับผู้หญิง การเป็นเพื่อนกับคนดังในโลก และความชื่นชอบในการสนทนากับญาติพี่น้อง

9. สี่สิ่งที่เพิ่มความปรารถนาทางกามารมณ์ในร่างกาย : การนอนจนพอใจ , การกินจนอิ่ม , การพูดเล่นไร้สาระ , และการแต่งตัวให้สวยงาม

10. มีสี่สิ่งที่ทำให้จิตมืดมัว : ความเกลียดชังเพื่อนบ้าน , การดูถูกเขา , ความอิจฉาเขา , และการบ่นด่าเขา

11. จิตวิญญาณถูกทำให้ว่างเปล่าด้วยสี่สิ่ง (Esmpt): การย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง , ความรักในความบันเทิง , ความยึดติดกับวัตถุ , และความตระหนี่ .

12. ความโกรธถูกกระตุ้นโดยสี่สิ่ง : การให้และรับ (การทำธุรกรรม), การยืนกรานตามความประสงค์ของตนเอง ,

294

□□□

พวกเขาย่อมรักษาวิญญาณของตนไว้ในยุคสมัยที่เต็มไปด้วยบาปนี้; แต่เนื่องจากพวกเขาถูกหลอกลวงด้วยความว่างเปล่าของความร่ำรวยในยุคนี้ และไม่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า โดยหวังว่าจะอยู่ในยุคนี้ตลอดไป ดังนั้น ในชั่วโมงแห่งการพิพากษา ความอับอายจากความมืดบอดของพวกเขาจะถูกเปิดเผย พวกเขาจะปรากฏตัวเป็นแพะที่ถูกสาป และได้ยินคำพิพากษาที่น่าสะพรึงกลัวจากผู้พิพากษา ผู้ซึ่งจะประกาศว่า : ‘จงไปจากเรา ผู้ที่ถูกสาป เข้าสู่ไฟนิรันดร์ที่เตรียมไว้สำหรับมารและทูตสวรรค์ของมัน เพราะพวกเจ้าโลภและไม่ยอมให้เราสิ่งใดกิน ’… และต่อไป (41 และ 42). ปากของพวกเขาจะถูกปิดเงียบ – และพวกเขาจะหาคำพูดใดไม่ได้ เมื่อนึกถึงความใจร้ายและความยากจนของตนเอง (ทั้งในอดีตและปัจจุบัน) จริงอยู่ว่า พวกเขาจะพูดว่า : ‘พระเจ้า เมื่อใดที่เราเห็นพระองค์หิว … แต่ไม่ถวายอาหารให้พระองค์ *?’* (44) แต่พระองค์จะปิดปากพวกเขา โดยตรัสว่า : ‘ผู้ใดที่ทำดีแก่ผู้ใดในบรรดาผู้ที่เชื่อในเรา ก็เท่ากับทำดีแก่เราเอง ’

17. ดังนั้น พี่น้องที่รัก ขอให้เราตรวจสอบตัวเองดูว่า แต่ละคนกำลังปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยความพยายามอย่างเต็มที่หรือไม่ เพราะเราทุกคนล้วนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระบัญญัตินั้นด้วยความพยายามอย่างเต็มที่ — ผู้ที่มีน้อยก็ทำตามความน้อยของตน ผู้ที่มีมากก็ทำตามความมากของตน ผู้ที่นำของถวายมาวางไว้ในคลังนั้นเป็นคนร่ำรวย แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยในหญิงม่ายผู้ยากจนมากกว่า เพราะเงินสองมิทของเธอ เพราะพระเจ้าทรงมองดูความเต็มใจของเรา ดังนั้น อย่าให้ใจเราตกอยู่ในความท้อแท้ (คิดว่าเราทำได้น้อย) เพื่อไม่ให้ความอิจฉา (ต่อผู้อื่น) แยกเราออกจากพระเจ้า แต่ให้เราปฏิบัติหน้าที่รับใช้ตามความยากจนของเรา เพราะเช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงแสดงความเมตตาต่อลูกสาวของหัวหน้าผู้ดูแลธรรมศาลา ด้วยการทำให้เธอฟื้นคืนชีพจากความตาย ; เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเมตตาต่อหญิงที่มีโรคเลือดไหล ซึ่งได้ใช้เงินทั้งหมดที่มีไปรักษาตัวกับแพทย์ก่อนที่จะได้รู้จักพระคริสต์ ; เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงรักษาผู้รับใช้ของนายร้อย เพราะนายร้อยนั้นมีความเชื่อ — พระองค์จึงทรงเมตตาต่อหญิงคานาอัน และรักษาลูกสาวของเธอ ; และเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำให้ลาซารัส ผู้เป็นที่รักของพระองค์ ฟื้นคืนชีพจากความตาย , ดังนั้น พระองค์จึงทรงชุบชีวิตลูกชายคนเดียวของหญิงม่ายผู้ยากจนขึ้นจากความตาย เพื่อเห็นแก่หยาดน้ำตาของเธอ ; และเช่นเดียวกับที่ พระองค์ไม่ได้ทรงปฏิเสธมารีย์ ผู้ที่เจิมพระบาทของพระองค์ด้วยมดยอบ พระองค์จึงไม่ได้ทรงหันหลังให้หญิงผู้มีความผิด ผู้ที่เจิมพระบาทของพระองค์ด้วยมดยอบ พร้อมทั้งร้องไห้ ; และเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเรียกเปโตรและยอห์นจากเรือของพวกเขา โดยตรัสว่า ‘จงตามเรา ’ (มัทธิว 4:19), ดังนั้น พระองค์จึงเรียกมัทธิว

296

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

ิ์สิทธิ์ ! คนเช่นนั้นไม่อาจรู้สึกสบายใจกับตัวเองได้ขณะที่กำลังรับการลงโทษ – ไม่ว่าเขาจะตกอยู่ในบาปทางกาย (บาปทางเนื้อหนัง), หรือขโมย , หรือลิ้นไถลไปสู่บาปอื่นใด , หรือจ้องมองร่างกายของผู้อื่นด้วยตัณหา , หรือกินสิ่งใดอย่างลับๆ โดยมองไปรอบๆ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครเห็น , หรือเมื่อผู้อื่นวางเงินบริจาค[21] คุณก็อยากรู้ว่ามีอะไรอยู่ข้างใน – เพราะใครที่กระทำเช่นนี้ ก็กำลังทำให้พระเยซูเสื่อมเสียเกียรติ

18. แล้วมีผู้หนึ่งถามท่านว่า : ‘เรื่องนี้สำคัญถึงขนาดนั้นจริงหรือครับ พระบิดา ?’ – และท่านตอบว่า : ‘เหมือนผู้ที่ทำลายกำแพงและขโมยเงินไป โดยถูกศัตรูล่อลวง เช่นเดียวกันกับผู้นี้ (ที่ถูกศัตรูเดียวกันล่อลวง): เพราะผู้ใดที่เอาชนะสิ่งนั้นได้ ก็ย่อมเอาชนะสิ่งนี้ได้เช่นกัน – และผู้ที่แพ้ในเรื่องเล็กน้อย ย่อมแพ้ในเรื่องใหญ่ด้วยเช่นกัน .’

19. แม้ชายคนใดจะทำการอัศจรรย์และการรักษาโรคที่ยิ่งใหญ่ และได้รับความรู้ทั้งหมด — แม้เขาจะชุบชีวิตผู้ตายให้ฟื้นคืน — แต่ทันทีที่เขาตกอยู่ในบาป เขาก็ไม่อาจวางใจในตัวเองได้ เพราะเขาอยู่ใต้แอกแห่งการกลับใจ ในทำนองเดียวกัน หากเขาทำการชดใช้บาปมากมาย แต่เมื่อเห็นผู้ใดกำลังทำบาปหรืออยู่ในความประมาท แล้วเขาดูถูกผู้นั้น — การชดใช้บาปทั้งหมดของเขาก็ไร้ประโยชน์ เพราะเขาได้ปฏิเสธสมาชิกของพระคริสต์โดยการตัดสินเขา แทนที่จะปล่อยให้การตัดสินเป็นหน้าที่ของพระเจ้าผู้พิพากษา

20. ท่านกล่าวอีกครั้งว่า : เราทุกคนก็เหมือนอยู่ในโรงพยาบาล – คนหนึ่งมีโรคตา คนหนึ่งมีโรคมือ คนหนึ่งมีฝี หรือโรคอื่น ๆ บางแผลอาจหายแล้ว แต่หากกินสิ่งที่เป็นอันตราย แผลนั้นก็จะเปิดออกอีกครั้ง ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในสภาพการกลับใจ เมื่อเขาประณามหรือดูถูกผู้อื่น เขาก็ทำลายการกลับใจของตนเองอีกครั้ง – สำหรับผู้ที่นอนอยู่ในห้องพยาบาลด้วยโรคต่าง ๆ หากคนหนึ่งร้องครวญเพราะความเจ็บปวด จะมีใครอีกคนพูดว่า : ‘ทำไมคุณถึงร้องครวญ ?’ ทุกคนไม่คิดถึงโรคของตัวเองหรือ ? เช่นเดียวกัน หากความเจ็บปวดจากบาปของฉันปรากฏต่อหน้าตา ฉันก็จะไม่มองไปยังผู้ทำบาปคนอื่น : เหมือนกับผู้ที่นอนอยู่ในห้องพยาบาลของแพทย์ ซึ่งทุกคนต่างระมัดระวังไม่กินสิ่งใดที่อาจทำให้แผลของตนเปิดออกอีกครั้ง

21. วิบัติแก่จิตวิญญาณที่ไม่ปรารถนา[22] ที่จะหลีกเลี่ยงบาปทั้งปวง ! มันต้องทนทุกข์ทรมานจาก (ศัตรู) ที่อิจฉาและต่อต้านมัน แล้วทำไมมันจึงต้องมีความอดทนและความกตัญญูต่อทุกสิ่งอย่าง

---

[21] *Melotarion* – Milot – เครื่องแต่งกายของนักบวช (เข็มขัด) ตามกฎของนักบุญปาโคมีอุส – ทำจากหนังแพะ

[22] เมื่อพิจารณาจากบริบทของข้อความ ดูเหมือนจะหมายถึง : ผู้ที่ปรารถนา ตั้งใจ หรือเริ่มลงมือทำ แต่ในฉบับของเปย์ซิออส : ผู้ที่ไม่ปรารถนา

303

มากมาย ? เช่นนั้น เมื่อประชาชน (อิสราเอล) อยู่ในอียิปต์ พวกเขาทุกคนดื่มและกินจนอิ่มท้อง ในขณะที่ทำงานเป็นทาสให้ฟาโรห์ แต่เมื่อพระเจ้าส่งความช่วยเหลือมา นั่นคือ โมเสส เพื่อปลดปล่อยพวกเขาจากฟาโรห์ พวกเขาก็ต้องเผชิญกับงานหนักและความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส ; และแม้ท่ามกลางภัยพิบัติทั้งหมดที่พระเจ้าทรงนำมาสู่ฟาโรห์ โมเสสก็ยังไม่กล้าพูดอย่างมั่นใจถึงการปลดปล่อยพวกเขาจากความพินาศ จนกระทั่งถึงเวลาที่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า : ‘เราจะนำภัยพิบัติอีกอย่างหนึ่งมาลงบนฟาโรห์ และเจ้าจงกล่าวกับเขาว่า : “ปล่อยประชาชนไป หรือเราจะทำลายบุตรหัวปีของเจ้า”’ แล้วในที่สุด โมเสสก็หาความกล้าได้ และพระเจ้าตรัสกับเขาว่า : ‘จงกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ให้ประชาชนฟัง และให้ชายทุกคนขอจากเพื่อนบ้านของตน และหญิงทุกคนขอจากเพื่อนบ้านของตน ให้ขอภาชนะเงินและทอง และเสื้อผ้า ; แล้วให้วางสิ่งเหล่านั้นบนบ่าของลูกหลานท่าน และปล้นของชาวอียิปต์’ (อพย. 11:1–2) บางสิ่งของเหล่านี้ถูกนำไปใช้ในการสร้างพลับพลาในภายหลัง

22. (หลังจากนี้ อับบา) กล่าวว่า : ‘นี่คือสิ่งที่ผู้อาวุโสกล่าวถึงเรื่องนี้ ภาชนะเงินและทอง รวมถึงเสื้อผ้า คือประสาททั้งห้าที่รับใช้ศัตรู : สิ่งที่กล่าวไว้ที่นี่หมายความว่า หากบุคคลใดไม่แย่งชิงสิ่งเหล่านั้นจากศัตรู เพื่อให้นำผลมาถวายแด่พระเจ้า ความคุ้มครองแห่งการพักผ่อนของพระเจ้าจะไม่ลงมาบนเขา ; แต่หากเขาแย่งชิงสิ่งเหล่านั้นจากศัตรูและนำผลมาถวายแด่พระเจ้า ความคุ้มครองของพระเจ้าจะลงมาบนเขา เมฆก็ไม่ปกคลุมพลับพลาในขณะที่มันยังขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่เมื่อมันเสร็จสมบูรณ์แล้ว เมฆจึงปกคลุมมัน เช่นเดียวกับพระวิหารที่สร้างขึ้นในภายหลัง : เมื่อยังมีสิ่งใดขาดอยู่ เมฆก็ไม่ปกคลุมพระวิหารนั้น แต่เมื่อพระวิหารนั้นสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว และเลือดกับไขมันของเครื่องเผาบูชาได้ถูกนำเข้าไปในนั้น และพระเจ้าได้ทรงดมกลิ่นหอมของมันแล้ว เมฆจึงปกคลุมพระวิหารนั้น นั่นคือ จนกว่าบุคคลจะรักพระเจ้าด้วยกำลังทั้งหมดและด้วยจิตใจทั้งหมด และยึดมั่นในพระองค์ด้วยใจทั้งหมด ความคุ้มครองแห่งการพักพิงของพระเจ้าจะไม่มาปกคลุมเขา

23. พระองค์ตรัสอีกครั้งว่า : หากจิตใจต้องการแบกกางเขน ก่อนที่ประสาทสัมผัสจะหยุดอ่อนแอ (อยู่ภายใต้อำนาจของกิเลส) ความพิโรธของพระเจ้าจะลงมาบนจิตใจนั้น เพราะได้รับภาระเกินกำลัง โดยไม่รักษาประสาทสัมผัสให้หายก่อน

24. หากมลพิษ (กลิ่นเหม็นของความปรารถนา) กำลังทำงานภายในตัวคุณ และคุณเห็นใจมันและร่วมก่อให้เกิดสิ่งที่เป็นต้นเหตุของมัน แต่กลับไม่รู้สึกเศร้าโศกต่อเรื่องนี้ในความเจ็บป่วยของหัวใจคุณ แล้วนี่ก็ต่ำกว่าธรรมชาติของอาดัม

25. หากใจของท่านได้เอาชนะบาปและหันหลังให้สิ่งที่ก่อให้เกิดบาปนั้นแล้ว และท่านได้ตั้งความทรมานของนรกไว้เป็นเป้าหมาย

304

□□□

14. □□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□□□□□□□□□□□□□’ □□□□□□□□□□□□□□□□

ว่า ‘คนตาบอดเห็น’ หมายความว่า : ผู้ที่จดจ่ออยู่กับความหวังของโลกนี้คือคนตาบอด ; แต่หากเขาได้ละทิ้งความหวังนั้นแล้ว และจดจ่ออยู่กับความหวังที่จะมาถึงในอนาคต เขาก็ได้เห็นแล้ว ; ในทำนองเดียวกัน : ‘ผู้พิการเดินได้’ หมายความว่า : ผู้ที่ปรารถนาพระเจ้าแต่ยังรักความคิดทางเนื้อหนังในใจนั้น คือผู้พิการ ; แต่หากเขาละทิ้งความคิดเหล่านั้นและรักพระเจ้าด้วยใจทั้งหมดของเขาแล้ว เขาจะเริ่มเดินอย่างถูกต้องในทำนองเดียวกันอีกครั้ง : ‘ผู้หูหนวกได้ยิน’ — นี่คือความหมาย : ผู้ที่อยู่ในภาวะจิตใจฟุ้งซ่าน (ใช้ชีวิตเพื่อความบันเทิง) คือผู้หูหนวก เพราะความสนใจของเขาถูกดึงดูดโดยสิ่งภายนอก และเขาได้ลืมสิ่งที่สำคัญไปแล้ว ในทำนองเดียวกันอีก : ‘คนหูหนวกได้ยิน’ — นี่คือความหมาย : ผู้ที่อยู่ในภาวะวอกแวก (ใช้ชีวิตท่ามกลางสิ่งเบี่ยงเบน) คือคนหูหนวก เพราะความสนใจของเขาถูกดึงดูดโดยสิ่งภายนอก และเขาได้ลืมสิ่งที่ถูกต้องไปแล้ว ; แต่หากเขาตัดขาดตัวเองจากทุกสิ่ง เขาจะเริ่มได้ยิน และข้อนี้ : ‘ผู้เป็นโรคเรื้อนได้รับการชำระให้บริสุทธิ์’— ความหมายคือ : ในพระธรรมบัญญัติของโมเสสมีเขียนไว้ว่า : ‘อย่าให้ผู้ใดที่ไม่บริสุทธิ์เข้าสู่วิหารของพระเจ้า’ นั่นคือ ผู้ที่เก็บความเกลียดชังต่อเพื่อนบ้าน หรือความโกรธ หรือความอิจฉา หรือการตัดสินผู้อื่นไว้ในใจ ; แต่หากผู้ใดละทิ้งสิ่งเหล่านี้ไป เขาจะกลายเป็นผู้บริสุทธิ์

3. ดังนั้น เมื่อคนตาบอดได้มองเห็นอีกครั้ง คนขาบเริ่มเดินได้ คนหูหนวกเริ่มได้ยิน และคนโรคเรื้อนได้รับการชำระให้สะอาดแล้ว คนที่เคยตายเพราะสิ่งนี้ (ความเสื่อมทรามทางศีลธรรมที่แสดงออกผ่านสภาพเหล่านี้) ในช่วงที่ถูกทอดทิ้ง ก็ได้รับการฟื้นฟูและเกิดใหม่ และจากนั้นก็ประกาศข่าวดีผ่านประสาทสัมผัสของตนเอง — ซึ่งเคยขาดคุณธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ —ว่าเขาได้กลับมองเห็น เริ่มเดินและได้ยิน และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว ท่านต้องนำคำอธิบายเช่นนี้ไปแสดงต่อผู้ที่ให้บัพติศมาแก่ท่าน

4. นี่คือความหมายของการบัพติศมา : การทนทุกข์จากความชั่ว (ความขมขื่นของเนื้อหนัง) ด้วยความถ่อมตัวและความเงียบสงบ เพราะมีเขียนไว้เกี่ยวกับยอห์น — ว่าเสื้อผ้าของเขาทำจากขนอูฐ และเข็มขัดหนังคาดรอบเอว — และเขาอยู่ในถิ่นทุรกันดาร (มัทธิว 3:4) นี่คือสัญลักษณ์ของการควบคุมตนเอง มันเป็นสิ่งแรกที่ชำระล้างบุคคล และหากใครพยายามก็จะบรรลุได้ และเมื่อบรรลุได้ด้วยตนเองแล้ว ก็จะเปิดทางให้ตนเองได้ก้าวขึ้นสู่ไม้กางเขน (ไม้กางเขนเป็นสัญลักษณ์แห่งความอมตะในอนาคต) โดยก่อนอื่นต้องทำให้พวกฟาริสีและพวกสะดูสีเงียบลง (พวกสะดูสีเป็นตัวแทนของความไม่เชื่อ ส่วนพวกฟาริสีเป็นตัวแทนของทุกชนิดของความหลอกลวง ความหน้าซื่อใจคด และความหยิ่งยโส) ดังที่เขียนไว้ว่า :

311

‘ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป ไม่มีใครกล้าถามพระองค์อีก’ (มัทธิว 22:46).

5. สุดท้าย พระเจ้าทรงส่งเปโตรและยอห์นไปเตรียมเทศกาลปัสกา นี่เป็นสัญลักษณ์ว่า เมื่อจิตสำนึกได้ว่าตนเองไม่มีสิ่งใดเลย มันจะเตรียมตัวสำหรับความเป็นอมตะ โดยการรวบรวมความสามารถทั้งหมดและรวมเป็นหนึ่งเดียว ผ่านการหล่อเลี้ยงด้วยศีลมหาสนิทของพระเจ้า

6. อีกครั้ง เมื่อพระเยซูทรงอธิษฐานว่า ‘หากเป็นไปได้ ขอให้ถ้วยนี้ผ่านพ้นจากข้าพระองค์ในชั่วโมงนี้’ (มัทธิว 26:39) คำพูดเหล่านี้ถูกส่งมาเพื่อเรา เพราะเมื่อจิตใจถูกกระตุ้นให้ก้าวขึ้นสู่ไม้กางเขน มันต้องการการอธิษฐานมากมาย น้ำตาที่หลั่งไหล และการมอบตัวให้พระเจ้าอย่างสมบูรณ์ โดยแสวงหาความช่วยเหลือจากความดีของพระองค์ เพื่อให้พระองค์เป็นกำลังและผู้คุ้มครอง จนกว่าพระองค์จะทรงยกจิตใจนั้นขึ้นสู่การฟื้นฟูอันศักดิ์สิทธิ์และไม่มีวันหมดสิ้น; เพราะมีอันตรายใหญ่หลวงในชั่วโมงแห่งไม้กางเขน และในขณะที่กำลังอธิษฐาน พระองค์ต้องการให้เปโตร ยอห์น และยากอบอยู่ร่วมกับพระองค์ ซึ่งพวกเขาคือ: ความเชื่อที่มั่นคง หัวใจที่ได้รับการเสริมกำลังด้วยความหวัง และความรักต่อพระเจ้า

7. นี่คือความหมายของสิ่งที่เกิดขึ้นกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าที่เรารักยิ่ง เพื่อประโยชน์ของเรา; ผู้ที่เป็นแบบอย่างในทุกสิ่งสำหรับเรา ดังที่อัครทูตได้กล่าวไว้: ‘เพื่อว่าฉันจะได้รู้จักพระองค์ และฤทธิ์อำนาจแห่งการฟื้นคืนชีพของพระองค์ และความร่วมทุกข์ร่วมสุขในความทุกข์ทรมานของพระองค์ โดยเป็นไปตามแบบอย่างการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เพื่อว่าฉันจะได้เข้าถึงการฟื้นคืนชีพจากความตาย’ (ฟิลิปปี 3:10–11): – น้ำดีดที่พระองค์ทรงลิ้มเพื่อเรา เป็นแรงบันดาลใจให้เราถอนรากถอนโคนความปรารถนาชั่วร้ายทุกอย่างภายในตัวเรา (และปิดปากเราไว้) และไม่ให้สิ่งใดในนั้นปรากฏออกมาจากร่างกายและถูกนำไปปฏิบัติเป็นจริง; ‘น้ำส้มสายชู’ ที่พระองค์ทรงลิ้มเพื่อเรา เป็นแรงบันดาลใจให้เราปราบปรามความดื้อรั้นทุกประการและความกบฏที่ไร้ประโยชน์ทุกประการ; ‘น้ำลาย’ ที่พวกเขาถ่มน้ำลายใส่พระองค์เพื่อเรา เป็นแรงบันดาลใจให้เราปราบปรามความปรารถนาที่จะเอาใจมนุษย์ และความปรารถนาในเกียรติยศของโลกนี้ทั้งหมด; ‘มงกุฎหนาม’ ที่พวกเขาถักและสวมไว้บนพระเศียรของพระองค์ เป็นแรงบันดาลใจให้เราทนรับคำด่าทอ แม้จะเป็นการด่าทออย่างต่อเนื่อง และรับคำด่าทอทั้งหมดโดยไม่สับสน; ‘‘ก้านอ้อ’’ ที่พวกเขาใช้ตีศีรษะพระองค์เพื่อเรา เป็นแรงบันดาลใจให้เรา ในขณะที่สวมหมวกเหล็กแห่งความถ่อมตนอยู่เสมอ เพื่อระงับความหยิ่งยโสของศัตรูทั้งหมด; การส่งมอบพระเยซูเจ้าให้ถูก ‘‘เฆี่ยน’’ ก่อนการตรึงกางเขน เป็นแรงบันดาลใจให้เราถือว่าคำด่าทอและความอับอายจากมนุษย์

312

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□;
□□□□□□□□□□□□□□□□

12. □□□□

□□□

4. ดังนั้น
ผู้มีปัญญาผู้ใดจะไม่เต็มใจมอบวิญญาณของตนให้แก่ความตาย
เพื่อหลุดพ้นจากทุกสิ่งนี้ ? ดังนั้น
ขอให้เราทำทุกสิ่งที่ทำได้
เพราะฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ย่อมยิ่งใหญ่พอที่จะช่วยสนับสนุนความถ่อมตนของเรา
พระองค์ทรงทราบว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าเวทนา
และได้ประทานโอกาสให้เขาได้กลับใจขณะที่ยังอยู่ในร่างกาย
จนถึงลมหายใจสุดท้าย
จงให้ความคิดเดียวของคุณหันไปหาพระเจ้า
เพื่อพระองค์จะทรงรักษาคุณ – อย่าใส่ใจในทรัพย์สินของโลกนี้
ราวกับว่าสามารถวางความหวังไว้กับมันได้ –
เพื่อคุณจะได้รอดพ้น
ท่านจะทิ้งทุกสิ่งที่เป็นของโลกนี้ไว้เบื้องหลังและจากไป ;
ไม่ว่าท่านจะทำอะไรเพื่อพระเจ้า
ในสิ่งนั้นท่านจะพบความหวังอันเปี่ยมสุขในยามจำเป็น

5. จงรังเกียจคำพูดของโลกนี้
เพื่อที่ใจท่านจะได้เห็นพระเจ้า จงรักการอธิษฐานบ่อยครั้ง
เพื่อที่ใจท่านจะได้สว่างขึ้น อย่ารักความเกียจคร้าน
เกรงว่าท่านจะเสียใจเมื่อได้ร่วมกับผู้ชอบธรรมในวันฟื้นคืนชีพ จงระวังลิ้นของท่าน เพื่อที่ใจท่านจะได้สว่างขึ้น
อย่ารักความเกียจคร้าน
และความยำเกรงพระเจ้าจะสถิตอยู่ในตัวท่าน
จงให้ทานแก่ผู้ขัดสนในขณะนี้ ด้วยใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
เพื่อท่านจะไม่ถูกอับอายต่อหน้าผู้ศักดิ์สิทธิ์และกิจการดี
ของพวกเขา จงรังเกียจความอยากอาหาร
เพื่ออามาเลคจะไม่ขวางทางท่าน
อย่าเร่งรีบในการปฏิบัติพิธีกรรม (กฎการสวดมนต์)
เพื่อไม่ให้สัตว์ร้ายกลืนกินท่าน อย่าหลงใหลในเหล้าจนเมา
เพื่อไม่ให้ท่านถูกพรากจากความสุขของพระเจ้า
จงรักผู้ศรัทธา เพื่อว่าผ่านทางพวกเขา ท่านจะได้รับพระเมตตา
จงรักนักบุญ
เพื่อว่าความกระตือรือร้นของพวกเขาจะยกท่านขึ้น

6. จงระลึกถึงอาณาจักรสวรรค์
เพื่อไม่ให้ความปรารถนาต่อมันค่อยๆ ดึงคุณให้ห่างออกไป
จงใคร่ครวญถึงเกเฮนนา
เพื่อคุณจะได้เกลียดชังการกระทำของมัน
เมื่อคุณตื่นขึ้นทุกเช้า
จงระลึกว่าคุณจะต้องรายงานต่อพระเจ้าสำหรับทุกการกระทำ
และคุณจะไม่ทำบาปต่อหน้าพระองค์
และความเกรงกลัวพระองค์จะหยั่งรากลึกในใจคุณ
เตรียมตัวเพื่อพบพระองค์
และท่านจะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์
ตรวจสอบตัวเองที่นี่ทุกวันเพื่อดูว่าท่านยังขาดตกบกพร่องตรงใด และท่านจะไม่สับสนในยามวิกฤต
ให้พี่น้องเห็นการกระทำของคุณ
และความกระตือรือร้นของคุณจะนำทางพวกเขาไป
ตรวจสอบตัวเองทุกวันเพื่อดูว่าคุณได้เอาชนะความปรารถนาใดแล้ว – แต่อย่าคิดสูงเกินไปเกี่ยวกับตัวเอง
เพราะนั่นคือพระคุณและพลังของพระเจ้า –
อย่าคิดว่าตัวเองเป็นผู้ซื่อสัตย์จนกระทั่งลมหายใจสุดท้าย –
อย่าอวดดีเหมือนว่าตัวเองเป็นคนดี
เพราะคุณไม่สามารถไว้วางใจตัวเองให้อยู่ในมือศัตรูได้ –

320

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ช่นนั้น เช่นเดียวกับสนิมที่กัดกร่อนเหล็ก
เกียรติยศของมนุษย์ก็กัดกร่อนหัวใจ หากใจนั้นยอมแพ้ต่อมัน
เช่นเดียวกับต้นไอวี่ที่พันตัวกับต้นองุ่นจนทำลายผลของมัน
ความหยิ่งยโสก็ทำลายความพยายามของพระภิกษุ
หากท่านถูกมันครอบงำ เหนือคุณธรรมทั้งปวงคือความถ่อมตน
และเหนือความปรารถนาทั้งปวงคือความตะกละ
จุดหมายของคุณธรรมคือความรัก
ส่วนจุดหมายของความปรารถนาคือความชอบธรรมในตนเอง
เช่นเดียวกับที่หนอนกัดกินต้นไม้จนทำลายมัน
ความมุ่งร้ายในใจก็ทำให้จิตวิญญาณมืดมิด

13. การยอมจำนนของจิตวิญญาณต่อพระเจ้า
(การมอบตัวให้ตามพระประสงค์ของพระเจ้า)
ก่อให้เกิดความอดทนต่อคำดูหมิ่นโดยไม่หวั่นไหว
และน้ำตาของมัน (จึง)
ได้รับการปกป้องจากทุกสิ่งที่เป็นมนุษย์
การไม่ฝึกฝนตนเองยังส่งผลให้ไม่สามารถอดทน (หรือควบคุม)
ความโกรธได้
การผสมผสานคำพูดของตนเองกับคำพูดของผู้ไม่ใช่นักบวช
(การสนทนาแบบโลกีย์กับผู้ไม่ใช่นักบวช)
ทำให้ใจวุ่นวายและก่อให้เกิดความอับอายในระหว่างการสวดมนต์
เพราะหลังจากนั้นใจจะขาดความกล้าหาญ
ความรักต่อผลประโยชน์ทางโลกทำให้จิตวิญญาณมืดมัว
ส่วนการดูหมิ่นสิ่งเหล่านั้นในทุกเรื่องจะนำความรู้มาให้
ความรักต่อการทำงานคือความเกลียดชังต่อความปรารถนา
ส่วนความเกียจคร้านจะก่อให้เกิดความปรารถนาเหล่านั้นโดยไม่
จำเป็นต้องพยายาม

14. อย่าคบหากับชาวเมือง
และความคิดของคุณจะสงบเงียบอยู่ภายในตัวคุณ
อย่าพึ่งพาความแข็งแกร่งของตนเอง –
และความช่วยเหลือจากพระเจ้าจะมาหาคุณ
อย่ามีความเป็นศัตรูกับใครทั้งสิ้น
มิฉะนั้นคำอธิษฐานของคุณจะไม่ได้รับการยอมรับ
จงอยู่ด้วยความสงบสุขกับทุกคน
เพื่อที่คุณจะมีความกล้าหาญในการอธิษฐาน
จงรักษาสายตาของคุณ – และหัวใจของคุณจะไม่เห็นความชั่วร้าย
ผู้ที่มองใครด้วยความใคร่ก็ถือว่าได้กระทำผิดทางเพศแล้ว
อย่าปรารถนาจะได้ยินถึงความทุกข์ทรมานของผู้ที่ทำผิดต่อคุณ
เพื่อไม่ให้ใจคุณคิดแก้แค้น (ความชั่วตอบแทนความชั่ว)
ระวังหูของคุณ เพื่อไม่ให้รับคำด่าทอผ่านหูนั้น
ทำงานในอาชีพของคุณ เพื่อให้คนจนได้พบขนมปัง (จากคุณ)
เพราะความเกียจคร้านคือความตายและความพินาศของจิตวิญญาณ

15.
การอธิษฐานอย่างขยันขันแข็งจะปลดปล่อยผู้ปฏิบัติจากพันธนาการ (การติดสิ่งใดก็ตาม) ส่วนการละเลยมัน แม้เพียงเล็กน้อย
ก็เป็นต้นเหตุของความลืมเลือน
ผู้ที่คาดว่าความตายจะมาเร็วจะไม่ทำบาปมาก
แต่ผู้ที่คาดว่าความตายจะมาในอีกหลายปีข้างหน้า
จะถูกพันธนาการด้วยบาปมากมาย
ผู้ใดที่เตรียมตัวเพื่อรายงานต่อพระเจ้าเกี่ยวกับทุกการกระทำของตน
พระเจ้าจะดูแลชำระล้างทางเดินทั้งสิ้นของเขาให้พ้นจากบาปทุกประการ ; แต่ผู้ใดที่ประมาทในเรื่องนี้ โดยกล่าวว่า
‘สักวันหนึ่งฉันจะถึงที่นั่น ’

323

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□ □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

ของโลกนี้ ; มันก่อให้เกิดความปรารถนาที่จะสอนเมื่อไม่ถูกขอ ; มันก่อให้เกิดความปรารถนาที่จะทำร้ายเพื่อนบ้าน ; มันก่อให้เกิดความชั่วร้ายอื่นๆ อีกมากมายด้วย ดังนั้น ผู้ใดที่ประสบความสำเร็จหรือปรารถนาจะประสบความสำเร็จ จงระมัดระวังตนเองอย่างชาญฉลาดต่อทุกสิ่งที่ก่อให้เกิดบาป และบาปเหล่านั้นเองก็จะจางหายไป

17. ผู้ปฏิบัติธรรมเห็นบาปเหล่านั้นและความขมขื่นของมัน ส่วนผู้ที่ไม่ระมัดระวัง (ต่อความรอด) ก็กำลังเตรียมนรกไว้ให้ตัวเอง ผู้ที่กลัวความเหนื่อยล้าของร่างกาย (จากการปฏิบัติธรรม) จะไม่บรรลุถึงสภาพที่เป็นธรรมชาติของเขา แต่หากเขาแนบแน่นอยู่กับพระเจ้าในทุกความพยายามของเขา พระเจ้าก็มีฤทธิ์พอที่จะปลอบประโลมเขา หากกิเดโอนไม่ทำลายผู้แบกน้ำ (ผู้พิพากษา 7:19) เขาจะไม่เห็นแสงของตะเกียง : ดังนั้น หากบุคคลใดไม่ดูหมิ่นร่างกายของตนเอง เขาจะไม่เห็นแสงแห่งพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน ยาเอล ภรรยาของเฮเบอร์ชาวเคนี หากเธอไม่ตอกหมุดเต็นท์ลงดิน เธอก็จะไม่ทำลายความหยิ่งยโสของซิเสรา (ผู้วินิจฉัย 4:21)

18. เมื่อจิตใจได้รับกำลังและเตรียมตัวเพื่อติดตามความรักที่ดับสลายความปรารถนาทั้งปวงของเนื้อหนังและร่างกาย (เพราะมันอดทน มีเมตตา เกลียดความอิจฉาและความหยิ่งยโส ไม่คิดสิ่งใดในใจที่ต่ำกว่าธรรมชาติของมัน และไม่ยอมให้สิ่งใดที่ผิดธรรมชาติเข้าครอบงำจิตใจ) เมื่อนั้น มันจะใช้พลังนี้เองเพื่อต่อสู้กับสิ่งที่ผิดธรรมชาติ จนกระทั่งแยกมันออกจากสิ่งที่เป็นธรรมชาติอย่างสมบูรณ์ เมื่อจิตใจได้ครองอำนาจด้วยวิธีนี้ มันจึงกลายเป็นหัวของจิตวิญญาณ (และสอนให้จิตวิญญาณ) ไม่รับสิ่งใดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และเปิดเผยให้จิตวิญญาณเห็นความไม่ยุติธรรมทั้งหมดที่ถูกก่อขึ้นโดยสิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติตลอดเวลา ที่มันเคยผสมผสานกับสิ่งที่เป็นธรรมชาติ

19. พระเยซูเจ้าของเรา เมื่อพระองค์ประทานพระคุณแก่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ (และทรงสร้างการไถ่บาปให้สำเร็จ) ได้ทรงแบ่งแยกผู้โจรทั้งสองบนไม้กางเขน ผู้โจรสองคนถูกตรึงกางเขน และพระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางพวกเขา ผู้อยู่ทางซ้ายรู้สึกโกรธแค้น เมื่อเห็นว่ามิตรภาพที่ไม่บริสุทธิ์ของเขากับผู้อยู่ทางขวา จะถึงเวลาต้องถูกตัดขาด แต่ผู้อยู่ทางขวากลับหันมาหาพระเยซู และด้วยความถ่อมตัวและความเกรงกลัว กล่าวว่า : ‘โปรดระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์’ (ลูกา 23:42)

20. จากสิ่งนี้เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ใช่คนเดิมอีกต่อไป และผู้อยู่ทางซ้ายไม่สามารถชักจูงผู้อยู่ทางขวาให้มาอยู่ข้างเขาได้ผ่านทางคำเสนอแนะที่เจ้าเล่ห์ของเขา ผู้ที่ยังไม่ถึงขั้นนี้บนทางธรรม จะล้มลงแล้วลุกขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนกว่าความเมตตาของพระเจ้าจะมาถึงพวกเขา และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอดได้

334

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

หากผู้นั้นเสียชีวิต การพิพากษาต่อเขาเป็นเรื่องของพระเจ้าผู้ซึ่งยังทรงเมตตาด้วย

2. แต่ผู้ใดที่ปรารถนาจะเข้าสู่ราชอาณาจักร ก็ต้องปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์: ราชอาณาจักรคือการขจัดบาปทั้งปวงให้สิ้นซาก ศัตรูย่อมหว่านเมล็ดพันธุ์ แต่ความคิดของพวกเขาก็ไม่อาจหยั่งรากได้ เพราะหากจิตใจได้เข้าถึงการใคร่ครวญถึงความหวานชื่นของพระเจ้า ลูกศรของพวกเขาก็ไม่อาจทิ่มแทงมันได้อีกต่อไป เนื่องจากมันถูกหุ้มห่อด้วยชุดเกราะแห่งคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ซึ่งปกป้องมัน ดูแลมันอย่างเอาใจใส่ และป้องกันไม่ให้มันถูกรบกวน (จากความคิดหรือความปรารถนา) แต่ยังนำมันเข้าสู่การใคร่ครวญในตัวเอง เพื่อให้มันได้รู้และแยกแยะระหว่างสองทาง และเดินตามทางหนึ่งขณะที่ยังคงรักอีกทางหนึ่ง

3. ดังนั้น ผู้ใดที่ได้รู้จักความรุ่งโรจน์ของพระเจ้า ก็ย่อมได้รู้จักความขมขื่นของศัตรู; ผู้ใดที่ได้รู้จักราชอาณาจักร ก็ย่อมได้รู้จักเกเฮนนา; ผู้ใดที่ได้รู้จักความรัก ก็ย่อมได้รู้จักความเกลียดชังคืออะไร; ผู้ใดที่ได้รู้จักความปรารถนาต่อพระเจ้า ก็ย่อมได้รู้จักความเกลียดชังที่มุ่งไปยังโลก; ผู้ใดที่รู้ถึงความบริสุทธิ์ ก็ย่อมรู้ถึงความไม่บริสุทธิ์ของกลิ่นเหม็น (จากความปรารถนาอันชั่วร้าย); ผู้ใดที่รู้ถึงผลแห่งคุณธรรม ก็ย่อมรู้ถึงผลแห่งความชั่วร้าย; ผู้ใดที่ได้รับการชื่นชมจากเหล่าทูตสวรรค์เพราะการกระทำของเขา ก็ย่อมรู้ถึงวิธีที่ปีศาจชื่นชมเขาเมื่อเขาทำตามการกระทำของพวกมัน เพราะหากท่านไม่หนีจากพวกมัน[26] ท่านก็จะไม่รู้ถึงความขมขื่นของพวกมัน ใครจะรู้ได้ว่าความรักในเงินคืออะไร หากไม่ละทิ้งทุกสิ่งและใช้ชีวิตในความยากจนอย่างยิ่งเพื่อพระเจ้า? ใครจะรู้ได้ถึงความขมขื่นของความอิจฉา หากไม่พัฒนาความอ่อนน้อมถ่อมตน? ใครจะรู้ถึงความกบฏของอารมณ์โกรธได้ หากไม่ฝึกความอดทนในทุกเรื่อง? ใครจะรู้ถึงความไร้ยางอายของความหยิ่งยโสได้ หากไม่ฝึกความอ่อนโยนแห่งความถ่อมตน? ใครจะรู้ถึงกลิ่นเหม็นของการล่วงประเวณีได้ หากไม่รู้จักกลิ่นหอมหวานของความบริสุทธิ์ที่บริสุทธิ์ที่สุด? ใครจะรู้ถึงความอับอายจากการถูกตัดสินได้ หากไม่รู้จักข้อบกพร่องของตนเอง? จะรู้ได้อย่างไรถึงความไม่รู้จากการเยาะเย้ย หากไม่รู้จักการร้องไห้เพราะบาปของตนเอง? จะรู้ได้อย่างไรถึงความสับสนจากความสิ้นหวัง หากไม่ทำให้จิตสงบและรู้จักแสงสว่างของพระเจ้า?

4. ทุกสิ่งเหล่านี้ (ความปรารถนาชั่วร้าย) มีหัวเพียงหนึ่งเดียว ซึ่งเรียกว่าความร้ายกาจของอำนาจศัตรู ส่วนคุณธรรมทั้งปวงมีแม่เพียงหนึ่งเดียว

---

[26] *‘Fages’* – ตามฉบับกรีก; แต่ความต่อเนื่องของข้อความต้องการ *‘fyges’* ฉบับละตินได้ละเว้นส่วนนี้; ในฉบับของเพย์ชิอุส: ‘เว้นแต่คุณจะทนรับมัน’

341

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

แต่ไม่เกลียดชังพ่อแม่ ภรรยา ลูกๆ พี่น้องชายและหญิง — ใช่ แม้กระทั่งชีวิตของตนเอง — ก็ไม่อาจเป็นศิษย์ของเราได้’ (ลูกา 14:16–26). พระองค์ตรัสเช่นนี้เพื่อสอนเราว่า ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ หากไม่ตัดสินใจในใจตนเองก่อนที่จะเกลียดชังทุกสิ่งที่ดึงดูดใจให้หันไปหาโลก ก็ไม่อาจเข้าสู่ราชอาณาจักรที่เขาปรารถนาได้ และเพื่อเตือนเราให้อย่าพึ่งพาความเชื่อเพียงอย่างเดียวโดยไม่ลงมือปฏิบัติ พระเจ้าตรัสว่า เมื่อกษัตริย์เสด็จเข้าไป ‘เพื่อดูผู้ที่นั่งรับประทานอาหารในงานเลี้ยง’ พระองค์ทรงเห็นว่า ‘มีชายคนหนึ่งไม่ได้สวมเครื่องแต่งกายงานแต่งงาน’ จึงทรงสั่งให้เขาถูกโยนออกไปสู่ความมืดภายนอก (มัทธิว 22:11–13) พวกเขาเข้ามาในนามของคริสต์ศาสนา แต่ถูกขับออกเพราะขาดการกระทำ (ตามคริสต์ศาสนา) เช่นเดียวกันนั้นเอง อัครทูตผู้รู้ดีว่า ไม่มีใครสามารถรักทั้งสิ่งที่เป็นของพระเจ้าและสิ่งที่เป็นของโลกนี้ได้ ได้เขียนจดหมายถึงทิโมธี บุตรของเขา ว่า: ‘ทหารที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ไม่ควรให้ตนเองพัวพันกับกิจการของชีวิตนี้ เพื่อจะได้เป็นที่พอใจของผู้บังคับบัญชา’ ‘หากใครต้องทนทุกข์ เขาจะไม่ได้รับมงกุฎ เว้นแต่เขาถูกข่มเหงอย่างไม่เป็นธรรม’ (2 ทิโมธี 2:4–5) เพื่อให้กำลังใจเขาให้มีความหวังว่าความพยายามของเขาจะไม่สูญเปล่า ท่านจึงกล่าวกับเขาว่า: ‘ผู้ทำงานหนักควรเป็นผู้แรกที่ได้รับผลแห่งความพยายามนั้น’ (2 ทิโมธี 2:6) และเมื่อเขียนจดหมายถึงผู้อื่นบางท่าน ท่านกล่าวว่า: ‘ผู้ยังไม่ได้แต่งงานจะสนใจเรื่องของพระเจ้า ว่าเขาจะทำอย่างไรให้พระเจ้าพอพระทัย; แต่ผู้แต่งงานแล้วจะสนใจเรื่องโลก ว่าเขาจะทำอย่างไรให้ภรรยาพอใจ’ (1 โครินธ์ 7:32–33) คนเช่นนั้นจะได้ยินเสียงที่น่าสะพรึงกลัวกล่าวว่า: ‘จงโยนเขาเข้าไปในความมืดภายนอก: ที่นั่นจะมีทั้งการร้องไห้และกัดฟัน’ (มัทธิว 22:13)

11. ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราใช้กำลังของเราเพื่อสวมใส่เครื่องแต่งกายแห่งคุณธรรม เพื่อไม่ให้ถูกขับไล่ออกไป เพราะในวันนั้นจะไม่มีความลำเอียงเลย เหตุใดอัครทูตจึงกล่าวกับลูกๆ ของท่านว่า ‘เพราะคนเช่นนี้จะไม่ได้รับมรดกแห่งอาณาจักรของพระเจ้า’ (กาลาเทีย 5:21)? นอกจากนี้ เมื่อท่านรู้ว่าผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรจะลุกขึ้นจากความหลงใหลที่ตายแล้ว จะไม่มีคู่แข่งอีกต่อไป ท่านจึงแสดงให้พวกเขาเห็นผลของพระวิญญาณ ซึ่งคือ — ‘ความรัก ความชื่นชมยินดี ความสันติ ความอดทน ความเมตตา ความดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน ความควบคุมตนเอง ความอดทน: ต่อสิ่งเหล่านี้’ ท่านกล่าวว่า ‘ไม่มีกฎหมายใด’ (กาลาเทีย 5, 22–23). และพระเยซูเจ้าผู้เป็นที่รักของเรา ได้แสดงให้เราเห็นว่าในวันนั้น ผลแห่งการกระทำของเราจะถูกเปิดเผย และตรัสว่า: ‘มีหลายคนจะพยายามเข้า แต่จะเข้าไม่ได้’ เพราะเจ้าบ้านนั้น เมื่อท่าน ‘ลุกขึ้นและปิดประตู’ แล้ว จะกล่าวกับผู้ที่มาเคาะว่า: ‘ข้าไม่รู้จักท่าน’ (ลูกา 13:24–25)

346

□□□

13. □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

7:7) ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย หากเราขอ หรือแสวงหา หรือเคาะประตู เราก็จะได้รับสิ่งที่เราแสวงหา หรือสิ่งที่เราขอจากพระองค์ เช่นเดียวกับชายผู้มาหาเพื่อนของเขาในยามเที่ยงคืน และวิงวอนว่า : ‘โปรดให้ขนมปังสามก้อนแก่ข้าพเจ้าด้วย เพราะเพื่อนของข้าพเจ้าได้เดินทางมาหาข้าพเจ้า’ (ลูกา 11:5)—และเนื่องจากเขาไม่หยุดเคาะประตู เพื่อนของเขาจึงให้สิ่งที่เขาขอมา ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงทิ้งความเกียจคร้านของเราไป และเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความอดทนเช่นนี้ : และพระเจ้า เมื่อเห็นความอดทนของเรา จะประทานสิ่งที่เราขอจากพระองค์ให้เรา เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา และทรงปรารถนาให้มนุษย์หันกลับมาหาพระองค์ ดังที่เขียนไว้ว่า : ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในสวรรค์ย่อมมีความชื่นชมยินดีเมื่อมีผู้บาปคนหนึ่งกลับใจ’ (ลูกา 15:7)

17. ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย เมื่อได้รับความเมตตาเช่นนี้จากพระองค์ และความอุดมสมบูรณ์แห่งพระคุณของพระองค์เช่นนี้ ขอให้เราพยายามต่อหน้าพระองค์ด้วยใจทั้งหมดของเรา ขณะที่เรายังอาศัยอยู่ในร่างกายนี้อยู่ เพราะเวลาชีวิตของเราผ่านไปอย่างรวดเร็ว หากเราพยายาม เราจะได้รับมรดกแห่งความสุขนิรันดร์ที่ไม่อาจบรรยายได้ ; แต่หากเราหันหลังกลับ เราจะเหมือนชายหนุ่มที่ถามพระเยซูเจ้าว่าทำอย่างไรจึงจะได้รับความรอด พระองค์ตรัสตอบเขาว่า : ‘ขายทุกสิ่งที่มีอยู่และให้แก่อุทิศแก่คนยากจน’ และ ‘แบกไม้กางเขนของเจ้า’ ‘ตามเรา’ ซึ่งแสดงให้เราเห็นว่า การละทิ้งความประสงค์ของตนเองคือการได้รับความรอด แต่เมื่อชายหนุ่มนั้นได้ยินเช่นนี้ เขาก็รู้สึกทุกข์ใจอย่างยิ่ง และจากไป (ลูกา 18, 22, 23). เพราะเขารู้ดีว่า การให้ทรัพย์สินของตนแก่คนจนนั้น ไม่ยากเท่ากับการแบกไม้กางเขน การให้ทรัพย์สินแก่คนจนเป็นเพียงคุณธรรมหนึ่งเท่านั้น และคนเราปฏิบัติคุณธรรมนี้เพื่อให้การแบกไม้กางเขนเป็นไปได้ (ง่ายขึ้น); แต่ไม้กางเขนคือการขจัดบาปทั้งปวง – และมันก่อให้เกิดความรัก ; หากไม่มีความรัก ก็ไม่มีไม้กางเขน แล้วทำไมอัครทูต — ที่รู้ดีว่ามีคุณธรรมปลอมอยู่ด้วย ซึ่งไม่มีทั้งความรักและความสมบูรณ์ของคุณธรรม — จึงกล่าวว่า : ‘หากฉันพูดด้วยภาษาของมนุษย์และของทูตสวรรค์ แต่ไม่มีความรัก ฉันก็เพียงเหมือนฆ้องที่ก้องกังวานหรือฉาบที่ดังกังวานเท่านั้น และแม้ฉันจะบริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของฉัน และแม้ฉันจะมอบร่างกายของฉันให้ถูกเผา แต่หากฉันไม่มีความรัก ก็ไม่มีประโยชน์อะไรแก่ฉันเลย ‘‘ความรักนั้นอดทน ความรักนั้นเมตตา ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งยโส ไม่หยาบคาย ไม่แสวงหาประโยชน์ส่วนตน ไม่โกรธเคือง ไม่คิดร้าย’’ (1 โครินธ์ 13:1–5)

18. ดังนั้น ผู้ใดที่ประสงค์จะก้าวเข้าสู่ทางแห่งความรัก จงละทิ้งความกังวลต่อทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนดีหรือคนชั่ว แล้วในที่สุด

350

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

จคร้านอันชั่วร้าย เกรงว่าเวลาทั้งหมดของท่านจะถูกใช้ไปอย่างเปล่าประโยชน์ ก่อนที่จะบรรลุถึงความสงบสุขของพระบุตรของพระเจ้า : นั่นคือ ความถ่อมใจในทุกสิ่ง การปราศจากความมุ่งร้าย การไม่มีความเกลียดชังต่อผู้ใด การไม่ยึดติดกับสิ่งใดที่ไม่ใช่ของพระเจ้า การระลึกถึงบาปของตนเองอยู่เสมอ และการกำจัดความชั่วร้ายทุกประการ และ ‘พระเจ้าไม่ทรงเป็นเท็จ’ (ทิตัส 1:2) – เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยความอ่อนแอของเราด้วยพระคุณอันล้นเหลือของพระองค์ อาเมน

23. เกี่ยวกับความสมบูรณ์

1. หนึ่งในบรรดาบิดาแห่งคริสตจักรได้กล่าวว่า หากบุคคลใดไม่บรรลุถึงความเชื่อในพระเจ้า ความปรารถนาอย่างไม่หยุดยั้งต่อพระเจ้า การปราศจากความมุ่งร้าย การไม่ตอบโต้ความชั่วด้วยความชั่ว การทนทุกข์เพื่อพระเจ้า ความถ่อมใจ ความบริสุทธิ์ ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ การละทิ้ง ทุกสิ่ง ความอ่อนโยน ความอดทน และการอธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างไม่หยุดยั้งด้วยใจที่เศร้าโศก ความรักที่แท้จริง เพื่อไม่หันกลับไปมอง ไม่ถือสิ่งใดที่เกิดขึ้นกับตน ไม่พึ่งพาการกระทำดีหรือการรับใช้ของตนเอง (การทำงานด้วยจิตอธิษฐาน – *leitorgia*) และแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าต่อทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนวันแล้ววันเล่า — แล้วเขาก็ไม่อาจได้รับความรอดได้

2. ศัตรูของท่าน โอ้ มนุษย์เอ๋ย อย่าได้หลับใหล อย่าได้ประมาท อย่าได้ละเลยมโนธรรมของท่าน และอย่าได้เชื่ออย่างเด็ดขาดว่าท่านได้บรรลุสิ่งใดที่คู่ควรกับพระเจ้า ขณะที่ท่านยังอยู่ในดินแดนของศัตรูของท่าน การทนทุกข์เพื่อพระเจ้า (การอดทนทางกายภาพ) เมื่อปฏิบัติด้วยปัญญา จะชดเชยความประมาทในอดีต ; น้ำตาของจิตวิญญาณจะรักษาบาดแผลที่ก่อขึ้นโดยศัตรูภายใน ; ความรักที่สมบูรณ์ต่อพระเจ้า ตามพระประสงค์ของพระองค์ จะยืนหยัดต่อสู้กับนักรบที่มองไม่เห็น ; และความบริสุทธิ์ภายใน ซึ่งเอาชนะศัตรูที่มองไม่เห็น จะเตรียมตัวให้พร้อมรับการพักผ่อนในพระบุตรของพระเจ้า , ในขณะที่ความบริสุทธิ์ที่มองเห็นได้ช่วยรักษาคุณธรรมไว้

3. หากความรู้เป็นต้นกำเนิด (ของทุกสิ่งที่ได้กล่าวมา) แล้ว มันก็เป็นผู้คุ้มครอง (ของมัน) ด้วย การบรรลุ (ในใจ) ความกตัญญูในช่วงเวลาที่ถูกล่อลวง จะทำให้การล่อลวงนั้นหันกลับมาทำร้ายตัวมันเอง การสงสัยว่าความพยายามของคุณเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า จะเตรียมความช่วยเหลือจากพระเจ้ามาปกป้องคุณ ผู้ที่ได้อุทิศใจตนเพื่อแสวงหาพระเจ้าอย่างจริงใจในความจริง ไม่สามารถคิดได้ว่าตนได้ทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ เพราะตราบใดที่มโนธรรมยังกล่าวโทษเขาในเรื่องใดที่ไม่เป็นธรรมชาติ เขายังคงห่างไกลจากความอิสระ เพราะตราบใดที่ยังมีผู้กล่าวโทษ ก็ย่อมมีผู้พิพากษา และตราบใดที่ยังมีคำพิพากษา ก็ย่อมไม่มีความอิสระ หากในที่สุด ขณะที่กำลังอธิษฐาน คุณเห็นว่าไม่มีความชั่วร้ายใดเลยที่กล่าวโทษคุณ

359

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

2. □□□□

5. (1 11:3, 7–12)

6. (2 6:16)

(18:19) (15:4)

7.

□□□□□□□□ □□□□□□□□□

□□□

แต่จงเป็นทารกในความชั่วร้าย ส่วนในความคิดจงเป็นผู้ใหญ่’ (1 โครินธ์ 14:20) ดังนั้น ธรรมชาติของลูกๆ ของพระคริสต์ (ที่แท้จริง) คืออะไร? นี่คือสิ่งที่เป็นตามคำพูดของอัครทูตเปโตร: ‘จงทิ้งความร้ายกาจ ความหลอกลวง ความเสแสร้ง ความอิจฉา และคำกล่าวร้ายทั้งปวงไป เหมือนทารกที่เพิ่งเกิด’ (1 เปโตร 2:1) พี่น้องเห็นไหมว่าคำพูดของพระเยซูเจ้าของเราหมายความว่าอย่างไร: ‘อามีน อามีน ข้าพเจ้าบอกท่านทั้งหลายว่า หากท่านไม่กลับใจและกลายเป็นเหมือนเด็ก ท่านจะไม่ได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์’ (มัทธิว 18:3)? คำพูดเหล่านี้เต็มไปด้วยความน่าเกรงขาม เพราะพระเยซูเจ้าตรัสด้วยคำสาบานว่า: ‘อามีน, อาเมน ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน’: พระองค์เองคืออาเมน เหตุใดอัครทูตจึงกล่าวว่า: เนื่องจากไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้า ‘พระองค์ทรงปฏิญาณด้วยพระองค์เองว่า: “แท้จริง” (อาเมน) “เราจะอวยพรท่าน”’ (ฮีบรู 6:13–14)

12. ดังนั้น เราจึงควรเข้าใจคำนี้อย่างถูกต้อง และพยายามทุกทาง ด้วยความเกรงกลัวและสั่นสะท้าน เพื่อปฏิบัติตามคำนี้ในทุกขณะ ทันทีที่โอกาสเกิดขึ้น เมื่อศัตรูโจมตีเราด้วยลูกศรแห่งความไม่ปรารถนาดีต่อเพื่อนบ้าน หรือเพราะมีใครบางคนดูหมิ่นเรา ทำให้เราเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือใส่ร้ายเรา หรือเพราะเพื่อนบ้านโต้เถียงกับเรา เพื่อที่เราจะยอมแพ้เขา หรือเมื่อความทุกข์ใจที่ไม่บริสุทธิ์เริ่มกัดกร่อนเรา ก่อให้เกิดความทรงจำที่ขมขื่นเกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อนบ้านได้ทำกับเรา เพื่อทำให้จิตวิญญาณของเราถูกปกคลุมด้วยความโกรธและความเกลียดชัง — เมื่อใดก็ตามที่สิ่งเช่นนี้เข้ามาใกล้จิตวิญญาณของเรา ให้เรารีบระลึกถึงพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ตรัสพร้อมคำสาบานว่า: ‘อาเมน, อาเมน ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า: เว้นแต่ท่านทั้งหลายจะกลับใจและกลายเป็นเหมือนเด็กๆ ท่านทั้งหลายจะไม่ได้เข้าสู่ราชอาณาจักรสวรรค์” ใครเล่าจะไม่รู้สึกเกรงขามเมื่อได้ยินคำเหล่านี้? หรือผู้รู้คนใดที่ปรารถนาจะรักษาจิตวิญญาณของตน จะไม่ขับไล่ความแค้นที่เก็บไว้ในใจต่อเพื่อนบ้านออกไปจากใจตนเอง? หรือใครในบรรดาผู้ที่กลัวจะตกสู่เกเฮนนา จะไม่ถอนรากถอนโคนความเกลียดชังทั้งหมดออกจากใจตนเอง เพื่อไม่ให้ถูกขับออกจากอาณาจักรสวรรค์? เพราะพระผู้เป็นเจ้าของเราได้ตรัสด้วยถ้อยคำที่เด็ดขาดว่า: ‘หากท่านไม่กลับใจและกลายเป็นเหมือนเด็ก ท่านจะไม่ได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์’ คำพูดนี้เป็นเรื่องยากสำหรับผู้ที่ยึดมั่นในความประสงค์ของตนเอง ผู้ที่รักโลก และยังไม่รู้จัก (หรือยังไม่ได้รับ) ของขวัญแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์; เพราะเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนผู้ใด พระองค์จะประทานการลืมความชั่วร้ายทั้งปวง และสอนเขาให้ดำเนินตามทางของพระองค์: – ความอ่อนโยนแทนความโกรธ ความสันติแทนความศัตรู ความถ่อมตัวแทนความขัดแย้ง ความรักแทนความเกลียดชัง

370

และความอดทนแทนความท้อแท้ นี่คือผู้ที่ได้รับการเกิดใหม่แล้ว

13. ดังนั้น เราจึงควรพยายามตัดทิ้งสิ่งที่อัครทูตผู้ยิ่งใหญ่ได้บอกเราไว้จากใจของเรา และวางมันไว้ข้างทาง เพื่อที่เราจะได้เป็นเหมือนเด็กเล็ก เมื่อได้ปฏิบัติสิ่งนี้ (เหล่าอัครทูต) และได้ตัดทิ้งสิ่งนี้จากจิตวิญญาณของพวกเขา (เพื่อจะได้เป็นทารกในพระคริสต์) พวกเขาก็กลับสู่ความสุกงอมและความสมบูรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ในเวลาต่อมา เพราะพระเจ้า หลังจากที่ทรงเป่าลมหายใจลงบนพวกเขา ได้ตรัสว่า : ‘จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์’ (ยอห์น 20:22); และเมื่อพระองค์ปรากฏตัวแก่พวกเขาบนทะเลกาลิลี พระองค์ตรัสว่า : ‘ลูกๆ มีอะไรกินบ้างไหม?’ (ลูกา 24:41) เพื่อเตือนพวกเขาว่า ผ่านการเป่าลมของพระวิญญาณ พระองค์ได้ทำให้พวกเขาเป็นลูกๆ – ในขณะที่ในเนื้อหนัง พวกเขายังไม่ใช่ลูกๆ อีกด้วย นอกจากนี้ยังเขียนไว้ว่า : ‘ดูเถิด ข้าพเจ้าและลูกๆ ที่พระเจ้าได้ประทานให้ข้าพเจ้า ‘‘เพราะว่าเมื่อบุตรทั้งหลายมีส่วนร่วมในเนื้อและเลือด พระองค์เองก็ทรงมีส่วนร่วมในสิ่งเดียวกันอย่างแท้จริง เพื่อว่าโดยทางความตาย พระองค์จะทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจเหนือความตาย คือมาร และทรงปลดปล่อยพวกเขา’’ (ฮีบรู 2:14–15) พระองค์ได้ร่วมในเนื้อและเลือดของใครอย่างแท้จริง หากไม่ใช่ของผู้ที่ได้ทิ้งความหลอกลวงทั้งสิ้นและบรรลุถึงระดับของวัยเด็กอันศักดิ์สิทธิ์? และพวกเขาเองก็ได้กลับสู่ความสมบูรณ์อีกครั้ง ตามคำพูดของอัครทูต : ‘จนกว่าเราทุกคนจะถึงความเป็นหนึ่งเดียวในความเชื่อและความรู้เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า จนถึงความเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ ตามขนาดความสูงเต็มที่ของพระคริสต์’ (เอเฟซัส 4:13) และอีกครั้ง ‘การฟื้นฟูร่างกายก่อให้เกิดการสร้างตัวมันเองผ่านความรัก’ (ข้อ 16) นี่คือคำเขียนของอัครทูตยอห์น ที่กล่าวว่า : ‘ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลาย ลูกน้อยทั้งหลาย เพราะท่านทั้งหลายได้รู้จักพระบิดา ... ‘‘ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลาย ผู้เป็นชายหนุ่ม เพราะท่านทั้งหลายได้ชนะมารร้ายแล้ว’’ (1 ยอห์น 2:13–14) ท่านทั้งหลายได้ตระหนักแล้วว่า ผู้ที่เคยถูกความชั่วร้ายกลืนกินนั้น บัดนี้ได้กลายเป็นผู้ต่อสู้กับศัตรูเอง เพราะพวกเขาได้ถูกปลดเปลื้องชุดเกราะเต็มรูปแบบของมารร้าย ซึ่งก็คือความชั่วร้ายนั้น และต่อมาพวกเขาเองก็กลายเป็นบิดาและบรรลุถึงระดับความสมบูรณ์ จนได้รับการมอบหมายให้รับรู้การเปิดเผยและความลึกลับ จนกระทั่งพวกเขาบรรลุถึงปัญญา ความสามัคคี ความดี ความอ่อนโยน และความบริสุทธิ์ เพราะสิ่งเหล่านี้คือคุณลักษณะของความอ่อนโยน พวกเขาคือผู้ที่ถวายเกียรติแด่พระคริสต์ในร่างกายของตนเอง

14. ดังนั้น พี่น้องที่รัก จงมีใจกล้าขึ้นเถิด เมื่อเผชิญกับความอดอยากครั้งใหญ่ (ดูเหมือนจะเป็นความอดอยากทางจิตวิญญาณ), อย่าให้เราท้อใจในสิ่งใด

371

□□□

□□□

□□□

□□□

“□□□

‘□□□

□□□

26. □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

ใจเรา เพื่อเราจะได้เป็นผู้ที่คู่ควรกับพระองค์, บริสุทธิ์จากทุกความชั่วร้าย ดังที่อัครทูตได้กล่าวไว้ว่า: ‘เช่นเดียวกับที่เราได้สวมภาพลักษณ์ของโลกนี้แล้ว เราก็จะสวมภาพลักษณ์ของสวรรค์’ (1 โครินธ์ 15:49) เนื่องจากอัครทูตทรงทราบว่า ไม่มีมนุษย์คนใดที่ปราศจากบาป นับตั้งแต่การล่วงละเมิดเกิดขึ้น และการกลับใจสามารถนำมนุษย์กลับสู่การเกิดใหม่ที่ปราศจากบาปได้; ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า เราควรละทิ้งการกระทำของผู้ที่ละเมิดพระบัญญัติ และปฏิบัติตามการกระทำ—นั่นคือ พระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ทรงแสดงความเมตตาและทรงแบกรับพันธนาการของมนุษย์ เพื่อนำเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่ซ่อนเร้น และประทานคุณธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงของพระองค์ให้แก่เขา ทำให้เขาได้ลิ้มรสจากต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งคือความบริสุทธิ์ ที่พระองค์ได้แสดงออกในพระองค์เอง และได้ทำให้เครูบิมสงบลงด้วยอาวุธเพลิงของพวกเขา ซึ่งถูกตั้งไว้เพื่อเฝ้าทางสู่ต้นไม้แห่งชีวิต—ซึ่งคือความรู้เกี่ยวกับพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์—ปกป้องพวกเขา (ผู้เชื่อ) ในทุกขณะ, และปกป้องหูของพวกเขาจากทุกคำพูดของงู โดยเตือนให้พวกเขาจำถึงความทุกข์ทรมานอันขมขื่นที่พวกเขาเคยตกอยู่ในนั้น เพื่อไม่ให้พวกเขากลับไปสู่มันอีก และสอนให้พวกเขาขอบคุณพระองค์ผู้ได้ไถ่พวกเขาด้วยพระโลหิตอันล้ำค่าของพระองค์อย่างไม่หยุดยั้ง พระองค์ได้ลบเลือนบันทึกแห่งการเป็นทาสของพวกเขาด้วยไม้กางเขน (โคโลสี 2: 14) และทำให้พวกเขาเป็นพี่น้องและเพื่อน (ยอห์น 15: 14; 20:17), หลังจากที่พระองค์ได้เทพระวิญญาณของพระองค์ลงบนพวกเขาด้วยพระคุณและปลอบประโลมใจพวกเขา พระองค์ตรัสว่า: ‘เราขึ้นไปยังพระบิดาของเราและพระบิดาของท่าน และไปยังพระเจ้าของเราและพระเจ้าของท่าน’ (ยอห์น 20:17). นอกจากนี้: ‘พ่อ ข้าพเจ้าปรารถนาว่า ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ที่ใด พวกเขาก็จะได้อยู่กับข้าพเจ้าด้วย เพราะข้าพเจ้าได้รักพวกเขาเหมือนที่พ่อได้รักข้าพเจ้า’ (ยอห์น 17: 24, 23) พระองค์ยังแสดงให้เราเห็นว่า พระองค์ไม่ได้ตรัสเช่นนี้กับทุกคน แต่กับผู้ที่ได้ละทิ้งความประสงค์ของตนเอง เพื่อปฏิบัติตามความประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และตัดขาดตนเองจากความปรารถนาทุกอย่างในโลกนี้ เพราะพระองค์ตรัสว่า: ‘ข้าพเจ้าได้เลือกพวกเขาออกจากโลกนี้; ด้วยเหตุนี้ โลกจึงเกลียดชังพวกเขา เพราะพวกเขาไม่ใช่ของโลกนี้’ (ยอห์น 15:19; 17:9, 14). ท่านเห็นหรือไม่ว่าผู้ที่ละทิ้งสิ่งต่างๆ ของโลกนี้คือผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรเป็นเจ้าสาวของพระเยซูเจ้า? พวกเขาอยู่ร่วมกันกับพระองค์อย่างเป็นหนึ่งเดียว ดังที่อัครสาวกได้กล่าวไว้ว่า: ‘ด้วยเหตุนี้ ชายคนหนึ่งจะทิ้งบิดามารดาของตน และผูกพันกับภรรยาของตน และทั้งสองจะกลายเป็นเนื้อเดียวกัน’ “นี่เป็นความลึกลับอันยิ่งใหญ่ แต่ข้าพเจ้าพูดในความหมายเกี่ยวกับพระคริสต์และคริสตจักร”

385

(□□□□□□□□ 5:31, 32) □□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

19. □□□□

25. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□! □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□: □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

6. □□□□

□□□

16. □□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□□□

□□□

□□□

15. □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

28. □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□

40. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

53. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

81. □□□□

□□□

2. [32]

!

:

‘’

:

1. ;

;

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10. ‘’

11. :

12. : ‘’

13.

;

–

14.

[32] Patr. Lat. vol. CIII, pp. 427, 434.

15. จงรู้ไว้ว่า การทำงานหนัก ความยากจน การปฏิเสธตนเอง และความเงียบ นำไปสู่ความถ่อมตัว และความถ่อมตัวจะนำมาซึ่งการอภัยบาปทั้งปวง ความถ่อมตัวคือเมื่อบุคคลมองตนเองว่าเป็นคนบาปและไม่ชอบธรรม ไม่ยึดมั่นในคำพูดของตนเอง ตัดทิ้งความปรารถนาของตนเอง ก้มตาลง ทนรับการดูหมิ่น เกลียดชังเกียรติยศและความสงบ และกล่าวกับทุกคนว่า ‘โปรดอภัยให้ข้าพเจ้าด้วย’ ด้วยพลังแห่งความถ่อมตัว ศัตรูจะถูกขับไล่ไป

16. จงเศร้าโศกอยู่เสมอ แต่เมื่อพี่น้องมาหาท่าน จงชื่นชมยินดีกับพวกเขา – เพื่อความยำเกรงพระเจ้าจะได้รับการฟื้นฟูในตัวท่าน

17. หากท่านจะไปที่ใดกับพี่น้องในความเชื่อ ให้รักษาระยะห่างเล็กน้อยจากพวกเขา เพื่อท่านจะได้นิ่งเงียบ อย่ามองไปทางนี้ทางนั้น แต่จงจดจ่ออยู่กับบทสดุดีและอธิษฐานต่อพระเจ้าในใจ ไม่ว่าคุณจะไปที่ใด อย่าไว้ใจผู้คนในที่นั้นมากเกินไป จงรักษาความถ่อมตนและความขี้อายในทุกเรื่อง และอย่ารับสิ่งที่ถูกเสนอให้จนกว่าจะมีคนขอ

18. อย่าหลับร่วมกับผู้อื่นใต้ผ้าห่มเดียวกัน จงอธิษฐานอย่างยาวนานก่อนเข้านอน แม้คุณจะเหนื่อยล้าจากการเดินทางก็ตาม

19. อย่าให้ใครทาน้ำมันบนร่างกายคุณ เว้นแต่คุณจะป่วยหนัก

20. เมื่อนั่งรับประทานอาหารร่วมกับพี่น้อง อย่ากินอย่างเอร็ดอร่อย และหยิบเฉพาะสิ่งที่อยู่ตรงหน้าเท่านั้น ให้พับเข่าไว้ อย่าเงยหน้าขึ้นมองผู้อื่น อย่าดื่มน้ำอย่างตะกละหรือจนเกิดเสียงกึกก้องในลำคอ

21. หากรู้สึกต้องการเคลียร์คอขณะนั่งอยู่ท่ามกลางพี่น้อง ให้ลุกขึ้นและทำห่างจากพวกเขา อย่าเหยียดตัวหรือหาวขณะอยู่ร่วมกับผู้อื่น และหากรู้สึกอยากหาว อย่าเปิดปาก มันจะผ่านไปเอง

22. อย่าเปิดปากกว้างเมื่อหัวเราะ เพราะสิ่งนี้จะแสดงว่าคุณไม่มีความเกรงกลัวต่อพระเจ้า

23. อย่าโลภในทรัพย์สินของผู้อื่น หากได้หนังสือมา อย่าตกแต่งมัน เพราะสิ่งนี้จะแสดงให้เห็นว่าคุณยึดติดกับมัน

24. หากท่านทำผิดในข้อใดก็ตาม อย่าอายที่จะยอมรับ และอย่าแก้ตัวด้วยคำโกหก แต่จงคุกเข่าลง สารภาพความผิด และขออภัย แล้วท่านจะได้รับการอภัย

25. หากมีใครพูดเท็จกับคุณ อย่าโกรธ แต่จงกล่าวว่า ‘โปรดอภัยให้ผม’

26. อย่าอายที่จะถามคำถามกับผู้สอนของคุณ

27. หากมีใครมาเคาะประตูห้องของคุณขณะที่คุณกำลังนั่งทำงานอยู่ ให้วางงานลงและไปรับมือกับเขา

28. อย่าพูดกับใคร หรือฟังคำพูดของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลที่ดี

29. หากพ่อทางจิตวิญญาณของคุณส่งคุณไปเดินทาง ให้ถามท่านว่าควรประพฤติตนอย่างไร แล้วทำตามคำสั่งของท่าน อย่าตีความคำพูดของท่านผิดบริบท หากคุณรักษาตาและหูไว้ คุณก็จะไม่ทำบาปด้วยลิ้นเช่นกัน

410

30. □□□□

38.

39.

;

40.

41.

42.

43.

44.

45. :

’

46. ;

:

’

47.

48.

49.

□□□

59. □□□□

□□□

□□□

ด้ โอ้ พระเจ้า ! พระองค์ได้ถ่อมตัวลงมากเพียงใดเพื่อฉัน ? แต่หากผู้สร้างทุกสิ่งด้วยพระวจนะของพระองค์ยังไม่มีที่วางศีรษะ แล้วทำไมเจ้า มนุษย์ผู้ทุกข์ระทม จึงหมกมุ่นอยู่กับสิ่งไร้สาระมากเพียงนี้ ? ทำไมเจ้าจึงถูกความไม่รู้จักพอทำให้ตาบอด ?

15. ผู้ที่ได้ความถ่อมตัวจะรับความผิดของพี่น้องตนเองไว้ โดยกล่าวว่า ‘ ข้าพเจ้าได้ทำบาปแล้ว ’ ผู้ที่คิดว่าตนเองฉลาดจะดูหมิ่นและตำหนิพี่น้องตนเอง แต่ผู้ที่ถ่อมตัวจะไม่ตำหนิพี่น้องตนเองเลย

16. ความฉลาดไม่ได้อยู่ที่การพูด แต่อยู่ที่การรู้เวลาที่เหมาะสมในการพูด จงนิ่งเงียบด้วยปัญญา และพูดด้วยปัญญา ก่อนที่จะเริ่มพูด จงพิจารณาว่าจะพูดอะไร เพื่อที่จะให้คำตอบที่เหมาะสม อย่าโอ้อวดในปัญญาของตนเอง ผู้ที่กล่าวว่า ‘ ข้าพเจ้าไม่รู้อะไรเลย ’ นั้น รู้มากกว่าใครทั้งสิ้น มงกุฎแห่งปัญญาคือการตำหนิตนเองและวางตนให้ต่ำกว่าผู้อื่นทั้งปวง

17. การพูดเล่นไร้สาระเกิดจากห้าสาเหตุ : การพูดเล่น , ความอวดตัว , การนอนมากเกินไป , การแต่งตัวฟุ่มเฟือย , และการกินมากเกินไป . หากท่านต้องการหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทที่ไร้สาระ อย่าให้ใจถูกครอบงำโดยความปรารถนาเหล่านี้ แต่แทนที่จะพูดเล่น ให้ใช้การร้องเพลงสดุดีเป็นอาวุธ ; แทนที่จะหลงตัวเอง ให้รักความถ่อมตนของพระคริสต์ ; แทนที่จะนอนมากเกินไป ให้รักษาตัวด้วยความระมัดระวัง ; แทนที่จะสวมเสื้อผ้าหรูหรา ให้สวมผ้าขาดและผ้าขี้ริ้ว ; แทนที่จะกินมากเกินไป ให้ผูกมัดตัวเองด้วยการอดอาหารและถือศีลอด เพราะความปรารถนาเหล่านี้ เหมือนกับข้อต่อของโซ่ที่พันกันไม่แยก

18. ผู้มั่งคั่งที่เข้าใจเรื่องนี้ จะซ่อนสมบัติไว้ในบ้านของตน เพราะสมบัติที่วางไว้ให้เห็นได้ชัดจะก่อให้เกิดความอิจฉา และเชิญชวนให้ผู้ปกครองกล่าวร้าย เช่นเดียวกัน พระภิกษุผู้มีคุณธรรมแต่ถ่อมตน ก็ซ่อนคุณธรรมของตนไว้ เช่นเดียวกับที่ผู้มั่งคั่งนั้นซ่อนสมบัติไว้ พระภิกษุเช่นนี้ไม่กระทำตามความปรารถนาของตนเอง แต่คอยตำหนิตนเองและสั่งสอนตนเองด้วยคำสอนลับ ตามคำในพระคัมภีร์ว่า : ‘ใจข้าพเจ้าร้อนระอุภายในและไฟลุกโชนในความคิดของข้าพเจ้า ’ (สดุดี 38:4) ไฟนี้คือไฟชนิดใด ? จงฟังคำในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า : ‘พระเจ้าของเราคือไฟที่เผาผลาญ ’ (ฮีบรู 12:29) เช่นเดียวกับที่ขี้ผึ้งละลายและโคลนตมแห่งความไม่บริสุทธิ์อันน่ารังเกียจแห้งเหือดเมื่ออยู่ต่อหน้าไฟ ความคิดอันน่ารังเกียจก็ถูกคำสอนลับทำให้แห้งเหือด ความปรารถนาของจิตวิญญาณเหี่ยวแห้ง จิตใจได้รับการส่องสว่าง ความคิดชัดเจน และหัวใจเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข คำสอนลับโจมตีปีศาจและขับไล่ความคิดชั่วร้ายออกไป เพราะมันทำให้จิตใจภายในสว่างขึ้น ผู้ใดที่ติดอาวุธด้วยคำสอนลับ จะได้รับการเสริมกำลังจากพระเจ้า ได้รับพลังจากทูตสวรรค์ และได้รับการยกย่องในหมู่คน

417

□□□

□□□

‘□□□

□□□

16.

17.

(

)

18.

;

;

—

:

□□□

24. □□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□

3. □□□□

□ □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

11. □□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□

□□□

12:15)—นั่นคือ ความโกรธและความหงุดหงิด — ยังได้รับน้ำจากน้ำอันชั่วร้ายของความหยิ่งยโส มันก็จะเติบโตและเจริญงอกงามต่อไป พร้อมทั้งให้ผลแห่งความไม่เชื่อฟังอย่างล้นหลาม ดังนั้น อาคารของมารร้ายในจิตวิญญาณนี้จึงยังคงอยู่ไม่สลาย ตราบใดที่มันยังได้รับการเสริมสร้างและสนับสนุนจากรากฐานแห่งความภูมิใจ ดังนั้น หากคุณปรารถนาให้ต้นไม้แห่งความไม่เชื่อฟังนี้ (ซึ่งข้าพเจ้าหมายถึงความโกรธ ความโกรธเคือง และความหงุดหงิด) จะเหี่ยวแห้งในร่างกายและกลายเป็นต้นไม้ที่ไม่ออกผล เพื่อที่ขวานแห่งพระวิญญาณจะได้มาตัดมันลง และมันจะถูกโยนลงในไฟ ตามคำกล่าวในพระกิตติคุณ และหายไปพร้อมกับความชั่วร้ายทั้งหมด – หากท่านปรารถนาให้บ้านแห่งความไม่ชอบธรรมนี้ ซึ่งมารร้ายสร้างขึ้นในจิตวิญญาณเพื่อความชั่วร้าย โดยรวบรวมความคิดจากทุกทิศทาง เหมือนก้อนหิน ทั้งข้ออ้างที่มีมูลและไม่มีมูลจากคำพูดหรือการกระทำ และจัดเตรียมโครงสร้างแห่งความชั่วร้ายในจิตวิญญาณ, วางความคิดแห่งความหยิ่งยโสเป็นรากฐานที่มั่นคงของมัน — หากท่านปรารถนาให้บ้านหลังนี้ถูกทำลายและขุดรื้อถอนออกไป จงรับเอาความถ่อมใจของพระผู้เป็นเจ้ามาไว้ และอย่าลืมมันในใจของท่านเลย พระองค์คือใคร และพระองค์ได้ทรงกลายเป็นอะไรเพื่อเรา? จากความสูงของแสงสว่างแห่งพระเทวภาพ ซึ่งได้ทรงเปิดเผยในปริมาณที่เหมาะสมแม้กระทั่งแก่เหล่าทูตสวรรค์ และได้รับการสรรเสริญในสวรรค์โดยทุกสรรพสัตว์ที่มีเหตุผล — ทูตสวรรค์, ทูตสวรรค์ใหญ่, บัลลังก์, อำนาจ, หลักการ, พลัง, เครูบิม, เซราฟิม และพลังปัญญาอื่น ๆ ที่ยังไม่มีชื่อ ซึ่งชื่อของพวกมันยังไม่ได้ถูกส่งมาถึงเรา – และพระองค์ได้เสด็จลงสู่ความถ่อมตนของมนุษย์ที่ลึกซึ้งเพียงใด ด้วยความดีที่ไม่อาจบรรยายได้ของพระองค์, จนกลายเป็นเหมือนเราในทุกด้าน — ผู้ที่นั่งอยู่ในความมืดและเงาแห่งความตาย ถูกศัตรูจับเป็นเชลยเพราะการละเมิดของอาดัม และถูกเขาครอบครองผ่านความปรารถนาที่ทำงานอยู่ภายในเรา

17. ดังนั้น พระเจ้าแห่งสรรพสิ่งทั้งที่มองเห็นได้และมองไม่เห็น จึงไม่ทรงละอายต่อเรา ผู้ซึ่งกำลังทุกข์ทรมานอยู่ในพันธนาการอันหนักหน่วงและอยู่ในเงื้อมมือของความตายอันขมขื่น แต่ทรงถ่อมพระองค์ลงและทรงรับ (ด้วยพระองค์เอง) เป็นมนุษย์ ซึ่งตามพระบัญชาของพระเจ้า ได้ถูกกำหนดให้แบกรับความทุกข์ทรมานเป็นการชดใช้บาป และทรงเป็นเหมือนเราในทุกด้าน ยกเว้นบาป กล่าวคือ ยกเว้นความปรารถนาอันชั่วร้าย ทุกสิ่งที่ถูกกำหนดโดยพระบัญชาของพระเจ้าให้เป็นบทลงโทษสำหรับบาปแห่งการตกสู่บาป —คือ ความตาย ความเหนื่อยยาก ความหิว ความกระหาย และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน — พระองค์ได้ทรงรับไว้เอง โดยทรงกลายเป็นเหมือนเรา เพื่อว่าเราจะได้กลายเป็นเหมือนพระองค์: ‘พระวจนะได้ทรงกลายเป็นเนื้อหนัง’ (ยอห์น 1:14)

437

□□□

□□□

21. —
—
;
,
:
‘’ (5:28)
:
—
—
(
)
;
;
:
;
;
;

22.

‘’ (118:133) ‘’—

23.

;

–

(),

24. □□□□

□□□

ซึ่งปลุกเร้าจิตวิญญาณให้แสวงหาความจริงและรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และสุดท้าย สำหรับประโยชน์อันยิ่งใหญ่ [ที่เกิดจากสิ่งนั้น] แก่ผู้ที่ปรารถนาจะเดินตามทางของพระเจ้า ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ? เพราะคำพูดของท่านได้นำประโยชน์เช่นนี้มาไม่เพียงแต่แก่ข้าพเจ้า แต่ยังแก่ทุกคนที่ได้ยินมันด้วย — จิตใจของพวกเขาได้รับการเปิดกว้างอย่างมาก และพวกเขาได้รับประโยชน์อันยิ่งใหญ่จากคำพูดที่แสดงออกอย่างชัดเจนเหล่านี้ ดังนั้น คำพูดเหล่านี้จึงพิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงดั่งความเป็นจริงเอง และมันถูกฟังไม่เพียงแต่เป็นคำพูด แต่เป็นความเป็นจริงที่ชัดเจนต่อหน้าต่อตาเราเอง ; เพราะทันทีที่คำนี้ถูกปลูกฝังลงในความตั้งใจของเรา มันก็ก่อให้เกิดความระมัดระวังอย่างยิ่ง และเนื่องจากคำนี้มีความทรงพลัง มันจึงไม่หยุดนิ่ง แต่ได้ก่อให้เกิดรวงข้าวและออกผลสุกทันที ; แต่ยังไม่หยุดเพียงเท่านี้ เพราะไม่มีใครในพวกเราที่จะอิ่มเอมกับมันได้ ดังที่พระเจ้าทรงทราบดี : ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอ่านมันกี่ครั้ง จิตวิญญาณอันต่ำต้อยของข้าพเจ้าก็ไม่เคยรู้สึกอิ่มเอม ดังนั้น ด้วยความวิงวอนของท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ของขวัญนี้ถูกประทานแก่ข้าพเจ้า เพื่อประกายสวรรค์จะสถิตอยู่ภายในข้าพเจ้า และทำลายล้างยักษ์ใหญ่ที่กล่าวถึงข้างต้นให้สิ้นซากจนถึงที่สุด เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ลืมตัว และด้วยความทรยศของนิสัยใจคอที่เอาแต่ใจตนเอง ข้าพเจ้าจะไม่โยนตัวเองเข้าสู่ความชั่วร้ายที่กล่าวถึงข้างต้น และกลายเป็นเหยื่อของศัตรูของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ประทับอยู่ภายในท่าน ว่าเพื่อความศรัทธาของท่านและของผู้ที่ทำงานอย่างท่าน พระองค์จะไม่ทรงดูหมิ่นข้าพเจ้า หรือส่งข้าพเจ้าเข้าปากของยักษ์ใหญ่ที่กล่าวถึงข้างต้น แต่จะทรงเตือนข้าพเจ้าอยู่เสมอผ่านผู้รับใช้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และจะทรงแสดงทางของพระองค์แก่ข้าพเจ้า ผู้มีจิตวิญญาณอันน่าเวทนา ผ่านคำอธิษฐานอันศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงขอและวิงวอนจิตวิญญาณอันเปี่ยมด้วยพระคุณและน่านับถือของท่าน อย่าได้ดูแคลนข้าพเจ้าที่กล้าหาญด้วยความหวังในการเขียนจดหมายตอบนี้ถึงพระคุณของท่าน ; แต่เมื่อเห็นพระเมตตาของพระบิดาที่เปิดกว้าง แม้ด้วยลายมืออันหยาบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงขอและวิงวอนให้ท่านระลึกถึงข้าพเจ้าในทุกขณะ ; เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมาเยือนเสมอ [ของพระองค์] ผู้รับใช้ที่มั่นคงและไม่หยุดยั้ง — นั่นคือ จิตใจของวิญญาณอันได้รับพรของท่าน ซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมควร — เพื่อว่า ผ่านความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ข้าพเจ้าเอง ซึ่งได้รับการปลดปล่อยจากความชั่วร้ายของข้าพเจ้า จะได้พบผลลัพธ์อันสุขสันต์ ด้วยพระคุณของพระคริสต์ผู้ทรงรักมนุษย์ ผู้เป็นพระเจ้า

444

□□□

5.
(); ‘’ (2 10:4) ?

6. —
—
()

7. (3:27) (2 10:4)

8. —
—
;
—
—
,
;

□□□

‘□□□

□□□

20. □□□□

23.

24.

□□□

□□□

□□□

□□□

‘ให้ชายทั้งหลายอธิษฐานในทุกสถานที่ โดยยกมืออันบริสุทธิ์ขึ้น’ (1 ทิโมธี 2:8) และหลักการทั่วไปของพระเจ้า: ‘จงเข้าไปในห้องส่วนตัวของท่าน และอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ’ (มัทธิว 6:6), และอีกครั้ง: ‘จงอธิษฐานไม่หยุด’ (1 เธสะโลนิกา 5:17): ผู้ที่เข้าไปในห้องส่วนตัวและอธิษฐานไม่หยุด ได้ปฏิบัติตามคำอธิษฐานที่ถวายในทุกสถานที่อย่างครบถ้วนแล้ว ยังกล่าวอีกว่า: ‘อย่าล่วงประเวณี อย่าล่วงประเวณีทางกาย อย่าฆ่าคน’ และคำสอนอื่นๆ ที่คล้ายกัน และหลักการทั่วไปของทั้งหมดนี้คือ: ‘ทำลายข้อโต้แย้งและทุกสิ่งที่สูงส่งซึ่งยกตัวขึ้นต่อต้านความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า’ (2 โครินธ์ 10:5) ผู้ใดที่ควบคุมความคิดของตนเองได้ ก็เท่ากับได้สร้างกำแพงป้องกันต่อทุกความชั่วที่กล่าวมาข้างต้น นั่นคือเหตุผลที่ผู้ที่รักพระเจ้าและมั่นคงในความเชื่อ จะบังคับตนเองให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติทั่วไป โดยไม่ละเลยพระบัญญัติเฉพาะที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ ดังนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่างานแห่งการกลับใจสำเร็จลุล่วงได้ผ่านคุณธรรมสามประการต่อไปนี้: การชำระความคิดให้บริสุทธิ์ การอธิษฐานไม่หยุดยั้ง และความอดทนต่อความทุกข์ยากที่ตกมาสู่เรา; และทั้งหมดนี้ต้องปฏิบัติไม่เพียงแต่ภายนอก แต่ยังต้องปฏิบัติในจิตใจด้วย เพื่อให้ผู้ที่พยายามมานานสามารถหลุดพ้นจากความหลงใหลได้ และเนื่องจากงานแห่งการกลับใจ ดังที่การอภิปรายของเราได้แสดงให้เห็นแล้ว ไม่สามารถบรรลุได้โดยปราศจากคุณธรรมสามประการที่กล่าวถึงข้างต้น ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่า การกลับใจนั้นเหมาะสมเสมอสำหรับทุกคนที่ปรารถนาจะได้รับการช่วยให้รอด ทั้งผู้ทำบาปและผู้ชอบธรรม เพราะไม่มีระดับความสมบูรณ์ใดที่ไม่ต้องการการปฏิบัติคุณธรรมทั้งสามประการดังกล่าว; ผ่านคุณธรรมเหล่านี้ ผู้เริ่มต้นจะได้รู้จักความเคร่งครัดในศาสนา ผู้อยู่ในระดับกลางจะก้าวหน้าในความเคร่งครัดนั้น และผู้สมบูรณ์จะมั่นคงอยู่ในความเคร่งครัดนั้น

35. พระเจ้าทรงบัญชาทุกคนว่า: ‘จงกลับใจ’ (มัทธิว 4:17) เพื่อว่าแม้ผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงและผู้กำลังก้าวหน้า ก็อย่าได้ละเลยพระบัญญัตินี้ หรือมองข้ามแม้แต่การละเมิดที่ละเอียดอ่อนและเล็กน้อยที่สุด; เพราะมีคำกล่าวว่า: ‘ผู้ใดที่ดูหมิ่นเรื่องเล็กน้อยจะล้มลงทีละน้อย’ (สิราบ 19:1). และอย่ากล่าวว่า: ‘คนที่มีจิตวิญญาณสูงจะตกต่ำได้อย่างไร?’ หากยังคงอยู่ในสภาพเช่นนั้น เขาจะไม่ตก แต่เมื่อเขาอนุญาตให้แม้แต่สิ่งเล็กน้อยของศัตรูเข้ามาในตัวเขา และอยู่ร่วมกับมันโดยไม่กลับใจ สิ่งเล็กน้อยนั้น เมื่อได้หยั่งรากและเติบโตแล้ว จะไม่ยอมอยู่แยกจากเขาอีกต่อไป แต่จะดึงเขาเข้าสู่การรวมเป็นหนึ่งกับมัน เหมือนถูกโซ่ล่ามไว้ — ความผูกพันที่ยาวนาน — ดึงเขาไปด้วยกำลัง และหากเขาได้ต่อสู้กับมัน (ความชั่วนี้) ผ่านการสวดมนต์ และปฏิเสธมันได้

456

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□

□□□

52. :
; ;
;
(
53. !
54. :
‘;
’ (52:6) :
’ (6:6) :
‘?
’ (1:10)
55. ?
; : , :
:
:

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

68. □□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

2. ก่อนอื่น พระเจ้า ตามที่เราทราบ เป็นจุดเริ่มต้น จุดกลาง และจุดสิ้นสุดของทุกสิ่งที่ดี แต่ความดี[39] ไม่สามารถเกิดขึ้นหรือได้รับการรับรองได้ เว้นแต่ในพระเยซูคริสต์และในพระวิญญาณบริสุทธิ์

3. ทุกสิ่งที่ดีล้วนถูกพระเจ้าประทานให้แก่เราด้วยวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ผู้ใดที่เชื่อในสิ่งนี้จะไม่สูญเสียมันไป

4. ความเชื่อที่มั่นคงคือหอคอยที่แข็งแกร่ง[40] สำหรับผู้เชื่อ พระคริสต์คือทุกสิ่ง

5. ขอให้ผู้ที่ทรงปกครองทุกสิ่งที่ดีงาม ทรงปกครองทุกกิจการของท่านด้วย เพื่อว่าความพยายามของท่านจะเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

6. ผู้ที่มีใจถ่อมและมุ่งสู่ทางจิตวิญญาณ เมื่ออ่านพระคัมภีร์ จะนำทุกสิ่งมาประยุกต์ใช้กับตนเอง ไม่ใช่กับผู้อื่น

7. จงวิงวอนพระเจ้าให้พระองค์เปิดตาใจของท่าน เพื่อท่านจะได้เห็นประโยชน์ของการอธิษฐานและการอ่าน ซึ่งเข้าใจได้ผ่านประสบการณ์

8. ผู้ที่มีพรทางจิตวิญญาณและแสดงความเมตตาต่อผู้ขัดสน จะรักษาพรของตนไว้ได้ผ่านความเมตตานี้ ส่วนผู้หยิ่งยโสจะสูญเสียพรนั้นไป เนื่องจากถูกความคิดแห่งความหยิ่งยโสทำลายลง

9. ริมฝีปากของผู้ถ่อมตนพูดความจริง และผู้ใดที่ขัดแย้งกับสิ่งนั้น ก็เหมือนผู้รับใช้ที่ตีพระเจ้าที่แก้ม

10. อย่าเป็นลูกศิษย์ของการยกย่องตนเอง เกรงว่าคุณจะเรียนรู้ความหยิ่งยโสแทนความถ่อมตน

11. อย่าโอ้อวดความรู้จากพระคัมภีร์ (ที่ยืมมา) เพื่อไม่ให้จิตใจของคุณตกอยู่ในจิตวิญญาณแห่งการหมิ่นประมาท

12. อย่าพยายามแก้ไขเรื่องที่มืดมัวและซับซ้อนด้วยการโต้แย้ง แต่จงทำตามสิ่งที่กฎหมายทางจิตวิญญาณสั่งให้ — ความอดทน การอธิษฐาน และความหวัง[41] ที่ไม่สั่นคลอน

13. ผู้ที่อธิษฐานด้วยเนื้อหนังและยังไม่มีความคิดทางจิตวิญญาณนั้น เหมือนกับคนตาบอดที่ร้องขึ้นว่า 'ลูกของดาวิด โปรดเมตตาข้าพเจ้าด้วย' (มาระโก 10:48)!

14. คนเดียวกันนี้ ซึ่งก่อนนี้ตาบอด เมื่อเขาได้รับสายตาและเห็นพระเจ้าแล้ว ก็ไม่เรียกพระองค์ว่า 'ลูกของดาวิด' อีกต่อไป แต่สารภาพว่าพระองค์คือ 'ลูกของพระเจ้า' และนมัสการพระองค์ (ยอห์น 9:35–38)

15. อย่าให้ใจคุณหยิ่งยโสขณะที่คุณหลั่งน้ำตาในการอธิษฐาน เพราะเป็นพระคริสต์เองที่ทรงสัมผัสตาของคุณ และคุณได้รับวิสัยทัศน์ฝ่ายวิญญาณแล้ว

---

[39] แน่นอนว่า นี่ไม่ได้หมายถึงการทำความดีของมนุษย์ แต่หมายถึงพรจากพระเจ้า

[40] เสาหลักในตะวันออกไม่ใช่กองหิน แต่เป็นอาคารพักอาศัยสูง ที่ให้ความปลอดภัยจากคนร้าย

[41] *Monologistos* หมายถึง 'คำเดียว'; กล่าวสั้นๆ ก็คือ 'แน่วแน่' ผู้สูงอายุหลายคน เมื่อเผชิญกับความสับสน ก็จะอธิษฐานและรับคำแนะนำ

477

16. □□□□

□□□

ทิโมธี 1:7); ดังนั้น พวกเขาจึงคิดว่าสามารถปฏิบัติตามกฎหมายนั้นได้ผ่านทางกิจการของตนเอง

35. การกระทำหนึ่งอาจถูกปฏิบัติอย่างชัดเจนว่าเป็นสิ่งดี แต่ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติกลับไม่มุ่งสู่ความดี ; การกระทำอีกอย่างอาจดูเป็นสิ่งชั่วในตัวมันเอง แต่ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติกลับมุ่งสู่ความดี . และไม่ใช่เพียงการกระทำเท่านั้นที่ดำเนินการในลักษณะนี้ แต่ยังรวมถึงคำพูดของบางคนด้วย : บางคนนำเสนอการกระทำในมุมมองที่ต่างออกไปเนื่องจากขาดประสบการณ์หรือความไม่รู้ ; บางคนทำเช่นนั้นด้วยเจตนาร้าย ; ส่วนบางคนอีกกลุ่มทำเช่นนั้นภายใต้การแสร้งทำเป็นความเคร่งครัดในศาสนา

36. ผู้ที่ซ่อนคำนินทาและหมิ่นประมาทไว้ในคำชม ซึ่งคนธรรมดาไม่อาจเข้าใจได้ ก็คล้ายกับผู้ที่หยิ่งยโสแต่แสร้งทำตัวถ่อมตน เพราะเป็นเวลานานที่พวกเขาสามารถซ่อนความจริงไว้ภายในคำโกหกได้ แต่ในที่สุด เมื่อถูกธรรมชาติที่แท้จริงของตนเองครอบงำ พวกเขาก็ถูกเปิดเผยผ่านพฤติกรรมของตนเอง

37. มีกรณีที่คนหนึ่ง แม้ดูเหมือนกำลังทำสิ่งดีให้แก่เพื่อนบ้าน แต่กลับได้รับความเสียหายในจิตวิญญาณ ส่วนอีกคนหนึ่ง ก็เพราะไม่แสดงการรับใช้ภายนอกเช่นนั้น จึงได้รับประโยชน์ในจิตวิญญาณ

38. มีคำวิพากษ์วิจารณ์ที่เกิดจากความร้ายกาจและความแค้น และยังมีอีกประเภทหนึ่ง ที่เกิดจากความเกรงกลัวพระเจ้าและความจริง

39. อย่าตำหนิผู้ที่หยุดทำบาปและได้กลับใจแล้ว แต่หากตามที่คุณกล่าว คุณต้องการตำหนิเขาเพื่อเห็นแก่พระเจ้า ก็จงสารภาพบาปของตนเองต่อหน้าเขาก่อน

40. พระเจ้าทรงเป็นเจ้าเหนือทุกคุณธรรม เช่นเดียวกับที่ดวงอาทิตย์ทรงเป็นเจ้าเหนือแสงสว่างของวัน

41. เมื่อได้ปฏิบัติคุณธรรมแล้ว จงระลึกถึงผู้ตรัสว่า : ‘หากไม่มีเรา ท่านก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย ’ (ยอห์น 15:5)

42. เป็นกฎแห่งธรรมชาติว่า ในความทุกข์มีประโยชน์สำหรับมนุษย์ ส่วนในความว่างเปล่าและความสุขมีโทษ

43. ผู้ที่ทนรับคำกล่าวร้ายจากผู้อื่นจะหลีกเลี่ยงบาปได้ และท่ามกลางความเศร้าโศกของเขา จะพบการวิงวอนช่วยเหลือ

44. ผู้เชื่อในพระคริสต์ ที่วางใจในรางวัลที่สมกับความเชื่อของตน จะทนรับความอยุติธรรมทุกอย่างด้วยความเต็มใจ

45. ผู้ที่อธิษฐานเผื่อผู้ที่ทำผิดต่อเขา จะปราบปรามปีศาจได้ ส่วนผู้ที่ต่อต้านผู้ที่ทำผิดต่อเขา จะถูกปีศาจทำร้าย

46. การต้องทนรับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมจากมนุษย์นั้นดีกว่าจากปีศาจ แต่ผู้ที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ชัยชนะเหนือทั้งสองฝ่ายแล้ว

480

47. □□□□

62. นรกคือความไม่รู้ เพราะทั้งสองล้วนมืดมิด
ส่วนความพินาศคือความลืมเลือน เพราะในทั้งสองสิ่งนั้น
สิ่งที่เคยมีอยู่ได้สูญหายไปบางส่วน

63. จงพิจารณาถึงการกระทำชั่วร้ายของตนเอง
ไม่ใช่การกระทำของเพื่อนบ้าน
แล้วสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ภายในใจของคุณจะไม่ถูกปล้นชิง

64. ความประมาทไม่เหลือที่ว่างให้สิ่งดีใด ๆ
ที่อยู่ในกำลังของตนเอง
(มันไม่ได้รับการยอมรับในสิ่งใดทั้งสิ้น)
การให้ทานและการสวดมนต์จะนำผู้ที่ประมาทในหน้าที่ของตนกลับ
คืนสู่ความรับผิดชอบ

65. ความเศร้าโศกเพื่อพระเจ้าเป็นส่วนสำคัญของความศรัทธา
เพราะความรักที่แท้จริงถูกทดสอบด้วยความยากลำบาก

66.
อย่าคิดว่าคุณสามารถได้มาซึ่งคุณธรรมโดยไม่ต้องผ่านความทุกข์ : คุณธรรมเช่นนั้นไม่น่าเชื่อถือ (ยังไม่ผ่านการทดสอบ)
เพราะความสงบ (ที่คุณรู้สึกขณะได้มาซึ่งคุณธรรมนั้น)

67.
พิจารณาผลลัพธ์ของความทุกข์ทุกชนิดที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ และคุณจะพบว่าการทุกข์นั้นช่วยขจัด (ชำระล้าง) บาป

68. คำแนะนำจากเพื่อนบ้านนั้นมีประโยชน์มาก
แต่สำหรับแต่ละคน ไม่มีอะไรเหมาะสมกว่าการตัดสินใจของตนเอง

69. เมื่อแสวงหาทางรักษา จงฟังเสียงมโนธรรมของคุณ ;
ทำตามสิ่งที่มันบอก และคุณจะได้รับประโยชน์

70. พระเจ้าและมโนธรรมของแต่ละคนรู้ถึงการกระทำลับๆ
ของทุกคน และผ่านทางทั้งสองสิ่งนี้
การกระทำเหล่านั้นจึงสามารถได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

71. คนอาจกระทำตามใจชอบเท่าใดก็ได้
แต่พระเจ้าทรงกำหนดผลลัพธ์ของการกระทำนั้นตามความยุติธรรม[48]

72. หากท่านต้องการรับคำชมจากผู้คนโดยไม่ถูกประณาม
ให้เรียนรู้ก่อนที่จะรับคำตักเตือนสำหรับบาปของท่าน

73. ไม่ว่าใครจะต้องรับคำตำหนิใด ๆ
เพื่อความจริงของพระคริสต์
เขาอาจได้รับการยกย่องจากประชาชนถึงร้อยเท่า
แต่การทำความดีทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์ในอนาคต (รางวัล)
นั้นย่อมดีกว่ามาก

74.
เมื่อคนหนึ่งนำประโยชน์มาให้กับอีกคนหนึ่งด้วยคำพูดหรือการกระทำ ให้ทั้งสองฝ่ายยอมรับพระคุณของพระเจ้าในเรื่องนี้
ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้ จะถูกผู้เข้าใจเอาชนะ[49].

75. ผู้ที่ชมเชยเพื่อนบ้านด้วยความเสแสร้ง
จะกลับมาตำหนิเขาในภายหลัง และเขาเองจะได้รับความอับอาย

76. ผู้ที่ไม่รู้ถึงการซุ่มโจมตีของศัตรู
จะกลายเป็นคนใจแข็งได้ง่าย
และผู้ที่ไม่เข้าใจสาเหตุของความปรารถนา
(รากเหง้าและปัจจัยกระตุ้น) จะล้มลงได้ง่าย

---

[48] บทที่ 71 ในต้นฉบับ Savv. ตามที่ Migne ได้ตีพิมพ์ มีเนื้อหาดังต่อไปนี้ :
ผู้ที่ทำงานอย่างไม่มีเป้าหมาย (โดยไม่มีจุดมุ่งหมายหรือระเบียบ)
จะยากจนในทุกด้าน
ส่วนผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าด้วยความหวังจะร่ำรวยเป็นสองเท่า

[49] บางทีความคิดเดียวคือว่า ในทั้งสองคน
ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้คือผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่า

482

77. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

88. □□□□

คือการแสวงหาสิ่งที่ใจชอบ — แต่มีพ่อต่างกัน เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงในความปรารถนา

98. บางครั้งอาจมีชายคนหนึ่งที่ระงับความปรารถนาของตนเองเพื่อความสุขที่ยิ่งใหญ่กว่า (เพราะชีวิตจะสงบสุขกว่าเมื่อไม่ถูกความปรารถนานั้นควบคุม) และคนอื่นๆ ที่ไม่ทราบถึงเจตนาของเขา ก็ยกย่องเขา ; แต่บางทีเขาเองอาจตระหนักว่าความพยายามของเขานั้นไร้ผล

99. สาเหตุของทุกบาปคือความว่างเปล่าและความปรารถนาในความสุข หากไม่เกลียดสิ่งเหล่านี้ ก็ไม่อาจระงับความปรารถนาของตนเองได้

100. รากเหง้าของความชั่วร้ายทั้งปวงคือความรักในเงิน (1 ทิโมธี 6:10) แต่เป็นที่ชัดเจนว่าสิ่งนี้เองก็ถูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ของสิ่งเหล่านั้น (มันถูกกำหนดโดยสิ่งเหล่านั้น , ตั้งอยู่บนสิ่งเหล่านั้น , และขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านั้น)

101. จิตใจถูกบดบังด้วยความปรารถนาทั้งสามประการนี้ : ความรักในเงินทอง ความหลงตัวเอง และความปรารถนาในความสุข

102. ลูกสาวสามคนของตัวดูดเลือด ซึ่งพระคัมภีร์กล่าวถึง คือ ‘ความรักต่อผู้เป็นที่รัก’ ที่เกิดจากแม่คือความโง่เขลา (สุภาษิต 30:15)

103. เหตุผลและความเชื่อ – เพื่อนร่วมทางของธรรมชาติแท้ของเรา – ถูกทำให้มัวหมองโดยไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากสิ่งเหล่านี้

104. ความโกรธ ความโกรธเกรี้ยว การทะเลาะวิวาท การฆาตกรรม และรายการความชั่วร้ายอื่นๆ ทั้งหมด ได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมากในหมู่ผู้คนเพราะเหตุนี้

105. ดังนั้น เราจึงต้องเกลียดชังความรักในเงิน ความหยิ่งยโส และความหลงใหลในความสุข เพราะสิ่งเหล่านี้คือมารดาแห่งความชั่วร้าย และมารดาเลี้ยงแห่งคุณธรรม

106. เพราะเหตุนี้ เราจึงได้รับคำสั่งให้ไม่รักโลก หรือสิ่งใดในโลกนี้ ไม่ใช่ (ในความหมายนั้น) ว่าเราควรเกลียดชังสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างอย่างไม่ระมัดระวัง แต่เพื่อให้เราสามารถตัดรากเหง้าของตัณหาเหล่านั้นได้

107. “ไม่มีผู้ใด” พระคัมภีร์กล่าวว่า “ที่เป็นทหารจะพัวพันกับกิจการของชีวิตนี้” (2 ทิโมธี 2:4) เพราะผู้ใดก็ตามที่พัวพันกับกิจการเหล่านี้แล้ว แต่ยังต้องการจะเอาชนะความปรารถนา ก็เหมือนคนพยายามดับไฟด้วยฟาง

108. ผู้ใดที่เพราะเงิน ชื่อเสียง และความสุข จนโกรธเพื่อนบ้าน ยังไม่เข้าใจว่าพระเจ้าทรงปกครองทุกสิ่งด้วยความยุติธรรม

109. เมื่อท่านได้ยินพระวจนะของพระเจ้าว่า ‘ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งทรัพย์สินทั้งสิ้นของตน ก็ไม่สมควรแก่เรา’ (ลูกา 14:33, มัทธิว 10:38) จงเข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่เพียงหมายถึงทรัพย์สินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงแหล่งที่มาของความชั่วร้ายภายในทั้งหมดด้วย

110. ผู้ที่ไม่รู้ความจริงไม่อาจเชื่อได้อย่างแท้จริง เพราะความรู้ ตามธรรมชาติของมันเอง ย่อมมาก่อนความเชื่อ

111. เช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้กำหนดให้สิ่งมีชีวิตที่มองเห็นได

485

□□□

ก็เป็นผู้ล่วงประเวณี ดังที่กล่าวไว้ในหนังสือปัญญา และ ‘เพราะความยากจนของจิตใจ เขาจะต้องทนทุกข์จากโรคภัยและความอับอาย’ (สุภาษิต 6:32–33)

125. เช่นเดียวกับที่น้ำและไฟไม่สามารถผสมกันได้เพราะเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกัน การแก้ตัวและความถ่อมตนก็ขัดแย้งกันเช่นกัน

126. ผู้ที่แสวงหาการอภัยบาปย่อมรักความถ่อมตน แต่ผู้ที่ตัดสินผู้อื่นย่อมผนึก (ยึดติดกับตนเอง) การกระทำชั่วของตนเอง

127. อย่าปล่อยให้บาปใดไม่ได้รับการชดใช้ ไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม เพื่อไม่ให้มันนำไปสู่บาปที่ใหญ่กว่าในภายหลัง

128. หากท่านต้องการได้รับการช่วยให้รอด จงรักคำที่แท้จริง (คำแห่งความจริงเกี่ยวกับตัวท่านเอง) และอย่าปฏิเสธคำตักเตือนอย่างหุนหันพลันแล่น

129. คำพูดแห่งความจริงได้เปลี่ยนแปลงลูกหลานของงูพิษ และแสดงให้พวกเขาเห็นวิธีหลีกเลี่ยงความโกรธในอนาคต (มัทธิว 3:7)

130. ผู้ที่รับคำแห่งความจริง ก็คือรับพระเจ้าผู้เป็นพระวจนะ เพราะมีคำกล่าวว่า ‘ผู้ใดรับท่าน ก็คือรับเรา’ (มัทธิว 10:40)

131. ชายผู้เป็นอัมพาตที่ถูกหย่อนลงมาจากหลังคา เป็นคนบาปที่ได้รับการตักเตือนจากผู้เชื่อในพระนามของพระเจ้า และเพื่อความเชื่อของพวกเขา จึงได้รับการอภัยบาป (ลูกา 5:19)

132. การอธิษฐานเผื่อเพื่อนบ้านด้วยความเคารพและน้ำใจดี ย่อมดีกว่าการกล่าวโทษเขาในทุกบาป

133. ผู้ที่สำนึกผิดอย่างแท้จริงมักถูกผู้ไม่ฉลาดเยาะเย้ย แต่สิ่งนี้คือเครื่องหมายสำหรับเขาว่าความสำนึกผิดของเขาเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

134. พยายามหลีกเลี่ยงทุกสิ่ง (1 คอรินธ์ 9:25) และอย่าหยุด (ความพยายามนี้) จนกว่าพระเจ้าจะทำลายเชื้อพันธุ์ของบาบิโลน

135. จงจินตนาการว่ามีสิบสองความปรารถนาชั่วร้าย หากท่านยอมรับแม้เพียงหนึ่งเดียวด้วยความเต็มใจ มันจะแทนที่ความปรารถนาอีกสิบเอ็ดที่เหลือ

136. บาปคือไฟที่ลุกโชน ยิ่งคุณนำเชื้อเพลิงออกไปมากเท่าไร ไฟก็ยิ่งดับลงมากเท่านั้น ยิ่งคุณเพิ่มเชื้อเพลิงเข้าไปมากเท่าไร ไฟก็ยิ่งลุกโชนรุนแรงขึ้นมากเท่านั้น

137. หากคุณอวดตัวด้วยคำชมเชย ก็จงเตรียมรับความอับอาย เพราะดังที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า ‘ผู้ใดที่ยกตัวเองขึ้นจะถูกทำให้ต่ำลง’ (มัทธิว 23:12)

138. เฉพาะเมื่อเราได้ปฏิเสธทุกบาป แม้แต่บาปที่กระทำในความคิดแล้ว เราจึงจะเริ่มการต่อสู้ที่แท้จริงกับแรงกระตุ้นของกิเลสที่รุมเร้าเรา

139. ‘การระลึก’ คือการนึกถึงบาปในอดีตโดยไม่ได้ตั้งใจ ผู้ที่ยังกำลังต่อสู้ (กับความปรารถนา) จะพยายามป้องกัน (ความคิดเช่นนั้น) ไม่ให้พัฒนาเป็นความปรารถนา ส่วนผู้ที่ได้เอาชนะความปรารถนาเหล่านั้นแล้ว จะตัดรากมันตั้งแต่เริ่มก่อตัวขึ้น

487

140. □□□□

□□□

164. □□□□

□□□

192. □□□□

“□□□

15. □□□□

(คือการกระทำชั่ว) แต่หากไม่มีพระคุณ ก็ไม่อาจนำมาซึ่งการชำระให้บริสุทธิ์ของเราได้

25. ผู้มีความพอประมาณจะหลีกเลี่ยงการกินอย่างตะกละ ผู้ไม่โลภจะหลีกเลี่ยงความโลภ ผู้เงียบจะหลีกเลี่ยงการพูดมาก ผู้บริสุทธิ์จะหลีกเลี่ยงความหลงใหลในความสุขทางกาย ผู้บริสุทธิ์ทางเพศจะหลีกเลี่ยงการล่วงประเวณี ผู้พอใจในสิ่งที่มีจะหลีกเลี่ยงความตระหนี่ ผู้อ่อนโยนจะหลีกเลี่ยงความโกรธ (ความโกรธ) ผู้ถ่อมตัวหลีกเลี่ยงความหยิ่งยโส ผู้เชื่อฟังหลีกเลี่ยงการต่อต้าน ผู้ที่ตำหนิตัวเองหลีกเลี่ยงความหน้าซื่อใจคด ; เช่นเดียวกัน ผู้ที่สวดภาวนาหลีกเลี่ยงความสิ้นหวัง ผู้ขอทานโดยสมัครใจหลีกเลี่ยงการสะสมทรัพย์สมบัติ ผู้สารภาพบาปหลีกเลี่ยงการละทิ้งความเชื่อ และผู้พลีชีพหลีกเลี่ยงการบูชารูปเคารพ ท่านเห็นหรือไม่ว่า คุณธรรมทุกประการ แม้ปฏิบัติจนถึงความตาย ก็ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากการหันหลังให้บาป และการหันหลังให้บาปนี้เป็นเรื่องตามธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้ได้รับอาณาจักรสวรรค์ ?

26. มนุษย์แทบจะรักษาสิ่งที่เป็นธรรมชาติของตนเองไว้ไม่ได้ แต่พระคริสต์ ผ่านทางไม้กางเขน ได้ประทานการรับเป็นบุตรบุญธรรม

27. มีพระบัญญัติเฉพาะ และพระบัญญัติทั่วไป (ที่ครอบคลุมทุกสิ่ง) เพราะในกรณีหนึ่ง เราถูกสั่งให้ให้สิ่งเล็กน้อยแก่ผู้ขัดสน ส่วนในกรณีอื่น เราถูกสั่งให้ละทิ้ง (ทันที) ทรัพย์สินทั้งหมดของเรา

28. มีงานแห่งพระคุณ ที่เด็ก (ในวัยทางจิตวิญญาณ) ไม่สามารถรับรู้ได้ และมีงานแห่งความชั่วร้าย (ของศัตรู) ที่ดูเหมือนความจริง ดีที่สุดคืออย่าคิดถึงการกระทำเช่นนั้นนานเกินไป[55] เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกหลอกลวง และอย่าตัดสินว่าผิด เพราะอาจมีความจริงอยู่ในนั้น ; แต่ให้นำทุกสิ่งมาถวายแด่พระเจ้าด้วยความหวัง เพราะพระองค์ทรงรู้ประโยชน์ของทั้งสองอย่าง

29. ผู้ที่ต้องการข้ามทะเลแห่งจิต ต้องมีความอดทน ความถ่อมตัว ความฉลาด ความระมัดระวัง และการควบคุมตนเอง แต่หากเขาบังคับตัวเองให้เริ่มการพยายามนี้โดยไม่มีคุณสมบัติทั้งสี่นี้ เขาจะเพียงแต่ทรมานใจตนเองและไม่สามารถข้ามไปได้

30. ความเงียบคือการตัดขาดความชั่วร้ายทั้งปวง ยิ่งไปกว่านั้น หากความเงียบนี้ถูกผสานกับคุณธรรมทั้งสี่ประการในการสวดมนต์ ก็ไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยได้ดียิ่งกว่า หรือเป็นทางลัดสู่ความไม่ยึดติดได้เร็วกว่าการจัดวางเช่นนี้

31. ไม่สามารถบรรลุความเงียบสงบของจิตได้โดยปราศจากร่างกาย และไม่สามารถชำระพื้นที่ระหว่างทั้งสองได้โดยปราศจากความเงียบสงบและการสวดมนต์

---

[55] คำกล่าวของชาวกรีกได้จับใจความนี้ไว้ : เหมือนกับที่คนเรามองดูเครื่องประดับอันวิจิตรของตัวเองในกระจก

495

32. □□□□

44. □□□□

59. □□□□

70. □□□□

83. □□□□

□□□

108. □□□□

□□□

131.
□□□

□□□

149.
□□□

□□ □□□□

□□□

ผู้ที่ไม่ฟังท่าน
ส่วนหากท่านแสดงความทุกข์ใจออกมาอย่างเปิดเผย
ท่านก็ยังคงถูกล่อลวงโดยพลังเดียวกันนั้น

177. ในระหว่างการสนทนา
อย่าปิดบังสิ่งที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีอยู่ ;
ให้กล่าวถึงสิ่งที่น่ารื่นรมย์ด้วยคำพูดที่ตรงไปตรงมา
และสิ่งที่รุนแรง (เคร่งครัด) ด้วยคำพูดที่คลุมเครือ

178.
อย่าตำหนิต่อหน้าผู้ที่ไม่อยู่ภายใต้ความควบคุมของคุณเกี่ยวกับความผิดของพวกเขา
เพราะนี่เป็นเรื่องของอำนาจมากกว่าการให้คำปรึกษา

179.
สิ่งที่กล่าวไว้โดยทั่วไปแก่หลายคนนั้นเป็นประโยชน์แก่ทุกคน ; แต่จิตสำนึกของแต่ละคนจะนำทางเขาเอง

180. ผู้ที่พูดความจริงควรขอบคุณพระเจ้าด้วยตนเอง
ในฐานะผู้รับจากพระเจ้าสิ่งที่ควรพูด
เพราะความจริงไม่ใช่ผลงานของผู้พูด
แต่เป็นผลงานของพระเจ้าที่ทรงกระทำ (ภายในหรือต่อเขา)

181.
อย่าโต้แย้งกับผู้ที่ไม่ได้รับคำปฏิญาณว่าจะเชื่อฟังท่าน
เมื่อพวกเขาคัดค้านความจริง เพื่อไม่ให้
(แทนที่จะก่อให้เกิดการเสริมสร้าง) เกิดความเป็นศัตรูขึ้น
ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ (ดู 2 ทิโมธี 2:23)

182.
ผู้ใดที่ให้อภัยผู้เริ่มต้นเมื่อเขาขัดแย้งในสิ่งที่ไม่ควรขัดแย้ง ก็กำลังหลอกลวงเขาในเรื่องนี้ และส่งเสริมให้เขา
(โดยทั่วไป) ไม่สนใจคำปฏิญาณความเชื่อฟังของตนเอง

183. ผู้ใดที่ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า
ตักเตือนและสั่งสอนผู้ทำบาป
จะได้รับคุณธรรมที่ตรงข้ามกับความผิดนั้น
แต่ผู้วิจารณ์ที่เต็มไปด้วยความโกรธและเจตนาร้าย
ตามกฎหมายทางจิตวิญญาณ
จะตกอยู่ในอารมณ์ที่เหมือนกับผู้ทำบาปนั้นเอง

184. ผู้ที่สอนธรรมบัญญัติได้ดี
ย่อมเกรงกลัวผู้ประทานธรรมบัญญัติ
และด้วยความเกรงกลัวพระองค์ จึงหลีกเลี่ยงความชั่วทั้งปวง

185. อย่าเป็นคนสองลิ้น ; คือ อย่าพูดอย่างหนึ่ง
ในขณะที่จิตสำนึกของคุณโน้มเอียงไปทางอื่น
เพราะพระคัมภีร์ถือว่าคนเช่นนี้อยู่ภายใต้คำสาบาน (สิราบ 28:15)

186. มีผู้พูดความจริงแต่ถูกคนโง่เกลียดชังเพราะเหตุนั้น ;
มีผู้เป็นคนหน้าไหว้หลังหลอกแต่กลับได้รับความรักเพราะเหตุนั้น : แต่รางวัลทั้งสองนี้ล้วนไม่คงอยู่ได้นาน ในเวลาอันควร
พระเจ้าจะประทานรางวัลแก่แต่ละคนตามความสมควร

187. ผู้ที่ปรารถนาจะพ้นจากความทุกข์ในอนาคต
ต้องยอมทนรับความทุกข์ในปัจจุบันด้วยความเต็มใจ
เพราะด้วยการแลกเปลี่ยนความทุกข์ทั้งสองในใจด้วยวิธีนี้
เขาจะหลีกเลี่ยงความทรมานอันใหญ่หลวงได้ผ่านความทุกข์เล็กน้อย

188.
จงหลีกเลี่ยงการโอ้อวดในคำพูดและความหยิ่งยโสในความคิด
เพื่อไม่ให้ถูกชักนำให้ทำสิ่งที่ตรงกันข้าม ;

509

□□□

199. □□□□

□□□

219.

220. ‘’ (26:3)[56] ; ‘’ (31:9)

221. ;

222.

223. :

‘’ (14:15, 21)

?

224. : ‘’ (6:34) ?

—

—?

?

[56]

□□□

□□□

‘□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□: ‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

(ไม่ใช่ *kat analogian* ใช่ไหม ?); เนื้อหาของบทเหล่านี้คือการสะท้อนของสิ่งทางจิตวิญญาณในสิ่งที่มองเห็นได้ ; 25 บทที่จัดเรียงตามลำดับตัวอักษร ; บทเหล่านี้เป็นคำกล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับเรื่องทางจิตวิญญาณ ต่อจากส่วนหลังนี้มีคำกล่าวอีก 26 ข้อ ที่ไม่ได้จัดเรียงตามลำดับตัวอักษร ตามมาด้วยส่วนเกี่ยวกับความคิดชั่วร้ายทั้งแปด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานโบราณ *Antirritikon* สุดท้ายมีกฎเกณฑ์สั้นๆ สำหรับพระภิกษุคินูอิตและสำหรับหญิงพรหมจารี ทั้งหมดนี้ถูกนำเสนอที่นี่ในรูปแบบการแปล

คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมของพระเอวากริอุส

1. บทเกี่ยวกับชีวิตที่กระตือรือร้น ซึ่งเขียนถึงอนาโตลิอุส

พี่น้องที่รักที่สุดของฉัน อานาโตลิอุส คุณเคยเขียนจดหมายมาหาฉันก่อนหน้านี้ จากภูเขาศักดิ์สิทธิ์ (น่าจะเป็นภูเขานิทริอัน) ไปยังสเกเตของฉัน ขอให้ฉันอธิบายความหมายเชิงสัญลักษณ์ของเครื่องแต่งกายนักบวชอียิปต์ให้คุณฟัง โดยเชื่อว่าการที่มันแตกต่างอย่างชัดเจนจากรูปแบบการแต่งกายของมนุษย์อื่น ๆ นั้น ไม่ใช่โดยไม่มีเหตุผลที่ดี ข้าพเจ้าจะเล่าให้ท่านฟังด้วยความยินดีถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เรื่องนี้จากบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์ คูคูลลีเป็นสัญลักษณ์แห่งพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ซึ่งปกคลุมจิตใจของนักบวช และด้วยการปกคลุมนี้ ปกป้องความบริสุทธิ์ดั่งเด็กในพระคริสต์ของพวกเขา จากผู้ที่พยายามโจมตีและก่อบาดแผลให้พวกเขาอย่างไม่หยุดยั้ง ผู้ที่สวมมันบนศีรษะ ด้วยความเชื่อที่มั่นคงและกระตือรือร้น จะร้องว่า : ‘ หากพระเจ้าไม่สร้างบ้านและไม่รักษาเมือง ผู้สร้างก็ทำงานเปล่าประโยชน์ และผู้เฝ้าก็ตื่นอยู่เปล่าประโยชน์ ’ (สดุดี 126:1) เสียงร้องเช่นนี้ปลูกฝังความถ่อมตัวและถอนรากความหยิ่งยโส ความชั่วร้ายโบราณที่ผลักลูซิเฟอร์ ดาวรุ่ง ลงสู่โลก ความจริงที่ว่ามือของพวกเขาเปลือยเปล่า[57] แสดงถึงความจริงใจในชีวิตของพวกเขา เพราะความว่างเปล่ารู้วิธีแฝงตัวและสร้างเงาของความดีงาม โดยเสมอมาแสวงหาเกียรติยศจากมนุษย์และขับไล่ความเชื่อออกไป ดังที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า : ‘ท่านจะเชื่อได้อย่างไร เมื่อท่านรับเกียรติยศจากกันและกัน แต่ไม่แสวงหาเกียรติยศที่มาจากพระเจ้าองค์เดียว ?’ (ยอห์น 5:44) ความดีต้องไม่ทำเพื่อสิ่งอื่นใด ; ตรงกันข้าม สิ่งอื่นทั้งหมดต้องทำเพื่อความดีนั้นเอง หากไม่ยอมรับสิ่งนี้ ก็จะชัดเจนว่าสิ่งที่ผลักดันให้เราทำความดีนั้นมีค่าต่อเรามากกว่าความดีเอง และนั่นจะเป็นความไร้เหตุผลที่สุด – การจินตนาการว่ามีสิ่งใดที่เหนือกว่าพระเจ้า และพูดในลักษณะเช่นนั้น อนาลาว (พารามันของเรา) ที่ไขว้กันบนไหล่เป็นรูปกางเขน เป็นสัญลักษณ์แห่งความเชื่อในพระคริสต์ ผู้ทรงรับ (αναλαμβάνεσης) ผู้ถ่อมตน ทรงขจัดอุปสรรคเสมอ

---

[57] คาสเซียนเขียนว่า แขนเสื้อของพวกเขายาวเพียงถึงข้อศอกเท่านั้น

521

□□□

□□□

‘□□□

□□□

□□□

□□□□, □□□□□

47.

48.

49.

50. ()

51.

52.

53. ;

54.

()

55. ()

56.

57.

58.

59.

60.

61. (fronesis), (synesis) (sofia);

62.

□□□

65.

66.

□□□

□□□

2. □□□□

8. □□□□

□□□

18. □□□□

5. □□□□□□□□□[62] □□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

11. □□□□

7. □□□□□□□ □□□□□□□

25.
□□□

□□□

20. □□□□

□□□

□□□

8. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

21. □□□□

12. □□□□

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52. □□□□

71. □□□□

3. □□□□

24. □□□□

43.

44. herself.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59. □□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□’ (□□□□ 11: 26). □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ดเหล่านั้น เป็นยาแก้ที่ทรงพลังต่อมัน ; เพราะมันกลัวความโกรธนี้อย่างยิ่งเมื่อมันลุกโชนขึ้นเพื่อตอบโต้ความคิดเหล่านั้น เนื่องจากมันทำให้แผนการทั้งหมดของมันล้มเหลว และนี่คือความหมายของคำพูดว่า : ‘จงโกรธ แต่จงอย่าทำบาป ’ (สดุดี 4:5) ซึ่งเป็นยาแก้ที่เป็นประโยชน์สำหรับจิตวิญญาณในช่วงเวลาที่ถูกล่อลวง ปีศาจแห่งความโกรธเลียนแบบปีศาจนี้ โดยนำเสนอภาพของพ่อแม่ เพื่อน หรือญาติของนักพรต (ในนิมิตของจิตใจ) ที่กำลังถูกทำร้ายโดยคนไร้ความสำคัญ และด้วยวิธีนี้จึงปลุกเร้าความโกรธของเขา โดยชักจูงให้เขาพูดคำร้ายหรือลงมือทำร้ายผู้ที่ปรากฏในจิตใจของเขา (ในฐานะผู้กระทำผิด) เราต้องระมัดระวังเรื่องนี้และรีบถอนรากถอนโคนภาพจินตนาการเช่นนี้ให้เร็วที่สุด เพื่อไม่ให้มันฝังรากลึกจนกลายเป็นถ่านไฟที่คุกรุ่นขณะกำลังอธิษฐาน ความล่อลวงเช่นนี้มักเกิดขึ้นกับผู้ที่ใจร้อนง่ายต่อการถูกยุยงให้ลงมือทำ (ต่อผู้อื่น) และผู้ที่ห่างไกลจากการสวดมนต์ที่บริสุทธิ์ รวมถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์

16. พระเจ้าได้มอบความคิดของยุคนี้ให้แก่มนุษย์ เหมือนที่ผู้เลี้ยงแกะที่ดีมอบให้แกะของเขา โดยให้เขาความปรารถนาและความโกรธเป็นเพื่อนช่วย เพื่อว่าด้วยความโกรธ เขาจะสามารถขับไล่ความคิดของหมาป่า (ความคิดของปีศาจ) ให้หนีไป และด้วยความหลงใหลของเขา เขาจะได้รักแกะ (ความคิดที่ดี) ด้วยใจทั้งหมด และดูแลพวกมัน แม้จะถูกพายุและฝนกระหน่ำซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนทำให้เขาล้มลง เขายังได้มอบกฎหมายให้เขาเกี่ยวกับวิธีการดูแลแกะ และ ‘สถานที่พักผ่อนและน้ำนิ่ง ’ (สดุดี 22:2), พร้อมทั้งพิณและพิณสาย , ไม้เท้าและไม้เรียว (และทรงกำหนด) ว่าจากฝูงแกะนี้ (และทุ่งหญ้า) เขาควรเลี้ยงตัวเองและแต่งตัวด้วย และเก็บ ‘หญ้าแห้งจากภูเขา ’ (สุภาษิต 27:25). “เพราะใคร ,” เขากล่าว , “ที่เลี้ยงฝูงแกะแล้วไม่ดื่มนมของฝูงนั้น ?” (1 โครินธ์ 9:7)? ดังนั้น ผู้เป็นนักพรตต้องดูแลฝูงแกะนี้ทั้งวันทั้งคืน เพื่อไม่ให้ลูกแกะ (ลูกแกะ – ลูกแกะ) ตัวใดถูกสัตว์ป่าฉกไป หรือตกอยู่ในมือของโจร ; และหากเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นที่ใดในถิ่นทุรกันดาร เขาต้องรีบช่วยเหลือ (ผู้ถูกจับ) จากปากสิงโตหรือหมีตัวเมีย (1 ซามูเอล 17:34, 35). ยังมีความคิดบางอย่างที่เหมือนสัตว์ร้ายที่หิวโหย : ความคิดเกี่ยวกับพี่น้อง หากมันอยู่ในใจเราด้วยความเกลียดชัง ; ความคิดเกี่ยวกับผู้หญิง หากมันวนเวียนในใจเราด้วยความใคร่ที่น่าอับอาย ; ความคิดเกี่ยวกับเงินและทอง หากมันหยั่งรากด้วยความโลภ ; และแม้กระทั่งความคิดเกี่ยวกับของประทานอันศักดิ์สิทธิ์ หากมันอยู่ในใจด้วยความหยิ่งยโส สิ่งเดียวกันนี้ต้องกล่าวถึงความคิดอื่น ๆ ด้วย หากมันถูกพาไปโดยความหลงใหล เราไม่เพียงต้องรักษา (ฝูงแกะของเรา) ในเวลากลางวัน แต่ยังต้องเฝ้าระวังมันในเวลากลางคืนด้วย โดยอยู่เฝ้าระวัง เพราะมีบางคนที่หลงอยู่ในความฝันที่อับอายและเจ้าเล่ห์

574

□□□

‘□□□

ได้ ; จริงๆ แล้ว แม้จะได้รับการสอนจากผู้อื่นให้ร่ายมนต์ พวกเขาก็จะไม่ได้รับการฟัง เมื่อในระหว่างการต่อสู้ภายใน ฝุ่นผงลุกขึ้นเหมือนเสาภายในตัวพวกเขา และทุกสิ่งอยู่ในความวุ่นวายเพราะความปรารถนาของพวกเขา เพราะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่กองทัพผู้รุกรานทั้งหมดต้องหยุดนิ่ง เพื่อที่โกไลแอทเพียงคนเดียวจะได้ก้าวออกมาต่อสู้กับดาวิดของเรา ในทำนองเดียวกัน สำหรับความคิดที่ไม่บริสุทธิ์อื่น ๆ เราจะใช้ทั้งการวิเคราะห์ความคิด (ที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้) และรูปแบบการต่อสู้ (แบบที่สอง) นี้

21.

เมื่อความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ถูกขจัดไปอย่างรวดเร็วเกินไป ให้เราค้นหาเหตุผลว่าทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเพราะความหายากของสิ่งเหล่านั้น — คือ เพราะวัตถุแห่งความคิดนั้นยากที่จะบรรลุ — หรือเพราะความไม่ยึดติดที่มีอยู่ในตัวเรา ศัตรูจึงไม่สามารถก่อความเสียหายให้เราได้ ตัวอย่างเช่น หากผู้ปฏิบัติธรรมผู้ใดจินตนาการว่าตนได้รับมอบหมายให้ปกครองทางจิตวิญญาณของเมืองสำคัญที่สุด และไม่หลงไปกับความฝันกลางวันเกี่ยวกับความคิดนี้ ก็ชัดเจนว่าสิ่งนี้เกิดจากเหตุผลแรก (ความยากที่จะบรรลุถึงวัตถุแห่งความคิด); แต่หากมีผู้ใดฝันว่าตนเองจะกลายเป็นผู้ปกครองเมืองใดเมืองหนึ่ง (และด้วยเหตุนี้ เรื่องดังกล่าวจึงมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้) และเขาเองก็มองความคิดนั้น (ด้วยความดูแคลน) เช่นเดียวกัน แล้วผู้นั้นย่อมเปี่ยมไปด้วยความไม่ยึดติด เช่นเดียวกันกับความคิดอื่น ๆ ก็จะชัดเจน (ว่าทำไมความคิดเหล่านั้นจึงหายไปอย่างรวดเร็ว) หากเราใช้วิธีการตรวจสอบแบบเดียวกัน เราต้องรู้เรื่องนี้เพื่อเสริมสร้างความกระตือรือร้นและความพยายามของเรา เพราะผ่านทางนี้ เราจะรู้ได้ว่าเราได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนแล้วและอยู่ใกล้ ‘เมืองต้นปาล์ม’ (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:3) หรือว่าเรายังอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารและกำลังถูกผู้รุกรานโจมตีอยู่ ปีศาจแห่งความโลภ ตามที่ข้าพเจ้าเห็นนั้น มีความชำนาญและสร้างสรรค์อย่างยิ่งในการหลอกลวง บ่อยครั้ง เมื่อถูกผลักดันจนถึงขั้นต้องสละทิ้งทุกสิ่ง มันก็สวมบทบาทเป็นผู้ดูแลและผู้รักคนยากจน ; มันต้อนรับนักเดินทางที่แม้จะไม่มีอยู่จริงอย่างอบอุ่น ส่งสิ่งที่จำเป็นไปยังผู้ที่ขัดสน เยี่ยมชมคุกใต้ดินของเมือง ซื้อตัวผู้ที่ถูกขาย หาทางเอาใจผู้หญิงร่ำรวย และบอกพวกเธอว่าควรแสดงความเมตตาต่อใคร ส่วนกับผู้อื่นที่มีทรัพย์สมบัติเต็มเปี่ยม เขากลับปลูกฝังให้ละทิ้งโลก ; และด้วยวิธีนี้ ทีละน้อย หลังจากล่อลวงจิตวิญญาณแล้ว เขาก็ทำให้มันแบกรับความคิดแห่งความโลภ และนำมันเข้าสู่กับดักแห่งความหยิ่งยโส เขาทำให้หลายคนสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการกระทำเช่นนี้ของเขา (ของนักพรต) ในขณะที่ทำให้บางคนพูดคุยกันเบาๆ เกี่ยวกับตำแหน่งนักบวช ; เขาทำนายการตายของนักบวชคนปัจจุบัน และเสริมว่านักพรตเองก็ไม่อาจหลีกเลี่ยง (การเลือกตั้ง) ได้

577

□□□

□ □□□□

5. อับบา เอวากริอุส กล่าวว่า : ‘ จุดเริ่มต้นแห่งการรอดคือการตำหนิตนเอง ’

6. เขายังกล่าวอีกว่า : ‘ หากท่านตกอยู่ในความสิ้นหวัง จงอธิษฐาน แต่จงอธิษฐานด้วยความเกรงกลัวและสั่นสะท้าน ; จงอธิษฐานอย่างจริงจัง ด้วยความมุ่งมั่นและความมีสติ ’

7. เมื่อเริ่มต้นชีวิตนักบวช อับบา เอวากริอุส ได้ไปพบผู้อาวุโสท่านหนึ่งและกล่าวกับท่านว่า : ‘ อับบา ! โปรดให้คำพูดที่ช่วยรักษาจิตวิญญาณแก่ข้าพเจ้าด้วย ’ ผู้อาวุโสท่านนั้นกล่าวกับท่านว่า : ‘ หากท่านต้องการได้รับการช่วยให้รอด ไม่ว่าท่านจะไปพบใครก็ตาม อย่าพูดอะไรจนกว่าเขาจะถามท่านว่า “[66] ’’’.”

8. ครั้งหนึ่ง มีการประชุมในห้องพักเพื่อหารือเรื่องหนึ่ง และอับบา เอวากริอุสกำลังพูดอยู่ที่นั่น ผู้อาวุโสคนหนึ่งกล่าวกับท่านว่า : ‘ เราทราบดีครับอับบา ว่าหากท่านอยู่ฝ่ายของท่านเอง ท่านคงได้เป็นพระสังฆราชมานานแล้ว และได้นำพาผู้คนมากมาย แต่ตอนนี้ท่านกลับนั่งอยู่ที่นี่ในฐานะผู้แปลกหน้า ’ อับบา เอวากริอุส แม้จะรู้สึกสะเทือนใจจากคำพูดนี้ แต่ท่านก็ไม่ได้ตกใจ ท่านพยักหน้าแล้วกล่าวว่า : ‘ ถูกต้องครับ ท่านพ่อ แต่ “ข้าได้กล่าวถึงสิ่งหนึ่งแล้ว ข้าจะไม่กล่าวถึงสิ่งอื่นอีก ” (โยบ 39:35).’

9. เอวากริอุส ในหนังสือ *Gnostics* ของท่าน กล่าวว่า : เราได้เรียนรู้จากนักบุญเกรกอรีผู้ชอบธรรมว่า มีคุณธรรมหลักสี่ประการ ได้แก่ ความรอบคอบ (*fronesis*), ความกล้าหาญ , ความบริสุทธิ์ และความยุติธรรม หน้าที่ของความรอบคอบ เขากล่าวว่า คือการใคร่ครวญถึงพลังศักดิ์สิทธิ์อันชาญฉลาด ; หน้าที่ของความกล้าหาญ คือการยืนหยัดในความจริง และแม้จะเกิดการต่อต้าน ก็ไม่หันไปหาสิ่งที่ผิด ; เมื่อได้รับเมล็ดพันธุ์จากผู้เพาะปลูกคนแรกแล้ว การหันหลังให้กับผู้หว่าน (ศัตรู) นั้น ในมุมมองของเขา □□□□□□□□□□□□□□chastity[67] และหน้าที่ของความยุติธรรมคือการให้ทุกคนได้รับสิ่งที่สมควรได้รับ

10. ในผลงานเดียวกันนี้ เขากล่าวว่า : เสาหลักแห่งความจริง , บาซิลแห่งคัปปาโดเชีย กล่าวว่า : ความรู้ที่ได้จากมนุษย์จะสมบูรณ์ผ่านการศึกษากับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ส่วนความรู้ที่ได้จากพระคุณจะสมบูรณ์ผ่านความจริง ความอ่อนน้อม และความเมตตา : ความรู้ประเภทแรกอาจได้รับแม้โดยผู้ที่มีอารมณ์รุนแรง ส่วนประเภทหลังสามารถรับได้เฉพาะผู้ที่มีจิตใจสงบ ซึ่งในระหว่างการสวดมนต์ จะมองเห็นแสงสว่างที่ส่องสว่างจิตใจของพวกเขา

11. เขายังกล่าวไว้ที่นั่นว่า : เซราปิออน (Serapion) เทวดาแห่งคริสตจักรทมิอิตา (Tmuita) กล่าวว่า จิตใจได้รับการชำระล้างโดยการดื่มด่ำในความรู้ทางจิตวิญญาณ ความรักรักษาความโกรธ และการควบคุมตนเองยับยั้งความใคร่และความปรารถนา

---

[66] สำหรับนักวิชาการอย่างเอวากริอุส นี่ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

[67] จากคำอุปมา : ผู้หว่านเมล็ดคือมาร

581

12. □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□: ‘□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□ □□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□’ (□□□ 13:14)
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

‘□□□

□□□

‘□□□□□□□□□□□□’ □□□□□□□□□□□□□ ‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□... □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

6. □□□□□ □□□□
□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□?
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□—□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□
□□□□

□□□

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

□□□

19:21). □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□ □□□□

□□□

16. □□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

10.

11.

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

5. □□□□

3. □□□□

□□□□□□ □□□□□□□

□□□

เขาจะถึงแก่ความตาย — และย้ายจากที่นี่ไปยังสถานที่อื่นโดยเร็วที่สุด หลังจากนั้น ระหว่างชั่วโมงที่ห้าและหก ร่างกายของเขาถูกทำให้อ่อนล้าจนสุดขีด และความหิวโหยก็ถูกปลุกเร้าขึ้นจนเขารู้สึกเหมือนถูกการเดินทางอันยาวนานและงานหนักที่สุดทำให้เหนื่อยล้าและทรุดโทรม หรือเหมือนว่าเขาได้อดอาหารมาสองหรือสามวันโดยไม่มีอาหารใดมาค้ำจุนร่างกาย ดังนั้น เขาจึงมองไปมาอย่างวิตกกังวลจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง ถอนหายใจเพราะไม่มีพี่น้องคนใดมาหาเขา เดินเข้าออกห้องขังบ่อยครั้ง และจ้องมองดวงอาทิตย์ ราวกับว่ามันไม่รีบร้อนจะตกดิน ในความสับสนของจิตใจที่ไร้เหตุผลเช่นนี้ เหมือนถูกห่อหุ้มด้วยความมืด เขาก็ไม่สามารถทำการปฏิบัติทางจิตวิญญาณใดๆ ได้อีก และเริ่มคิดว่าไม่มีทางแก้ไขความทุกข์ทรมานนี้ได้เลย นอกจากไปเยี่ยมพี่น้องหรือปลอบใจตัวเองด้วยการนอนหลับ และนั่นคือตอนที่จิตวิญญาณที่ทำลายล้างนี้เริ่มกระซิบให้ผู้ที่มันกำลังทรมานว่า เขาควรไปทักทายพี่น้องตามธรรมเนียม หรือไปเยี่ยมผู้ป่วย ไม่ว่าจะอยู่ใกล้หรือไกล ; มันยังปลูกฝังในใจเขาว่า เป็นหน้าที่ที่เขาควรไปหาญาติชายหรือหญิงคนนั้นคนนี้ที่นี่ , และไปเยี่ยมพวกเขาบ่อยขึ้น – ว่าการไปเยี่ยมผู้หญิงผู้เคร่งศาสนาคนนั้นบ่อยขึ้น และจัดหาทุกสิ่งที่เธอต้องการให้เธอ จะเป็นความประพฤติดีอันยิ่งใหญ่ เพราะเธอได้อุทิศตนให้พระเจ้า แต่กลับไม่ได้รับการสนับสนุนใดๆ จากญาติพี่น้องของเธอ เนื่องจากญาติพี่น้องของเธอเองได้ละเลยเธอ , – และว่าคนเราควรทุ่มเทแรงกายแรงใจในการทำความดีเช่นนี้มากกว่าการนั่งเฉยๆ ในห้องพักของตนเอง โดยไม่เกิดประโยชน์ใดๆ และไม่มีความก้าวหน้าใดๆ

3. ด้วยเหตุนี้ จิตวิญญาณที่น่าสงสาร ซึ่งถูกล้อมรอบด้วยเล่ห์กลอันเป็นศัตรูเช่นนี้ จึงเกิดความทุกข์ระทมจนพระภิกษุผู้ซึ่งจิตวิญญาณอ่อนล้าจากความสิ้นหวัง พยายามจะทิ้งตัวลงนอน หรือออกจากห้องพักของตน เพื่อแสวงหาทางหลุดพ้นจากภัยพิบัตินี้ โดยการไปพบพระภิกษุผู้เป็นเพื่อนร่วมวัด แต่วิธีแก้ปัญหานี้เอง ซึ่งเขาใช้เพื่อรักษาตัวในขณะนี้ จะถูกศัตรูเปลี่ยนให้กลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้เขาทุกข์ทรมานยิ่งขึ้นในไม่ช้า เพราะศัตรูจะโจมตีบ่อยขึ้นและรุนแรงขึ้นต่อผู้ที่มันได้เรียนรู้จากประสบการณ์ว่า จะหันหลังให้มันทันทีที่การต่อสู้เริ่มขึ้น และผู้ที่แสวงหาความรอดไม่ใช่จากชัยชนะหรือการต่อต้าน แต่จากการหนีไป ; จนกระทั่งเขาค่อยๆ ห่างไกลจากห้องขังของตนเอง และเริ่มลืมจุดมุ่งหมายหลักของการเรียกของเขา ซึ่งคือการแสวงหาความบริสุทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่เหนือกว่าทุกสิ่ง — ความบริสุทธิ์ที่สามารถบรรลุได้เพียงผ่านการอยู่ในห้องขังอย่างเงียบสงบและต่อเนื่อง พร้อมทั้งการรับฟังคำสอนจากพระเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง

640

□□□□□□□□
□□□□□□□□

‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□... □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

วยงาม โดยเปรียบเทียบกับหัวหอมและกระเทียม ซึ่งเมื่อลอกชั้นหนึ่งออก ก็พบว่ามีชั้นอีกชั้นที่คล้ายกันอยู่ข้างใต้ และไม่ว่าจะลอกชั้นออกกี่ครั้ง ก็ยังคงพบว่ามีชั้นอีกชั้นอยู่เสมอ

3. มันไม่หยุดตามไล่ล่าแม้กระทั่งผู้ที่หนีจากความรุ่งโรจน์ไปหลบภัยในทะเลทราย และหลีกเลี่ยงการติดต่อกับมนุษย์ทุกคน ; และยิ่งหนีจากโลกนี้ไกลเท่าไร มันก็ยิ่งโจมตีเขาอย่างรุนแรงขึ้นเท่านั้น ส่วนผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนักบวช มันพยายามชักจูงให้คนบางคนเกิดความหยิ่งยโส ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่าเขาอดทนในการทำงานและแรงงานมากกว่าใครอื่น ; คนอื่นด้วยความจริงที่ว่าเขาพร้อมที่จะเชื่อฟังมากกว่าใครอื่น ; และอีกคนด้วยความจริงที่ว่าเขาถ่อมตนมากกว่าใครอื่น คนหนึ่งถูกล่อลวงด้วยเหตุที่ความรู้ของเขาลึกซึ้ง ; อีกคนหนึ่งด้วยเหตุที่ใช้เวลานานในการอ่านหนังสือ ; และอีกคนหนึ่งด้วยเหตุที่เขารักษาการตื่นเฝ้าเป็นเวลานาน และสำหรับแต่ละคน ความทุกข์นี้พยายามทำร้ายเขาผ่านคุณธรรมของเขาเอง โดยตั้งอุปสรรคเพื่อนำไปสู่ความพินาศในสิ่งเดียวกันที่นำไปสู่ผลแห่งชีวิต เช่นเดียวกัน สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะเดินบนทางแห่งความศรัทธาและความสมบูรณ์แบบ ศัตรูผู้ใส่ร้ายก็ไม่เคยละเลยที่จะซ่อนกับดักแห่งความหลงผิดไว้ เช่นเดียวกับบนทางที่พวกเขาเองกำลังเดินอยู่ ตามคำกล่าวของดาวิดผู้ได้รับพระพร : ‘บนทางนี้ซึ่งข้าพเจ้าได้เดินมา พวกเขากลับซ่อนกับดักไว้สำหรับข้าพเจ้า’ (สดุดี 141:3) – เพื่อว่าเราเอง บนทางแห่งคุณธรรมที่เรากำลังเดินตามนี้ โดยมุ่งมั่นเพื่อเกียรติยศแห่งการเรียกที่สูงส่งกว่า อาจถูกความภูมิใจในความสำเร็จของตนเองทำให้หลงระเริงจนสะดุดล้ม และเมื่อติดอยู่ในกับดักแห่งความหยิ่งยโส ก็ล้มลง โดยเท้าของจิตวิญญาณเราถูกผูกมัดไว้ ดังนั้นจึงเกิดขึ้นว่า แม้เราจะยังไม่ถูกโจมตีของศัตรูเอาชนะ แต่กลับถูกความสูงส่งของชัยชนะเหนือเขาเองเอาชนะไป

4. ความปรารถนาอื่น ๆ เมื่อถูกเอาชนะแล้ว ก็จะจางหายไป และเมื่อถูกปราบปราม ก็จะอ่อนแอลงทุกวัน ๆ เช่นเดียวกัน เมื่ออยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานที่หรือเวลา ความปรารถนาเหล่านั้นก็จะหมดแรงและสงบลง หรือในทุกด้าน เนื่องจากความขัดแย้งกับคุณธรรมที่ตรงข้ามกับมัน จึงทำให้การป้องกันและหลีกเลี่ยงความปรารถนาเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น แต่ความปรารถนานี้ เมื่อถูกโค่นล้มลง ก็จะลุกขึ้นต่อสู้ด้วยความดุร้ายยิ่งขึ้น ; และเมื่อคิดว่ามันได้สิ้นลมหายใจแล้ว ผ่านความตายของมันเอง มันกลับมีชีวิตชีวา แข็งแรง และทรงพลังยิ่งขึ้น ความหลงใหลอื่น ๆ จะกดขี่เพียงผู้ที่มันได้เอาชนะในสงครามเท่านั้น ; แต่ความหลงใหลนี้กลับกดดันผู้พิชิตมันอย่างดุเดือดยิ่งขึ้น และยิ่งมันถูกโจมตีอย่างรุนแรงเท่าไร มันก็ยิ่งต่อสู้กลับอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น ด้วยความปรารถนาที่จะยกย่องตนเองในโอกาสที่มันชนะตัวเองได้

646

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ จุดนี้ ความเจ้าเล่ห์อันแยบยลของศัตรูจึงถูกเปิดเผย : ด้วยกลอุบายของเขา นักรบของพระคริสต์จึงถูกยิงด้วยลูกศรของตนเอง หลังจากที่ศัตรูเองไม่อาจเอาชนะเขาด้วยอาวุธของตนเองได้

5. ความปรารถนาอื่น ๆ ดังที่เราได้กล่าวไว้แล้ว จะสงบลงด้วยอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างออกไป ; พวกมันยังจะลดลงและหมดแรงเมื่อวัตถุแห่งบาป หรือโอกาสที่จะทำบาป หรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดบาป ถูกกำจัดออกไป ; แต่ความปรารถนานี้กลับแทรกซึมเข้าไปแม้ในทะเลทรายกับผู้ที่หลบหนีไปยังที่นั่นเพื่อหลีกหนีมัน และไม่เกรงกลัวสภาพแวดล้อมใด ๆ เช่นเดียวกับที่มันไม่ลดทอนความรุนแรงแม้เมื่อวัตถุแห่งความปรารถนาถูกนำออกไปจากสายตา ; เพราะมันดึงพลังมาจากที่อื่นใดไม่ได้นอกจากความสำเร็จในคุณธรรมของบุคคลที่มันโจมตีเอง – ความปรารถนาอื่น ๆ อย่างที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ บางครั้งจะอ่อนลงและจางหายไปตามกาลเวลา ; แต่สำหรับความปรารถนานี้ การผ่านพ้นของเวลาไม่เพียงแต่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย แต่ยังรวบรวมเชื้อเพลิงเพิ่มเติมเพื่อความหยิ่งยโสของมันอีกด้วย

6. สุดท้าย ความหลงใหลอื่น ๆ ที่ขัดแย้งกับคุณธรรมที่ตรงข้ามและทำสงครามอย่างเปิดเผยเหมือนในกลางวันแสก ๆ จึงง่ายกว่าที่จะเอาชนะและป้องกัน ; ส่วนความหลงใหลนี้ ซึ่งแทรกตัวเข้ามาอยู่ระหว่างคุณธรรมและผสมผสานเข้ากับกลุ่มของเรา ต่อสู้ราวกับอยู่ในความมืดของคืน และล่อลวงเราอย่างโหดร้ายยิ่งขึ้น เพราะเราทั้งไม่คาดคิดและไม่กลัวการโจมตีของมัน

7. เราได้อ่านว่า เฮเซคียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้มีความชอบธรรมอย่างสมบูรณ์ในทุกเรื่อง ถูกโค่นล้มด้วยลูกศรแห่งความหยิ่งยโสเพียงลูกเดียว ; และผู้ที่ด้วยคำอธิษฐานเพียงครั้งเดียว สามารถทำให้ทหารอัสซีเรีย 185,000 นายถูกสังหารได้ กลับถูกพ่ายแพ้ด้วยความรักในเกียรติยศที่ว่างเปล่า , – ผู้ที่แม้ขีดจำกัดของชีวิตและวันตายของเขาจะถูกกำหนดโดยพระบัญชาของพระเจ้า แต่กลับได้รับพระกรุณาให้ยืดอายุชีวิตออกไปอีก 15 ปี ผ่านคำอธิษฐานของเขาเอง ซึ่งได้รับการยืนยันด้วยการถอยหลังของดวงอาทิตย์ 10 องศา ; เขา หลังจากได้รับหลักฐานแห่งคุณธรรมเช่นนี้และสัญญาณแห่งพระกรุณาของพระเจ้าต่อเขาแล้ว กลับสูญเสียทุกสิ่งไปเพราะการกระทำเพียงครั้งเดียวที่เกิดจากความหยิ่งยโสและการยกย่องตนเอง , สูญเสียทุกสิ่งไป ไม่เพียงแต่ตัวเขาเอง แต่ยังทำให้ประชาชนทั้งชาติต้องเผชิญกับความโกรธของพระเจ้า —ความโกรธที่รุนแรงถึงขนาดว่า เมื่อเขาถ่อมตัวลงและเริ่มวิงวอนพระเจ้าร่วมกับประชาชนทั้งชาติ เขาสามารถวิงวอนได้เพียงว่า ความโกรธนี้อย่าได้เกิดขึ้นในช่วงชีวิตของเขาเอง (2 ราชา 20; 2 พงศาวดาร 32)

647

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□ □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

14.

15.

16.

□□□

21.

‘’(66:2)

22.

—

—

,

–

;

‘

’,

;

23. □□□□

□□□

‘□□□

□□□

□□□

□□□

8. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

16.
□□□

19. □□□□

□□□

□□□

□□□

6.

□□□

□□; □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

(– Collect. 18. 14).

11. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

(– Own. 18, 16)

8. □□□□

□□□

5. □□□□

‘□□’
; □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

7. □□□□

8. □□□□

11. ? –
;
:
‘ ’ (11:24)
(18:19) – (17:20) – (11:8) – (29:15) – (58:6–9)
;
:
‘ ; ; ’(11:9–10)
12.

□□□

งตนเอง การสารภาพว่าพระเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือเพียงผู้เดียวที่พร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือ – ความเชื่อและความหวังว่าพระองค์จะช่วยเหลือผู้ที่กล่าวคำอธิษฐานนี้ และปลดปล่อยเขาจากความทุกข์ทั้งปวง ผู้ใดที่ร้องเรียกพระเจ้าด้วยคำเหล่านี้อย่างไม่หยุดยั้ง จะรับรู้และรู้สึกในใจอย่างลึกซึ้งว่าพระเจ้าทรงอยู่ร่วมกับตน และหันไปหาพระองค์ดั่งบิดาด้วยใจที่เต็มเปี่ยมด้วยความรักของลูก – และด้วยเหตุนี้จึงได้รับความคุ้มครอง ที่พักพิง และการป้องกันจากพระเจ้า และด้วยวิธีนี้ คำอธิษฐานสั้นๆ นี้จึงกลายเป็นกำแพงที่ไม่อาจถูกทำลายได้ต่อการโจมตีของปีศาจ – เป็นผู้ขจัดเสียงรบกวนของความคิด ผู้ปฏิเสธความคิดชั่วร้าย ผู้ควบคุมแรงกระตุ้นทางอารมณ์ และผู้หล่อเลี้ยงความโน้มเอียงที่ดีทั้งหมดในใจ

บรรดาผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณยังได้สั่งสอนเราว่า : หากความอยากกินอย่างไม่รู้จักพอรบกวนคุณในรูปแบบต่าง ๆ ให้ร้องขึ้นว่า : ‘โอ้พระเจ้า โปรดฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของข้าพระองค์ ; โอ้พระผู้เป็นเจ้า โปรดรีบมาช่วยข้าพระองค์ ’; – หรือหากท่านรู้สึกว่าจำเป็นต้องถือศีลอดอย่างเคร่งครัดเพื่อควบคุมเนื้อหนัง และไม่หวังว่าจะสามารถควบคุมตนเองได้ จงอธิษฐานว่า : ‘โอ้พระเจ้า โปรดฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของข้าพระองค์ ’ และอื่นๆ อีกมากมาย หากจิตวิญญาณแห่งความสิ้นหวังทรมานท่าน และความเศร้าโศกกัดกินท่าน จนทำให้ท่านไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อันเหมาะสมใดๆ ได้ จงกล่าวว่า : ‘โอ้พระเจ้า โปรดฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของข้าพระองค์ ’; – หรือหากความสุขทางจิตวิญญาณบางอย่างมาเยือนจิตวิญญาณของท่าน และท่านต้องการรักษาและเพิ่มพูนมัน ให้กล่าวคำเดียวกันนี้ : ‘โอ้พระเจ้า โปรดฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของข้าพเจ้า ’ หากความปรารถนาทางกายเกิดขึ้นด้วยความหวานที่ล่อลวง – และคุณกลัวว่าไฟนี้อาจเผาทำลายดอกไม้หอมของความบริสุทธิ์ – จงร้องขึ้นว่า : ‘โอ้พระเจ้า โปรดฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของข้า ’ และต่อไป ; หรือหากความสงบและความเย็นสบายได้เข้ามาในร่างกายของท่าน และท่านปรารถนาให้สภาพที่ดีนี้คงอยู่ หรือคงอยู่ในตัวท่านตลอดไป จงกล่าวซ้ำด้วยความมุ่งมั่นยิ่งขึ้น : ‘โอ้พระเจ้า โปรดฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของข้า ’ และต่อไป ดังนั้น ในทุกความต้องการทางจิตวิญญาณ จงท่องคำอธิษฐานนี้ซ้ำๆ ; และมันจะเป็นทางออกให้คุณพ้นจากทุกสิ่งชั่วร้าย และเป็นเครื่องคุ้มครองทุกสิ่งดีงามภายในตัวคุณ ดังนั้น จงให้คำอธิษฐานนี้ก้องกังวานอยู่เสมอในใจคุณ ; ในทุกงานและทุกการรับใช้ , บนทางเดินและขณะรับประทานอาหาร , เมื่อคุณจะนอนลงและเมื่อตื่นขึ้น , อย่าหยุดท่องบทสั้นนี้และเรียนรู้จากมัน จนกระทั่งผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง คุณจะคุ้นเคยกับการท่องมันแม้ในยามหลับ

15. ผลของสิ่งนี้จะเป็นว่า ก่อนอื่นใด คุณจะทิ้งความมั่งคั่งของความคิดส่วนตัวทั้งหมดไป และเมื่อถูกยึดมั่นด้วยความสามัคคีของบทนี้ คุณจะคุ้นเคยมากขึ้นเรื่อยๆ

704

10. –

1.

‘

“”

“”: “” “:

;

□□□

□□□

□□□

‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□; □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□; □□□□□□□□□□

□□□

‘□□□

□□□

‘□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ – □□□□□□□□□□□□□□□□ ‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□—
□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

23. □□□□

28.

29. —;

‘’ (2:3)

‘’ (9)

‘’ (2 3:18) “” “‘’” (1 12:3)

(,) ()

(–)

31.

□□□

38. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

53. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

85. ‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

96. □□□□

104.

105.

106. ‘!’ – (); ‘’(68:4)

107. (–

108.

109. — —

110. ‘’ ‘’(11:12)

111.
□□□

□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□

□□□

123. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

ดชั่วร้ายทุกประการ และทำให้เราสามารถแยกแยะคำพูดของศัตรูได้ (อาจหมายถึงธรรมชาติของความคิดโดยทั่วไป —ว่ามันคืออะไร — หรือแผนการและเล่ห์กลของศัตรูเมื่อพวกเขาปลูกฝังความคิดเหล่านี้) และได้สัมผัสประโยชน์ของคำอธิษฐานและความมีสติ ‘แต่ด้วยตาของท่านเอง ท่านจะเห็นผลกรรมของผู้ทำบาป’— ในความคิด ท่านเองจะ ‘เห็น’ และเข้าใจ (สดุดี 90:8) ดังที่ผู้ประพันธ์สดุดีผู้ได้รับพระพรคือดาวิดได้กล่าวไว้

155. หากเป็นไปได้ ให้เราจดจำความตายอย่างไม่หยุดยั้ง : เพราะจากความจดจำนี้ จะก่อให้เกิดการละทิ้งความกังวลและความว่างเปล่าทั้งปวง การรักษาจิตใจและการอธิษฐานอย่างไม่หยุดยั้ง การหลุดพ้นจากร่างกายและการรังเกียจบาป ; และหากพูดตามความจริงแล้ว คุณธรรมเกือบทุกประการที่มีชีวิตและกระตือรือร้น ล้วนไหลมาจากสิ่งนี้ ดังนั้น หากเป็นไปได้ ขอให้เราปฏิบัติสิ่งนี้อย่างไม่หยุดยั้ง เหมือนกับการหายใจของเรา

156. หัวใจที่หลุดพ้นจากความฝันอย่างสมบูรณ์ จะเริ่มก่อให้เกิดความคิดอันศักดิ์สิทธิ์และลึกลับ ซึ่งเล่นสนุกภายในมัน เหมือนกับปลาที่เล่นสนุกและโลมาที่กระโดดในทะเลที่สงบ สายลมอ่อนๆ ก่อให้เกิดคลื่นในทะเล และห้วงลึกของหัวใจก็ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ปลุกเร้า “และเพราะท่านเป็นบุตร” อัครสาวกกล่าว “พระเจ้าจึงทรงส่งพระวิญญาณของพระบุตรของพระองค์เข้ามาในหัวใจของท่าน เพื่อร้องว่า ‘อับบา พ่อ*!’*” (กาลาเทีย 4:6)!

157. ทุกนักบวชจะสงสัยและลังเลเกี่ยวกับการเริ่มปฏิบัติทางจิตวิญญาณ ก่อนที่จิตใจของเขาจะสงบลง — ไม่ว่าจะเพราะเขายังไม่เห็นความงามของมัน หรือเพราะแม้จะเห็นแล้ว แต่เขาก็ไม่มีกำลังที่จะตัดสินใจปฏิบัติได้ เนื่องจากขาดความกระตือรือร้น แต่ความลังเลนี้จะหายไปอย่างไม่ต้องสงสัยทันทีที่เขาเริ่มปฏิบัติในการรักษาจิตใจ ซึ่งเรียกว่า “ปัญญาทางจิต” หรือ “ปัญญาที่ทำงานของจิตใจ” เพราะเมื่อนั้นเขาจะพบทางนั้น ผู้ซึ่งตรัสว่า : “เราคือทางนั้น การฟื้นคืนชีพ และชีวิต” (ยอห์น 14:6)

158. เขาจะลังเลอีกครั้ง เมื่อเห็นเหวลึกแห่งความคิดและฝูงเด็กทารกบาบิโลน ; แต่พระคริสต์ก็ขจัดความลังเลนี้ด้วย หากเราตั้งจิตไว้กับพระองค์อย่างต่อเนื่อง และทิ้งเด็กทารกบาบิโลนไป โดยทุบพวกเขาให้แตกสลายกับหินนี้ (สดุดี 136:9), – เพื่อบรรลุตามพระประสงค์ของพระองค์ต่อพวกเขา (ความโกรธของพระองค์ต่อพวกเขา) ดังที่ได้กล่าวไว้ เพราะดังที่ผู้ทรงปัญญาตรัสว่า ‘จงรักษาพระบัญญัติไว้ อย่าให้คำลวงหลุดออกมา’ (ปัญญาจารย์ 8:5) และพระเจ้าตรัสว่า : ‘หากไม่มีเรา ท่านก็ไม่สามารถทำอะไรได้’ (ยอห์น 15:5)

159. ผู้ที่ปฏิบัติความถือศีลอดอย่างแท้จริงนั้นคือนักบวชที่แท้จริง และผู้ถือศีลอดอย่างแท้จริงคือผู้ที่มีใจเป็นนักบวช (ในใจของเขาไม่มีสิ่งใดนอกจากพระเจ้า)

749

160. □□□□

□□□

171. “” “” “” “”

172. ;

173. :

174.

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

คำสอนของผู้อื่น และประสบการณ์ส่วนตัวของตนเอง ได้ช่วยให้ผู้มีจิตใจที่มั่นคงเข้าใจเรื่องนี้

189. จงผสมผสานความมีสติกับลมหายใจและพระนามของพระเยซู หรือความคิดถึงการตายและความถ่อมใจ; เพราะทั้งสองสิ่งนี้นำประโยชน์อันยิ่งใหญ่มา

190. พระเจ้าตรัสว่า: ‘จงเรียนรู้จากเรา เพราะเราใจอ่อนโยนและถ่อมใจ’ (มัทธิว 11:29).

191. พระเจ้ายังตรัสว่า: ‘เพราะผู้ใดที่ถ่อมตัวลงเหมือนเด็กน้อยนี้ ก็เป็นผู้ใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์’ (มัทธิว 18:4); ‘แต่ผู้ใดที่ยกตัวขึ้น ก็จะถูกทำให้ถ่อมตัวลง’ (ลูกา 18:14). – “จงเรียนรู้จากเรา” พระองค์ตรัสไว้ และท่านเห็นหรือไม่ว่าเราควรเรียนรู้สิ่งใด? นั่นคือความถ่อมตน พระบัญญัติของพระองค์คือชีวิตนิรันดร์ และพระบัญญัตินี้คือความถ่อมตน ดังนั้น ผู้ใดที่ไม่ถ่อมตน ก็ย่อมหลุดพ้นจากชีวิต และจะพบตัวเองอยู่ในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับชีวิตอย่างแน่นอน

192. หากทุกคุณธรรมเกิดจากจิตและร่างกาย และหากจิตและร่างกาย — ซึ่งตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้แล้ว เป็นเครื่องมือที่ทำให้ทุกคุณธรรมสำเร็จ — เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น; แล้วเมื่อเราโอ้อวดและภูมิใจในความงามของจิตและร่างกายที่ไม่ได้เป็นของเราเอง เราไม่ได้กำลังกระทำด้วยความโง่เขลาที่สุดหรือ? และสิ่งนี้ยิ่งเป็นจริงมากขึ้น เพราะเมื่อเราพึ่งพาความภูมิใจเหมือนพึ่งพาต้นกก เราจึงตั้งตัวต่อต้านพระเจ้า ผู้มีความยิ่งใหญ่ไม่มีขอบเขต ซึ่งทำให้เราต้องรับความไม่พอใจอันน่าสะพรึงกลัวที่สุดของพระองค์ลงบนหัวเราเอง ด้วยความไม่เชื่อฟังและความโง่เขลาที่สุดของเรา เพราะ ‘พระเจ้าทรงต่อต้านผู้ภูมิใจ’ (ยากอบ 4:6) แทนที่จะเลียนแบบพระเจ้าในความถ่อมตัว ด้วยความอวดดีและคำพูดหลอกลวงอันว่างเปล่าของเรา เรากลับเข้าเป็นพันธมิตรกับศัตรูที่ดุร้ายที่สุดของพระเจ้า คือมารผู้หยิ่งยโส นั่นคือเหตุผลที่อัครทูตกล่าวว่า: ‘คุณมีอะไรที่คุณไม่ได้รับมา?’ (1 โครินธ์ 4:7)? คุณสร้างตัวคุณเองหรือ? หากเป็นเช่นนั้น คุณก็ได้รับร่างกายและจิตวิญญาณจากพระเจ้า — ซึ่งทุกคุณธรรมมีอยู่จากสิ่งนั้น ในสิ่งนั้น และผ่านสิ่งนั้น — แล้ว “คุณจะอวดอ้างอะไรได้ เพราะคุณไม่ได้ได้รับมันมา” (ที่เดียวกัน)? เพราะพระเจ้าได้ประทานทุกสิ่งนี้ให้แก่คุณแล้ว

193. การชำระใจ ซึ่งทำให้ความถ่อมตัวและทุกพรที่มาจากเบื้องบนมีอยู่ในตัวเรา คือการรับประกันว่าความคิดที่เป็นอันตรายจะไม่ถูกอนุญาตให้เข้าสู่จิตวิญญาณเลย

194. การรักษาใจ ซึ่งดำเนินการด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าและเพื่อพระเจ้าองค์เดียว เมื่อตั้งมั่นในจิตวิญญาณแล้ว จะประทานปัญญาให้ใจเพื่อปฏิบัติกิจการตามพระเจ้า นอกจากนี้ยังประทานความสามารถอันไม่เล็กน้อยแก่ผู้รับ

756

195.

‘’, 28:36)

(

(

(

;

196.

197. ;

:

‘’(3:9)

198. :

;

’ :

‘’

199.

200.

‘’ (33:12) –

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

ให้มากยิ่งขึ้น หลายคนในขณะที่หลั่งน้ำตาเพื่อสำนึกผิดในบาปของตน ได้ลืมวัตถุประสงค์ของน้ำตาเหล่านั้น และเมื่อถูกความปรารถนาครอบงำ ก็หลงทาง (จากทางที่ถูกต้อง หรือสูญเสียสติ)

9. จงยืนหยัดด้วยความอดทนและอธิษฐานอย่างจริงใจ โดยละทิ้งสิ่งรบกวนจากความกังวลทางโลกและความคิดทั้งปวง ; เพราะสิ่งเหล่านั้นรบกวนและก่อความวุ่นวายให้ท่าน พยายามขัดขวางความมุ่งมั่นในการอธิษฐานของท่าน

10. เมื่อปีศาจเห็นว่าใครนั้นมีความกระตือรือร้นและจริงใจในการสวดมนต์อย่างที่ควรจะเป็น พวกมัน (ระหว่างการสวดมนต์) จะปลูกฝังความคิดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงในใจเขา ราวกับว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งจำเป็น (และถอนตัวไป), แต่ไม่นานหลังจากนั้น พวกมันก็ปลุกความทรงจำนั้นขึ้นมาอีกครั้ง กระตุ้นให้จิตใจพิจารณาเรื่องนั้น (หากเป็นคำถาม ก็ให้หาคำตอบ ; หากเป็นเรื่อง ก็ให้พยายามได้มา); และเขา เมื่อไม่พบสิ่งที่แสวงหา ก็รู้สึกหงุดหงิดและเศร้าโศก แล้ว เมื่อเขา (ผู้อุทิศตนในการสวดมนต์ด้วยความกระตือรือร้นนี้) ยืนขึ้นเพื่อสวดมนต์ พวกมันก็เตือนเขาถึงสิ่งที่เขาเคยคิดถึงและสิ่งที่เขาเคยแสวงหา ทำให้เขาหันความสนใจกลับไปยังเรื่องนั้นอีกครั้ง (ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไขมาก่อน) จนทำให้การสวดมนต์ของเขาไร้ผล

11. พยายามทำให้จิตใจของคุณหูหนวกและปากใบ้ระหว่างการสวดมนต์ ; และคุณก็จะสามารถสวดมนต์ได้อย่างถูกต้อง

12. เมื่อความล่อลวงมาเยือนคุณ หรือคุณถูกยั่วยุจากคำคัดค้านของใครบางคน — จนทำให้คุณโกรธต่อผู้ที่คัดค้านคุณ หรือแม้กระทั่งพูดคำที่ไม่เหมาะสม ; จงระลึกถึงคำอธิษฐานของคุณและคำพิพากษาที่เกิดขึ้นระหว่างนั้น (ต่อคุณในจิตสำนึกของคุณต่อหน้าพระเจ้า) – และความวุ่นวายภายในตัวคุณก็จะสงบลงทันที

13. ไม่ว่าคุณจะทำอะไรเพื่อตอบโต้พี่น้องที่ทำผิดต่อคุณ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะกลายเป็นอุปสรรค (ก่อความรบกวน) ต่อคุณในระหว่างการสวดมนต์

14. การอธิษฐานคือกิ่ง (ของต้นไม้) แห่งความอ่อนโยนและความไม่โกรธ

15. การสวดมนต์คือการแสดงออก (การปรากฏ) ของความสุขและความขอบคุณ

16. การอธิษฐานคือยาแก้ความเศร้าและความท้อแท้

17. ‘ไปขายทรัพย์สินของคุณแล้วให้คนจน ’ (มัทธิว 19:21), และแบกไม้กางเขนของคุณแล้วปฏิเสธตัวเอง (– 16:24), เพื่อที่คุณจะได้อธิษฐานโดยไม่ถูกรบกวน

18. หากท่านต้องการถวายคำอธิษฐานเพื่อสรรเสริญ จงปฏิเสธตนเองขณะอธิษฐาน และแม้จะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างที่สุด จงอดทนเพื่อประโยชน์แห่งการอธิษฐาน

19. ไม่ว่าความทุกข์ยากใดที่คุณต้องทนรับ จงอดทน ; แล้วคุณจะได้รับผลจากสิ่งนี้ในระหว่างการอธิษฐาน

763

20. □□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□□□

41.

42.

43. (–)

44.

45. (

)

46.

47. ; (

)

48. ( )

49. –

– ‘’ (2:15)

(

)

ับการคุ้มครอง ? มิฉะนั้น ท่านจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากคำอธิษฐานของท่านเลย

50. ทุกความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเราและวิญญาณชั่วร้ายนั้น เกิดขึ้นด้วยเหตุผลเดียวคือการอธิษฐานทางจิตวิญญาณ เพราะสิ่งนี้ขัดแย้งอย่างสิ้นเชิงและทนไม่ได้สำหรับพวกมัน ในขณะที่สำหรับเรา มันเป็นทางนำไปสู่ความรอดและเป็นประโยชน์

51. ทำไมปีศาจจึงพยายามใช้อิทธิพลของตนเพื่อปลุกเร้าความตะกละ ความผิดศีลธรรม ความโลภ ความโกรธ ความแค้น และกิเลสอื่น ๆ ในตัวเรา ? เพื่อให้จิตใจที่ถูกทำให้มัวหมองโดยอารมณ์เหล่านั้น ไม่สามารถอธิษฐานได้ตามที่ควร ; เพราะอารมณ์ของธรรมชาติที่ไร้เหตุผลของเรา เมื่อเริ่มทำงาน (ถูกกระตุ้นให้เคลื่อนไหว) จะไม่ยอมให้จิตใจทำงานอย่างมีเหตุผล

52. เราปฏิบัติคุณธรรมเพราะธรรมชาติเรียกร้องให้เราทำเช่นนั้น ; เราเชื่อฟังธรรมชาติเพื่อพระวจนะผู้ทรงสร้างมันขึ้นมา – (พระเจ้า) อย่างไรก็ตาม พระวจนะนี้มักปรากฏแก่เรา (ถูกประทับไว้อย่างชัดเจนในจิตสำนึกของเรา) เมื่อเราอยู่ในภาวะการอธิษฐาน

53. สภาวะแห่งการสวดมนต์คือสภาพจิตใจที่ปราศจากความหลงใหล ซึ่งผ่านความรักอันสูงสุด ยกระดับจิตใจที่ฉลาดและมีจิตวิญญาณให้สูงขึ้นสู่ความสูงส่ง

54. ผู้ที่ต้องการสวดภาวนาอย่างแท้จริง ไม่เพียงต้องควบคุมความโกรธและความใคร่ได้ แต่ยังต้องหลุดพ้นจากความคิดที่เต็มไปด้วยความหลงใหลทุกประการด้วย

55. ผู้ใดที่รักพระเจ้า จะสนทนากับพระองค์เสมอเหมือนสนทนากับบิดา โดยหันหลังให้ทุกความคิดที่เต็มไปด้วยความหลงใหล

56. ไม่ใช่ทุกคนที่บรรลุถึงความไม่หลงใหลในกิเลสแล้วจะกำลังสวดภาวนาอย่างแท้จริง ; เพราะบุคคลเช่นนั้นอาจยังคงถูกครอบงำด้วยความคิดธรรมดา (เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ โดยไม่มีความเคลื่อนไหวของกิเลส) และถูกเบี่ยงเบนความสนใจด้วยเรื่องราวของสิ่งเหล่านั้น (อาจเป็นภาพของสิ่งเหล่านั้นและการผสมผสานต่างๆ ของมัน) – และด้วยเหตุนี้จึงอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า (ไม่มีความกระสับกระส่ายจากความหลงใหล แต่จิตใจกำลังฝันกลางวัน)

57. แต่แม้เมื่อจิตใจไม่ค้างอยู่กับความคิดเรียบง่ายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ก็ยังไม่ได้หมายความว่าได้ถึงภาวะของการสวดมนต์แล้ว เพราะจิตใจนั้นอาจกำลังจดจ่ออยู่กับการใคร่ครวญ (เชิงปรัชญา) เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น และกำลังศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสิ่งเหล่านั้น แม้ว่าทั้งหมดนี้จะเป็นการคิดเชิงนามธรรม แต่เนื่องจากเป็นการคาดเดาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ

767

□□□

□□□

□□□

□□□

99.

100.

101.

102.

103.

104.

105.

106.

107.

108.

□□□

□□□

133.

134. –

135. ‘;

:

;

’, (17, 38–39).

136.

(12:4)

137.

()

138.

139.

140.

141.

()

142. ()?

—

□□□

151.
‘’ (18:10)
:
‘’ (6:7)

152.
(44)

153.
()[73]

154. ; (1, 16)

155. ; (1, 17).

156. ; (1:19).

157. ‘’ (12:12)
(4:2; 6:18) ‘’ (1 2:8)
(1:20)

[73] –
‘’

158. □□□□

□□□

□
□□□

และไม่หลงไป ซึ่งมักเป็นกรณีของความคิดที่ควบคุมไม่ได้ของผู้ที่ประมาท (2, 236)

2. เกี่ยวกับวิญญาณชั่วทั้งแปด

1. เกี่ยวกับความตะกละ

1. จุดเริ่มต้นของผลผลิตคือดอกไม้ และจุดเริ่มต้นของชีวิตที่กระตือรือร้นคือการควบคุมตนเอง
2. ผู้ที่ควบคุมความอยากอาหารได้จะลดความปรารถนาลง ส่วนผู้ที่ถูกความตะกละครอบงำจะเพิ่มความปรารถนาทางกามารมณ์ให้มากขึ้น
3. ต้นกำเนิดของคำพูดคืออามาลิก และต้นกำเนิดของความปรารถนาคือความตะกละ
4. ไม้คือเชื้อเพลิงสำหรับไฟ และอาหารคือสิ่งที่เลี้ยงท้อง
5. ไม้ฟืนจำนวนมากก่อให้เกิดเปลวไฟอันยิ่งใหญ่ ส่วนอาหารที่อุดมสมบูรณ์ก็หล่อเลี้ยงความใคร่
6. เปลวไฟจะดับลงเมื่อเชื้อเพลิงหมดไป ส่วนการขาดแคลนอาหารจะทำให้ความใคร่เหือดแห้ง
7. ความอยากอาหารก่อให้เกิดการไม่เชื่อฟัง ส่วนรสหวานของมันได้ขับไล่เราออกจากสวรรค์
8. อาหารอร่อยทำให้คอชื่นใจ แต่ก็เลี้ยงหนอนแห่งความใคร่ที่เติบโตไม่หยุดยั้งด้วย
9. ท้องว่างทำให้คนพร้อมสำหรับการเฝ้าระวังในการสวดมนต์ ส่วนท้องอิ่มกลับทำให้คนหลับลึก
10. ความมีสติและการใคร่ครวญมาพร้อมกับการอดอาหาร ส่วนชีวิตที่อุดมสมบูรณ์และพึงพอใจกลับทำให้จิตใจจมลงสู่การหลับลึก
11. การสวดมนต์ของผู้ถือศีลอดนั้นเหมือนลูกนกอินทรีที่บินสูงขึ้นไปในท้องฟ้า ส่วนการสวดมนต์ของผู้ที่กินอิ่มแล้วจะตกลงสู่พื้นดิน เนื่องจากถูกความอิ่มท้องกดทับ
12. จิตใจของผู้ถือศีลอดเป็นดั่งดาวสว่างในท้องฟ้าแจ่มใส ส่วนจิตใจของผู้ที่กินอิ่มแล้วนั้นมืดครึ้มดั่งท้องฟ้าในคืนไร้จันทร์
13. หมอกปกปิดแสงแดด ส่วนไอน้ำหนาจากอาหารที่กินแล้วทำให้จิตใจมัวหมอง
14. กระจกที่หมองมัวไม่สามารถสะท้อนภาพที่ชัดเจนได้ ; และพลังของจิตใจที่ถูกความตะกละบดบัง ก็ไม่อาจรับรู้ถึงพระเจ้าได้
15. ดินที่ทิ้งไว้ไม่เพาะปลูกเป็นเวลานานจะเกิดหนามขึ้น ; และจิตใจของผู้กินมากจะก่อให้เกิดความคิดที่น่าอับอาย
16. เช่นเดียวกับที่ไม่อาจพบกลิ่นหอมในมูลสัตว์ เช่นนั้นเอง ในตัวผู้กินมากก็ไม่มีกลิ่นหอมแห่งการใคร่ครวญ
17. ดวงตาของผู้กินมากแสวงหาการเลี้ยงฉลอง ส่วนดวงตาของผู้รู้จักพอแสวงหาการรวมตัวของผู้มีปัญญา
18. จิตวิญญาณของผู้กินมากนับวันระลึกถึงผู้พลีชีพ ส่วนจิตวิญญาณของผู้รู้จักพอเพียงเลียนแบบวิถีชีวิตของพวกเขา
19. นักรบที่ขี้ขลาดจะสั่นสะท้านเมื่อได้ยินเสียงแตรที่ประกาศก

782

□□□□□
□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

26. □□□□

□□□

6. □□□□

18. □□□□

24. ดังนั้น ให้เราเริ่มละทิ้งความสุขในปัจจุบัน ; ให้เราไม่สนใจทรัพย์สินและเงินทอง รวมถึงทุกสิ่งที่ดึงดูดเราและทำให้ความคิดของเราจมลง เหมือนในพายุ ให้เราทิ้งสัมภาระลง เพื่อที่ผู้บังคับเรือ — จิตใจ — และผู้โดยสาร — ความคิดของเรา — จะได้รอดพ้น หากผู้เดินเรือในทะเลระหว่างพายุไม่สนใจสินค้าที่บรรทุก และด้วยมือของตนเอง ทิ้งแม้ของมีค่าลงทะเล โดยวางทรัพย์สินไว้ต่ำกว่าชีวิตเอง แล้วทำไมเราจึงไม่เพิกเฉยต่อสิ่งที่ลากจิตวิญญาณลงสู่เหวเพื่อชีวิตที่ดีกว่า ? ทำไมความเกรงกลัวต่อพระเจ้าของเราจึงไม่เท่ากับความเกรงกลัวต่อทะเลของพวกเขา ? พวกเขา ด้วยความรักต่อชีวิตชั่วคราวนี้ จึงไม่ให้ความสำคัญมากนักต่อการสูญเสียสิ่งที่กำลังพกพา ; แต่เรา แม้จะอ้างว่าปรารถนาชีวิตนิรันดร์ ก็ยังไม่ยอมละทิ้งแม้แต่สิ่งเล็กน้อย แต่กลับตัดสินใจที่จะพินาศไปพร้อมกับภาระที่ไร้ค่า แทนที่จะได้รับการช่วยเหลือด้วยการละทิ้งมัน – ดังนั้น ฉันจึงวิงวอนท่าน ให้เราทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไป นักมวยปล้ำไม่ขึ้นสังเวียนในสภาพสวมเสื้อผ้า กฎของการมวยปล้ำกำหนดให้พวกเขาต้องแข่งขันในสภาพเปลือยในสังเวียน ไม่ว่าจะร้อนหรือหนาว พวกเขาก็ขึ้นสังเวียนในสภาพนั้น โดยทิ้งเสื้อผ้าไว้ข้างนอกสังเวียน หากใครในหมู่พวกเขาปฏิเสธที่จะถอดเสื้อผ้า ก็ต้องปฏิเสธที่จะแข่งขันด้วย แต่เรา ซึ่งได้สาบานว่าจะต่อสู้ ไม่เพียงแต่ไม่ทิ้งเสื้อผ้า (ทรัพย์สิน) ของเรา แต่ยังแบกภาระพันอย่างบนบ่า แล้วก้าวเข้าสู่สนามต่อสู้ ซึ่งทำให้ศัตรูมีโอกาสทุกทางที่จะจับเรา (2, 82–83)

25. จะต่อสู้กับวิญญาณแห่งความชั่วร้ายได้อย่างไร เมื่อด้วยเหตุนี้ การโจมตีจึงหลั่งไหลมาอย่างสะดวกจากทุกทิศทุกทาง ? จะต่อสู้กับวิญญาณแห่งความโลภได้อย่างไร เมื่อถูกเงินหลั่งไหลมาอย่างไม่ขาดสาย ? จะหนีให้พ้นจากปีศาจได้อย่างไร เมื่อถูกปลดปล่อยจากความกังวลทั้งปวง แต่กลับต้องแบกรับความกังวลนับพัน ? พระคัมภีร์กล่าวว่า : ‘ผู้เปลือยกายจะหนีในวันนั้น’ (อาโมส 2:16). ผู้ที่เปลือยคือผู้ที่ไม่ได้สวมใส่ผ้าขี้ริ้วนับไม่ถ้วนแห่งความกังวลทางโลก – ผู้ที่เปลือยคือผู้ที่มีความคิดซับซ้อนเกี่ยวกับเงินและทรัพย์สินไม่ขัดขวางความเร็วของเขา : เพราะเป็นเรื่องยาก แท้จริงแล้วเป็นไปไม่ได้ ที่ผู้มุ่งร้ายจะจับผู้เปลือยได้ (2, 83. 84).

26. คนต้องต่อสู้ในสภาพเปลือยเปล่า และไม่เพียงแต่เปลือยเปล่า แต่ยังต้องถูกเจิมด้วยน้ำมันด้วย การเปลือยเปล่าทำให้คู่ต่อสู้ไม่มีสิ่งใดที่จะจับยึดได้ ส่วนการถูกเจิมด้วยน้ำมัน แม้จะถูกจับได้ ก็ทำให้สามารถหลุดพ้นจากมือผู้จับได้ นี่คือเหตุผลที่คู่ต่อสู้พยายามโปรยดินใส่กัน เพื่อทำให้ความเรียบลื่นของน้ำมันกลายเป็นขรุขระด้วยฝุ่น ทำให้คู่ต่อสู้จับได้ง่ายขึ้นเมื่อถูกจับ

792

□□□

□, □ □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

9. □□□□

25.

26.

27.

28.

29.

30. (1, 230).

31. :
;
(1, 235).

32. :
()

33.

34.
; (1, 236).

35.
‘’ (1 13:4, 7)

36.

37.

38.

39. □□□□

□□□

15. □□□□

ดับความโกรธ ขับไล่ความเกลียดชัง ทำลายความอาฆาต ขจัดความสิ้นหวัง และเปลี่ยนความโศกเศร้าให้กลายเป็นความสุข (1, 231).

30. ได้รับการคุ้มครองในความสงบสุข ความสุขนี้คือทะเลแห่งคุณธรรม ซึ่งเหมือนไม้กางเขน ที่ทำให้กองทัพของมารที่ต่อต้านจมลง

31. จงเข้าใจด้วยว่า มีความสุขอีกชนิดหนึ่งที่ตรงข้ามกับความสุขนี้ — ความสุขที่หลอกลวง — และเมื่อถูกหลอกด้วยเงาของมัน อย่าได้สับสนระหว่างทั้งสอง ; เพราะปีศาจแม้กระทั่งปลอมแปลงของประทานทางจิตวิญญาณ เพื่อที่จะนำจิตใจไปสู่ความบ้าคลั่งด้วยการหลอกลวงด้วยภาพลวงตา ความสุขทางจิตวิญญาณเกิดขึ้นโดยไม่มีสาเหตุจากภายนอก และพบแหล่งกำเนิดอันสูงส่งที่สุดจากความเศร้าโศกเพื่อพระเจ้า

32. ความเศร้าโศกเพื่อพระเจ้าทำให้จิตวิญญาณได้รับการฟื้นฟูด้วยน้ำตา ปลูกฝังความระมัดระวังต่อความตายและการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง และค่อยๆ สอนให้เรารอคอยสิ่งเหล่านั้นด้วยความปรารถนา (1, 232).

33. ความปรารถนาที่ยังไม่ได้รับการเติมเต็มก่อให้เกิดความเศร้าโศก ; ส่วนคำอธิษฐานและการขอบคุณทำให้ความปรารถนาเหล่านั้นเหี่ยวเฉาไป

34. ความเศร้าที่ช่วยไกล่เกลี่ยจะเคลื่อนตัวระหว่างผู้ที่กำลังโกรธกัน หากผู้แรกที่กลับสู่สติได้ ยกระดับตนเองเหนือความโกรธ และยื่นมือขอโทษไปยังอีกฝ่าย เขาจะขจัดความเศร้าขมขื่นนั้นออกไป

35. ความเศร้าเป็นโรคของทั้งจิตและกาย ; มันจับจิตไว้เป็นเชลย ในขณะที่ทำให้กายเหี่ยวเฉาและทิ้งไว้เบื้องหลัง

36. ความเศร้าเกิดจากสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ (ความโชคร้าย ความโศกเศร้า ความทุกข์ใจ); จากความเศร้านั้นเอง ก็นำมาซึ่งอารมณ์หม่นหมอง (ดังคำกล่าวที่ว่า : ‘ เขาไม่อยู่ในอารมณ์ '); และจากทั้งสองสิ่งนี้ ก็นำมาซึ่งความชอบทะเลาะวิวาทอย่างไร้เหตุผล (บ่นทุกเรื่อง)

37. หากท่านต้องการเอาชนะความเศร้าและสภาพจิตใจที่มืดมน จงโอบกอดความรักที่เมตตา และสวมใส่ความสุขอันอ่อนโยน

38. จงรู้สึกขอบคุณเป็นพิเศษในช่วงเวลาแห่งความเศร้าโศก : เพราะผ่านช่วงเวลาเหล่านั้น คุณจะรู้สึกถึงพระคุณแห่งการวิงวอนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้น เมื่อคุณขับไล่ความเศร้าโศกจากความทุกข์ที่ถาโถมมาสู่คุณด้วยความรู้สึกขอบคุณ คุณจะไม่ทำให้ความงามอันเจิดจ้าของความสงบใจที่กล้าหาญนั้นมัวหมอง

6. เกี่ยวกับความท้อแท้

1. ความท้อแท้คือความเหนื่อยล้าของจิตวิญญาณ ; และจิตวิญญาณที่อยู่ในภาวะเหนื่อยล้า

805

□□□

□□□

27. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□ □□□□

□□□

13. □□□□

28. □□□□

‘□□□

□□□

30. □□□□

50. □□□□

66. □□□□

81. □□□□

□□□

์มาก่อน และด้วยวิธีนี้ ได้ถืออาวุธแห่งพระคุณจากสวรรค์ขึ้น
และเข้าสู่การต่อสู้กับวิญญาณแห่งความชั่วร้าย

115.
ในระดับที่บุคคลใดประสบความสำเร็จในการปฏิบัติทางจิตวิญญาณ
ก็ในระดับนั้นเอง
เขาจะก้าวขึ้นสู่ความสูงของความลึกลับแห่งพระวิญญาณและขุมทรัพย์แห่งปัญญาที่ซ่อนเร้น

116.
และในขอบเขตที่บุคคลนั้นได้รับการเติมเต็มด้วยพระคุณ
ก็ในขอบเขตนั้นเองที่บุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จ
ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า
ในการแยกแยะแผนการของความชั่วร้าย
ขอให้พระเกียรติและฤทธิ์อำนาจเป็นของพระองค์ตลอดไป ! อาเมน .
(ในฉบับของสังฆราชกรีก บทแรกๆ
ของบทเทศนาเหล่านี้มีดังต่อไปนี้ – และหลังจากนั้นจะมี :
‘จงเกรงกลัวพระเจ้า ...’ และต่อไป .)

117. จุดเริ่มต้นแห่งความรอดคือการตัดสินตนเอง

118. การโยนหินไปแบบสุ่มยังดีกว่าการพูดคำใดคำหนึ่ง

119.
ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างที่คุณต้องการให้พวกเขาปฏิบัติต่อคุณ

120. แสดงความจริงผ่านการกระทำของคุณมากกว่าคำพูด

121.
ผู้ที่แสดงความเมตตาต่อคนจำนวนมากนั้นไม่ใช่ผู้เคร่งศาสนา
แต่คือผู้ที่ไม่ทำให้ใครต้องขุ่นเคือง

122. นอนบนพื้นท่ามกลางใบไม้ด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์
ยังดีกว่านอนบนเตียงทองโดยไม่มีจิตสำนึกที่บริสุทธิ์

123. เพื่อนที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณคือเพื่อนที่แสนหวาน

124. สรรเสริญพระเจ้าด้วยคำพูด
สักการะพระองค์ด้วยการกระทำ
และเคารพพระองค์ในความคิดและหัวใจ

125. นักบวชถูกสร้างขึ้นจากปัญญา ชีวิตที่ดี และความสูงส่ง
(ของจิตใจ)

126. สิ่งที่เลวร้ายที่สุดที่คนสามารถทำได้
คือการก้มหัวต่อทุกสิ่งที่น่าอับอาย

127. ศึกษาคุณธรรมผ่านคำพูด
และเผยแพร่คุณธรรมผ่านการกระทำ

128.
อย่าเพียงแต่ถือว่าความดีงามเป็นสิ่งที่ดีงามในตัวมันเอง
แต่จงมีมันอย่างที่ควรมี

129. ให้เคารพกฎหมาย และท่านจะได้ใช้ชีวิตตามกฎหมายนั้น

130.
ผู้เดินทางคือผู้ที่ไม่ผูกพันกับสิ่งทั้งปวงในโลกนี้

131. อย่าประจบประแจงคนรวย แต่อย่าไปยั่วยุพวกเขาด้วย

132. ไวน์ทำให้ร่างกายแข็งแรง
แต่พระวจนะของพระเจ้าทำให้จิตวิญญาณเข้มแข็ง

133. กินอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ไม่ใช่ของหวาน

134. หากท่านพยายามเอาใจฝูงชน
ท่านก็จะกลายเป็นเหมือนฝูงชนนั้นเอง

135. เหนือสิ่งอื่นใด จงควบคุมความปรารถนาของเนื้อหนัง

136. คนที่ทำงานหนักคือคนที่ไม่มีความว่างเวลา

137.
การพูดคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้าเป็นบาปที่ไม่อาจให้อภัยได้

824

138. □□□□

15. □□□□

30. □□□□

□□□

65. □□□□

□□□

4.
□□□

□□□

24. □□□□

35. □□□□

46. □□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□

60.

61. ;

62. : ‘ ’ (12:30) –

;

63. ‘ ’ (27:15).

□□□

□□□

71. 71. □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

80. □□□□

□□□

4.
□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

13. □□□□

17. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

ไม่มีใครพยายาม ; ความเกียจคร้านและความกังวลของโลกนี้ได้ผูกมัดจิตใจเราเหมือนโซ่ตรวน เราคัดลอกพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง และอ่านมันอย่างถูกต้อง แต่เราไม่ต้องการปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ; เพราะเราไม่มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกสั่งไว้ในนั้น

37. เช่นเดียวกับในกลางคืน เมื่อมนุษยชาติกำลังหลับลึก บางครั้งก็มีเสียงอึกทึกดังกึกก้องจากสวรรค์อย่างกะทันหัน พร้อมด้วยเสียงฟ้าร้องที่น่าสะพรึงกลัว และแสงฟ้าแลบที่น่าหวาดหวั่น ซึ่งมาพร้อมกับแผ่นดินไหว และผู้ที่กำลังหลับอยู่ก็ถูกความหวาดกลัวเข้าครอบงำอย่างฉับพลัน ; ดังนั้น ในชั่วโมงนั้น เหมือนกับแสงฟ้าแลบที่เร็วที่สุด ที่ทำให้ทั้งโลกต้องหวาดกลัวอย่างกะทันหัน ; เสียงแตรจะดังขึ้นอย่างน่าสะพรึงกลัวจากสวรรค์ ทำให้ผู้ที่หลับอยู่ตื่นขึ้น และปลุกผู้ที่ตายมาตั้งแต่สมัยโบราณให้ฟื้นจากความตาย : สวรรค์เหล่านี้และ ‘อำนาจแห่งสวรรค์จะสั่นสะเทือน’ (มัทธิว 24:29), และทั้งโลกจะสั่นสะเทือนเหมือนน้ำทะเลต่อหน้าพระสิริของพระองค์ ; เพราะไฟอันน่าสะพรึงกลัวจะนำหน้าพระองค์ไป เพื่อชำระโลกให้พ้นจากความชั่วที่ทำให้โลกนี้มลทิน ; นรกจะเปิดประตูนิรันดร์ ความตายจะถูกยกเลิก และผงธุลีที่สลายของธรรมชาติมนุษย์ เมื่อได้ยินเสียงแตร จะถูกนำกลับสู่ชีวิต แล้วผู้ชอบธรรมจะชื่นชมยินดี และผู้มีศรัทธาจะเปรมปรีดิ์ ; ผู้ปฏิบัติธรรมอย่างสมบูรณ์จะได้รับการปลอบประโลมสำหรับความเหน็ดเหนื่อยในการต่อสู้ของพวกเขา ; ผู้พลีชีพ อัครทูต และผู้เผยพระวจนะ จะได้รับมงกุฎ ผู้ใดที่ในเวลานั้นได้รับการพิจารณาว่าสมควร ‘ถูกยกขึ้นในเมฆด้วยพระสิริ’ เพื่อพบกับเจ้าบ่าวผู้เป็นอมตะ (1 เธสะโลนิกา 4:17) ผู้นั้นย่อมเป็นสุข เช่นเดียวกับที่ทุกคนได้กางปีกที่นี่ ดังนั้นที่นั่นเขาก็จะบินขึ้นสู่ความสูง ; เช่นเดียวกับที่ทุกคนได้ชำระจิตใจที่นี่ ดังนั้นที่นั่นเขาก็จะได้เห็นพระสิริของพระองค์ ; และตามระดับที่ทุกคนได้รักพระองค์ ดังนั้นที่นั่นเขาก็จะเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักของพระองค์

38. ฉันนึกถึงชั่วโมงนั้นแล้วตัวสั่นสะท้าน ; ฉันคิดถึงคำพิพากษาที่น่าสะพรึงกลัวนั้นแล้วรู้สึกหวาดกลัวจนเต็มตัว ; ฉันคิดถึงความสุขในสวรรค์ แล้วลุกขึ้นปล่อยตัวให้ร้องไห้ และร้องไห้จนไม่มีแรงจะร้องไห้อีกต่อไป ; เพราะฉันได้ใช้ชีวิตในความเกียจคร้านและความฟุ้งซ่าน และใช้ชีวิตมาตลอดด้วยความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ – และไม่ตระหนักว่าเวลาได้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว หรือรู้สึกถึงการผ่านพ้นของวันเวลา ; วันคืนของฉันได้ลดน้อยลง ในขณะที่ความผิดบาปของฉันกลับเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ โอ้ ! ฉันจะทำอย่างไรในชั่วโมงนั้น เมื่อผู้รู้จักล้อมรอบตัวฉัน — ผู้ที่เมื่อเห็นฉันในภาพลักษณ์ของความเคร่งครัดทางศาสนา ก็มาประจบประแจงฉัน

861

□□□

□□□

□□□

49. ;

50. ?
?

51.

52. –
?
:
?
?
:
‘?’ (22:12)
?
–
? –
?

53. □□□□

□□□

57. □□□□

□□□

และโทษทัณฑ์และความทุกข์ทรมานสำหรับผู้กระทำผิดและผู้ประมาท มี ‘บาปที่นำไปสู่ความตาย’ (1 ยอห์น 5:16); และความตายนั้นเกิดจากผู้ที่ยังคงทำบาปต่อไปและไม่ละทิ้งการกระทำที่ห้ามไว้เพื่อดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น

68. ความกลัวในยามตายนั้นยิ่งใหญ่ เมื่อวิญญาณแยกตัวจากร่างกาย; เพราะในยามแยกตัวนี้ การกระทำของวิญญาณ—ทั้งดีและชั่ว ทั้งที่ทำมาทั้งวันทั้งคืน—จะปรากฏต่อหน้ามัน เมื่อเธอได้มองดูการกระทำของตนเองด้วยใจสั่นสะท้าน เธอก็กล่าวกับมันว่า: ‘ไปเสีย—ปล่อยฉันไป’ แต่การกระทำของเธอทั้งหมด ก็ตอบกลับเธอด้วยเสียงเดียวว่า: ‘เธอได้สร้างเราขึ้นมา; เราจะไปกับเธอสู่พระเจ้าเพื่อรับการพิพากษา’

69. ไม่มีใครรู้วันหรือชั่วโมงแห่งการจากลา ขณะที่เรายังเดินไปอย่างไม่กังวลและชื่นชมยินดีบนโลกนี้ คำสั่งอันน่าสะพรึงกลัวก็มาเยือนเราอย่างกะทันหัน—เพื่อนำวิญญาณของเราออกจากร่างกาย และผู้ทำบาปก็ออกเดินทางนั้น ในวันและชั่วโมงที่เขาไม่คาดคิด เมื่อวิญญาณของเขาเต็มไปด้วยบาปและไม่มีสิ่งใดป้องกัน

70. อย่าคิดว่าพี่น้องว่าพี่น้องจะได้อยู่บนโลกนี้อีกหลายปี – และอย่าประมาท ปล่อยตัวให้จมอยู่กับความคิดและพฤติกรรมบาป คำสั่งของพระเจ้าจะมาอย่างกะทันหันและจับตัวผู้ทำบาปเมื่อเขาไม่มีเวลาอีกแล้วที่จะกลับใจและรับการอภัย – แล้วพี่น้องจะพูดอะไรกับมรณะ ณ เวลาที่ต้องจากลา?!

71. จงรอคอยความตาย การจากลา และการปรากฏตัวของคุณต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าอยู่เสมอ และในฐานะผู้ดูแลที่ชาญฉลาดแห่งความรอดของคุณ จงเตรียมตะเกียงของคุณไว้เสมอ – และตรวจสอบมันทุกชั่วโมงด้วยน้ำตาและคำอธิษฐาน

72. วันกำลังจะสิ้นสุดลง; เวลาของเรากำลังหมดลง; แต่เรายังคงไม่เชื่อ และคิดว่ายังเช้าอยู่ เวลาเก็บเกี่ยวใกล้เข้ามาแล้ว; ยุคนี้กำลังจะสิ้นสุดลง; เหล่าทูตสวรรค์ถือเคียวไว้พร้อมและรอสัญญาณ จงกลัวเถิด ผู้เป็นที่รัก! ตอนนี้เป็นชั่วโมงที่สิบเอ็ดของวันแล้ว แต่การเดินทางยังอีกยาวไกล จงพยายามให้เราถูกพบอยู่บนทาง จงเฝ้าระวัง; จงตื่นจากความหลับใหลของเรา

73. จงบอกกับตัวเองว่า: ‘ดูสิ พี่น้องของเรากำลังทำงานอยู่ ส่วนเราสองคนกลับใช้เวลาไปกับความเกียจคร้าน; เมื่อพวกเขาฟังพระคัมภีร์ พวกเขาก็ได้รับการหล่อเลี้ยงเหมือนดินแห้งแล้งที่ได้รับฝน ส่วนเรา แม้อยู่ภายในวัด ก็ยังปล่อยให้ความคิดเร่ร่อนไปทุกหนทุกแห่ง; พวกเขามีจิตใจที่มั่นคง ส่วนเรากลับประมาท; พวกเขาเฝ้าระวังด้วยการอธิษฐาน ในขณะที่เรากลับผูกมัดตัวเองด้วยความง่วงและความเกียจคร้าน; พวกเขาได้รับมงกุฎแล้ว ในขณะที่เรายังคงอยู่ในความเกียจคร้าน; พวกเขาเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ในขณะที่เรากลับเป็นที่พอพระทัยของโลก แล้วทำไมเราจึงไม่กลับใจ เพื่อที่เราจะได้รับรางวัลของเราด้วย?

870

74. □□□ □□□□□
□□□□

78. :
;
–
; –
–
79. ;
80. ;
!
–
–
81. :
‘’ (1 2:30).
–
:
‘?’ –
□ – ;
;
;

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□; □□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

แต่สภาพเดิมของฉันขัดขวางฉันในเรื่องนี้
ฉันรีบปลดปล่อยจิตวิญญาณของฉัน
แต่ถูกถ่วงด้วยหนี้สินมากมาย
16. ปีศาจ ผู้ให้กู้เงินชั่วร้ายนั้น
ไม่เตือนให้ฉันชำระหนี้ ; เขาให้กู้อย่างใจกว้าง
แต่กลับปฏิเสธที่จะรับคืนสิ่งใด
เขาต้องการเพียงการทำให้เป็นทาส และไม่โต้แย้งเรื่องหนี้ ;
เขาให้กู้เพื่อให้เราอุดมไปด้วยความปรารถนา
และไม่เรียกร้องการชำระหนี้ในสิ่งที่เขาได้ให้
ฉันต้องการชำระหนี้ให้เขา
แต่เขากลับเพิ่มจำนวนหนี้เดิมให้มากขึ้น
เมื่อฉันบังคับให้เขารับเงินคืน เขาก็ให้สิ่งอื่นมาแทน
เพื่อให้ดูเหมือนว่าฉันกำลังชำระหนี้จากเงินกู้ของเขาเอง
เขาทำให้ฉันแบกรับหนี้ใหม่
เพราะเขาขจัดความหลงใหลเดิมของฉันด้วยสิ่งอื่นที่ยังไม่เคย
มีมาก่อน หนี้เก่าดูเหมือนจะชำระหมดแล้ว
แต่เขากลับดึงฉันเข้าสู่พันธะใหม่แห่งความปรารถนา
และนำฉันเข้าสู่สถานการณ์ใหม่ ๆ
เขาบังคับให้ฉันเก็บความปรารถนาไว้เป็นความลับและไม่สารภาพ
มัน และชักจูงให้ฉันตามหาความปรารถนาใหม่ ๆ
ราวกับว่าสิ่งเหล่านั้นไม่เป็นอันตราย
ฉันเริ่มคุ้นเคยกับความหลงใหลที่ฉันไม่เคยรู้จักมาก่อน
และเมื่อถูกมันทำให้เสียสมาธิ ฉันก็ลืมความหลงใหลเดิมไป
ฉันทำสัญญากับผู้ที่มาหาฉันใหม่
และอีกครั้งก็พบว่าตัวเองติดหนี้
ฉันวิ่งเข้าหาพวกเขาเหมือนว่าพวกเขาเป็นเพื่อน
และผู้ที่ให้ฉันยืมเงินก็กลายเป็นนายของฉันอีกครั้ง
ฉันปรารถนาจะปลดปล่อยตัวเอง
แต่พวกเขากลับทำให้ฉันกลายเป็นทาสที่ขายตัว
ฉันรีบร้อนจะตัดสายพันธนาการของพวกเขา
แต่กลับผูกมัดตัวเองด้วยสายใหม่ ;
และในขณะที่พยายามหลุดพ้นจากการต่อสู้ภายใต้ธงของกิเลสตัณหา
แต่เพราะความสำเร็จและของขวัญของพวกเขา
ฉันกลับพบว่าตัวเองกลายเป็นผู้ดูแลของพวกเขา
17. โอ้ ขอให้หลุดพ้นจากความเป็นทาสของงูนี้ !
ขอให้หลุดพ้นจากอำนาจแห่งความปรารถนาเหล่านี้ !
ขอให้หลุดพ้นจากบาปที่รากลึกนี้
มันได้ให้คำมั่นสัญญาเพื่อซื้อจิตใจของฉันไว้เป็นของตนเอง ;
มันได้ประจบประแจงเนื้อหนังเพื่อทำให้จิตวิญญาณของฉันเป็นผู้รับใช้ของมัน
มันได้ชิงตัดช่วงวัยเยาว์ของฉันไป
เพื่อไม่ให้เหตุผลของฉันรับรู้ถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ;
มันผูกมัดสติปัญญาที่ยังไม่สุกงอมของฉันไว้กับตัวเอง
และผ่านมัน เหมือนโซ่ทองแดง ก็กักขังจิตใจที่จำกัดของฉันไว้ ;
และหากจิตใจนั้นต้องการจะหนี มันก็ไม่ยอมปล่อยให้ไป
แต่ยังคงผูกมัดมันไว้
บาปได้กั้นกั้นจิตใจและล็อคประตูสู่ความรู้
ความปรารถนาคอยเฝ้าระวังจิตใจอยู่เสมอ
เพื่อป้องกันไม่ให้จิตใจเรียกหาพระเจ้า
จนทำให้เนื้อหนังไม่ถูกขาย
มันสาบานว่าการตามใจเนื้อหนังนั้นไม่ผิดแม้แต่น้อย
และจะไม่มีการลงโทษสำหรับเรื่องเล็กน้อยเช่นนี้
มันยกตัวอย่างความคิดที่สับสนมากมาย
และรับรองกับฉันว่าไม่สามารถตรวจสอบพวกมันได้

882

□□□

20. □□□□

□□□

□□□

31. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

‘ข้าพเจ้าล้างที่นอนทุกคืน’ (สดุดี 6:7)? แต่ก่อนอื่นเขาถอนหายใจ แล้วจึงเริ่มร้องไห้ และในธรรมชาติก็เป็นเช่นนี้: ก่อนอื่นมีลม แล้วจึงมีฝน; ก่อนอื่นมีเสียงฟ้าร้อง แล้วจึงมีหยดฝนก่อตัวจากเมฆ

39. ดาวิด หลังจากถอนหายใจแล้ว ก็ทำให้ที่นอนของเขาเปียกชุ่มไปด้วยน้ำตา เพราะมันถูกทำให้มลทินด้วยการล่วงประเวณี เขาล้างที่นอนด้วยน้ำตา ซึ่งเขาได้ทำให้มลทินผ่านการร่วมประเวณีที่ผิดกฎหมาย เขากล่าวว่า: ‘ข้าเหนื่อยล้าจากการถอนหายใจ’ (สดุดี 6:7); และความเหนื่อยล้าจากการถอนหายใจนั้นเป็นผลของหัวใจที่เจ็บป่วย ซึ่งยังก่อให้เกิดน้ำตาจำนวนมากด้วย ดังนั้น น้ำตาจึงเพิ่มพูนขึ้นจากเสียงถอนหายใจที่มาก่อน

40. มโนธรรมมีแนวโน้มตามธรรมชาติที่จะหันไปหาพระเจ้า (มันยืนหยัดเพื่อพระเจ้าและทุกสิ่งที่มาจากพระเจ้า) และปฏิเสธการหลอกลวงใดๆ ที่แอบเข้ามา บาปมักแทรกซึมเข้ามาอย่างไม่ละอาย แต่ มโนธรรม โดยใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ในขณะนั้น ก็ชนะได้ หากใครถูกความกลัวเข้าครอบงำในความมืด ก็แสดงว่านั่นเป็นผลมาจากบาป: เพราะพระคัมภีร์กล่าวว่า ‘คนชั่วจะหนีไปแม้ไม่มีใครไล่ตาม’ (สุภาษิต 28:1) หรือหากบนเรือ มีใครถูกคลื่นทะเลที่ปั่นป่วนทำให้สับสน มโนธรรมจะเตือนเขาถึงความชั่วร้ายของตนเอง หรือระหว่างเกิดแผ่นดินไหว มันก็นำการกระทำที่ผิดกฎหมายมาสู่ความทรงจำ หรือเมื่อใครนั้นกำลังเดินทาง มันก็นำการกระทำที่เต็มไปด้วยความหลงใหลมาสู่ความทรงจำ สุดท้าย หากผู้ทำบาปไม่กลับใจ มันก็จะกล่าวโทษเขาเมื่อเขาตกอยู่ในความอ่อนแอและโรคภัยทางกาย – และด้วยความรักต่อชีวิต เขาจึงปฏิญาณต่อพระเจ้าว่าจะยุติบาปภายในตัวตนเอง ด้วยความกลัวความตายและการสูญเสียพรแห่งชีวิตนิรันดร์ เขา ซึ่งถูกมโนธรรมทรมาน จึงหันมาสู่การกลับใจ – ผู้เป็นตัวกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

41. หนุ่มที่กล่าวถึงในพระวรสาร หลังจากรับมรดกจากพ่อแล้ว ก็เดินทางไปยังดินแดนไกลโพ้น และใช้มันอย่างฟุ่มเฟือยกับหญิงโสเภณี; ผลที่ตามมาคือเขาต้องทนทุกข์กับความยากจนที่ทรมานในทุกด้าน เมื่อเขาเริ่มทรุดโทรมลงภายใต้ภาระของความยากลำบาก การกลับใจ ทำให้เขาตระหนักถึงการสูญเสียชีวิตที่ไร้กังวลในอดีตกับพ่อ จึงจุดประกายความปรารถนาในตัวเขาที่จะกลับคืนสู่ชีวิตนั้นอีกครั้ง และมีความหวังที่จะปลอบประโลมใจพ่อผ่านความสำนึกผิดของเขา และเขาได้ร้องขึ้นว่า: ‘ฉันจะลุกขึ้นและไปหาพ่อฉัน แล้วจะพูดกับท่านว่า: พ่อ ฉันได้ทำบาปต่อสวรรค์และต่อหน้าท่าน’ (ลูกา 15:18) เมื่อศัตรูโจมตีชายหนุ่มที่ตกเป็นเหยื่อของความล่อลวง และทำกับเขาตามใจชอบ ความสำนึกผิดยังคงสงบอยู่ โดยได้ทำให้มโนธรรมของเขาเงียบลง และรอเวลาที่เหมาะสมก่อนจะลงมือ แต่เมื่อช่วงเวลาแห่งความยากลำบากมาเยือนเขา ความสำนึกผิดก็เหมือนแม่ที่กางอกออก โอบกอดเขา

889

□□□

□□□

□□□

52.

53.

‘

54.

□□□

□□□

บริสุทธิ์ และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า’ (โรม 12: 1), ควรเชื่อตามคำสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระกิตติคุณและพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ส่วนอื่น ๆ ว่า โดยการอุทิศตนให้กับการงานดีทุกประการและการฝึกฝนคุณธรรมทุกด้าน พวกเขาอาจได้รับความปลดปล่อยและการชำระล้างอย่างสมบูรณ์จากความปรารถนาชั่วร้ายที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณและร่างกาย ผ่านพระคุณของพระคริสต์และฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า สิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับเรา เป็นไปได้สำหรับพระเจ้า ผู้ได้ทรงให้คำสัญญานี้ นอกจากนี้ ความปรารถนาอันบาปได้เข้ามาในจิตวิญญาณและร่างกายในเวลาต่อมา เป็นผลจากการละเมิดของมนุษย์คนแรก

2. เราผู้เชื่อได้รับผ่านพิธีบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์ คำสัญญาแห่งพระคุณ เหมือนกับเงินหนึ่งตะลันต์ ที่จะเพิ่มพูนขึ้นหลายเท่าตัว และด้วยเหตุนี้จึงเพิ่มพูนมรดกที่สัญญาไว้ พระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์และให้ความปลอบประโลม ซึ่งประทานแก่เหล่าอัครทูตและถ่ายทอดผ่านพวกเขาไปยังพระศาสนจักรที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวของพระเจ้า ประทับอยู่ตั้งแต่ขณะรับบัพติศมาในทุกคนที่เข้ามารับบัพติศมาด้วยความเชื่อที่บริสุทธิ์ – และแต่ละคนได้รับ ‘เงินหนึ่งตะลันต์’ นี้เพื่อเพิ่มพูน บ่มเพาะ และเติบโต ดังที่ระบุไว้ในพระวรสาร

3. เช่นเดียวกับเด็กที่เกิดมาในโลกนี้จะไม่คงอยู่ในวัยทารกตลอดไป แต่จะเติบโตขึ้นทุกวัน ตามกฎธรรมชาติ จนกระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่เต็มตัว : เช่นเดียวกัน ผู้ที่เกิดจากเบื้องบนโดยน้ำและพระวิญญาณ ก็ไม่ควรคงอยู่ในวัยทารกทางจิตวิญญาณ แต่ด้วยการยึดมั่นในความเพียรปฏิบัติทางจิตวิญญาณ การทำงานหนัก และความอดทนอย่างมาก จึงต้องต่อสู้กับศัตรูทางจิตวิญญาณ เพื่อเจริญเติบโตจนถึงความสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณ – หรือ ‘จนถึงระดับความสูงของความสมบูรณ์ของพระคริสต์’ ตามที่อัครสาวกสอน (เอเฟซัส 4:13)

4. แต่ในการเกิดทางกายภาพ ทารกจะถึงวัยผู้ใหญ่ตามกฎธรรมชาติที่จำเป็น เพราะพระประสงค์ของพระเจ้าได้กำหนดไว้ว่า ความสุกงอมทางกายภาพจะบรรลุได้ไม่ใช่ด้วยความประสงค์ของตนเอง แต่ตามลำดับของธรรมชาติ ; ส่วนในการเกิดทางจิตวิญญาณจากเบื้องบน พระเจ้าได้กำหนดลำดับที่ต่างออกไป — คือ ในเรื่องการเติบโตทางจิตวิญญาณ พระเจ้าได้มอบหมายให้เจตจำนงเสรีของมนุษย์รับผิดชอบในการทำงาน ความพยายาม และการเดินทางอันยากลำบาก (สู่เป้าหมายนี้) ซึ่งต้องดำเนินการด้วยความอดทนที่มั่นคง พระเจ้าตรัสว่า “จงพยายาม ‘เข้าทางประตูแคบ’” (ลูกา 13: 24); และอีกครั้ง : “จงพยายาม เพราะ ‘ผู้ที่แสวงหาอาณาจักรสวรรค์ด้วยกำลังทั้งหมดของตนจะได้รับมัน’” (มัทธิว 11: 12); และอีกครั้ง : ‘ด้วยความอดทนของท่าน ท่านจะช่วยให้วิญญาณของท่านรอด’ (ลูกา 21:19). ดังนั้น พระคุณของพระเจ้าจึงได้จัดสรรสิ่งต่างๆ ไว้ เพื่อให้ทุกคน ตามนิสัยและเจตจำนงของตนเอง

896

5.

6.

‘□□□

9.

10.

11.

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□ –
□□□□□□□□□

21.

22.

□□□

ความกล้าหาญ ความรอบคอบ ความรู้จักพอ และความยุติธรรม จากคุณธรรมหลักเหล่านี้ คุณธรรมของจิตวิญญาณต่อไปนี้จึงเกิดขึ้น ได้แก่ : ความเชื่อ ความหวัง ความรัก การสวดมนต์ ความถ่อมตน ความอ่อนโยน ความเอื้อเฟื้อ ความอดทน ความเมตตา ความอดกลั้น ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า ความสงบใจ ความเรียบง่าย ความมั่นคง ความจริงใจ ความซื่อสัตย์ ความอิสระ , ความไม่ชอบการตัดสิน , ความไม่ชอบความโอ้อวด , ความไม่ชอบการอวดดี , ความไม่ชอบความหยิ่งยโส , ความไม่ชอบความอิจฉา , ความไม่ชอบการหลอกลวง และความไม่ชอบความรักในเงิน , ความเมตตา , ความกรุณา , ความใจกว้าง , ความเคารพ , ความนอบน้อม , ความปรารถนาในพรนิรันดร์ในอนาคต , ความปรารถนาในอาณาจักรของพระเจ้า และความปรารถนาที่จะได้รับการรับเป็นบุตรของพระเจ้า

คุณธรรมทางกาย

3. ส่วนคุณธรรมทางกาย — ซึ่งการกล่าวอย่างถูกต้องกว่าคือว่า ผ่านการปฏิบัติที่พระเจ้าทรงนำทาง คุณธรรมเหล่านี้ถูกเปลี่ยนเป็นเครื่องมือแห่งคุณธรรม และหากปราศจากความเสแสร้งและความปรารถนาที่จะเอาใจมนุษย์ ก็จะนำบุคคลนั้นไปสู่ความเลิศล้ำในความถ่อมตนและความไม่ยึดติด — มีดังต่อไปนี้ : การถือศีลอด , การอดอาหาร , ความหิว , ความกระหาย , การเฝ้าระวัง , การยืนตลอดทั้งคืน , การคุกเข่า , การงดเว้นการไปอาบน้ำอย่างสม่ำเสมอ , การพอใจกับเสื้อคลุมเพียงตัวเดียว , การกินอาหารแห้งเท่านั้น , การกินช้าและในปริมาณน้อย , การดื่มน้ำเพียงอย่างเดียว , การนอนบนพื้นดินเปล่า , ความยากจน , ไม่โลภ , ร่างกายผอมแห้ง , ไม่ใส่ใจเรื่องเสื้อผ้า , ไม่เห็นแก่ตัว , ความสันโดษ , ความเงียบ , การจำกัดตัวเองอยู่ในห้องส่วนตัว , ความประหยัด , ความพอใจในสิ่งน้อยนิด , ความไม่พูดมาก , การทำงานด้วยมือ , ทุกรูปแบบของความทุกข์ที่สร้างขึ้นด้วยตนเอง และทุกการฝึกฝนทางกายภาพ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อร่างกายยังแข็งแรงและถูกรบกวนด้วยความปรารถนาทางกามารมณ์ ย่อมเป็นสิ่งจำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง แต่เมื่อร่างกายอ่อนแอลง และด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ได้เอาชนะความปรารถนาเหล่านั้นแล้ว สิ่งเหล่านี้ก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป เพราะทุกสิ่งล้วนสำเร็จได้ด้วยใจที่ถ่อมตนอย่างศักดิ์สิทธิ์และการขอบพระคุณ

ความปรารถนาของจิตวิญญาณ

4. ความปรารถนาของจิตวิญญาณ ได้แก่ : การลืมตัว ความเกียจคร้าน และความไม่รู้ ตาของจิตวิญญาณ — คือ จิต — เมื่อถูกม่านหมอกของกิเลสทั้งสามนี้บดบัง ก็จะตกอยู่ภายใต้อำนาจของกิเลสอื่น ๆ เช่น : ความไม่เคารพพระเจ้า ความไม่เชื่อ — คือ ทุกประเภทของคำสอนผิด การหมิ่นประมาท ความหงุดหงิด ความโกรธ ความรำคาญ ความใจร้อน ความเกลียดชังมนุษย์ ความแค้น การใส่ร้าย , การประณาม , ความเศร้าโศกที่ไม่มีเหตุผล , ความกลัว , ความขี้ขลาด , ความขัดแย้ง , ความอิจฉา , ความริษยา , ความหยิ่งยโส , ความภูมิใจ , ความเสแสร้ง , การโกหก , ความไม่เชื่อ , ความไม่รอบคอบ , ความไม่เลือกปฏิบัติ , ความมองไม่ไกล , ความไม่รู้จักพอ , ความโลภ ,

906

□□□

□□□

□□□

□□□

13.

14.

□□□

□□□

13. จงกดขี่ตนเองเกิด พระภิกษุผู้เป็นนักบวช และจงควบคุมเนื้อหนังของท่าน เพื่อท่านจะไม่ถูกขับไล่ออกไป

14. จงทำงานหนักในร่างกายของท่าน แล้วท่านจะออกผลเพื่อพระเจ้า

15. ท่านผู้เป็นนักบวช ท่านปรารถนาจะพบความสันติสุขในหมู่พี่น้องหรือไม่ ? จงพอใจกับอาหารร่วมของพี่น้อง ; ‘และจะมีสุขภาพที่ดี’ สำหรับร่างกายของท่าน และ ‘การฟื้นฟูกระดูกของท่าน’ (สุภาษิต 3:8), และจิตวิญญาณของท่านจะไม่ได้รับความเสียหาย ‘แต่หากท่านจับจ้องไปที่ถ้วยและแก้ว หลังจากนั้นท่านจะได้รับความเจ็บปวด เหมือนถูกงูกัด’ (สุภาษิต 23:31).

16. สิงโตที่ไล่ล่าเหยื่อเพื่อท้องของมัน ก็กลายเป็นเชลย ; และผู้ตะกละก็ทำให้ตัวเองต่ำต้อยลงเพื่อความสุขของท้องมัน

17. อาหารที่มากเกินไปทำให้จิตใจมัวหมอง แต่การควบคุมตนเองอย่างเหมาะสมจะทำให้จิตใจบริสุทธิ์

18. ผู้ที่เมาและใจร้อนจะก่อความวุ่นวายในจิตใจของพี่น้อง และความอับอายจะติดตามเขาเสมอ

19. ผู้ที่ดื่มเหล้าในยามเย็นจะทำและพูดสิ่งที่ไม่ควรทำ และในยามเช้าเขาจะสำนึกผิด ; แต่หากเขาพบเหล้าอีกครั้ง เขาก็จะทำเช่นเดิม

20. อย่าดื่มเหล้าจนมึนเมา แม้เพื่อนที่อยู่ด้วยจะชักจูงให้ทำเช่นนั้น เพราะหากเหล้าควบคุมคุณได้ ผู้ที่ชักจูงคุณจะเป็นคนแรกที่ถูกคุณพาหลงทาง

21. ผู้ที่กินอย่างตะกละต้องดิ้นรนและทุกข์ทรมานเพื่อหาทางเติมท้องให้เต็ม และเมื่อกินแล้ว ก็ต้องทนทุกข์ขณะย่อยอาหาร แต่การควบคุมตนเองจะนำมาซึ่งสุขภาพที่ดีและความมีสติ

22. พระที่กินมากกังวลเรื่องต่างๆ มากมาย แต่พระที่รู้จักพอประมาณก็เหมือนกวางในทุ่งหญ้า

23. อย่ากังวลเกี่ยวกับท้องของคุณเลย พระภิกษุ แล้วคุณจะพบความสงบ

24. ไม้ในป่าทั้งป่าก็ไม่พอที่จะดับไฟ ; ร่างกายนั้นไม่อิ่มเอมไม่ว่าจะให้มันกินมากเพียงใด

25. ผู้เลี้ยงแกะที่เมาจะไม่ดูแลแกะที่ได้รับการมอบหมายให้เขา และผู้เลี้ยงแกะที่ง่วงนอนจะกลายเป็นเหยื่อของสัตว์ป่าเอง เพราะ ‘หนามจะงอกขึ้นในมือของผู้เมา’ (สุภาษิต 26:9) ส่วนจิตวิญญาณของผู้มีสติจะยึดมั่นในพระเจ้า

26. ความพอประมาณคือคุณธรรมแห่งความอดทน

27. อย่าดื่มไวน์จนมึนเมาเพื่อเอาใจผู้อื่น ; เพราะเมื่อพวกเขาพบคุณในสภาพมึนเมา คุณจะต้องได้รับความอับอายอย่างใหญ่หลวง

28. คุณได้ลิ้มรสขนมปังแล้วและรู้สึกอิ่ม ! จงถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้ทรงเลี้ยงดูคุณ และหากคุณต้องการให้ร่างกายพอใจกับสิ่งเล็กน้อย จงถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้ทรงเสริมกำลังคุณ และอย่าพูดต่อหน้าทุกคนว่า : ‘ฉันยังไม่ได้กินขนมปังส่วนนี้ส่วนนั้น’ – คุณได้ประโยชน์อะไรจากเรื่องนี้ ? – คุณไม่ได้กำลังประณามผู้ที่กินและขอบคุณพระเจ้าอยู่หรือ ?

914

29.

30.

;

:

’ (6:25)

31.

32.

‘

’ (21:34)

;

33.

34. –

35.
□□□

2. □□□□

□□□

26. □□□□

□□□

□□□

ไม่ใช่ความโชคร้าย แต่จะเป็นภัยพิบัติหากเราปล่อยตัวตามใจจนพ่ายแพ้ต่อศัตรูของเรา ดังนั้น จงต้านทานความปรารถนาที่ลุกโชนภายในตัวคุณ เพื่อหลีกเลี่ยง เปลวไฟที่ไม่เคยดับลง เพราะหากความปรารถนาเอาชนะคุณได้ครั้งหนึ่ง มันจะไม่ถอยกลับ แต่จะโจมตีคุณมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จงระมัดระวังให้ดี เพื่อไม่ให้สูญเสียความรุ่งโรจน์แห่งพระพักตร์ของพระเจ้า

39. ให้เราหลีกเลี่ยงการเมาสุรา ; ให้เราหลีกเลี่ยงการอยู่ร่วมกับผู้หญิงเท่าที่ทำได้ : เพราะคำพูดของผู้หญิงนั้นเหมือน ‘กับดัก’ ในใจ (สุภาษิต 7:21), และผู้ใดที่ฟังคำนั้นจะถูกดึงเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่น่าอับอาย

40. จงระวังอย่าให้ถูกดักจับด้วยความสุขชั่วขณะ เกรงว่าท่านจะสูญเสียชีวิตนิรันดร์ ท่านถูกเรียกให้เป็นพ่อค้า จงรักษาสติให้เต็มที่ เกรงว่าท่านจะสูญเสียไข่มุก เกรงว่าศัตรูจะขโมยสมบัติของท่านและทำให้เรือพร้อมสินค้าจมลง และเกรงว่าท่านจะกลับบ้านมือเปล่า ศัตรู ซึ่งรู้ดีว่าผู้ที่รักษาความบริสุทธิ์จากความมลทินของเนื้อหนังจะได้รับเกียรติยศอย่างไรต่อหน้าพระเจ้า จึงเปิดศึกอย่างดุเดือดกับพวกเขาด้วยความคิด พยายามล่อลวงพวกเขาด้วยความคิดเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาถูกความคิดเหล่านั้นพาไป จนพลาดโอกาสรับเกียรติยศในอนาคต และหากเขาพบจิตวิญญาณที่ปฏิเสธความคิดไม่บริสุทธิ์ เขาจะไม่โจมตีบ่อยครั้ง แต่เขาก็ไม่ถอนตัวไปอย่างสิ้นเชิงเช่นกัน แต่เขาจะไปยังที่ใดก็ตาม ที่เมื่อเขาเพียงแตะเบาๆ ประตูก็จะเปิดออกให้เขาทันที และเขาจะทำให้ร่างกายและจิตวิญญาณของผู้ที่ไม่ต่อต้านเขาถูกปนเปื้อนด้วยความปรารถนาที่สกปรกที่สุด ; สุดท้าย เขาจะแสร้งทำตัวเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี และปลูกฝังความคิดในใจเขาว่า : ‘การออกไปสู่โลกและหาคู่ครองนั้นดีกว่าการทรมานเนื้อหนังของคุณด้วยวิธีนี้’ แต่สิ่งเช่นนี้จะไม่เข้าใกล้ผู้ที่มีสติสัมปชัญญะ ดังนั้น จงระมัดระวังตัวคุณเอง เพื่อไม่ให้สิ่งเช่นนี้เกิดขึ้นกับคุณ

41. จงระลึกถึงคำสัญญาที่ท่านได้ให้ไว้กับพระเจ้า และรักษาความบริสุทธิ์ (ความบริสุทธิ์) ของท่านไว้ เพื่อท่านจะได้พบความโปรดปรานจากองค์พระผู้เป็นเจ้า จงฟังคำนี้ : ‘จงหนีจากความไม่บริสุทธิ์ทางเพศ’ (1 โครินธ์ 6:18) – ท่านต้องการรู้หรือไม่ว่า ความไม่บริสุทธิ์ทางเพศเป็นบาปที่ร้ายแรงเพียงใด ? ดูเถิด : ผู้ที่งูไม่สามารถฆ่าได้ในถิ่นทุรกันดาร กลับถูกทำลายลงด้วยการล่วงประเวณีในดินแดนมีเดียน แต่หากท่านได้ตกอยู่ในบาปแล้ว อย่าอยู่ในความผิดนั้นต่อไป และอย่าเพิกเฉยต่อความอดทนอันยาวนานและความเมตตาของพระเจ้า ‘จงจำไว้ว่าความตายจะมาในไม่ช้า’ (สิราจ 14:12) จงจำไว้ว่าท่านไม่อาจหนีพ้นมือของพระเจ้าได้ ดังนั้น อย่าประมาท แต่จงกลับใจ ร้องไห้ และคร่ำครวญว่าท่านได้หลงทางไปแล้ว

922

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

65. □□□□

69. □□□□

□□□

□□□

4. □□□□

8. □□□□

□□□

35. □□□□

49. (1 13:2)

;

‘’ (1 2:4);

50.

51. — — (5, 23–24).

‘’ (1 2:23) : ‘

...

“” (2 16:10, 12).

52. –

–

53.

□□□

□□□

“□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□” (1 □□□□□ 5:7) □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

(กาลาเทีย 6:3) ทักษะของผู้ถือหางเสือจะปรากฏชัดในยามพายุ ผู้ใดที่โอ้อวดว่า ‘ข้าพเจ้าได้ดำเนินชีวิตนักบวชมานานหลายปี’ แต่กลับไม่แสดงหลักฐานใด ๆ ของวิถีชีวิตนี้ ก็เท่ากับพกพาเครื่องมือของวิชาที่ยังไม่เคยเรียนรู้มาด้วย – เมื่อคุณเผชิญกับความยากลำบากเล็กน้อย คุณก็ก้าวออกจากวิถีชีวิตนักบวชทันที ราวกับว่าละทิ้งชีวิตนักบวชไปโดยสิ้นเชิง ในชั่วพริบตาเดียว คุณได้ทำลายความพยายามที่สั่งสมมาหลายปี – ไม่ พี่น้อง อย่าหันหลังให้ศัตรูของคุณ แต่จงยืนหยัด ต่อสู้ และศัตรูของคุณจะหนีไปจากคุณ สวมเกราะแห่งความเชื่อ หยิบ ‘หมวกเหล็กแห่งความรอด’ ถือ ‘ดาบ’ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ‘ซึ่งคือพระวจนะของพระเจ้า’ (เอเฟซัส 6:17) – และต่อสู้ เพื่อให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในท่านได้ชื่นชมยินดีในความกล้าหาญของท่าน

28. หากท่านทนต่อความล่อลวงเล็กๆ ไม่ได้ จะทนต่อความล่อลวงใหญ่ได้อย่างไร? หากท่านเอาชนะคนหนุ่มไม่ได้ จะเอาชนะคนผู้ใหญ่ได้อย่างไร? หากท่านทนต่อคำพูดไม่ได้ จะทนต่อคำด่าได้อย่างไร? หากท่านทนต่อคำตบหรือคำด่าไม่ได้ จะแบกไม้กางเขนได้อย่างไร? หากท่านไม่อาจแบกไม้กางเขนได้ ท่านจะรับมรดกความรุ่งโรจน์ในสวรรค์ร่วมกับผู้ที่กล่าวว่า: ‘เพราะท่าน เราถูกประหารชีวิตทั้งวัน; เราถูกมองว่าเป็นแกะที่ถูกนำไปฆ่า’ (สดุดี 43:23) ได้อย่างไร? พี่น้องเอ๋ย เราได้ลืมไปแล้วหรือว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราทุกคนได้ทนทุกข์เพื่อเราอย่างไร? พระองค์ถูกด่าทอ ถูกดูหมิ่น; พวกเขาพูดกับพระองค์ว่า ‘ท่านมีปีศาจ’ – แต่พระองค์ไม่โกรธ; พวกเขาเรียกพระองค์ว่าผู้หลอกลวง ตบพระองค์ ตีพระองค์ ตอกพระองค์ลงบนไม้กางเขน; พระองค์ได้ลิ้มรสน้ำส้มสายชูผสมน้ำดี และถูกแทงที่สีข้างด้วยหอก พระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานทั้งหมดนี้เพื่อความรอดของเรา แต่เรา —โอ้ น่าเวทนาสำหรับเราผู้ต่ำต้อย!— กลับไม่เต็มใจที่จะทนรับแม้แต่คำดูหมิ่นเพียงคำเดียว หรือแม้แต่คำพูดเพียงคำเดียว เพื่อพระองค์ ผู้ซึ่งทรงทนทุกข์ทรมานมากมายเพื่อเรา

29. ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะถวายความพอใจแด่พระเจ้า และกลายเป็นทายาทของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อ เพื่อจะได้ถูกเรียกว่าบุตรของพระเจ้า ผู้เกิดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ต้องก่อนอื่นใด แต่งตัวด้วยความใจดีและความอดทน แล้วอดทนอย่างกล้าหาญต่อความเศร้าโศก ความโชคร้าย และความยากลำบากที่มาเยือนเขา – ไม่ว่าจะเป็นโรคภัยและความทุกข์ทางกาย หรือการดูหมิ่นและความไม่ยุติธรรมจากผู้คน หรือความทุกข์ต่าง ๆ ที่มองไม่เห็น ซึ่งวิญญาณชั่วร้ายนำมาสู่จิตวิญญาณด้วยเจตนาที่จะนำมันไปสู่ความประมาท ความเกียจคร้าน และความไม่อดทน และด้วยเหตุนี้จึงขัดขวางไม่ให้มันเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งนี้เกิดขึ้นตามแผนการแห่งการทรงดูแลของพระเจ้า ผู้ทรงอนุญาตให้ทุกจิตวิญญาณได้รับการทดสอบด้วยความทุกข์ยา

942

กต่าง ๆ เพื่อว่าผู้ที่รักพระเจ้าด้วยใจทั้งหมดจะได้ปรากฏชัดผ่านการอดทนอย่างกล้าหาญต่อทุกสิ่ง โดยไม่สูญเสียความหวังในพระเจ้า แต่ด้วยความคาดหวังอย่างต่อเนื่อง —ด้วยพระคุณ ด้วยความเชื่อ และความอดทน —ในการได้รับการช่วยเหลือ , – และเพื่อให้เมื่อพวกเขาได้ทนรับการทดลองทุกประการแล้ว พวกเขาจะได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับอาณาจักรสวรรค์

30.

จิตวิญญาณใดที่ไม่กล้าหาญและไม่ทนรับทุกการล่อลวงและความทุกข์ทุกประการด้วยความมั่นคง แต่กลับรู้สึกทุกข์ใจ หมดหวัง โกรธเคือง กังวล และละเลยการต่อสู้ หรือแม้กระทั่งสิ้นหวัง ; เหมือนผู้ที่ไม่มีความหวังในการได้รับการปลดปล่อยอีกต่อไป ; เนื่องจากไม่สามารถรักษาความหวังนั้นไว้ภายในตนเอง ซึ่งด้วยความเชื่อที่ไม่สั่นคลอน รอคอยความเมตตาของพระเจ้า จึงแน่นอนว่าวิญญาณนั้นไม่สมควรได้รับชีวิต ; เพราะมันไม่ได้ติดตามนักบุญทั้งหลาย และไม่ได้เดินตามรอยเท้าของพระเจ้า จงดูและสังเกตว่า ตั้งแต่สมัยโบราณกาล พระบิดา พระบรรพบุรุษ ผู้เผยพระวจนะ อัครสาวก และผู้พลีชีพ ซึ่งได้ผ่านเส้นทางแห่งการทดลองและความทุกข์นี้มา สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ และได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่

31.

พระเจ้าไม่ทรงยอมให้จิตวิญญาณที่วางใจในพระองค์และอดทนต้องถูกล่อลวงจนถึงขั้นสิ้นหวัง ; คือ ตกลงสู่การล่อลวงและความทุกข์ที่มันไม่อาจทนได้ (1 โครินธ์ 10:13) และมารร้ายก็ไม่ได้ทดลองจิตวิญญาณหรือทำให้มันแบกรับความทุกข์ทรมานตามความประสงค์ของมัน แต่เพียงเท่าที่พระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้น จิตวิญญาณเพียงแต่ต้องอดทนต่อทุกสิ่งด้วยความกล้าหาญ ยึดมั่นในความหวังผ่านความเชื่อ และรอคอยความช่วยเหลือและความปลอบประโลมจากพระเจ้า ; และมันเป็นไปไม่ได้ที่จิตวิญญาณนั้นจะถูกทอดทิ้ง ตรงกันข้าม ยิ่งจิตวิญญาณพยายามมากขึ้น โดยหันมาหาพระเจ้าด้วยความเชื่อและความหวัง และคาดหวังความช่วยเหลือและการปลดปล่อยจากพระองค์อย่างไม่สงสัย พระเจ้าก็ยิ่งปลดปล่อยมันจากความทุกข์ทุกประการที่ขัดขวางมันได้เร็วขึ้น เพราะพระองค์ทรงทราบดีว่าจิตวิญญาณต้องผ่านการทดลองและการล่อลวงมากเพียงใด — และพระองค์ทรงอนุญาตเพียงเท่านี้เท่านั้น หากช่างปั้นดินเผา หลังจากทำภาชนะแล้ว ไม่วางมันลงในเตาเผา เพื่อให้เมื่อเผาแล้วมันจะแข็งตัว มันก็จะไม่เหมาะสำหรับการใช้งานของมนุษย์ แต่แม้เมื่อเขาวางมันลงในเตาเผา เขาก็รู้ดีว่าต้องทิ้งมันไว้ในไฟนานเท่าใดจนกว่าจะพร้อม และไม่ทิ้งมันไว้ในเตานานเกินความจำเป็น เพื่อป้องกันไม่ให้มันแตกร้าวจากการเผาเกินเวลา ; และเขาก็ไม่นำมันออกก่อนเวลา เพื่อป้องกันไม่ให้มันยังไม่เสร็จสมบูรณ์และไม่เหมาะสำหรับการใช้งาน ดังนั้น

943

32.

33.

34.

35. ทุกสิ่งล้วนมาจากพระเจ้า —ทั้งสิ่งดีและสิ่งเศร้าโศก; แต่บางสิ่งมาตามพระประสงค์ดีของพระองค์ บางสิ่งมาตามแผนการแห่งการดูแลของพระองค์ และบางสิ่งมาตามการอนุญาตของพระองค์ ตามพระประสงค์ดีของพระองค์ เมื่อเราดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม; เพราะพระเจ้าทรงพอพระทัยว่าผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมควรได้รับมงกุฎแห่งความอดทน; เพื่อความฝึกฝน เมื่อเราตกอยู่ในบาปแล้วได้รับการแก้ไข; และด้วยความอนุญาตของพระเจ้า เมื่อแม้หลังจากได้รับการแก้ไขแล้ว เรายังไม่กลับใจ – อีกครั้ง เพื่อความฝึกฝน พระเจ้าทรงลงโทษเราผู้ทำบาป เพื่อเราจะไม่ถูกพิพากษาพร้อมกับโลก ตามที่อัครทูตกล่าวว่า: ‘เราถูกลงโทษโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อเราจะไม่ถูกพิพากษาพร้อมกับโลก’ (1 โครินธ์ 11:32). – ซึ่งหมายความว่า: ‘ไม่มีภัยพิบัติใดในเมืองที่พระเจ้าไม่ได้ทรงนำมา’ (อาโมส 3:6); เช่น ความอดอยาก โรคระบาด โรคภัย ความพ่ายแพ้ และสงคราม; เพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดล้วนมีไว้เพื่อชำระล้างเราให้พ้นจากบาปของเรา – อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงอนุญาตและทรงทอดทิ้งอย่างสิ้นเชิงผู้ที่ทั้งไม่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตโดยปราศจากบาป หรือผู้ที่แม้ได้รับการตักเตือนแล้ว แต่ไม่กลับใจกลับคืนสู่ความชอบธรรม แต่ยังคงยึดมั่นในบาปต่อไป ‘แล้วพระเจ้าก็ทรงมอบพวกเขาไว้ในจิตใจที่เสื่อมทราม’ นั่นคือ พระองค์ทรงอนุญาตให้พวกเขามีเสรีภาพ ‘ที่จะกระทำสิ่งที่ไม่สมควร’ (โรม 1:28)

6. เกี่ยวกับการต่อสู้กับความท้อแท้

1. ผู้บ่นพึมพำไม่เหมาะสำหรับงานใดๆ และขาดความตั้งใจที่จะทำ เขาเป็นคนเกียจคร้านและมักมีข้ออ้างที่เตรียมไว้เสมอเพื่อหลีกเลี่ยงหน้าที่ และเขายังชักจูงผู้อื่นให้คิดผิด โดยกล่าวว่า: ‘สิ่งนี้มีประโยชน์อะไร? สิ่งนั้นมีประโยชน์อะไร? ทุกอย่างนี้ไม่มีประโยชน์เลย’

2. คนเกียจคร้าน เมื่อถูกเรียกให้ร้องเพลงสดุดี ก็รู้สึกรำคาญ; เมื่อถูกปลุกให้ตื่นเพื่อเฝ้าระวัง ก็อ้างว่าปวดท้องและปวดหัว หากถูกตักเตือน ก็พูดว่า “ไปสอนตัวเองเถอะ”; หากได้รับการสอน ก็ตะโกนว่า “ฉันรู้เรื่องนั้นเองแล้ว”

3. ไม่ถูกต้องเลยที่ผู้สามารถทำงานได้จะกินขนมปังของผู้อื่นในขณะที่นั่งเล่นเฉยๆ ทั้งที่อัครทูตได้กล่าวว่า: ‘ข้าพเจ้าได้รักษาตนเองให้พ้นจากความขาดแคลน และจะยังคงทำเช่นนั้นต่อไป’ (2 โครินธ์ 11:9)

4. นักบวชที่ชอบบ่นจะได้รับความเสียหายอย่างใหญ่หลวง; แต่ผู้ใดที่อดทนต่อทุกสิ่งด้วยความกล้าหาญ จะได้รับมรดกแห่งความสุข

5. หากจิตวิญญาณแห่งความท้อแท้มาครอบงำคุณ อย่าออกจากบ้าน แต่จงต้านทานจิตวิญญาณนี้ด้วยความอดทน อย่าให้ความคิดที่ผลักดันให้คุณย้ายไปจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งมาชักจูงคุณ เพราะหากคุณยอมแพ้ต่อความคิดนี้ คุณจะไม่มีวันมีความอดทน

945

6. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

31. □□□□

□□□

แต่เหนือสิ่งอื่นใด จงพยายามทำให้ตนเองเป็นคนเรียบง่ายและมีอารมณ์มั่นคงในทุกเรื่อง

13. อย่าโอ้อวดหรือภูมิใจในคำพูดที่ไพเราะ แต่จงประกาศคำสอนที่ได้จากประสบการณ์ของผู้คนเรียบง่ายและไม่มีการศึกษา เพื่อท่านจะได้เป็นศิษย์ของอัครสาวกของพระคริสต์ เพราะการโอ้อวดในปัญญาภายนอกนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคริสตชน “ผู้ใดที่โอ้อวด ก็จงโอ้อวดในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (2 โครินธ์ 10:17)

14. ผู้ที่ปฏิบัติคุณธรรมเพียงเพื่อเอาใจมนุษย์ ได้วางรากฐานแห่งความรอดของตนไม่ใช่บนหิน แต่บนทราย; ดังนั้น เมื่อฝนตก แม่น้ำเอ่อล้น และลม (การล่อลวง) พัดมา พวกเขาก็ถูกความคิดของตนเองพัดพาไป หากพวกเขาไม่ล้มลงแต่ใช้ชีวิตอย่างที่ควรจะเป็น พวกเขาก็จะเต็มไปด้วยความหยิ่งยโสอันใหญ่หลวง; และเมื่อพวกเขาล้มลง พวกเขาก็จะปล่อยตัวให้จมอยู่ในความสิ้นหวังที่ไร้ประโยชน์

15. ‘อย่าให้ใครอวดตัว’ (2 โครินธ์ 10:18) แต่ก่อนอื่น จงตรวจสอบการกระทำของตนเองก่อน: คุณได้ใช้ชีวิตอย่างแท้จริงที่คู่ควรกับคำชมที่คุณมอบให้ตัวเองหรือไม่? คุณได้เอาชนะความใคร่, ยอมรับความยากจน, เกลียดการใส่ร้าย, ละทิ้งความรักในความฟุ้งเฟ้อ, เกลียดความปรารถนาทางกาย, คุณได้เกลียดชังความกามารมณ์แล้วหรือไม่ คุณได้ไม่ทำร้ายใครเลยอย่างแท้จริงแล้วหรือไม่ คุณได้เอาชนะความปรารถนาแล้วหรือไม่ คุณได้ไม่โกรธเมื่อถูกดูหมิ่นอย่างแท้จริงแล้วหรือไม่ และเมื่อได้ยินคำชมเชยเกี่ยวกับตัวเอง คุณได้ไม่หยิ่งยโสแล้วหรือไม่ คุณได้รักพระเจ้าด้วยกำลังทั้งหมดของคุณ และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเองแล้วหรือไม่? – แต่หากเราไม่ได้รักษาสิ่งเหล่านี้ไว้ แล้วทำไมเราจึงควรโอ้อวดเกี่ยวกับตัวเอง? – เราต้องร้องไห้เสียใจในเรื่องนี้ก่อน ความเมตตาของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะรักษาเราจากความแข็งกระด้างของใจ และเสริมกำลังให้เราดำเนินชีวิตที่สมกับพระองค์

16. เราต้องไม่ทำอะไรเพื่ออวดตัวต่อหน้าผู้คน แต่ในทุกเรื่อง เราต้องกระทำด้วยใจที่บริสุทธิ์ เพราะพระเจ้าทรงรู้สิ่งที่ซ่อนเร้นและลับลวง และเราหวังจะได้รับรางวัลจากพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

17. คนที่ว่างเปล่า แม้จะมีทรัพย์สินน้อยนิด แต่หากเขาตั้งตัวเองเป็นกษัตริย์ ก็ยังไม่ใช่กษัตริย์; เช่นเดียวกัน นักบวชที่กินอย่างลับๆ ในขณะที่รับประทานอาหารร่วมกับชุมชน แต่แสร้งทำเป็นว่าตนเป็นผู้ถือศีลอดและบริสุทธิ์ ก็ยังไม่ใช่ผู้ถือศีลอดที่แท้จริง เขาทอใยแห่งการหลอกลวง – และไม่เดินบนทางที่ชอบธรรมของนักบุญ แต่เดินบนทางของผู้ที่แสวงหาความพอใจจากมนุษย์

8. เกี่ยวกับการต่อสู้กับความหยิ่งยโส

1. ผู้ที่อวดตัวไม่อาจทนได้เมื่อถูกคนอื่นเหนือกว่า – และเมื่อเขาพบผู้ที่มีคุณธรรมสูงกว่า

951

□□□

10. □□□□

‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□’ (□□□□□□ 4:6)

27. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

39. ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรงปกครองทุกสิ่ง ขออย่าให้ข้าพเจ้ามีใจที่เกลียดการยอมจำนนและคำตักเตือนของบิดา ; ขอทรงขจัดความคิดอันหยิ่งยโสออกจากข้าพเจ้า ; เพราะพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า ได้ทรงห้ามผู้หยิ่งยโส (สดุดี 118:21)

40. อย่าให้เพียงแต่สายตาของข้าพเจ้าเท่านั้นที่ก้มลง แต่จงอย่าให้ใจของข้าพเจ้ายกตัวขึ้นเหนือผู้อื่น

41. หากมีผู้ฝึกหัดสองคนอาศัยอยู่กับผู้อาวุโส ผู้ใดในทั้งสองคนจะยิ่งใหญ่กว่าในสายพระเนตรของพระเจ้า ? คือผู้ที่ถ่อมตนต่อหน้าพี่น้องด้วยความยำเกรงพระเจ้า เพราะผู้ที่ตรัสว่า ‘ผู้ใดที่ถ่อมตนลง จะได้รับการยกย่อง ’ (ลูกา 18:14) ได้ตรัสความจริง

42. ผู้ใดที่ต้องการเคลื่อนหิน ต้องวางจุดคานไม่จากด้านบน แต่จากด้านล่าง – แล้วหินนั้นจะเคลื่อนได้ง่าย – นี่คือแบบอย่างของความถ่อมตน !

43. ความหยิ่งยโสเป็นสิ่งที่ทั้งพระเจ้าและมนุษย์ต่างรังเกียจ แต่พระเจ้าทรงยกย่องผู้ที่รักความถ่อมตน

44. ไม่ใช่ศักดิ์ศรี เกียรติยศ หรือความยิ่งใหญ่ที่นำเข้าสู่ราชอาณาจักรสวรรค์ แต่เป็นความถ่อมตัว ความเชื่อฟัง ความรัก ความอดทน และนิสัยใจดี —สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ช่วยให้คนรอด ท่านไม่ทราบหรือว่ามารถูกขับลงจากสวรรค์เพราะความหยิ่งยโสของเขา ? ท่านไม่ทราบหรือว่าเขาถูกพรากความรุ่งโรจน์อันยิ่งใหญ่ไปเพียงใด เพราะได้ต่อต้านพระเจ้า ?

45. ผู้ที่มีใจถ่อมตัวไม่อวดอ้างหรือภูมิใจ แต่รับใช้พระเจ้าด้วยความเคารพในพระองค์ ผู้ที่มีใจถ่อมตัวไม่บังคับใช้ความประสงค์ของตนเองจนขัดกับความจริง แต่เชื่อฟังความจริง ผู้ถ่อมตัวไม่อิจฉาความสำเร็จของเพื่อนบ้าน และไม่ยินดีในความโชคร้าย (ความล้มเหลว) ของเขา แต่กลับยินดีกับผู้ที่ยินดี และร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้ ผู้ถ่อมตัวไม่ท้อแท้จากความขาดแคลนและความยากจน และไม่หยิ่งยโสในความเจริญรุ่งเรืองและเกียรติยศ แต่ยังคงมั่นคงในคุณธรรมเดียวกัน ผู้ถ่อมตัวไม่เพียงให้เกียรติผู้ที่อยู่เหนือตน แต่ยังให้เกียรติผู้ที่อยู่ต่ำกว่าตนด้วย ผู้ถ่อมตัวไม่หงุดหงิด ไม่ดูหมิ่นใคร และไม่ทะเลาะกับใคร ผู้ถ่อมตัวไม่ดื้อรั้นหรือเกียจคร้าน แม้ถูกเรียกให้ทำงานในยามเที่ยงคืน เพราะเขาได้อุทิศตนเพื่อเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า ผู้ถ่อมตัวไม่รู้จักความแค้นหรือการหลอกลวง แต่รับใช้พระเจ้าด้วยความเรียบง่าย และใช้ชีวิตอย่างสันติกับทุกคน ผู้ถ่อมตัว เมื่อถูกตักเตือน ก็ไม่บ่นบ่น และเมื่อถูกลงโทษ ก็ไม่เสียความอดทน เพราะเขาเป็นศิษย์ของผู้ที่ทนทุกข์บนไม้กางเขนเพื่อเรา ผู้ถ่อมตัวเกลียดชังความรักตนเอง และด้วยเหตุนี้จึงไม่แสวงหาความเหนือกว่า แต่ถือว่าตนเองในโลกนี้เหมือนผู้โดยสารชั่วคราวบนเรือ

46. แม้ท่านจะศึกษาพระคัมภีร์ทั้งหมดแล้ว ก็จงระวังอย่าให้ความคิดที่ขัดกับพระคัมภีร์นั้นทำให้ท่านหยิ่งยโส เพราะพระคัมภีร์ทั้งหมด

955

47.

–

;

:

’ (1 1:24)

?

48.

49.

?

50.

51.

52.

;

53. □□□□

□□□

5. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□ – □□□□□□□□□□□□□□□□□ –
□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

พระทัย และจะกลายเป็นผู้ที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยและเป็นผู้สรรเสริญพระเจ้า เช่นเดียวกับผู้ที่มองตัวเองในกระจก ซึ่งทั้งเป็นผู้มองและผู้ถูกมอง ดังนั้น เมื่อพระคุณได้พักผ่อนในตัวบุคคลและตั้งรกรากอยู่ภายในเขา พระคุณนั้นทั้งทำให้บุคคลนั้นได้รับเกียรติ และตัวพระคุณเองก็ได้รับเกียรติจากเขาด้วย

21. โดยไม่มีความช่วยเหลือจากพระคุณ ใจไม่อาจรวบรวมกำลังเพียงพอจากภายในตัวเอง หรือเต็มไปด้วยความสำนึกผิดเพื่อสารภาพบาปอย่างถูกต้องต่อหน้าพระเจ้า ; ตรงกันข้าม บุคคลนั้นจะยากจนและขาดคุณธรรม และความคิดที่ต่ำช้าและไม่บริสุทธิ์จะหยั่งรากในตัวเขา ‘เหมือนนกกาในยามค่ำคืนบนซากปรักหักพัง’ (สดุดี 101:7). ดังนั้น หน้าที่ของมนุษย์คือต้องเรียกหาพระคุณ เพื่อเมื่อพระคุณมา จะสามารถส่องสว่างให้เขา — หน้าที่ของมนุษย์คือต้องชำระตนเองให้บริสุทธิ์ เพื่อแสวงหาให้พระคุณมาสถิตอยู่ภายในและช่วยเหลือเขา ; และด้วยพระคุณ เขาจะเจริญรุ่งเรืองในทุกคุณธรรม และเมื่อได้รับการส่องสว่างจากพระคุณนั้น เขาจะสามารถเข้าใจถึงความหลากหลายและความรุ่งโรจน์ของพรแห่งยุคที่จะมาถึงได้ พระคุณจะกลายเป็นกำแพงและป้อมปราการสำหรับเขา และปกป้องเขาจากยุคนี้เพื่อชีวิตในยุคที่จะมาถึง

22. จงพยายามแสวงหาคุณธรรมที่สมบูรณ์แบบ ประดับด้วยทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงรัก (นี่คือความรัก) คุณธรรมนี้เรียกว่า “คุณธรรมเดียว” และครอบคลุมความงามและความหลากหลายของทุกคุณธรรม เช่นเดียวกับมงกุฏราชันย์ที่ไม่สามารถสร้างขึ้นได้โดยปราศจากอัญมณีล้ำค่าและไข่มุกชั้นดี คุณธรรมเดียวนี้ก็ไม่อาจมีอยู่ได้หากปราศจากความงามของคุณธรรมต่าง ๆ มันจึงเปรียบเสมือนมงกุฏราชันย์โดยสมบูรณ์ เช่นเดียวกับมงกุฏนั้น หากขาดอัญมณีหรือไข่มุกเพียงเม็ดเดียว ก็ไม่อาจส่องประกายบนศีรษะของกษัตริย์ได้ เช่นเดียวกัน คุณธรรมเอกนี้ หากขาดความงามด้านใดด้านหนึ่งจากคุณธรรมอื่น ๆ ก็ไม่อาจเรียกว่าเป็นคุณธรรมที่สมบูรณ์ได้

23. มันยังเหมือนอาหารรสเลิศที่ปรุงด้วยเครื่องปรุงอันวิจิตรงดงามทุกชนิด แต่ขาดเกลือไม่ได้ เช่นเดียวกับอาหารชั้นเลิศเหล่านี้ หากขาดเกลือ ก็ไม่เหมาะสำหรับการบริโภคและไม่อร่อย เช่นเดียวกัน คุณธรรมนี้ แม้จะประดับด้วยความงามของคุณธรรมต่าง ๆ ก็จะไม่ดึงดูดใจเลย หากขาดความรักต่อพระคริสต์และเพื่อนมนุษย์

24. มันยังเหมือนตัวอักษรที่สมบูรณ์และสวยงาม ซึ่งตัวอักษรแต่ละตัวถูกสร้างและตกแต่งอย่างประณีต แต่จะกลายเป็นไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิงหากมีตัวอักษรเพียงตัวเดียวถูกนำออกไป ดังนั้น คุณธรรมนี้ หากถูกพรากจากคุณธรรมอื่นใดไปแม้เพียงหนึ่งเดียว ก็จะกลายเป็นไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง

25. และมันยังเหมือนนกอินทรีใหญ่ที่บินสูงลิ่ว ซึ่งเมื่อเห็นอาหารติดอยู่ในตาข่าย ก็พุ่งลงมาด้วยกำลังทั้งหมด

963

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

งสมบูรณ์ – ว่าเมื่อทิ้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลังแล้ว เขาพยายามปลดปล่อยจิตใจจากความกังวลทั้งปวง เพื่อจะได้อุทิศตนให้กับการสวดมนต์โดยไม่ถูกรบกวน และไม่ให้ความคิดหรือความกังวลใดๆ มาขัดจังหวะการสวดมนต์ของเขา – จงพยายามด้วยกำลังทั้งหมดของท่านเพื่อเป็นแบบอย่างตามเขา ผู้ใดที่สวดอ้อนวอนต่อพระเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์ ด้วยความรักและน้ำตา จะสะท้อนภาพพระเจ้าเองในจิตใจของเขา เหมือนในกระจก และพรอันล้ำค่านี้จะได้มาผ่านความยากจน ความขัดสน และชีวิตที่เต็มไปด้วยความยากลำบากทุกประการ ‘ประตูนั้นแคบและทางนั้นยากลำบากที่นำไปสู่ชีวิต’ (มัทธิว 7:14)

43. จงเลียนแบบนักบุญในวิถีชีวิตของท่าน – บางคนในความเคารพและเกรงกลัวพระเจ้า บางคนในความถ่อมตน บางคนในความถ่อมตัวและตำหนิตนเอง บางคนในความเงียบสงบ, บางคนด้วยความอ่อนโยน บางคนด้วยความอดทนที่ใจดี บางคนด้วยความยอมและสันติ บางคนด้วยความมิตรภาพและความสามัคคีในใจ บางคนด้วยความมีสติและระมัดระวัง บางคนด้วยมารยาทที่ดี ความมิตรภาพ และความอดทน บางคนด้วยการให้อภัยความผิด ความกล้าหาญและความใจกว้าง บางคนด้วยวีรกรรมและความเชื่อฟัง บางคนด้วยงานใช้มือและการรับใช้พี่น้อง บางคนด้วยความกระตือรือร้นและความร้อนแรงของจิตวิญญาณ บางคนด้วยการตัดขาดจากโลกอย่างสมบูรณ์และตายทุกวันเหมือนผู้ที่ถูกตรึงกางเขน บางคนด้วยความมั่นคงของจิตวิญญาณและความรักในความจริง บางคนด้วยความบริสุทธิ์และความบริสุทธิ์ทางกาย จงสังเกตด้วย – ในบางคนคือความเมตตาและความพร้อมที่จะช่วยเหลือ ในบางคนคือความอ่อนโยนของนิสัยและความดี ในบางคนคือความเห็นอกเห็นใจและความเมตตา ในบางคนคือความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม ในบางคนคือความไม่โอ้อวดและความถ่อมตน ในบางคนคือความพอใจในสิ่งเล็กน้อยและความพอประมาณ, ผู้ที่มีลักษณะความเรียบง่ายและความตรงไปตรงมา ผู้ที่สวดภาวนาไม่หยุดยั้ง ร้องเพลงสดุดี และน้ำตาไหลริน – โดยสรุป จงมองหาลักษณะของชีวิตที่พระเจ้าพอพระทัยในทุกคน – และจงเลียนแบบพวกเขา

44. ให้เราพยายามมองไปยังสิ่งข้างบน คิดถึงสิ่งข้างบน จำไว้เสมอถึงสิ่งข้างบน ทุ่มเทใจทั้งหมดให้กับสิ่งข้างบน และอยู่ในการติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับสิ่งข้างบน – และอย่าหันสายตาไปยังสิ่งข้างล่างเลย ซึ่งที่นั่นมีความเพลิดเพลิน และมีความปรารถนาของโลกที่หลอกลวงและทำลายชีวิตนี้ การมองไปยังสิ่งๆ ในสวรรค์ด้วยตาของใจนั้นเป็นสิ่งที่ดีเสมอ โดยต้องระมัดระวังอย่างยิ่งว่าอย่าให้สิ่งใดก็ตาม — ไม่ว่าจะเป็นความคิดชั่วร้ายหรือสิ่งอื่นใดที่ไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า — เข้าสู่รูม่านตาของใจนี้ และทำให้จิตใจมัวหมอง

45. เราต้องอธิษฐานไม่หยุดยั้งเพื่อให้พระเจ้าทรงช่วยเราให้พ้นจากเล่ห์กลของมาร

969

□□□

49. □□□□

52. □□□□

54. □□□□

ดและความรักด้วย เช่นเดียวกับที่กลุ่มแรกทนรับคำดูหมิ่นเพื่อเห็นแก่พระเจ้า กลุ่มหลังนี้ก็ทนรับชีวิตที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศกและการถือศีลอดเพื่อเห็นแก่พระเจ้าเช่นกัน

60. จงระมัดระวังตนเอง และอย่าให้มี ‘ความคิดชั่วร้ายในใจ’ อย่าให้ใจยอมแพ้ต่อความคิดชั่วร้าย เช่นนั้นเองที่ชายคนหนึ่งสมัยโบราณต้องทนทุกข์ เพราะได้ซ่อนสิ่งบางอย่างที่ขัดกับคำสาบานไว้ในพงไม้ (โยชูวา 7:1–26); และเกฮาซี ผู้รับใช้ของศาสดาเอลีชา ก็ต้องทนทุกข์ในลักษณะเดียวกัน พวกเขาไม่เพียงซ่อนตัวจากพระเจ้า แต่ยังซ่อนตัวจากมนุษย์ด้วย พวกเขาได้กระทำความผิดในความลับ แต่กลับได้รับผลกรรมอย่างเปิดเผย คนหนึ่งถูกขว้างหินจนตายต่อหน้าสาธารณชน ส่วนอีกคนถูกโรคเรื้อน (2 ราชา 5:27) เพราะคำกล่าวนี้ไม่ใช่คำกล่าวที่ไร้ความหมาย: ‘พระเจ้าไม่ถูกเยาะเย้ย; เพราะอะไรที่มนุษย์หว่านไว้ เขาจะได้รับผลนั้นกลับมา’ (กาลาเทีย 6:7)

61. ด้วยวิธีใดที่ศัตรูเอาชนะเรา? ด้วยวิธีใดที่ความปรารถนาในตัวเราเพิ่มพูนขึ้น? – ไม่ใช่เพราะความไม่เชื่อฟังของเราเองหรือ? – เมื่อเราได้รับการสอน เราไม่ใส่ใจ; เมื่อเราถูกตักเตือนให้แก้ไขความผิด เราทำเป็นไม่ได้ยิน เราหลบซ่อนจากผู้คน แต่กลับละเลยพระเจ้า งูร้ายนั้นปลูกฝัง ‘ปัญญา’ ให้เราใช้คำพูดเพื่อเอาชนะผู้ที่ต้องการแก้ไขเรา และด้วยเหตุนี้ ความบาปจึงเพิ่มพูนขึ้นภายในตัวเรา โดยไม่มีผู้ใดมาต่อต้านมัน

62. จุดเริ่มต้นของความเสื่อมทรามทางจิตวิญญาณในพระภิกษุคือเสียงหัวเราะและความเสเพล เมื่อท่านเห็นสิ่งนี้ในตัวท่านเอง โอ พระภิกษุ จงรู้เถิดว่าท่านได้จมลงสู่ความชั่วร้ายอย่างลึกซึ้งแล้ว อย่าหยุดอธิษฐานต่อพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากความตายนี้ เสียงหัวเราะและความประพฤติไม่เหมาะสมไม่เพียงแต่ทำให้พระภิกษุหนุ่ม แต่ยังทำให้พระภิกษุผู้สูงอายุตกอยู่ในความปรารถนาที่น่าอับอายด้วย นักบุญท่านหนึ่งได้กล่าวถึงความประพฤติไม่เหมาะสมว่า: ‘ความประพฤติไม่เหมาะสมนั้นเหมือนลมร้อนที่เผาผลาญ; มันทำลายผลแห่งการปฏิบัติของพระภิกษุ’ บัดนี้ จงฟังเกี่ยวกับเสียงหัวเราะ: เสียงหัวเราะทำให้บุคคลสูญเสียความสุขที่สัญญาไว้แก่ผู้ที่ร้องไห้ (มัทธิว 5:4), ทำลายความสงบภายใน, ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่พอพระทัย, ทำร้ายจิตวิญญาณ; และทำให้ร่างกายเสื่อมทราม เสียงหัวเราะขับไล่คุณธรรมออกไป; มันไม่ระลึกถึงความตาย และไม่คิดถึงความทุกข์ทรมาน

63. จุดเริ่มต้นของการร้องไห้คือความรู้ในตนเอง ดังนั้น การร้องไห้ของเราจึงไม่ควรเพื่อมนุษย์ แต่เพื่อพระเจ้า ผู้ทรงรู้ความลับในใจ เพื่อให้เราได้รับพรจากพระองค์ ดังนั้น ให้เรามีท่าทางที่ร่าเริง ยินดีในของขวัญของพระเจ้าและในพระวิญญาณบริสุทธิ์

974

64.

65.

—

66. :

‘’

;

–

‘’

;

‘’

‘’

;

;

;

,

“”

,

,

“”

,

,

,

“”

,

,

,

‘’

,

.

;

;

;

67.

68. :

‘ ’

?

69.

70. ;

71.

72.

73.

74.

75. □□□□

□□□

95. □□□□

ของตน แต่ละคนต้องระมัดระวังตนเอง เพราะแต่ละคนจะต้องรายงานต่อพระเจ้าเกี่ยวกับตนเอง

101. คุณต้องการหลีกเลี่ยงการถูกความล่อลวงเอาชนะหรือไม่ ? ให้ตัดทิ้งทุกร่องรอยของความประสงค์ส่วนตัวของคุณ หากเรื่องใดดูดีในสายตาคุณ แต่ผู้เป็นเจ้าอาวาสในองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เห็นว่าเป็นสิ่งดี ก็จงยอมจำนนต่อท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า การเข้าสู่การโต้แย้งหรือการตามความประสงค์ส่วนตัวนั้น เป็นสัญญาณของการตกจากความเชื่อแล้ว ให้ทุกคนฟังสิ่งที่กล่าวไว้ในบทสดุดี : ‘จงรับใช้พระเจ้าด้วยความยำเกรง และจงชื่นชมยินดีต่อหน้าพระองค์ด้วยความสั่นสะท้าน จงรับการตักเตือน เพื่อมิให้พระเจ้าทรงกริ้ว และท่านจะพินาศจากทางของผู้ชอบธรรม’ (สดุดี 2:11–12)

102. อย่าให้เราประพฤติตนในลักษณะที่วันนี้เราฝึกความอดกลั้นและความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่พรุ่งนี้กลับยอมแพ้ต่อความไม่รู้จักพอและความหยิ่งยโส ; วันนี้ – ความเงียบสงบ การเฝ้าระวัง และความถ่อมตน ; ส่วนพรุ่งนี้ – ความบันเทิง การนอนหลับอย่างไม่รู้จักพอ การไม่เชื่อฟัง และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน ; วันนี้เราละทิ้งโลก ละทิ้งทุกสิ่งในโลกนี้ ละทิ้งบ้านเกิด เพื่อนฝูง และพ่อแม่ โดยวางความหวังไว้ในพระเจ้า แต่พรุ่งนี้เรากลับปรารถนาที่จะได้เห็นบ้านเกิด ญาติพี่น้อง และมรดกของเรา – ความปรารถนาที่ผลักดันเราให้ตกสู่ความชั่วร้ายมากมาย จงระลึกไว้ว่า ภรรยาของโลท เมื่อหันกลับไปมอง ก็ถูกเปลี่ยนเป็นเสาเกลือ และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสอนว่า : ‘ผู้ใดที่วางมือลงบนคันไถแล้วหันกลับไปมอง ก็ไม่สมควรแก่ราชอาณาจักรของพระเจ้า’ (ลูกา 9:62)

103. จงระลึกถึงวันนั้นเสมอ เมื่อท่านได้ทิ้งทุกสิ่งทางโลกไว้เบื้องหลัง และออกจากโลกเพื่อพระเจ้า เมื่อท่านถูกจุดไฟด้วยความยำเกรงพระเจ้า และจิตวิญญาณของท่านลุกโชนเพื่อพระเจ้า และจงยึดมั่นในสภาพจิตใจนี้จนถึงที่สุด เพราะ ‘ผู้ใดที่ทนอยู่จนถึงที่สุด จะได้รับการช่วยให้รอด’ (มัทธิว 10:22)

104. อย่าลดความระมัดระวังต่อความคิดที่เข้ามาในใจคุณ เพราะนี่คือจุดเริ่มต้นของการต่อสู้ จงเรียนรู้จากบ่อน้ำฝน หลังจากฝนตกไม่นาน เมื่อพรแห่งฝนเพิ่งถูกเก็บรวบรวมลงในบ่อ น้ำจะขุ่นมัว แต่เมื่อเวลาผ่านไป น้ำก็จะใสขึ้นเรื่อยๆ – จงอดทน ; ความคิดของคุณก็จะสงบลง – และนำความสันติสุขมาให้คุณ

105. ฟังคำอุปมาเกี่ยวกับความคิดชั่วนี้ เมื่อเก็บองุ่นจากต้นองุ่น ใส่ลงในเครื่องบีบองุ่น บีบเพื่อสกัดน้ำองุ่น แล้วเทลงในภาชนะ น้ำองุ่นในตอนแรกจะเดือดพล่านราวกับถูกไฟที่ร้อนแรงที่สุดเผา จนแม้แต่ภาชนะที่ประณีตที่สุดก็ไม่อาจทนต่อแรงดันนั้นได้ และบางครั้งก็แตกจากแรงดันนั้น ความคิดของมนุษย์ก็เช่นเดียวกัน เมื่อมันหันจากยุคสมัยที่ว่างเปล่านี้และความกังวลต่างๆ ไปสู่ราชอาณาจักรสวรรค์ ปีศาจ

981

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□; □□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

143.
□□□

149.

150. 150 : ‘!

‘’ (118:18) ” –

‘’(1:22)

151.

152.

,

,

,

,

,

153.

: ‘’ (10:42)

!

‘’ (36:4)

:

‘;

’(62:9)

154.

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

วร้าย เพื่อบรรลุถึงความไม่ยึดติดในกิเลส
และเพื่อเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระสิริอันศักดิ์สิทธิ์
ให้ผู้นั้น ด้วยความปรารถนาที่ไม่รู้จักพอ
ด้วยทั้งใจและทั้งกำลังทั้งหมด
คอยแสวงหาความช่วยเหลือจากเบื้องสูงเสมอ
เพื่อด้วยความช่วยเหลือนั้น
เขาจะสามารถเอาชนะความปรารถนาอันเร่าร้อนได้
และผ่านชัยชนะอันทรงเกียรติเช่นนี้
จะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรแห่งความบริสุทธิ์
‘ที่ซึ่งไม่มีใครนอกจากพระองค์เท่านั้นที่จะได้เห็นพระเจ้า ’

167. จงพยายามเป็นบุตรของพระเจ้าที่ไร้ที่ติ
และเข้าสู่ความสงบ ‘ที่พระคริสต์ได้เสด็จไปก่อนเรา ’ (ฮีบรู 6:20);
จงพยายามได้รับการจารึกในคริสตจักรสวรรค์ร่วมกับบุตรหัวปี ;
จงพยายามขึ้นสู่เยรูซาเล็มสวรรค์
ที่ซึ่งสวนสวรรค์แห่งความหวานชื่นตั้งอยู่ – แต่จงรู้ไว้ว่า
ท่านจะไม่ถูกถือว่าสมควรได้รับพรอันมหัศจรรย์เหล่านี้
เว้นแต่ท่านจะหลั่งน้ำตาทั้งวันทั้งคืนดั่งสายน้ำไหล
เหมือนที่นักบุญกล่าวว่า : ‘ข้าพเจ้าล้างที่นอนทุกคืน ;
ด้วยน้ำตาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำให้ที่นอนเปียกชุ่ม ’ (สดุดี 67:7) ท่านไม่ทราบหรือว่า ‘ผู้ที่หว่านด้วยน้ำตา
จะเก็บเกี่ยวด้วยความชื่นชม ’ (สดุดี 125:5)? ดังนั้น
ผู้เผยพระวจนะจึงกล่าวว่า : ‘อย่าซ่อนน้ำตาของข้า ’ (สดุดี 38:13);
และอีกครั้ง :
‘ข้าพเจ้าได้นำน้ำตาของข้าพเจ้ามาวางต่อหน้าพระองค์
ตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ ’ (สดุดี 55:9); และอีกครั้ง :
‘น้ำตาของข้าพเจ้าเป็นอาหารของข้าพเจ้าทั้งวันทั้งคืน ’
(สดุดี 41:4); ‘และข้าพเจ้าได้ผสมน้ำดื่มของข้าพเจ้าด้วยน้ำตา ’
(สดุดี 101:10). น้ำตาที่หลั่งออกมาด้วยความตระหนักรู้
ด้วยความโศกเศร้าอย่างยิ่ง
ท่ามกลางความเร่าร้อนบริสุทธิ์จากส่วนลึกที่สุดของหัวใจ
เป็นอาหารของจิตวิญญาณ
เป็นขนมปังสวรรค์ที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณเพื่อชีวิตนิรันดร์

168. เช่นเดียวกับที่มีสวรรค์ที่มองเห็นได้นี้
ซึ่งเรียกว่าท้องฟ้า เหนือมันยังมีสวรรค์อีกแห่งหนึ่ง
ที่ส่องประกายด้วยแสงสว่างและมองไม่เห็นด้วยตาเนื้อ
ที่ซึ่งกองทัพทูตสวรรค์อาศัยอยู่
มีพลับพลาที่ไม่ได้สร้างด้วยมือ
ซึ่งทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ปฏิบัติหน้าที่ของตน
ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไม่อาจบรรยายได้ ส่องประกาย
และไม่ 属于 ยุคนี้ แต่เป็นของโลกอีกแห่งหนึ่ง ที่ไม่มีทั้งคืน
ทั้งวิญญาณชั่วร้าย หรือความขัดแย้ง
แต่เนื่องจากไม่ใช่ทุกคน ไม่ว่าใครก็ตาม
จะได้รับอนุญาตให้มองเห็นสิ่งสวรรค์ด้วยตาภายใน ; ดังนั้น
เหมือนมีม่านกั้น ท้องฟ้าจึงถูกตั้งขึ้น เพื่อว่าจากที่นั่น
พวกเขาจะไม่สามารถมองเห็นทุกคนได้
แต่เพียงผู้ที่มีใจบริสุทธิ์และจิตวิญญาณที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้น —
คือเพื่อนร่วมชาติและเพื่อนร่วมรบของพวกเขา
และเมื่อม่านนั้นถูกยกขึ้น
สิ่งที่รอคอยผู้ชอบธรรมก็จะถูกเปิดเผยแก่ผู้ชอบธรรม

169. คำอธิษฐานที่ถวายอย่างยาวนาน
ด้วยจิตที่เศร้าโศกและจิตใจที่จดจ่อ จะลอยขึ้นสู่สวรรค์

999

□□□

171. □□□□

□□□

19. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

33.
□□□

จงเลียนแบบความถ่อมตนของเปาโล เพื่อท่านจะได้เป็นผู้รับมรดกร่วมกับท่าน

51. จงเอาความอ่อนน้อมถ่อมตนของโมเสสมาเป็นแบบอย่าง เพื่อพระเจ้าจะทรงเปลี่ยนใจหินของคุณให้เป็นทะเลสาบน้ำ และเมื่อคุณได้สัมผัสประโยชน์จากสิ่งนี้แล้ว จงประกาศด้วยคำสรรเสริญว่า : ‘พระเจ้าได้ทรงนำข้าพเจ้าไปในน้ำแห่งความสงบ ’ (สดุดี 22:2)

52. จงตระหนักถึงความมหัศจรรย์ของความถ่อมตน และเลือกมันไว้สำหรับตัวท่านเอง ; เพราะมันจะยกท่านขึ้นสู่สวรรค์ รางวัลอันดีงามถูกเสนอให้ท่านสำหรับความถ่อมตน — นั่นคืออาณาจักรสวรรค์ : อย่าท้อใจในเรื่องนี้

53. พระภิกษุหนุ่มผู้ดูหมิ่นความโอ้อวด จงมั่นคงในความบริสุทธิ์ พระภิกษุที่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความบริสุทธิ์ คือต้นกล้าที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้า

54. การอดอาหารคือสายบังเหียนสำหรับนักบวช ; ผู้ใดที่ทิ้งสายบังเหียนนี้ไป จะกลายเป็น ‘ม้าป่า ’ (เยเรมีย์ 5:8) นักบวชหนุ่มที่ไม่ควบคุมท้องของตนเอง จะไม่สามารถหลีกเลี่ยงบาปทางกายได้

55. ทั้งวันทั้งคืน พระภิกษุผู้ตื่นตัวอยู่เสมอจะยังคงขยันหมั่นเพียรในการสวดมนต์ ; โดยตีใจตนเอง เขาร้องไห้และดึงน้ำมันเจิมจากสวรรค์ลงมาบนตัวตนเอง

56. ต้นไม้แห่งชีวิตบนโลกนี้คือพระภิกษุผู้ไม่ตกเป็นทาสของกิเลสตัณหา และผู้ได้อุทิศตนสู่ชีวิตอันบริสุทธิ์ดั่งเทวดา

57. ดาบที่คมที่สุดต่อต้านมารคือบทสดุดีที่อยู่ในริมฝีปากของพระภิกษุ

58. ต้นไม้แห้งของเอลีชาดึงเหล็กจากความลึก ; เช่นเดียวกัน ร่างกายของพระภิกษุที่แห้งแล้ว ก็ดึงจิตวิญญาณจากความลึก (ของความปรารถนา) การอดอาหารของพระภิกษุทำให้สายน้ำแห่งความใคร่แห้งเหือด สำหรับพระภิกษุ ขีดจำกัดของการอดอาหารคือความตาย ; และขอให้มันไม่จากไปก่อนที่ท่านจะจากโลกนี้

59. ดาบที่ต่อสู้กับกิเลสคือความระมัดระวังของพระภิกษุในการสวดมนต์ การสวดมนต์ของพระภิกษุไม่มีขีดจำกัด ดังนั้น จงให้เขาสรรเสริญพระเจ้าอยู่เสมอ

60. สำหรับพระภิกษุที่ไม่ระงับคำพูดในวันแห่งความโกรธ ย่อมยากที่จะควบคุมกิเลสได้ พระภิกษุที่โกรธนั้น ฆ่าจิตวิญญาณของตนเอง และทำร้ายเพื่อนด้วยลูกศรที่คม

61. จงเตรียมตัวให้พร้อมก่อนที่ความล่อลวงจะมา ; สิ่งนี้จะช่วยให้คุณพิสูจน์ได้ว่าคุณมีความชำนาญในการเผชิญกับความล่อลวง

62. อย่าสะสมทรัพย์สมบัติ หรือตามใจเนื้อหนัง : ทางที่แคบและคับแคบนี้ต้องการให้คุณทิ้งทุกสิ่งที่ไม่มีประโยชน์บนทางนั้นไป จงทำตามแบบอย่างของเปาโล ‘ถือว่าทุกสิ่งเป็นความสูญเสีย เพื่อจะได้พระคริสต์ ’ (ฟิลิปปี 3:8) ความมั่งคั่งและการตามใจเนื้อหนังจะไม่ได้รับการอนุญาตให้ผ

1005

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

103. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

11.

12.

13. (

14.—

15.

16. :

‘—’

17.

18.

19.
:

20. □□□□

3.

4.

5.

6.

7.

8.

□□□

□□□

นในเรื่องเดียวกัน หรือจากความอิจฉาริษยาที่เป็นศัตรูของปีศาจ

25. ความแข็งกระด้างของใจ บางครั้งเกิดจากความอิ่ม บางครั้งเกิดจากความไม่ไวต่อความรู้สึก และบางครั้งเกิดจากความผูกพันต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนความผูกพันนั้นเอง บางครั้งเกิดจากความประพฤติผิดศีล บางครั้งเกิดจากความรักในเงิน บางครั้งเกิดจากความตะกละ บางครั้งเกิดจากความหยิ่งยโส – และจากสาเหตุอื่น ๆ อีกมากมาย

26. การหลอกลวงเกิดทั้งจากความหยิ่งยโสและความโกรธ

27. ความเสแสร้งเกิดจากความพึงพอใจในตนเองและความดื้อรั้น

28. อย่างไรก็ตาม คุณธรรมที่ตรงข้ามกับสิ่งเหล่านี้ เกิดจากต้นกำเนิดที่ตรงกันข้าม แต่เนื่องจากข้าพเจ้าไม่มีเวลาที่จะอภิปรายแต่ละข้ออย่างละเอียด ข้าพเจ้าจะกล่าวโดยสรุปว่า การควบคุมความปรารถนาทั้งหมดที่กล่าวถึงนี้ คือความถ่อมตน — และผู้ใดที่ได้คุณธรรมนี้แล้ว ก็ย่อมชนะความปรารถนาทั้งหมดแล้ว

29. ให้ความเกรงกลัวที่เรารู้สึกต่อผู้บังคับบัญชาเป็นแบบอย่างให้เราในการเกรงกลัวพระเจ้า ; และให้ความรักต่อความงามทางกายเป็นแบบอย่างให้เราในการรักพระเจ้า : เพราะไม่มีสิ่งใดที่ขัดขวางเราจากการนำตัวอย่างมาใช้เพื่อพัฒนาคุณธรรมของเรา แม้แต่จากพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับคุณธรรมเหล่านั้นเอง

30. พระเจ้าไม่ทรงสำแดงพระองค์เพียงในการทำงานเท่านั้น แต่ในการทำงานที่ควบคู่ไปด้วยความเรียบง่ายและความถ่อมใจ แม้ว่า ‘ฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะสมบูรณ์ในความอ่อนแอ’ (2 โครินธ์ 12:9) แต่พระเจ้าจะทรงปฏิเสธผู้ทำงานที่ขาดความถ่อมใจ

31. โรคภัยบางครั้งถูกส่งมาเพื่อชำระล้างเราจากบาปของเรา ; และบางครั้งเพื่อทำให้ความหยิ่งยโสของเราถ่อมลง

32. พระอาจารย์และพระเจ้าผู้ดีและดีเลิศของเรา เมื่อเห็นว่าผู้ใดนั้นเกียจคร้านอย่างยิ่งในการปฏิบัติทางจิตวิญญาณ จะทำให้ร่างกายของเขาถ่อมตัวลงด้วยโรคภัย ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่น้อยกว่าความยากลำบาก ; และบางครั้งด้วยวิธีนี้ พระองค์จะชำระจิตวิญญาณให้พ้นจากความคิดชั่วร้ายและกิเลสตัณหา

33. ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา ไม่ว่าจะมองเห็นได้หรือมองไม่เห็น ล้วนถูกรับด้วยหนึ่งในสามวิธี : ด้วยจิตใจที่ดี ด้วยจิตใจที่เต็มไปด้วยความหลงใหล หรือด้วยจิตใจที่อยู่ระหว่างทั้งสองแบบนั้น ฉันได้เห็นพี่น้องสามคนที่ประสบความสูญเสีย : คนหนึ่งรู้สึกโกรธแค้น อีกคนยังคงสงบใจ ส่วนคนที่สามรับมันด้วยความยินดีอย่างยิ่ง

34. ข้าพเจ้าได้เห็นชาวนาที่หว่านเมล็ดพันธุ์เดียวกันลงดิน แต่แต่ละคนมีเจตนาเฉพาะตัว : คนหนึ่งเพื่อชำระหนี้ , อีกคนเพื่อร่ำรวย , และคนที่สามเพื่อถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า ; ส่วนคนอื่นๆ มีเจตนาที่จะได้รับคำชมจากผู้คนที่เดินผ่านเส้นทางชีวิตนี้

1022

□□□

□□□

□□□

56. □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

□□□

77. □□□□

ประมาท เราสามารถระบุ ‘เทววิทยา’ ของปีศาจนี้ — หรือควรเรียกว่า ‘การต่อสู้กับพระเจ้า’ — ได้จากความสับสนและความสุขที่ไร้ระเบียบและไม่ถูกควบคุม ซึ่งเกิดขึ้นในจิตวิญญาณระหว่างการตีความดังกล่าว

85. เราจะไม่หยุดพัฒนาในความดีงามและความรัก ทั้งในยุคนี้และในยุคที่จะมา โดยได้รับแสงสว่างแห่งความเข้าใจใหม่เสมอผ่านแสงสว่าง (การตรัสรู้จากเบื้องบน) และเหล่าทูตสวรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่ฉลาด ไม่หยุดพัฒนา แต่ได้รับพระสิริต่อพระสิริ และความเข้าใจต่อความเข้าใจเสมอ

86. อย่าเป็นผู้พิพากษาที่รุนแรงต่อผู้ที่สอนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ด้วยคำพูด แต่กลับเกียจคร้านในการทำความดี; เพราะการขาดการกระทำมักได้รับการชดเชยด้วยประโยชน์จากการสอนเช่นนั้น เราไม่ได้บรรลุทุกสิ่งในปริมาณที่เท่ากัน: บางคนโดดเด่นในคำพูดมากกว่าการกระทำ ในขณะที่ในบางคนกลับตรงกันข้าม การกระทำแข็งแกร่งกว่าคำพูด

87. พระเจ้าไม่ใช่ผู้สร้างความชั่ว; ดังนั้น ผู้ที่กล่าวว่าความปรารถนาบางอย่างเป็นธรรมชาติของจิตวิญญาณนั้นผิดพลาด เพราะไม่ตระหนักว่าเราเองได้เปลี่ยนนิสัยธรรมชาติของเราให้กลายเป็นความปรารถนาเพื่อความชั่ว โดยธรรมชาติแล้ว ตัวอย่างเช่น เรามีเมล็ดพันธุ์เพื่อการสืบพันธุ์ แต่เรากลับใช้มันเพื่อความใคร่ที่ผิดกฎหมาย; ตามธรรมชาติ เรายังมีความโกรธอยู่ภายใน ซึ่งมุ่งต่อต้านงูโบราณนั้น แต่เรากลับใช้มันต่อต้านเพื่อนบ้านของเรา; เราได้รับการประทานความกระตือรือร้นเพื่อให้เราทุ่มเทต่อคุณธรรม แต่เรากลับทุ่มเทต่อความชั่ว … และอื่นๆ อีกมากมาย

88. จิตวิญญาณที่ไม่เกียจคร้านจะยั่วยุปีศาจให้ต่อสู้กับตัวเอง; และเมื่อการต่อสู้เพิ่มมากขึ้น มงกุฎก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ผู้ที่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากศัตรูจะไม่ได้รับมงกุฎใดๆ ทั้งสิ้น; แต่ผู้ที่ไม่ท้อแท้เมื่อเผชิญกับการโจมตีที่เกิดขึ้นกับเขา จะได้รับการยกย่องจากเหล่าทูตสวรรค์ว่าเป็นนักรบผู้กล้าหาญ

89. จงตรวจสอบอย่างต่อเนื่องถึงการปรากฏตัวของแรงกระตุ้นจากความหลงใหลภายในตัวคุณ; และคุณจะเห็นว่ามีความหลงใหลมากมายภายในตัวคุณ ซึ่งเมื่อถูกโรคทางจิตวิญญาณรบกวน เราจึงไม่สามารถรับรู้ได้ — ไม่ว่าจะเพราะความอ่อนแอของเรา หรือเพราะนิสัยบาปที่ฝังรากลึก

90. ปีศาจมักทำให้เราเสียสมาธิจากงานที่ง่ายที่สุดและมีประโยชน์ที่สุด และผลักดันให้เราทำสิ่งที่ยากที่สุด

91. ชุมชนที่จัดตั้งตามพระประสงค์ของพระเจ้าคือสถานที่ชำระล้างทางจิตวิญญาณ ที่ล้างออกทุกมลทิน ทุกความหยาบคาย และทุกความน่าเกลียดของจิตวิญญาณ ส่วนการอยู่ตามลำพังอาจเรียกได้ว่าเป็นสถานที่ย้อมสี สำหรับผู้ที่ชำระล้างตัวเองให้พ้นจากความใคร่ ความแค้น และความหงุดหงิดเสียก่อน แล้วจึงถอนตัวเข้าสู่ความเงียบสงบ

1030

92. □□□□

101. □□□□

4. □□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□ “□□” (□□□□□□□ 7:14)

19. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

28. □□□□

□□□

และผู้ที่ใช้ความคิดของตน —ดั่งมีด — จนชินกับการตัดหนังหุ้มปลายตนเอง

12. อย่าคิดว่าจะสามารถโค่นล้มปีศาจแห่งความใคร่ด้วยข้อโต้แย้งและเหตุผล ; เพราะมันมีฐานที่มั่นที่เอื้ออำนวยอยู่ข้างตัวมันเอง เนื่องจากมันทำสงครามกับเราผ่านทางธรรมชาติของเราเอง

13. ผู้ใดที่หวังจะต่อสู้กับเนื้อหนังของตนเอง หรือเอาชนะมันด้วยกำลังของตนเอง ก็กำลังทำงานโดยเปล่าประโยชน์ เพราะหากพระเจ้าไม่ทำลายบ้านของความใคร่ทางเนื้อหนัง และสร้างบ้านของจิตวิญญาณขึ้น ผู้ที่พยายามจะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ด้วยกำลังของตนเอง ก็กำลังเฝ้าดูและอดอาหารโดยเปล่าประโยชน์

14. จงนำความอ่อนแอของธรรมชาติตัวท่านมาวางลงต่อหน้าพระเจ้า โดยยอมรับว่าท่านไร้กำลังโดยสิ้นเชิงในทุกสิ่ง และท่านจะได้รับของขวัญแห่งความบริสุทธิ์โดยไม่รู้ตัว

15. ผู้ที่ลื่นล้มและตกลงสู่หลุมแห่งความใคร่ จะตามหลังผู้ที่กำลังขึ้นลงบันได (ตามที่ยากอบได้เห็น) ไปไกลมาก และเพื่อให้พวกเขาสามารถกลับมาขึ้นบันไดนั้นได้อีกครั้ง พวกเขาจำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากและทำการชดเชยบาปอย่างสุดกำลัง

16. การล่วงประเวณีมีอยู่แม้โดยไม่มีภรรยา – ซึ่งเนื่องจากเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติ จึงทำให้ผู้กระทำต้องทนทุกข์ทรมานมากยิ่งขึ้น มันเป็นความตายและความพินาศชนิดหนึ่งที่เราพกพาไว้ภายในตัวเสมอ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยหนุ่มสาว แต่ข้าพเจ้าไม่กล้าเขียนถึงการพินาศนี้ เพราะมือของข้าพเจ้าถูกยับยั้งด้วยคำพูดว่า : ‘ แม้การกล่าวถึงหรือพูดถึงสิ่งที่กระทำในความลับก็เป็นเรื่องน่าอับอาย ’ (เอเฟซัส 5:12)

17. ศัตรูที่ไร้มนุษยธรรม ผู้ยุยงให้เกิดการล่วงประเวณี มักวาดภาพพระเจ้าให้ดูเมตตา โดยชี้ให้เห็นว่าพระองค์ทรงอดทนต่อความปรารถนานี้อย่างมาก ราวกับว่ามันเป็นธรรมชาติ แต่จงสังเกตผู้วางแผนร้ายนี้อย่างใกล้ชิด แล้วท่านจะพบว่า เมื่อบาปนี้ถูกกระทำแล้ว เขาก็เริ่มวาดภาพพระเจ้าในมุมมองที่ต่างออกไป — เป็นเพียงผู้ทรงยุติธรรมและไม่ทรงอภัย เขาเสนอแนะครั้งแรกเพื่อล่อลวงเราให้ตกสู่บาป และเสนอแนะครั้งที่สองเพื่อผลักเราให้จมลงในความสิ้นหวัง

18. เมื่อหลังจากที่เรากระทำบาปแล้ว และถูกทรมานด้วยความทุกข์ทรมานและความสิ้นหวัง เราโดยปกติจะไม่ยอมให้ตัวเองตกสู่การผิดบาปซ้ำอีก แต่เมื่อความรู้สึกเหล่านี้ลดลง ศัตรูผู้ชั่วร้ายก็เริ่มพูดกับเราอีกครั้งเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าต่อมนุษยชาติ

19. พระเจ้า ผู้ไม่เสื่อมสลายและไม่มีรูปกาย ยินดีในความบริสุทธิ์และความไม่เสื่อมสลายของร่างกายเรา ; แต่ปีศาจกลับยินดีในสิ่งใดไม่เท่าการล่วงประเวณีอันน่ารังเ

1038

□□□□ □□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□ □□□□

2.
□□□

15.

16.

17.

18.

19. ‘’ ‘’ (1 6:10);

20.

;

21.

22.

;

23. ;

:

‘’ (1:12) ;

: ‘’(45:11)

24.

—

—

“”

25. ;

□□□

9.
□□□

16. □□□□

□□
□□□

34. □□□□

44. □□□□

□□□

□□□

7. ความหลงใหลอื่น ๆ ทุกอย่างสามารถถูกเอาชนะได้ด้วยคุณธรรมเพียงหนึ่งเดียว แต่ความท้อแท้ สำหรับนักบวช คือความตายที่ครอบคลุมทุกสิ่ง ในบรรดาผู้นำความชั่วทั้งแปด จิตวิญญาณแห่งความท้อแท้คือสิ่งที่ร้ายแรงที่สุด

8. เมื่อไม่มีการร้องเพลงสดุดี ความท้อแท้ก็ไม่เกิดขึ้น ; และเมื่อถึงตอนท้ายของกฎ (ช่วงที่ความง่วงเริ่มเข้ามา) ดวงตาจะเปิดขึ้นอย่างร่าเริง

9. ในช่วงเวลาที่ความท้อแท้เข้าครอบงำ ความล่อลวงของเนื้อหนังจะปรากฏขึ้น ; และไม่มีสิ่งใดที่นำมงกุฎมาสู่พระภิกษุผู้ตั้งใจปฏิบัติได้มากเท่าความท้อแท้

10. ผู้ที่ร้องไห้เพราะตัวเอง ไม่รู้จักความท้อแท้

11. พระภิกษุที่รักเงินไม่รู้จักความท้อแท้ : เขาจดจำคำพูดของอัครทูตในทุกขณะว่า ‘ผู้เกียจคร้านอย่าได้กิน’ (2 เทสซาโลนิกา 3:10) และอีกคำหนึ่งว่า ‘มือทั้งสองนี้ได้เลี้ยงดูข้าพเจ้าและผู้ที่อยู่กับข้าพเจ้า’ (กิจการ 20:34)

12. ความท้อแท้บางครั้งเกิดจากการหมกมุ่นในความสุขทางกาย และบางครั้งเกิดจากความขาดความเคารพต่อพระเจ้า

13. การอธิษฐานอย่างขยันขันแข็งคือยาแก้ความท้อแท้ ส่วนการระลึกถึงวันพิพากษาครั้งสุดท้ายจะก่อให้เกิดความกระตือรือร้น (ในการกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า)

14. ความหวังที่ดีคือดาบที่นักบวชใช้เพื่อเอาชนะและสังหารความท้อแท้

15. (การสารภาพความท้อแท้). บอกเราเถิด ความหลงใหลที่ประมาทและหย่อนยาน : ใครคือผู้ที่ให้กำเนิดเจ้าในความชั่ว ? ลูกหลานของเจ้าคือใคร ? ผู้ที่ต่อสู้กับเจ้าคือใคร ? และใครคือผู้สังหารเจ้า ? – (คำตอบ). – ข้ามีมารดาหลายองค์ : บางครั้งคือความไม่ไวต่อความรู้สึกของจิตวิญญาณ ; บางครั้งคือความลืมเลือนต่อพระพรจากสวรรค์ ; และบางครั้งคือการทำงานหนักเกินไป ลูกหลานของข้าที่อาศัยอยู่กับข้า ได้แก่ : การเปลี่ยนที่อยู่ ; การไม่สนใจคำสั่งสอนของบิดาทางจิตวิญญาณ ; การลืมเลือนการพิพากษาครั้งสุดท้าย ; และบางครั้งคือการละทิ้งคำปฏิญาณของนักบวช ศัตรูของฉัน ผู้ที่ผูกมัดฉัน คือผู้ที่ร้องเพลงสดุดีขณะทำงานเย็บปักถักร้อย ศัตรูของฉันคือความคิดถึงการตาย ; แต่การสวดภาวนาด้วยความหวังอันมั่นคงที่จะได้รับพรนิรันดร์กลับทำให้ฉันตาย

7. การต่อสู้กับความหยิ่งยโส

1. ความหยิ่งยโสคือการสิ้นเปลืองแรงงาน การสูญเสียเหงื่อ การขโมยสมบัติของจิตวิญญาณ เป็นมดบนลานนวดข้าวแห่งชีวิต ซึ่งแม้จะเล็ก แต่ก็พร้อมเสมอที่จะขโมยผลแห่งแรงงานและรางวัลจากกิจการของเรา

2. ความหยิ่งยโสติดอยู่กับทุกสิ่ง : ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่ออดอาหาร แต่เมื่อฉันหยุดอดอาหารเพื่อซ่อนความอดทนของตัวเองจากผู้อื

1055

□□ □□□□

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20. (16:10)

21.

22. ?’ (16:26).

?

23. □□□□

□□□

‘□□□

ในตนเอง คิดว่าตนได้บรรลุถึงความไม่ยึดติด และเพียงเมื่อจากโลกนี้ไปเท่านั้น จึงตระหนักถึงความน่าเวทนาของตนเอง

21. ผู้ที่ถูกความหยิ่งยโสผูกมัดไว้ จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลืออันพิเศษจากพระเจ้าเพื่อความหลุดพ้นอย่างยิ่งยวด เพราะวิธีการช่วยกู้ของมนุษย์นั้นไม่มีประโยชน์ต่อเขาเลย

22. ความคิดที่หมิ่นประมาทเกิดจากความหยิ่งยโส ส่วนความหยิ่งยโสเองก็ขัดขวางไม่ให้บุคคลนั้นเปิดใจเล่าความในใจให้พ่อทางจิตวิญญาณฟัง นี่คือเหตุผลที่ความทุกข์นี้มักทำให้บางคนตกอยู่ในความสิ้นหวัง ทำลายความหวังทั้งหมดของพวกเขา เหมือนหนอนที่กัดกินต้นไม้ทีละน้อย

23. ไม่มีความคิดใด (เนื่องจากความหยิ่งยโส) ที่ยากต่อการสารภาพเท่าความคิดหมิ่นประมาท; ดังนั้น ความคิดเหล่านี้จึงมักคงอยู่ในใจผู้คนจำนวนมากจนถึงวัยชรา แต่ไม่มีสิ่งใดที่เสริมกำลังให้ปีศาจและความคิดชั่วร้ายต่อเราได้อย่างมากเท่ากับการที่เราไม่สารภาพมัน แต่เก็บมันไว้ในใจ – ซึ่งเป็นการเลี้ยงดูให้มันเติบโต

24. ไม่มีใครควรคิดว่าตนเองมีความผิดในความคิดที่หมิ่นประมาท; เพราะพระเจ้าเป็นผู้รู้ใจ และทรงทราบว่าคำพูดและความคิดเช่นนั้นไม่ใช่ของเรา แต่เป็นของศัตรูของเรา

25. ให้เราเรียนรู้ที่จะดูหมิ่นจิตวิญญาณแห่งการดูหมิ่น และไม่สนใจความคิดใดๆ ที่มันปลูกฝังไว้เลย แต่จงกล่าวกับมันว่า: ‘ไปให้พ้นจากข้า ซาตาน; ข้าพเจ้าบูชาพระเจ้าพระเจ้าของข้าพเจ้า และจะรับใช้พระองค์แต่เพียงผู้เดียว; แต่ขอให้ ‘โรคภัย’ ของเจ้าและคำพูดของเจ้า ‘กลับคืนสู่หัวของเจ้าเอง’ และขอให้คำหมิ่นประมาทของเจ้า ‘ตกบนหัว’ ของเจ้า ในยุคนี้และในยุคที่จะมาถึง (สดุดี 7:17)

26. ผู้ใดที่ดูหมิ่นศัตรูนี้ จะหลุดพ้นจากความทรมานของเขา แต่ผู้ใดที่ตั้งใจจะต่อสู้กับเขาด้วยวิธีอื่นใด ก็จะถูกเขาเอาชนะ ผู้ที่พยายามเอาชนะวิญญาณด้วยคำพูด ก็เหมือนผู้ที่พยายามปิดกั้นลม

27. เมื่อความถ่อมตนอันศักดิ์สิทธิ์เริ่มเบ่งบานภายในเรา เราก็จะเริ่มดูแคลนคำชมเชยและเกียรติยศของมนุษย์ทั้งปวง และเมื่อความถ่อมตนอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเจริญงอกงามถึงขั้นสมบูรณ์แล้ว เราไม่เพียงแต่จะมองการกระทำดีของเราเป็นสิ่งไร้ค่า แต่เราจะนับมันเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจด้วย โดยคิดว่าเราเพิ่มภาระบาปของเราทุกวัน ด้วยการสิ้นเปลืองคุณธรรมที่เราไม่รู้ตัว

28. การกลับใจและร้องไห้อย่างขยันขันแข็ง ซึ่งได้รับการชำระล้างจากความมลทินทั้งปวง จะสร้างวิหารแห่งความถ่อมใจในใจ และรื้อถอนกระท่อมแห่งความหยิ่งยโสที่สร้างขึ้นบนทราย

29. สัญญาณของการที่ความหยิ่งยโสหายไปและความถ่อมตนตั้งมั่นคือ: การรับคำด่าทอและการถูกดูหมิ่นด้วยความยินดี การระงับความโกรธ และการไม่มั่นใจในคุณธรรมของตนเอง

30. จุดจบของทุกความปรารถนาคือความว่างเปล่าและความหยิ่งยโส

1061

□□□

37. □□□□

ง มิฉะนั้น คุณจะก่อให้เกิดความชั่วสองประการ : คุณจะทำร้ายพี่น้องด้วยความกระตือรือร้นที่ปลอมและแสร้งทำ และคุณจะสร้างเหตุให้เกิดความหยิ่งยโสในตัวเอง

47. จงมีความกระตือรือร้น แต่ให้อยู่ในใจเท่านั้น โดยไม่แสดงออกทางพฤติกรรมภายนอกเลย —ไม่ว่าจะด้วยท่าทาง คำพูด หรือสัญญาณใด ๆ ที่ละเอียดอ่อน ; ในทุกเรื่อง จงเป็นเหมือนพี่น้องของท่าน เพื่อหลีกเลี่ยงความหยิ่งยโส

48. ความเมตตาที่ปลอมก่อให้เกิดความหยิ่งยโส ส่วนความเมตตาที่จริงใจนำมาซึ่งความสบายใจ

49. ผู้ที่ภูมิใจในน้ำตาของตนเอง และในใจตัดสินว่าผู้ที่ไม่ร้องไห้นั้นผิด ก็เหมือนผู้ที่ขออาวุธจากพระราชาเพื่อต่อสู้กับศัตรู แต่กลับใช้อาวุธนั้นฆ่าตัวตายเอง

50. หากใครตระหนักว่าตนเองถูกความหยิ่งยโส ความโกรธง่าย ความเจ้าเล่ห์ และความเสแสร้งครอบงำได้ง่าย —และปรารถนาจะใช้ดาบสองคมแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตนและความปรารถนาดีต่อสู้กับศัตรูเหล่านี้ — ให้รีบเข้าสู่ “ร้านซักผ้าแห่งความรอด” คือการชุมนุมของพี่น้อง – และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ที่เข้มงวดที่สุด เมื่อเขาต้องการกำจัดนิสัยชั่วร้ายของตนเองให้หมดสิ้น ; เพื่อที่นั่น เขาจะถูกสั่นสะเทือนจากคำตำหนิ ความอับอาย และความรบกวนจากพี่น้อง ถูกกระทบกระเทือนทางจิตใจ และบางครั้งแม้ถูกกดขี่ทางกาย ถูกเหยียบย่ำและถูกเตะ เขาจึงอาจชำระล้างเสื้อคลุมของจิตวิญญาณ – จากความสกปรกที่ฝังอยู่ภายใน

51. ข้าพเจ้าได้เห็นว่าความหยิ่งยโสสามารถเป็นสาเหตุของความถ่อมตนได้ เพราะผลของความหยิ่งยโสคือการตกสู่บาป ; และการตกสู่บาปนี้มักเป็นสาเหตุให้เกิดความถ่อมตนสำหรับผู้ที่ปรารถนาจะได้รับความรอด

52. จิตวิญญาณที่หยิ่งยโสเป็นทาสของความกลัว ; เมื่อพึ่งพาตนเอง มันจะกลัวแม้เพียงเสียงเบาที่สุดของสิ่งมีชีวิต และแม้กระทั่งเงา

53. ผู้ไร้ศีลธรรมอาจถูกมนุษย์แก้ไข ผู้หลอกลวงอาจถูกทูตสวรรค์แก้ไข แต่ผู้หยิ่งยโสจะได้รับการรักษาโดยพระเจ้าเอง

54. ความหยิ่งยโสที่มองเห็นได้จะได้รับการรักษาจากสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศก ; แต่ความหยิ่งยโสที่มองไม่เห็นจะได้รับการรักษาเป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุดจากผู้ทรงมองไม่เห็น

55. จงเฝ้าระวังความหยิ่งยโสอย่างไม่หยุดยั้งด้วยสายตาของจิตวิญญาณ ; เพราะในบรรดาความหลอกลวงทั้งปวง ไม่มีสิ่งใดทำลายล้างได้มากกว่าความหลงนี้

56. หากสัญญาณแห่งความพินาศ —นั่นคือความหยิ่งยโส — คือเมื่อบุคคลยกตนขึ้นเหนือแม้เรื่องเล็กน้อยและไม่สำคัญ ; แล้วสัญญาณแห่งความถ่อมตนที่นำความรอด คือการรักษาจิตใจที่ถ่อมตนไว้ แม้ในกิจการใหญ่และการปฏิรูป

57. เมื่อฉันจับได้นักมนต์ผู้บ้าคลั่งคนนี้ไว้ในใจฉัน ซึ่งถูกแม่ของเธอ —ความอวดตัว —พาเข้ามาบนบ่าของเธอ ฉันได้ผูกมัดทั้งสองด้วยสายแห่งความเชื่อฟัง

1064

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

เขาได้เรียกอับบา เซริดมา เล่าคำตอบให้เขาฟัง และสั่งให้เขาเขียนลง (คำตอบนั้นถูกส่งถึงจอห์น นักบวชจากวัดไมโรซาว) อับบา เซริด ซึ่งไม่คาดว่าจะสามารถจดจำทุกคำที่นักบุญได้กล่าวกับเขาไว้ในใจได้ จึงสงสัยว่าเขาจะเขียนคำพูดจำนวนมากเช่นนี้ลงได้อย่างไร และสันนิษฐานว่าผู้อาวุโสจะสั่งให้เขาไปเอาหมึกและกระดาษ เพื่อว่าในขณะที่ฟัง เขาจะได้เขียนทุกอย่างลงได้คำต่อคำ นักบุญวาร์ซานูฟิอุส ด้วยพระคุณแห่งการแยกแยะที่ได้รับมา ได้รู้ถึงความคิดลับของเซริด ; ใบหน้าของท่านส่องประกายดั่งไฟ และท่านกล่าวกับเซริดว่า : ‘ไปเขียนเถิด และอย่ากลัว ; แม้ฉันจะสั่งให้เขียนคำนับไม่ถ้วน ก็จงรู้ไว้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงอนุญาตให้คุณเขียนคำใดเกินหรือขาดไปจากสิ่งที่กล่าวไว้ แม้แต่คำเดียว แม้คุณเองจะปรารถนาเช่นนั้น แต่พระองค์จะทรงนำมือคุณให้เขียนทุกสิ่งอย่างซื่อสัตย์ตามลำดับที่ถูกต้อง’ หนังสือนี้คือเช่นนั้น ! เต็มไปด้วยเหตุผลอันน่าทึ่ง มันแก้ไขคำถามที่ยากที่สุด – เป็นครูแห่งความอดทน ผู้ขจัดความบ่นพึมพำ ดาบที่ตัดความประสงค์ของตนเอง ขวานที่โค่นล้มความปรารถนาที่จะเอาใจมนุษย์ , ผู้นำทางสู่ความถ่อมตนที่แท้จริงและสมบูรณ์แบบ สอนให้เรามองตนเองว่าไม่มีค่าอะไรเลย ผู้ประกาศการกลับใจ แม่แห่งน้ำตา และผู้วิงวอนเพื่อการช่วยให้วิญญาณรอดพ้นและความสมบูรณ์ในพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า

คำแนะนำเกี่ยวกับการถือศีลอด

(เลือกทุกตอนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางจิตวิญญาณและการต่อสู้กับความปรารถนาอย่างต่อเนื่อง)

1. ตั้งใจขอบคุณพระเจ้าในทุกสิ่ง โดยฟังตามคำสอนของอัครทูตว่า : ‘จงขอบคุณในทุกสถานการณ์’ (1 เทสซาโลนิกา 5:18) ไม่ว่าคุณจะอยู่ในความเศร้าโศก ความขาดแคลน ความทุกข์ทรมาน หรือความเจ็บป่วยและความเหนื่อยล้าทางร่างกาย – จงขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณ เพราะ ‘เราต้องผ่านความทุกข์ยากมากมายเพื่อเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า’ (กิจการ 14:22) ดังนั้น อย่าให้จิตวิญญาณของท่านสั่นคลอน หรือให้ใจท่านอ่อนแอในเรื่องใด ๆ แต่จงระลึกถึงคำพูดของอัครทูตว่า : ‘แม้ร่างกายภายนอกของเราจะเสื่อมสลายไป แต่จิตใจภายในของเรากลับได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่ทุกวัน’ (2 โครินธ์ 4:16) หากท่านไม่ทนทุกข์ ท่านก็ไม่อาจขึ้นสู่ไม้กางเขนและร่วมรับผลแห่งความรอดจากมันได้

2. เมื่อเรืออยู่กลางทะเล มันต้องเผชิญกับอันตรายและความรุนแรงของลม แต่เมื่อมันถึงท่าเรือที่สงบและสันติ มันก็ไม่กลัวอันตราย ภัยพิบัติ หรือความรุนแรงของลมอีกต่อไป แต่ยังคงปลอดภัย เช่นเดียวกัน เมื่อท่านยังอยู่ท่ามกลางผู้คน จงเตรียมใจรับความทุกข์ ความอันตราย และแรงกระแทกของลมแห่งจิตใจ

1071

□□□

7.

8.

9.

10.

11. (30:33)

12. ‘’ (33:20) —

‘’ (5:44)

13.

!’

14.

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

(□□□

เครื่องดื่ม หรือเรื่องอื่นใดก็ตาม หากท่านถูกใส่ร้าย จงยินดี เพราะสิ่งนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อท่าน หากท่านถูกดูหมิ่น จงอดทนไว้ ; ‘เพราะผู้ใดที่อดทนจนถึงที่สุด จะได้รับการช่วยให้รอด ’ (มัทธิว 10:22) จงขอบคุณพระเจ้าในทุกสิ่ง ; เพราะการขอบคุณจะวิงวอนต่อพระเจ้าแทนความอ่อนแอของเรา ในทุกเรื่องและทุกเวลา จงพิจารณาตัวเองว่าเป็นผู้ทำบาปและหลงทาง – และพระเจ้าจะไม่พิพากษาคุณ จงถ่อมตัวในทุกเรื่อง และคุณจะได้รับพระคุณ

42. ในทุกสถานการณ์ ให้เราหันมาสู่ความถ่อมตัว ; เพราะผู้ถ่อมตัวนอนอยู่บนพื้นดิน และผู้ที่นอนอยู่บนพื้นดิน — เขาจะตกลงไปได้อย่างไร ? แต่ผู้ที่อยู่บนที่สูงนั้น มีแนวโน้มที่จะตกลงมา หากเราได้กลับใจและได้รับการแก้ไขแล้ว นี่ไม่ใช่จากตัวเราเอง แต่เป็นของขวัญจากพระเจ้า ; เพราะ ‘พระเจ้าทรงยกผู้ที่ล้มลงขึ้น และทรงให้ผู้ที่ตาบอดเห็น ’ (สดุดี 145:8)

43. ความเจ็บป่วยคือคำตักเตือนของพระเจ้าต่อเรา และเป็นทางนำสู่ความเจริญรุ่งเรือง หากเราขอบคุณพระเจ้า โยบไม่ใช่เพื่อนที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าหรือ ? แต่เขาได้ทนทุกข์ทรมานสิ่งใดบ้าง ในขณะที่ยังคงขอบคุณและสรรเสริญพระเจ้า ? – และความอดทนของเขาในที่สุดก็นำเขาไปสู่ความรุ่งโรจน์ที่ไม่มีใครเทียบได้ จงอดทนอีกสักพัก (ในยามป่วย) ‘และท่านจะได้เห็นพระสิริของพระเจ้า ’ (ยอห์น 11:40) – และหากท่านไม่สามารถอดอาหาร (ในยามป่วย) ก็อย่าเศร้าโศก ; พระเจ้าไม่ทรงเรียกร้องให้ใครทำงานเกินกำลังของตน นอกจากนี้ การอดอาหารนั้นไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากการฝึกฝนร่างกาย เพื่อควบคุมร่างกายที่แข็งแรงให้อ่อนแอลงต่อความปรารถนา ตามคำพูดของอัครทูตว่า : ‘เมื่อข้าพเจ้าอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็เข้มแข็ง ’ (2 โครินธ์ 12:10) ความเจ็บป่วยเป็นบทลงโทษที่หนักกว่าการอดอาหาร และถูกนับแทนการอดอาหาร – ที่จริงแล้ว มันมีค่าสูงกว่าการอดอาหารเสียอีก ผู้ใดที่ทนรับมันด้วยความอดทน พร้อมทั้งขอบคุณพระเจ้า จะได้รับผลแห่งความรอดผ่านความอดทนนั้น แทนที่จะทำให้กำลังของร่างกายอ่อนแอลงด้วยการอดอาหาร ร่างกายนั้นกลับถูกทำให้อ่อนแอลงแล้วจากความเจ็บป่วย ดังนั้น จงขอบคุณพระเจ้าที่ท่านได้รับการยกเว้นจากความเหนื่อยล้าของการอดอาหาร แม้ท่านจะกินวันละสิบครั้ง ก็อย่ากังวล ; ท่านจะไม่ถูกตัดสินโทษเพราะเรื่องนี้ เพราะท่านไม่ได้ทำเช่นนั้นเพื่อสนองความอยากของตัวเอง

44. ด้วยความอิจฉา (ต่อผลแห่งความเชื่อ) ปีศาจจึงปลูกฝังความไม่เชื่อในใจเรา ; และหากเรายอมรับมัน เราก็จะกลายเป็นผู้รับใช้และผู้สมรู้ร่วมคิดของพวกมัน

45. (การฝึกฝนประจำวัน). คุณควรฝึกอ่านบทสดุดีเล็กน้อย และสวดภาวนาด้วยเสียงดังเล็กน้อย (สวดจากความจำ); คุณยังต้องจัดเวลาเพื่อตรวจสอบและรักษาความคิดของคุณด้วย ส่วนการร้องเพลงสดุดีและการสวดภาวนาจากความจำ อย่ากำหนดขีดจำกัดที่เคร่งครัดกับตัวเอง

1081

□□□

□□□

□□□

ะทานให้เรา การประทานเป็นหน้าที่ของพระองค์ ส่วนหน้าที่ของเราคือการรักษาไว้ และอย่าประหลาดใจว่า หลังจากที่พระเจ้าได้ประทานคำสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์และของขวัญที่ไม่มีวันหมดสิ้นแล้ว ปีศาจก็ยังคงยกความปรารถนาอันน่าอับอายขึ้นต่อคุณอีกครั้ง โดยหวังจะขโมยความมั่งคั่งที่ไม่มีที่สิ้นสุด แต่จงระลึกถึงความไร้ยางอายของพวกมัน เมื่อหลังจากที่พระเจ้าเองได้ทรงเป็นพยานแก่โยบผู้ศักดิ์สิทธิ์ พวกมันก็ก่อการล่อลวงและทรมานต่อเขา เพื่อโค่นล้มเสาหลักแห่งความอดทนนี้ ; ทว่าพวกมันก็ไม่อาจเอาชนะเขาได้ และไม่อาจปล้นสะดมสมบัติแห่งความเชื่ออันเจิดจ้าและความกตัญญูของเขาได้ ทองถูกชำระให้บริสุทธิ์ด้วยการผ่านไฟ นั่นคือ ผู้ชอบธรรมผ่านบททดสอบมากมาย พระเจ้าทรงอนุญาตและทรงยอมให้ผู้รับใช้ของพระองค์ถูกทดลอง แม้หลังจากที่พระองค์ได้ทรงเป็นพยานพิเศษเกี่ยวกับผู้ชอบธรรมแล้ว เพื่อเกียรติยศและพระสิริอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และการพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงของศัตรูของพระองค์ ดังนั้น อย่าท้อใจ ตราประทับแห่งคำสัญญาทั้งหลายยังคงอยู่ครบถ้วน ; ‘แต่จงรอคอยพระเจ้า’ (สดุดี 26:14); ‘แต่ผู้ใดที่ทนอยู่จนถึงที่สุด จะได้รับการช่วยให้รอด’ (มัทธิว 24:13), เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

54. (คำตอบ). – ความวุ่นวายในความคิดของคุณเกิดขึ้นเพราะคุณมีใจที่ไม่มั่นคง – คุณไม่จำเป็นต้องงดดื่มไวน์โดยสิ้นเชิง แต่ควรดื่มอย่างพอประมาณ – การนอนในท่านั่งจะนำไปสู่ความถ่อมตัวในที่สุด – แต่โดยทั่วไปแล้ว จงมอบตัวคุณทั้งหมดแด่พระเจ้า ด้วยความเคารพต่อพระองค์

55. จงระมัดระวังตัวคุณเอง ; ปีศาจต้องการล่อลวงคุณให้ทำสิ่งที่มีประโยชน์น้อย เช่น การนอนในท่านั่ง หรือไม่ใช้หมอน – ซึ่งเทียบเท่ากับ ‘สะระแหน่ ยี่หร่า และผักชีลาว’ – และพวกมันปลูกฝังความคิดให้ ‘ละเลยเรื่องสำคัญในธรรมบัญญัติ’ (มัทธิว 23:23) นั่นคือ เพื่อระงับความโกรธ ระงับความหงุดหงิด และบรรลุความเชื่อฟังในทุกสิ่ง พวกมันหว่านสิ่งเหล่านี้ไว้ในตัวคุณเพื่อทำให้ร่างกายคุณอ่อนล้า จนคุณป่วยและจำเป็นต้องใช้เตียงนุ่มและอาหารต่างๆ ; แต่คุณควรพอใจกับหัวเตียงเพียงอันเดียว และพักผ่อนบนนั้นด้วยความยำเกรงพระเจ้า ใส่ลงในหม้อของคุณส่วนผสมของยาทางจิตวิญญาณ เช่น : ความถ่อมตัว ความเชื่อฟัง ความเชื่อ ความหวัง และความรัก ; เพราะผู้ใดที่มีสิ่งเหล่านี้ ก็กำลังจัดงานเลี้ยงสำหรับพระคริสต์ พระราชาแห่งสวรรค์

56. ‘ฉันถูกความคิดหมิ่นประมาทครอบงำ’ – ผ่านไปนานแล้วตั้งแต่ปีศาจผู้หมิ่นประมาท ซึ่งทำลายวิญญาณของผู้ที่รับเขาเข้ามา ได้เริ่มโจมตีคุณ เขาได้จับคุณไว้ด้วยแอก (โซ่ที่พันรอบคอ – ความปรารถนา) เพื่อจะฆ่าคุณ โอ้ ขอให้พระเจ้าอย่าทรงยอมให้เขาทำตามความประสงค์ของเขาต่อคุณ (2 ทิโมธี 2:26). – แต่อย่าสิ้นหวัง พระเจ้าผู้ทรงรับการกลับใจของคุณ ยืนอยู่เบื้องหน้าคุณ

1085

□□□

□□□

□□□

‘□□□

71. ‘’ – !
: ‘’
; ’
(32:7) –
‘’
’(1 2:4)

72. ‘’
’ –
;

73. ( ) .

74. ;
:
’(6:38)

75. (?) !
: ‘’ ’ (2:1)
: ‘’
’ ‘’ (16:24) .

□□□

□□□

85. □□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

107. จงดูหมิ่นร่างกาย ซึ่งหนอนจะกินมัน ; มันจะไม่เป็นประโยชน์แก่ท่านเลยเมื่อถูกทิ้งให้เน่าเปื่อย อัครทูตกล่าวว่า : ‘อย่าให้เนื้อหนังได้สมใจปรารถนา’ (โรม 13:14)

108. (ผู้ป่วย : ‘ฉันควรตามใจร่างกายในความอ่อนแอของมันหรือไม่?’) พระเจ้าได้ประทานเหตุผลให้เรา เพื่อที่เราจะได้ถูกนำทางสู่ทางที่ถูกต้องผ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ อัครทูตกล่าวว่า : ‘จงตรวจสอบทุกสิ่งและยึดมั่นในสิ่งที่ดี’ (1 เธสะโลนิกา 5:20) เราต้องระมัดระวังไม่ให้บริโภคหรือทำสิ่งใดด้วยความหลงใหล ; แต่สิ่งที่เราทำด้วยความอ่อนแอหรือความจำเป็นนั้น ไม่ถือว่าเป็นบาปหรือการตามใจตัวเอง เมื่อสุขภาพดี ความต้องการพักผ่อนเกิดจากความโน้มเอียงของร่างกายเอง ; แต่เมื่อเราดูแลร่างกายด้วยความจำเป็น มันจะช่วยเราในการปฏิบัติหน้าที่ของเรา หากเราดูแลสัตว์ที่ช่วยตอบสนองความต้องการของเราแล้ว ยิ่งควรดูแลร่างกายในฐานะเครื่องมือของจิตวิญญาณมากเพียงใด เมื่อเครื่องมือทื่อลง สิ่งนี้จะขัดขวางช่างฝีมือ แม้เขาจะมีความเฉลียวฉลาดและมีความรู้มากเพียงใดก็ตาม อัครทูต เมื่อเห็นความป่วยและท้องอ่อนแอของนักบุญทิโมธี จึงสั่งให้เขาดื่มไวน์ (1 ทิโมธี 5:23) แม้ว่าท่านจะสั่งให้เขา ‘ทนต่อความยากลำบาก’ (ทนต่อความขาดแคลน) ขณะปฏิบัติ ‘งานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ’ (2 ทิโมธี 4:5) และในทุกเรื่อง มนุษย์ต้องถูกนำทางด้วยเหตุผล – และเขาจะไม่หลงทางได้ง่ายๆ

109. ‘การต่อสู้กับข้าพเจ้ากำลังทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ’ – พี่น้อง ! เวลาแห่งการต่อสู้คือเวลาแห่งการลงมือทำ ; อย่าได้ผ่อนคลาย แต่จงลงมือทำ สู้ต่อไป ; และเมื่อการต่อสู้ทวีความรุนแรงขึ้น จงเสริมกำลังตนเองด้วยโดยร้องขึ้นว่า : ‘พระเยซูคริสต์เจ้า !’ ท่านเห็นความอ่อนแอและความเศร้าโศกของข้าพเจ้า ; โปรดช่วยข้าพเจ้า ‘และช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากผู้ที่ข่มเหงข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้มาหาท่านแล้ว’ (สดุดี 141:7; 142:9); และอธิษฐานเพื่อท่านจะได้รับกำลังที่จะรับใช้พระเจ้าด้วยใจที่บริสุทธิ์

110. พระเจ้าได้ประทานของขวัญสองอย่างให้มนุษย์ เพื่อที่พวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดและพ้นจากความปรารถนาทั้งปวงของมนุษย์เก่า : ความถ่อมใจและความเชื่อฟัง ; แต่เรากลับไม่พยายามแสวงหาสิ่งเหล่านี้ ไม่ปรารถนาที่จะดำรงอยู่ในสิ่งเหล่านี้ หรือให้สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางนำทางเรา – จงทิ้งความเบี่ยงเบนทั้งปวงไป ก้มศีรษะลงสู่ความถ่อมใจและความเชื่อฟัง และท่านจะได้รับพระคุณ หากท่านปฏิบัติด้วยใจถ่อมและเชื่อฟังในสิ่งที่ได้ยินจากบรรดาบิดาทางจิตวิญญาณ พระเจ้าจะประทานความช่วยเหลืออันเปี่ยมด้วยพระคุณแก่ท่าน ไม่เพียงแต่ในงานที่ท่านกำลังทำอยู่ แต่ยังจะทรงรับรองว่าทุกกิจการของท่านจะประสบความสำเร็จ เพราะพระองค์ทรงรักษาทางของผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และทรงคุ้มครองการเดินทางของพวกเขา ทำไมท่านจึงโกรธ ? ทำไมท่านจึงโต้แย้ง ? ความเมตตาของพระเจ้าจะช่วยท่าน

1098

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□:
‘□□□’ (□□□□□□□ 25:9)
□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

วยเหตุผลใด เพื่อไม่ให้พวกเขาเกิดข้อสงสัยต่าง ๆ – และเมื่อใดที่ท่านจำเป็นต้องพูดคุยกับพวกเขา ให้เรียกพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ โดยกล่าวว่า : พระเยซูเจ้า ! ‘ โปรดคุ้มครองและช่วยข้าพเจ้าในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ’ และอย่ากลัว ; พระองค์จะหักคันธนูของศัตรูของท่าน เพราะในพระนามของพระองค์ ความชั่วร้ายจะถูกทำให้ไร้พลัง พูดน้อยดีกว่าพูดมาก และอย่าปล่อยให้หูหรือความคิดของท่านหลุดพ้นจากความควบคุม แต่จงประพฤติตนด้วยความสง่างามและไม่สับสน เพื่อไม่ให้ใครสังเกตเห็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น หากด้วยวิธีนี้ คุณได้รับกำลัง อย่าแสดงความกล้าหาญต่อศัตรูของคุณ เพราะพวกเขาไร้ยางอาย และแม้จะถูกปราบปรามพันครั้ง พวกเขาก็จะกลับมาต่อสู้อีกครั้ง แต่พระเจ้าผู้ชนะทรงช่วยเหลือความถ่อมตนของมนุษย์ ซึ่งเพื่อประโยชน์ของมนุษย์นี้ พระองค์จึงทรงเลือกที่จะเสด็จมาเกิดเป็นมนุษย์ด้วยความสมัครใจของพระองค์เอง

119. ‘ จิตใจถูกพันผูกกับความคิดกามารมณ์ได้อย่างไร ?’ – การพันผูกหรือความวอกแวก (และการถูกกักขัง) ของจิตใจเกิดขึ้นไม่เพียงแต่ในความสัมพันธ์กับความปรารถนาทางกามารมณ์ แต่ยังเกิดขึ้นในกรณีอื่นๆ ด้วย จิตใจต้องเผชิญกับสิ่งนี้ผ่านความวอกแวก – และเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น ผู้คนต้องเรียกตัวเองว่า : ‘ พระเจ้า โปรดอภัยข้าพระองค์ เพื่อพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ; ด้วยความประมาทของข้าพระองค์เอง ข้าพระองค์จึงต้องเผชิญกับสิ่งนี้ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความวอกแวกและจากทุกกับดักของศัตรู ’ – และให้สิ่งต่อไปนี้เป็นเครื่องหมายที่ท่านสามารถใช้เพื่อระบุการวอกแวกดังกล่าว : หากใครกำลังสนทนากับผู้อื่น และจิตใจของเขาล่องลอยไปมาไม่หยุดนิ่ง จนเมื่อกำลังพูดเรื่องหนึ่ง ความคิดกลับหันไปเรื่องอื่น นี่คือสิ่งที่เรียกว่าการวอกแวกอย่างแท้จริง – ในทำนองเดียวกัน ความคิดที่เต็มไปด้วยความใคร่ก็นำเราให้หลงทางได้ บางครั้งเมื่อใครนั้นกำลังสนทนากับผู้อื่น หากศัตรูสามารถเบี่ยงเบนจิตใจให้ห่างจากความสำรวมอันศักดิ์สิทธิ์ได้ ผลที่ตามมาคือความใคร่จะเกิดขึ้นในจิตใจเนื่องจากความวอกแวก – และนี่ก็ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของความวอกแวกเช่นกัน เพราะมันไม่ได้เกิดจากการไตร่ตรองหรือการระลึกถึง แต่บุคคลนั้นถูกมันพาไปเนื่องจากความประมาท – เมื่อบุคคลนั้นได้สติแล้ว เขาต้องเรียกตัวเองให้กลับสู่ความสงบ ตามที่ได้กล่าวไว้ และพึ่งพาในความเมตตาของพระเจ้า ; พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความกรุณา และจะรับเขาไว้เหมือนลูกชายที่หลงทาง แต่เมื่อการต่อสู้เช่นนี้เกิดขึ้นในความคิด แม้ไม่มีความรบกวน ก็ต้องรักษาสติให้มั่นคง ไม่เพลิดเพลินกับความคิดเช่นนั้น ไม่ครุ่นคิดอยู่กับมัน แต่ต้องหันไปหาพระเจ้าทันที

1101

120. □□□□

125. ‘□□□

□□□

136. ‘?’ –

137. ‘?’ –

—; —;

□□□

□□□

ซึ่งไม่ใช่พระบัญญัติ แต่เป็นการกระทำด้วยความสมัครใจ: เพราะเกี่ยวกับเรื่องแรก มีคำกล่าวว่า: 'ผู้ใดรับได้ก็รับเถิด' (มัทธิว 19:12) และเกี่ยวกับเรื่องหลัง: 'หากท่านต้องการเป็นผู้สมบูรณ์ ... จงขายทรัพย์สินของท่านและให้แก่อาสา' (มัทธิว 19:21).

7. พวกเขาได้ตรึงโลกไว้กับตนเอง แล้วจึงเริ่มตรึงตนเองไว้กับโลก โดยเลียนแบบอัครทูตผู้กล่าวว่า: 'โลกได้ถูกตรึงไว้กับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้ถูกตรึงไว้กับโลก' (กาลาเทีย 6:15) เพราะเมื่อผู้ใดละทิ้งโลกและกลายเป็นนักบวช —ทิ้งพ่อแม่ ทรัพย์สิน และทุกเรื่องความกังวลทางโลกไว้เบื้องหลัง — เขาก็ตรึงโลกไว้กับตนเอง และเมื่อเขาได้ปลดปล่อยตัวเองจากสิ่งภายนอกแล้ว ก็ต่อสู้กับความสุขเอง หรือต่อสู้กับความปรารถนาในสิ่งต่างๆ และต่อสู้กับความปรารถนาของตัวเอง และฆ่าความปรารถนาเหล่านั้นให้สิ้นไป เขาก็ตรึงตัวเองไว้กับโลก – และสามารถกล่าวอย่างกล้าหาญตามคำของอัครทูตได้ว่า: 'โลกได้ถูกตรึงไว้กับข้าแล้ว และข้าก็ถูกตรึงไว้กับโลก'

8. บิดาของเราทั้งหลาย หลังจากที่ได้ตรึงโลกไว้กับตนเองแล้ว ก็ได้ตรึงตนเองไว้กับโลกด้วย โดยอุทิศตนให้กับการปฏิบัติทางอัสเคติก ส่วนเรา แม้ดูเหมือนว่าได้ตรึงโลกไว้กับตนเองแล้ว โดยการละทิ้งโลกและเข้าสู่วัด; แต่เรายังไม่ต้องการตรึงตัวเองไว้กับโลก เพราะเรายังรักความสุขของโลก ยังมีความผูกพันกับมัน ยังเห็นใจในความรุ่งโรจน์ของมัน และยังคงมีความชื่นชอบในอาหาร เสื้อผ้า และความฟุ้งเฟ้ออื่น ๆ อยู่ในตัวเรา อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรกระทำเช่นนี้; เช่นเดียวกับที่เราได้ละทิ้งโลกและทรัพย์สินของมันแล้ว เราก็ต้องละทิ้งความผูกพันต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย

9. เราได้ทิ้งโลกไว้เบื้องหลังแล้ว; ให้เราทิ้งความผูกพันกับโลกนั้นไปด้วย เพราะความผูกพันนั้นจะผูกมัดเราให้ติดกับโลกอีกครั้ง และทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับโลก แม้มันจะเกี่ยวข้องกับสิ่งเล็กน้อย ธรรมดา และไร้ค่าก็ตาม แต่หากเราต้องการจะเปลี่ยนแปลงตัวเองอย่างสมบูรณ์และหลุดพ้นจากความผูกพัน ให้เรียนรู้ที่จะตัดขาดความปรารถนาของตัวเอง — ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะเล็กน้อยเพียงใด เพราะไม่มีสิ่งใดที่นำประโยชน์มาสู่ผู้คนได้มากเท่าการควบคุมความปรารถนาของตัวเอง และที่จริงแล้ว คนเราจะเจริญรุ่งเรืองจากสิ่งนี้มากกว่าจากคุณธรรมอื่นใดทั้งสิ้น ในขณะเดียวกัน การควบคุมความอยากและความปรารถนาของตนเองเช่นนี้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกขณะ สมมติว่ามีคนกำลังเดินอยู่; ความคิดหนึ่งบอกเขาว่า: 'ดูทางนี้และทางนั้น' แต่เขาควบคุมความปรารถนาของตนเองและไม่มองไป เขาพบคนกำลังพูดคุยกัน; ความคิดบอกเขาว่า: 'พูดสักคำสองคำกับพวกเขา',

1108

□□□

□□□

15.
□□□

□□□

□□□

‘ความยำเกรงพระเจ้าคือจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด’ (ซีราข์ 1:15, 18) “ต้นทาง” หมายถึงความเกรงกลัวขั้นต้น ซึ่งตามมาด้วยความเกรงกลัวที่สมบูรณ์แบบของนักบุญ ความเกรงกลัวขั้นต้นเป็นลักษณะเฉพาะของสภาพจิตวิญญาณ มันปกป้องจิตวิญญาณจากการตกต่ำ เพราะมีคำกล่าวว่า : “ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า ทุกคนจะหันห่างจากความชั่ว” (สุภาษิต 15:27) แต่ผู้ใดที่หันหนีจากความชั่วด้วยความกลัวการลงโทษ เหมือนทาสที่กลัวนายของตน จะค่อยๆ เริ่มทำความดีด้วยใจสมัคร – ในตอนแรก เหมือนคนรับจ้าง ที่หวังจะได้รับรางวัลบางอย่างจากความดีที่ตนทำ แต่หากเขายังคงดำเนินต่อไปในลักษณะนี้ — หลีกเลี่ยงความชั่วด้วยความกลัว เหมือนทาส และทำความดีด้วยความหวังจะได้รับรางวัล เหมือนคนรับจ้าง ; แล้ว เมื่อเขาดำรงอยู่ในความดีด้วยพระคุณของพระเจ้า และรวมตัวกับพระเจ้าตามสัดส่วนนี้ เขาจะเริ่มรู้สึกชื่นชอบความดี จนเข้าใจอย่างแท้จริงว่าอะไรคือความดีที่แท้จริง – และไม่ต้องการที่จะแยกตัวจากมันอีกต่อไป จากนั้นเขาจึงบรรลุถึงศักดิ์ศรีแห่งบุตร และรักความดีเพื่อความดีเอง – และแม้เขาจะยังมีความกลัว แต่ความกลัวนั้นเกิดจากความรัก นี่คือความกลัวที่ยิ่งใหญ่และสมบูรณ์

24. กระบวนการค่อยเป็นค่อยไปนี้ยังได้รับการอธิบายโดยพระดา ビデ ผู้เป็นศาสดาด้วยคำพูดต่อไปนี้ : ‘จงหันหลังให้จากความชั่วและทำความดี ; จงแสวงหาสันติภาพและติดตามมัน’ (สดุดี 33:15). “หันหลัง” เขากล่าวว่า “จาก ‘ความชั่ว’” นั่นคือ หลีกเลี่ยงความชั่วทุกชนิดโดยทั่วไป ; หันหลังจากทุกการกระทำที่นำไปสู่บาป แต่หลังจากกล่าวเช่นนี้แล้ว เขาไม่ได้หยุดอยู่เพียงเท่านี้ แต่ยังเพิ่มเติมว่า : ‘และทำความดี’ เพราะมีบางคนที่ไม่ได้ทำชั่ว แต่ก็ไม่ได้ทำความดีเช่นกัน ; เช่น พวกเขาไม่ทำร้ายผู้อื่น แต่ก็ไม่แสดงความเมตตา หรือพวกเขาไม่เกลียดชัง แต่ก็ไม่ได้รักเช่นกัน หลังจากกล่าวเช่นนี้แล้ว ท่านจึงกล่าวต่ออย่างมีเหตุผลว่า : ‘จงแสวงหาสันติภาพและมุ่งมั่นตามหา’ ท่านไม่ได้กล่าวเพียงว่า ‘แสวงหา’ แต่กล่าวว่า ‘จงมุ่งมั่นอย่างจริงจังเพื่อที่จะบรรลุถึงมัน’ – จงใช้จิตใจของท่านพิจารณาถ้อยคำเหล่านี้อย่างละเอียด และสังเกตความละเอียดอ่อนที่นักบุญท่านได้ชี้ให้เห็น – เมื่อใครได้รับพระคุณให้หันห่างจากความชั่ว และจากนั้น ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ทำความดีอย่างขยันขันแข็ง การโจมตีของศัตรูจะเกิดขึ้นทันที – และเขาต้องต่อสู้ ทำงานหนัก และทุกข์ใจ บางครั้งกลัวว่าจะกลับไปสู่ความชั่วเหมือนทาส บางครั้งก็หวังจะได้รับรางวัลจากความดีที่ทำเหมือนคนรับจ้าง แต่ในขณะที่ต้องทนรับการโจมตีจากศัตรู ต่อสู้กับเขา และต้านทานเขา ; ถูกผลักดันโดยแรงกระตุ้นเหล่านี้ แม้เขาจะทำสิ่งดี แต่เขาก็ทำด้วยความเศร้าโศกอย่างยิ่งและด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง

1114

□□□

□□□

□□□

‘□□□

□□□

□□□

□□□

46. –
: ‘
’ – !
?
; –
;
–
;
47. ;
48.
49. !
— —
;

50. “?” “?” – “ ” “?” “:
“ ” “:
“ – ”
—
—
:

51. :
‘ ’ – ? –
(
)? –

52. –
–
:
‘ ?
;
– –
’ –

□□□

□□□

แต่จะบิดเบือนคำพูด โดยอ้างว่าป่วยบ้าง จำเป็นบ้าง – และโกหกจนกว่าความปรารถนาของเขาจะได้รับการตอบสนอง ในที่สุด ผู้คนก็จะไม่เชื่อคนเช่นนี้อีกต่อไป แม้เมื่อเขาพูดความจริงก็ตาม – ผู้ที่พูดเท็จด้วยชีวิตของตนเอง คือผู้ที่แม้เป็นผู้ล่วงประเวณี แต่แสร้งทำเป็นบริสุทธิ์ ; หรือแม้เป็นผู้โลภ แต่แสดงตนเป็นผู้มีเมตตา ; หรือแม้เป็นผู้หยิ่งยโส แต่แสร้งทำเป็นถ่อมตน

60. ให้เราดูแลตัวเองให้ดี ใครจะให้เวลาเราอีก หากเราใช้มันไปอย่างไร้ประโยชน์ ? จริงๆ แล้ว จะมีวันหนึ่งที่เราจะคิดถึงวันเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง แต่กลับไม่พบมันอีก อับบา อาร์เซนิอุส มักพูดกับตัวเองเสมอว่า : ‘ อาร์เซนิอุส ทำไมคุณถึงทิ้งโลกนี้ไป ?’

61. หากเราพยายามเพียงเล็กน้อย เราก็จะไม่เศร้าโศกมากนักหรือประสบความยากลำบาก เพราะหากใครบังคับตนเองให้ปฏิบัติชีวิตนักพรต โดยการพยายามอย่างต่อเนื่อง เขาจะก้าวหน้าทีละน้อย และในที่สุดก็ปฏิบัติคุณธรรมได้อย่างง่ายดาย เพราะพระเจ้า เมื่อเห็นว่าเขาบังคับตนเอง ก็ประทานความช่วยเหลือแก่เขา ดังนั้น ให้เราบังคับตัวเองเถิด ; เพราะแม้เรายังไม่ถึงขั้นสมบูรณ์แบบ แต่หากเราพยายาม เราก็จะได้รับความช่วยเหลือจากความพยายามนั้น และด้วยความช่วยเหลือนี้ เราจะบรรลุคุณธรรมทุกประการ นั่นคือเหตุผลที่หนึ่งในบรรดาบิดาแห่งคริสตจักรได้กล่าวว่า : ‘ จงให้เลือดของเจ้า และรับพระวิญญาณ ’ ซึ่งหมายความว่า จงพยายาม และเจ้าจะบรรลุนิสัยแห่งคุณธรรม

62. เช่นเดียวกับผู้ที่ต้องการเรียนงานไม้จะไม่ประกอบอาชีพอื่นใด ดังนั้น ผู้ที่ต้องการเรียนศิลปะทางจิตวิญญาณก็ควรไม่สนใจสิ่งอื่นใด แต่ต้องศึกษาทั้งวันทั้งคืนเพื่อเรียนรู้ศิลปะนั้น อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งต้องมีขอบเขต ผู้อาวุโสท่านหนึ่งกล่าวว่า : ‘ เดินตามทางหลวงและนับระยะทาง (เวอร์สต์)’ เพราะคุณธรรมคือจุดกึ่งกลางระหว่างความเกินพอดีและความขาดแคลน นั่นคือเหตุผลที่พระคัมภีร์กล่าวว่า : ‘ อย่าหันไปทางขวาหรือทางซ้าย แต่จงเดินตามทางหลวง ’ (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:32; 17:11)

63. ความชั่วในตัวมันเองนั้นไม่มีอะไรเลย เพราะมันไม่ใช่สิ่งมีชีวิตประเภทใดทั้งสิ้น และไม่มีองค์ประกอบใดๆ แต่จิตวิญญาณ เมื่อหลงทางจากคุณธรรม ก็กลายเป็นจิตที่เต็มไปด้วยความปรารถนา และก่อให้เกิดบาป แล้วจึงทุกข์ทรมาน เพราะไม่พบความสงบตามธรรมชาติในบาปนั้น ต้นไม้โดยธรรมชาติของมันเอง มีหนอนอยู่ภายในหรือไม่ ? แต่เมื่อมีจุดเน่าเล็กๆ เกิดขึ้น จากจุดเน่านี้ หนอนก็เกิดขึ้น – และหนอนตัวนี้เองก็กินต้นไม้จนพังทลาย เช่นเดียวกัน จิตวิญญาณเองก็ก่อให้เกิดความชั่ว – และต้องทนทุกข์จากความชั่วนั้นเอง ดังที่เกรกอรี นักเทววิทยา ได้กล่าวไว้ว่า : ‘ ไฟเป็นผลผลิตของสสาร ; และมันกินสสาร เช่นเดียวกับความชั่วที่กินผู้ชั่ว ’

64. เราเห็นสิ่งเดียวกันนี้ในโรคทางกาย : เมื่อใครนั้นใช้ชีวิตอย่างไม่เป็นระเบียบและไม่ดูแลสุขภาพบ

1127

องตนเอง จะเกิดภาวะเกินหรือขาดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในร่างกาย และจากสิ่งนี้ บุคคลนั้นจึงป่วยในเวลาต่อมา ; แต่ก่อนหน้านั้นไม่เคยมีโรคเลย และมันไม่เคยเป็นอะไรทั้งสิ้น ; และเมื่อร่างกายหายดีแล้ว โรคก็หยุดการมีอยู่โดยสิ้นเชิง ในลักษณะเดียวกันนี้ ความชั่วคือโรคของจิตวิญญาณ ซึ่งถูกพรากจากสุขภาพที่ควรมีและเป็นไปตามธรรมชาติของมัน นั่นคือคุณธรรม

65. มีสามสภาพในตัวบุคคล : คือการกระทำตามความปรารถนา การต้านทานมัน หรือการถอนรากถอนโคนมัน ผู้ที่กระทำตามความปรารถนา คือผู้ที่ปฏิบัติตามและปล่อยให้มันครอบงำ ส่วนผู้ที่ต้านทานความปรารถนา คือผู้ที่ไม่กระทำตามมันและไม่ตัดมันทิ้ง แต่หลีกเลี่ยงความปรารถนาอย่างระมัดระวัง โดยยังคงเก็บมันไว้ภายในตัวตนเอง และผู้ที่ขจัดความปรารถนา คือผู้ที่พยายามและกระทำเพื่อต่อต้านมัน

66. ผู้ที่กระทำตามความปรารถนาของตนเองนั้น เหมือนกับคนถูกศัตรูยิงด้วยลูกศร แล้วหยิบลูกศรนั้นมาปักลงบนหัวใจตนเองด้วยมือของตนเอง ส่วนผู้ที่ต้านทานความปรารถนาของตนเองนั้น เหมือนกับคนที่ถูกศัตรูยิงด้วยลูกศรอย่างหนัก แต่สวมเกราะไว้ จึงไม่ได้รับบาดเจ็บใดๆ และผู้ที่ถอนรากถอนโคนความปรารถนา ก็เหมือนผู้ที่ถูกศัตรูยิงลูกศรมาอย่างถล่มทลาย แต่กลับทำลายลูกศรเหล่านั้น หรือขว้างกลับไปยังหัวใจของศัตรู ดังที่กล่าวไว้ในบทสดุดีว่า : ‘ให้อาวุธของพวกเขาทิ่มแทงหัวใจตนเอง และให้คันธนูของพวกเขาหัก ’

67. มีพี่น้องคนหนึ่งนอนป่วยด้วยไข้เป็นเวลาเจ็ดวัน และตอนนี้อีกสี่สิบวันได้ผ่านไปแล้ว แต่เขายังไม่พบแรงในตัวเลย ‘ ชายผู้ถ่อมตนนี้ป่วยมาเจ็ดวัน ’ – แต่ตั้งแต่นั้นผ่านมาแล้วกี่วัน เขายังไม่หายดีเลย ? จิตวิญญาณก็เช่นนั้น : คนเราอาจทำบาปเพียงเล็กน้อย แต่ต้องใช้เวลานานเท่าใด จึงต้องหลั่งเลือดของตนเอง ก่อนที่จะกลับสู่ทางที่ถูกต้อง ?

68. เราเห็นพี่น้องของเราถูกพาไปจากท่ามกลางเรา แต่เรากลับไม่ใส่ใจตัวเอง แม้จะรู้ว่าเราเองก็กำลังเข้าใกล้ความตายทีละน้อย ดังนั้น ขอให้เราใส่ใจตัวเอง และในขณะที่ยังมีเวลาอยู่ อย่าได้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ เราจะลืมได้อย่างไรคำพูดของผู้อาวุโสท่านนั้น ที่กล่าวว่า หากใครสูญเสีย ทองหรือเงิน ก็อาจพบอีกชิ้นมาแทนที่ แต่หากเราสูญเสียเวลาด้วยการดำเนินชีวิตอย่างเกียจคร้านและขี้เกียจ เราก็จะไม่สามารถหาสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่สูญเสียไปได้ แท้จริงแล้ว เราจะแสวงหาแม้เพียงหนึ่งชั่วโมงของเวลานี้ ก็ไม่อาจพบมันได้

69. มีผู้อาวุโสท่านหนึ่งกำลังเดินกับลูกศิษย์ของท่านในสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งมีต้นไซเปรสหลากหลายต้น ทั้งใหญ่และเล็ก ผู้อาวุโสกล่าวกับลูกศิษย์คนหนึ่งว่า : ‘ ถอนต้นไซเปรสต้นนี้ขึ้นมา ’ ต้นไซเปรสนั้นเล็ก

1128

□□□

ะเจ้า เขาจะไม่ยอมให้ความปรารถนาชั่วร้ายหยั่งรากลึกในตัวตนเอง การตกอยู่ในนิสัยของความปรารถนาชั่วร้ายใด ๆ เป็นความโชคร้ายอย่างยิ่ง

73. ผู้ที่โกรธเพียงครั้งเดียว ยังไม่ถูกเรียกว่าผู้โกรธ ; ผู้ที่ล่วงประเวณีเพียงครั้งเดียว ยังไม่ถูกเรียกว่าผู้ล่วงประเวณี ; และผู้ที่แสดงความเมตตาเพียงครั้งเดียว ยังไม่ถูกเรียกว่าผู้เมตตา ; แต่ทั้งในด้านคุณธรรมและด้านความชั่ว ผ่านการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จิตวิญญาณจะสร้างนิสัยขึ้นมา และหลังจากนั้น นิสัยนี้จะก่อให้เกิดความทุกข์หรือความสบายใจแก่จิตวิญญาณ ความดีนำมาซึ่งความสงบ : เพราะยิ่งเราทำความดีมากเท่าไร นิสัยแห่งความดีของเราก็ยิ่งแข็งแกร่งขึ้น และผ่านทางนี้ เราจึงได้คืนสู่ธรรมชาติเดิมของเรา และกลับสู่สภาพความเป็นอยู่ที่ดีงามตามเดิม แต่ความชั่วกลับทรมานเรา : เพราะผ่านทางมัน เราได้นิสัยที่แปลกแยกและเป็นศัตรูต่อธรรมชาติของเรา และนิสัยนั้นทำลายธรรมชาติของเรา

74. หากนกอินทรีหลุดพ้นจากตาข่ายได้โดยสิ้นเชิง แต่กลับถูกพันด้วยกรงเล็บเพียงข้างเดียว รายละเอียดเล็กๆ นี้ก็เพียงพอที่จะทำให้มันสูญเสียพลังทั้งหมด – และนักล่าก็สามารถจับมันได้เมื่อใดก็ตามที่เขาต้องการ จิตวิญญาณก็เช่นเดียวกัน : หากมันยอมให้ความปรารถนาเพียงหนึ่งเดียวกลายเป็นนิสัย ศัตรูก็สามารถทำให้มันล้มลงได้เมื่อใดก็ตามที่เขาต้องการ เพราะด้วยความปรารถนานั้น มันจึงอยู่ในมือของเขา ดังนั้น อย่าให้ความปรารถนาใดกลายเป็นนิสัยของคุณ แต่จงพยายามและอธิษฐานต่อพระเจ้าทั้งวันทั้งคืน เพื่อไม่ให้ตกอยู่ในความล่อลวง แต่หากเราถูกเอาชนะไป ตามธรรมชาติของมนุษย์ และตกสู่บาป ให้เราพยายามลุกขึ้นทันที กลับใจจากบาปนั้น ร้องไห้ต่อความดีของพระเจ้า และรักษาความระมัดระวังและความขยันหมั่นเพียรไว้เสมอ และพระเจ้า เมื่อเห็นความตั้งใจดี ความถ่อมตัว และความสำนึกผิดของเรา จะยื่นมือช่วยเหลือเรา และแสดงความเมตตาต่อเรา

75. เราต้องนำทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมาวางไว้ต่อหน้าพระเจ้า และกล่าวว่า : ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นโดยปราศจากพระประสงค์ของพระเจ้า ; พระเจ้าทรงรู้ว่าสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ และนั่นคือเหตุผลที่มันเกิดขึ้นตามที่เป็นอยู่ ในทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ดี แต่ ‘มันดีมาก ’ (ปฐมกาล 1:31) ดังนั้น ไม่มีใครควรเศร้าโศกกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง แต่เมื่อได้มอบมันไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าแล้ว ก็ควรพบความสงบสุข มีบางคนที่ถูกความทุกข์ทรมานที่ถาโถมมาทับถมจนเกินรับไหว จนถึงขั้นปฏิเสธชีวิตเอง และมองความตายว่าเป็นสิ่งหวานชื่น เพียงเพื่อหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานนั้น : แต่สิ่งนี้เกิดจากความขี้ขลาดและความโง่เขลาอย่างยิ่ง พวกเขาไม่ตระหนักถึงความต้องการอันน่าสะพรึงกลัวที่รอคอยเราอยู่ เมื่อจิตวิญญาณจากร่างไป

1130

76. □□□□

การอยู่ร่วมกับปีศาจ ซึ่งไฟแห่งสถานที่นั้นถูกเตรียมไว้เพื่อพวกเขาเท่านั้น (มัทธิว 25:41)? – และความอับอายจากการถูกพิพากษาเพียงอย่างเดียวนั้น ก็น่าทรมานและถึงตายเพียงใด ? นักบุญคริสอสตอมกล่าวว่า : “แม้จะไม่มีแม่น้ำไฟไหล และไม่มีทูตสวรรค์ที่น่าสะพรึงกลัวอยู่ แต่เพียงแต่ทุกคนถูกเรียกมาเพื่อรับการพิพากษา และ — บางคนได้รับคำชมเชยและได้รับการยกย่อง ในขณะที่คนอื่นๆ ถูกส่งไปอย่างอับอาย เพื่อไม่ให้พวกเขาได้เห็นพระสิริของพระเจ้า ; การลงโทษจากความอับอายและความอัปยศนั้น และความเศร้าโศกจากการถูกพรากจากพระพรเช่นนั้น จะไม่เลวร้ายยิ่งกว่านรกเกเฮนนาใดๆ หรือไม่ ?” –

80. ดังนั้น เราจึงควรพยายามชำระล้างตนเอง เพื่อหลุดพ้นจากภัยพิบัติดังกล่าว การพยายามนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแน่นอน : และเราควรทำงานหนัก เพื่อที่จะได้รับความเมตตา เมื่อผู้เป็นเจ้าของทุ่งนาปล่อยให้มันถูกทิ้งร้าง มันจะไม่ถูกพืชวัชพืชปกคลุมไปหรือไม่ ? – และมันจะไม่เต็มไปด้วยหนามและต้นหนามมากขึ้นเรื่อยๆ ตามความละเลยของเขาหรือไม่ ? และเมื่อเขาต้องการจะกำจัดวัชพืชทั้งหมดที่เขาปล่อยให้เติบโตในช่วงที่ละเลยไป เขาจะไม่พบว่ามือของเขาเปื้อนเลือดมากขึ้นตามระยะเวลาที่เขาปล่อยให้มันเติบโตไปหรือไม่ ? – เพราะเขาต้องไม่เพียงแต่ตัดวัชพืช แต่ต้องถอนมันออกจนถึงราก ; มิฉะนั้นมันจะเติบโตกลับมาทั้งหมด ไม่ว่าเขาจะตัดมันมากเพียงใด เช่นนั้นกับจิตวิญญาณของเรา เมื่อเราประมาทต่อมัน มันก็จะถูกปกคลุมด้วยวัชพืชชั่วร้ายทุกชนิดจากความปรารถนา ; แต่เมื่อเราได้สติและเริ่มชำระล้างมัน การทำงานที่เจ็บปวดก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ : เพราะเราต้องไม่เพียงแต่ละเว้นจากการกระทำที่เกิดจากความปรารถนา แต่ต้องถอนรากถอนโคนนิสัยแห่งความปรารถนาเหล่านั้นเสียด้วย แต่ไม่มีสิ่งใดเลวร้ายไปกว่านิสัยแห่งความปรารถนา “การเอาชนะนิสัยร้ายนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ” นักบุญบาซิลผู้ยิ่งใหญ่กล่าว “เพราะนิสัยที่รากลึกมานาน มักจะมีความแข็งแกร่งเทียบเท่าธรรมชาติ ”

81. เราไม่เพียงต้องตัดทิ้งความหลงใหล แต่ยังต้องตัดทิ้งสาเหตุของมันด้วย ; จากนั้นต้องบำรุงดินของนิสัยตนเองด้วยการสำนึกผิดและน้ำตา – และเพียงเมื่อนั้นจึงเริ่มหว่านเมล็ดพันธุ์ที่ดี นั่นคือ การกระทำที่ดี เพราะเช่นเดียวกับทุ่งนา — หากหลังจากที่ได้ถางและใส่ปุ๋ยแล้ว แต่ไม่หว่านเมล็ดพันธุ์ดีลงไป วัชพืชก็จะงอกขึ้น และเมื่อพบดินที่ร่วนและนุ่มจากการถาง ก็จะหยั่งรากลึกยิ่งขึ้น : เช่นเดียวกับมนุษย์ : หากหลังจากได้สำนึกผิดในกรรมเก่าและปรับปรุงนิสัยแล้ว แต่ไม่พยายามพัฒนาคุณธรรม ก็จะเป็นไปตามที่พระวรสารกล่าวไว้ —

1132

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

การกระทำ หรือการเคลื่อนไหวของพี่น้อง – เพราะสิ่งนี้จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่คุณเลย แต่จงพยายามหาความเจริญทางจิตวิญญาณจากทุกสิ่ง

109. จงรู้ไว้ว่า ผู้ใดก็ตามที่ถูกรบกวนด้วยความคิดใด ๆ หรือเศร้าโศกเพราะมัน และไม่สารภาพมันออกมา ก็เท่ากับกำลังเสริมความแข็งแกร่งให้มันต่อต้านตนเอง นั่นคือ พวกเขากำลังให้ความคิดนั้นมีพลังที่จะต่อสู้กับตนเองและทรมานตนเองมากยิ่งขึ้น แต่หาก เขาสารภาพมันและเริ่มต่อสู้และต้านทานความคิดนั้น และทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับมัน ความปรารถนาชั่วนั้นจะอ่อนแอลง และจะไม่มีกำลังพอที่จะต่อสู้กับเขาหรือก่อความทุกข์ให้เขาได้ และจากนั้น ทีละน้อย ผ่านการพยายามและได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า เขาจะเอาชนะความปรารถนาชั่วนั้นได้

110. อับบา พิเมน กล่าวว่า การเกรงกลัวพระเจ้า การอธิษฐานต่อพระเจ้า และการทำความดีต่อเพื่อนบ้าน เป็นคุณธรรมหลักสามประการ – ท่านได้วางความเกรงกลัวพระเจ้าไว้เป็นอันดับแรก เพราะความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นพื้นฐานของทุกคุณธรรม เนื่องจาก ‘ความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา’ (สดุดี 110:10) และ ‘ความเกรงกลัวพระเจ้าทำให้คนหันห่างจากความชั่ว’ (สุภาษิต 15:27) จากนั้นท่านได้กล่าวถึงการอธิษฐานต่อพระเจ้า เพราะมนุษย์ด้วยกำลังของตนเองไม่สามารถทำสิ่งดีใด ๆ หรือได้มาซึ่งคุณธรรมได้ แต่ในทุกเรื่อง เขาจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าควบคู่กับความพยายามของตนเอง ซึ่งความพยายามนั้นได้รับแรงบันดาลใจจากความยำเกรงพระเจ้า และท่านได้กล่าวถึงการทำความดีต่อเพื่อนบ้านในตอนท้าย เพราะนี่คือการกระทำด้วยความรัก ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของความสมบูรณ์แบบในคริสตศาสนา (โรม 13:10)

111. เมื่อจิตวิญญาณรู้สึกชา การอ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และคำสอนที่สร้างจิตวิญญาณของบรรดาบิดาผู้ถือพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง พร้อมทั้งใคร่ครวญถึงการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้า การจากไปของจิตวิญญาณจากร่างกาย และพลังมืดอันน่าสะพรึงกลัวที่รอคอยอยู่ — ซึ่งจิตวิญญาณได้ร่วมก่อความชั่วร้ายกับพวกมันในชีวิตอันสั้นและเต็มไปด้วยภัยพิบัตินี้

นักบุญไอแซคชาวซีเรีย

คำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับท่าน

นักบุญไอแซคเป็นชาวเมืองนีนะเวห์ ไม่มีข้อมูลใดเกี่ยวกับพ่อแม่ของเขา เมื่ออยู่ในวัยหนุ่มที่รุ่งเรือง เขาได้ถอนตัวจากโลกและทุกสิ่งทางโลก แล้วเข้าสู่วัดนักบุญแมทธิวพร้อมกับพี่ชายของเขา และเริ่มดำเนินชีวิตตามวิถีนักบวชที่นั่น

1142

□□□

□□□

9.

10.

11.

12.

13.

14. ?

15.

16.

17.

18.

19.

20.

24.

25.

;

26.

(□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□)

27.

28.

:

29.

;

30.

31.

32.

33.

□□□

‘□□□

39.

40.

41.

42.

43.

“□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□”
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

45.

□□□□□□; □□□□□□□

□□□

□□□

□□□

60.

61. □□□□

□□□

□□□□; □□□□□

71.

72.

73. □□□□

□□□

□□□

85. □□□□

□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
(□□□. 32: 32) □□□□□□□□□□□□□□□□ (□□□. 9: 3) □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □
□□□□□□□□□□□□□□□□ –
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

110.

111.

112.

□□□

□□□

120.

121.

ทางจิตวิญญาณ จะรู้จักผู้เลี้ยงดูตนเอง จะรู้สึกถึงพระเจ้า และจะมั่นคงในความเชื่อต่อพระองค์ เว้นแต่ผ่านความเข้มแข็งที่ได้มาจากการทนรับการทดลอง

122. ทันทีที่พระคุณทรงสังเกตเห็นว่ามีร่องรอยของความสงสัยเริ่มก่อตัวขึ้นในความคิดของบุคคลนั้น และว่าเขาเริ่มคิดถึงตัวเองอย่างสูงส่ง พระคุณก็ทรงอนุญาตให้บททดสอบทวีความรุนแรงและเข้มแข็งขึ้นต่อเขาทันที จนกว่าเขาจะตระหนักถึงความอ่อนแอของตนเอง และอีกครั้ง ด้วยความถ่อมตน จงยึดมั่นในพระเจ้า

123. อย่าประหลาดใจว่า เมื่อคุณเริ่มปฏิบัติคุณธรรม ความทุกข์ทรมานที่รุนแรงและหนักหน่วงจะถาโถมมาสู่คุณจากทุกทิศทุกทาง เพราะคุณธรรมจะไม่ถือว่าเป็นคุณธรรม หากการปฏิบัตินั้นไม่มาพร้อมกับความยากลำบาก นั่นคือเหตุผลที่นักบุญยอห์น (โคลอฟ หรือผู้เผยพระวจนะ) ได้กล่าวว่า: ‘คุณธรรมมักพบกับความยากลำบาก; “มันสมควรถูกวิพากษ์วิจารณ์เมื่อมันผูกพันกับความสะดวกสบาย” และนักบุญมาร์คกล่าวว่า: “ทุกคุณธรรมที่สมบูรณ์จะถูกเรียกว่าไม้กางเขนเมื่อมันปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระวิญญาณ” นี่คือคำสอนของอัครสาวกที่ว่า “ทุกคนที่ต้องการมีชีวิตอยู่” ในความยำเกรงพระเจ้า และ “ในพระเยซูคริสต์ จะถูกข่มเหง” (2 ทิโมธี 3:12) อย่างไรก็ตาม พระเจ้าตรัสว่า: ‘ผู้ใดที่สูญเสียชีวิตเพื่อเรา จะพบชีวิตนั้น’ (มัทธิว 16:25) ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงมอบไม้กางเขนให้แก่ท่านตั้งแต่แรกเริ่ม เพื่อท่านจะได้อุทิศตนต่อไม้กางเขนก่อน แล้วจึงส่งจิตวิญญาณของท่านไปติดตามพระองค์

124. ไม่มีสิ่งใดที่ทรงพลังเท่าความสิ้นหวัง มันไม่รู้จักความพ่ายแพ้ ไม่ว่าจะจากมือขวาหรือมือซ้าย เมื่อคนใดในความคิดของตนเองปล้นชีวิตตนเองจากความหวังทั้งสิ้น ก็ไม่มีผู้ใดที่กล้าหาญยิ่งไปกว่าเขา ไม่มีศัตรูใดของเขาที่จะต้านทานเขาได้ และไม่มีความเศร้าโศกใดที่การเอ่ยถึงมันจะทำให้ความมุ่งมั่นของเขาสั่นคลอน; เพราะความเศร้าโศกใดก็ตามที่ตกมาบนตัวเขานั้นเบากว่าความตาย และเขาได้ก้มศีรษะลงเพื่อรับความตายมาสู่ตัวเองแล้ว

125. ความหวังในสันติภาพได้ทำให้ผู้คนลืมสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ดีงาม และมีคุณธรรมมาตลอดกาล ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน ไม่ใช่เพราะสิ่งอื่นใด แต่เพราะเหตุนี้เอง ผู้คนจึงรู้สึกเหนื่อยล้า; และไม่เพียงแต่พวกเขาไม่สามารถบรรลุชัยชนะได้ แต่ยังสูญเสียสิ่งที่ดีที่สุดไปอีกด้วย ดังนั้น หากจะกล่าวสั้นๆ แล้ว การที่ใครสักคนละเลยอาณาจักรสวรรค์ ย่อมเป็นเพราะความหวังในความสบายเล็กๆ น้อยๆ บนโลกนี้ ใครเล่าจะไม่รู้ว่านกบินเข้าใกล้ตาข่าย เพราะคิดถึงการพักผ่อน?

126. เมื่อจิตใจมีความกระตือรือร้นในความดีงาม สัมผัสทางกายภาพจะไม่ยอมแพ้ต่อความยากลำบากใดๆ เมื่อใจมีความกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ ร่างกายจะไม่เศร้าโศกต่อความทุกข์ ไม่ตกอยู่ในความกลัว และไม่ถอยหลังด้วยความหวาดหวั่น เพราะเมื่อนั้นจิตใจจะเหมือนเพชร

1179

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□

□□ □□□□

□□□

138. —

139. ;

?

;

—

□□□

□□□

144.

:

—

—

145.

;

;

146.

□□
□□□

และจากความเชื่อนี้ ความหวังเกี่ยวกับความลึกลับเหล่านี้ (คือ ความหวังที่จะเข้าใจความลึกลับเหล่านี้) ก็เกิดขึ้นในตัวเรา ด้วยความเชื่อ เราสารภาพว่าพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ปกครอง ผู้สร้าง และผู้จัดระเบียบทุกสิ่ง ดังนั้น ด้วยแรงผลักดันจากมโนธรรมของเรา เราจึงตัดสินใจว่าต้องรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเข้าใจว่าพระบัญญัติเก่าถูกรักษาด้วยความกลัว ส่วนพระบัญญัติที่ประทานชีวิตของพระคริสต์ถูกรักษาด้วยความรัก ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า : ‘หากท่านรักเรา จงรักษาพระบัญญัติของเรา ’ “และข้าพเจ้าจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ปลอบประโลมอีกองค์หนึ่งให้แก่ท่าน ” (ยอห์น 14, 15, 16) การมาของผู้ปลอบประโลมนี้ หมายถึงการประทานการเปิดเผยความลึกลับทางจิตวิญญาณ ดังนั้น การรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งอัครทูตทั้งหลายได้รับ จึงเป็นความสมบูรณ์ของความรู้ทางจิตวิญญาณ และพระเจ้าได้สัญญาไว้ว่า หลังจากที่พระองค์ได้ทูลขอต่อพระบิดาแล้ว พระองค์จะประทานผู้ปลอบประโลมใจให้แก่พวกเขา เพื่อว่าเมื่อพวกเขาถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์และชำระตนเองให้บริสุทธิ์ พระองค์จะอยู่กับพวกเขาตลอดไป ท่านเห็นหรือไม่ว่า ผ่านการถือรักษาพระบัญญัติ จิตใจจึงสมควรได้รับพระคุณแห่งการใคร่ครวญเชิงลึกลับและการเปิดเผยความรู้ทางจิตวิญญาณ ?

149. การรักษาพระบัญญัติจะแสดงพลังอันยิ่งใหญ่เมื่อทำด้วยความรักต่อผู้ประทานพระบัญญัตินั้น ไม่ใช่ด้วยความกลัว ดังนั้น ประตูทางที่ถูกต้องซึ่งนำไปสู่การใคร่ครวญคือความรัก ในทุกขั้นของการเปิดเผยความรู้และการใคร่ครวญทางจิตวิญญาณ ความรักอันศักดิ์สิทธิ์จะนำผู้ที่ได้บรรลุถึงมันทั้งขึ้นและลง ดังนั้น เราต้องได้รับความรักก่อนเป็นอันดับแรก และหลังจากนั้น การใคร่ครวญทางจิตวิญญาณจะเกิดขึ้นกับเราโดยธรรมชาติ และเข้าใจความปัญญาของนักบุญเปาโล ผู้ได้ละทิ้งทุกของขวัญที่พระคุณประทานไว้ และแสวงหาสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ สิ่งที่ทำให้ของขวัญเหล่านั้นได้รับการรับและรักษาไว้ นั่นคือ ความรัก (1 โครินธ์ บทที่ 13) นี่คือสถานที่แห่งการเปิดเผย และในสถานที่นี้ การภาวนาจะเปิดเผยตัวให้เราเห็นด้วยตัวมันเอง เช่นเดียวกับที่จิตวิญญาณเติบโตขึ้นตามธรรมชาติ มันจะรับความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในโลก และเรียนรู้สิ่งนี้มากขึ้นเรื่อยๆ วันแล้ววันเล่า เช่นเดียวกัน ในโลกทางจิตวิญญาณ บุคคลจะรับการใคร่ครวญทางจิตวิญญาณและความรู้สึกถึงพระเจ้า และเรียนรู้สิ่งนี้ตามระดับที่จิตใจเติบโตขึ้นในชีวิตแห่งเหตุผล แต่เมื่อเขาเข้าสู่โลกแห่งความรัก เขาจึงได้ใคร่ครวญถึงสิ่งทางจิตวิญญาณในสถานที่อันเหมาะสมของมัน

150. ตราบใดที่บุคคลพยายามทำให้สิ่งทางจิตวิญญาณลงมาสู่ตัวเขา มันก็จะไม่ยอมให้ผล และหากเขากล้าฝืนยกสายตาขึ้นสู่สิ่งทางจิตวิญญาณ

1189

□□□

ความเหนื่อยยาก และความเศร้าโศก ได้สลัดทิ้งมนุษย์เก่าที่เต็มไปด้วยกิเลส เหมือนกับทารกแรกเกิดที่สลัดทิ้งเสื้อผ้าที่มันสวมเมื่อถูกนำออกมาจากครรภ์มารดา จากนั้น จิตใจที่ได้รับการเกิดใหม่ทางจิตวิญญาณ จึงสามารถรับการใคร่ครวญถึงบ้านเกิดที่แท้จริงของตนเองได้

153. และการใคร่ครวญนี้ทำหน้าที่เป็นอาหารหล่อเลี้ยงจิตใจ จนกระทั่งมันถึงภาวะที่สามารถรับการใคร่ครวญที่สูงกว่าครั้งแรกได้ เพราะการใคร่ครวญหนึ่งจะนำบุคคลไปสู่การใคร่ครวญอีกขั้น จนกระทั่งจิตใจถูกนำเข้าสู่โลกแห่งความรักที่สมบูรณ์ ความรักคือที่อยู่ของจิตวิญญาณ และมันหยั่งรากในความบริสุทธิ์ของจิตวิญญาณ เมื่อจิตเข้าสู่โลกแห่งความรัก พระคุณก็เริ่มทำงาน จิตได้รับสมาธิทางจิตวิญญาณ และกลายเป็นผู้เห็นสิ่งที่ซ่อนเร้น

154. ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้แล้ว พรแห่งการเปิดเผยจากการใคร่ครวญทางปัญญาถูกประทานในสองทาง บางครั้งมันถูกประทานโดยพระคุณสำหรับความเชื่อที่แรงกล้า และบางครั้งสำหรับการรักษาพระบัญญัติและความบริสุทธิ์โดยพระคุณ เช่นเดียวกับกรณีของอัครสาวกผู้ได้รับพร ซึ่งได้ชำระจิตใจของพวกเขาไม่ใช่ด้วยการรักษาพระบัญญัติ แต่ด้วยความเชื่อที่แรงกล้า เพราะพวกเขาเชื่อในพระคริสต์ด้วยความเรียบง่าย และด้วยหัวใจที่ลุกโชนอย่างไม่ต้องสงสัย ได้ติดตามพระองค์ และเมื่อพระคริสต์ทรงสำเร็จพระราชกิจอันศักดิ์สิทธิ์ยิ่งยวดในการสร้างคริสตจักรแล้ว พระองค์ได้ส่งพระวิญญาณผู้ปลอบประโลมมาแก่พวกเขา ผู้ทรงชำระและทำให้จิตใจของพวกเขาสมบูรณ์ และทรงทำให้มนุษย์เก่าที่ถูกพันธนาการด้วยความปรารถนาตายไปภายในพวกเขาอย่างแท้จริง และทรงทำให้มนุษย์ใหม่ที่เป็นจิตวิญญาณมีชีวิตขึ้นภายในพวกเขาอย่างแท้จริง – ด้วยวิธีนี้ นักบุญเปาโลจึงได้รับการฟื้นฟูอย่างลึกลับ และหลังจากนั้นได้รับสิทธิ์ในการใคร่ครวญถึงความลึกลับแห่งการเปิดเผย ไม่มีบันทึกว่าพระเยซูได้ตรัสกับท่านอย่างเปิดเผยว่าอะไร แต่มีเขียนไว้ว่าอานาเนียได้กล่าวกับท่านว่า: ‘พี่น้องซาอูล พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ที่ปรากฏตัวแก่ท่านบนทางนั้น ได้ส่งข้าพเจ้ามาหาท่าน เพื่อตาของท่านจะได้เปิดออก และท่านจะได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ (กิจการ 9:17) – และเมื่อเขาได้รับบัพติศมาแล้ว เขาก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเขาได้เข้าใจความลึกลับที่ซ่อนเร้นแห่งการเปิดเผย เหมือนกับที่เกิดขึ้นกับอัครสาวกผู้ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งพระเยซูเจ้าได้ตรัสกับพวกเขาว่า: ‘เรายังมีอีกมากที่จะบอกกับท่าน แต่ท่านยังรับไม่ได้ในตอนนี้; แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา พระองค์จะนำท่านเข้าสู่ความจริงทั้งสิ้น และจะบอกท่านถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น’ (ยอห์น 16:12–13).

1191

155.
□□□

□□□

161. □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□—□□□

□□□

185.

186.

□□□

□□□

193. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□; □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□

197. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

200.

201.

202.

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

212.

213.

214. □□□□

215.

216.

□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

223.
□□□

สิ่งชั่วคราว จิตของเขาจะในเวลาอันสั้น บินสูงขึ้นไปราวกับมีปีก และขึ้นสู่ความปีติยินดีของพระเจ้า หากพระภิกษุผู้ปฏิบัติอยู่ในการระมัดระวังของจิตด้วยปัญญา คุณจะเห็นท่านราวกับว่าท่านไม่ได้เกิดจากเนื้อหนัง เป็นไปไม่ได้ที่ผู้ที่อุทิศชีวิตทั้งชีวิตให้กับการปฏิบัติเช่นนี้ จะถูกพระเจ้าทอดทิ้งโดยไม่มีของขวัญใด ๆ สำหรับความมีสติ ความตื่นตัวของใจ และการหันความคิดมาสู่พระองค์อย่างระมัดระวัง จิตวิญญาณที่พยายามรักษาความตื่นตัวจะมีดวงตาเหมือนเครูบิม เพื่อสามารถยกสายตาขึ้นและใคร่ครวญภาพอันวิจิตรของสวรรค์ได้ไม่หยุดยั้ง

226. ผู้ที่เลือกงานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ต้องระมัดระวังตัวเองในทุกทางตลอดทั้งวัน เพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากการรวมตัวทางสังคม และความกังวลต่อเรื่องทางโลก ; มิฉะนั้น เขาจะต้องทนทุกข์จากการอดนอน แต่จะไม่ได้รับผลใดๆ จากมัน ; เพราะในกรณีเช่นนั้น จิตใจจะไม่สามารถมีส่วนร่วมอย่างถูกต้องในการร้องเพลงสดุดี และสวดมนต์ได้ แต่เมื่อผู้ใด แทนที่จะหมกมุ่นอยู่กับความกังวลทางโลกในระหว่างวัน กลับอุทิศตนให้กับการอ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ — ซึ่งช่วยเสริมสร้างจิตใจ สนับสนุนการอธิษฐานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง และช่วยในการเฝ้าระวังที่เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการอธิษฐาน — แล้วในการอ่านนี้ ผู้อ่านจะพบทางนำสู่ทางที่ถูกต้อง จะพบสิ่งที่เป็นเมล็ดพันธุ์แห่งการใคร่ครวญในคำอธิษฐานที่หล่อเลี้ยงทุกสิ่ง ซึ่งป้องกันไม่ให้ความคิดเร่ร่อน และหว่านความระลึกถึงพระเจ้าลงในจิตวิญญาณอย่างไม่หยุดยั้ง

227. ความเงียบสงบอย่างต่อเนื่อง ร่วมกับการอ่านพระคัมภีร์ การรับประทานอาหารอย่างพอเหมาะ และการเฝ้าระวัง จะกระตุ้นจิตใจให้เกิดความพิศวงในไม่ช้า หากไม่มีเหตุผลใดที่จะทำลายความเงียบนั้น ความคิดที่เกิดขึ้นในผู้รักษาความเงียบ โดยธรรมชาติและไม่ต้องพยายามอย่างจงใจ ทำให้ทั้งสองตา ซึ่งมีน้ำตาไหลริน และน้ำตาที่ไหลล้นนั้นล้างผ่านแก้ม จนดูเหมือนอ่างบัพติศมา

228. จนกว่าบุคคลจะเกลียดชังสาเหตุของบาปอย่างแท้จริงจากใจจริง เขาจึงจะหลุดพ้นจากความสุขที่เกิดจากพลังของบาปได้ นี่คือการต่อสู้ที่ขมขื่นที่สุด (ต่อความสุขในบาป) ซึ่งไม่ยอมแพ้ต่อบุคคลนั้น แม้กระทั่งถึงขั้นต้องหลั่งเลือด ในการต่อสู้นี้ ความอิสระของบุคคลถูกทดสอบในความเป็นหนึ่งเดียว (และความเฉพาะเจาะจง) ของความรักต่อคุณธรรม ในการต่อสู้ครั้งนี้คือพลังแห่งบาป ซึ่งศัตรูมักใช้เพื่อทำให้จิตวิญญาณของผู้บริสุทธิ์สับสน บังคับให้พวกเขาต้องเผชิญกับสิ่งที่พวกเขาไม่เคยยอมรับในใจตนเองเลย และนี่คือช่วงเวลาของการต่อสู้ที่มองไม่เห็น ซึ่งพิสูจน์แล้วว่ายากลำบากอย่างยิ่ง เมื่อการต่อสู้นี้ด้วยนิสัยที่ฝังรากลึก

1218

229. ;
– (
)

230.
; —
;
;

231.
:
–
;

232.

□□□

236.

237.

238.

239.

240.

241.

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□; □□□□□□□□□□□;
□□□□□□□□□□

□□□

‘□□□’ (□□□□□ 22:30) — □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□ –
□□□□□□□□□□□□

261. □□□□

264.

265.

266.

267.

□□□

□□□ □□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□ □□□□

11. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ – *□□□□□□□□□□*
□□ *HTML (2005)*
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ 2 □□□□□□□□□□□ 5 □□□ ***Dobrotolyubie***
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

3. □□□□

□□□

□□□

□□□

องโดยธรรมชาติ
ผู้รักพระเจ้าย่อมแสวงหาและรักเกียรติยศของผู้สร้างพระองค์
โดยธรรมชาติ ลักษณะเฉพาะของจิตวิญญาณที่รักพระเจ้า
ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า
คือการแสวงหาเกียรติยศของพระเจ้าเพียงอย่างเดียว
ในการปฏิบัติตามพระบัญญัติทั้งปวงที่ตนปฏิบัติ
ในขณะที่เกี่ยวกับตนเอง ย่อมชื่นชมยินดีในความถ่อมตน
เพราะเกียรติยศเป็นของพระเจ้า
เนื่องจากความยิ่งใหญ่ของพระองค์
ส่วนความถ่อมตนเป็นของมนุษย์ เพื่อให้ผ่านทางความถ่อมตนนี้
เราจะได้เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า :
เพราะหากเราเองก็ปรารถนาจะทำเช่นนี้
แล้วโดยติดตามแบบอย่างของนักบุญยอห์นผู้ให้บัพติศมา
ซึ่งชื่นชมยินดีในเกียรติยศของพระเจ้า
เราจะกล่าวไม่หยุดยั้งว่า : ‘พระองค์ต้องเพิ่มพูนขึ้น
แต่เราต้องลดน้อยลง ’ (ยอห์น 3: 30).

13. เมื่อใดและทำไมจึงเกิดขึ้น
ที่คนใดนั้นอาจรู้สึกว่าตนเองไม่รักพระเจ้า ,
ราวกับว่าเขาต้องการจะรัก
แต่ในความเป็นจริงเขากลับรักพระองค์อย่างลึกซึ้งมาก

ข้าพเจ้าได้เห็นชายคนหนึ่งที่เศร้าโศกและร้องไห้อยู่เสมอ เพราะเขารู้สึกว่าตนเองไม่รักพระเจ้าเท่าที่ปรารถนา
ทั้งที่ความจริงแล้วเขารักพระเจ้ามากจนในจิตวิญญาณของเขาเต็มไปด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าว่า
พระเจ้าเท่านั้นที่จะได้รับการถวายเกียรติในตัวเขา
ส่วนตัวเขาเองนั้นไม่มีความสำคัญใดๆ
คนเช่นนี้ไม่ตระหนักถึงตัวตนที่แท้จริงของตนเอง
และไม่รู้สึกยินดีกับคำสรรเสริญที่กล่าวถึงเขาเลย
เพราะในความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะถ่อมตน
เขาไม่เข้าใจคุณค่าของตนเอง
แต่เมื่อรับใช้พระเจ้าตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับนักบวช
เขาก็ใช้ความโน้มเอียงอันแรงกล้าต่อความรักในพระเจ้า
เพื่อบดบังความทรงจำเกี่ยวกับคุณค่าของตนเอง
ซ่อนคำสรรเสริญที่ควรได้รับไว้ในความลึกซึ้งแห่งความรักต่อพระเจ้า ด้วยจิตวิญญาณแห่งความถ่อมตน
เพื่อว่าในความคิดของเขา
เขาจะปรากฏต่อตนเองเสมอว่าเป็นผู้รับใช้ที่ต่ำต้อย
เหมือนกับว่าศักดิ์ศรีที่ควรมีนั้นเป็นสิ่งที่แปลกแยกจากตัวเขาโดยสิ้นเชิง ด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะถ่อมตน
เมื่อกระทำเช่นนี้
เราเองก็ควรหลีกเลี่ยงทุกเกียรติยศและชื่อเสียง
เพื่อความมั่งคั่งอันไม่มีขอบเขตของความรักต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ได้ทรงรักเรามากมาย

14. เกี่ยวกับผู้ที่รักพระเจ้าในส่วนลึกที่สุดของหัวใจ ,
และว่าด้วยการละทิ้งความรักตนเองอย่างสิ้นเชิง
จึงได้ถึงความรักที่ลุ่มหลงต่อพระเจ้า

ผู้ใดที่รักพระเจ้าในส่วนลึกของใจ
จะได้รับการรู้จักจากพระองค์
เพราะในขอบเขตที่บุคคลนั้นรับความรักต่อพระเจ้าในส่วนลึกของใจ
ก็ในขอบเขตนั้นเองที่บุคคลนั้นจะอยู่ในความรักของพระเจ้า
ทำไมบุคคลเช่นนี้จึงไม่เคยหยุดยั้ง
ด้วยความกระตือรือร้นอันแรงกล้า

1249

□□□

□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

32.

33.

□□; – □□□□

35.

36.

‘’ (61:6) – ‘’(18:10)

(2 5:7)

(2 5:6) —

37.

38.

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

56.

57.

58.

–

59.

‘

“”’(1 12:3)

(‘’)

(

)

:

‘’

(

12:29)

□□□

□□□

□□□

□□□

บัญญัติ (การช่วยเหลือผู้ยากจน) ได้เสมอ กลับเพิกเฉยต่อพระบัญญัตินี้ (การให้ทรัพย์สินทั้งหมดในครั้งเดียว) ซึ่งนำไปสู่ความรอด จากสิ่งนี้ เราจะได้รับความสงบใจที่ปราศจากความกังวลเป็นอันดับแรก; และจากสิ่งนี้เอง จะนำไปสู่ความยากจนที่รอดพ้นจากการใส่ร้าย — ความยากจนที่อยู่ในระดับที่สูงกว่า — และไม่ให้ผู้อื่นมีเหตุผลที่จะกล่าวหาเราอย่างไม่เป็นธรรม เมื่อเราไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่ที่จะจุดไฟความโลภในใจของผู้โลภ แล้ว ความถ่อมตนจะให้ความอบอุ่นแก่เรามากกว่าคุณธรรมอื่นใด และนำความสงบมาสู่ส่วนลึกที่สุดของจิตใจเรา ราวกับว่าเราเปลือยเปล่า; เช่นเดียวกับแม่ที่อุ้มลูกไว้ในอ้อมแขน ให้ความสบายใจและความอบอุ่น เมื่อลูกในความบริสุทธิ์ของวัยทารก ถอดเสื้อผ้าออกและโยนมันไปไกลจากตัวตนเอง เพราะในความบริสุทธิ์อันยิ่งใหญ่ของมัน การเปลือยกายนั้นดูน่าพอใจกว่าความงามหลากสีของเสื้อผ้า เพราะมีคำกล่าวว่า: ‘พระเจ้าทรงคุ้มครองผู้เล็กน้อย: พระองค์ทรงทำให้ข้าพเจ้าถ่อมตัวและทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด’ (สดุดี 114:5)

66. การให้ทุกสิ่งไปคือทางสู่ความถ่อมตัว

พระเจ้าจะทรงเรียกเราให้รับผิดชอบต่อการให้ทานของเรา ‘ตามสิ่งที่เรามี และไม่ใช่ตามสิ่งที่เราไม่มี’ (1 โครินธ์ 8:12) ดังนั้น หากข้าพเจ้า ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าและด้วยเจตนาอันแรงกล้า โดยเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า จะบริจาคในระยะเวลาสั้นๆ ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าจะแจกจ่ายไปตลอดหลายปี แล้วข้าพเจ้าจะถูกตำหนิด้วยเหตุใด เมื่อข้าพเจ้าไม่มีอะไรเหลืออีก? – แต่มีผู้จะกล่าวว่า: (หากเราบริจาคทุกสิ่ง) แล้วคนจน ซึ่งปัจจุบันได้รับการเลี้ยงดูจากเงินบริจาคเล็กน้อยของเรา จะได้รับเงินบริจาคจากที่ใด? – สำหรับผู้เช่นนี้ นี่คือบทเรียนที่เหมาะสม: อย่าคิดหาทางทำสิ่งที่น่าตำหนิในสายพระเนตรของพระเจ้า เพียงเพื่อปกปิดความรักตนเองของคุณเอง พระเจ้าจะไม่ขาดวิธีที่จะดูแลและจัดหาให้สิ่งสร้างของพระองค์ด้วยความห่วงใย เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาตั้งแต่ต้น และก่อนที่บุคคลนี้หรือบุคคลนั้นจะถูกกระตุ้นให้บริจาคทาน ผู้ยากจนเคยถูกทิ้งให้ขาดอาหารหรือเสื้อผ้าหรือไม่? ดังนั้น จงมั่นใจเถิดว่า เมื่อใดที่ใครรู้ความจริงแล้ว การใช้จ่ายทุกสิ่งอย่างใจกว้างเพื่อช่วยเหลือผู้ยากจน ทิ้งการวางแผนที่โง่เขลาและความหยิ่งยโสที่เกิดจากความหลงใหลในความร่ำรวย และเกลียดชังความปรารถนาของตนเอง — ซึ่งหมายถึงการเกลียดชังจิตวิญญาณของตนเอง — เพื่อให้หลังจากนั้น เมื่อไม่มีเหตุผลใดอีกที่จะชื่นชมยินดีในคำชมเชยตนเองจากการแจกจ่ายทรัพย์สินของเราอย่างต่อเนื่อง เราจึงสามารถถ่อมตนลงได้ ราวกับว่าเราไม่ได้ทำสิ่งดีใดเลย เพราะเมื่อเรามีทรัพย์สมบัติมากมาย

1273

□□□

68. □□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□ —
□□□

เพราะความทรงจำ ขณะที่เสียงถูกควบคุมไว้ ยังคงอบอุ่น ทำให้ใจโน้มเอียงไปสู่ความคิดบางอย่างที่ก่อให้เกิดน้ำตาและทำให้จิตวิญญาณได้ทบทวนตนเอง ในสิ่งนี้ จริงๆ แล้ว เราอาจเห็นเมล็ดพันธุ์แห่งการอธิษฐาน ซึ่งถูกหว่านด้วยน้ำตาแต่ด้วยความยินดีลงบนดินของหัวใจ ด้วยความหวังอันมั่นคงว่าจะได้ผลเก็บเกี่ยวที่อุดมสมบูรณ์ (สดุดี 125:5) อย่างไรก็ตาม เมื่อเราถูกความเศร้าโศกอันใหญ่หลวงท่วมท้น เราต้องร้องเพลงสดุดีของเราให้ดังขึ้นอีกเล็กน้อย โดยระงับเสียงร้องไห้แห่งความโศกเศร้าของจิตวิญญาณด้วยความสุขแห่งความหวัง จนกระทั่งเมฆหมอกแห่งความเศร้าโศกอันหนักอึ้งนี้ถูกพัดให้สลายไปด้วยสายลมแห่งทำนองเพลงสดุดี

74.

เกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้าตามธรรมชาติและด้วยความกรุณา

เมื่อจิตวิญญาณได้รู้จักตัวเอง มันจึงแผ่รังสีความอบอุ่นและความเคารพอันศักดิ์สิทธิ์ออกมาจากภายใน เพราะไม่ถูกรบกวนด้วยความกังวลของชีวิตนี้ มันจึงสะท้อนความรัก (ต่อพระเจ้า) จากภายในตัวเองสู่โลกภายนอก โดยแสวงหาพระเจ้า ผู้เป็นแหล่งแห่งสันติภาพ ในปริมาณที่เหมาะสม; แต่ความระลึกถึง (พระเจ้าที่แสวงหา) นี้ก็จางหายไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเพราะความประทับใจทางประสาทสัมผัสทำให้ความระลึกถึงนี้มัวหมอง หรือเพราะธรรมชาติ ในความขาดแคลนของมัน ทำให้ความดีในตัวเองหมดไปอย่างรวดเร็ว นี่คือเหตุผลที่นักปรัชญากรีก แม้จะพยายามบรรลุผลผ่านการควบคุมตนเอง ก็ไม่สามารถบรรลุได้ตามที่ควรจะเป็น; เพราะจิตใจของพวกเขาไม่ได้รับอิทธิพลจากปัญญาอันนิรันดร์และแท้จริงทุกประการ แต่ความอบอุ่นแห่งความรักต่อพระเจ้าที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้แก่ใจนั้น ก่อนอื่นใด ก็เป็นความสงบสุขอย่างสมบูรณ์และไม่หยุดยั้ง; นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้ทุกส่วนของจิตวิญญาณรักพระเจ้า และไม่พุ่งออกมาจากใจ แต่ด้วยตัวมันเองก็เติมเต็มทั้งบุคคลด้วยความรักและความสุขที่ไม่มีขอบเขต นี่คือสิ่งที่ผู้ที่รู้จักมันแล้วต้องพยายามบรรลุให้ได้ เพราะความรักตามธรรมชาติเป็นเครื่องหมายว่าธรรมชาติไม่เจริญเติบโตผ่านการควบคุมตนเอง; แต่ความรักนั้นไม่สามารถยกระดับจิตใจสู่ความไม่ยึดติดได้ อย่างที่ความรักทางจิตวิญญาณ (ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระคุณ) ทำได้

75. เกี่ยวกับอิทธิพลที่นำแสงสว่างของพระคุณต่อจิตวิญญาณ – และเกี่ยวกับความมืดมิดของมันภายใต้อิทธิพลของพลังมืด

เช่นเดียวกับอากาศรอบตัวเรา เมื่อลมเหนือพัดมา ก็ถูกชำระให้บริสุทธิ์ด้วยความละเอียดอ่อนบางอย่างและผลที่สดชื่นของลมนี้; และเมื่อลมใต้พัดมา อากาศก็ดูเหมือนจะหนาขึ้น เนื่องจากความหนักบางประการที่ลมนี้ก่อให้เกิด ซึ่งลมนี้นำเอาความแห้งแล้งจากภูมิภาคนั้นมา

1278

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

และความรัก แต่สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่งทั้งสามนี้คือความรัก’ (1 โครินธ์ 13:13) เพราะผู้ใดก็ตาม ที่ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ ถือพระเจ้าไว้ในความรักอันล้นเหลือ ในขณะนั้นย่อมยิ่งใหญ่กว่าความเชื่อของตนเองมากนัก โดยจมดิ่งอยู่ในความรักอย่างสมบูรณ์

92. ความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการประสบความสำเร็จในการศึกษาเทววิทยา

การฟื้นฟูความสันติที่ถูกทำลายกับผู้อื่น

การทำงานของความรู้ทางเทววิทยา โดยธรรมชาติของมันเอง ก่อให้เกิดความเศร้าโศกไม่น้อย เมื่อเราทำให้ใครบางคนไม่พอใจด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง จนกลายเป็นศัตรูของเรา ด้วยเหตุนี้ ความรู้สึกผิดจึงไม่หยุดทิ่มแทงจิตสำนึกของเรา จนกระทั่งเราสามารถฟื้นฟูความปรารถนาดีเดิมของฝ่ายที่ถูกทำให้ไม่พอใจต่อเราได้ ผ่านการอธิบายและขอโทษ ความทุกข์ทรมานเช่นนี้รู้สึกได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อมีใครสักคนจากโลกนี้รู้สึกถูกเราทำให้ขุ่นเคือง แม้จะเป็นการถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรมก็ตาม สิ่งนี้กดทับเราอย่างหนักและก่อให้เกิดความกังวลอย่างมาก เพราะในทุกด้าน เราได้กลายเป็นก้อนหินสะดุดและเป็นสาเหตุแห่งความขุ่นเคืองต่อพวกเขา ผลที่ตามมาคือ จิตใจของเราจึงไม่สามารถทำการสะท้อนคิดทางเทววิทยาได้ เพราะความรู้ ซึ่งในแก่นแท้ของมันคือความรักอย่างสมบูรณ์ ไม่ยอมให้ความคิดของเราขยายไปสู่การเกิดการใคร่ครวญถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เว้นแต่เราจะโอบกอดด้วยความรักอีกครั้งต่อผู้ที่โกรธเราอย่างไม่เป็นธรรม ในกรณีที่พระองค์ไม่ประสงค์เช่นนี้ หรือได้ถอนตัวออกจากหมู่พวกเราแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของเรา — ผู้ได้รับภาพลักษณ์พระพักตร์ของพระองค์ไว้ในความตั้งใจดีของเรา ด้วยการหลั่งไหลของจิตวิญญาณอย่างไม่จำกัด — ที่จะปฏิบัติตามกฎแห่งความรักในความลึกของหัวใจเรา เพราะผู้ที่ปรารถนาจะมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า ก็ต้องนำภาพลักษณ์ของผู้ที่โกรธเราอย่างไม่เป็นธรรมมาไว้ในจิตใจ ด้วยความคิดที่ปราศจากความโกรธ เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น จิตใจจะไม่เพียงแต่เคลื่อนไหวอย่างไม่ผิดพลาดในขอบเขตของเทววิทยา แต่ยังจะก้าวขึ้นด้วยความกล้าหาญอย่างเต็มที่ในงานแห่งความรัก ราวกับกำลังก้าวขึ้นจากขั้นที่สองสู่ขั้นแรก

93. ทางแห่งคุณธรรมนั้น ในตอนแรกจะยากลำบากและขมขื่น, แต่ต่อมาจะกลายเป็นทางที่ง่ายและน่ารื่นรมย์

ทางแห่งความดีดูเหมือนจะโหดร้ายและน่ากลัวสำหรับผู้ที่เพิ่งเริ่มรักความเคร่งครัด ไม่ใช่เพราะทางนั้นเป็นเช่นนั้นในตัวมันเอง แต่เพราะธรรมชาติของมนุษย์ ตั้งแต่ขณะแรกที่ออกมาจากครรภ์มารดา ก็คุ้นเคยกับการใช้ชีวิตอย่างตามใจในความสุข; แต่สำหรับผู้ที่สามารถก้าวถึงกลางทางได้แล้ว มันดูดีและเต็มไปด้วยความสุขอย่างสมบูรณ์: เพราะเมื่อความโน้มเอียงชั่วร้ายของเราถูกระงับด้วยนิสัยที่ดี ความทรงจำเกี่ยวกับความสุขที่ไร้สาระก็หายไปเช่นกัน;

1293

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

96.

□□□

□□□

100.
□□□

พ่อที่รักลูก ให้สามารถรับมือกับความเศร้าโศกและทนต่อบททดสอบที่พวกเขาต้องเผชิญ

ถึงนักบวชในอินเดียที่ได้เขียนจดหมายมาหาท่าน ท่านได้ส่งบทเทศนาจำนวนหนึ่งร้อยบท

เมื่อนำดอกไม้ฤดูใบไม้ผลิไปถวายแด่กษัตริย์บนโลกนี้ ผู้ที่ขอร้องบางคนไม่เพียงแต่ไม่เคยถูกปฏิเสธ แต่บางครั้งยังได้รับของขวัญพิเศษอีกด้วย ดังนั้น ตามคำขอของท่าน เมื่อข้าพเจ้านำคำสอนอันเปี่ยมด้วยปัญญา 100 ข้อ ซึ่งรวบรวมมาจากที่อื่น มาถวายแด่ท่านผู้ประทับอยู่ในสวรรค์ ขอให้ข้าพเจ้าได้รับการต้อนรับอย่างกรุณา และได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับของขวัญแห่งคำอธิษฐานของท่าน

1. เนื่องจากพระเจ้าแห่งสรรพสิ่งนั้นเป็นนิรันดร์ อาณาจักรของพระองค์ไม่มีทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ดังนั้นผู้ที่อุทิศตนเพื่อรับใช้พระองค์และคุณธรรม — ซึ่งเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ — จึงควรแสดงความขยันหมั่นเพียรอย่างสูงสุด เพราะเกียรติยศในชีวิตปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะยิ่งใหญ่เพียงใด ก็จะสิ้นสุดลงพร้อมชีวิตปัจจุบันนี้ ส่วนเกียรติยศที่พระเจ้าประทานให้แก่ผู้มีคุณธรรมจะคงอยู่ตลอดนิรันดร์ เนื่องจากมันถูกประทานมาพร้อมกับความเป็นอมตะ

2. พระดา вид ผู้ได้รับพร ได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแทนทั้งสรรพสิ่ง หลังจากที่ท่านได้กล่าวถึงเหล่าทูตสวรรค์และกองทัพสวรรค์ทั้งหมดแล้ว ท่านยังลงมาจนถึงโลกนี้ และไม่ละเว้นสัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง นก หรือสัตว์เลื้อยคลานใดๆ ทั้งสิ้น โดยถวายบทเพลงสรรเสริญนี้แทนพวกเขา เพื่อเป็นการนมัสการพระผู้สร้าง และเสมือนว่าท่านปรารถนาให้ทุกสรรพสิ่งมีส่วนร่วมในสิ่งนี้ตามสมควร ดังนั้น นักบวชผู้ถูกเปรียบดั่งทองสีแซฟไฟร์ จะยอมให้ตนเองหย่อนยานในการร้องเพลงสดุดี หรือประมาทในเรื่องนี้ได้อย่างไร ?

3. เช่นเดียวกับที่ไฟโอบกอดพุ่มไม้แต่ไม่เผาผลาญมัน ความร้อนของร่างกายก็ไม่ก่อความรบกวนหรือทำให้เนื้อหนังและจิตใจของผู้ที่ได้รับพรแห่งความไม่ยึดติดต้องมัวหมอง แม้พวกเขาจะมีร่างกายที่หนักและร้อนมากเพียงใดก็ตาม : ‘เพราะเสียงของพระเจ้าตัดเปลวไฟให้ดับ’ (สดุดี 28, 7) ของธรรมชาติ และพระประสงค์ของพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์จะแยกสิ่งที่ธรรมชาติได้รวมไว้

4. ดวงจันทร์ที่บางครั้งเต็ม บางครั้งเสื่อม เป็นสัญลักษณ์ของสภาพบุคคลที่บางครั้งทำความดี บางครั้งทำบาป และจากนั้น ผ่านการกลับใจ ก็กลับสู่ทางแห่งความดีงาม จิตใจของผู้ทำบาปไม่ได้สูญหาย — อย่างที่บางคนในพวกท่านคิด — เช่นเดียวกับที่ส่วนที่เสื่อมของดวงจันทร์ไม่ใช่ตัวดวงจันทร์เอง แต่เป็นแสงของมัน ดังนั้น ผ่านการกลับใจ คนนั้นจะกลับได้รับแสงสว่างที่ควรมีแก่ตนอีกครั้ง เช่นเดียวกับดวงจันทร์ที่หลังจากจางลง ก็กลับถูกหุ้มห่อด้วยแสงสว่างตามปกติอีกครั้ง ‘ผู้ใดที่เชื่อในพระคริสต์ แม้จะตายไป ก็จะมีชีวิต’ (ยอห์น 11:25)

1301

‘□□□

□□□

□□□

□□□

(ผู้วินิจฉัย 7:2). แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะท่านจะได้รับการฟื้นฟูกลับสู่สภาพอันรุ่งโรจน์ดังเดิม อีกครั้ง เมื่อตามพระบัญชาของพระเจ้า ผู้ชั่วร้าย — ผู้บังคับให้ท่านเห็นและได้ยินทุกสิ่งด้วยความหลงใหล และยุยงให้ท่านทำบาป — จะถูกขับไล่ออกจากท่านและถูกขับไล่ไป ; เพราะมันทำให้จิตใจมัวหมองเหมือนเมฆหนาทึบ และทำให้เนื้อหนังรู้สึกถึงความหนักอึ้งและภาระที่ไม่อาจบรรยายได้ ; และความคิดโดยธรรมชาติ ซึ่งในตัวมันเองนั้นเรียบง่ายและไร้เล่ห์เหลี่ยม เหมือนทารกแรกเกิด มันกลับทำให้ความคิดนั้นซับซ้อนและชำนาญในทุกบาป โดยทำให้มันเสื่อมทรามและบิดเบือนด้วยการชักจูงให้เอนเอียง ไปทางนี้ที ทางนั้นที

23. มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตอันยิ่งใหญ่ ที่เติบโตจากภายในและได้รับการยกย่องเพราะคุณธรรมของตน แต่ถึงกระนั้น สิ่งมีชีวิตอันยิ่งใหญ่นี้ก็กลัวบาปเหมือนช้างกลัวหนู ‘เพื่อว่าขณะที่ฉันกำลังเทศนาให้ผู้อื่นฟัง ฉันเองจะไม่ถูกตัดสิทธิ์’ (1 โครินธ์ 9:27)

24. ไม่เพียงแต่ในปลายโลกเท่านั้นที่มารจะ ‘พูดคำพูดที่ต่อต้านผู้สูงสุด’ ตามที่ดาเนียลกล่าวไว้ (7:25); แต่แม้ในปัจจุบันนี้เอง ก็เกิดขึ้นว่า ผ่านทางความคิดของเรา มันส่งคำหมิ่นประมาทที่ร้ายแรงต่อสวรรค์เอง และทำให้ผู้สูงสุดเอง การสร้างของพระองค์ และพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ต้องเสื่อมเสียเกียรติ อย่างไรก็ตาม เราที่มั่นคง บนหินแห่งความรู้ ไม่ควรกลัวสิ่งนี้หรือประหลาดใจต่อความกล้าหาญของมารร้ายนี้ แต่ต้องติดอาวุธด้วยความเชื่อและคำอธิษฐานที่ร้อนแรง พร้อมทั้งความช่วยเหลือจากพระผู้สูงสุด เพื่อตอบโต้ศัตรูอย่างกล้าหาญ

25. ด้วยคำขู่และคำด่าทอ ศัตรูโจมตีจิตวิญญาณที่เพิ่งจากร่างกายไปอย่างกล้าหาญ โดยปรากฏตัวเป็นผู้กล่าวโทษที่ขมขื่นและน่าสะพรึงกลัวต่อความผิดพลาดของมัน แต่ในขณะนั้น เราก็สามารถเห็นได้ว่า จิตวิญญาณที่รักพระเจ้าและซื่อสัตย์ แม้จะเคยถูกบาปทำร้ายมาหลายครั้งแล้ว ก็ไม่กลัวการโจมตีและคำขู่ของเขา แต่กลับยืนหยัดอย่างมั่นคงในองค์พระผู้เป็นเจ้า เต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดี และได้รับแรงบันดาลใจด้วยความกล้าหาญ เมื่อเห็นกองทัพสวรรค์ติดตามเธอ และแสงแห่งความเชื่อปกป้องเธอเหมือนกำแพง ; และด้วยความกล้าหาญอย่างยิ่ง เธอร้องตะโกนต่อมารร้ายว่า : ‘ เจ้ามีธุระอะไรกับเรา โอ้ผู้แปลกหน้าต่อพระเจ้า ? เจ้ามีธุระอะไรกับเรา โอ้ผู้ที่ถูกขับลงจากสวรรค์และเป็นทาสของผู้ชั่วร้าย ? เจ้าไม่มีอำนาจเหนือเรา ; พระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า มีอำนาจเหนือเราและเหนือทุกสิ่ง ; เราได้ทำบาปต่อพระองค์ และเราจะให้คำอธิบายต่อพระองค์ โดยมีพระเมตตาของพระองค์ต่อเราเป็นหลักประกัน และการช่วยให้รอดของเราในพระองค์ผ่านทางไม้กางเขนอันทรงเกียรติของพระองค์ ส่วนเจ้า จงหนีไปให้ไกลจากเรา ผู้ถูกสาปแช่ง เจ้าไม่มีความหมายอะไรต่อเรา หรือต่อผู้รับใช้ของพระคริสต์

1306

–
26.
—
(Echeinis)
:
;
:
‘—
’ (1 2:18)
27.
— (6)
—
,
–
–
;
[:
’ 6:15)];
28.
‘
’ (90:13)
29.
:
‘
!’ —
!
‘
;

□□□

□□□

□□□

44. □□□□

□□□□□ □□□□□□

□□□

□□□

58. (2 9:22)
:
‘ ’
(3: 27)

59.
–
;
–
:
;

60.
(120:6)

61.
;

62.

เพราะความล่อลวงนั้นคือบังเหียน ตามพระประสงค์ของพระเจ้า ที่สามารถควบคุมความหยิ่งยโสของมนุษย์ได้

63. หากพระเจ้ามักนำพรของเราไป เช่น ความมั่งคั่งของโยบ; เพราะพระเจ้าทรงประทาน และพระเจ้าทรงนำมันไป (โยบ 1: 21): แล้วความชั่วร้ายที่พระผู้เป็นนิรันดร์ทรงนำมาสู่เรา ก็ย่อมถูกนำออกจากมือเราเช่นกัน; เพราะดังที่ผู้ฉลาดกล่าวว่า ‘ทั้งความดีและความชั่วล้วนมาจากพระเจ้า’ (สิราข 11:14). และผู้ที่นำความชั่วร้ายมาสู่เรา คือผู้เดียวกันที่ประทานความสุขนิรันดร์พร้อมด้วยเกียรติยศนิรันดร์ให้เรา ‘เช่นเดียวกับที่ข้าได้เฝ้าดูเจ้า’ พระเจ้าตรัส ‘เพื่อทำลายเจ้าและนำความชั่วร้ายมาสู่เจ้า ดังนั้น ข้าจะสร้างเจ้าขึ้นใหม่และจะไม่ทำลายเจ้าอีกต่อไป ข้าจะปลูกเจ้าและจะไม่ถอนรากเจ้าอีกต่อไป’ จงให้คำพังเพยที่นิยมกันนั้นเงียบไปเสีย ซึ่งกล่าวว่า: ‘เมื่อสิ่งต่างๆ ไปผิดทางแล้ว จะไม่มีวันกลับสู่ทางที่ถูกต้องได้อีก’ เพราะผู้ที่ทำให้กิจการของเราแย่ลงนั้น ย่อมสามารถได้อีกแน่นอน ที่จะพลิกผันมันไปสู่สภาพที่สดใสที่สุดอย่างไม่คาดคิด

64. ผู้ที่ต่อสู้กับปีศาจด้วยกำลังที่ใหญ่กว่าและความปรารถนาที่จะชนะที่แรงกล้ากว่า — ไม่ว่าจะผ่านการควบคุมตนเอง การอธิษฐาน หรือคุณธรรมอื่นใด — จะได้รับบาดแผลที่ลึกที่สุดจากปีศาจเหล่านั้น จนถึงขั้นที่อาจตกอยู่ในความสิ้นหวัง สงสัยว่าคำพิพากษาแห่งความตายทางจิตวิญญาณได้ตกอยู่บนจิตวิญญาณของเขา และถูกบังคับให้ร้องขึ้นว่า: ‘ใครจะช่วยให้ข้าพ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้?’ (โรม 8:24); เพราะศัตรูบังคับให้ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเขา แม้ขัดกับความประสงค์ของข้าพเจ้าเอง

65. ไม่ใช่เพียงแต่เขียนไว้อย่างที่บางคนพูดกัน: ‘ลุกขึ้นเถิด ให้เราไปหาประชาชนที่อาศัยอยู่ในความหวังและอยู่ด้วยความสันติ’ (ผู้พิพากษา 18:9–10); และอีกครั้ง: ‘มาเถิด ให้เราขึ้นไปสู่ยูดาห์ และเมื่อพูดกับพวกเขา’ ด้วยคำพูดที่หลอกลวง ‘เราจะทำให้พวกเขาหันเหจาก’ ความจริง (อิสยาห์ 7:5–6). ดังนั้น ปีศาจชั่วร้ายจึงมักลับคมดาบแห่งการล่อลวงเพื่อโจมตีผู้ที่เลือกใช้ชีวิตในความเงียบสงบ และโจมตีผู้ที่เคร่งครัดและเกรงกลัวพระเจ้าด้วยความโกรธเกรี้ยวมากยิ่งขึ้น โดยล่อลวงพวกเขาให้ตกสู่บาปผ่านทางการปฏิบัติความเคร่งครัดทางศาสนาเอง ด้วยคำใส่ร้ายที่ไม่อาจบรรยายได้; เพื่อให้อย่างน้อยด้วยวิธีนี้ พวกเขาจะถูกเบี่ยงเบนจากความเชื่อในพระคริสต์ จากการอธิษฐาน และความปลอบประโลมทางจิตวิญญาณ และด้วยเหตุนี้จึงถูกเอาชนะ แต่เราเอง โอ พระเจ้า เมื่อพูดตามคำของดาวิด (สดุดี 79:19) จะไม่ห่างจากพระองค์จนกว่าพระองค์จะทรงแสดงความเมตตาต่อเรา และผู้ที่กลืนกินเราจะได้จากไปจากเรา; เราจะไม่ห่างจากพระองค์จนกว่าพระองค์จะทรงบัญชาให้ผู้ที่ล่อลวงเราให้จากไปจากเรา

1316

□□□

“□□□

73. ‘ ’ (4:11)
;
: ‘ ’ (1:51)
74. (3:1)—
75. :
‘ ’ (6:3) —
76. ;
77. [79]
– –
:
(1

[79] 600 200 400 –

ซามูเอล 30:21) ลองพิจารณาสิ่งนี้ดู: หากในพี่น้องคนใดที่ในตอนแรกแสดงความกระตือรือร้น [ในการปฏิบัติเช่น การอดอาหาร การเฝ้าระวัง และสิ่งอื่น ๆ] แต่ต่อมาเริ่มผ่อนคลายลงบ้าง เราสมมติว่าคุณธรรมภายในของเขา (นิสัยใจคอที่ดี) – ความเชื่อ ความสำนึกผิด ความถ่อมใจ การร้องไห้ ความอดทน ความหวัง ความเอื้อเฟื้อ และอื่น ๆ; แล้วบุคคลนี้ซึ่งยึดมั่นในสิ่งเหล่านั้นและอดทนอยู่ในสิ่งเหล่านั้นขณะรอคอยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า แม้จะอ่อนแอในกิจการภายนอก ก็จะได้รับของขวัญนิรันดร์บางอย่างตามที่สมควร

78. ผู้ที่ได้อุทิศตนอย่างเต็มที่แด่พระเจ้าทั้งในการปฏิบัติและการใคร่ครวญ เรียกว่า เลวี และปุโรหิต; ส่วน “สัตว์เลี้ยงของเลวี” (หนังสือกันดารวิถี บทที่ 3) คือผู้ที่ แม้จะไม่มีกำลังเดินอย่างมั่นคงบนทางแห่งคุณธรรม แต่ยังคงชื่นชมในคุณธรรม ปรารถนาคุณธรรมอย่างไม่หยุดยั้ง และพยายามบรรลุคุณธรรมด้วยกำลังทั้งหมดที่มี แม้จะไม่ประสบความสำเร็จเสมอไป เนื่องจากความชั่วที่ขโมยกำลังของพวกเขาไป แต่ในเวลาอันควร พวกเขาก็—หวังว่า—จะได้รับของขวัญแห่งความไม่ยึดติดด้วยความรักของพระเจ้าต่อมนุษยชาติเพียงอย่างเดียว เพราะมีคำกล่าวว่า: ‘ท่านได้ทรงฟังความปรารถนาของผู้ยากจนแล้ว พระเจ้าข้า’ (สดุดี 9:38)

79. เรามักสังเกตและเห็นการโจมตีที่ศัตรูก่อขึ้นต่อเราทั้งอย่างเปิดเผยและอย่างลับๆ; แต่ความทรมานและความรบกวนที่เขาต้องทนรับจากมือเรา — ไม่ว่าเราจะประเสริฐในคุณธรรม หรือสำนึกผิดในบาป หรือทนรับคำดูหมิ่น หรือรับความโชคร้ายด้วยใจสงบ หรืออธิษฐานอย่างไม่ย่อท้อ หรือปฏิบัติความศรัทธาอื่น ๆ — ซึ่งทำให้เขาแตกสลายและทรมานเขา ร้องไห้และใจสลาย — ทั้งหมดนี้ ด้วยพระเมตตาของพระเจ้า เราไม่เห็น เพื่อไม่ให้เราเกิดความหยิ่งยโส ‘เพราะเป็นความชอบธรรมต่อหน้าพระเจ้า’ ดังที่อัครทูตกล่าวไว้ ‘ที่จะตอบแทนผู้ที่ทำให้ท่านทุกข์ด้วยความทุกข์’ (1 เธสะโลนิกา 1:6).

80. หากตอไม้ที่ยืนอยู่บนดินหรือบนหินมานานแล้วสามารถแตกหน่อจากความชื้นของน้ำได้เหมือนกับเพิ่งถูกปลูกใหม่ ก็เป็นไปได้เช่นกันว่าเมื่อเราได้รับการฟื้นฟูด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะสามารถแสดงออกถึงความไม่เสื่อมสลายที่เราได้รับมาโดยธรรมชาติ และให้ผล เหมือนกับต้นไม้ที่เพิ่งถูกปลูกใหม่ แม้ว่าเราจะตกอยู่ในสภาพของมนุษย์เก่าแล้วก็ตาม

81. ต่อจิตวิญญาณที่สิ้นหวังเพราะความล้นหลามของความล่อลวงและจำนวนบาปที่มากมาย และกล่าวว่า ‘ความหวังได้สูญสิ้นแล้ว; เราถูกกำหนดให้พินาศแล้ว’ พระเจ้าผู้ไม่สิ้นหวังต่อการช่วยให้รอดของเราจะตรัสว่าอย่างไร? ‘เจ้าจะมีชีวิต และเจ้าจะเห็นว่าเราคือพระเจ้า’ (เอเสเคียล 37:6) แต่สำหรับจิตวิญญาณที่สับสนว่าด้วยวิธีใดและด้วยพลังแห่งคุ

1320

□□□□□□□□ □□□□□□□□□

□□□

□□□

‘ในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่พระหัตถ์ของพระองค์ได้เตรียมไว้’ (สดุดี 77:54).

92. ผู้ที่ปรารถนาจะละทิ้งโลกอย่างแท้จริง จงปฏิบัติตามแบบอย่างของศาสดาเอลีชาผู้ได้รับพร ซึ่งไม่พกพาทรัพย์สินใดๆ ไปด้วย ด้วยแรงผลักดันจากความรักอันยิ่งใหญ่ต่อพระเจ้า ที่ลุกโชนภายในตัวท่านดั่งเปลวเพลิง ให้เขาแจกจ่ายทุกสิ่งที่เขามีให้แก่ผู้ขัดสน และเมื่อได้แบกกางเขนของพระเจ้าแล้ว ให้เขาไปสู่ความตายโดยสมัครใจ – ประตูสู่ราชอาณาจักรนิรันดร์

93. เมื่อท่านรู้สึกได้ว่าชาวอโมไรต์กำลังเพิ่มพูนกำลังภายในตัวท่าน เหมือนต้นโอ๊ก จงอธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างจริงใจ เพื่อพระองค์จะทรงทำให้ผลของมันเหี่ยวแห้งจากเบื้องบน — นั่นคือบาปที่กระทำด้วยกาย — และรากของมันจากเบื้องล่าง — นั่นคือความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ — และขอให้พระเจ้าทรงขับไล่ชาวอโมไรต์ให้พ้นจากท่าน!

94. อย่าประหลาดใจเมื่อเห็นผู้ที่เยาะเย้ยความเงียบของเรา เพราะพวกเขาเองก็ไม่สามารถอยู่เงียบได้; ดีกว่าที่จะป้องกันอิทธิพลชั่วร้ายของพวกเขาด้วยการร้องเพลง แต่โดยไม่มีความมุ่งร้าย เสริมสร้างความเชื่อฟังพระเจ้าที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในตัวคุณ และร้องเพลงว่า: ‘แต่จิตวิญญาณของฉัน จงเชื่อฟังพระเจ้า’ (สดุดี 61:6); ‘เพราะแทนที่จะรักข้าพเจ้า พวกเขากลับใส่ร้ายข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็ยังอธิษฐาน’ (สดุดี 108:4), เพื่อการรักษาทั้งตัวข้าพเจ้าและตัวพวกเขาเอง

95. หากไม่มีลมแรงพัดผ่านทะเล ก็จะไม่เกิดคลื่น; และหากไม่มีปีศาจมาโจมตีเรา ทั้งจิตและกายก็จะไม่ถูกความปรารถนาเร้าให้สั่นสะเทือน

96. หากท่านได้รับการอบอุ่นอยู่เสมอด้วยการอธิษฐานและพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ แล้ว ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ ท่านก็ได้รับการสวมใส่อาวุธแห่งแสงสว่าง เสื้อผ้าของท่านอบอุ่น ในขณะที่ศัตรูของท่านถูกห่อหุ้มด้วยเสื้อผ้าสองชั้น — ทั้งความอับอายและความสั่นเทาจากความหนาว

97. เมื่อระลึกถึงบาปของตนเอง อย่าเกียจคร้านในการตีอก เพื่อว่าการตีนั้นจะช่วยให้คุณทำลายและทำให้หัวใจที่แข็งกระด้างของคุณอ่อนนุ่มลง เหมือนช่างหินที่ทุบดินที่มีแร่โลหะ และคุณจะพบเส้นทองคำภายในนั้น และชื่นชมยินดีกับสมบัติที่ซ่อนเร้น

98. ขอให้ไฟแห่งความปรารถนาในพรอันสูงสุด และไฟแห่งการใคร่ครวญอย่างศักดิ์สิทธิ์ต่อถ้อยคำของพระวิญญาณ เผาไหม้ไม่หยุดยั้งบนแท่นบูชาแห่งจิตวิญญาณของท่าน

99. หากท่านพยายามอยู่เสมอที่จะ ‘สวมความพร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติภาพ’ (เอเฟซัส 6:15) ท่านก็จะจัดระเบียบทั้งบ้านของท่านเองและบ้านของเพื่อนบ้านได้อย่างแน่นอน แต่หากท่านสูญเสียความมั่นใจ (เมื่อเผชิญกับความยากลำบาก) ท่านจะถูกปฏิเสธอย่างลับๆ

1324

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ ‘□□□’ (□□□□□□□□□□□□□□□□□ 25:9–10)

100. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

7. □□□□

□□□’ □□□□

□□□□ □□□□□

□□□

□□□

16. □□□□

และด้วยความสุขใจ – และได้รับประโยชน์จากทุกสิ่ง การอธิษฐานที่ปฏิบัติด้วยความมีวินัยและความอดทน จะนำไปสู่การอธิษฐานที่ง่ายดาย บริสุทธิ์ และหวานชื่น และสิ่งที่ปฏิบัติด้วยความมีวินัยในตนเองคืองานของเจตจำนง ส่วนสิ่งที่ทำด้วยความยินดีคืองานของพระคุณ เราไม่เห็นสิ่งเดียวกันนี้ในกระบวนการฝึกฝนศิลปะหรือ ? ผู้ที่เริ่มฝึกศิลปะควรทำด้วยความปรารถนาที่แน่วแน่ที่จะเรียนรู้ ; ในตอนแรกเขาต้องทำงานอย่างยากลำบาก ไม่สามารถประสานส่วนหนึ่งกับอีกส่วนได้ และมักทำผิดพลาด แต่เขาไม่ท้อใจ ; แทนที่จะท้อใจ เขากลับลงมือทำใหม่ และแม้จะทำผิดพลาดอีกครั้ง เขาก็ไม่ทิ้งงานนั้นไป ซึ่งแสดงให้ครูเห็นถึงความมั่นคงของเจตจำนง หากเขาท้อใจและทิ้งงานไป เขาจะไม่เรียนรู้อะไรเลย ; แต่หากแม้จะผิดพลาดบ่อยครั้ง แต่ไม่ละทิ้งงานนั้น และยังคงอดทนทำงานต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ ในที่สุด ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า เขาจะเชี่ยวชาญในศิลปะนั้น และเริ่มสร้างผลงานต่าง ๆ ทีละน้อย โดยไม่รู้สึกเป็นภาระ แต่ด้วยความสุข และประสบความสำเร็จจนรายได้ที่ได้จากงานนั้นเพียงพอต่อการเลี้ยงชีพอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกัน ในเรื่องชีวิตทางจิตวิญญาณ ผู้ที่ตัดสินใจจะพัฒนาคุณธรรมไม่ควรคิดว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในทันที เพราะสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ แต่ให้เขาพยายามอย่างเต็มที่ และแม้ว่าในตอนแรกความพยายามของเขาอาจไม่ราบรื่นทั้งหมด อย่าให้เขาหันหลังกลับจากสิ่งที่ได้เริ่มไว้ มิฉะนั้นเขาจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ แต่ให้เขาพยายามซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างผู้ที่ต้องการเรียนรู้ศิลปะใด ๆ เมื่อเขาทำงานด้วยความอดทนเช่นนี้ โดยไม่ท้อแท้ พระเจ้าจะมองดูด้วยความเมตตาต่อความพยายามของเจตจำนงของเขา และประทานกำลังให้เขาทำทุกสิ่งได้โดยไม่ต้องถูกบังคับ และนี่คือสิ่งที่อับบา โมเสส หมายถึงเมื่อท่านกล่าวว่า : พลังสำหรับผู้ที่ปรารถนาจะพัฒนาคุณธรรมอยู่ที่การไม่ท้อแท้ เมื่อเกิดการล้มลง แต่คือการฟื้นฟูความกระตือรือร้นและความพยายามเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดิม

18. ท่านยังกล่าวอีกว่า : ทุกคุณธรรมล้วนต้องการทั้งความพยายามและเวลา รวมถึงความปรารถนาที่จริงใจ ; และที่สำคัญที่สุด คือต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า เพราะหากพระเจ้าไม่ทรงช่วยเหลือความตั้งใจของเรา ความพยายามของเราจะสูญเปล่า เช่นเดียวกับความพยายามของชาวนาที่ไถและหว่านเมล็ดพันธุ์ในทุ่งนาของเขาจะสูญเปล่า หากพระเจ้าไม่ทรงทำให้เมล็ดพันธุ์นั้นงอกงาม อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือจากพระเจ้านั้นต้องการคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเรา เพราะเพียงผ่านทางคำอธิษฐานและคำวิงวอนนี้เท่านั้น เราจึงสามารถดึงดูดความช่วยเหลือจากพระเจ้าให้มาช่วยวิงวอนแทนเรา หากเราละเลยการอธิษฐาน พระเจ้าจะมองการงานของเราด้วยสายตาที่เมตตาได้อย่างไร ? ในทำนองเดียวกัน แม้เราจะอธิษฐาน แต่ทำอย่างขี้เกียจ หรือใจลอย หรือเบื่อหน่ายกับการอธิษฐานเร็วเกินไป

1339

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□

‘□□□

□□□

□□□

□□□

หมายถึงในคำพูดของเขา เมื่อมีพี่น้องถามเขาว่า ‘ทำไมความปรารถนาเหล่านี้ไม่จากไปจากฉัน ?’ เขาตอบว่า ‘เพราะภาชนะของพวกมัน — นั่นคือสาเหตุของพวกมัน — อยู่ในตัวคุณ ; ให้คำมั่นสัญญาแก่พวกมัน แล้วพวกมันจะจากไป ’

27. ในโอกาสอื่น ท่านกล่าวว่า : ‘ผู้ที่มีอารมณ์สองด้าน ซึ่งความโกรธที่ปะทุขึ้นไม่หยุดยั้ง คือผู้ที่ไม่พอใจกับการยั่วยุครั้งแรก แต่กลับจุดไฟความโกรธของตนเองให้ปะทุขึ้นเป็นครั้งที่สอง ’ ผู้ใดก็ตามที่เมื่อถูกความโกรธเผาผลาญแล้ว ก็กลับสู่สติทันที และเมื่อตระหนักถึงความผิดของตนเอง ก็ขออภัยจากพี่น้องที่ตนโกรธนั้น จะไม่ถูกเรียกว่าผู้โกรธสองครั้ง ; ความโกรธนั้นจะหยุดลงภายในตัวเขา ; เพราะเมื่อเขาตระหนักถึงความผิดของตนเองและคืนดีกับพี่น้องแล้ว ความโกรธนั้นจะไม่มีที่อยู่ในตัวเขาอีกต่อไป แต่ใครก็ตามที่เมื่อโกรธแล้วไม่ยอมรับความผิดของตนเอง แต่กลับปลุกเร้าตัวเองให้โกรธยิ่งขึ้น และไม่เสียใจที่โกรธ แต่เสียใจที่ไม่ได้พูดมากกว่าที่พูดไปในความโกรธนั้น – คนเช่นนี้เรียกว่า “โกรธสองเท่า ”; และความขัดแย้งภายในตัวเขาไม่สงบลง เพราะเมื่อความโกรธผ่านพ้นไปแล้ว ความอาฆาต ความเกลียดชัง และความมุ่งร้ายก็เข้าครอบงำเขา – ขอให้พระเยซูคริสต์ทรงช่วยเราให้พ้นจากนิสัยเช่นนี้ และประทานให้เราได้ร่วมส่วนในความอ่อนโยนและความถ่อมใจ

28. เขายังมักกล่าวว่า ต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่งและปัญญาไม่น้อย เพื่อรับมือกับความเจ้าเล่ห์ของมาร เพราะบางครั้งมารจะก่อให้เกิดความกังวลและความไม่พอใจขึ้นจากเรื่องเล็กน้อย โดยเสนอข้ออ้างที่ดูเหมือนมีเหตุผล จนทำให้ดูเหมือนว่าการโกรธในเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล และมีเหตุผลที่ชัดเจน แต่ไม่ว่าเขาจะเสนออะไรก็ตาม ผู้ที่ปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะเดินตามทางของพระภิกษุผู้ศักดิ์สิทธิ์ ควรรู้ว่าไม่ควรยอมให้ความหงุดหงิดเกิดขึ้น ไม่ว่ามันจะดูมีเหตุผลเพียงใดก็ตาม ดังที่มาคาริอุสกล่าวว่า : ‘พระภิกษุไม่ควรโกรธ ’; และนอกจากนี้ : ‘ไม่ควรทำให้เพื่อนบ้านต้องทุกข์ใจ ’ ท่านยังเล่าให้เราฟังอีกว่า : เมื่อสักพักก่อน ข้าพเจ้าได้จ้างนักคัดลอกที่มีฝีมือมาคัดลอกหนังสือบางเล่มให้ ข้าพเจ้า เมื่อเขาทำเสร็จแล้ว เขาส่งข่าวมาว่า : ‘ข้าพเจ้าทำเสร็จแล้ว โปรดส่งผู้รับมาตามความเห็นของท่านและรับหนังสือไป ’ พี่น้องคนหนึ่งได้ยินเรื่องนี้ จึงไปพบนักคัดลอกแทนข้าพเจ้า และหลังจากจ่ายเงินตามที่ตกลงแล้ว ก็รับหนังสือมา ในระหว่างนั้น ผมที่ไม่ทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ได้ส่งพี่น้องของเราไปพร้อมกับจดหมายและเงินเพื่อไปรับหนังสือเหล่านั้น นักคัดลอกหนังสือ เมื่อรู้จากเรื่องนี้ว่าเขาถูกพี่น้องที่ไปรับหนังสือนั้นเยาะเย้ย ก็รู้สึกโกรธมากและกล่าวว่า : ‘ผมจะไปแก้แค้นเขาอย่างแน่นอน – ทั้งเพราะเขาเยาะเย้ยผม และเพราะเขาเอาสิ่งที่ไม่ใช่ของเขาไป ’ ส่วนผม เมื่อได้ยินเรื่องนี้ ก็ส่งข้อความไปให้เขาว่า : ‘พี่น้องรู้ดีอยู่แล้วว่า

1346

□□□

□□□

□□□

□□□

(641)

“□□□□□□□□” —

(Monophysitism)

“ ”

(Chersonesos)

(655)

:

;

;

;

–

□□□

□□□

□□□

(□□□

8. □□□□

10. :
‘?
, .’ –
: ‘
’
–
:
–
‘
’ –
, —
—
—
—
: ‘ ’
11. **(** **)**

□□□

□□□

□□□

18. พี่น้องนั้นกล่าวว่า : ‘ใช่ครับ ท่านพ่อ ; มันเป็นเพราะความประมาทของผมเองเสมอที่ทำให้ปีศาจหาโอกาสลุกขึ้นต่อต้านผม แต่ผมขอท่านพ่อโปรดบอกผมว่าผมจะบรรลุความมีสติได้อย่างไร’ ผู้อาวุโสตอบว่า : ‘การปล่อยวางจากสิ่งทางโลกอย่างสมบูรณ์และการศึกษาพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ จะนำจิตวิญญาณไปสู่ความยำเกรงพระเจ้า ; และความยำเกรงพระเจ้านำไปสู่ความมีสติ’ และจากนั้นจิตวิญญาณก็เริ่มเห็นได้ว่าปีศาจทำสงครามกับมันผ่านทางความคิด และเริ่มขับไล่พวกมันออกไป : ดังที่ดาวิดได้กล่าวไว้ว่า : ‘ตาข้าพเจ้าจับจ้องอยู่ที่ศัตรูของข้าพเจ้า’ (สดุดี 53:9) ด้วยความมุ่งมั่นที่จะต่อต้านปีศาจเช่นนี้ อัครทูตเปโตรผู้เป็นหัวหน้า จึงได้เตือนสติเหล่าสาวกของท่านว่า : ‘จงมีสติและเฝ้าระวังให้ดี เพราะศัตรูของท่าน คือมารร้าย กำลังเดินวนเวียนไปมาเหมือนสิงโตคำราม คอยหาผู้ที่จะกลืนกิน จงต่อต้านมัน โดยยืนหยัดในความเชื่อของท่าน’ (1 เปโตร 5:8) และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า : ‘จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่ตกอยู่ในความล่อลวง’ (มัทธิว 26:41) เช่นเดียวกัน หนังสือปัญญาจารย์กล่าวว่า : ‘หากจิตวิญญาณของผู้ปกครองมาเหนือท่าน อย่าทิ้งตำแหน่งของท่าน’ (10:4) ตำแหน่งของจิตใจคือความดี ความรู้ และความยำเกรงพระเจ้า สุดท้ายนี้ อัครทูตผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทำงานด้วยความมีสติและความกล้าหาญอย่างยิ่ง ได้กล่าวว่า : ‘แม้เราจะเดินอยู่ในเนื้อหนัง แต่เราไม่ทำสงครามตามเนื้อหนัง เพราะอาวุธในการทำสงครามของเราไม่ใช่ของเนื้อหนัง แต่มีฤทธิ์เดชผ่านพระเจ้า เพื่อทำลายป้อมปราการ : ทำลายข้อโต้แย้งและทุกสิ่งที่สูงส่งที่ถูกยกขึ้นต่อต้านความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และนำความคิดทุกอย่างมาให้เป็นเชลย เพื่อเชื่อฟังพระคริสต์ และพร้อมที่จะลงโทษทุกการไม่เชื่อฟัง’ (2 โครินธ์ 10:3–6). – ดังนั้น หากท่านก็เลียนแบบนักบุญ และด้วยความพยายามอย่างยิ่งยวด ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อเห็นแก่พระเจ้า ท่านก็จะมีความสำนึกในสติ

19. พี่น้องคนหนึ่งถามว่า : ‘พ่อครับ ต้องทำอย่างไรจึงจะสามารถอยู่กับพระเจ้าได้ตลอดเวลา ?’ ผู้อาวุโสตอบว่า : ‘จิตใจไม่อาจอยู่กับพระเจ้าองค์เดียวได้ตลอดเวลา เว้นแต่จะได้มาซึ่งคุณธรรมสามประการต่อไปนี้ : ความรัก การควบคุมตนเอง และการอธิษฐาน ความรักระงับความโกรธ การควบคุมตนเองทำให้ความใคร่แห้งเหือด และการอธิษฐาน ซึ่งปลดปล่อยจิตใจจากความคิดทั้งปวง นำจิตใจมาปรากฏต่อหน้าพระเจ้าเองอย่างเปลือยเปล่า คุณธรรมทั้งสามประการนี้ครอบคลุมความจริงทั้งสิ้น และหากปราศจากคุณธรรมเหล่านี้ จิตใจไม่อาจอยู่กับพระเจ้าองค์เดียวได้

20. พี่น้องกล่าวว่า : ‘ข้าขอร้องท่านเถิด ท่านผู้อาวุโส โปรดสอนข้าว่า ความรักทำให้ความโกรธสงบลงได้อย่างไร ?’ ผู้อาวุโสตอบว่า : ‘หน้าที่ของความรักคือรักเพื่อนบ้านและทำดีต่อเขา

1362

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□

องการที่จำเป็น แต่เพียงนำความสุขมาให้เท่านั้น; มันไม่อนุญาตให้คนเราสัมผัสสิ่งใดนอกจากสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิต; มันไม่ยอมให้คนเราไล่ตามสิ่งที่น่าพอใจ แต่สั่งให้คนเราแสวงหาเพียงสิ่งที่เป็นประโยชน์; และมันสอนให้คนเราวัดปริมาณอาหารและเครื่องดื่มตามความจำเป็น เพื่อป้องกันไม่ให้ความชื้นเกินจำเป็นสะสมในร่างกาย, และเพื่อรักษาชีวิตของร่างกายเพียงอย่างเดียว โดยให้ร่างกายพ้นจากความปรารถนาอันเต็มไปด้วยราคะ นี่คือวิธีที่การถือศีลอดทำให้ราคะเหือดแห้ง – ในทางตรงกันข้าม ความสุขสบายและอาหารเครื่องดื่มที่ล้นเหลือจะทำให้ท้องร้อนระอุ และจุดประกายความปรารถนาอันน่าละอายที่รุนแรงที่สุด ดึงดูดบุคคลให้เหมือนสัตว์ที่ไร้เหตุผล ไปสู่การร่วมประเวณีที่ผิดกฎหมาย แล้วตาจะกลายเป็นไม่รู้จักความละอาย มือจะไร้การควบคุม ลิ้นจะพูดแต่สิ่งที่ทำให้หูรู้สึกเพลิดเพลิน และหูจะยินดีฟังแต่คำพูดที่ไร้สาระ จิตใจจะละเลยพระเจ้า และจิตวิญญาณไม่เพียงแต่กระทำผิดทางเพศในความคิด แต่ยังดึงร่างกายไปสู่การกระทำที่ไม่เหมาะสมด้วย

24. พี่น้องกล่าวว่า: ‘จริงเช่นนั้นครับ ท่านพ่อ แต่ผมขอให้ท่านสอนผมเกี่ยวกับการสวดมนต์ด้วย และว่ามันทำให้จิตใจหลุดพ้นจากความคิดทั้งปวงได้อย่างไร’ ผู้อาวุโสตอบว่า: ‘ความคิดของเราคือแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ บางอย่างเป็นสิ่งที่รับรู้ได้จากประสาทสัมผัส ส่วนบางอย่างเป็นสิ่งที่รับรู้ได้จากสติปัญญา เมื่อจิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งเหล่านั้น จิตใจจะเก็บรักษาและคัดกรองความคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น’ อย่างไรก็ตาม พระคุณแห่งการอธิษฐานจะรวมจิตใจเข้ากับพระเจ้า และ — ด้วยการรวมจิตใจเข้ากับพระเจ้า — จะปลดปล่อยจิตใจจากความคิดทั้งปวง เมื่อนั้น จิตใจที่สนทนากับพระเจ้าในความบริสุทธิ์ของตนเอง ก็กลายเป็นเหมือนพระเจ้า เมื่อเป็นเช่นนั้น จิตใจจะทูลขอสิ่งที่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า และคำทูลขอของจิตใจจะไม่เคยล้มเหลว (จิตใจจะได้รับสิ่งที่ทูลขอเสมอ) นั่นคือเหตุผลที่อัครสาวกสั่งให้เรา ‘อธิษฐานไม่หยุด’ (1 เทสซาโลนิกา 5:17) เพื่อว่าด้วยการรวมจิตใจของเรากับพระเจ้าบ่อยครั้งยิ่งขึ้น เราจึงสามารถค่อยๆ ละทิ้งความผูกพันต่อสิ่งทางโลกได้

25. พี่ชายกล่าวว่า: ‘แต่ใจจะอธิษฐานไม่หยุดได้อย่างไร? เพราะเมื่อเราร้องเพลงหรืออ่านหนังสือ เมื่อเราสนทนากับใคร หรือรับใช้ใคร เรามักปล่อยให้ใจล่องลอยไปกับความคิดและภาพต่างๆ โดยธรรมชาติ’ ผู้อาวุโสตอบว่า: ‘พระคัมภีร์ไม่ได้สั่งให้ทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้’ อัครสาวกเอง ผู้ที่คำพูดเหล่านี้ถูกกล่าวผ่านตัวท่าน ได้ร้องเพลง อ่าน และปฏิบัติหน้าที่ในพันธกิจ (อัครสาวก) ของท่าน – แต่ท่านก็ยังอธิษฐานไม่หยุดยั้ง – การอธิษฐานไม่หยุดยั้ง หมายถึงการรักษาจิตใจให้จดจ่ออยู่กับพระเจ้าด้วยความเคารพอย่างสูงและความปรารถนาอย่างแรงกล้า การยึดมั่นในความหวังในพระองค์

1364

□□□

□□□

29.
□□□

□□□

□□□

34. บางคนอาจกล่าวว่า : ‘ฉันมีความเชื่อในพระคริสต์ ; ความเชื่อในพระองค์เพียงอย่างเดียวนี้เพียงพอสำหรับการรอดของฉันหรือไม่ ?’ แต่ผู้ส่งสารยากอบได้ตอบโต้ว่า : ‘แม้ปีศาจก็เชื่อ —และสั่นสะท้าน ’ (ยากอบ 2:19) และอีกครั้ง : ‘ความเชื่อที่ไม่มีงานทำนั้นตายในตัวมันเอง ’ (17:26) – เราเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริงหรือไม่ ?! เราจะอ้างว่าเชื่อในพระองค์เกี่ยวกับอนาคตได้อย่างไร เมื่อเราไม่เชื่อเกี่ยวกับปัจจุบันและที่นี่และตอนนี้ ? และเราไม่เชื่อ : เพราะเราติดอยู่กับสิ่งของทางโลก เราใช้ชีวิตตามเนื้อหนัง และเราทำสงครามกับพระวิญญาณ แต่ผู้ที่เชื่อในพระคริสต์อย่างแท้จริง และได้รับพระองค์เข้าสู่ใจผ่านทางการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ จะกล่าวว่า : ‘ไม่ใช่ฉันอีกต่อไปที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่เป็นพระคริสต์ที่ทรงมีชีวิตอยู่ในฉัน และชีวิตที่ฉันมีอยู่ในเนื้อหนังนี้ ฉันมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรักฉันและทรงถวายพระองค์เองเพื่อฉัน ’ (กาลาเทีย 2:20) แล้วทำไมพวกเขา — ผู้ที่ทนทุกข์เพื่อพระองค์เพื่อความรอดของผู้อื่น ในฐานะผู้เลียนแบบพระองค์อย่างซื่อสัตย์และผู้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์อย่างแท้จริง —จึงกล่าวว่า : ‘เมื่อเราถูกด่าทอ เราก็อวยพร เมื่อเราถูกข่มเหง เราก็ทน เมื่อเราถูกใส่ร้าย เราก็ปลอบโยน ’ (1 โครินธ์ 4:12)? เพราะพวกเขาได้ฟังพระวจนะของพระองค์ ซึ่งสั่งว่า : ‘จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน จงอวยพรผู้ที่สาปแช่งท่าน และจงอธิษฐานเผื่อผู้ที่ทำร้ายท่าน ’ (มัทธิว 5:44) ดังนั้น ผ่านทั้งคำพูดและพฤติกรรมของพวกเขา พระคริสต์ผู้ทรงทำงานภายในพวกเขา จึงได้ถูกเปิดเผยออกมา แต่เรา เนื่องจากกระทำขัดกับพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ จึงพบว่าตัวเองเต็มไปด้วยความไม่บริสุทธิ์ทุกชนิด นั่นคือเหตุผลที่เราได้กลายเป็น แทนที่จะเป็นวิหารของพระเจ้า กลับกลายเป็นรังของโจร ; แทนที่จะเป็นบ้านแห่งการอธิษฐาน กลับกลายเป็นรังของโจร ; แทนที่จะเป็นชนชาติที่ศักดิ์สิทธิ์ กลับกลายเป็นชนชาติที่เต็มไปด้วยบาป ; แทนที่จะเป็นประชากรของพระเจ้า กลับกลายเป็นประชากรที่เต็มไปด้วยบาป ; แทนที่จะเป็นเชื้อสายของผู้ศักดิ์สิทธิ์ กลับกลายเป็นเชื้อสายที่ชั่วร้าย ; แทนที่จะเป็นบุตรของพระเจ้า กลับกลายเป็นบุตรแห่งความไม่ชอบธรรม ; เพราะเมื่อเราละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว เราจึงรับใช้วิญญาณชั่วร้ายผ่านความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ – และได้ทำให้ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลทรงกริ้ว

35. นั่นคือเหตุผลที่อิสยาห์ผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งทั้งคร่ำครวญถึงเราและในขณะเดียวกันก็ปรารถนาจะช่วยเรา ในยามที่เราตกต่ำ ได้ร้องขึ้นว่า : ‘ทำไมท่านยังทำร้ายตัวเองด้วยการปฏิบัติความไม่ชอบธรรม ? ทุกหัวล้วนเป็นแผล ทุกใจล้วนเศร้าโศก : จากเท้าจนถึงหัว ไม่มีส่วนใดที่สมบูรณ์ : ไม่มีทั้งสะเก็ดแผล แผลเปื่อย หรือแผลไหม้ : ไม่มีทั้งพลาสเตอร์ที่จะปิดแผล ไม่มีทั้งยาขี้ผึ้ง หรือผ้าพันแผล ?” (1:5–6).

1370

□□□

‘มือของพวกท่านเต็มไปด้วยเลือด’ (อิสยาห์ 1:10–15) เนื่องจาก
‘ผู้ใดที่เกลียดชังพี่น้องของตน ก็เป็นผู้ฆ่าคน’ (1 ยอห์น 3:15)
ดังนั้น การปฏิบัติธรรมใดๆ ที่ปราศจากความรัก
ย่อมไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

37. และพระเจ้า
ซึ่งทรงเปิดเผยความหน้าซื่อใจคดของเราจากไกลๆ ทรงตรัสว่า :
‘ชนกลุ่มนี้ให้เกียรติเราด้วยริมฝีปาก
แต่ใจของพวกเขากลับอยู่ห่างไกลจากเรา ;
การให้เกียรติเราของพวกเขานั้นเป็นไปโดยเปล่าประโยชน์’ –
และอื่นๆ อีก (อิสยาห์ 29:13) แท้จริงแล้ว
สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าตรัสเมื่อทรงตำหนิพวกฟาริสีนั้น
เหมาะสมอย่างยิ่งกับเรา
ผู้เป็นคนหน้าซื่อใจคดในยุคปัจจุบัน
ซึ่งแม้จะได้รับพระคุณอันยิ่งใหญ่เช่นนี้
แต่กลับมีนิสัยที่เลวร้ายยิ่งกว่าเดิมเสียอีก
เราเองไม่ใช่หรือที่ผูกภาระหนักและทนไม่ได้
แล้ววางลงบนบ่าของผู้คน
ในขณะที่ตัวเราเองไม่แม้แต่จะแตะต้องมันด้วยนิ้วมือ (ลูกา
11:46)? – เราไม่ทำทุกการกระทำของเราเพื่อให้คนอื่นเห็นด้วยหรือ
(มัทธิว 6:5)? เราไม่ชอบนั่งที่เกียรติในงานเลี้ยง
และนั่งแถวหน้าในที่ประชุมด้วยหรือ ?
เราไม่ชอบให้คนเรียกเราว่า ‘ครู ครู’ ด้วยหรือ –
และเราไม่แม้แต่จะข่มเหงจนถึงขั้นฆ่าผู้ที่ไม่ให้เกียรติเราเช่นนั้นด้วยหรือ ? เราไม่ได้นำกุญแจแห่งความเข้าใจมาใช้
แต่แทนที่จะเปิดทางด้วยมัน
เรากลับปิดประตูอาณาจักรสวรรค์ต่อหน้าผู้คน –
จนทำให้เราเองไม่ได้เข้าไป และไม่ให้ผู้อื่นเข้าไปด้วยหรือ ?
เราไม่ใช่ผู้นำที่ตาบอด ซึ่งกรองแมลงวันแต่กลืนอูฐหรือ ?
เราไม่ใช่ผู้ที่ล้างด้านนอกของถ้วยและจาน
แต่ด้านในกลับเต็มไปด้วยการปล้นสะดม ความโลภ
และความไม่รู้จักพอหรือ ?
เราไม่ใช่ผู้ที่ถวายสิบส่วนจากสะระแหน่ ผักชีลาว และยี่หร่า
แต่กลับละเลยความยุติธรรมและความรักของพระเจ้าหรือ ?
เราไม่ใช่เหมือนหลุมศพที่ปิดผนึกไว้หรือหรือ
ที่ดูเป็นคนชอบธรรมต่อหน้าผู้คนจากภายนอก
แต่ภายในกลับเต็มไปด้วยความเสแสร้ง ความไม่เคารพกฎหมาย
และความไม่บริสุทธิ์ทุกชนิดหรือหรือ
เราไม่ใช่ผู้สร้างหลุมศพของผู้พลีชีพและตกแต่งหีบพระบรมสารีริกธาตุของอัครทูต แต่ในพฤติกรรมของเรา
กลับเหมือนผู้ที่ฆ่าพวกเขา (มัทธิว 23: 3–32)?
แล้วใครจะไม่ร้องไห้ให้เราในสภาพเช่นนี้ ?
ใครจะไม่สงสารการถูกกักขังของเรา ? เพราะเหตุนี้ เรา
ลูกชายอันทรงเกียรติของพระเจ้า
จึงถูกนับว่าเป็นภาชนะดินเผา เพราะเหตุนี้
ทองคำของเราจึงมืดลง และเงินบริสุทธิ์ของเราจึงเปลี่ยนไป
(เพลงคร่ำครวญ 4:1–2) ด้วยเหตุนี้ เรา ผู้ถือศีลนาซีร์แห่งศิโยน
ซึ่งเคยส่องแสงสว่างยิ่งกว่าหิมะ
ได้กลายเป็นเหมือนชาวเอธิโอเปีย ;
แม้เราเคยขาวบริสุทธิ์ยิ่งกว่าน้ำนม
แต่บัดนี้กลับดำยิ่งกว่าหมึก ด้วยเหตุนี้
ใบหน้าของเราจึงดำคล้ำยิ่งกว่าเขม่า ;
ความชั่วของเราได้เพิ่มขึ้นยิ่งกว่าความชั่วของเมืองโสโดม ;
ด้วยเหตุนี้ เรา ผู้เป็นบุตรแห่งวันและแห่งแสงสว่าง

1372

(1 5:5)
(80:7)
— —
;
3, 29–32),
(. 10: 29).
‘
;
’ (3: 34–35),
“
;
;
”
78, 8:9),
;
;
;

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

7.

:

8.

9.

10.

11.

12.

:

:

‘!

;

;

’(6:5).

13.

14.

15.

16. “” “” (14:15) “” (15:12)

□□□

27. □□□□

□□□

□□□

□□□

–
63.
64.
:
65.
;
66.
:
–
67.
;
:
‘’(□□□□ 21:19)
68.
;
69.
;
—
—

‘ทางแห่งสันติภาพ’ (โรม 3:17) ซึ่งผ่านทางความรักนำผู้ที่รักพระเจ้าไปสู่การรู้จักพระองค์

70. ผู้ที่ปฏิบัติต่อผู้คนตามนิสัยใจคอของพวกเขายังไม่มีความรักที่สมบูรณ์ คือผู้ที่รักคนหนึ่งและเกลียดอีกคนหนึ่งด้วยเหตุผลต่าง ๆ หรือบางครั้งรักและบางครั้งเกลียดคนเดียวกันด้วยเหตุผลเดียวกัน

71. ความรักที่สมบูรณ์ไม่แบ่งแยกธรรมชาติเดียวของมนุษย์ตามนิสัยที่แตกต่างกัน; แต่โดยพิจารณาถึงธรรมชาติของมนุษย์นั้นเสมอ รักทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน: รักคนดีเป็นเพื่อน และคนชั่วเป็นศัตรู ทำความดีให้พวกเขา มีความอดทน ยอมรับความผิดที่พวกเขาทำต่อเรา โดยไม่ตอบโต้ด้วยความชั่วร้าย แต่แม้ต้องทนทุกข์เพื่อพวกเขาเมื่อสถานการณ์เรียกร้อง เพื่อให้หากเป็นไปได้ พวกเขาก็อาจกลายเป็นเพื่อนได้เช่นกัน; แต่แม้หากสิ่งนี้จะเป็นไปไม่ได้ พระองค์ก็ไม่ถอนความเมตตาจากพวกเขา และแสดงผลแห่งความรักอย่างเท่าเทียมต่อทุกคนเสมอ เช่นเดียวกัน พระเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเรา พระเยซูคริสต์ ในการแสดงความรักต่อเรา ได้ทนทุกข์เพื่อมนุษยชาติทั้งมวล และประทานความหวังในการฟื้นคืนชีพให้แก่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แม้ว่า แน่นอนว่า แต่ละคนจะสร้างตนเองให้สมควรได้รับทั้งความรุ่งโรจน์หรือความทุกข์ทรมานในนรก

72. ผู้ใดที่มองว่าความรุ่งโรจน์และความอับอาย ความร่ำรวยและความยากจน ความสุขและความทุกข์ เป็นเรื่องไม่สำคัญ ยังไม่บรรลุถึงความรักที่สมบูรณ์ ความรักที่สมบูรณ์ไม่เพียงแต่ไม่ถือสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ แต่ยังรวมถึงชีวิตและความตายที่ชั่วคราวนี้ด้วย

73. จงฟังสิ่งที่ผู้ที่ได้บรรลุความรักที่สมบูรณ์กล่าวไว้: ‘ใครจะแยกเราออกจากความรักของพระเจ้าได้? จะเป็นความทุกข์ยาก ความลำบาก การข่มเหง ความอดอยาก ความเปลือยเปล่า ความอันตราย หรือดาบหรือไม่? ดังที่เขียนไว้ว่า: “เพราะท่าน เราจึงถูกประหารชีวิตทั้งวันทั้งคืน; เราถูกมองว่าเป็นแกะที่จะถูกฆ่า” แต่ในทุกสิ่งเหล่านี้ เราเป็นผู้ชนะอย่างสมบูรณ์ผ่านทางพระองค์ผู้ทรงรักเรา เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ทั้งความตายหรือชีวิต ทั้งทูตสวรรค์หรืออำนาจทั้งปวง ทั้งสิ่งที่มีอยู่หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้น ทั้งความสูงหรือความลึก หรือสิ่งใดก็ตามที่ถูกสร้างขึ้น จะไม่สามารถแยกเราออกจากความรักของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้’ (โรม 8:35–39)

74. ฟังอีกครั้งว่าพวกเขาพูดอย่างไรเกี่ยวกับความรักต่อเพื่อนบ้าน: “ข้าพเจ้าพูดความจริงในพระคริสต์—ข้าพเจ้าไม่โกหก—เพราะจิตสำนึกของข้าพเจ้าเป็นพยานในพระวิญญาณบริสุทธิ์: เพราะข้าพเจ้ามีความเศร้าโศกอย่างยิ่งและความทุกข์ใจไม่หยุดหย่อนในใจ; เพราะข้าพเจ้าปรารถนาว่าตัวข้าพเจ้าเองจะถูกตัดขาดจากพระคร

1389

□□□

□□□

□□□

□□□

4.

5.

6.

;

7. ;

8.

9.

: – ; –

□□□

15. □□□□

□□□

อย่างไรก็ตาม จิตจะสมควรได้รับของขวัญแห่ง —นั่นคือ เทววิทยา — ก็ต่อเมื่อมันบินสูงด้วยปีกแห่งความรักเหนือทุกสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น และเมื่อได้บรรลุถึงการสถิตในพระเจ้าแล้ว มันจึงพิจารณาคุณลักษณะของพระองค์ด้วยจิตวิญญาณ ตามที่จิตมนุษย์สามารถทำได้

27. หากท่านต้องการทำการไตร่ตรองทางเทววิทยา อย่าแสวงหาสิ่งที่อยู่ในพระเจ้าภายในพระองค์เอง เพราะสิ่งนี้ไม่สามารถค้นพบได้ ไม่เพียงแต่ด้วยจิตใจมนุษย์ แต่ด้วยจิตใจของสิ่งมีชีวิตใดๆ ที่ดำรงอยู่หลังพระเจ้า แต่จงพิจารณาเท่าที่ทำได้ถึงคุณลักษณะที่หุ้มห่อพระองค์ เช่น : ธรรมชาติอันนิรันดร์ ความไม่มีขอบเขต ความไม่อาจบรรยายได้ ความดี ความปัญญา และพลังที่สร้างทุกสิ่ง ควบคุมทุกสิ่งด้วยพระเมตตา และพิพากษาทุกสิ่งที่ดำรงอยู่ เพราะในหมู่มนุษย์ ผู้ที่สามารถเปิดเผยคุณลักษณะเหล่านี้ของพระเจ้าได้ แม้เพียงบางส่วน ก็ถือเป็นนักเทววิทยาผู้ยิ่งใหญ่แล้ว

28. ผู้ชายที่รวมความรู้กับการปฏิบัติเข้าด้วยกันคือผู้แข็งแกร่ง : เพราะด้วยวิธีนั้น เขาจึงสามารถระงับความใคร่และควบคุมความโกรธได้ ; และด้วยวิธีนั้น เขาจึงยกระดับจิตใจของตนและอยู่ร่วมกับพระเจ้า

29. เมื่อพระเจ้าตรัสว่า ‘เราและพระบิดาเป็นหนึ่ง ’ พระองค์ทรงชี้ให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวของธรรมชาติ ; แต่เมื่อพระองค์ตรัสอีกครั้งว่า ‘เราอยู่ในพระบิดา และพระบิดาอยู่ในเรา ’ พระองค์ทรงแสดงให้เห็นถึงความไม่อาจแบ่งแยกได้ของอภิสัทธรรม ดังนั้น ผู้ที่เชื่อในหลักคำสอนของสามพระเจ้า (Trivites) โดยการแยกพระบุตรออกจากพระบิดา จึงตกสู่เหวทั้งสองด้าน : หรือเมื่อยอมรับว่าพระบุตรมีสาระเดียวกันกับพระบิดา แต่ยังคงแยกพระองค์ออกจากพระบิดา พวกเขาก็ถูกบังคับให้กล่าวว่าพระองค์ไม่ได้ถูกพระบิดาให้กำเนิด และด้วยเหตุนี้จึงตกสู่ความเชื่อผิดที่รับรองว่ามีสามพระเจ้าและสามหลักการ ; หรือ แม้จะยอมรับว่าพระบุตรถูกพระบิดาให้กำเนิด แต่แยกพระองค์ออกจากพระบิดา พวกเขาก็ต้องยอมรับว่าพระองค์ไม่ร่วมสาระกับพระบิดา และด้วยเหตุนี้จึงทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้อยู่เหนือเวลา ต้องอยู่ภายใต้เวลาเอง ตามคำสอนของนักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่ จำเป็นต้องรักษาพระเจ้าองค์เดียวและประกาศถึงสามภาวะ (Hypostases) ซึ่งแต่ละภาวะมีธรรมชาติที่แยกต่างหาก เพราะตามคำสอนของท่าน พระตรีเอกภาพนั้นถูกแบ่งแยก แต่ไม่อาจแบ่งแยกได้ ; และรวมเป็นหนึ่ง แต่ยังคงแยกต่างหาก นี่คือการแบ่งแยกและการรวมเป็นหนึ่งที่น่าอัศจรรย์เพียงใด ! แต่ความอัศจรรย์นั้นจะมีอยู่ได้อย่างไร หากพระบิดาและพระบุตรถูกรวมเป็นหนึ่งและแบ่งแยกในลักษณะเดียวกับที่บุคคลหนึ่งรวมเป็นหนึ่งและแยกจากอีกบุคคลหนึ่ง และไม่มีอะไรมากกว่านั้น ?

30. ผู้ที่สมบูรณ์ในความรักและได้บรรลุถึงจุดสูงสุดแห่งความไม่

1398

□□□□□□□ □□□□□□□□

34.

35.

36.

37. ‘’ (4:6)

38. ‘’ (15:5)

□□□

□□□

□□□

59. □□□□

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

印象

;

–

;

–

75.

;

;

76.

:

—

;

:

;

:

;

77.

78.

79. ‘’ ()

‘’

‘’ (1 15:49)

80. : ‘’ ’ (14:6; 10:9); ‘’ (7:14);

81. :

82.

83. —

84.

85.

86.

□□□

□□□

100. เมื่อจิตใจถูกปลดปล่อยจากความหลงใหลและได้รับการส่องสว่างจากการใคร่ครวญถึงสิ่งที่เป็นอยู่ จิตใจนั้นจึงสามารถสถิตอยู่กับพระเจ้าและอธิษฐานอย่างที่ควรจะเป็น

ร้อยบทที่สามเกี่ยวกับความรัก

1. การใช้ความคิดและสิ่งต่าง ๆ อย่างมีสติจะนำมาซึ่งความบริสุทธิ์ ความรัก และความรู้ ส่วนการใช้อย่างไม่ระมัดระวังจะนำมาซึ่งความไม่รู้จักพอ ความเกลียดชัง และความไม่รู้

2. ‘ท่านได้จัดโต๊ะไว้หน้าข้า’ และต่อไป ‘โต๊ะ’ ที่นี่หมายถึงคุณธรรมเชิงปฏิบัติ: เพราะมันถูกจัดเตรียมโดยพระเยซูคริสต์เพื่อต่อสู้กับผู้ที่ต่อต้านเรา; “น้ำมัน” ที่เจิมจิตหมายถึงการใคร่ครวญถึงการสร้างสรรค์; “ถ้วย” ของพระเจ้าหมายถึงความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า; “พระคุณ” ของพระองค์คือพระวจนะของพระองค์และพระเจ้าเอง: เพราะผ่านการจุติเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงติดตามเราวันแล้ววันเล่า จนกระทั่งพระองค์ทรงเข้าถึงทุกคนที่จะได้รับการช่วยให้รอด เช่นในกรณีของเปาโล ‘บ้าน’ หมายถึงอาณาจักรที่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ทุกคนจะอาศัยอยู่; ส่วน ‘อายุยืนยาว’ หมายถึงชีวิตนิรันดร์ (สดุดี 21:5–6)

3. บาปเกิดขึ้นกับเราจากการใช้พลังของจิตวิญญาณอย่างไม่ถูกต้อง นั่นคือ พลังของความปรารถนา ความหลงใหล และเหตุผล การใช้พลังของเหตุผลอย่างไม่ถูกต้องคือความไม่รู้ ส่วนการใช้พลังของความหลงใหลและความปรารถนาอย่างไม่ถูกต้องคือความเกลียดชังและความไม่รู้จักพอ อย่างไรก็ตาม การใช้พลังเหล่านี้อย่างถูกต้อง คือความรู้ ความรอบคอบ ความรัก และความบริสุทธิ์ และหากเป็นเช่นนี้แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทรงสร้างและทรงนำมาสู่การมีอยู่ที่เป็นความชั่ว

4. สิ่งที่ชั่วร้ายไม่ใช่ของกิน แต่เป็นความตะกละ; ไม่ใช่การสืบพันธุ์ แต่เป็นการล่วงประเวณี; ไม่ใช่เงิน แต่เป็นความรักในเงิน; ไม่ใช่เกียรติยศ แต่เป็นความหยิ่งยโส: และหากเป็นเช่นนี้ ก็ไม่มีสิ่งชั่วร้ายใดที่มีอยู่ ยกเว้นการละเมิด ซึ่งเกิดจากความละเลยของจิตใจในการพัฒนาธรรมชาติ (พลังของจิตวิญญาณและการนำทางที่ถูกต้อง)

5. สิ่งนี้ ตามที่นักบุญดิโอนิซิอุสกล่าวไว้ คือสิ่งที่ก่อให้เกิดความชั่วร้ายในปีศาจ: ความหงุดหงิดอย่างไม่ยั้งคิด ความใคร่อย่างบ้าคลั่ง และจินตนาการที่หุนหันพลันแล่น แต่ความไม่ยั้งคิด ความบ้าคลั่ง และความหุนหันพลันแล่นในสิ่งมีชีวิตที่มีเหตุผล คือการสูญเสียเหตุผล สติปัญญา และความรอบคอบ; และการสูญเสียดังกล่าวเกิดจากการมีหรือครอบครองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้น จึงเคยมีช่วงเวลาที่พวกเขามีเหตุผล สติปัญญา และความรอบคอบที่เคารพในธรรมชาติ และหากเป็นเช่นนี้ ปีศาจจึงไม่ใช่สิ่งชั่วร้ายโดยธรรมชาติ

1411

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□—□□□□□□□□□

□□□

(□□□□□□ 91:9);
□□□□□□

42. □□□□

แต่เพื่อเอาใจพระเจ้า เพื่อว่าเมื่อเรามุ่งสายตาไว้ที่พระองค์ตลอดเวลา เราจะได้ทำทุกสิ่งเพื่อพระองค์ มิฉะนั้นเราจะทำงานอย่างเปล่าประโยชน์และสูญเสียรางวัลของเรา

49. และในระหว่างการอธิษฐาน จงขับไล่ความคิดแม้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องมนุษย์และการครุ่นคิดถึงสรรพสิ่งทั้งปวงออกจากจิตใจของคุณ : เพื่อไม่ให้การหมกมุ่นอยู่กับสิ่งเล็กน้อยทำให้คุณหลงทางจากพระองค์ผู้ซึ่งทรงประเสริฐกว่าทุกสิ่งที่ดำรงอยู่โดยไม่มีสิ่งใดเทียบได้

50. หากเรารักพระเจ้าอย่างแท้จริง ด้วยความรักนี้เอง เราจะขับไล่ความปรารถนาอันเร่าร้อนออกไป การรักพระองค์คือการเลือกพระองค์เหนือโลก และเลือกจิตวิญญาณเหนือเนื้อหนัง – ด้วยความดูแคลนต่อสิ่งทั้งปวงในโลก ด้วยความอุทิศตนต่อพระองค์อย่างไม่ขาดสาย – ผ่านการควบคุมตนเอง ความรัก การสวดมนต์ และการร้องเพลงสดุดี เป็นต้น

51. หากในขณะที่เราจดจ่ออยู่กับพระเจ้าเป็นเวลานาน และดูแลส่วนที่เต็มไปด้วยความปรารถนาของจิตวิญญาณอย่างระมัดระวัง เราจะไม่ถูกนำให้หลงทางจากเส้นทางที่ถูกต้องโดยความล่อลวงของความคิดอีกต่อไป แต่ด้วยการเข้าใจสาเหตุของความคิดเหล่านั้นอย่างแม่นยำยิ่งขึ้นและตัดขาดมันออกไป เราจะกลายเป็นผู้มีปัญญา จนคำพยากรณ์นั้นสำเร็จในตัวเรา : ‘ตาของฉันจะมองดูศัตรูของฉัน และหูของฉันจะได้ยินผู้ที่ลุกขึ้นต่อต้านฉันด้วยความหลอกลวง’ (สดุดี 91:12).

52. เมื่อคุณเห็นว่าจิตใจของคุณกำลังหันไปสู่ความคิดทางโลกด้วยวิธีที่ชอบธรรมและถูกต้องตามพระเจ้า จงรู้ว่าร่างกายของคุณก็ยังคงบริสุทธิ์และปราศจากบาป แต่เมื่อคุณเห็นว่าจิตใจของคุณกำลังหมกมุ่นอยู่กับบาป และคุณไม่หยุดยั้งสิ่งนี้ จงรู้ว่าร่างกายของคุณก็จะไม่นานนักที่จะตกอยู่ในบาปเหล่านั้น

53. เช่นเดียวกับที่สิ่งของทางวัตถุเป็นโลกสำหรับร่างกาย ความคิดก็เป็นโลกสำหรับจิตใจ ; และเช่นเดียวกับที่ร่างกายมีความสัมพันธ์ทางเพศกับร่างกายของผู้หญิง จิตใจก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับความคิดเกี่ยวกับผู้หญิงผ่านจินตนาการของร่างกายตนเอง : เพราะจิตใจมองเห็นภาพร่างกายของตนเองกำลังมีความสัมพันธ์ทางเพศกับภาพของผู้หญิง เช่นเดียวกัน ในความคิดของเขา เขาใช้ภาพของร่างกายตนเองเพื่อแก้แค้นต่อภาพของผู้ที่ทำร้ายเขา สิ่งเดียวกันนี้ก็เป็นจริงสำหรับบาปอื่นๆ ด้วย เพราะสิ่งที่ร่างกายทำในโลกของวัตถุ จิตใจก็ทำในจิตใจในโลกของความคิด

54. เราไม่ควรรู้สึกสยองขวัญ สั่นสะท้าน และถึงขั้นเสียสติ เมื่อคิดถึงว่า ในขณะที่พระเจ้า ‘พระบิดาไม่พิพากษาผู้ใด แต่ได้มอบการพิพากษาทั้งหมดให้แก่พระบุตร’ (ยอห์น 5:22); – ในขณะที่พระบุตรตรัสว่า : ‘อย่าตัดสิน

1419

□□□

□□□

67.

68.

69. ‘ (2 2:7)

70.

71.

72.

□□□

78.

79. —

80.

81.

82. ;

83. — — ;

84.

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

28.

29. ‘’

30.

31.

32. (18:15)

33. –

34.

35.

‘□□□

□□□

53. □□□□

□□□

□□□

□□□

□
□□□

□□□
□□□

96. □□□□

3. □□□□

7.

—

8.

9.

—

:

10.

;

;

;

;

;

– –

11.

:

‘

?’ :

‘’ (
27:20)

—

—

—

—

□□□

17. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

55. □□□□

□□□□□□□□□; □□□□□□ □□□□□□□□□□

□□□

ตามความเห็นของผม จิตใจของพระคริสต์เป็นของผู้ที่ใคร่ครวญทุกสิ่งในพระวิญญาณของพระองค์ และถูกนำผ่านทุกสิ่งให้คิดถึงพระองค์

67. เราถูกเรียกว่า “ร่างกายของพระคริสต์” ตามคำพูดของอัครทูตว่า : “ท่านคือร่างกายของพระคริสต์ และแต่ละคนคือส่วนหนึ่งของร่างกายนั้น” (1 โครินธ์ 12:27)— ไม่ใช่เพราะว่าเมื่อเป็นร่างกายของพระองค์แล้ว เราจะสูญเสียร่างกายของตนเองไป หรือเพราะว่าพระองค์จะเข้ามาอยู่ในตัวเราอย่างส่วนตัว หรือถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ ในอวัยวะของเรา แต่เพราะว่าร่างกายของเราเองก็ได้รับการปลดปล่อยจากความเสื่อมทรามแห่งบาป เช่นเดียวกับเนื้อหนังของพระคริสต์ เพราะเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ไม่มีบาปโดยธรรมชาติ ทั้งในเนื้อหนังและจิตวิญญาณ ในฐานะมนุษย์ ; ดังนั้นเราผู้เชื่อในพระองค์และได้รับการสวมใส่ในพระองค์โดยพระวิญญาณ ก็สามารถโดยความสมัครใจของเราเองที่จะไม่มีบาปในพระองค์ได้

68. ตราบใดที่ใครก็ตามยังอยู่ในชีวิตนี้ ไม่ว่าเขาจะสมบูรณ์เพียงใด ตามสภาพปัจจุบันของเขา ทั้งในการกระทำและการใคร่ครวญ เขาก็มีทั้งความรู้และคำพยากรณ์ รวมถึงคำสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่ไม่ครบถ้วน — เนื่องจากเขายังต้องบรรลุถึงสภาพที่สมบูรณ์ ซึ่งเปิดเผยความจริงต่อหน้าต่อตาแก่ผู้ที่สมควรได้รับ ตามที่มันเป็นในตัวมันเอง : ดังนั้น เขาจะไม่เพียงแต่มีเพียงส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ แต่จะถือความสมบูรณ์นั้นไว้ในตัวตนเองผ่านการร่วมสามัคคี เพราะอัครทูตกล่าวว่า เมื่อนั้นทุกคน (คือ ผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอด) ‘จะถึงระดับความสมบูรณ์เต็มที่ของพระคริสต์’ (เอเฟซัส 4:13); ‘ในพระองค์นั้น มีขุมทรัพย์แห่งปัญญาและความรู้ทั้งหมดซ่อนอยู่’ (โคโลสี 2:3); เมื่อมีการเปิดเผย ‘สิ่งเหล่านั้นจะถูกยกเลิกไปบางส่วน’ (1 โครินธ์ 13:10).

69. บางคนถามว่า : สภาพของผู้ที่บรรลุความสมบูรณ์ในราชอาณาจักรของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร ? จะมีการพัฒนาและก้าวหน้า (สู่ความดีที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ) หรือจะเป็นสภาพเดียวที่ไม่เปลี่ยนแปลง ? แล้วร่างกายและจิตวิญญาณจะเป็นอย่างไร และเราควรคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร ? เมื่อพิจารณาเรื่องนี้แล้ว อาจกล่าวได้ว่า เช่นเดียวกับในชีวิตทางกายภาพ อาหารมีวัตถุประสงค์สองประการ — บางครั้งเพื่อเลี้ยงการเติบโต บางครั้งเพื่อรักษาผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดู — นั่นคือ, – จนกว่าเราจะถึงขีดสุดของการเติบโตทางร่างกาย เราจะบำรุงร่างกายเพื่อการเติบโต แต่เมื่อร่างกายหยุดการเพิ่มขนาดแล้ว การบำรุงก็ไม่ใช่เพื่อการเติบโตอีกต่อไป แต่เพื่อการรักษาสภาพร่างกาย : เช่นเดียวกัน สำหรับจิตวิญญาณ การบำรุงมีความหมายสองประการ จิตวิญญาณได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยคุณธรรมและการใคร่ครวญขณะ

1456

ที่มันกำลังพัฒนา จนกระทั่งเมื่อมันก้าวข้ามทุกสิ่งที่มีอยู่ มันจึงบรรลุถึงระดับสูงสุดแห่งการเติมเต็มของพระคริสต์ : แต่เมื่อบรรลุถึงขั้นนี้แล้ว จิตวิญญาณก็หยุดการก้าวหน้าหรือการเพิ่มพูนตนเองด้วยวิธีการที่กำหนดไว้ และได้รับการเลี้ยงดูโดยตรงด้วยอาหารที่ไม่เสื่อมสลาย ในลักษณะที่เกินความเข้าใจ — และบางทีด้วยเหตุผลนั้นเอง จึงเป็นการเติบโตในรูปแบบสูงสุด — มันรับอาหารนั้นในขณะนี้เพียงเพื่อรักษาความสมบูรณ์แบบที่คล้ายพระเจ้าซึ่งได้รับการประทานให้ และเพื่อสัมผัสความสุขอันหาที่เปรียบมิได้ของอาหารนั้น ซึ่งผ่านทางนั้น ด้วยการรับความสุขที่คอยค้ำจุนมันอยู่เสมอในลักษณะเดียวกัน , มันจึงกลายเป็นพระเจ้าผ่านการมีส่วนร่วมในพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ โดยที่ตัวมันเองได้หยุดการกระทำทั้งทางจิตและทางความรู้สึกทั้งหมด และทำให้การกระทำตามธรรมชาติของร่างกาย — ซึ่งรวมเป็นหนึ่งกับมันจนถึงระดับการเป็นพระเจ้าที่เข้าถึงได้ — หยุดลงด้วยเช่นกัน ; จนกระทั่งพระเจ้าองค์เดียวส่องประกายผ่านจิตและร่างกาย โดยเอาชนะลักษณะธรรมชาติของทั้งสองด้วยพระสิริอันล้นเหลือ

70. บางคนที่รักพระเจ้าพยายามค้นหาความแตกต่างระหว่างที่อยู่ชั่วนิรันดร์กับมรดกที่สัญญาไว้ — ว่าความแตกต่างนี้จะถูกกำหนดโดยสถานที่ หรือโดยปริมาณและคุณภาพของความสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณของแต่ละบุคคล บางคนสนับสนุนมุมมองแรก ในขณะที่คนอื่นสนับสนุนมุมมองหลัง ผู้ใดที่ตระหนักได้ว่า ‘ราชอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายในท่าน’ (ลูกา 17:21) และว่า ‘ในบ้านของพ่อฉันมีบ้านพักมากมาย’ (ยอห์น 14:2) จะสนับสนุนมุมมองหลัง

71. ราชอาณาจักรของพระเจ้าพระบิดา ด้วยฤทธิ์อำนาจอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ มีอยู่ในผู้เชื่อทุกคน ; แต่ด้วยพระคุณ ราชอาณาจักรนั้นมีอยู่ในผู้ที่ได้ละทิ้งความโน้มเอียงต่อชีวิตตามธรรมชาติอย่างสิ้นเชิง — ทั้งของจิตวิญญาณและร่างกาย — และได้บรรลุถึงชีวิตทางจิตวิญญาณ ; จนสามารถกล่าวได้ว่า : ‘ไม่ใช่ฉันอีกต่อไปที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่เป็นพระคริสต์ที่ทรงมีชีวิตอยู่ในฉัน’ (กาลาเทีย 2:20).

72. ผู้ที่ผ่านความพยายามในการปฏิบัติคุณธรรม ได้ ‘ทำให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายที่อยู่บนโลกนี้ตายไป’ (โคลอสเซ 3:5) และด้วยการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระวจนะ ได้เอาชนะโลกที่อยู่ภายในตนเอง จะไม่มีความเศร้าโศกใดๆ เลย เพราะได้ละทิ้งโลกไปแล้ว และเริ่มอาศัยอยู่ในพระคริสต์ ผู้พิชิตโลกแห่งความปรารถนา และผู้ประทานสันติสุขทุกประการ เพราะผู้ใดที่ยังไม่ละทิ้งความผูกพันกับสิ่งของทางโลก ย่อมต้องประสบกับความทุกข์ใจอย่างแน่นอน โดยอารมณ์ของเขาจะผันผวนไปตามความเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่โดยธรรมชาติแล้วย่อมเปลี่ยนแปลงได้ แต่ผู้ใดที่เริ่มอาศัยอยู่ในพระคริสต์แล้ว จะไม่รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงใดๆ ในสิ่งของทางโลก

1457

□□□

□□□

80.

81.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□—□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

92. [illegible]

93. [illegible]

94. [illegible]

95. [illegible]

96. [illegible] (1 [illegible] 4:20)

97. [illegible]

98. [illegible]

วร้าย เราก็ยังคงเป็นศัตรูและคู่ต่อสู้ของพระเจ้า แม้เราจะเรียกตัวเองว่าเป็นผู้เชื่อก็ตาม และเราจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากโลกนี้เลย เมื่อจิตวิญญาณของเรา ซึ่งมีนิสัยเสื่อมทราม ก่อกบฏต่อผู้สร้าง และปฏิเสธที่จะอยู่ภายใต้พระอำนาจอันเป็นกษัตริย์ของพระองค์; ในขณะที่ในเวลาเดียวกัน มันขายตัวให้กับเจ้านายชั่วร้ายนับไม่ถ้วน ที่ผลักดันมันให้ตกสู่บาป และสอนมันด้วยคำหวานให้เลือกลู่ทางที่นำไปสู่ความพินาศ แทนที่จะเลือกทางแห่งความรอด

99. พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นเพื่อให้เราได้มีส่วนร่วมในธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ (2 เปโตร 1:4) และส่วนร่วมในสาระนิรันดร์ของพระองค์ และได้กลายเป็นเหมือนพระองค์ (1 ยอห์น 3:2) ผ่านการทำให้เป็นพระที่เต็มเปี่ยมด้วยพระคุณ ซึ่งเพื่อสิ่งนี้ ทุกสิ่งที่ดำรงอยู่จึงถูกกำหนดและคงอยู่ และสิ่งที่ยังไม่มีอยู่ก็ถูกสร้างขึ้นและเกิดขึ้น

100. หากเราปรารถนาที่จะได้รับการเรียกและเป็นของพระเจ้าเอง ขอให้เรารับหน้าที่ที่จะไม่ทรยศต่อพระวจนะเพื่อตามความปรารถนาของเราเอง อย่างที่ยูดาสได้ทำ หรือปฏิเสธพระองค์อย่างที่เปโตรได้ทำ การปฏิเสธพระวจนะนั้นคือการปฏิเสธที่จะทำความดีด้วยความกลัวบางอย่าง ส่วนการทรยศคือบาปที่กระทำโดยเจตนาและแรงผลักดันโดยสมัครใจสู่บาป

101. ความรักตนเองของมนุษย์และเหตุผลทางเนื้อหนัง ซึ่งได้ทำให้ผู้คนขัดแย้งกันและตีความกฎหมายผิดไป ได้แบ่งธรรมชาติเดียว (ของผู้ที่มีธรรมชาติเดียวกัน) ออกเป็นหลายส่วน ; และด้วยการนำความแข็งกระด้างของใจที่แพร่หลายในปัจจุบันมาใช้ พวกมันได้ผ่านนิสัยเช่นนี้ทำให้ธรรมชาติเองขัดแย้งกับตัวเอง (คือ ผู้คนขัดแย้งกัน). ดังนั้น ผู้ใดก็ตามที่ด้วยวิจารณญาณอันถูกต้องและการใคร่ครวญอันสูงส่ง สามารถเอาชนะนิสัยธรรมชาติเช่นนี้ได้ จะแสดงความเมตตาต่อตนเองก่อน แล้วจึงต่อผู้อื่น โดยจัดระเบียบจิตใจให้สอดคล้องกับธรรมชาติ ; และด้วยนิสัยเช่นนี้ จึงเข้าใกล้พระเจ้าอย่างเป็นธรรมชาติ และแสดงให้เห็นในตนเองว่า การถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์นั้นหมายความว่าอย่างไร , และว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างธรรมชาติของเราตั้งแต่ต้นตามพระฉายาของพระองค์เอง และสะท้อนความดีของพระองค์อย่างชัดเจนภายในตัวมันเอง ได้ทรงสร้างมันในทุกด้านให้เท่าเทียมกับตัวมันเอง ไม่รุนแรง สงบ ไม่ปั่นป่วน ผูกพันอย่างแน่นแฟ้นด้วยความรักกับพระเจ้าและกับตัวมันเอง , – จนทำให้เราสามารถโอบกอดพระเจ้าด้วยความปรารถนา (คือ ในฐานะความดีที่ปรารถนา) และโอบกอดกันด้วยความเมตตา (ในฐานะผู้ที่มีธรรมชาติเดียวกัน)

102. พระเจ้าผู้ทรงรักมนุษยชาติได้ทรงกลายเป็นมนุษย์ เพื่อดึงธรรมชาติของมนุษย์ (นั่นคือ ทุกคน) มาสู่พระองค์

1464

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

120. (□□□□□□□□□□□□)

121. (□□□□□□□ 21:19)

122. ;

—

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

129.

130.

131.

132.

133.

— — —

134. ‘’ (2 2:16)

‘’

135. ()

—

—

136.

; ()

137. ;

,

□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ ‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□’□□□□□□□□□□□□□□□□
(□□□□□□□□ 40:5).

148. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

152.

153.

154.

155.

156.

□□□

□□□

□□□

□□□□ — □□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□

□□□

182. ‘□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

214.

215.

216.

217.

218.

219. □□□□

□□□

□□ □□□□

□□□

□□□ □□□□

18. □□□□

38. □□□□

□□□

75.

76. ;

77.

78.

79.

80.

81. ()

82.

83.

84.

85.

86.

87. ‘’

88.

89. ;

90.

91.

92.

□□□

ี่ไม่มีเหตุผล และสนใจแต่การตอบสนองความใคร่ที่น่าอับอายเท่านั้น

7. การที่จิตวิญญาณที่มีเหตุผลจะละทิ้งผู้สร้างของตนและก้มกราบต่อร่างกายนั้น เป็นความพินาศ 8. ท่านถูกสั่งให้ปฏิบัติต่อร่างกายของท่านเหมือนทาส และการถูกทาสโดยความสุขของร่างกายนั้นไม่เป็นธรรมชาติ

8. ท่านได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติต่อร่างกายเหมือนทาส ; การถูกความสุขของร่างกายทำให้เป็นทาสนั้นไม่เป็นธรรมชาติ

9. ตัดสายสัมพันธ์แห่งมิตรภาพกับร่างกาย และให้ทาสนี้เพียงสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น

10. ปิดกั้นประสาทสัมผัสของคุณภายในป้อมปราการแห่งความสันโดษอันเงียบสงบ เพื่อไม่ให้มันนำจิตใจหลงทางไปสู่ความใคร่ของตนเอง

11. อาวุธที่ทรงพลังที่สุดสำหรับผู้ที่ฝึกความเงียบด้วยความอดทน คือ การควบคุมตนเอง ความรัก การสวดมนต์ และการอ่านหนังสือ

12. จิตจะไม่หยุดครุ่นคิดถึงวัตถุแห่งความสุขทางกาย จนกระทั่งได้ปราบปรามเนื้อหนังแล้ว จึงอุทิศตนเพื่อการใคร่ครวญ

13. เราพยายามรักษาพระบัญญัติเพื่อหลุดพ้นจากความปรารถนา และรักษาหลักคำสอนอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับความรู้

14. ความสงบของจิตวิญญาณเกิดจากความไม่ยึดติดและความรู้ และผู้ที่ถูกความสุขทางกายภาพผูกมัดไว้ ย่อมไม่อาจบรรลุได้

15. จงควบคุมร่างกายด้วยการตัดขาดความปรารถนาอันเต็มไปด้วยราคะ แล้วท่านจะปลดปล่อยมันจากพันธนาการที่หนักอึ้งของความปรารถนาเหล่านั้น

16. ถูกสร้างมาเพื่อเป็นอิสระ และถูกเรียกให้สู่ความอิสระ อย่าปล่อยให้ตัวเองตกเป็นทาสของความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์

17. ผ่านความทุกข์และความสุข ความปรารถนาและความกลัว ปีศาจผูกมัดจิตใจให้ติดอยู่กับกามารมณ์

18. ความเกรงกลัวพระเจ้าจะยับยั้งความใคร่ ส่วนความเศร้าโศกต่อพระเจ้าจะขับไล่ความใคร่ทางกามารมณ์ออกไป

19. ความปรารถนาในปัญญาดูแคลนความกลัว ส่วนความหวานชื่นของความรู้ขับไล่ความเศร้าโศก

20. พระคัมภีร์ประกอบด้วยสี่องค์ประกอบต่อไปนี้ : พระบัญญัติ , หลักคำสอน , คำเตือน และคำสัญญา .

21. ความใคร่ถูกควบคุมด้วยการถือศีลอดและการทำงานหนัก และถูกทำให้เหือดแห้งด้วยความสันโดษอันเงียบสงบและความรักอันศักดิ์สิทธิ์

22. อย่าทำร้ายพี่น้องด้วยคำพูดที่คลุมเครือและน่าสงสัย ; เพราะหากเกิดกับคุณเอง คุณก็จะไม่อาจทนต่อการปฏิบัติเช่นนั้นได้

23. ความโกรธถูกควบคุมด้วยความใจกว้างและความไม่มีความร้ายกาจ และถูกทำลายด้วยความรักและความเมตตา (ความอดทน)

24. ผู้ที่ได้รับความรู้ จะได้รับแสงสว่างแห่งความเข้าใจ ; แต่ผู้ใดที่ได้รับแล้วกลับดูหมิ่นมัน จะต้องเผชิญกับความมืดมิด

1503

25. □□□□

42.
□□□

58.

59.

59.

60.

61.

62.

(22:12–13)

63.

64.

65. ‘’ (6:24)

66.

67.

68.

69. ()

70.

71. ;

72.

73. ();

74. ;

75.

□□□

93. □□□□

8. □□□□

23. □□□□

39. □□□□

55. □□□□

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

87.

88.

89.

90. ....

1. !

–

2.

3.

4.

5. –

6. ;

7.

8.

9.

10.

104

: ‘ ’

1.

‘’ (.... 8:13)

2. □□□□

□□□

32. □□□□

51. □□□□

□□□□□; □□□□□□

81.
(□□□

91. □□□□

100.

18 20 12 24 ( )

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□
□□□

□□□

□□□

□□□

พวกมันพูด ‘เมื่อเคยเป็นอิสระแล้ว คุณกลับกลายเป็นทาส — และทาสของผู้ปกครองที่ไร้หัวใจ?’ ‘ท่านจะทนรับแอกแห่งความเป็นทาสไปอีกนานเท่าใด โดยไม่เคยได้เห็นแสงสว่างแห่งอิสรภาพ?’ – หลังจากนั้น พวกเขาก็เสนอแนะว่า: ‘ท่านควรปฏิบัติความมีน้ำใจต้อนรับแขก เยี่ยมผู้ป่วย และดูแลผู้ยากไร้’ แล้วพวกเขาก็ยกย่องคุณธรรมของการแยกตัวและเงียบสงบอย่างสมบูรณ์; และเมล็ดพันธุ์ของวัชพืชชั่วร้ายทุกชนิดก็ถูกหว่านลงในใจของผู้ปฏิบัติธรรมผู้เคร่งครัด เพียงเพื่อขับเขาออกจากฝูงแกะทางจิตวิญญาณของบิดา และหลังจากลากเขาออกจากท่าเรืออันสงบสุข ก็โยนเขาลงสู่ทะเล ที่ซึ่งพายุกำลังโหมกระหน่ำภายในจิตวิญญาณของเขา หากในที่สุดพวกเขาประสบความสำเร็จในเรื่องนี้แล้ว เมื่อได้นำเขาเข้ามาอยู่ในอำนาจของพวกเขา พวกเขาก็บังคับเขาให้กระทำตามความปรารถนาชั่วร้ายของพวกเขา เหมือนกับผู้ถูกจับเป็นเชลย

45. ดังนั้น อย่าได้ลืมความร้ายกาจนี้จากฝ่ายศัตรูและคู่ต่อสู้ของท่าน ขณะยังคงเชื่อฟังบิดาทางจิตวิญญาณของท่าน และอย่าลืมคำปฏิญาณแห่งการเรียกของท่านต่อพระเจ้า: อย่าให้คำด่าทอเอาชนะคุณ และอย่ากลัวคำตำหนิ คำดูหมิ่น หรือการเยาะเย้ย; อย่าให้ถูกชักจูงให้หลงทางโดยความล่อลวงของความคิดบาป; อย่าหนีจากความเข้มงวดของบิดา; และอย่าทำให้แอกแห่งความถ่อมตนอันศักดิ์สิทธิ์เสื่อมเสียด้วยความประมาทเลินเล่อและการทำตามใจตนเอง; แต่จงจดจำพระวจนะของพระเจ้าไว้ในใจว่า: ‘ผู้ใดที่ทนอยู่จนถึงที่สุดจะได้รับการช่วยให้รอด’ (มัทธิว 10:22) ‘จงวิ่งด้วยความอดทนในสนามแข่งที่วางไว้เบื้องหน้าท่าน โดยมองไปยังพระเยซู ผู้เริ่มต้นและผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์’ (ฮีบรู 12:1–2)

46. เช่นเดียวกับช่างทองที่นำทองใส่ลงในเบ้าหลอมเพื่อกลั่นให้บริสุทธิ์ที่สุด พระภิกษุผู้เริ่มต้นที่อุทิศตนให้กับการทำงานเพื่อเชื่อฟังพระประสงค์ของบรรพชน และถูกกลั่นกรองด้วยความทุกข์ทั้งปวงของชีวิตที่ดำเนินตามพระเจ้า เรียนรู้ความเชื่อฟังผ่านความเหน็ดเหนื่อยและความอดทนอันยิ่งใหญ่ หลังจากชำระล้างนิสัยไม่ดีทั้งปวงแล้ว ก็เต็มเปี่ยมด้วยความถ่อมตน กลายเป็นผู้เปล่งประกายอย่างสมบูรณ์ และสมควรได้รับสมบัติแห่งสวรรค์ ชีวิตที่ปราศจากความเศร้าโศกและเป็นที่พำนักอันเปี่ยมสุข ซึ่งความเศร้าโศกและเสียงถอนหายใจได้หลีกหนีไป และที่ซึ่งความปีติยินดีและความสุขอันไม่สิ้นสุดได้หยั่งรากลึก

47. ความเชื่อที่แท้จริงและหยั่งรากลึกก่อให้เกิดความเกรงกลัวพระเจ้า; และความเกรงกลัวพระเจ้าสอนให้เรารักษาพระบัญญัติ: เพราะดังที่กล่าวไว้ว่า ที่ใดมีความเกรงกลัว ที่นั่นย่อมมีการรักษาพระบัญญัติ;

1532

□□□

ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่เบี่ยงเบนจากการปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างถูกต้อง จะยังคงไม่ชำนาญในทุกด้านของคุณธรรมและชีวิตทางจิตวิญญาณ

52. ดังนั้น นี่คือคำปรึกษาเพิ่มเติมของฉันสำหรับคุณ ผู้รักพระคริสต์ : จงรักชีวิตของผู้เดินทางแสวงบุญ นั่นคือ จงเป็นเหมือนผู้เดินทางแสวงบุญ ผู้เป็นคนแปลกหน้าต่อเรื่องราวของประเทศตนเอง ; อย่าให้ถูกดึงดูดด้วยความห่วงใยของพ่อแม่หรือความรักของญาติพี่น้อง ; หลีกเลี่ยงชีวิตในเมือง และนั่งอย่างอดทนและไม่หยุดยั้งในทะเลทราย โดยกล่าวตามคำของผู้เผยพระวจนะว่า : ‘ข้าพเจ้าได้หนีมาและหาที่ลี้ภัยในทะเลทราย’ (สดุดี 54:8)

53. จงแสวงหาสถานที่อันเงียบสงบ ห่างไกลจากโลก ; และแม้ว่าคุณจะประสบปัญหาที่นั่นจากความขาดแคลนสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ก็อย่าได้กลัว ; แม้ศัตรูจะล้อมรอบคุณเหมือนผึ้งหรือตัวต่อร้าย ที่ก่อสงครามทุกชนิดต่อคุณ และรบกวนคุณด้วยความคิดทุกประเภท ก็อย่ากลัว ; อย่าฟังคำพูดของพวกเขาอย่างเต็มใจ และอย่าหนีจากสนามรบ แต่จงทนรับทุกสิ่งอย่างกล้าหาญ ร้องเพลงให้ตัวเองฟังและกล่าวว่า : ‘ข้าพเจ้าได้รอคอยพระเจ้าด้วยความอดทน พระองค์ทรงฟังข้าพเจ้าและตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้า’ (สดุดี 39:2) และท่านจะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า การทรงช่วยเหลือของพระองค์ การดูแลของพระองค์ และพระเมตตาอันช่วยกู้ของพระองค์ทั้งหมดที่มีต่อท่าน

54. คุณควรมีเป็นเพื่อนกับผู้ที่ช่วยเสริมสร้างคุณและผู้ที่ใช้ชีวิตตามทางเดียวกับคุณ ; เพราะพระคัมภีร์กล่าวว่า ‘ให้ผู้ที่อยู่ในสันติภาพเป็นเพื่อนของคุณ เป็นพี่น้องทางจิตวิญญาณของคุณ เป็นบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งพระเจ้าของเราเองก็ตรัสว่า : ‘แม่และพี่น้องของฉันคือผู้ที่ทำตามพระประสงค์ของพระบิดาของฉันในสวรรค์’ (มัทธิว 12:49)

55. อย่าชื่นชอบอาหารรสเลิศที่หลากหลายและราคาแพง และอย่ากินจนเกินพอดี เพราะตามพระคัมภีร์กล่าวว่า ‘ผู้ที่กินจนเกินพอดี ก็เหมือนตายแล้ว’ (1 ทิโมธี 5:6) ที่จริงแล้ว แม้จะเป็นอาหารราคาถูก ก็ควรหลีกเลี่ยงการกินจนอิ่มท้อง หากเป็นไปได้ เพราะมีเขียนไว้ว่า : ‘อย่าให้ท้องอิ่มล่อลวงใจ’ (สุภาษิต 24:15)

56. หากท่านได้เลือกชีวิตแห่งความเงียบสงบ อย่าให้ตัวเองอยู่นอกห้องขังบ่อยเกินไป เพราะสิ่งนี้ก่อให้เกิดอันตรายอย่างยิ่ง — มันจะพรากพระคุณไปจากท่าน ทำให้ความคิดมัวหมอง และทำให้ความกระตือรือร้นของท่านอ่อนแอลง นั่นคือเหตุผลที่กล่าวไว้ว่า : ‘ควันแห่งความใคร่ทำให้จิตใจที่ยังไม่ชั่วร้ายเสื่อมทราม’ (ปัญญาของโซโลมอน 4:12) ตัดขาดการติดต่อกับโลกภายนอกทั้งหมด เพื่อไม่ให้จิตใจของคุณถูกบดบังและรบกวนความสงบของชีวิตเงียบสงบ

57. เมื่อนั่งอยู่ในห้องพักของคุณ อย่าทำงานไปมาอย่างไร้จุดหมาย

1534

□□□

8:18);
:
;
;
;
:
:
’ (33:16).

61.

62.
;
;

63.
?
—
—
?

64.
□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

84. □□□□

88. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

22. □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ —
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ — □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

24.

25.

26.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

[illegible]

[illegible]

[illegible]—[illegible]—[illegible]; [illegible],

[illegible]—[illegible]—

เรื่องราวที่ให้บทเรียนอันล้ำค่าเกี่ยวกับอับบา ฟิเลมอน

1. มีเรื่องเล่าว่า อับบา ฟิเลมอน ผู้เป็นนักพรต ได้ปิดตัวอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่ง ไม่ไกลจากลาวรา ที่รู้จักกันในชื่อโรมิเยวา และอุทิศตนให้กับการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด โดยท่องซ้ำในใจว่า ตามที่รายงานว่า อาร์เซนิอุสผู้ยิ่งใหญ่เคยกล่าวกับตัวเองว่า : ‘ ฟิเลมอน ทำไมเจ้าจึงมาที่นี่ ?’ เขาอยู่ในถ้ำนี้มานานพอสมควร งานของเขาคือการบิดเชือกสวดมนต์และสานตะกร้า ซึ่งเขาจะมอบให้ผู้ดูแล ; ใน return เขาได้รับขนมปังก้อนเล็กๆ ที่เขาใช้ดำรงชีวิต เขาไม่กินอะไรนอกจากขนมปังและเกลือ และแม้กระทั่งสิ่งนั้นก็ไม่ได้กินทุกวัน ดูเหมือนว่าเขาไม่ดูแลร่างกายตัวเองเลย แต่ด้วยการฝึกฝนการใคร่ครวญ เขาได้รับพระกรุณาแห่งการตรัสรู้จากพระเจ้า และเมื่อได้มีส่วนร่วมในคำแนะนำอันล้ำลึกจากเบื้องบน เขาจึงดำรงชีวิตอยู่ในความสุขทางจิตวิญญาณ เมื่อเขาไปโบสถ์ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ เขามักเดินคนเดียวเสมอ จมอยู่ในความคิดลึกซึ้ง ไม่ยอมให้ใครเข้าใกล้ เพื่อไม่ให้จิตใจของเขาถูกรบกวนจากความศรัทธา อย่างไรก็ตาม ในโบสถ์ เขาจะยืนอยู่มุมหนึ่ง ก้มหน้าลง และหลั่งน้ำตาอย่างไม่ขาดสาย ร้องรำคร่ำครวญไม่หยุดหย่อน ขณะที่จิตใจของเขาจดจ่ออยู่กับความระลึกถึงความตายและภาพลักษณ์ของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาร์เซนิอุสผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งเขาพยายามเดินตามรอยเท้าของท่านในทุกวิถีทาง

2. เมื่อมีความเชื่อผิดๆ เกิดขึ้นในเมืองอเล็กซานเดรียและบริเวณรอบๆ เขาจึงถอนตัวจากที่นั่นและเดินทางไปยังวัดนิคาโนร์ เมื่อท่านมาถึง พาฟลิน ผู้รักพระเจ้าอย่างยิ่ง ได้มอบสถานที่อันเงียบสงบเป็นส่วนตัวให้ท่าน และรับประกันความเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ ตลอดทั้งปี เขาไม่อนุญาตให้ใครมาพบท่าน และตัวเขาเองก็ไม่รบกวนท่านแม้แต่น้อย ยกเว้นเมื่อนำขนมปังที่ท่านต้องการมาให้ เมื่อวันพระคริสต์ฟื้นคืนพระชนม์มาถึง เมื่อระหว่างการมาเยี่ยม มีการสนทนาเกิดขึ้นระหว่างทั้งสอง และหัวข้อการสนทนาหันไปสู่ชีวิตของนักพรต ฟิเลมอนจึงตระหนักว่าพี่น้องผู้เคร่งครัดในความศรัทธานี้ คือ ปาฟลิน ก็มีความตั้งใจอันสูงส่ง (ที่จะใช้ชีวิตเป็นนักพรต) เช่นกัน ดังนั้น เขาจึงปลูกฝังคำสอนเกี่ยวกับการถือศีลอดอย่างเต็มที่ — จากพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ และงานเขียนของบรรดาบิดา — – เพื่อแสดงให้ทุกคนเห็นว่า ไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้หากไม่มีความสันโดษที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับที่โมเสส ผู้เป็นบิดาผู้ได้รับการตรัสรู้จากพระเจ้า ได้สอนไว้ – ว่าความเงียบก่อให้เกิดการถือศีลอด ความถือศีลอดก่อให้เกิดการร้องไห้ การร้องไห้ก่อให้เกิดความเกรงกลัว , ความกลัว – ความถ่อมตัว ความถ่อมตัว – ความเข้าใจ ความเข้าใจ – ความรัก

1560

และความรักทำให้จิตวิญญาณมั่นคงและปราศจากกิเลส แล้วบุคคลนั้นจึงตระหนักว่าตนไม่ได้อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า

3. เขา (ฟิลีมอน) กล่าวกับเขาว่า: ‘ท่านต้องใช้ความเงียบเพื่อชำระจิตใจให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และนำมันไปทำงานทางจิตวิญญาณอย่างไม่หยุดยั้ง.’ เช่นเดียวกับที่ตาเมื่อหันไปสู่โลกแห่งประสาทสัมผัส ก็จ้องมองสิ่งที่มองเห็นได้ จิตใจที่บริสุทธิ์เมื่อหันไปสู่โลกแห่งปัญญา ก็ถูกดึงดูดโดยสิ่งที่ถูกใคร่ครวญทางจิตวิญญาณ จนคุณไม่อาจดึงมันออกจากสิ่งนั้นได้ และในขอบเขตที่มันถูกปลดเปลื้องจากกิเลสและถูกชำระให้บริสุทธิ์ผ่านความเงียบสงบ จิตใจนั้นก็จะยิ่งสมควรได้รับความรู้ (เกี่ยวกับสิ่งทางจิตวิญญาณเหล่านั้น) อย่างไรก็ตาม จิตจะสมบูรณ์เมื่อมันเข้าสู่โลกแห่งความรู้ที่แท้จริง และรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า เมื่อนั้น ด้วยศักดิ์ศรีอันสูงส่ง มันจะไม่รู้สึกถึงความยากจนอีกต่อไป และไม่ถูกความปรารถนาอันผิดๆ พาไป แม้คุณจะเสนอให้มันอาณาจักรทั้งโลกก็ตาม ดังนั้น หากคุณปรารถนาจะบรรลุคุณธรรมเช่นนี้ จงหนีจากโลกนี้อย่างรวดเร็ว และวิ่งด้วยความกระตือรือร้นตามทางของนักบุญ ; ทิ้งความกังวลเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอก สวมใส่เสื้อผ้าเรียบง่าย และประดับตัวเองด้วยความถ่อมตน รักษาท่าทางให้เรียบง่าย คำพูดให้ไม่โอ้อวด ท่าเดินให้ไม่โอ้อวด และเสียงให้จริงใจ เรียนรู้ที่จะรักการดำรงชีวิตในความยากจนและการถูกทุกคนมองข้ามไป เหนือสิ่งอื่นใด จงระมัดระวังรักษาความแจ่มใสและความมีสติของจิตใจ ; จงอดทนในทุกการทดลอง และรักษาพรทางจิตวิญญาณที่ท่านได้รับมาแล้วในทุกทางให้คงอยู่ครบถ้วนและไม่เปลี่ยนแปลง จงเฝ้าระวังตนเองอย่างระมัดระวัง และอย่ารับความสุขใดๆ ที่แอบเข้ามาอย่างลับๆ เพราะแม้ความเงียบจะควบคุมความปรารถนาของจิตวิญญาณได้ แต่หากปล่อยให้มันลุกโชนและรุนแรงขึ้น มันมักจะโหมกระหน่ำอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น และดึงผู้ที่ปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้นไปสู่บาปด้วยแรงที่รุนแรงยิ่งขึ้น เช่นเดียวกันกับบาดแผลทางกาย เมื่อถูกรบกวนและถูกฉีกจนเปิดออก ก็จะกลายเป็นบาดแผลที่รักษาไม่หาย แม้แต่คำพูดเพียงคำเดียวก็อาจทำให้จิตใจหันเหจากการระลึกถึงพระเจ้า เมื่อปีศาจชักจูงให้ทำเช่นนั้น และประสาทสัมผัสก็เห็นด้วยกับพวกมัน การปกป้องจิตวิญญาณเป็นทั้งความสำเร็จอันยิ่งใหญ่และความหวาดกลัวอันใหญ่หลวง ดังนั้น คุณต้องถอนตัวออกจากโลกอย่างสิ้นเชิง และเมื่อจิตวิญญาณของคุณได้หลุดพ้นจากความผูกพันต่อร่างกายแล้ว ก็จงกลายเป็นผู้ไม่มีเมือง ไม่มีบ้าน ไม่มีทรัพย์สิน ไม่มีเงิน ไม่มีความโลภ ไม่มีความกังวล ไม่มีความผูกพัน ไม่รู้เรื่องมนุษย์ อ่อนน้อม เมตตา ดี ถ่อมตัว อ่อนโยนในนิสัย พร้อมที่จะรับความประทับใจที่ให้ความรู้แจ้งจากพระเจ้าในใจ เพราะไม่สามารถเขียนบนขี้ผึ้งได้โดยไม่ลบตัวอักษรที่เขียนไ

1561

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

6.
□□□

‘□□□

12. □□□□

□□□

□□□

15.

16.

17.

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□
□□□□□□□

□□□□□□□
□□□□□□□

□□□

□□□

‘ไม่ใช้ชีวิตเพื่อตนเองอีกต่อไป’ แต่ดังที่อัครทูตกล่าวไว้ คือเพื่อพระองค์ผู้ถูกตรึงกางเขนและสิ้นพระชนม์เพื่อท่าน (2 โครินธ์ 5:15) แต่หากท่านใช้ชีวิตอย่างหลงใหลในเนื้อหนังและโลกนี้ ท่านกำลังเตรียมตัวรับความทรมานนิรันดร์หลังความตาย เว้นแต่ก่อนความตายของท่าน ท่านจะหยุดการถวายเครื่องบูชาที่ไม่มีเลือดนี้ด้วยความสมัครใจ ใครจะไม่รู้ว่าผู้มากมายที่ประกอบพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์อย่างไม่สมควร ได้ถูกความตายกะทันหันพรากไปจากที่นี่ และถูกส่งตรงไปยังความทรมานในโลกหน้า ?

9. มีพระสงฆ์ท่านหนึ่ง ซึ่งยังเป็นพระภิกษุด้วย มีชื่อเสียงในด้านความเคร่งครัดในศาสนา และภายนอกได้รับการยกย่องจากหลายคนว่าเป็นผู้มีเกียรติ แต่ภายในกลับมีความอ่อนแอในจิตใจและทำให้ตนเองมัวหมอง ขณะที่กำลังประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ เมื่อถึงบทเพลงเชรูบิม และก้มศีรษะลงตามปกติต่อหน้าแท่นบูชา เขาเริ่มสวดว่า : ‘ไม่มีใครที่สมควร’… เขาก็เสียชีวิตอย่างกะทันหัน เพราะวิญญาณของเขาได้จากไปในขณะที่เขายังอยู่ในท่าทางนั้น

10. ไม่มีสิ่งใดที่น่าปรารถนาไปกว่าเหตุผลที่ถูกต้องและปัญญา เพราะจากสิ่งเหล่านี้จึงเกิดทั้งความเกรงกลัวพระเจ้าและความรักต่อพระเจ้า : ความเกรงกลัวพระเจ้าช่วยชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่านความเคารพและความยับยั้งชั่งใจ ส่วนความรักต่อพระเจ้าช่วยพัฒนาจิตใจให้สมบูรณ์ผ่านความสงบของจิตใจและความรอบคอบ และทำให้จิตใจสามารถบินล่องลอยอย่างอิสระในการใคร่ครวญอันสูงส่งและการก้าวขึ้นสู่ความสูงส่ง แต่หากปราศจากความยำเกรง ก็ไม่อาจก้าวไปสู่ความรักอันศักดิ์สิทธิ์ได้โดยตรง และไม่อาจข้ามผ่านความรักเพื่อบินสู่สิ่งที่หวังไว้และพักพิงในนั้นได้

11. ดังนั้น จงไปเถิด ผู้ที่ปรารถนาการรอด ; จงวิ่งด้วยความกระตือรือร้นและไม่รู้จักความเหนื่อยล้า จนกว่าจะถึงเป้าหมาย – จงแสวงหาอย่างขยันขันแข็ง จงขออย่างไม่หยุดยั้ง จงเคาะอย่างอดทนจนกว่าจะสำเร็จ โดยได้ยกความเชื่อมั่นอันมั่นคงและความถ่อมตนขึ้นเป็นธงบนยอดบันได ส่วนผู้ที่บรรลุสิ่งที่ปรารถนาแล้ว อย่าคิดว่าตนเองได้บรรลุแล้วเมื่อได้รับการอภัยบาป แต่เมื่อท่านหยุดกลัวการลุกขึ้นของกิเลสทั้งปวง พร้อมที่จะจากร่างกายไปโดยไม่มีความกลัวและด้วยความกล้าหาญ

12. ด้วยน้ำตาที่ไหลริน จงแสวงหาความมั่นใจในความรอดของคุณ แต่อย่าทำเช่นนั้นก่อนความตาย หากคุณมีความถ่อมตนและปัญญา เพื่อไม่ให้ภายหลัง เมื่อคุณกลายเป็นผู้ไม่ใส่ใจ คุณจะเริ่มไม่สนใจเรื่องความรอด ; แต่เมื่อท่านใกล้ถึงจุดจบแล้ว จงอธิษฐานเพื่อรับความมั่นใจนั้น — ซึ่งแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่แน่นอน — เพื่อไม่ให้ท่านหลงคิดอย่างอวดดีว่าท่านได้ครอบครองมันแล้ว จนเมื่อเวลาที่รอคอยมานานมาถึง ท่านกลับพบว่าตนเองไม่สามารถไปถึงจุดหมายที่หวังไว้ได้

1580

□□□

□□□

□□□

□□□

ริสุทธิ์ เช่นเดียวกับผู้ที่รักพ่อหรือแม่ หรือลูกสาวหรือลูกชาย มากกว่าพระองค์ ก็ไม่สมควรต่อพระองค์ เช่นเดียวกัน ผู้ที่เลือกสิ่งชั่วคราวและวัตถุแทนความรักต่อพระองค์ ก็ไม่สมควรต่อพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นคือบาปที่ต่ำช้าและน่ารังเกียจนี้ พระเจ้าทรงหันหน้าหนีจากผู้ที่ไม่อาจละทิ้งความไม่บริสุทธิ์นี้ เพราะ ‘สิ่งที่เสื่อมสลายต้องรับมรดกสิ่งที่ไม่เสื่อมสลาย’ (1 โครินธ์ 15:50)

27. คุณจะไม่ได้รับความรักจากพระเจ้าหากไม่มีความรู้ และจะไม่ได้รับความรู้หากไม่มีความเชื่อ; ที่ฉันกล่าวถึงความเชื่อนี้ ไม่ใช่เพียงความเชื่อเปล่าๆ แต่เป็นความเชื่อที่เกิดจากการปฏิบัติคุณธรรม คุณจะบรรลุความสำนึกผิดที่แท้จริง เมื่อผ่านการอดกลั้น, ความระมัดระวัง การอธิษฐาน และความถ่อมใจ คุณได้ทำให้ความสุขทางกามารมณ์ที่พันผูกกับเนื้อหนังของคุณแห้งเหือดไป คุณจะถูกตรึงกางเขนร่วมกับพระเยซูเจ้า และคุณจะไม่อาศัยเนื้อหนังอีกต่อไป แต่จะเริ่มใช้ชีวิตตามพระวิญญาณ ตามความหวังของ ‘การทรงเรียกและการทรงเลือกอันสูงส่ง’ (2 เปโตร 1:10)

28. ‘ในเรื่องนี้ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงเมตตาต่อข้าพเจ้า’ ผู้เผยพระวจนะร้องทูลต่อพระเจ้า ‘เพราะศัตรูของข้าพเจ้าจะไม่ชื่นชมยินดีเหนือข้าพเจ้า’ (สดุดี 40:12) ในขณะที่เขายังคงทรมานและทำให้ข้าพเจ้าเสื่อมเสียด้วยกิเลสของข้าพเจ้าจนถึงที่สุด แต่ก่อนที่จะถึงจุดจบ โปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากมือเขา และเมื่อท่านได้ประทานให้ข้าพเจ้าได้ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณตามที่ท่านพอพระทัยแล้ว โปรดทรงเมตตาหลังจากที่ข้าพเจ้าจากไปอย่างเปี่ยมสุข ให้ข้าพเจ้าผู้ได้รับการช่วยให้รอดได้ยืนอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของท่าน; และจากที่นี่โดยถือคำสัญญาแห่งความรอดผ่านความเมตตาของท่าน และความมั่นใจอันไม่มีข้อกังขาในความรอดนั้น; เพราะข้าพเจ้าถือว่ามันเป็นภัยพิบัติที่ทนไม่ได้ — ขมขื่นและน่าสะพรึงกลัวมากกว่าความตายและนรกเอง — หากต้องถูกพบในสภาพที่ยังไม่พร้อมและสั่นเทาในชั่วโมงที่ข้าพเจ้าจากไป

29. ความเชื่อและความหวังไม่ใช่เรื่องง่ายๆ หรือเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ; แต่ความเชื่อต้องการจิตวิญญาณที่มั่นคง และความหวังต้องการนิสัยและจิตใจที่ชอบธรรม นอกจากนี้ ใครจะเชื่อในสิ่งที่มองไม่เห็นได้โดยง่าย หากไม่มีพระคุณ? และใครจะมีความหวังในอนาคตที่ไม่แน่นอนได้ หากไม่มีความประสบการณ์ที่แท้จริงในพระคุณของพระเจ้า ซึ่งจากสิ่งนั้นพวกเขาอาจได้รับความมั่นใจทั้งในอนาคตและในปัจจุบัน? คุณธรรมทั้งสองประการนี้ต้องการทั้งความเข้มแข็งของเจตจำนงของเรา รวมถึงการนำทางและความช่วยเหลือจากพระเจ้า; หากขาดสิ่งเหล่านี้ ความพยายามของเราก็จะไร้ผล

1585

30. □□□□

□□□

□□□

□□□

9.

10.

‘’ (1 15:50).

;

:

?

‘’ (6:3)

:

11.

–

(13: 5),

:

—

—

;

—

—

:

‘

□□□

16.

17.

18.

□□□

□□□

4. □□□□

□□□

□□□

□□□

(□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

ด้วยเหตุนี้ เราจึงควรร้องทูลพระเจ้าอยู่เสมอ เพื่อว่าด้วยวิธีนี้ เราจะได้ผ่านพ้นแต่ละวันไปโดยไม่ถูกบาดเจ็บจากลูกศรเพลิงของมาร ‘‘เราจะคุ้มครอง’’ พระเจ้าตรัส (ผ่านผู้เขียนสดุดี) ‘‘ผู้ที่รู้จักพระนามของเรา’’ (สดุดี 90:14) และอีกครั้ง: ‘แต่ความรอดของพระองค์อยู่ใกล้ผู้ที่เกรงกลัวพระองค์’ (สดุดี 84:10)

31. อัครทูตผู้ได้รับพระพร ผู้เป็นภาชนะที่พระเจ้าทรงเลือกสรร ซึ่งพูดในพระนามพระคริสต์ และมีความรู้สึกซึ้งเกี่ยวกับการต่อสู้ภายในที่มองไม่เห็นและทางจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นภายในตัวเรา ได้กล่าวไว้ในจดหมายถึงชาวเอเฟซัสว่า: ‘เพราะการต่อสู้ของเราไม่ใช่เพื่อต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่เพื่อต่อสู้กับผู้ปกครอง ผู้มีอำนาจ และพลังแห่งโลกมืดนี้ รวมถึงพลังฝ่ายวิญญาณแห่งความชั่วร้ายในสวรรค์’ (เอเฟซัส 6:12) อัครทูตเปโตรยังกล่าวอีกว่า: ‘‘จงมีสติและระมัดระวัง เพราะศัตรูของเรา คือมารร้าย กำลังเดินวนเวียนไปมาเหมือนสิงโตคำราม คอยหาผู้ที่จะกลืนกิน จงต่อต้านมัน โดยยืนหยัดในความเชื่อของท่าน’ (1 เปโตร 5:8–9). พระเยซูคริสต์เจ้าของเราเอง เมื่อตรัสถึงท่าทีต่าง ๆ ที่ผู้คนรับฟังพระวจนะของพระกิตติคุณ ได้ตรัสว่า: ‘แล้วมารก็มาและชิงคำนั้นไปจากใจพวกเขา’ – การขโมยที่มันกระทำโดยการปลูกฝังความลืมเลือนที่ชั่วร้าย ‘เพื่อผู้ที่ยังไม่เชื่อจะไม่ได้รับการช่วยให้รอด’ (ลูกา 8:12). – และอีกครั้ง อัครทูต (เปาโล) กล่าวว่า: ‘ในใจลึกๆ ของฉัน ฉันชื่นชมยินดีในพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ฉันเห็นมีพระบัญญัติอีกข้อหนึ่งทำงานอยู่ในอวัยวะของฉัน ต่อสู้กับพระบัญญัติในจิตใจของฉัน และทำให้ฉันเป็นเชลย’ (โรม 7:22–23) – พวกเขาพูดทั้งหมดนี้เพื่อสอนเราและเปิดเผยให้เราเห็นสิ่งที่ถูกซ่อนเร้นจากเรา

32. เมื่อจิตใจสูญเสียความสำนึกผิดและความถ่อมตัว มันมักจะกลายเป็นความอวดตัว โดยคิดว่าตัวเองอยู่เหนือผู้อื่นมากมาย ด้วยความปรารถนาที่จะตระหนักถึงความอ่อนแอของตนเอง ขอให้เราเป็นผู้มีปัญญาเช่นเดียวกับผู้ที่กล่าวว่า: ‘ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ถือว่าตนเองได้บรรลุถึงแล้ว: ‘แต่มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าทำ คือลืมสิ่งที่อยู่เบื้องหลัง และมุ่งมั่นสู่สิ่งที่อยู่เบื้องหน้า ข้าพเจ้าจึงวิ่งต่อไปยังเป้าหมาย เพื่อรับรางวัลแห่งการทรงเรียกจากพระเจ้าในพระเยซูคริสต์’ (ฟิลิปปี 3:13–14) อีกครั้ง: ‘‘ฉันวิ่งอย่างนี้ ไม่ใช่เพื่อวิ่งไปอย่างไร้จุดหมาย; ฉันต่อสู้อย่างนี้ ไม่ใช่เพื่อต่อสู้กับอากาศ: แต่ฉันฝึกฝนร่างกายและทำให้มันอยู่ภายใต้การควบคุม เพื่อไม่ให้ฉันเองกลายเป็นผู้ไม่เหมาะสม หลังจากที่ได้ประกาศข่าวดีแก่ผู้อื่นแล้ว’ (1 โครินธ์ 9:26–27). คุณเห็นแล้วหรือไม่ว่าความถ่อมตัวคืออะไร และในขณะเดียวกัน การมุ่งมั่นสู่ความดีงามคืออะไร? ท่านเห็นแล้วหรือไม่ว่าความถ่อมตัวนั้นเป็นอย่างไร

1610

แม้ในตัวนักบุญเปาโล ผู้เป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่และสูงส่ง ? (แต่จงฟังดูว่าเขายังกล่าวอะไรอีก) – พระคริสต์ตรัสว่า ‘ข้าพเจ้ามาสู่โลกนี้เพื่อช่วยผู้บาปให้รอด ซึ่งข้าพเจ้าเองก็เป็นผู้บาปที่ใหญ่ที่สุด’ (1 ทิโมธี 1:15) – และจริง ๆ แล้ว เราจะไม่อ่อนน้อมได้อย่างไร เมื่อพิจารณาถึงความต่ำต้อยของธรรมชาติเรา ? เพราะมีสิ่งใดที่เลวร้ายกว่าฝุ่นดิน ? และเราต้องระลึกถึงพระเจ้า เพราะนั่นคือเหตุผลที่เราถูกสร้างขึ้น ; และเราต้องฝึกฝนตนเองในวินัยแห่งการควบคุมตนเอง เพื่อให้การเดินตามรอยพระบาทของพระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นไปได้ง่ายขึ้น

33. เป็นไปไม่ได้ที่ผู้ที่ยอมแพ้ต่อความคิดชั่วร้ายจะหลุดพ้นจากบาปในพฤติกรรมภายนอก ผู้ที่ไม่ถอนความคิดชั่วร้ายออกจากใจย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงการแสดงออกเป็นพฤติกรรมชั่วร้ายที่สอดคล้องกัน เหตุผลที่ใครบางคนจ้องมองด้วยสายตาหื่นกามก็เพราะตาภายในของเขาได้ถูกทำให้มัวหมองและสกปรกเสียก่อน ในทำนองเดียวกัน เหตุผลที่ทำให้เกิดความปรารถนาที่จะฟังเรื่องน่าอับอายก็อยู่ที่การฟังอย่างกระตือรือร้นด้วยหูของจิตวิญญาณต่อทุกสิ่งที่ปีศาจชั่วร้ายกระซิบกระซาบภายในเพื่อทำลายเรา เราต้องชำระตัวเองในองค์พระผู้เป็นเจ้า ทั้งภายในและภายนอก ; แต่ละคนต้องรักษาประสาทสัมผัสของตนเอง และชำระตัวเองทุกวันให้พ้นจากอิทธิพลของกิเลสและจากการล่วงละเมิด เช่นเดียวกับในสมัยที่เราเคยหลงผิด เมื่อเราถูกดึงเข้าสู่ความว่างเปล่าทางจิตใจของโลก เราได้อุทิศจิตใจทั้งหมดและประสาทสัมผัสทั้งปวงของเราให้กับความล่อลวงของบาป ดังนั้น บัดนี้ เมื่อเราได้หันมาสู่ชีวิตที่สอดคล้องกับพระเจ้า เราควรอุทิศจิตใจทั้งหมดและประสาทสัมผัสทั้งปวงของเราให้กับพระเจ้าผู้ทรงชีวิตและแท้จริง ต่อความจริงและพระประสงค์ของพระเจ้า

34. ก่อนอื่นคือ ‘การกระทบ’ (προσβολή – การชนกัน, การที่วัตถุที่ถูกโยนไปกระทบเป้าหมายที่มันถูกเล็งไว้); แล้วตามมาด้วย ‘การรวมตัว’ (συνδυασμόζ – การรวมตัว, ความสนใจของจิตที่จดจ่ออยู่กับวัตถุนั้น จนทำให้จิตวิญญาณสนใจแต่เพียงวัตถุที่กระทบและดึงดูดความสนใจของมัน); ต่อมาคือ ‘การรวมตัว’ (วัตถุที่กระแทกและดึงดูดความสนใจได้ก่อให้เกิดความปรารถนา – และจิตวิญญาณได้ยอมรับมัน – จึงเกิดการรวมตัวขึ้น); ตามมาด้วย ‘การถูกจับเป็นเชลย’ (วัตถุได้จับจิตวิญญาณที่ถูกปรารถนาไว้เป็นเชลย และเมื่อถูกผูกมัดเหมือนทาส ก็ชักจูงให้จิตวิญญาณลงมือกระทำ); สุดท้ายคือ ‘ความหลงใหล’ (πάθοζ – โรคของจิตวิญญาณ) ซึ่งผ่านการซ้ำซากบ่อยครั้ง (การตอบสนองความปรารถนาเดียวกัน) และนิสัย (ของการกระทำที่ตอบสนองความปรารถนานั้น) ได้ฝังรากลึกในจิตวิญญาณ (กลายเป็นลักษณะนิสัย) นี่คือสนามรบแห่งชัยชนะในการต่อสู้ที่เกิดขึ้นภายในตัวเรา ! นี่คือวิธีที่บรรดาพระบิดาศักดิ์สิทธิ์ได้นิยามไว้เช่นกัน

35. และ – ตามที่ท่านกล่าว – ‘ความผูกพัน’ เป็นเพียงความคิดหรือภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เพิ่งเกิดขึ้นในใจและปรากฏต่อ

1611

□□□; ‘□□□□□□□□□□□□□’
□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

"การรวบรวมดอกไม้" ที่จัดขึ้นด้วยความปัญญาอันยิ่งใหญ่โดยเอลียาห์ ผู้เป็นปุโรหิตและเอคดิคัสที่อายุน้อยที่สุด

1. คริสเตียนที่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่ควรปล่อยตัวให้จมอยู่ในความสบายใจอย่างไร้กังวล แต่ควรคาดการณ์การทดลองอยู่เสมอและเตรียมตัวรับมือกับมัน เพื่อเมื่อมันมาถึง เขาจะไม่ตกใจหรือสับสน แต่จะทนรับภาระแห่งความเศร้าด้วยความขอบคุณ โดยระลึกไว้เสมอว่าในหนังสือสดุดี เขาได้พูดร่วมกับผู้เผยพระวจนะว่า: ‘พระเจ้าข้า ขอทรงทดสอบข้าพระองค์ และทรงทดลองข้าพระองค์’ (สดุดี 25:2) – และในสดุดีอีกบทหนึ่ง ผู้เผยพระวจนะไม่ได้กล่าวว่า: ‘การลงโทษของพระองค์’ จะทำลายข้าพระองค์ แต่กลับกล่าวว่า: ‘จะนำข้าพระองค์ให้กลับสู่ทางที่ถูกต้องในที่สุด’ (สดุดี 17:36).

2. จุดเริ่มต้นของความดีคือความยำเกรงพระเจ้า และจุดสิ้นสุดคือความรักต่อพระเจ้า จุดเริ่มต้นของทุกสิ่งที่ดีคือจิตใจที่กระตือรือร้นและการกระทำที่มีจุดมุ่งหมาย เพราะการกระทำโดยปราศจากเหตุผลไม่ใช่สิ่งที่ดี และเหตุผลโดยปราศจากการกระทำก็ไม่อาจก่อให้เกิดผล (ความก้าวหน้า) ได้

3. งานของร่างกายคือการอดอาหารและการเฝ้าระวัง ส่วนงานของริมฝีปากคือการร้องเพลงสดุดี แต่การอธิษฐานนั้นดีกว่าการร้องเพลงสดุดี และความเงียบนั้นมีค่ามากกว่าคำพูด งานของมือคือสิ่งที่มือทำโดยไม่บ่นท้อ; ส่วนงานของเท้าคือสิ่งที่เท้าทำตามคำสั่งแรกที่ได้รับ งานของจิตวิญญาณคือการควบคุมตนเองด้วยความเรียบง่าย และความเรียบง่ายที่ปฏิบัติด้วยการควบคุมตนเอง; ส่วนงานของจิตใจคือการอธิษฐานในความใคร่ครวญ และในการอธิษฐานนั้น คือการใคร่ครวญถึงพระเจ้า

4. ความเมตตาและความจริงเป็นผู้นำเหนือคุณธรรมทั้งปวง; ผลของมันคือความถ่อมตน และจากความถ่อมตนนี้ ตามคำสอนของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์ ความรอบคอบจึงเกิดขึ้น ซึ่งหากปราศจากความรอบคอบนี้ คุณธรรมทั้งปวงที่กล่าวถึงข้างต้นจะไม่อาจบรรลุถึงความสำเร็จได้

5. การกระทำที่ดูหมิ่นแอกแห่งเหตุผล ย่อมกลายเป็นเหมือนวัวสาวที่เดินเตร่ไปมาอย่างไร้ประโยชน์; ส่วนเหตุผล เมื่อถอดเสื้อคลุมอันทรงเกียรติของการกระทำออก ก็ไม่ดูน่าเคารพ แม้จะพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ดูเช่นนั้น

6. จิตวิญญาณที่กล้าหาญ เปรียบดั่งภรรยาผู้ถือโคมไฟสองดวงที่ลุกโชน — โคมไฟแห่งการปฏิบัติและโคมไฟแห่งการใคร่ครวญ — ปฏิบัติหน้าที่ของตนตลอดชีวิต ส่วนจิตวิญญาณที่ถูกตามใจด้วยความสุขสบายนั้น กลับเป็นตรงกันข้าม

7. ความทุกข์ทรมานที่เลือกเองนั้นไม่เพียงพอให้จิตวิญญาณหลุดพ้นจากบาปอย่างสมบูรณ์

1615

□□□

17. “ ” (3:2)

18. ;

19. ; (Lord) (21:19)

20. —

21. (, ,) (–) ;

22. :

;

23. ; ;

พ่อแห่งความเท็จ เมื่อมาถึงจิตวิญญาณที่เร่ร่อน (ซึ่งได้ถอนตัวจากทุกสิ่ง) ก็ไม่พบในนั้นสิ่งใดที่เขาตามหาอยู่เสมอ

24. ผู้ที่จริงใจเมตตาไม่ใช่ผู้ที่แจกจ่ายสิ่งที่เกินความจำเป็นตามอำเภอใจ แต่คือผู้ที่เต็มใจมอบสิ่งที่จำเป็นให้แก่ผู้ที่ต้องการรับมัน

25. บางคนได้สิ่งนามธรรมผ่านความมั่งคั่งทางวัตถุ ด้วยความสม่ำเสมอในการให้ทาน ส่วนคนอื่น ๆ ผ่านสิ่งนามธรรม ปล่อยตัวจากสิ่งทางวัตถุ โดยยึดมั่นในความรู้สึก (หรือรส) ของความดีที่ไม่มีวันหมดสิ้น

26. ทุกคนย่อมยินดีเมื่อได้รับพรอันอุดมสมบูรณ์ แต่เป็นเรื่องน่าเสียดายหากผู้ใดที่โดยพระเมตตาของพระเจ้าได้รับทรัพย์สมบัติ กลับไม่ได้รับอนุญาตให้เพลิดเพลินกับมันต่อไปอีกสักพัก

27. อย่าโกรธผู้ที่ ‘ผ่าตัด’ คุณโดยไม่ได้รับความยินยอมจากคุณ (คือด้วยการตักเตือนได้เปิดเผยความชั่วที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวคุณ); แต่เมื่อเห็นความไม่บริสุทธิ์ที่ถูกขับออกแล้ว จงตำหนิตัวเอง และสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นสาเหตุของการจัดการเช่นนี้ต่อคุณ

28. อย่าท้อใจเมื่อพิจารณาถึงความรุนแรงของโรค (ทางจิตวิญญาณ) ของคุณ; แต่โดยการใช้ยารักษาที่มีประสิทธิภาพที่สุดต่อมัน — นั่นคือการต่อสู้ทางจิตวิญญาณที่หนักหน่วง — ให้ห่างตัวจากมัน หากคุณมีความห่วงใยอย่างจริงใจต่อสุขภาพของจิตวิญญาณของคุณ

29. ยิ่งคุณรู้สึกถึงความเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณของคุณอย่างชัดเจนมากเท่าไร คุณก็ยิ่งควรรู้สึกขอบคุณผู้ที่ชี้ให้เห็นถึงสิ่งเหล่านั้นแก่คุณผ่านการตักเตือนของพวกเขา เพราะด้วยวิธีนี้ พวกเขาจึงกลายเป็นเครื่องมือในการชำระล้างคุณให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ซึ่งหากปราศจากสิ่งนี้ จิตใจก็ไม่อาจเข้าสู่โลกแห่งการสวดภาวนาที่บริสุทธิ์ได้

30. เมื่อคุณถูกตำหนิ คุณต้องนิ่งเงียบ หรือป้องกันตัวด้วยความอ่อนน้อม หากคำตำหนินั้นเป็นการใส่ร้าย ไม่ใช่เพื่อยืนยันจุดยืนของตนเอง แต่เพื่อแก้ไขความผิดพลาดของผู้ตำหนิ ซึ่งอาจถูกนำให้หลงทาง ด้วยความไม่รู้ในเรื่องนั้น

31. เช่นเดียวกับผู้ที่มีปัญญาเกินตัวที่ไม่ตระหนักถึงข้อบกพร่องของตนเอง ผู้ถ่อมตนก็ไม่ตระหนักถึงคุณธรรมของตนเองเช่นกัน เพราะในกรณีแรก ความรู้เกี่ยวกับตนเองถูกบดบังด้วยการตำหนิตนเอง ส่วนในกรณีหลัง ความรู้ดังกล่าวถูกบดบังด้วยสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

32. การตำหนิช่วยกระตุ้นความกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ ส่วนการชมเชยกลับทำให้จิตวิญญาณผ่อนคลายและเกียจคร้านในการทำความดี

1618

33. □□□□

□□□

52. □□□□

ในความมืด (ทางประสาทสัมผัส) ที่เร่ร่อนไปตามนิสัยและแรงดึงดูด ในขณะที่ในความสว่าง (ทางปัญญา) มันอยู่เพียงในความฝันกลางวันเท่านั้น

61. ขอให้การสวดมนต์อยู่กับจิต เหมือนแสงหนึ่งจากดวงอาทิตย์; เพราะหากไม่มีมัน ความกังวลทางประสาทสัมผัส เหมือนเมฆไร้ฝนที่ล่องลอยไปมา จะทำให้จิตสูญเสียความสว่างที่มีอยู่โดยธรรมชาติ

62. จิตที่เต็มไปด้วยความหลงใหลไม่อาจผ่านประตูแคบแห่งการสวดมนต์ได้ เว้นแต่จะละทิ้งความหมกมุ่นทางประสาทสัมผัสเสียก่อน; แต่จิตนั้นจะยังคงทุกข์ทรมานอย่างไร้ประโยชน์ วนเวียนอยู่ในเงาของความหมกมุ่นเหล่านั้น

63. เว้นแต่จิตใจจะละทิ้งความกังวลที่มากเกินไปต่อสิ่งทางกามารมณ์ มันจึงไม่อาจถูกยกขึ้นด้วยความเศร้าโศกได้อย่างง่ายดาย และไม่อาจเข้าใจสถานะของตนเองได้

64. การสวดมนต์ที่ได้รับการเสริมกำลังด้วยน้ำตา จะขับไล่ความคิดทั้งหมดที่เป็นศัตรูต่อจิตวิญญาณออกไป แต่ความคิดเหล่านี้จะถูกนำกลับมาอีกครั้งจากการเร่ร่อนของจิต ซึ่งถูกเสริมแรงด้วยการพูดจาไร้สาระ ซึ่งเมื่อถูกขับไล่ไป ก็จะขับไล่ความชั่วร้ายที่ทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง คือความหยิ่งยโส (การขาดการควบคุมในการมอง การพูด และการเคลื่อนไหว) ออกไปด้วย

65. การอดอาหารเป็นภาพแทนของวัน เนื่องจากธรรมชาติที่ปรากฏชัด ส่วนการสวดมนต์เป็นภาพแทนของคืน เนื่องจากความมืดมิดและความลับ ผู้ใดที่ปฏิบัติทั้งสองอย่างถูกต้อง โดยผสมผสานกัน จะถึงเมืองแห่งจุดมุ่งหมายของตน ซึ่ง ‘โรคภัย ความเศร้าโศก และเสียงถอนหายใจจะหนีไป’ (อิสยาห์ 54:11)

66. การปฏิบัติทางจิตวิญญาณสามารถเกิดขึ้นและคงอยู่ได้โดยไม่ต้องมีกิจกรรมทางกายภาพที่สอดคล้องกัน และผู้ใดที่เลือกการปฏิบัติที่ดีกว่า ซึ่งไม่ใช่ทางวัตถุ (คือทางจิตวิญญาณ) แทนการปฏิบัติทางวัตถุ (คือทางกายภาพ) ผู้นั้นย่อมได้รับพร ผู้ใดที่มีสิ่งนี้ จะชดเชยการขาดการกระทำภายนอกได้ด้วยการดำเนินชีวิตในความอธิษฐาน ซึ่งซ่อนเร้นจากผู้อื่นแต่ปรากฏต่อพระเจ้า

67. ผู้ส่งสารพระเจ้าเรียกร้องให้เราอดทนด้วยความเชื่อ, ยินดีด้วยความหวัง, และอธิษฐานอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อให้พรแห่งความสุขยังคงอยู่ในตัวเรา หากเป็นเช่นนี้ ก็หมายความว่า ผู้ที่ขาดความอดทนย่อมขาดความเชื่อ; ผู้ที่ไม่ชื่นชมยินดีย่อมขาดความหวัง; เพราะเขาได้ปฏิเสธสาเหตุแห่งความชื่นชมยินดี – คือการอธิษฐาน – และไม่ดำรงอยู่ในนั้น (โรม 12:12; โคโลสี 4:2; ฮีบรู 12:1)

68. เช่นเดียวกับในสมัยโบราณ เมื่อจิตใจหลงทางออกจากอาณาจักรของมัน จึงลืมความส่องสว่างอันรุ่งโรจน์ของมันไป: ดังนั้นในปัจจุบัน เมื่อลืมทุกสิ่งที่มีอยู่ที่นี่แล้ว มันจึงต้องกลับไปยังที่นั่นอีกครั้งผ่านการอธิษฐาน

1622

69. □□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

‘ข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีในความรอดของพระองค์’ (สดุดี 19:6) เพราะม่านแห่งความรักตนเองปกคลุมหัวใจของเธอ ซึ่งไม่อาจถูกถอดออกได้โดยไม่มีความทุกข์และความขาดแคลนทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ; และตราบใดที่ม่านนั้นยังคงอยู่ มันก็ขัดขวางไม่ให้เธอเห็นได้ว่าทุกสิ่งเป็นอย่างไรและเกิดขึ้นได้อย่างไร

86. ไม่ใช่หลังการออกจากอียิปต์ — คือ ไม่ใช่หลังที่บาปถูกตัดขาดด้วยการกระทำ — หรือหลังการข้ามทะเล — คือ ไม่ใช่หลังที่ความเห็นอกเห็นใจและความโน้มเอียงต่อบาปถูกตัดขาด; แต่หลังจากที่พวกเขาพำนักอยู่ในถิ่นทุรกันดาร —นั่นคือ หลังจากทนทุกข์ทรมานจากความยากลำบาก ความขาดแคลน และความเศร้าโศกทุกรูปแบบ — ผู้นำของอิสราเอลจึงได้รับอนุญาตให้มองเห็นดินแดนแห่งคำสัญญา นั่นคือ ความไม่ยึดติด ซึ่งมาพร้อมกับการใคร่ครวญทางปัญญาที่เฉียบคม (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:1)

87. ผู้ที่เดินทางผ่านทะเลทราย — นั่นคือ ผู้ที่บาปยังแฝงตัวอยู่ — รู้ถึงพรของดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเพียงจากคำเล่าลือ; ผู้ที่เห็นด้วยตาตนเองจะสัมผัสพรเหล่านั้นได้ นั่นคือ ผู้ที่ทุ่มเทในการปฏิบัติคุณธรรมและความเชื่อฟังจะรับพรเหล่านั้นด้วยความหวัง; ส่วนผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรจะเข้าสู่ดินแดนนั้น จะได้รับความอิ่มเอมจากพรเหล่านั้นด้วยประสาทสัมผัสทุกด้าน เหมือนกับน้ำผึ้งและน้ำนม

88. ผู้ที่ยังเก็บรักษาแรงผลักดันตามธรรมชาติและทางเนื้อตัวยังไม่ถูกตรึงกางเขนกับพระคริสต์ และผู้ที่ยังเก็บรักษาความคิดและความเห็นอกเห็นใจทางเนื้อตัวยังไม่ถูกฝังร่วมกับพระองค์: แล้วผู้นั้นจะรวมเป็นหนึ่งกับพระองค์ได้อย่างไร เพื่อ ‘ดำเนินชีวิตใหม่’ (โรม 6:4)?

89. ในสมัยโบราณ มีคำสั่งให้นำ ‘ผลแรกจากลานนวดข้าวและเครื่องบีบองุ่น’ ไปถวายที่พระวิหาร (อพยพ 22:29) แต่ในปัจจุบัน เราต้องถวายแด่พระเจ้า ในฐานะผลแรกแห่งคุณธรรมเชิงปฏิบัติ คือ การควบคุมตนเองและความจริง และในฐานะผลแรกแห่งคุณธรรมเชิงไตร่ตรอง คือ ความรักและการอธิษฐาน โดยใช้สิ่งแรกเพื่อตัดขาดความปรารถนาแห่งกามารมณ์และความโกรธ และใช้สิ่งหลังเพื่อตัดขาดความคิดที่ว่างเปล่าและบาปที่มันก่อให้เกิด

90. จุดเริ่มต้นของคุณธรรมเชิงปฏิบัติคือการควบคุมตนเองและความถ่อมตน ความจริงและความบริสุทธิ์ทางเพศ; แต่จุดสิ้นสุดของมันคือความสงบของจิตใจและความบริสุทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ของร่างกาย

91. การกระทำที่ดีอย่างแท้จริงไม่เพียงแต่ต้องทำดีด้วยจิตที่ดี แต่ยังต้องกระทำอย่างถูกต้องด้วย นั่นคือ

1625

□□□

100. □□□□

□□□

118.
□□□

‘□□□

□□□

□□
□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ – □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

“□□□□□□□□□□□□□□□” □□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

67

6

:

;

–

:

”

□□□

□□□

□□□

□□□

□□ □□□□

14. “” (4:29)

15. ‘’ (88:22)

16. —; ‘’ (1 12:27) ?
?

17. □□□□

□□□

□□□

‘และแผ่นดินลึก ’ (สุภาษิต 25:3) และใครในบรรดาผู้ที่ถูกบาปทำให้ตกต่ำจะขึ้นสู่สิ่งเหล่านั้นได้ ? ดังนั้น จงรังเกียจบาป จงเกลียดชังบาป จงหันหลังให้บาป ; แต่จงมุ่งมั่นสู่สิ่งที่ดี และทำสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

24. ข้าพเจ้าวิงวอนท่าน : ในขณะที่หลีกเลี่ยงบาปร้ายแรง ให้เราหลีกเลี่ยงสิ่งที่เรียกว่าบาปเล็กน้อยด้วย —นั่นคือ การพูดเล่นไร้สาระและความฟุ้งเฟ้อ – จงอ่อนโยนและถ่อมตนต่อทุกคน ; และเมื่อท่านสนทนาเพียงเพื่อคลายความเบื่อหน่าย ให้เป็นคำพูดที่มีประโยชน์ ให้การสนทนาของท่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานที่จะทำต่อไป หรือการแก้ไขข้อสงสัยเกี่ยวกับบทพระคัมภีร์บางตอน หรือการอ่านตามกฎระเบียบ หรือชีวิตของนักบุญท่านใดท่านหนึ่ง หรือเรื่องการจากไปจากร่างกายนี้ การมาของทูตสวรรค์สู่เรา และการรายงานต่อพระเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับชีวิตทั้งสิ้นของเราในร่างกายนี้ ; ว่าผู้ศักดิ์สิทธิ์จะจากไปสู่อาณัติสุขที่ไม่อาจบรรยายได้ ในขณะที่ผู้มีบาปจะไปสู่ความทุกข์ทรมานที่ไม่อาจปลอบประโลมได้ ; และว่า เราควรถามกันและกันว่า จะหลีกเลี่ยงความหลงผิดนี้ (การพูดเล่น) และได้มาซึ่งคุณธรรมที่ตรงกันข้ามกับมัน (คำพูดที่ชาญฉลาด) ได้อย่างไร ; น้ำตาไหลออกมาและไหลไปอย่างไร และจากอะไรที่มันแห้งไป ? และด้วยวิธีใด ที่ผ่านการเชื่อฟังอย่างจริงใจ ความถ่อมตัว และความเงียบของริมฝีปาก หน่อของจิตวิญญาณจึงได้รับการรดน้ำและเบ่งบาน เหมือนต้นไม้แห่งชีวิต ในใจกลางสวรรค์ ; แต่กลับถูกทำให้แห้งเหี่ยวลงด้วยความพูดมาก เสียงหัวเราะ สายตาที่ไม่เหมาะสมและไม่ถูกเวลา การบ่นพึมพำ คำพูดที่รุนแรง การนอนมากเกินไป การกินอย่างตะกละ และทุกความปรารถนาอื่น ๆ ที่เราจงใจมอบตัวให้มัน

7. หน้าที่อันสูงส่ง ; การแสดงความขอบคุณด้วยการรักษาคำปฏิญาณ

7. 1) การเรียกที่สูงส่ง ; การแสดงความขอบคุณด้วยการรักษาคำปฏิญาณ – 2) สิ่งสำคัญที่สุดคือการบรรลุถึงพระเจ้า – 3) ความซื่อสัตย์ต่อคำเรียกของตนเองทำให้บุคคลนั้นเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์ ; การกระทำที่เกิดจากความซื่อสัตย์นี้ – 4) การถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าในวันฉลองพระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์ – 5) คำในพระคัมภีร์เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพรที่ทรงสัญญาไว้ [1, 8]

25. ดูเถิด พระเจ้าของเราทรงเปิดเผยความดีของพระองค์ต่อมนุษยชาติ ส่องประกายด้วยรัศมีแห่งความรักต่อมนุษยชาติ เพื่อดึงดูดทุกคนให้มาหาพระองค์ และพระองค์ได้ทรงนำเราผู้เป็นนักบวชออกจากความมืดสู่ความสว่างด้วยวิธีพิเศษ แล้วเราจะถวายคำขอบคุณใดแด่พระเจ้า ผู้ได้ทรงเลือกและทรงเรียกเรา ? – คือ : ให้เราดำเนินชีวิตด้วยเป้าหมายที่จะเป็นเลิศในความเคร่งครัดทางศาสนา

1658

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

วยวิธีใดๆ ก็ตาม ตรงกันข้าม เราจะอวยพรและสรรเสริญวันและชั่วโมงนั้น เมื่อพระเจ้าทรงพอพระทัยให้เราได้หนีพ้นจากโลกและสวมชุดนักบวช ที่นั่น แต่ละคนในเราจะได้รับผลตอบแทนร้อยเท่าสำหรับทุกความทุกข์ที่ทนทุกข์มาที่นี่ และแทนความเศร้าโศก เราจะพบความสุขที่ครอบคลุมทุกสิ่งและนิรันดร์ อย่าให้ใครในพวกเราปฏิเสธที่จะทนรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา; เพราะเป็นการตอบแทน เราจะได้รับความสุขที่บรรยายไม่ได้และนิรันดร์ ขอให้ไม่มีใครในพวกเราได้ยินคำพูดว่า: ‘จงจำไว้ว่าท่านได้รับสิ่งดีๆ ตั้งแต่ในครรภ์’; หรือว่า: ‘มีช่องว่างใหญ่ถูกตั้งขึ้นระหว่างเราและท่าน’ (ลูกา 18:26) นี่คือเสียงที่น่าสะพรึงกลัว ซึ่งแยกผู้ทำบาปออกจากผู้ชอบธรรม; แม้แต่การคิดถึงมันก็น่าสะพรึงกลัวแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น การได้ยินมันจะน่าสะพรึงกลัวเพียงใด!

3. เท่าที่ฟ้าห่างจากดิน ผู้ที่อยู่ในบาปก็จะห่างจากพระเจ้าของเราเพียงเท่านั้น แต่เพื่อนของพระองค์ และผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระองค์ จะได้เข้าสู่พระองค์ เข้าสู่ราชอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์ เข้าสู่เยรูซาเล็มสวรรค์ เมืองใหญ่ที่มีสมบัติล้ำค่าที่ไม่อาจหยั่งถึง ความรุ่งโรจน์ที่ไม่มีขอบเขต และความสุขนิรันดร์ ที่นั่น เราจะเห็นกันและรู้จักกัน; และข้าพเจ้าเชื่อว่า หากเราทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเสมอ เราจะอยู่ร่วมกันที่นั่นในความสุขที่ไม่มีวันสิ้นสุด หากเป็นเช่นนี้ เราจะไม่อดทนทำงานอย่างหนัก และจะไม่อดทนต่อความทุกข์ทรมานด้วยความเต็มใจหรือ? เราจะไม่ดื่มด่ำด้วยความสุขในคำเยาะเย้ยและคำดูหมิ่นเหมือนกับว่ามันเป็นน้ำนมหรือ? เราจะไม่ปรารถนาที่จะอยู่ในตำแหน่งและอันดับสุดท้าย หรือแม้กระทั่งถูกเหยียบย่ำมากกว่าผู้อื่นทั้งหมดหรือ? เราจะไม่เลือกที่จะตายทุกวันด้วยความสมัครใจของเราเองเหมือนกับลูกแกะที่อ่อนโยนของพระคริสต์หรือ? ใช่แล้ว พี่น้องทั้งหลาย! ใช่แล้ว บิดาทั้งหลาย! ด้วยจิตใจเช่นนี้เองที่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้ทำให้พระเจ้าพอพระทัย

4. อย่าให้เราแสวงหาชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ที่ปราศจากปัญหาและความยากลำบากทั้งปวง แต่ให้เราชื่นชมยินดีเมื่อต้องทนทุกข์ และรู้สึกสุขใจเมื่อพบตัวเองอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก เมื่อถูกทำร้าย ถูกกดขี่ หรือต้องทนทุกข์จากความขาดแคลนในสิ่งจำเป็นของชีวิต — ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย อาหารและเครื่องดื่ม รองเท้าและเสื้อผ้า หรือความต้องการอื่นใดก็ตาม นี่คือคำพยานของเรา และด้วยเหตุนี้ นักบวชจึงได้รับพรในฐานะผู้ที่มุ่งมั่นต่อสู้และปฏิบัติความเคร่งครัดอยู่เสมอ แต่หากท่านไม่ใช่เช่นนั้น ก็ชัดเจนว่าท่านไม่ได้ยืนอยู่บนทางนักบวช แม้ท่านจะเรียกตัวเองด้วยชื่อนั้นอย่างเท็จ ปลอม และเสแสร้งอย่างไรก็ตาม

1664

□□□

ปรารถนาจะทำลายเรา ; มันแอบเข้ามาอย่างลับๆ เข้าสู่ใจเรา และหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความชั่วร้ายในตัวเราทุกคน : ในบางคน มันหว่านความหวานของบาป เพื่อที่ด้วยความสุขและความเพลิดเพลินชั่วขณะนั้น มันจะได้พรากพวกเขาจากรสชาติแห่งพรนิรันดร์ และโยนพวกเขาลงสู่ไฟที่ดับไม่มอด ; ในบางคน มันปลูกฝังความอิจฉาที่ร้ายแรงเท่ากับการฆ่าคน ซึ่งเกิดจากชื่อเสียงที่ดีของพี่น้อง ซึ่ง (เพราะความอิจฉา) ทำให้จิตใจเขาขุ่นมัว และเหมือนคนที่เดินในความมืดของคืน ทำให้เขาไม่สามารถเห็นความรุ่งโรจน์ของพระเจ้าได้ จนเผยให้เห็นคาอินคนใหม่ที่นำพาความพินาศในตัวเขา ; ซึ่งมันล่อลวงให้เขาไปสู่ความตะกละตะกลาม เพื่อว่าด้วยการพิชิตเขาด้วยความสุขทางเนื้อหนัง มันจะได้หันเขาให้ห่างจากพระเจ้า ; ซึ่งมันทำให้เขาตกอยู่ในความสิ้นหวัง ; ในตัวเขา เขาปลูกฝังความรังเกียจต่อหน้าที่การงานของตน หรือต่อเพื่อนนักบวช หรือต่อวัด ; เขาบังคับให้ผู้นั้นรู้สึกว่าการร้องเพลงสดุดี การอ่านหนังสือ และการอยู่ตามลำพังเป็นภาระ – ในขณะที่ต่ออีกคนหนึ่ง เขาปลุกเร้าพายุหมุนแห่งความคิดและแรงกระตุ้นอันเร่าร้อนที่ไม่อาจจินตนาการได้ เพื่อนำผู้นั้นให้หลงทางจากเส้นทางที่ถูกต้องและทำลายเขา แต่ ‘จงมีใจกล้า และให้ใจท่านเข้มแข็ง’ (สดุดี 30:25): เพราะเราวางความหวังไว้ในพระเจ้า ผู้ได้ทำลายอำนาจของความตาย และ ‘ได้ประทานอำนาจให้เราเหยียบงูและแมงป่อง และเหนืออำนาจทั้งสิ้นของศัตรู’ (ลูกา 10:19) เราเห็นตัวอย่างของสิ่งนี้ในนักบุญอันโทนีผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ได้บดขยี้และทำลายอำนาจของศัตรูจนกระทั่งศัตรูนั้นไม่อาจทนต่อแม้แต่เงาแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของท่านได้ แท้จริงแล้ว นักบุญผู้แบกรับพระเจ้าทุกท่านได้เอาชนะศัตรูนั้น และทุกคนในยุคปัจจุบันนี้ที่ทำงานอย่างทุ่มเทเพื่อพระเจ้า ก็เอาชนะศัตรูนั้นได้เช่นกัน

7. ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านทำงานอย่างขยันขันแข็ง นำความพยายามของท่านมาถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า แต่จงให้งานของท่านปราศจากข้อตำหนิในทุกด้าน และสมควรได้รับรางวัล – อย่างไร ? – จงทำงานอย่างเงียบสงบและในความเงียบ ; อย่าให้คำพูดที่ไม่เหมาะสมหลุดจากริมฝีปากของท่าน ; หลีกเลี่ยงการโอ้อวด ; จงรังเกียจความหยิ่งยโส ; จงสวมใส่ความถ่อมใจ ; จงฝึกฝนตนเองในทุกการเชื่อฟัง จงระวังอย่าให้บาปใดๆ นำความตายมาสู่ตัวท่าน และอย่าเข้าใกล้กันในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ทรมาน ; อย่ากล้าอยู่ด้วยกันตามลำพัง เพราะที่นั่นมีไฟแห่งบาป ; อย่าสัมผัสส่วนใดของร่างกายคุณ ไม่ว่าส่วนนั้นจะเป็นส่วนใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนหนึ่ง เพราะที่นั่นมีทั้งความโกรธ ไฟ และความตาย จงตั้งใจฟังการอ่านพระคัมภีร์ ; ร้องเพลงสดุดีด้วยพลัง ; อย่าหลับในขณะที่ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า และคุณจะได้รับของขวัญจากพระองค์ เพราะพระองค์ทรงประทานของขวัญแก่ผู้ที่ตื่นตัวอยู่เสมอ

1666

เป็นภาพที่น่าเวทนา เมื่อในพระพักตร์ของกษัตริย์ บางคนจากไปพร้อมรับของขวัญ ในขณะที่คนอื่นๆ ถูกส่งกลับมือเปล่า ทั้งสองกลุ่มต่างทำงานเดียวกัน แต่บางคนทำงานอย่างเกียจคร้านและง่วงนอน ในขณะที่คนอื่นๆ ทำงานอย่างจริงใจและด้วยความกระตือรือร้นทั้งหมด ดังนั้นชะตากรรมของพวกเขาจึงแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

8. รีบเร่ง , พยายาม , วิ่ง , ถึงจุดหมาย , เพื่อไม่ให้ประตูถูกปิดลงต่อหน้าเรา , เพื่อไม่ให้เวลาชีวิตของเราถูกตัดสั้น , เพื่อไม่ให้เราลงสู่หลุมศพโดยไม่พร้อม , เพื่อไม่ให้เราถูกแยกจากความรวมเป็นหนึ่งกับร่างกายในฐานะผู้ทำบาป , เพื่อไม่ให้ในชั่วโมงที่วิญญาณจากไป เราต้องมองดูทูตสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์โดยไม่มีความกล้าหาญ , เพื่อไม่ให้คนเอธิโอเปียผู้สูงเท่าท้องฟ้า ซึ่งปรากฏตัวให้แอนโทนีผู้ยิ่งใหญ่เห็น จับเราไปเพราะบาปของเรา ; เพื่อไม่ให้เราถูกกลืนกินโดยความโกลาหล โลกใต้ดิน ทาร์ทารัส ไฟที่คำรามไม่หยุด หรือสถานที่ทรมานอื่น ๆ ที่มีทั้งการร้องไห้และกัดฟัน แต่ขอให้เราพบชีวิตที่สงบสุขและได้รับพรที่ยาวนานที่นั่น ; ขอให้เราได้เข้าใกล้พระคริสต์ พระเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเรา และได้เห็นความงามที่ไม่มีขอบเขต ความรุ่งโรจน์ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ของพระพักตร์พระองค์ ที่กำลังเต้นรำเป็นวงกลมร่วมกับทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์และนักบุญทั้งหลาย พร้อมทั้งชื่นชมยินดีที่นั่น ซึ่ง ‘โรคภัย ความเศร้าโศก และการคร่ำครวญจะหนีไป ’ (อิสยาห์ 35:10)

12. ให้เราจากไปจากที่นี่ … คือ จากอาณาจักรแห่งความปรารถนา ผ่านการถือศีลอดของท้อง ตา ลิ้น หู มือ และเท้า

12. 1) ให้เราจากไปจากที่นี่ … นั่นคือ จากอาณาจักรแห่งกิเลสตัณหา โดยการถือศีลอดจากท้อง ตา ลิ้น หู มือ และเท้า – 2) คำแนะนำสำหรับผู้ดูแล ผู้ควบคุมงาน ผู้ดูแลห้องเก็บของ ผู้ปลูกผักในตลาด ผู้ดูแลสวน ผู้ดูแลคอกม้า และผู้โม่แป้ง [1, 13]

9. ฉันขอประกาศแก่ท่านว่า เช่นเดียวกับที่พระเจ้าเคยตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า : ‘จงลุกขึ้นเถิด เราไปจากที่นี่กัน ’ (ยอห์น 14:31) ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ไม่ใช่ในความหมายของการแยกตัวออกจากร่างกายก่อนที่พระเจ้า — ผู้ได้ผูกมัดเราไว้กับร่างกายเพื่อทดสอบความดีงามของเรา — จะทรงเรียกเรา แต่เพื่อให้ขณะที่ยังอยู่ในร่างกายนี้ เราจะได้ใคร่ครวญถึงสิ่งที่สูงส่งกว่าร่างกาย และดังที่เปาโลผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้เขียนถึงตนเอง (กาลาเทีย 6:14) – ให้ตรึงตัวเองกับโลก ; เพราะดังที่ท่านเองได้ประกาศไว้ว่า ‘ผู้ที่อยู่ในพระคริสต์ได้ตรึงเนื้อหนังพร้อมทั้งความปรารถนาและความอยากของมันแล้ว ’ (กาลาเทีย 5:24) ดังนั้น จงทนรับทุกสิ่งที่เป็นภาระและความเศร้าโศกด้วยความอดทน และจงมีสติในทุกสิ่ง เพราะหากบรรพบุรุษของเราได้เชื่อฟังพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ในเรื่องนี้ เขาคงไม่ต้องลิ้มรสความตายแทนชีวิตเพราะความไม่รู้จักพอ

1667

ดังนั้น จงอดอาหาร และอย่าได้ลิ้มรสผลของต้นไม้แห่งบาปที่ขมขื่น หากเป็นไปได้ แม้แต่ในความคิดก็อย่าได้มี แต่จงป้องกันตนเองจากมันในทุกทางด้วยการกระทำของท่าน อย่ามองด้วยสายตาโลภและเต็มไปด้วยความใคร่ อย่าให้ตัวเองถูกความล่อลวงจับไป ปิดหูต่อคำพูดโง่เขลาและคำพูดไร้สาระ ฝึกปากให้พูดแต่สิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และอย่าหมกมุ่นกับคำพูดไร้สาระ ให้มือ เท้า และอวัยวะทุกส่วนของคุณได้รับการปกป้องจากทุกสิ่งที่เต็มไปด้วยความใคร่

10. ท่านทั้งหลายที่ได้รับการมอบหมายให้ทำหน้าที่ ‘ผู้ดูแล’ จงพยายามดำเนินชีวิตอย่างไร้ที่ติและปราศจากข้อผิดพลาดท่ามกลางพี่น้องของท่าน จัดการทุกเรื่องด้วยปัญญาที่ถ่อมตน ท่านผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแล ‘งานในทุ่งนา’ จงปฏิบัติหน้าที่นี้ด้วยปัญญาและความมั่นคงที่ท่านมีอยู่ ปฏิบัติทุกสิ่งที่จำเป็นอย่างซื่อสัตย์ และรักษาความเรียบร้อยในทุกสิ่ง จงอดทนและเมตตาต่อผู้ที่เหนื่อยล้า โดยเฉพาะผู้เริ่มต้น ‘ให้คำพูดของท่านมีรสเค็มเสมอ เพื่อท่านจะได้รู้วิธีให้ความกรุณาแก่ผู้ฟัง’ (โคลอสเซ 4:6; เอเฟซัส 4:29) จงเป็นผู้มีเกียรติ มีวาทศิลป์ ให้ความปลอบประโลม ให้ความรู้ มีคุณธรรม และเป็นผู้ชี้นำในงานของท่าน ท่านเป็นผู้ดูแล (น่าจะเป็นผู้ดูแลวัดหรือผู้รับผิดชอบเรื่องอาหารการกิน); จงวางใจในพระเจ้าและ ‘ได้รับการเสริมกำลังด้วยฤทธิ์เดชและกำลังของพระองค์’ (เอเฟซัส 1:19) จงเป็นผู้นำในการดูแลพี่น้อง เมื่อคุณจัดหาอาหารและเครื่องดื่มให้พวกเขา คุณก็กำลังจัดหาให้พระเจ้าด้วย เพราะคุณไม่ได้ให้อาหารแก่ผู้คน แต่หากจะพูดให้ถูกต้อง ก็คือให้อาหารแก่ผู้ส่งสารของพระเจ้า เตรียมและให้อาหารและเครื่องดื่มแก่พวกเขา — สิ่งที่ดีที่สุดที่คุณมี แต่ให้ไม่มีเครื่องปรุง ไม่มีของหวาน หรือสิ่งใดก็ตามที่ผู้ที่ใช้ชีวิตเพื่อท้องจะกินเข้าไป สิ่งนี้ไม่เหมาะสมกับผู้เคร่งครัดในศาสนา แต่ผัก ขนมปัง และน้ำ — นี่คือทั้งหมดที่กำหนดไว้สำหรับพวกเขา ในเรื่องนี้ บรรพบุรุษของเราพบความสบายใจอย่างยิ่ง และท่าน ลูกของข้า ‘ผู้ทำอาหารเก่ง’ จงดูแลพี่น้อง โดยเตรียมอาหารให้พวกเขาเพื่อเป็นความสบายใจ เพื่อท่านจะได้ส่องแสงในอาณาจักรสวรรค์ดั่งดวงอาทิตย์ ส่วนท่าน ‘ผู้ปลูกผักและดูแลสวนผลไม้’ จงทำงานอย่างหนักและพยายามทำให้พี่น้องพอใจด้วยการจัดหาผักทุกชนิดให้พวกเขา เพราะเมื่อท่านทำให้พวกเขาพอใจ ท่านก็ทำให้พระเจ้าพอใจ และท่านจะได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะได้เพลิดเพลินกับความสงบสุขนิรันดร์ ท่านที่ ‘ทำงานในห้องเก็บของ’ ด้วยความขยันขันแข็งและใจดี จงทุ่มเทพลังงานของท่านให้กับงานของท่าน แม้ถึงขั้นต้องเสียเลือด และปฏิบัติต่อหัวหน้าห้องเก็บของอย่างดี เพราะท่านต้องพึ่งพาเขา ท่านที่ดูแลงาน ‘โรงม้า’

1668

□□□

□□□

□□□

□□□

18. :

;

–

:

—

?

?

–

–

!

:

!

19. : ‘.’

:

‘*!*

?’ (

12:20).

□□□

22.

‘ ; ’ (7:7)

—

—

—

16. 1) – 2) ; ; – 3) : [1, 18]

23. –

:

–

24. ;

□□□

□□□

□□□

□□□

าน , ถ่อมตน , ควบคุมความอยากของตัวเอง ,
ชื่นชอบที่จะเป็นคนสุดท้าย ,
รักความเรียบง่ายในทุกสิ่งและความยากจน ,
และหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ,
และรับทุกสิ่งด้วยความยินดีและความอดทน ;
พวกเขายินดีปฏิบัติตามคำสั่งของบรรพบุรุษ ;
พวกเขามีความเชื่อที่ลุกโชน ; พวกเขารักความเงียบ ;
พวกเขารับภาระความอ่อนแอของผู้อ่อนแอ
พร้อมที่จะหลั่งเลือดของตนเองเพื่อพวกเขา เหมือนผู้พลีชีพ
และยังมีอะไรอีกที่จะกล่าวได้ ?
ท่านเองก็รู้จักผู้บุกเบิกและผู้นำของท่าน ;
จงเลียนแบบพวกเขา เดินตามรอยเท้าของพวกเขา
และขอให้ท่านได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะร่วมในความรุ่งโรจน์ของพวกเขา

19.
ให้ทุกคนในพวกท่านพัฒนาคุณธรรมของตนเองให้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ *:* ผู้เชื่อฟังให้เชื่อฟังยิ่งขึ้น *;*
ผู้ถ่อมตนให้ถ่อมตนยิ่งขึ้น *;* ผู้ขยันให้ขยันยิ่งขึ้น

19. 1)
ให้ทุกคนในพวกท่านพัฒนาคุณธรรมของตนเองให้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ : ผู้เชื่อฟังให้เชื่อฟังมากขึ้น ;
ผู้ถ่อมตนให้ถ่อมตนมากขึ้น ;
ผู้ขยันหมั่นเพียรให้ขยันหมั่นเพียรมากขึ้น – 2)
ไม่ว่าหน้าที่การเชื่อฟังใดที่ท่านได้รับมอบหมาย
จงปฏิบัติด้วยความขยันหมั่นเพียร – 3) หากท่านปฏิบัติเช่นนี้
พระเจ้าจะทรงปลอบประโลมท่านทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า [1, 21]

31. จงดำเนินต่อไปอย่างที่ท่านได้เริ่มต้นไว้
และไม่เพียงแต่ไม่หยุดทำสิ่งดี
แต่ยังต้องปฏิบัติให้มากขึ้นเรื่อยๆ ;
จงให้จิตวิญญาณของท่านลุกโชนขึ้นเรื่อยๆ
และรีบเร่งก้าวสู่ความสูงส่งของชีวิตสวรรค์ 'ผู้เชื่อฟัง '—
จงเชื่อฟังมากขึ้นเรื่อยๆ
เพื่อจะได้เก็บเกี่ยวผลแห่งความเชื่อฟัง
โดยไม่เพียงแต่ยอมจำนนต่อผู้มีอำนาจ แต่ยังต่อคนธรรมดาด้วย
โดยไม่บ่นหรือต่อต้าน ไม่ว่าพวกเขาจะสั่งอะไรก็ตาม
'ผู้ถ่อมตน '—จงถ่อมตนมากขึ้นเรื่อยๆ ,
ยอมในทุกเรื่องและเห็นด้วยกับทุกสิ่ง
ด้วยมุมมองที่ถ่อมตัวต่อตนเอง
ด้วยรูปลักษณ์ภายนอกที่เรียบง่าย
เสียงที่นุ่มนวลและพูดน้อย
ไม่เก็บความคิดไว้ในใจว่าตนเองอาจเคยมีชาติกำเนิดสูงศักดิ์
หรือว่าได้สวมชุดนักบวชมานาน
หรือว่าถือตำแหน่งสูงและปฏิบัติหน้าที่มากมาย , –
ข้าพเจ้าจะเพิ่มเติมในข้อนี้ – โดยไม่ยกตาขึ้น
หรือแสดงท่าทางเคร่งขรึม หรือเดินด้วยท่าทางเฉพาะใด ๆ
เพียงเพราะท่านมีความฉลาด มีท่าทางสง่างาม
มีน้ำเสียงที่ไพเราะ สามารถทำสิ่งใดก็ได้
หรือมีคุณสมบัติอื่น ๆ ที่น่าสรรเสริญ 'ขยัน '
และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
ทำงานเหมือนทำเพื่อพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อมนุษย์
เขาพิสูจน์ตัวเองมากขึ้นเรื่อยๆ
ว่าเป็นผู้ทำงานที่ไม่มีความละอาย

1681

□□□

ความกระตือรือร้น และความมุ่งมั่นของพวกเจ้าต่อทุกสิ่งที่จำเป็นสำหรับการได้รับความรอด ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีในผู้ที่แสดงความอ่อนน้อม ผู้ที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ผู้ที่แสดงความถ่อมตนและเคารพ ผู้ที่ต้านทานและเอาชนะเล่ห์กลของศัตรู ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยไม่บ่น ผู้ที่แสดงความสงบและจิตวิญญาณที่นิ่งสงบ ผู้ที่แสดงลักษณะนิสัยที่เรียบง่าย , ในบางคน มีความเชื่อในความถ่อมตัวของข้าพเจ้ามากกว่าในศักดิ์ศรีของข้าพเจ้า ; ในบางคน มีความไม่ยึดติดและนิสัยที่ไม่รักสันติ — แต่ในพวกท่านทุกคน มีความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณและความสมบูรณ์แบบ รวมถึงความเป็นหนึ่งเดียวด้วยความรักในร่างกายเดียว ซึ่งเกิดจากการนำทางของพระเจ้าจากเบื้องบน และจากการอธิษฐานของพระบิดาของข้าพเจ้าและของพวกท่าน ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีและประหลาดใจในสิ่งนี้ เพราะนี่เป็นเหตุที่น่าอัศจรรย์อย่างแท้จริง

2. ข้าพเจ้าเกรงว่า เนื่องจากความไม่ระมัดระวังของข้าพเจ้าและความโศกเศร้าอย่างลึกซึ้งต่อบาปของพระองค์ พระเจ้าอาจไม่ทรงรับพระหัตถ์ขวาแห่งการทรงนำของพระองค์ที่ทรงยื่นออกมาเหนือเรา – และอาจมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้ามาในหมู่พวกเรา ซึ่งไม่เพียงแต่ไม่สมควรที่จะกล่าวถึง แต่แม้กระทั่งคิดถึงก็ไม่ได้ – นั่นคือความเกียจคร้านและความทุกข์ของจิตวิญญาณใด ๆ หรือแม้กระทั่งการล้มลง ไม่ว่าจะซ่อนเร้นหรือปรากฏชัด ดังนั้น จงระมัดระวังตัวให้ดี อย่าหลงทางจากเส้นทางที่ท่านได้กำหนดไว้ แต่จงยืนหยัดอยู่ในนั้น และถูกเปลี่ยนแปลงจากความรุ่งโรจน์สู่ความรุ่งโรจน์ และจากความบริสุทธิ์สู่ความบริสุทธิ์ จงมั่นคง และอย่าเบี่ยงเบนจากวงกลมแห่งการกระทำที่ท่านได้สัญญาไว้ต่อหน้าพระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์ และต่อหน้าความถ่อมตนของข้าพเจ้า ; แต่จงเพิ่มการงานลงบนการงาน จงระวังอย่าให้ความคิดถึงชีวิตที่ยาวนานทำให้ท่านสั่นคลอน และอย่าให้มันทำให้ความมั่นคงในความตั้งใจของท่านที่จะใช้ชีวิตด้วยความยับยั้งชั่งใจและวินัยตนเองอ่อนแอลง ความคิดนี้เป็นเท็จ : เพราะชีวิตของเราคืออะไร ? เป็นเพียงความฝันและเงาเท่านั้น ความคิดนี้เป็นเท็จ แต่กลับหลอกลวง : เพราะแทนที่จะเพิ่มความถ่อมตัวลงบนความถ่อมตัว และความเชื่อฟังลงบนความเชื่อฟัง มันกลับชักจูงให้ให้ตนเองผ่อนปรนทีละข้อ ซึ่งมักนำไปสู่การพังทลายอย่างสิ้นเชิงของชีวิตที่พอพระทัยพระเจ้า

3. จงระมัดระวังอย่าให้สิ่งที่ดูเหมือนความสมบูรณ์แบบในสายตาคุณ กลายเป็นหนามแห่งบาป , – ไม่ว่าจะเป็นความสามารถของคุณในการเรียนรู้ทุกสิ่งได้อย่างรวดเร็ว ความรู้ของคุณ ระดับประสบการณ์บางประการในชีวิตทางจิตวิญญาณ

1683

□□□

22. *;*

22. 1) ; – 2) – ; – 3) ; [1, 24]

4. ; : ‘ ’ (11:36) :
‘ ? ? ’ (1 4:7). – , —

5.

เองจากกิเลสตัณหา และเมื่อก้าวข้ามมันไปได้ ก็จะได้ครองราชย์อย่างสูงส่งเหนือสิ่งทั้งปวงในโลกนี้ และเสมือนได้ครองราชย์ร่วมกับพระเจ้า อย่าลืมสิ่งนี้ และอย่าหลับใหล หลังจากที่ท่านได้นำวิถีชีวิตที่ได้รับการมอบหมายให้และที่ท่านได้เดินมาอย่างดีงามนี้มาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว ; แต่จง ‘เข้าประตูของพระองค์ด้วยคำขอบคุณ และเข้าลานของพระองค์ด้วยคำสรรเสริญ’ (สดุดี 99:4) มากยิ่งขึ้น ; จงได้รับประโยชน์จากผลแห่งความเชื่อฟังของท่าน และในผลเหล่านั้น จงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความสำนึกผิด ซึ่งทำให้ใจอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านชื่นบาน ; อย่าหยุดการกระทำอันศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ของท่าน ; จงรักษาปากของท่านให้เงียบ ; อย่าทำร้ายจิตสำนึกของพี่น้องท่านด้วยการแสร้งทำเป็นถือศีลอดอาหารอย่างเท็จและบังคับตนเอง ; อย่าทำหน้าตาเคร่งขรึม ; อย่าพูดยืดยาวหรือกล่าวถ้อยคำที่ว่างเปล่า ; อย่าวางความสงบสุขของตนเองไว้เหนือประโยชน์ของเพื่อนบ้าน ; จงมีจิตใจเดียวกัน หัวใจเดียวกัน และความตั้งใจเดียวกันในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยให้พระองค์เป็นหัวหน้าของท่าน

6. ‘จงเข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้าและในฤทธิ์เดชของพระองค์’ (เอเฟซัส 6:10), และจงอดทนด้วยความกล้าหาญต่อทุกสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ น่าเศร้า และหนักอึ้ง โดยเก็บความลึกลับแห่งความตายของเราไว้เบื้องหน้าจิตใจของท่าน และมองว่าทั้งชีวิตของเราเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ และตามคำสอนของนักบุญเกรกอรี นักเทววิทยา ชีวิตทั้งชีวิตนั้นเป็นเพียงวันเดียวเท่านั้น สำหรับผู้ที่ทุ่มเทอย่างจริงจังในภารกิจหลักแห่งความรอด แต่ในวันนี้ ในช่วงเวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วเหมือนความฝันนี้ เราอาจบรรลุถึงราชอาณาจักรสวรรค์ อาณาจักรแห่งความสุขและความยินดีที่ไม่มีที่สิ้นสุด

23. ต่อต้านศัตรูที่ปลุกเร้าความปรารถนา

23. 1) ต่อต้านศัตรูที่ปลุกเร้าความปรารถนา – 2) ให้ผู้อาวุโสช่วยเหลือผู้เยาว์ – 3) บ่อยครั้งที่เกิดขึ้น … เมื่อความปรารถนาเกิดขึ้น แต่จงต่อต้านมันด้วยการอธิษฐาน และทุกสิ่งจะสงบลง – 4) ดังนั้น อย่าท้อใจ : พระเจ้าอยู่ใกล้ [1, 25]

7. จงต่อสู้เถิด ลูกๆ ที่รักของข้า จงต่อสู้เถิด ท่านทั้งหลายผู้เป็นเจ้านายและผู้นำของข้า ต่อสู้กับเล่ห์เหลี่ยมของมาร ต่อสู้กับการโจมตีประจำวันของเขาที่มุ่งมาที่ท่าน ต่อสู้กับไฟแห่งความใคร่ ต่อสู้กับความมืดมิดแห่งความสิ้นหวัง ต่อสู้กับการเร่ร่อนที่นำไปสู่หายนะจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ต่อสู้กับงูแห่งความอิจฉา ต่อสู้กับแนวโน้มที่ไร้การควบคุมในการพูดไม่ถูกเวลาและการเยาะเย้ย ต่อสู้กับทุกความปรารถนาที่ต่อต้านและต่อสู้กับท่าน

8. ผู้เป็นอันดับแรกในหมู่ผู้สุดท้าย ผู้เป็นแรงกล้าในหมู่ผู้อ่อนแอ

1686

□□□

(พระวจนะของพระเจ้า) ที่ไหลออกมาจากพระโอษฐ์อันศักดิ์สิทธิ์ดั่งแม่น้ำ เพื่อดับไฟนั้น และดั่งสามหนุ่มในเตาไฟร้อนระอุ เพื่ออยู่รอดโดยไม่ถูกไฟนี้ทำร้ายหรือแตะต้อง ในเรื่องนี้ เราต้องรักษาประสาทสัมผัสของตนเอง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับประสาทการมองเห็น ซึ่งเมื่อใช้อย่างไม่ระมัดระวัง ศัตรูของเรามักใช้ช่องทางนี้เพื่อโยนไฟแห่งความปรารถนาเข้าสู่จิตวิญญาณ เรายังต้องป้องกันตัวเองจากความล่อลวงอื่นๆ ที่เกิดจากเนื้อหนัง ซึ่งการขาดความพอประมาณในการกิน ดื่มนอน และทุกรูปแบบของการพักผ่อนทางกายภาพ จะเปิดทางให้มันเกิดขึ้นได้ เพราะเช่นเดียวกับการถือศีลอดอย่างครบถ้วนที่ก่อให้เกิดพลังในการยึดมั่นในคุณธรรม ความประมาทในเรื่องนี้ก็จะก่อให้เกิดทุกรูปแบบของการกดขี่จากบาป ดังนั้น จงระมัดระวังอย่าได้กลับสู่พันธนาการนี้อีก หลังจากที่ท่านได้หลุดพ้นจากมันแล้วด้วยการเข้าสู่การเรียกในปัจจุบันด้วยคำปฏิญาณที่เหมาะสม และอย่าได้นำความทุกข์ทรมานสองเท่ามาสู่หัวของท่านเอง – เพราะการล้มเหลวหลังการรับบัพติศมาและหลังการรับเชมา

25. สำหรับผู้ที่เอาชนะความปรารถนา – จะได้รับมงกุฎ *;* สำหรับผู้ที่ยอมแพ้ต่อความปรารถนา – จะได้รับความทุกข์ทรมาน *;* หากท่านอยู่ในกลุ่มแรก ก็ดีแล้ว *;* หากอยู่ในกลุ่มหลัง จงรีบแก้ไขทางเดินของท่าน

25. 1) สำหรับผู้ที่เอาชนะความปรารถนา – จะได้รับมงกุฎ ; สำหรับผู้ที่พ่ายแพ้ต่อความปรารถนา – จะเผชิญกับความทุกข์ทรมาน ; หากท่านอยู่ในกลุ่มแรก ก็ดีแล้ว ; หากอยู่ในกลุ่มหลัง จงรีบแก้ไขความผิด 2) จงพยายามรักษาพระบัญญัติ ; อย่าให้ใครเป็นคนเกียจคร้าน , สองใจ หรือคิดว่าตนเองถูกต้องเสมอ – 3) ให้ทุกคนมีส่วนร่วมด้วยการเชื่อฟัง ; พระเจ้าจะทรงรับไว้ แม้จะเล็กน้อยเพียงใด – 4) อย่าให้อุปสรรคทำให้ท้อใจ ; จงก้าวต่อไป และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 5) ความยากลำบากทั้งภายนอกและภายในนั้นเป็นเพียงชั่วคราว ; จงอดทน และความบรรเทาจะมา – 6) มีใครเคยได้รับมงกุฎโดยไม่ผ่านความยากลำบาก ? – แต่ความตายอยู่ใกล้แล้ว และความยากลำบากจะสิ้นสุดลง ; ท่านจะได้เข้าร่วมกับกลุ่มของผู้ศักดิ์สิทธิ์ [1, 28]

11. ดูเถิด สนามแข่งขัน ! ดูเถิด การต่อสู้ ! – ผู้ที่ต่อสู้อย่างกล้าหาญ วิ่งได้ดี และรักษาจิตใจให้ห่างไกลจากทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความใคร่และความหลงใหล จะบรรลุชัยชนะที่แท้จริง ได้รับมงกุฎแห่งเกียรติยศอมตะ ได้รับการประกาศว่าเป็นบุตรของพระเจ้า และกลายเป็นผู้สืบทอดพรนิรันดร์ แม้ในขณะที่ยังอยู่ที่นี่ แต่ผู้ใดที่ถูกความสุขของบาปพาไป และทิ้งตัวลงในกับดักของมาร จะประสบความพ่ายแพ้ที่แท้จริง ถูกปกคลุมด้วยความอับอายเพราะบาปของตน กลายเป็นลูกของมาร และเป็นผู้รับมรดกแห่งไฟเกเฮนนาและความทรมานนิรันดร์อื่น ๆ อีกมากมาย จงพิจารณาตนเอง ทดสอบความเชื่อ และแยกแยะว่าสถานะและเส้นทางของคุณคืออะไรและอยู่ที่ใด และหากท่านอยู่บนทางที่ถูกต้อง

1688

□□□

□□□

□□□

แทนของสมบัติ – ความมั่งคั่งแห่งคุณธรรม ; แทนตำแหน่งสูง – อาณาจักรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่และไม่มีที่สิ้นสุด ; แทนความสุขจากการผิดศีลธรรม – ความไม่ยึดติดที่หวานชื่นและไม่มีวันอิ่ม ; แทนความพึงพอใจทางโลกทั้งหมด – พรที่ลึกซึ้งและไม่สามารถบรรยายได้ . เมื่อรู้สิ่งนี้แล้ว จงเกรงกลัวพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เพียงพระองค์เดียว จงเสริมสร้างตนเองทางจิตวิญญาณ จงสวมใส่อาวุธและอุปกรณ์ครบถ้วนแห่งพระบัญญัติ จงถือดาบทางจิตวิญญาณ ซึ่งคือพระวจนะของพระเจ้า และจงโค่นล้มผู้ปกครองแห่งความมืดในยุคนี้และวิญญาณแห่งความชั่วร้าย เพื่อท่านจะได้ร้องขึ้นพร้อมกับเปาโลผู้ศักดิ์สิทธิ์ว่า : ‘ข้าพเจ้าได้ต่อสู้การต่อสู้ที่ดีแล้ว ข้าพเจ้าได้วิ่งจนจบการแข่งขันแล้ว ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว : จากนี้ไป มีมงกุฎแห่งความชอบธรรมเตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้า ซึ่งพระเจ้า ผู้พิพากษาผู้ชอบธรรม จะประทานให้แก่เราในวันนั้น’ (2 ทิโมธี 4:7).

19. ‘พวกเขาขึ้นสู่สวรรค์และลงสู่ความลึก,’ นักบุญเดวิดร้องขึ้น เมื่อตีความในเชิงจิตวิญญาณ เราได้เรียนรู้บทเรียนดังต่อไปนี้ : ผู้ใดที่ค่อยๆ ปรับปรุงสิ่งที่ควรทำให้ถูกต้องตามวิธีที่เหมาะสม ก็จะขึ้นสู่ระดับสูงสุดแห่งคุณธรรม ; แต่ผู้ใดที่ยอมแพ้ต่อความประมาท ก็จะตกลงสู่เหวลึกแห่งความพินาศ บัดนี้ ขอให้เราพิจารณาว่าสิ่งใดที่ยกเราขึ้น และสิ่งใดที่ดึงเราลง สิ่งต่อไปนี้คือสิ่งที่ยกเราขึ้น : ความเชื่อฟังตามแบบพระคริสต์ ; ความถ่อมใจที่รวมเป็นหนึ่งกับพระเจ้า ; การปล่อยวางจากความยกย่องตนเอง จากความโอ้อวดทุกประการ จากความรักในความเป็นผู้นำ จากความปรารถนาที่จะอวดตัว จากความเจ้าเล่ห์ จากความยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นล้มเหลว จากความทะเยอทะยาน จากความเยาะเย้ยและดูถูก จากความโอ้อวดและความภูมิใจในสิ่งใดก็ตามจากชีวิตในอดีต (เช่นเมื่อใครนั้นกล่าวว่า : ‘ฉันเคยเป็นอย่างนี้อย่างนั้น ฉันเคยมีสิ่งนี้สิ่งนั้น ฉันเคยทำสิ่งนี้สิ่งนั้น’ – โอ้ ช่างน่าอับอายยิ่งนัก ! สิ่งที่ควรถูกซ่อนไว้ เขากลับใช้มาอวดอ้าง โดยลืมไปว่าตนเองมีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ดั่งพระเจ้า) ฉันจะเพิ่มเติมอีกว่า : ความสงบใจ ความเป็นมิตรกับพี่น้องในความเชื่อ ความพร้อมที่จะขอโทษ การก้มศีรษะและคอ การลดสายตาและเปลือกตาลงสู่พื้น ท่าทางมือและเท้าที่ถ่อมตัว ไม่ใส่ใจว่าตัวเองแต่งตัวอย่างไร หรือแต่งตัวแบบไหน และที่สำคัญที่สุด – การสารภาพอย่างตรงไปตรงมาทุกการเคลื่อนไหวของจิตวิญญาณ – และเพื่อไม่ให้เรื่องนี้ยืดเยื้อต่อไป – ทุกความรู้สึกที่ดี นิสัย และพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เทียบเท่ากับสิ่งที่กล่าวมาแล้ว – แต่สิ่งต่อไปนี้จะนำไปสู่การตกต่ำ : ความเกรงกลัวพระเจ้า ; ที่ใดไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า ที่นั่นย่อมมีความเศร้าโศก ความโกรธ และการใส่ร้ายทุกชนิด (เอเฟซัส 4:31), ตามที่อัครทูตกล่าวไว้ และผลที่ตามมา : การคิดอย่างหยิ่งยโส ,

1692

□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

[1, 33]

25.

26.

27.

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

32. □□□□

7.

8.

33.

33. 1)

2)

3)

[1, 37]

□□□

□□□

□□□

□ □□□□

□□□

14.

15.

‘ ’ (35:10)

‘ ’

‘ ’ (10:19).

รถลาก คราด ขวาน ชาม และจาน หรือสิ่งอื่นใด — เพราะสิ่งนี้จะก่อให้เกิดความล่าช้า และเวลาที่ควรใช้เพื่อการแสวงหาทางจิตวิญญาณจะถูกใช้ไปอย่างเปล่าประโยชน์กับเรื่องเล็กน้อย จงอธิษฐานอยู่เสมอ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเบื้องบนให้มาช่วยท่านต่อสู้กับศัตรูทั้งที่มองไม่เห็นและที่มองเห็นได้ ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

37. ด้วยความเชื่อและความรักต่อข้าพเจ้า จงขยันหมั่นเพียร ; ผู้ที่รับผิดชอบงาน จงบริหารจัดการอย่างชาญฉลาด และผู้ที่อยู่ใต้การดูแลของท่าน จงปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์

37. 1) จงขยันหมั่นเพียรในความเชื่อและความรักต่อข้าพเจ้า ; ผู้ที่รับผิดชอบงาน จงบริหารจัดการอย่างชาญฉลาด และผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแลของท่าน จงปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์ – 2) หลีกเลี่ยงการเยาะเย้ยและการกล่าวโทษซึ่งกันและกัน ; จงมีเมตตาและให้เกียรติซึ่งกันและกัน และจงหลีกหนีจากทุกสิ่งที่น่ารังเกียจและล่อลวง [1, 41]

16. ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า ความเชื่อของท่านทั้งหลายจะไม่ลดน้อยลง และความรักทางจิตวิญญาณที่ท่านมีต่อข้าพเจ้า ผู้เป็นคนถ่อมตน จะไม่เย็นชาลง แต่ขอให้เราทุกคนมั่นคงอยู่ในความเข้าใจเดียวกัน (1 โครินธ์ 1:10) และในความกระตือรือร้นเดียวกันในการรักษาพระบัญญัติของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านทั้งหลายต้องทนทุกข์ทรมาน อดทนต่อความยากลำบาก รับภาระงานหนัก และหลั่งเหงื่อ แต่ขออย่าได้เหน็ดเหนื่อยเลย ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทั้งหลาย เพื่อเห็นแก่ความรักของพระเจ้า และจงอดทนต่อไปในการทำความดี เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับมงกุฎแห่งความชื่นชมยินดีในสวรรค์ ข้าพเจ้าเองก็ปรารถนาจะทำงานร่วมกับท่าน หากไม่ใช่เพราะโรคที่ขาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเองก็ปรารถนาจะออกไปทำงานกับท่านและควบคุมร่างกายของข้าพเจ้าผ่านการทำงาน เพราะการทำงานร่วมกับพี่น้องด้วยความสามารถสูงสุดเป็นพรอันประเสริฐ และการมีส่วนร่วมในงานภาคสนามของพวกเขานั้นเป็นสิ่งที่ควรสรรเสริญ ผ่านงานเช่นนี้ ท่านจะชำระร่างกายให้บริสุทธิ์ และทำให้จิตวิญญาณของท่านปราศจากกิเลสอย่างที่สุด ในฐานะผู้ทำงานที่แท้จริงของพระเจ้า ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง – นั่นคือ หากผู้บังคับบัญชาและผู้บริหารออกคำสั่งด้วยความยำเกรงพระเจ้าและความเมตตาต่อพี่น้อง ส่วนผู้ใต้บังคับบัญชาก็ต้องรักษาความนอบน้อมและเชื่อฟังต่อผู้บังคับบัญชา – ดังนั้น ผู้บริหารทั้งหลาย จงระมัดระวัง : อย่าให้ภาระงานทับซ้อนกัน และอย่าปกครองโดยปราศจากความเมตตาหรือด้วยความประมาท แต่จงปกครองด้วยความยุติธรรม ความเมตตา ความรักพี่น้อง และความรอบคอบ ; เพราะพี่น้องทุกคนไม่ได้มีนิสัย อายุ

1711

□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

แท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า วิถีชีวิตของเรานั้นยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่ง ; และท่าน เมื่อได้ดำเนินชีวิตอย่างดีแล้ว จะได้รับการยกย่องร่วมกับอับราฮัม จะร่วมยินดีกับผู้พลีชีพ และจะอยู่ร่วมกับผู้ชอบธรรม

19. ดังนั้น จงวิ่งให้ดี โดยไม่หยุดพัก และอย่าให้สายตาอิจฉาของมารนำท่านหลงทาง จงเจิมเท้าของท่านด้วยน้ำมันแห่งความอดทน เพื่อว่า เมื่อได้รับการอบอุ่นจากความปรารถนาของจิตวิญญาณ ท่านจะพอใจที่จะเดินทางให้ถึงจุดหมาย จงสวมใส่เสื้อผ้าแห่งความชอบธรรมและความสุข ; จงดื่มน้ำแห่งความบริสุทธิ์และความบริสุทธิ์ ; และอย่ากล่าวว่า ‘ อีกนานเท่าไร ?’ เพราะนี่คือคำพูดของผู้เกียจคร้าน เราไม่ได้มีชีวิตอยู่ถึงพันปี : ความตายอยู่ตรงนี้ทั้งวันนี้และวันพรุ่งนี้ เมื่อระลึกถึงสิ่งนี้ทุกวันในใจ เราจึงทำความดี และดำเนินชีวิตตามกฎหมายของบรรพบุรุษของเรา บรรพบุรุษของเราได้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ในช่วงไม่กี่วันของชีวิตนี้ ดังนั้น ขอให้ในตัวท่านทั้งหลาย ผ่านคำอธิษฐานอันศักดิ์สิทธิ์ของบิดาข้าพเจ้า มีเมตตา สันติภาพ ความรัก ไม่มีความอิจฉา ไม่มีความริษยา ความพอประมาณ ความเชื่อฟังที่ดี คำพูดที่อ่อนโยน ความร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และความถ่อมตน จงใช้ชีวิตเช่นนี้ และจงกระทำเช่นนี้ !

39. จงระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้ถูกชักจูงไปสู่สิ่งชั่วร้าย จงมุ่งมั่นทำสิ่งที่ดี โดยระลึกถึงวันพิพากษา และยิ่งไปกว่านั้น คือการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวและคำตัดสินของมัน

39. จงระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้ถูกชักจูงไปสู่ความชั่วร้ายใดๆ ; จงมุ่งมั่นทำสิ่งที่ดี โดยระลึกถึงวันพิพากษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิพากษาที่น่าสะพรึงกลัวและคำตัดสินของมัน [1, 43] จงรักษาความรักระหว่างกันไว้ในสายสัมพันธ์แห่งสันติภาพ , และให้พระเจ้าเป็นมือขวาของท่าน เพื่อไม่ให้ท่านถูกชักจูงไปสู่ความใคร่ ความโกรธ ความอิจฉา การเยาะเย้ย การพูดไร้สาระ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้ท่านตกอยู่ในกับดักแห่งพันธนาการนรก ไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงใด เพื่อรักษาท่านไว้ในอำนาจของนรก จงระลึกถึงคำพูดของนักบุญโดโรเทอุส ?! ท่านกล่าวว่า แม้แต่นกอินทรีที่อิสระอย่างสมบูรณ์ แต่หากมีกรงเล็บเพียงข้างเดียวติดอยู่ในกับดัก มันก็ยังคงถูกจับอยู่ และนักล่าสามารถจับมันหรือยิงมันลงได้อย่างง่ายดาย ดังนั้น จงระมัดระวังและฝึกฝนตนเองให้ดี เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของผู้ที่ฝึกฝนตนเอง – เราจะเผชิญกับความกลัวและความสั่นสะท้านเพียงใดเมื่อถึงวันสุดท้ายของชีวิต หากเราดำเนินชีวิตอย่างประมาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอันน่าสะพรึงกลัวนั้น

1714

□□□

□□□

□□□; □□□□

ี่ยวข้องกับมัน – 5) ขอให้เราลุกขึ้นและอุทิศตนเพื่อทำงานที่พระเจ้าทรงพอพระทัย [1, 46]

8. พระเจ้า ผู้ทรงปกครองทุกสิ่งด้วยพระปัญญาของพระองค์ และผู้ทรงจัดระเบียบฤดูกาลและปีอย่างยอดเยี่ยมและชาญฉลาด ได้ทรงกำหนดให้เราตลอดทั้งปี มีวันถือศีลอดบางวันที่เป็นประโยชน์ต่อการช่วยให้รอดและเป็นประโยชน์ต่อจิตวิญญาณ เพื่อที่เราจะได้อุทิศวันเหล่านั้นแด่พระองค์โดยเฉพาะ และชำระตนเองให้บริสุทธิ์จากมลทินแห่งบาปที่ตกมาสู่เรา และขอบอบคุณพระองค์ที่ได้กำหนดวันเหล่านั้นไว้ และประทานชีวิตให้เราได้ถึงวันเหล่านั้น เราควรใช้ชีวิตอย่างบริสุทธิ์และไร้ที่ติเสมอ และปฏิบัติตามพระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้า ; สิ่งนี้เป็นหน้าที่สำคัญยิ่งของเราในขณะนี้ บัดนี้เป็นเวลาแห่งการชำระล้าง จงชำระล้างตนเองเถิด บัดนี้เป็นเวลาแห่งการถือศีลอด จงถือศีลอดเถิด – และไม่เพียงแต่ในการกินและดื่มเท่านั้น เพราะสิ่งนั้นยังไม่เพียงพอ แต่จงถือศีลอดจากความใคร่ในใจ จากความคิดที่น่าอับอาย จากความอิจฉาต่อชื่อเสียงอันดีของพี่น้อง จากความโกรธและความไม่พอใจต่อเพื่อนบ้าน จากลิ้นที่ไร้การควบคุม ไม่ปล่อยให้มันพูดไปอย่างไร้ทิศทาง แต่ต้องตั้งขอบเขต เวลา และขอบเขตให้มันพูดแต่สิ่งที่เหมาะสม จากสายตาที่เต็มไปด้วยความใคร่ จากการฟังคำพูดที่ไม่เมตตาและไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ใช่แล้ว ลูกๆ ของข้าพเจ้า ใช่แล้ว – ข้าพเจ้าวิงวอนท่าน จงปรับตัวเองให้สอดคล้องดั่งออร์แกนและพิณอันไพเราะแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงระวังมือของท่านจากการเคลื่อนไหวที่โง่เขลาและการสัมผัสที่เต็มไปด้วยราคะ เพื่อไม่ให้ท่านกลายเป็นคนเสเพล และจงอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

9. อย่าให้ช่วงเทศกาลมหาพรตอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนี้เป็นภาระหนักเกินไปต่อร่างกาย แต่อย่าท้อใจเพราะเหตุนี้ ; จงอดทนสักหน่อย และเมื่อท่านคุ้นเคยกับมันแล้ว ท่านจะหยุดรู้สึกถึงภาระนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากสัปดาห์แรกผ่านพ้นไป ; สำหรับเรา ขนมปังและน้ำ พร้อมด้วยสิ่งอื่น ๆ ที่พอจะค้ำจุนชีวิต ก็เพียงพอแล้ว บรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของเรา ดังที่ท่านทั้งหลายทราบดี ได้ใช้ชีวิตเกือบทั้งหมดโดยไม่รับประทานอาหาร : บางท่านตลอดช่วงเทศกาลมหาพรต บางท่านอดอาหารหนึ่งสัปดาห์ บางท่านสามวัน และบางท่านรับประทานอาหารเล็กน้อยทุกวัน ส่วนเราได้รับประทานอาหารทุกวัน และอาหารก็หลากหลาย แต่ ‘ด้วยความถ่อมตนของเรา ขอให้พระเจ้าทรงระลึกถึงเรา ’ (สดุดี 135:23), และขอให้พระองค์ทรงรับเครื่องบูชาเล็กน้อยนี้ของเราในฐานะผลงานของนักบุญอันโทนีผู้ยิ่งใหญ่ เพราะเราอาศัยอยู่ในชุมชนและเดินตามทางแห่งกษัตริย์ ซึ่งบรรพชนของเราทรงเลือกไว้เหนือสิ่งอื่นใด

1718

10. ‘’(2 4:5) ‘’ ‘’ (2:6) —— ?
? – ? – ; ?
11. ! ? ?
?! – ! –
12. ; –

หากเราใช้ชีวิตเช่นนี้
เราจะได้รับพระความรอดอย่างไม่ต้องสงสัย และในสวรรค์
เราจะได้รับการนับรวมอยู่ในหมู่ผู้ศักดิ์สิทธิ์
เพื่อร่วมชื่นชมยินดีกับผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงที่ได้ทำให้
พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยมาตั้งแต่โบราณกาล

43. ผู้ที่ทำงานในชุมชนนั้นเป็นผู้มีบุญ *:* จงชื่นชมยินดี *!*

43. 1) ผู้ที่ทำงานหนักเพื่อชีวิตชุมชนนั้นเป็นผู้มีบุญ :
จงชื่นชมยินดี ! – 2) เราอาศัยอยู่ในสภาพที่คับแคบ ;
แต่นักพรตในอดีตก็ใช้ชีวิตเช่นนี้
และนักพรตในปัจจุบันก็ทำเช่นเดียวกัน : ดังนั้น อย่าท้อใจ – 3)
ปฏิบัติตามพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ให้ความสนใจต่อการอ่านพระคัมภีร์
ทำงานเพื่อความรอดด้วยความเกรงกลัว ;
หลีกเลี่ยงการสนทนากับผู้หญิง [1, 47]

13. พระเจ้าผู้ทรงพระเมตตาต่อมนุษยชาติอย่างล้นเหลือ
ทรงเรียกเราด้วยคำเรียกอันศักดิ์สิทธิ์
ตามพระประสงค์ที่ทรงรู้ล่วงหน้า
ให้เข้าสู่ชีวิตนักบวชอันศักดิ์สิทธิ์นี้
เพื่อที่เราจะได้อุทิศตนอย่างเต็มที่แด่พระองค์
และทุ่มเทตนเองอย่างสมบูรณ์ในการรับใช้พระองค์อย่างใกล้ชิด
และจริงใจที่สุด
รวมถึงการสรรเสริญอันศักดิ์สิทธิ์ที่เลียนแบบเหล่าทูตสวรรค
◌์, – และผู้ได้จัดเตรียมใจเราให้ละทิ้งพ่อแม่ ญาติพี่น้อง
บ้านเกิด และทุกสิ่งทุกอย่างเช่นนั้น
เพื่อรับภาระอันดีและนำความรอดของพระองค์มาไว้บนบ่า –
และผู้ได้เห็นว่าเราสมควร ในความถ่อมตนของเรา
ที่จะร่วมชีวิตชุมชนและมิตรภาพกับท่านทั้งหลาย
ไม่ใช่เพื่อที่จะนำทางและดูแลท่านทั้งหลาย
ซึ่งข้าพเจ้าไม่กล้าแม้แต่จะคิดถึง
แม้มันจะเกิดขึ้นแล้วก็ตาม
จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอไป ลูกๆ
ที่รักทั้งหลาย ; จงชื่นชมยินดีเถิด
ประชาชนแห่งสวรรค์และผู้พลัดถิ่นบนโลก
ผู้อาศัยในเยรูซาเล็มสวรรค์และผู้ที่พำนักชั่วคราวที่นี่
ผู้สืบทอดอาณาจักรสวรรค์และผู้ที่ถูกพรากจากโลกนี้พรากไป
จงชื่นชมยินดีเถิด
ผู้ที่เดินทางอย่างรวดเร็วบนเส้นทางแห่งการพลัดถิ่นและความ
ยากลำบากของการเร่ร่อนเพื่อรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า
จงชื่นชมยินดีเถิด
ผู้ที่อยู่ในสายตาของโลกเป็นผู้ที่ต่ำต้อยที่สุด
แต่กลับเป็นผู้ครอบครองสมบัติอันล้ำค่ายิ่งกว่าปัญญา
จงชื่นชมยินดีเถิด ชุมชนที่ดีและรวมตัวกันในพระเจ้า
ผู้เป็นหนึ่งเดียวกันในจิตใจและหัวใจ
สภาที่รักพระบิดาและรักพี่น้อง
เป็นกองทูตสวรรค์ชุดที่สองบนโลก
ผู้ฟื้นฟูที่พำนักโบราณของบรรพบุรุษผู้ทรงเกียรติสูงสุดของ
เรา จงชื่นชมยินดีเถิด ผู้รับใช้ของพระเจ้า
ผู้ทำงานทั้งวันทั้งคืนด้วยมือของตนเอง
เพื่อไม่เป็นภาระแก่ผู้ใด
และเพื่อเลี้ยงดูไม่เพียงแต่ตนเอง
แต่ยังรวมถึงพี่น้องที่อ่อนแอที่สุดและผู้ที่ขัดสนในโลกภาย
นอกด้วย จงชื่นชมยินดีเถิด

1720

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□
□□□

ยากลำบากนั้น และกลัวการต่อต้านของชนชาติต่าง ๆ ที่พวกเขาพบเจอ แม้จะมีความช่วยเหลือจากฤทธิ์อำนาจอันไม่มีผู้ใดต้านทานได้ของพระเจ้า พวกเขาก็ถูกส่งไปสู่ความพินาศ – และความทรงจำของพวกเขาได้สูญสิ้นไปท่ามกลางเสียงโห่ร้องอันดังกึกก้อง สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นกับเราในปัจจุบันนี้ด้วย เพราะหากท่านเชื่อฟังเราผู้ไม่คู่ควร และไม่ยืนหยัดมั่นคง แต่กลับนั่งลงข้างหม้อแห่งความสุขทางเนื้อหนัง คิดถึงการเป็นทาสในอียิปต์และการเป็นทาสต่อความปรารถนาของโลกนี้ — ซึ่งท่านได้ถูกปลดปล่อยจากสิ่งเหล่านั้นโดยพระคุณและพระเมตตาของพระเจ้า — แต่จงมีใจกล้ากับเราและลุกขึ้นด้วยความเข้มแข็ง ด้วยใจที่ลุกโชนด้วยความกระตือรือร้น สวมรองเท้าที่พร้อมจะประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติภาพ สวมเกราะแห่งความเชื่อที่ไม่สั่นคลอน และอธิษฐานอยู่เสมอด้วยทุกชนิดของการอธิษฐานในพระวิญญาณ (เอเฟซัส 6, 14–18): แล้วเราจะร่วมกันกับท่านเดินทางทางจิตวิญญาณให้สำเร็จลุล่วง โดยเหยียบย่ำและเอาชนะความปรารถนาที่แปลกปลอมและป่าเถื่อนที่เราพบเจอ และเราจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนในจิตใจผ่านน้ำตา และรับมรดกแผ่นดินที่ชีวิตอมตะเบ่งบาน และจิตใจให้ผลแห่งพรอันไม่มีที่สิ้นสุด

22. ข้าพเจ้ากำลังหว่านคำพูดไม่กี่คำที่ไร้ค่าเหล่านี้ท่ามกลางท่านทั้งหลายในขณะนี้ เช่นเดียวกับทุกครั้ง เพื่อการเสริมสร้างจิตวิญญาณของท่าน แต่ขอให้รับแม้เพียงของถวายอันน้อยนิดนี้ และด้วยกิจการดีของท่าน จงเพิ่มพูนคำพูดอันน้อยนิดนี้ให้ทวีขึ้นสามสิบเท่า หกสิบเท่า และร้อยเท่า ด้วยสิ่งนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน จงรับมือกับความยากลำบากในชีวิตด้วยความสงบใจ และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยใจทั้งหมด จงชื่นชมยินดีและร่วมแบ่งปันความสุขของข้าพเจ้าด้วยเถิดทุกท่าน และขอให้ท่านทั้งหลายเจริญรุ่งเรือง อย่าให้ใครบ่นท้อ ; อย่าให้ใครอิจฉาหน้าที่ของผู้อื่น ; อย่าให้ใครหยิ่งยโสต่อหน้าเพื่อนบ้าน — เพราะพฤติกรรมเช่นนี้เป็นสิ่งที่น่าเกลียดชังต่อพระเจ้าและต่อผู้คน — อย่าให้ใครกระทำการน่าอับอาย ไม่ว่าจะในจิตวิญญาณหรือร่างกาย ; อย่าให้ใครกินอย่างลับๆ ; อย่าให้ใครพูดเท็จ ; อย่าให้ใครตัดสินผู้อื่น ; อย่าให้ใครวิพากษ์วิจารณ์ ; อย่าให้ใครเกียจคร้าน ; อย่าให้ใครหาข้ออ้างเพื่อความผิด ; อย่าให้ใครพูดสองหน้า , เป็นผู้กระซิบกระซาบ , ผู้โอ้อวด , ผู้พูดมาก , ผู้เสแสร้ง , ผู้เกลียดพี่น้อง , ผู้เฉื่อยชา , หรือผู้ดื้อรั้น ; แต่ในทางตรงกันข้าม ให้ทุกคนในพวกท่านมีน้ำใจเมตตาในทางของพระเจ้า และมีคุณธรรม ไม่โอ้อวด (อย่าดึงดูดความสนใจมาที่ตัวเอง) ควบคุมตนเองได้ ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ถ่อมตนต่อพระองค์ เชื่อฟัง เป็นมิตร ไม่ชอบความหยิ่งยโส รักกัน และจริงใจ ; เพื่อว่า เมื่อเราดำเนินชีวิตและประพฤติตนตามทางนี้ เราจึงจะสามารถปฏิบัติภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้สำเร็จ

1727

ลุล่วง และเมื่อได้ทำให้พระเจ้าพอพระทัยแล้ว ก็จะได้รับพระพรที่ทรงสัญญาไว้

46.* เราได้รับการเรียกให้ดำเนินชีวิตที่นอบนุญ *:* แต่เราใช้ชีวิตตามความตั้งใจของเราเอง และตามความคาดหวังของผู้อื่นหรือไม่ *?

46. 1) เราถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตอย่างสูงส่ง : แต่เราใช้ชีวิตตามความตั้งใจของเราเอง และตามความคาดหวังของผู้อื่นหรือไม่ ? – 2) ให้เราตั้งมั่นในความดี และไม่ถูกความปรารถนาครอบงำ ไม่เพียงแต่ในการกระทำ แต่ยังในความฝันของเราด้วย – 3) ทำไมเราจึงละทิ้งโลกนี้ ? เพื่อใช้ชีวิตในความขาดแคลน – ด้วยความหวัง [1, 50]

23. “พระคุณของพระเจ้าได้ปรากฏขึ้นแล้ว ” ตามคำกล่าวของเปาโลผู้ยิ่งใหญ่ “นำความรอดมาสู่ทุกคน เพื่อให้เราเมื่อได้ละทิ้งความปรารถนาทางโลกแล้ว ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราผู้ได้เลือกชีวิตนักบวช “ด้วยชีวิตที่บริสุทธิ์ ” ด้วยความศรัทธาและ “ความชอบธรรม ” ขณะรอคอยความหวังอันศักดิ์สิทธิ์และการปรากฏตัวแห่งพระสิริของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์ (ทิตัส 2, 11–12), ผู้ซึ่งจะประทานราชอาณาจักรสวรรค์ให้แก่บางคน ‘ตามความอดทนของพวกเขาในการทำความดี ’ และให้แก่ผู้อื่น ‘ตามความกระตือรือร้น ’ และความปรารถนาของเนื้อหนัง ซึ่งได้ละทิ้งความตั้งใจและกิจการที่ดี – ‘ความพิโรธ ’ และความทรมานไม่สิ้นสุดในไฟนิรันดร์ (โรม 2:7–8). – ดังนั้น จงพิจารณาดูว่า เราใช้ชีวิตเช่นนี้หรือไม่ ? ตามเจตนาที่เรามีตั้งแต่แรกหรือไม่ ? บัดนี้ เมื่อเราได้รับชื่อและตำแหน่งว่า : ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ถือศีล – อย่าให้เราทำให้การเรียกตัวเดิมของเราต้องอับอายด้วยการกระทำของเราในภายหลัง อย่าเป็นเหมือนธูป ซึ่งในตอนแรกส่งกลิ่นหอมหวาน แต่ในที่สุดควันของมันกลับทำให้จมูกแสบ อย่าเป็นเหมือนตะเกียงที่ในตอนแรกส่องสว่างอย่างเจิดจ้า ส่องแสงให้ทุกคนในบ้าน แต่ต่อมาถูกวางไว้ใต้บุชเชล หรือถูกปล่อยให้ดับไป

24. ลักษณะเด่นของคุณธรรมที่แท้จริงคือการรักษาความดีในจิตใจไว้เสมอ ; และนี่คือหน้าที่ของเรา เพราะมนุษย์เราล้วนถูกชักจูงให้หลงทางได้ง่าย และมักมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังที่พระสุรเสียงได้ตรัสไว้ในที่อื่นว่า : ‘ความโน้มเอียงของใจมนุษย์นั้นชั่วร้ายตั้งแต่ยังเยาว์วัย ’ (ปฐมกาล 8:21) เมื่อเราได้ละทิ้งโลกแล้ว อย่าให้เรากลับมาเป็นพวกพ้องของมันและทาสแห่งความปรารถนาอีก ; เมื่อเราได้ฟื้นฟูเกียรติยศของเราแล้ว อย่าให้เราสูญเสียมันไปอีกครั้งด้วยความมุ่งร้าย ; เมื่อเราได้สารภาพที่นี่ว่าเราได้สลัดทิ้งทุกสิ่งแล้ว อย่าให้เรากลับไปสู่ความปรารถนาและพรที่แปลกแยกจากเราอีกเลย ทำไม เมื่อเราได้ลืมคำปฏิญาณที่ให้ไว้ต่อหน้าทูตสวรรค์และมนุษย์แล้ว เรายังแสวงหา ––บางตำแหน่งสูงสุด บางหน้าที่สอน

1728

บางความสงบ ? และบางคนแสดงความไม่พอใจอย่างรุนแรง
หากในเรื่องใดก็ตาม พวกเขาไม่ได้รับความสนใจอย่างเพียงพอ
หรือไม่ได้รับการยกย่องในฐานะผู้มีเกียรติสูงสุด
โดยไม่เห็นทั้งความตาย การพิพากษาที่น่าสะพรึงกลัว
และการลงโทษต่อความคิด และการกระทำของพวกเขา
รวมถึงภาระของบาปที่ถ่วงทับพวกเขา
แต่กลับเป็นสิ่งที่ใจถูกดึงดูดและปรารถนา
และสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นโดยจิตใจที่บิดเบี้ยว
ซึ่งในความฝันของมัน นำคนหนึ่งเข้าสู่คณะสงฆ์
ยกระดับอีกคนขึ้นสู่ตำแหน่งเจ้าอาวาส
แต่งกายให้คนหนึ่งด้วยคำแห่งปัญญา
และมอบหมายให้อีกคนดูแลและจัดการความต้องการของวัด
นี่ไม่ใช่ความหลงผิดและการหลอกลวงของซาตานหรือ ?!
เราไม่ตำหนิทุกคนในเรื่องนี้ แต่มีบางคนที่เช่นนั้น ;
อย่างไรก็ตาม คำพูดของเราถูกส่งถึงทุกคน
เพื่อเสริมสร้างความคิดและความรู้สึกที่ดีในใจพวกเขา

25. เมื่อเราได้ถือว่าเกียรติยศทั้งปวงเป็นเรื่องรอง
และได้กล่าวลาจากสิ่งทั้งปวงในโลกนี้แล้ว
เราจะอุทิศตนให้กับสิ่งที่เราได้รับหน้าที่แทนสิ่งเหล่านั้น แล้วด้วยเหตุผลใด เราจึงได้ละทิ้งโลกนี้ ? –
เราได้มาเพื่อใช้ชีวิตอย่างผู้ขอทาน เพื่อร้องไห้
เพื่ออดหิว เพื่อกระหายน้ำ
เพื่อมีใจบริสุทธิ์และเป็นผู้นำสันติภาพ เพื่อถูกด่าทอ
ถูกข่มเหง และหากเกิดขึ้น ก็ถูกใส่ร้าย – เพื่อเป็นขยะของโลก ;
และสุดท้าย หากเวลาแห่งการข่มเหงมาถึง
ก็เพื่อมอบชีวิตตนเองให้ถึงความตายเพื่อพระองค์ผู้ได้สิ้นพระชนม์เพื่อเรา :
เพราะผู้ที่ตัดสินใจเช่นนี้และพร้อมเสมอสำหรับสิ่งนั้น
เป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่แท้จริงแล้วได้ทนทุกข์เช่นนี้
และจะได้รับเกียรติร่วมกับพวกเขา ;
และพวกเขาจะครองราชย์ร่วมกับพระเจ้าองค์เดียวและพระมหากษัตริย์สากลของเรา คือพระคริสต์

47. จงมั่นคงในชีวิตที่ท่านได้เลือกไว้ และอย่าปฏิเสธความสุขที่รออยู่ข้างหน้า

47. 1) จงมั่นคงในชีวิตที่ท่านได้เลือกไว้
และอย่าพรากความสุขที่รออยู่ข้างหน้าจากตัวท่าน – 2)
ความทุกข์ทรมานใดที่ท่านจะทนได้
ซึ่งพระเจ้ายังไม่ได้ทนมาก่อนท่าน เพื่อแทนท่าน ? – 3)
ความเศร้าโศกต่อผู้ที่หนีออกจากอาราม
และคำเตือนสติแก่ผู้อาวุโส – 4)
คำเชิญชวนให้อธิษฐานเผื่อผู้หลบหนี [1, 51]

26. ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทั้งหลาย
ในความรักของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ผู้ได้ถวายพระองค์เองเพื่อบาปของเรา
ให้มั่นคงและไม่หวั่นไหวในการปฏิบัติตามพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์และประทานชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าอย่างซื่อสัตย์
อย่าให้ใครหลับใหล เพื่อไม่ให้ตกสู่บาป ;
อย่าให้ใครยอมแพ้ต่อความล่อลวงของมารที่มาล่อลวงเรา ;
อย่าให้ใครซ่อนบาปจากเราอย่างเจ้าเล่ห์
โดยพูดอย่างหนึ่งกับเรา แต่แสดงตัวต่างออกไปต่อหน้าพระเจ้า
ผู้ทรงเฝ้าดูทางเดินของมนุษย์และทรงเห็นลึกถึงส่วนลับในใจ
อย่าให้ตัวเองสูญเสียความสุขของชีวิตนิรันดร์ที่อยู่เบื้อง

1729

□□□□□□□□□;
□□□□□□□□□

28. □□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□—□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

2.

3.

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

ก็หันมาทำงานด้วยมือ เพื่อเป็นแบบอย่างให้เราเห็นถึงชีวิตที่ดำเนินตามพระเจ้า

14. อย่าเป็น 'ผู้ฟังคำแล้วลืม' (ยากอบ 1:25) แต่จงเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย และผู้ปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ประกาศแก่เราโดยพระประสงค์ของพระเจ้า – จงแข่งขันกัน และให้กำลังใจกัน ใครเป็นผู้ที่เชื่อฟังเร็วกว่าผู้อื่น? คือผู้ที่ไม่รอคำที่สองจากผู้สั่งการ ใครเป็นผู้มีความถ่อมใจยิ่งกว่า? คือผู้ที่ตั้งแต่คำแรกก็ก้มตัวลงกราบ ขออภัย และทนรับคำกล่าวร้ายทุกประการ หากท่านเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้ดีว่าท่านจะชื่นชมยินดีและมีความสุข ได้รับการยกขึ้นด้วยความหวังแห่งการปล่อยวาง และบินสูงด้วยความคาดหวังในความสุขสวรรค์ โดยรักษาจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ปราศจากความอิจฉา และไม่ถูกครอบงำโดยกิเลส: เพราะแม้ท่านจะต้องทนรับการทิ่มแทงและกวนใจจากกิเลส แต่ด้วยที่ท่านมีคุณธรรมทางจิตวิญญาณเช่นนี้ ท่านจึงสามารถขับไล่ปีศาจที่โจมตีท่านได้ ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่ออกรบคนใดเล่าที่ไม่ได้รับบาดแผล แม้ในขณะที่ได้รับชัยชนะ? และพระราชาแห่งสวรรค์จะไม่ทรงสวมมงกุฎให้แก่ผู้นั้นได้อย่างไร แม้เขาจะเต็มไปด้วยบาดแผล ก็ตาม แต่เพียงเงื่อนไขว่าเขาไม่ได้ถูกบาปสังหาร?

15. 'จงมีเมตตา เหมือนอย่างที่พระบิดาในสวรรค์มีเมตตา' (มัทธิว 6:36). 'ครรภ์ของคนชั่ว' ตามที่เขียนไว้ 'ไม่มีเมตตา แต่คนชอบธรรมมีเมตตาต่อวิญญาณของสัตว์เลี้ยงของพวกเขา' (สุภาษิต 12:10). ก่อนอื่น จงแสดงความเมตตาต่อกันและกัน แล้วจึงต่อสัตว์; อย่าปล่อยให้พวกมันขาดอาหารหรือขาดน้ำ แต่เมื่อถึงเวลาอันควร จงให้อาหารและนำพวกมันไปดื่มน้ำ นี่คือเครื่องหมายที่ชัดเจนที่สุดว่าสัตว์ลากเป็นของพระภิกษุ: เมื่อพวกมันได้รับอาหารอย่างเพียงพอและแข็งแรง; แต่หากไม่เป็นเช่นนั้น พวกมันก็ไม่ใช่ของพระอาราม แต่เป็นของฆราวาส—ไม่ว่าจะเป็นคนชั่วหรือคนโง่ก็ตาม

16. จงแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของวิถีชีวิตอย่างเคร่งครัด แม้ในรายละเอียดที่เล็กที่สุด และเช่นเดียวกับที่ท่านมีความกระตือรือร้นในการรักษาความซื่อสัตย์ต่อกฎเกณฑ์เหล่านี้ในเรื่องอื่น ๆ จงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ในเรื่องของวัตถุด้วย: อย่าทิ้งผักอย่างไม่ระมัดระวัง และอย่าปล่อยให้ผลไม้สูญเปล่า; อย่าดูถูกแม้แต่ผ้าขี้ริ้วเก่าหรือเศษผ้าที่เล็กกว่าพย่าเดน ไม่ต้องพูดถึงเสื้อผ้าเลย; เพราะหากตามที่เขียนไว้ในเกโรนดิกา พระภิกษุต้องสวมใส่เสื้อผ้าเช่นนี้—[85]—ซึ่งไม่มีใครจะรับไปหากทิ้งไว้หน้าประตูสามวัน แล้วเสื้อผ้าอื่นใดที่ยังอยู่บนบ่าของท่าน ท่านจะดูถูกได้อย่างไร? และข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ไม่เพียงแต่เรื่องนี้เท่านั้น แต่ยังอย่าได้ละเลยท่อนไม้ใด ๆ

---

[85] เรื่องเล่าศักดิ์สิทธิ์, 1846, หน้า 272.

1749

□□□

18. □□□□

□□□

□□□

ไม่รู้จัก ไม่สามารถอธิบายได้ และไม่อาจบรรยายได้
เพราะใครจะรู้ได้ว่าเราจะได้พบเจอสิ่งใดที่นั่น
การรวมตัวกันแบบใด ภาพและเหตุการณ์ใด ?
ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ใดจะถูกส่งมาเพื่อนำเราจากที่นี่สู่
สวรรค์ ?
และคณะผู้แทนนี้อาจประกอบด้วยทูตสวรรค์ชั่วร้ายหรือไม่ ?
ขอให้เรากลัวความเป็นไปได้เช่นนี้ !
ใครจะลงมาหาเราและร่วมเดินทางไปกับเราสู่ดินแดนนั้น ?
และเราจะเข้าสู่ที่ใด —สู่ดินแดนแห่งการพักผ่อน ‘สู่ที่พำนัก
แม้กระทั่งถึงพระนิเวศของพระเจ้า
ท่ามกลางเสียงแห่งความชื่นชมยินดีและการสรรเสริญ
และเสียงโห่ร้องของผู้ที่เฉลิมฉลอง *?’* (สดุดี 41:5)
หรือตรงกันข้าม จะเข้าสู่ไฟ ความมืด หนอน และความทรมานอื่น ๆ
ที่นับไม่ถ้วน ? เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ ฉันรู้สึกประหลาดใจ
หวาดกลัว และตัวสั่น และฉันอธิษฐานว่า
ขอให้ฉันได้รับโอกาสที่นี่
เพื่อล้างบาปอันนับไม่ถ้วนของฉันด้วยน้ำตา
และชำระตัวเองให้บริสุทธิ์ขึ้นเล็กน้อย
ก่อนที่จะต้องเผชิญกับไฟที่เผาผลาญทุกสิ่งและไม่มีวันสิ้นสุด ส่วนท่านทั้งหลาย
เนื่องจากท่านกำลังต่อสู้เพื่อความดีงาม
และได้ฟังและไตร่ตรองเรื่องนี้แล้ว จงชื่นชมยินดี
จงมีใจที่เข้มแข็ง จงเจริญรุ่งเรือง –
และจงดำเนินชีวิตในองค์พระผู้เป็นเจ้า
แม้ว่าสถานการณ์ของท่านจะน่าทุกข์ใจ
จงมองไปยังรางวัลนิรันดร์
และจงพยายามอย่างไม่เกียจคร้านหรือท้อแท้
เพื่อนำเส้นทางของท่านไปสู่จุดสิ้นสุด

26. ช่วงเทศกาลมหาพรตอันศักดิ์สิทธิ์กำลังมาถึงแล้ว
ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการตรัสรู้และการชำระล้าง
เป็นช่วงเวลาของวันศักดิ์สิทธิ์ ! อย่าให้ใครกลัว
อย่าให้ใครเกียจคร้าน ในเวลานี้ ความศรัทธา
การใคร่ครวญความคิดอันศักดิ์สิทธิ์
การมองเห็นภาพแห่งการใคร่ครวญสวรรค์
การชำระล้างจิตใจและร่างกาย การสลัดทิ้งมลทินแห่งกิเลส
และการชำระล้างด้วยน้ำตาแห่งความสำนึกผิดต่อพระเจ้า
ล้วนเป็นสิ่งอันหวานชื่นยิ่งนัก ดังนั้น
ขอให้เราเตรียมตัวรับวันเหล่านี้เป็นช่วงเวลาแห่งการพักผ่อนและการปลอบประโลมทั้งกายและจิตวิญญาณ
และยิ่งไปกว่านั้นสำหรับจิตวิญญาณมากกว่ากาย –
นี่คือช่วงเวลาแห่งการหว่านเมล็ดพันธุ์ด้วยเช่นกัน
ไม่ว่าใครจะหว่านเมล็ดพันธุ์ในเนื้อหนังมากเพียงใด
ทุกสิ่งย่อมเน่าเปื่อยไป และจากสิ่งนี้ที่เหลืออยู่ หากมี
ก็เพียงการจุดประกายความใคร่
ซึ่งปลุกเร้าเลือดให้พลุ่งพล่านในลักษณะของสัตว์และไร้คำพูด และมนุษย์เราผิดพลาดอย่างไร
เมื่อหมกมุ่นอยู่กับปัจจุบันและยึดติดกับสิ่งที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว ! แต่ในการหว่านเมล็ดพันธุ์ของจิตวิญญาณ
สิ่งที่ได้รับมาไม่มีสิ่งใดสูญหาย
ไม่มีสิ่งใดถูกใช้ไปอย่างเปล่าประโยชน์ ไม่มีสิ่งใดพินาศ
แต่ทุกสิ่งถูกรักษาไว้อย่างปลอดภัย
และหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณอันสูงส่งของท่านด้วยอาหารที่แท้จริงแล้วเป็นอมตะ : ในนั้นมีความปีติ ความสงบ ความเชื่อ ความหวัง

1755

ความรัก ความรู้แจ้ง การชำระล้าง การทำให้บริสุทธิ์ และในที่สุด การกลายเป็นพระเจ้า อย่างไรก็ตาม อย่าให้เราปล่อยตัวให้หลงใหลในความเกินพอดีเกี่ยวกับร่างกาย หรือเบี่ยงเบนจากประเพณีที่กำหนดไว้ ขณะที่เราเดินบนทางแห่งราชันย์ —ไม่ว่าจะเป็นในการกินดื่ม การเฝ้าระวัง การอยู่ตามลำพัง การนอนบนพื้นดินเปล่า หรือในเรื่องอื่นๆ ดังนั้น ขอให้เราพยายามยิ่งขึ้นที่จะถ่อมตนด้วยความถ่อมตนอันศักดิ์สิทธิ์ และเพื่อจุดมุ่งหมายนั้น ขอให้เราเชื่อฟังโดยไม่เสแสร้ง และตัดรากความปรารถนาอันหลอกลวงของเราเองให้สิ้นไป เช่นเดียวกับที่ท่านทั้งหลายได้ปฏิบัติ ด้วยการกระทำเช่นนี้ ท่านจะเข้าสู่ยุคสมัยอันสว่างไสวแห่งการฟื้นคืนพระชนม์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ ด้วยความอ่อนโยนและความรัก และภายใต้การนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในฐานะผู้ที่ติดหนี้บุญคุณท่าน ข้าพเจ้าได้เตือนท่านถึงเรื่องนี้ และจะยังคงทำเช่นนี้ต่อไป ดังนั้น จงปฏิบัติตามพระบัญญัตินี้และถ้อยคำอันถ่อมตนของข้าพเจ้า – และขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับตราท่านด้วยตราของพระองค์ !

59. หลังจากที่ได้อยู่ท่ามกลางความว่างเปล่าของโลก ข้าพเจ้าได้ขอบคุณพระเจ้าที่พวกเราได้หนีพ้นจากที่นั่น

59. 1) หลังจากที่ได้อยู่ท่ามกลางความว่างเปล่าของโลก ข้าพเจ้าได้ขอบคุณพระเจ้าที่พวกเราได้หนีออกมาจากที่นั่นด้วยกัน – 2) ไม่มีสิ่งใดที่เปี่ยมด้วยพระพรยิ่งกว่าสภาพปัจจุบันของเรา ทั้งเพราะมันเป็นเป้าหมายสูงสุด และเพราะมันได้รับทันที – 3) ให้เรารักพระเจ้า : เพราะใครเล่าที่สมควรได้รับความรักยิ่งกว่า ? และสิ่งใดที่เปี่ยมด้วยพระพรยิ่งกว่าความรักนี้ ? ท่านได้เริ่มต้นเดินทางบนเส้นทางนี้แล้ว แต่จุดหมายปลายทางยังอยู่ไกล – 4) ต้องทำให้เนื้อหนังตายไป โดยเฉพาะความใคร่ของมัน โดยหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่อาจกระตุ้นให้เกิดความใคร่ [1, 67]

27. เมื่อวานซืน ตามคำสั่งของพระเจ้า ข้าพเจ้าได้ออกจากวัด ขึ้นไปยังสำนักงานของสังฆราช และจากที่นั่นไปยังพิธีบูชาของราชสำนัก ผมอยู่ที่นั่นทั้งวัน และเมื่อมองไปรอบตัว ผมเห็นภาพและใบหน้าต่างๆ ความวุ่นวายของเรื่องโลกีย์ ความเร่งรีบที่ผลักดันผู้คนไปมาอย่างไม่หยุดหย่อน เสียงพูดคุยกัน ความกังวลมากมาย และความซับซ้อนของเรื่องโลกีย์ : และทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในช่วงวันศักดิ์สิทธิ์ของเทศกาลมหาพรต สิ่งนี้ทำให้ฉันห่างไกลจากสภาพจิตใจปกติของฉัน ; หูของฉันเต็มไปด้วยเสียงพูดคุยแปลกๆ และตาของฉันถูกเบี่ยงเบนความสนใจด้วยจินตนาการที่หลากหลายและมากมาย และแม้กระทั่งตอนนี้ ฉันยังรู้สึกถึงสิ่งนี้ภายในตัวฉัน ; และฉันกำลังใช้โอกาสอันเหมาะสมนี้เพื่อบอกเล่าเรื่องนี้ให้คุณฟัง เหมือนหยดฝนที่ตกลงมาจากเมฆที่เริ่มหนาขึ้น ; ดังนั้น

1756

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

8. □□□□□□□□□□□□□□□□□ “□□□□□□□□□□□□□□□” □□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

65. □□□□

□□□

ประกาศ ชักชวน ยืนยัน และวิงวอนท่านทั้งหลาย —หัวใจ แสงสว่าง
และคำสรรเสริญของข้าพเจ้า —
ให้ดำเนินชีวิตอย่างสมกับการทรงเรียกของท่าน

20.
เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีอย่างยิ่งเมื่อคิดถึงการรอดพ้นของพวกท่านทุกคน
และรางวัลอันยิ่งใหญ่ที่รอคอยข้าพเจ้าสำหรับสิ่งนั้น
ข้าพเจ้าก็ถูกความกลัวและความสั่นสะท้านอันยิ่งใหญ่เข้าครอบงำเมื่อคิดถึงคำตอบที่ข้าพเจ้าต้องให้
เกี่ยวกับแต่ละคนในพวกท่าน ดังนั้น โปรดช่วยข้าด้วย ลูกๆ
ของข้า และแม้ผู้นำของพวกเจ้าจะอ่อนแอและตาบอด
ก็จงได้รับการช่วยให้รอด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ช่วยข้า
ผู้เป็นคนน่าเวทนา ให้รอดไปพร้อมกับตัวพวกเจ้าเอง –
จงได้รับการช่วยให้รอดด้วยการปฏิบัติตามทุกสิ่งที่ได้รับคำสั่งและที่ตกอยู่บนบ่าของพวกเจ้าด้วยความกระตือรือร้น :
รักษาความเชื่อฟังอย่างไม่ตั้งคำถาม , ความถ่อมตนดั่งพระเจ้า
ความเชื่อมั่นที่มั่นคง การเปิดเผยที่ให้ความรู้
ความขยันหมั่นเพียรในหน้าที่
ความตั้งใจอย่างเคารพขณะร้องเพลงสดุดี
การควบคุมตนเองโดยไม่รู้สึกเป็นภาระ
ความสุภาพเรียบร้อยในการแต่งกาย ความถ่อมตน
การงดเว้นจากการหัวเราะและข้อโต้แย้ง การไม่ชอบความโอ้อวด
และความรักซึ่งกันและกัน

67. เพราะข้าพเจ้ารักท่าน ข้าพเจ้าจึงยินดีเมื่อท่านเจริญรุ่งเรือง และเศร้าใจเมื่อเห็นสภาพจิตใจของท่าน

67. 1) เพราะข้าพเจ้ารักท่าน
ข้าพเจ้าจึงยินดีเมื่อท่านเจริญรุ่งเรือง
และเศร้าใจเมื่อเห็นสภาพจิตใจของท่านเป็นอย่างไร – 2)
ท่านได้รับการพิจารณาว่าสมควรต่อการเรียกอันยิ่งใหญ่
และได้ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อมัน ; ด้วยเหตุนี้
แต่ละท่านต้องฟังสิ่งนี้ : จงเข้าสู่ความสุข – 3)
มีคนมากมายที่ปรารถนาจะเป็นเหมือนท่าน แต่ไม่สามารถทำได้ :
ดังนั้น จงถวายเกียรติแด่พระเจ้า และจงเป็นคนชอบธรรม [1, 75]

21. วันหนึ่ง ฉันจะถูกบังคับให้เงียบลงในความเงียบสนิท
แต่ตราบใดที่ยังมีลมหายใจในจมูก
ฉันจะไม่หยุดเตือนคุณถึงสิ่งที่ควรทำ ตามหน้าที่ของฉัน
แต่ด้วยความรักอันอบอุ่นที่มีต่อคุณ ท่านคือลูกๆ
ของข้าพเจ้า ตามพระประสงค์และพระคุณของพระเจ้า
แล้วเหตุใดใจข้าพเจ้าจึงเต็มเปี่ยมด้วยความสุขอันยิ่งใหญ่
เมื่อเห็นความศรัทธาและความดีงามของท่าน
รวมถึงชีวิตแห่งความรอดของท่าน ? เมื่อนั้น
ข้าพเจ้าก็เต็มเปี่ยมด้วยความหวังอันดี
และเดินไปราวกับเป็นกษัตริย์ สรรเสริญพระเจ้า
และไม่มีสิ่งใดอื่นที่นำความสุขมาสู่ข้าพเจ้าได้อีก
แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นความวุ่นวายใดๆ ในหมู่ท่าน
มันก็เหมือนมีภูเขาทับถมลงบนจิตวิญญาณของข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าเดินไปอย่างคนที่ถูกทุบตี หัวก้มลง
ด้วยความเศร้าโศกและตำหนิตัวเองที่นำทางท่านได้ไม่ดีพอ
พร้อมทั้งพูดกับตัวเองว่า :
‘ จะมีสิ่งดีใดเกิดขึ้นจากผู้เลี้ยงแกะเช่นนี้ได้หรือ ?’,
ดังที่เคยกล่าวถึงเมืองนาซาเร็ธในอดีต ดังนั้น ขอให้ลูกๆ

1770

ของข้ามีเมตตาต่อข้า และให้ข้าได้ชื่นชมยินดีและถวายเกียรติแด่พระเจ้าเสมอ เพราะพวกท่าน เพราะความก้าวหน้าและโชคชะตาอันเปี่ยมด้วยพระพรของพวกท่าน

22. จริงๆ แล้ว พวกท่านได้ก้าวเข้าสู่การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ สวมใส่ชีวิตแห่งความศรัทธา และได้รับการนับรวมอยู่ในหมู่ทูตสวรรค์ หลังจากที่ได้ฟังและปฏิบัติตามเสียงอันศักดิ์สิทธิ์นั้นว่า : ‘หากท่านต้องการเป็นผู้สมบูรณ์ จงไปขายทรัพย์สินของท่านและแจกจ่ายให้คนยากจน ... แล้วตามเรา ’ (มัทธิว 19:21). ด้วยเหตุนี้ พวกท่านจึงถูกตรึงกางเขนต่อโลก และไม่ ‘เป็นของโลก ’ อีกต่อไป เพราะหากพวกท่านเป็นของโลก โลกย่อมรักพวกท่าน แต่เนื่องจากพวกท่านไม่เป็นของโลก ‘ด้วยเหตุนี้ ’ บางที ‘โลกจึงเกลียดชังพวกท่าน ’ ตามพระวจนะของพระเจ้า (ยอห์น 15:19). ในวันนั้น ท่านจะสามารถภูมิใจได้ ร่วมกับอัครสาวกผู้ศักดิ์สิทธิ์ โดยกล่าวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า : ‘เราได้ทิ้งทุกสิ่งและติดตามพระองค์ ’ (มัทธิว 19:27); และแท้จริงแล้ว ท่านไม่ได้รักบิดา มารดา พี่น้องชาย หรือพี่น้องหญิง มากกว่าพระองค์ ‘แต่ได้ถือว่าทุกสิ่งเป็นความสูญเสีย ’ (ฟิลิปปี 3:8), โดยถือว่าการได้พระองค์เพียงผู้เดียวเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่สุด – ข้าพเจ้ากำลังโกหกหรือไม่ ? ข้าพเจ้าไม่ได้พูดความจริงหรือ ? นี่ไม่ใช่สิ่งที่ท่านได้ทำมาตลอดหรือ ? – ด้วยเหตุนี้ ท่านจะได้ยินว่า : ‘มาเถิด ผู้ที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงรับมรดกของท่าน คืออาณาจักรที่เตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่การสร้างโลก ’ (มัทธิว 25:34); หรือ : ‘ดีมาก ผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ ; เจ้าได้ซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลสิ่งมากมาย : เข้าสู่ความสุขขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ’ (มัทธิว 25:21), หรือคำพูดที่คล้ายคลึงกับนี้

23. เมื่อได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับพรอันยิ่งใหญ่เช่นนี้ และได้เข้าสู่ชีวิตอันน่าอัศจรรย์และเหนือโลกเช่นนี้แล้ว ท่านไม่รู้สึกยินดีหรือ ? ท่านไม่รู้สึกปีติยินดีหรือ ? ท่านไม่ร้องเพลงร่วมกับดาวิดว่า : ‘ข้าพเจ้าจะตอบแทนพระเจ้าอย่างไร สำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพเจ้า ?’ (สดุดี 115:3) – ใช่ ; แต่จงเพิ่มคำต่อไปนี้ : ‘ข้าพเจ้าจะรับถ้วยแห่งความรอด ’ (บทเดียวกัน); และนี่หมายถึงความพร้อมที่จะหลั่งเลือดของตนเองในฐานะผู้พลีชีพเมื่อจำเป็น – จริงๆ แล้ว มีหลายคนที่ปรารถนาจะได้เห็นสิ่งที่ท่านเห็น ได้ยินสิ่งที่ท่านได้ยิน และบรรลุถึงสิ่งที่ท่านได้บรรลุ ; แต่ไม่ว่าจะเป็นเพื่อแต่งงาน เพื่อลูก เพื่อความสัมพันธ์ทางกาย เพื่อความเกียรติยศทางโลก เพื่อความร่ำรวย เพื่อประเพณีทางโลก หรือเพื่อวิถีชีวิตภายนอกที่จัดตั้งไว้แล้วต่าง ๆ พวกเขาก็ขาดกำลังที่จะหลุดพ้นจากโลกนี้และมุ่งมั่นสู่สวรรค์ – และดังนั้นพวกเขาก็ยังคงอยู่ , ดูเหมือนมีความสุขจากภายนอก

1771

□□□

□□□□ ‘□□□□

26. □□□□

□□□

71. □□□□

□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□

5. □□□□

□□□

ติดตามความถ่อมตน ดังที่กล่าวไว้ และความถ่อมตนนั้น ,
ให้ยึดถือความถ่อมตนเป็นแนวทาง ให้มีความยืดหยุ่น มีความรัก
และเหนือสิ่งอื่นใด ให้ปราศจากความอิจฉา –
แต่ท่านทั้งหลายย่อมรู้สิ่งเหล่านี้ดีอยู่แล้ว
ในฐานะผู้ที่ได้รับการสอนจากพระเจ้า
และท่านทั้งหลายก็ทำสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเสมอ
ดังนั้น จงคงอยู่ในสภาพเช่นนี้ต่อไป จงพอใจในทุกสิ่ง
จงมีความยินดีอย่างจริงใจเสมอ
โดยได้รับแรงบันดาลใจจากความหวังเดียวแห่งการทรงเรียกของเรา

74. เมื่อพระราชาทรงเรียกแขกมารับประทานอาหารค่ำ
ทุกคนต่างรีบเร่ง พระราชาแห่งสวรรค์ได้ทรงเรียกเราแล้ว
เราจะไม่อาจรีบเร่งได้อย่างไร โดยรับทุกสิ่งไว้ :
อย่าให้ใจท้อแท้ แต่จงต่อสู้อย่างกล้าหาญต่อทุกสิ่ง

74. 1) เมื่อกษัตริย์ทรงเรียกแขกมารับประทานอาหารค่ำ
ทุกคนต่างรีบเร่ง กษัตริย์แห่งสวรรค์ได้ทรงเรียกเราแล้ว
เราจะไม่อาจรีบเร่งได้อย่างไร โดยอดทนต่อทุกสิ่ง : อย่าท้อใจ
แต่จงต่อสู้อย่างกล้าหาญต่อทุกสิ่ง – 2)
จงระลึกถึงทุกสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอดทนตลอดพระชนม์ชีพบนโลกนี้
และจงชื่นชมยินดีหากท่านต้องอดทนต่อสิ่งใดที่คล้ายคลึงกัน
[1, 83]

9. หากผู้คนถูกพระราชาเรียกให้ไปสู่ความรุ่งโรจน์
ความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง ความสะดวกสบาย และความสุข
ก็พยายามแสวงหาสิ่งเหล่านี้อย่างขยันขันแข็ง
ด้วยใจเต็มเปี่ยม และด้วยความยินดี : แล้วเราซึ่งถูกพระเจ้า
พระราชาแห่งทุกสิ่ง เรียกให้ไปสู่สิ่งเหล่านี้ —
ไม่ใช่สิ่งชั่วคราวและไร้ความหมาย —
แต่สู่ราชอาณาจักรสวรรค์ สู่แสงสว่างที่ไม่มีวันดับ
สู่ชีวิตนิรันดร์ สู่ความสุขที่บรรยายไม่ได้
สู่การได้รับการรับเป็นบุตร และมรดก ของพรนิรันดร์
เราไม่ควรหรือที่จะด้วยความยินดีและความกระตือรือร้นที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย วันแล้ววันเล่า ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า
รับฟังคำเรียกนี้และพยายามตามคำสั่ง เพื่อเอาชนะทุกอุปสรรค
ไม่กลัวสิ่งใดและไม่หยุดยั้งต่อสิ่งใด —
ไม่ว่าจะความเศร้าโศกหรือความยากลำบาก
ไม่ว่าจะความหิวหรือความกระหาย
ไม่ว่าจะอันตรายถึงชีวิตหรือดาบ —
แต่เดินหน้าไปอย่างกล้าหาญ ระมัดระวัง
และด้วยใจที่เต็มเปี่ยมบนทางแห่งการถือศีลอดทนรับทุกสิ่งอย่างเบาสบาย
เพื่อความหวังอันเปี่ยมด้วยพรทั้งหมดที่รออยู่เบื้องหน้าเรา เพราะจิตได้หลับใหล
จึงทำให้คนเราท้อแท้และสูญเสียความกล้าหาญเมื่อเผชิญกับการปฏิบัติทางธรรม ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลาย
ให้มองไปยังการบรรลุภารกิจของท่าน
จงมีใจที่เข้มแข็งและอดทนต่อสถานะอันต่ำต้อยและเหน็ดเหนื่อยของท่าน พร้อมทั้งแสดงคุณธรรมของมัน :
การละทิ้งความปรารถนาของตนเอง การลงมือทำทันที
การอดทนอย่างเงียบๆ
ต่อความขัดแย้งอันน่าเศร้าภายในชุมชนพี่น้องที่กว้างใหญ่
และบางครั้งต้องรับฟังคำตำหนิจากผู้ใต้บังคับบัญชาและคำตัก

1781

□□□

□□□

76. □□□□

□ □□□□

□□□

□□□

78. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

6. □□□□

□□□

เกียจคร้าน ความประมาท และความไม่ใส่ใจ ; และสิ่งนี้จะเกิดขึ้นหากเราเริ่มตอบสนองความปรารถนาของเนื้อหนัง และกระทำตามความปรารถนาของจิตวิญญาณ บรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์และน่านับถือของเราไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาได้ทิ้งตัวอย่างไว้ให้เราเห็นถึงความถ่อมตนที่เลียนแบบพระเจ้า ความเชื่อฟังอย่างไม่ตั้งคำถาม ความเชื่อที่จริงใจ ความรังเกียจต่อโลก ความรักต่อพระเจ้า ผลงานอันน่าทึ่ง และการกระทำที่เปี่ยมด้วยความศรัทธา ขอให้เราเองก็เลียนแบบพวกเขา พยายามเดินตามรอยเท้าของพวกเขา เพื่อที่เราจะได้ถูกพิจารณาว่าสมควรได้รับส่วนแบ่งในพรของพวกเขา

84. ผู้ชั่วร้ายเช่นนี้คือใคร ? ทุกคนที่ดำเนินชีวิตอย่างชั่วร้าย ; โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ไม่พอใจกับอาหารการกินอันน้อยนิดในวัด ซึ่งขัดกับคำปฏิญาณของตน

84. 1) ใครบ้างที่ไม่มีความผิดในความชั่วร้ายเช่นนี้ ? ทุกคนที่ใช้ชีวิตอย่างชั่วร้าย ; โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ไม่พอใจกับอาหารที่น้อยนิดในวัด ซึ่งขัดกับคำปฏิญาณของพวกเขา – 2) เราต้องพอใจกับสิ่งที่ได้รับในมื้ออาหาร และมองความสะดวกสบายทางโลกเป็นสิ่งที่ลดทอนความสุขนิรันดร์ ดังที่ข้าพเจ้าเองรู้สึกเสมอ – 3) อาหารของเราไม่ได้ขาดแคลน ; และในห้องพยาบาล ทั้งอาหารและสิ่งอื่น ๆ ล้วนดีมาก – 4) ข้าพเจ้าจะเพิ่มเติมว่า : พวกท่านเองไม่ได้นำสิ่งใดมาสู่วัด แต่กลับเรียกร้องสิ่งนั้นสิ่งนี้ ; ในขณะเดียวกัน พวกท่านแทบไม่สามารถทำอะไรได้ ในขณะที่ผู้อื่นที่ดีกว่าท่าน กลับทำงานอย่างหนักในทุกด้านและอดทน ความโกรธอันชอบธรรมของพระเจ้ากำลังตกอยู่บนพวกท่าน [2, 7]

9. ‘อย่าทำงานเพื่ออาหารที่เสื่อมสลาย,’ พระเจ้าตรัส, ‘แต่เพื่ออาหารที่คงอยู่จนถึงชีวิตนิรันดร์’ (ยอห์น 6:27) นั่นคือ จงรักษาพระบัญญัติ ‘ศึกษาพระธรรมของพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน’ เพื่อท่านจะได้เป็นเหมือน ‘ต้นไม้ที่ปลูกอยู่ริมธารน้ำ’ ตามคำกล่าวของดาวิดผู้ศักดิ์สิทธิ์ ; และให้ ‘ผล’ ของท่าน ‘ออกตามฤดูกาล’ และให้ ‘ใบ’ แห่งความรอดของท่าน ‘ไม่เหี่ยวแห้ง’ ในยุคที่จะมา ‘ไม่เหมือนคนชั่ว ; ไม่เหมือนพวกเขา แต่เหมือนฝุ่นที่ลมพัดให้หายไปจากหน้าโลก’ (สดุดี 1:3–4) ขอให้เราถือว่า ‘คนชั่ว’ ไม่เพียงแต่ผู้ที่เชื่อผิดทาง แต่ยังรวมถึงทุกคนที่ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย ; และในบริบทของกลุ่มเรา ผู้เหล่านี้คือผู้ไม่เชื่อฟัง ผู้หยิ่งยโส ผู้พูดจาหวานหู ผู้หลงตัวเอง ผู้หยาบคาย รวมถึงผู้ที่กินอย่างลับๆ ผู้บ่นพึมพำ ผู้ที่ชอบแต่งตัวให้ดูดี , ผู้ชอบสอดรู้สอดเห็น (ที่คอยสอดส่องและสืบหาข้อมูลอยู่เสมอ), ผู้เกียจคร้าน , ผู้ไม่ระมัดระวัง , ผู้กระซิบกระซาบ , ผู้หลงทาง , ผู้ใส่ร้าย และเหนือสิ่งอื่นใดคือผู้ไม่รู้จักบุญคุณ และผู้ที่เรียกร้องมากกว่าที่สมควร ? – พวกเขาไม่พอใจกับของขวัญที่พระเจ้าประทานให้ (คือสิ่งที่จัดให้ทุกคนในวัด)

1799

□□□

11. □□□□

□□□

‘เหี่ยวแห้งไปก่อนที่จะได้ชื่นชมยินดี’ (สดุดี 128:6) เราถือว่าตัวเองเป็นผู้มีปัญญา ทั้งที่ยังไม่ได้รับการศึกษา; ถือว่าตัวเองเป็นผู้พูดจาคล่องแคล่ว ทั้งที่ยังพูดไม่ได้: เราแต่งตั้งตัวเองเป็นครู เป็นผู้กระตือรือร้นในความศรัทธา และเป็นผู้แทนที่ซื่อสัตย์ของมัน; และเราอ้างว่าความจริงมีอยู่เพียงในตัวเราเท่านั้น นั่นคือเหตุผลที่ชะตากรรมเช่นนี้ได้เกิดขึ้นกับเรา; นั่นคือเหตุผลที่เราเข้าใจผิดว่าความมืดคือแสงสว่าง; นั่นคือเหตุผลที่เหมือนว่าจากสวรรค์ เราได้กลายเป็นผู้ถูกเนรเทศจากราชสำนักของพระคริสต์และจากฝูงแกะของพระองค์

16. ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย ขอให้ระมัดระวังเถิด ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทั้งหลาย อย่าให้คุณธรรมและความเชื่อของท่านค่อยๆ ลดลงทีละน้อย เกรงว่าท่านจะหมดสิ้นไปอย่างสิ้นเชิง และตกอยู่ในเงื้อมมือแห่งความพินาศ ส่วนผู้ที่หลงทางไปแล้ว ขอให้เราอธิษฐานอย่างจริงใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำพวกเขากลับสู่สติ และทรงนำพวกเขากลับคืนสู่เรา

86. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจจากความมั่นคงและความอดทนของท่าน; จงเดินหน้าต่อไปและพยายามให้หนักยิ่งขึ้น – และพระพรของพระเจ้าจะอยู่กับท่าน; แต่ผู้ที่ไม่เป็นเช่นนั้น ก็ไม่ใช่ของพระเจ้า

86. 1) ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจจากความมั่นคงและความอดทนของท่าน; จงเดินหน้าต่อไปและพยายามให้หนักยิ่งขึ้น – และพระพรของพระเจ้าจะอยู่กับท่าน; แต่ผู้ที่ไม่ได้เป็นเช่นนี้ ไม่ใช่ผู้ที่มาจากพระเจ้า – 2) เราได้ถูกเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์และกลายเป็นคนใหม่ผ่านการบัพติศมา การกลับใจ และคำปฏิญาณของเรา: ดังนั้น อย่าให้เราสร้างขึ้นใหม่สิ่งที่เราได้ทำลายไป หรือกลับไปยังโลกที่เราได้มา ซึ่งเหมือนกับชาวอิสราเอลที่หลังจากออกจากอียิปต์แล้ว ก็ยังคิดถึงมัน; ขอให้คำพูดของฉันกระตุ้นใจท่านให้ทำเช่นนี้ และขอให้พระเจ้าช่วยท่าน [2, 9]

17. ทุกวัน ข้าพเจ้าขอถวายพระพรแด่พระเจ้าพระบิดาของข้าพเจ้า ผู้ประทานกำลังและความเข้มแข็งให้ท่านยืนหยัดในความเชื่อฟังทางธรรมอย่างเคร่งครัด และข้าพเจ้าขออธิษฐานอย่างถ่อมใจ ให้พระเจ้าทรงเปิดตาจิตวิญญาณของท่านมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อท่านจะได้เห็นทางทั้งสิ้นของพระองค์ เข้าใจถึงความปรารถนาอันลึกซึ้งของความรักอันศักดิ์สิทธิ์ที่มีต่อพระองค์ ระงับความปรารถนาทางเนื้อหนังทุกประการ และก้าวข้ามอำนาจแห่งกิเลสตัณหา เพื่อท่าน ‘จะได้เป็นผู้สมบูรณ์และครบถ้วนในทุกการงานที่ดี’ (โคลอสเซ 4:12) – และสิ่งนี้ อย่างที่ท่านทราบดี ไม่ได้เกิดขึ้นโดยปราศจากความพยายามอย่างหนักหน่วง หรือโดยปราศจากความทุกข์ทรมาน หรือเกิดขึ้นในทันที แต่ต้องอาศัยเงื่อนไขว่า ด้วยความเหน็ดเหนื่อยและเสียสละตนเองอย่างหนัก ทั้งกลางวันและกลางคืน เราต้องปราบปรามและเอาชนะธรรมชาติของตนเอง

1803

□□□

□□□

□□□

‘□□□

89. □□□□

□□□

90.

90. 1) – 2); – 3): [2, 13]

1. ; ; ;

91. 1) :
;
–
2)
[2, 14]

4.
“
”
(
14:21)
—
:
;
?
;
–
—
—
:

5.

□□□

ผู้มีบุญคือท่าน เพราะด้วยการสละสิ่งที่ไม่สำคัญและชั่วคราว ท่านจะได้รับสิ่งที่นิรันดร์และสวรรค์ และวันนั้นจะมาถึง เมื่อพระเจ้าจะประทับบนบัลลังก์แห่งพระสิริของพระองค์ พร้อมด้วยเหล่าทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ที่ยืนอยู่เบื้องหน้าพระองค์ พระองค์จะทรงเรียกท่านและทรงนำท่านเข้าสู่ที่พำนักของผู้ชอบธรรม – แต่ใครบ้าง ? ผู้เชื่อฟัง ผู้ถ่อมตน ผู้เคร่งครัด ผู้เมตตา ผู้มีใจบริสุทธิ์ ผู้สำนึกผิด ผู้ร้องไห้ ผู้ขยันหมั่นเพียร ผู้รักบิดา ผู้รักพี่น้อง ผู้รักความเงียบ ผู้รักการอธิษฐาน – และทุกคนที่ปฏิบัติทุกงานอันศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ด้วยความขยันหมั่นเพียร มีบางคนในหมู่ท่านที่ไม่ได้ประดับด้วยคุณธรรมเพียงหนึ่งเดียว แต่ด้วยคุณธรรมหลายประการ ; และคนเช่นนี้มีความงามในความดีของพวกเขามากกว่าบุตรแห่งมนุษย์ ส่องประกายด้วยของประทานอันเปี่ยมด้วยพระคุณของพระวิญญาณมากมาย ดังนั้น อย่าให้เราเข้าใกล้ความอับอายอันน่าเกลียดและทำลายล้างของบาป ; แต่ให้เราหนีพ้นจากความหยิ่งยโสที่เป็นพิษ การจับผิดกันด้วยเจตนาร้าย การเยาะเย้ยอย่างไม่ยั้งคิด การบ่นพึมพำแบบซาตาน และการคร่ำครวญด้วยความอาฆาต – โดยรับทุกสิ่งด้วยใจที่ดี : อาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า และการเชื่อฟัง – ไม่ว่ามันจะเป็นสิ่งใดก็ตาม นี่คือความดีที่ท่านควรทำ ; นี่คือหลักฐานแห่งความซื่อสัตย์ของท่าน ; นี่คือความสำเร็จของท่านในสงครามทางจิตวิญญาณ ; และนี่คือความรุ่งโรจน์สูงสุดของท่านในที่สุด

8. ผมได้ยินว่า มีคนบางกลุ่มที่โง่เขลา เมื่อเห็นเด็กๆ ที่ถูกเลี้ยงดูที่นี่ ก็พูดว่า : ‘นี่คือเหตุผลที่เราต้องพินาศ ! นี่คือเหตุผลที่วัดต่างๆ กำลังถูกทำลาย !’ – ความบ้าคลั่งนี้คืออะไรกัน ? นี่ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากการประณามพระเจ้าเอง ผู้ตรัสว่า : ‘จงให้เด็กเล็กๆ มาหาเรา เพราะอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเช่นนี้ ’ (มาระโก 10:14) พระคริสต์มิใช่ทารกหรือ ? พระองค์มิได้รับนมเลี้ยงหรือ ? พระองค์มิใช่เด็กหรือ ? พระองค์มิใช่เยาวชน ‘อายุสิบสองปี ’ (ลูกา 2:42) หรือ ? พระองค์มิใช่มนุษย์ที่สมบูรณ์ ‘อายุประมาณสามสิบปี ’ เมื่อเริ่มทำปาฏิหาริย์หรือ ? (ลูกา 3:23) แล้วทำไมคนนี้จึงยังคงนิ่งเงียบ และทำไมเขาไม่คร่ำครวญถึงสภาพของตนเอง ทั้งที่ความพินาศของเขามาจากภายในตัวเขาเอง ? – คนเช่นนี้ — ที่ฉลาดและมีวิจารณญาณมากกว่าเจ้าอาวาส — เดินตามทางที่ถูกต้องยิ่งกว่าทางที่ถูกต้อง และอ้างว่ารักพระเจ้ามากกว่าที่จำเป็น ในขณะที่หลงทางเกินกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ – แต่ข้าพเจ้าจะกล่าวเพิ่มเติมว่า : หากไม่มีใครที่พูดเช่นนี้ ให้คำพูดเหล่านี้ผ่านไปเหมือนสายลม และข้าพเจ้าจะไม่กล่าวโทษใคร ; แต่หากมี ให้เขาปรับปรุงทางเดินของตน เพื่อไม่ให้ตกอยู่ในกับดักของมารร้าย ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์นั้นได้กล่าวไว้ว่าอย่างไร ?

1815

‘□□□

10. –
– ?
;
;
: ‘
’ (4:39),
‘ ’ (35:10) –
?
—
;
;
:
94. 1) : 2) :

□□□

12.

□□□

□□□

□□□

□□□

ผู้ประทานพระคุณอย่างไร ? – ดังนั้น ขอให้เราถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง ดังกว่าบทเพลงของอิสราเอล โดยร้องว่า : ‘มาร้องเพลงถวายแด่พระเจ้าเถิด เพราะพระองค์ทรงสูงส่งอย่างยิ่ง พระองค์ได้ทรงโยนม้าและผู้ขี่มันลงสู่ทะเล ’ (อพย . 15: 1). แต่การขอบคุณเช่นนี้จะยังไม่สมบูรณ์ หากเราไม่ใช้พรนี้อย่างถูกต้อง นั่นคือ โดยรักษาตัวให้ห่างไกลจากโลกนี้อย่างเคร่งครัด แยกตัวจากเพื่อนร่วมชาติของเรา มองทรัพย์สินทางโลกเป็นสิ่งไร้ค่า และยอมจำนนอย่างสุขสันต์ต่อกฎเกณฑ์แห่งชีวิตของเรา

18. เมื่อเราได้ปลดปล่อยตัวเองจากโลกนี้ จากความล่อลวงและความปรารถนาของมันแล้ว เราควรเดินทางผ่านป่าดงดิบแห่งชีวิตนี้อย่างดี – โดยเป็นคนถ่อมตัว เชื่อฟัง อดทน มีใจกว้าง รักความบริสุทธิ์และรักพระบัญญัติของพระเจ้า , แต่อย่าได้บ่นพึมพำเหมือนชนชาติโบราณนั้น ; อย่าดื้อรั้น อย่าโลภ อย่าแสวงหาความสุข อย่าหยิ่งยโส อย่าทะเลาะวิวาท และอย่ากบฏต่อผู้ประทานธรรมบัญญัติเอง ขณะระลึกถึงหม้อต้มของอียิปต์ ซึ่งด้วยพระคุณของพระเจ้า เราได้หันหลังและละทิ้งไปแล้ว ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทั้งหลาย แต่ในฐานะประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ขอให้เราเป็นผู้เชื่อฟัง ยินดีที่จะถูกนำทางไม่ว่าเมื่อใดหรือที่ใดก็ตามที่พระหัตถ์จากเบื้องบนทรงชี้นำ เดินตามพระประสงค์ของพระเจ้าเสมอ และอดทนต่อความยากลำบากในการเดินทางด้วยความยินดี – ทั้งการขาดแคลนอาหาร ความขาดแคลนน้ำดื่ม และสิ่งต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน หากเรามีความเชื่อฟังเช่นนี้ ทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะนำทางเราไปก่อน และพระเจ้าจะทรงปราบปรามความปรารถนาอันเร่าร้อนแทนเรา ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำกับชนชาติต่าง ๆ และเราจะไม่เข้าสู่ดินแดนของชาวอโมไรต์ ชาวคานาอัน ชาวเปริซซี และชาวเยบุส แต่จะเข้าสู่ดินแดนของผู้ถ่อมใจและผู้ชอบธรรม เข้าสู่ดินแดนที่น้ำผึ้งและน้ำนมศักดิ์สิทธิ์ไหลริน และเราจะได้รับมรดกแห่งพรทั้งปวงที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ และครองราชย์ร่วมกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดูเถิด พี่น้องทั้งหลาย รางวัลที่รออยู่เบื้องหน้าเรา จงรู้ถึงความปลอบประโลมที่เตรียมไว้สำหรับเรา รวมถึงการลงโทษและความทุกข์ทรมานที่ตรงกันข้าม ซึ่งรอคอยผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างประมาท ดังนั้น ขอให้เราเดินบนทางที่อยู่เบื้องหน้าเราด้วยความยินดีทั้งหมด ด้วยความกระตือรือร้นทั้งหมด และด้วยความอดทนที่ไม่สั่นคลอน โดยแต่ละคนจะปฏิบัติหน้าที่ที่ตกอยู่ในความรับผิดชอบของเรา ด้วยความกระตือรือร้น เหมือนเป็นภารกิจศักดิ์สิทธิ์ เช่นเดียวกับที่ลูกหลานของโคฮาทและเมรารี (กันดารวิถี 4:15) เคยจัดตั้งเครื่องใช้ศักดิ์สิทธิ์ไว้ อย่าให้ใครเป็นคนไม่เชื่อฟัง อย่าให้ใครบ่นพึมพำ อย่าให้ใครหยิ่งยโส อย่าให้ใครเป็นคนพูดเท็จ อย่าให้ใครเป็นคนเยาะเย้ย อย่าให้ใครเป็นคนอิจฉา

1824

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ — □□□□□□□□□□□ —
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

102.

102. 1)
– 2)
– 3)
– 4)
[2, 25]

4.
;
:
;
;
;
? –

5.
,
‘’ –
? (1 11:19)
;
:
‘?’ (18:13)

6.

□□□

□□□□□□□□! – □□□□□□□□□□ –
□□□□□□□□□

□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

□□□

‘□□□

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□ □□□□

ละถูกต้อง โดยกล่าวว่า 'ความทุกข์ทรมานในปัจจุบันนี้ไม่สมควรที่จะนำมาเปรียบเทียบกับพระสิริที่จะปรากฏในเรา' (โรม 8:18) จากนั้นท่านได้เดินทางไปทั่วทั้งโลก เหมือนอยู่ท่ามกลางสิงโตและเสือ ถูกผู้ไม่เชื่อลากไปและฉีกขาด ทนความหิวและความกระหาย และทำงานทั้งวันทั้งคืน ด้วยมือของท่านเอง เพื่อไม่เป็นภาระแก่ใคร แต่จะจัดหาด้วยแรงงานของท่านเอง เพื่อตอบสนองความต้องการของท่านเองและของเพื่อนร่วมทาง

25. หากในสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่ เราสามารถรับมือกับทุกสิ่งด้วยความขอบคุณและความอดทน – เราจะเป็นผู้ได้รับพร – เราจะไม่ถูกพรากส่วนแบ่งในสิ่งนั้นไป แต่หากเราแสดงออกว่าใจอ่อนแอ ไม่พอใจ และบ่นพึมพำ แล้วเราจะมีความสัมพันธ์ร่วมใดกับผู้ที่ต่อสู้กับบาปจนถึงขั้นหลั่งเลือดได้ ? และในวันนั้น เราจะไม่พบว่าตัวเองสมควรได้รับความอับอายทุกประการหรือไม่ เมื่อเราไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่แม้เพียงเล็กน้อยที่สุดได้อย่างสงบและตามที่ควรจะเป็น ? – ที่ฉันหมายถึง คือ การเชื่อฟังอย่างสม่ำเสมอ การทำงานโดยไม่บ่น การรับใช้ด้วยความถ่อมตัว การนิ่งเงียบในเวลาที่เหมาะสม การพูดอย่างมีเหตุผล การเปลี่ยนหน้าที่อย่างไม่ลังเล ความใส่ใจและความพยายามที่สอดคล้องกับงานนั้น การควบคุมความอยากของตัวเอง การรับการลงโทษที่กำหนดไว้ด้วยความขอบคุณ ความอดทนที่ไม่สั่นคลอนในการร้องเพลงสดุดีและอธิษฐานทั้งกลางวันและกลางคืน และการท่องบทสดุดีที่กำหนดไว้สำหรับวันนั้นด้วยความอดทน

26. ทุกสิ่งนี้และอีกมากมายที่ไม่อาจนับได้ —หากเรายอมรับ ทนรับ และปฏิบัติทั้งหมดด้วยความถ่อมใจ ความยินดี และความเต็มใจ —ชีวิตของเราจะยอดเยี่ยม และพระเจ้าผู้ทรงพอพระทัยในสิ่งนั้น จะทรงมองเราด้วยพระเมตตาและประทานพรแก่เรา – อย่าให้เราหลงทางจากวิถีชีวิตเช่นนี้ ; และแม้หากเราต้องตายทุกวันเพราะเหตุนี้ ก็จงรับมันด้วยความยินดี 'ไม่ก่อความขัดแย้งในสิ่งใด เพื่อการรับใช้ของเราจะปราศจากข้อตำหนิ' (2 โครินธ์ 6:3)

107. ขณะนี้เป็นช่วงเทศกาลมหาพรต : ขอให้ทุกคนเตรียมตัวตามความจำเป็น

107. 1) ขณะนี้คือช่วงเทศกาลมหาพรต : ให้ทุกคนเตรียมตัวตามความจำเป็น – 2) สิ่งที่จำเป็นไม่ใช่เพียงการทรมานร่างกายและการถือศีลอดภายนอกเท่านั้น แต่คือการตัดทิ้งทุกสิ่งที่ชั่วร้ายและเจตจำนงส่วนตัว – ความถ่อมตนและความเชื่อฟัง [2, 33]

27. อย่างที่ท่านทราบกันดีแล้ว ขณะนี้เป็นช่วงเทศกาลมหาพรตอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเรียกร้องให้เราทุ่มเททางจิตวิญญาณมากกว่าช่วงเวลาปกติ นั่นคือ : ความพร้อมอย่างกระตือรือร้นที่สุดต่อทุกสิ่งที่ดี ความร่าเริง ความกล้าหาญ ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน การอธิษฐานต่อพระเจ้า การสำนึกผิดด้วยน้ำตา ความถ่อมตนที่สลายใจ และการถือศีลอย่างเหมาะสม

1844

□□□

29. จงระมัดระวัง อย่าให้ใจเราถูกถ่วงลงด้วยความท้อแท้ ความเกียจคร้าน และความคิดที่ไม่เหมาะสม เพื่อไม่ให้สิ่งนี้นำไปสู่ภัยพิบัติภายใน คือการตกต่ำของจิตวิญญาณ แต่ด้วยพลังและความกระตือรือร้นของวัยหนุ่มสาว ขอให้เราพยายามใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ร่วมกันในชีวิตที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วและลดน้อยลงเรื่อยๆ นี้ เพื่อว่า เมื่อได้ปฏิบัติความดี พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ และคุณธรรมอันน่ายกย่อง และเมื่อได้ผ่านจากชีวิตนี้ไปสู่ยุคสมัยที่จะมาถึง เราจะได้ถือว่าเป็นผู้ที่สมควรได้รับมงกุฎแห่งความชอบธรรมที่ไม่เสื่อมสลายจากพระเจ้า ผู้ประทานรางวัล ดังนั้น ขอให้ทุกคนพิจารณาว่าตนเองปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างไร และยังคงทำเช่นนั้นต่อไปจนถึงวัยชราราวกับกำลังรับใช้พระเจ้าเอง — ไม่ประมาท ไม่เฉื่อยชา ไม่เกียจคร้าน ไม่เสแสร้ง — โดยรู้ดีว่าเมื่อทำเช่นนั้น พวกเขากำลังล่วงเกินไม่ใช่เพียงมนุษย์ แต่เป็นพระเจ้า ผู้ที่หน้าที่นี้อุทิศถวายแด่พระองค์ เพราะเราอยู่ที่นี่เพื่ออะไร หากไม่ใช่เพื่อเป็นผู้รับใช้ร่วมที่เตือนผู้อื่นให้ระลึกถึงพระบัญญัติของพระเจ้า ? — เพื่อให้ทั้งผู้ที่ปฏิบัติตามและผู้ที่ฝ่าฝืนพระบัญญัตินั้น ไม่ทำบาปต่อหน้าเรา และไม่พยายามทำให้เราพอใจ แต่เพื่อพระเจ้าผู้ทรงดี ผู้ประทานพระบัญญัตินั้น ดังนั้น ไม่ว่าใครจะคัดลอกหนังสือ รับใช้ ไถนา ขุดร่อง หรือทำสิ่งอื่นใด ก็ให้ทุกคนทำงานของตนเหมือนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ไม่ใช่ต่อหน้ามนุษย์ ; และงานของเขาจะบริสุทธิ์ เพราะถูกพระเจ้า ผู้ทรงรู้ใจมนุษย์ พิจารณาตามความพยายามและความกระตือรือร้นที่เขาได้ทุ่มเทลงไป

30. ทุกคนต้องระมัดระวังลิ้นไม่ให้พูดเรื่องไร้สาระ ป้องกันตาไม่ให้มองเห็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม รักษาใจไม่ให้มีความคิดไม่บริสุทธิ์ และควบคุมประสาทสัมผัสทั้งปวงด้วยความยำเกรงพระเจ้า ; ทุกคนควรปฏิบัติต่อกันด้วยปัญญาที่ถ่อมตน พูดคุยกันด้วยความรักที่เรียบง่าย และสนทนาอย่างเหมาะสม , มองสิ่งที่เป็นประโยชน์ ฟังสิ่งที่เหมาะสม คบหาด้วยความถ่อมตน และใคร่ครวญเรื่องอันศักดิ์สิทธิ์ ; เพื่อว่า ด้วยความปีติยินดีและสุขใจ เราจะได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และนำชีวิตบนโลกนี้ไปสู่จุดจบที่ช่วยจิตวิญญาณให้รอดพ้น

31. จงมีใจกล้า : เรามีพระเจ้าเป็นผู้ช่วยและผู้วิงวอนในเส้นทางชีวิตนี้ และมีการวิงวอนของพระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าเป็นโล่ที่แข็งแกร่ง พร้อมทั้งคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือนักบุญยอห์นผู้ประกาศข่าวประเสริฐและนักบุญยอห์นผู้เป็นนักเทววิทยาผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งชื่อของท่านทั้งสองถูกตั้งเป็นชื่อของอารามของเรา แต่ ‘หากพระเจ้าอยู่ฝ่ายเรา ใครจะต่อต้านเราได้ ?’ (โรม 8:31) ‘‘หากพระเจ้าเป็นผู้คุ้มครองชีวิตของเรา เราจะกลัวใครได้ ?’’ (สดุดี 26:1)

1846

□□□

□□□

34. □□□□

□□□

์อย่างซื่อสัตย์ เพื่อว่าเราจะได้ถูกเห็นว่าสมควรแก่ราชอาณาจักรของพระองค์

112. *เรากำลังร่วมแข่งขันในการแข่งขันทางจิตวิญญาณ : ผู้ชมคือใคร ? ผู้วิ่งควรมุ่งเน้นไปที่อะไร ? ใครวิ่งอย่างเป็นแบบอย่าง ?*

112. 1) เรากำลังร่วมแข่งขันในสนามแข่งทางจิตวิญญาณ : ผู้ชมคือใคร ? นักวิ่งควรให้ความสนใจกับสิ่งใด ? ใครคือผู้ที่วิ่งด้วยท่าทางเป็นแบบอย่าง ? – 2) ไม่ควรอิจฉาความแตกต่างตามประเพณีภายในวัด ; ทุกสิ่งที่ผู้ไม่พอใจกล่าวในกรณีเช่นนี้ล้วนไม่ฉลาด : ให้พวกเขาปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง เพราะนี่คือความเป็นจริง [2, 39]

4. ท่านคือนักวิ่งเท้าเร็วของพระเจ้า และการแข่งขันของท่านไม่ใช่บนโลก แต่จากโลกสู่สวรรค์ ; ผู้ชมไม่ใช่ผู้คน แต่เป็นกองทัพของเทวดาและนักบุญ ; ผู้มอบมงกุฎคือพระเจ้าเอง และมงกุฎนั้นไม่เหี่ยวเฉา ผู้ที่ได้รับพรคือท่านที่ได้เข้าสู่สนามแข่งขันนี้ด้วยการรับศีลสคีมา แต่ที่นี่ท่านเพิ่งเริ่มต้นเท่านั้น ; ส่วนมงกุฎนั้นจะมอบให้เฉพาะผู้ที่วิ่งจนจบการแข่งขันเท่านั้น ให้แต่ละคนสังเกตอย่างระมัดระวังว่าตนเองกำลังวิ่งอย่างไร ; ให้สังเกตจุดหมายบนสนามแข่งที่กำหนดความสำเร็จของการแข่งขัน นั่นคือความก้าวหน้าในคุณธรรม ; ให้เขาจับตาดูอุปสรรคอย่างระมัดระวัง – และพยายามเอาชนะมัน – นั่นคือ ความล่อลวงของเนื้อหนัง โลก และมาร โดยรับกำลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ; อย่าให้ใครมองไปทางข้าง แต่ให้จดจ่อสายตาไว้ที่จุดเดียวซึ่งคือเส้นชัย และทุ่มเทกำลังทั้งหมดไปยังจุดนั้น การแข่งขันยังไม่จบลง ท่านได้วิ่งมาได้ดีจนถึงขณะนี้ ; จงวิ่งต่อไปจากจุดนี้ด้วยความกระตือรือร้นและความพยายามที่ไม่ลดน้อยลง แข่งขันกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ใครจะสามารถแซงหน้าผู้อื่นได้ ? คือผู้ที่ถ่อมตนที่สุดในหมู่ทุกคน ใครวิ่งอย่างเป็นแบบอย่าง ? คือผู้ที่เชื่อฟังที่สุด , ที่เคารพที่สุด , ที่ไม่บ่นที่สุด , ผู้อุทิศตนต่อบทสดุดีมากที่สุด ผู้เงียบสงบที่สุด ผู้ขยันที่สุด ผู้อธิษฐานมากที่สุด ผู้จริงใจที่สุด ผู้ถ่อมตนที่สุด ผู้ปราศจากความมุ่งร้ายมากที่สุด ผู้ปราศจากความอิจฉาที่สุด ผู้ซื่อสัตย์ที่สุด ผู้รักพระบิดามากที่สุด และในทุกด้านอื่น ๆ ที่งานแห่งคุณธรรมอันสมบูรณ์ปรากฏ ทั้งในจิตวิญญาณและร่างกาย ให้สิ่งนี้เป็นแนวทางชีวิตของท่าน และให้สิ่งนี้เป็นวิธีที่เราจะก้าวขึ้นจากความเข้มแข็งสู่ความเข้มแข็ง และจากโลกนี้สู่สวรรค์

5. ให้ความรักเป็นเครื่องหมายที่แยกแยะคุณ ระบุว่าคุณเป็นสาวกของพระเจ้า เมื่ออยู่ในความรัก จงรับด้วยความรักทุกความแตกต่างระหว่างพี่น้อง ความชอบและการเลื่อนขั้นในงานรับใช้ งานฝีมือ ตำแหน่ง และอันดับ จงให้อิจฉา ความกระตือรือร้น และความโกรธถอยไป ให้ทุกคนในหมู่พวกท่านมองสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องของท่านว่าเป็นประโยชน์ต่อตัวท่านเอง

1852

□□□

□□□

□□□

116. **:**

116. :

[2, 43] (:

...)

:

‘

;

?’

(10, 28–29) –

—

—

–

–

□□□ □□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□: ‘□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□ □□□□□□□□

119. **:**
?

119. :
?
; ;
[2, 46]
?
;
:
—
:
.

120.

120.
[2, 47]
‘’
(115:3)
?
:
?

?
;
;
;
—?—
?
—
:
‘’ (
8:48), ‘
’ (
9:34), ‘
?’ (
13:55),
;
:
‘
’ (
23:34)
;

□□□

□□□

4. □□□□□ □□□□
□□□□

□□□

□□□

□□□

127.

127. 1)
– 2) ; –
[2, 55]

9. (Ibid.) —
—
:
,
;
;
;

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□; □□□□

□□□

6. □□□□

132. 1)
:
– 2)
– 3)
– 4)
[2, 60]

7. (Ibid.) !
–
–
—
, , —
—

8. :
?
—
:
‘’ (1
14:40)

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

138. [2, 68] (Ibid.).

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

[2, 76]
(1 9:24)
–
–
–
;
;
–
“”:
—

□□□

ดชังของพระเจ้า ; ภายนอกดูเหมือนเป็นความรักระหว่างพี่น้อง แต่ในแก่นแท้แล้วมันคือความชั่วร้ายของซาตาน

2. ท่านทั้งหลายย่อมรู้ดีว่ามารมีกับดักมากมายเพียงใด และตาข่ายของมันถูกถักทออย่างซับซ้อนเพียงใด – และว่าไม่มีใครสามารถหลุดพ้นจากมันได้ เว้นแต่ผ่านการสารภาพความคิดและความปรารถนา ด้วยความเชื่อในบิดาฝ่ายจิตวิญญาณ พร้อมด้วยความถ่อมตนและความเชื่อฟัง ผู้ที่ไม่ได้เดินตามทางนี้จะตกลง และได้ตกลงมาก่อนแล้ว ดังที่เราได้อ่าน ; แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามกฎนี้ ได้กลายเป็นแสงสว่างที่ส่องประกายในโลก หลังจากหลุดพ้นจากความมืดมิดของบาปและมาร และได้เอาชนะด้วยการระงับความปรารถนาของตนเอง

3. ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลาย ด้วยความรักของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ให้เป็นผู้มีปัญญาเพื่อความรอดของตนเอง ผู้ใดก็ตามที่ถูกความปรารถนาใด ๆ รบกวน ต้องต่อสู้กับมัน — เช่น การต่อสู้กับความอิจฉา — นั่นคือ ความเกลียดชังต่อความรุ่งโรจน์ชั่วคราวของโลกนี้ — เพราะความปรารถนานี้เกิดจากความปรารถนาที่จะดูเหนือกว่าเพื่อนบ้านในบางด้าน : ไม่ว่าจะเป็นความสดใสของจิตใจ การร้องเพลงสดุดีอย่างไพเราะ การอ่านหนังสือที่เพลิดเพลิน หรือความสามารถอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นทางจิตวิญญาณหรือทางกายภาพ ; และเมื่อถูกจุดขึ้นแล้ว มันจะเผาไหม้ด้วยไฟที่ช้าๆ จนทำให้เราหมดแรงและถูกเผาผลาญไป แต่เนื่องจากเราเป็นอวัยวะของกันและกัน — เพราะเราทุกคนเป็นร่างกายเดียวกัน — ให้เรายินดีร่วมกัน โดยถือว่าทุกสิ่งที่ทำให้ผู้อื่นแตกต่างออกไปนั้นเป็นของเราเอง ; เพราะเมื่อคนหนึ่งโดดเด่นด้วยสิ่งหนึ่ง คนหนึ่งโดดเด่นด้วยอีกสิ่งหนึ่ง และอีกคนหนึ่งโดดเด่นด้วยสิ่งอื่นอีก แต่ทุกคนล้วนเป็นร่างกายเดียวกันแห่งภราดรภาพ ดังนั้นผ่านทุกสิ่งเหล่านี้ ภราดรภาพจึงโดดเด่นและสมบูรณ์แบบอย่างเต็มที่ ซึ่งเกียรติยศนั้นแผ่ขยายไปถึงทุกคน : คนหนึ่งร้องเพลงไพเราะ ส่วนคุณมีเสียงดัง ; คนหนึ่งอ่านอย่างชัดเจน ส่วนคุณเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว ; คนหนึ่งมีไหวพริบดีกว่า ส่วนท่านมีความสามารถในการจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้ดีกว่า ; คนหนึ่งมีประโยชน์ยิ่งกว่าในการจัดระเบียบงาน ส่วนท่านมีความเต็มใจที่จะเชื่อฟังมากกว่า ; และสิ่งหลังนี้ดีกว่าสิ่งแรกมาก เพราะสิ่งที่ดูเหมือนเป็นอะไรบางอย่างก่อนที่จะเป็นจริงนั้น แท้จริงแล้วไม่มีค่าอะไรเลย ความไพเราะ ความกลมกลืน การอ่าน ความเร็ว ศิลปะการเขียน หรือดนตรี จะเทียบได้อย่างไรกับความถ่อมตนและความเชื่อฟังอันเปี่ยมด้วยพระพรและงดงามที่สุด กับความเมตตาและความเรียบง่าย เมื่อเทียบกับความถ่อมตัวและความอ่อนโยน เมื่อเทียบกับความเมตตาและความอดทน เมื่อเทียบกับความรักต่อพระเจ้าและการอธิษฐานอย่างกระตือรือร้น และเมื่อเทียบกับคุณธรรมอื่น ๆ ที่การได้มาซึ่งคุณธรรมเหล่านั้นเป็นเรื่องของเจตจำนงและคว

1897

□□□□□□□□□—□□□□□□□□□

บประโลมทั้งปวง
ผู้ทรงรักษาทุกสิ่งในสวรรค์และบนโลกให้เป็นไปตามระเบียบอันสมบูรณ์แบบ ทรงประทานกำลังและความเข้มแข็งแก่ท่านทั้งหลาย
สำหรับทุกงานดีและความพยายามทุกประการ
สำหรับความสันติภาพและความสามัคคีในจิตใจทุกประการ
สำหรับความเป็นระเบียบและความสงบทุกประการ
ในความรักที่จริงใจต่อกันและกัน
เพื่อให้ในวันแห่งการปรากฏพระองค์
เราจะได้อยู่ท่ามกลางกลุ่มนักบุญและกองทัพผู้บริสุทธิ์
ร่วมกับนักบุญทั้งหลายที่ได้ทำให้พระองค์พอพระทัยมาตั้งแต่โบราณกาล

145. ชีวิตแห่งความอดทนในการเชื่อฟังร่วมกัน ; นี่คือความพลีชีพที่แท้จริง

145.
ชีวิตแห่งความอดทนในการเชื่อฟังกฎระเบียบของชุมชนนักบวช ;
นี่คือความพลีชีพที่แท้จริง [2, 78]
จงระวังการสมรู้ร่วมคิดอันชั่วร้าย
ความดื้อรั้นที่เกินขอบเขต
และการละเมิดกฎระเบียบของวัดอย่างร้ายแรง
โดยปฏิบัติตามกฎที่บรรพบุรุษศักดิ์สิทธิ์ได้ถ่ายทอดมาให้เราในทุกเรื่อง ; เพราะสิ่งที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรานั้น
ไม่ได้ถูกวางไว้อย่างสุ่มสี่สุ่มห้า
แต่หลังจากที่ทุกสิ่งได้ผ่านการทดสอบมาตั้งแต่สมัยโบราณ
ด้วยความเหน็ดเหนื่อยและเหงื่อที่มากมาย ;
และสิ่งที่ได้กำหนดไว้นั้น
ถูกวางไว้ตามข้อกำหนดและแก่นแท้ของวิถีชีวิตอันบริสุทธิ์ของเรา
เพื่อหักล้างผู้ที่ตีความพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างผิดเพี้ยน ดังนั้น จงดำเนินต่อไปในงานดีของท่าน
และเดินบนทางของพระเจ้าจนถึงที่สุด
โดยเจิมตัวท่านด้วยน้ำมันแห่งความอ่อนน้อมและความอดทน
และทนต่อความยากลำบากทุกชนิดในการถือศีล
ซึ่งความสุขอันยิ่งใหญ่แห่งพรนิรันดร์ได้เตรียมไว้แล้ว
ความยากลำบากเหล่านี้คืออะไร ?
คือความยากลำบากที่ท่านต้องทนรับทุกวัน :
การเฝ้าคืนและการร้องเพลงสดุดี , การทำงานด้วยมือ
การกินและดื่มอย่างพอประมาณ
การปฏิบัติหน้าที่อย่างลำดับต่อกัน
การประพฤติตนอย่างเหมาะสมเมื่อยืนในโบสถ์และในขบวนแห่
การเดิน การแต่งกาย การสวมรองเท้า การคลุมศีรษะ –
ความทุกข์ที่เกิดจากความขาดแคลน จากความถูกละเลย
จากความดูหมิ่น และสิ่งต่างๆ เช่นนี้ทั้งหมด
และบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์หลายท่านได้เป็นพยานที่แท้จริงในเรื่องนี้ — โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักบุญบาซิลผู้ยิ่งใหญ่ —
ว่าสภาพแห่งการเชื่อฟังนั้นคือการเป็นมรณสักขีที่แท้จริง –
แต่จงพิจารณาดูว่า เราได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่งนี้ ?
และรางวัลใดที่รอคอยเราอยู่ ? –
มงกุฎแห่งความชอบธรรมที่ไม่ร่วงโรย มรดกแห่งอาณาจักรสวรรค์
การได้รับการรับเป็นบุตร ความไม่เสื่อมสลาย ความเป็นอมตะ
และความสุขอื่น ๆ ที่เกินกว่าจินตนาการ ด้วยคำสัญญาเช่นนี้
พี่น้องทั้งหลาย
จงอดทนต่อความยากลำบากแห่งการถือศีลที่รออยู่เบื้องหน้าท่า

1899

นครั้งแล้วครั้งเล่า
อย่าได้หวั่นไหวต่อความผิดพลาดเป็นครั้งคราวของบางคน
และอย่าได้ท้อใจต่อความยากลำบากและความเศร้าโศกที่ท่านเผชิญ เพื่อชีวิตของเราที่ดำเนินตามพระเจ้า :
เพราะหากเราไม่เศร้าโศกที่นี่
เราก็จะไม่ชื่นชมยินดีในวันนั้น ;
หากเราไม่ทนทุกข์และคร่ำครวญที่นี่
เราก็จะไม่พบความกว้างขวางและความสุขในยุคที่จะมาถึง
แต่ยิ่งเราเศร้าโศกและคร่ำครวญที่นี่มากเท่าไร
ยิ่งเราได้รับชัยชนะและถูกทดสอบมากเท่าไร
เราก็จะพบความปลอบประโลมที่นั่นยิ่งใหญ่ขึ้นเท่านั้น :
แทนความเศร้าโศก เราจะได้รับความสุข แทนความยากจน
เราจะได้รับความมั่งคั่ง ;
แทนของทรัพย์สมบัติทางโลกที่น้อยนิด –
จะได้รับสมบัติมากมายในสวรรค์ ; แทนโรคภัยทางกาย –
จะได้รับความสุขทางจิตวิญญาณ ; แทนการจากโลกนี้ไป –
จะได้รับคำเรียกของพระเจ้าให้มาอยู่กับพระองค์ :
เพราะจะเป็นอย่างไรสำหรับเรา
และความสุขของเราจะยิ่งใหญ่เพียงใด
เมื่อเราได้ยินเสียงอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเรียกและกล่าวว่า :
‘มาเถิด ผู้ที่ได้รับการอวยพรจากพระบิดาของเรา ;
รับมรดกของท่าน
ซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่การสร้างโลก ’ (มัทธิว 25:25).
หากเราถูกเรียกร้องให้ตายทุกวันเพื่อความรักของพระคริสต์
แล้วทำไมเราจะไม่เลือกสิ่งนี้ และยอมให้ถูกตี ถูกเผา
ถูกตัดเป็นชิ้นๆ และทนทุกข์ทรมานทุกชนิด
เช่นเดียวกับที่ผู้พลีชีพศักดิ์สิทธิ์ได้ทนทุกข์มา ?
เพราะสิ่งที่พวกเขาถูกเรียกให้รักและทะนุถนอมนั้น
ไม่ใช่สิ่งเดียวกับที่เราถูกเรียกให้รักและทะนุถนอม ;
แต่เรามีความพยายามและความปรารถนาเพียงอย่างเดียว
เพราะตามธรรมชาติเราเป็นหนึ่งเดียวกัน —
สิ่งสร้างของพระเจ้า
ที่ถูกนำมาสู่โลกเพื่อวัตถุประสงค์เดียว :
เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าผ่านการปฏิบัติตามพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ; ในขณะที่การตัดแขนขา การหลั่งเลือด
และความทรมานจากผู้กดขี่
ไม่ได้เกิดขึ้นเสมอไปและทุกหนทุกแห่ง
เราได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะก้าวเข้าสู่การดำเนินชีวิตอันสูงส่งนี้ด้วยความเชื่อฟัง
และเรารับการเป็นมรณสักขีในวิถีทางที่แตกต่าง :
แทนที่จะถูกตัดแขนขา เราตัดทอนความประสงค์ของตนเอง ;
แทนที่จะมีการหลั่งเลือด
เราขับไล่ความคิดและความปรารถนาที่ผิดบาป ;
แทนที่จะถูกทรมานโดยผู้กดขี่
เราทนต่อการโจมตีของปีศาจและความเป็นศัตรูของโลก ;
นั่นคือเหตุผลที่เรารอคอย — ไม่ใช่ด้วยความหวังที่ว่างเปล่า
—
เพื่อได้ร่วมอยู่ในยุคสมัยที่จะมาถึงกับผู้พลีชีพศักดิ์สิทธิ์

1900

146. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

6. □□□□

โครินธ์ 11:27); และไม่ใช่เพียงท่านเท่านั้น แต่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ‘เดินไปมาในหนังแกะและหนังแพะ ไร้ทรัพย์สิน ถูกข่มเหง ถูกทารุณ ... เที่ยวเร่ร่อนในทะเลทรายและภูเขา ในถ้ำและในโพรงดิน ’ (ฮีบรู 11:37–38) หากนี่คือชะตากรรมของพวกเขา แล้วเราจะใช้ชีวิตที่แตกต่างออกไปได้อย่างไร จึงจะถือว่าสมควรได้รับเกียรติยศเช่นเดียวกับพวกเขา ? เราไม่อาจทำได้ แต่หากใครต้องทนทุกข์กับความยากลำบากใด ๆ ที่กล่าวมา ให้เขาชื่นชมยินดีว่าตนได้รับส่วนร่วมในชีวิตของนักบุญ นี่คือวิธีที่ทุกคนควรมองทุกสิ่งและยอมรับทุกสิ่งด้วยความขอบคุณ เหมือนเป็นของขวัญจากพระเจ้าที่ประทานผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ โดยไม่บ่นหรือร้องทุกข์ใด ๆ หากเราปฏิบัติเช่นนี้ เราจะได้รับการอวยพร พี่น้องทั้งหลาย เพราะด้วยวิธีนี้ เราจะได้รับพักผ่อนในสถานที่ที่ไม่มีโรคภัย ความเหนื่อยล้า ความขาดแคลน หรือความเศร้าโศก

149.
พระองค์ทรงตักเตือนผู้ที่ยอมแพ้ต่อความล่อลวงของศัตรูและผู้ที่ล้มลง และทรงกระตุ้นให้พวกเขาต้านทาน โดยประทานความหวังในความช่วยเหลือจากพระเจ้า

149. พระองค์ทรงตำหนิผู้ที่ยอมตามคำชักจูงของศัตรูและตกสู่บาป และทรงกระตุ้นให้พวกเขาต้านทานการล่อลวงดังกล่าว โดยให้ความหวังในความช่วยเหลือจากพระเจ้า [2, 82]

เมื่อความประมาทหย่อนยานเริ่มหยั่งราก มันจะค่อยๆ ดึงผู้ที่เพิกเฉยต่อมันลงสู่หลุมแห่งความพินาศ เมื่อใครเริ่มรู้สึกยากลำบากที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งขัดกับคำเรียกร้องให้เชื่อฟังและหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่ – ศัตรูก็จะส่งคำชักจูงและยุยงให้กระทำการชั่วร้าย และเมื่อพวกเขาหลงเชื่อคำชักจูงนี้ ไม่เพียงแต่ตนเองจะตกสู่ความชั่วร้าย แต่ยังนำผู้อื่นให้หลงผิดไปในทางเดียวกันด้วย โอ้ ! สิ่งใดกำลังเกิดขึ้น ? – ปีศาจชนะได้อย่างไร ? เราทำให้ผู้คุ้มครองของเรา คือเหล่าทูตสวรรค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ต้องอับอายได้อย่างไร ? เราหันไปอยู่ฝ่ายศัตรูได้อย่างไร จนทำให้พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา ผู้เป็นพระผู้เลี้ยงที่ดี ซึ่งได้สละชีวิตเพื่อเราเป็นการชดใช้บาปผ่านไม้กางเขนและความตาย ต้องอับอาย ? เราจะมองหน้าพระองค์ได้อย่างไร ? เราจะทนรับความโกรธของพระองค์ได้อย่างไร ? ไม่มีความทุกข์ทรมานใดที่เทียบเท่ากับความชั่วร้ายของเรา – ผู้อื่นได้เข้าสู่ราชอาณาจักรสวรรค์ ในขณะที่เราถูกผู้ทำลายจิตวิญญาณของเราพาไป ผู้อื่นแสดงความมั่นคงดั่งผู้พลีชีพ ในขณะที่เรากลับตกอยู่ในความพินาศของผู้ถูกขับไล่ ผู้อื่นได้รับการยกขึ้นสู่สวรรค์ ในขณะที่เรากลับถูกโยนลงสู่ก้นบึ้งของโลก ผู้อื่นตั้งใจที่จะก้าวขึ้นบันไดแห่งคุณธรรม ในขณะที่เรากลับจัดเตรียมทางลงสู่บันไดแห่งความพินาศ เราจะไม่มีวันได้สติหรือ ? เราจะไม่มีวันตื่นขึ้นหรือ ? ฉันวิงวอนท่าน ให้เรารีบเร่งลงมือทำงาน

1905

□□□

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□: □□□□

นั่นคือ ความหิว ความกระหาย การเยาะเย้ย การด่าทอ การถูกดูหมิ่น ความยากลำบาก , ความยากจนในเครื่องแต่งกาย รองเท้า และทุกสิ่งอื่น ๆ : เพื่อว่าด้วยวิธีนี้ เราจะก้าวหน้าและก้าวขึ้นทีละน้อย สร้างตัวเราเองและเสริมสร้างกันและกัน ยืนขึ้นและได้รับการยกย่อง จนสามารถ ‘บรรลุถึงระดับความสมบูรณ์ของพระคริสต์ ’

158. พระองค์ทรงสรรเสริญพระภิกษุ โดยตรัสว่า ด้วยการละทิ้งโลก พวกท่านได้หันหลังให้กับความสุขสบายและความเพลิดเพลิน เช่น ที่เกิดขึ้นในช่วงเทศกาลถือศีลอดเนื้อ และได้รับการเรียกให้รับใช้พระเจ้าด้วยความศรัทธาและความชอบธรรม ซึ่งในนั้นคือความสุขที่แท้จริงและงานเลี้ยงที่ไม่มีวันสิ้นสุด

158. 1) พระองค์ได้ชมเชยพระภิกษุว่า ด้วยการละทิ้งโลก พวกท่านได้หันหลังให้กับความสุขและความสบายที่คล้ายคลึงกับความสุขทางเนื้อหนัง และได้รับการเรียกให้รับใช้พระเจ้าด้วยความศรัทธาและความชอบธรรม ซึ่งในนั้นคือความสุขที่แท้จริงและงานเลี้ยงที่ไม่มีวันสิ้นสุด – 2) ท่านได้เตือนพวกเขาให้อย่าคิดถึงหรือปรารถนาจะกลับไปยังหม้อต้มอาหารของชาวอียิปต์เหล่านั้นอีก โดยรับรองว่าชะตากรรมของเราคือสิ่งที่ได้รับพรมากที่สุดในทุกสิ่ง – 3) ซึ่งในนั้นไม่มีสิ่งใดที่ควรปรารถนาอีกแล้ว เว้นแต่สิ่งเดียวนี้ คือขอให้พระเจ้าประทานพระคุณแก่เรา เพื่อรับมือกับความทุกข์และความยากลำบากทั้งปวงในชีวิตด้วยความสงบใจ [2, 91]

10. บัดนี้คือช่วงเวลาของการถือศีลอดเนื้อสัตว์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการเลี้ยงฉลองและดื่มสุราในโลกนี้ การเฉลิมฉลอง เกม และความสนุกสนานทุกรูปแบบ แล้วอย่างไร ? เราควรตำหนิตัวเองที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้หรือไม่ ? ไม่ ; แต่ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากชีวิตเช่นนั้น เหมือนพ้นจากโคลนตมและเหวลึก และนำเราเข้าสู่การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ในปัจจุบันนี้ , – เพื่อรับใช้พระองค์ด้วยความศรัทธาและความชอบธรรม ; และให้เราหัวเราะเยาะ หรือดีกว่านั้น ให้ร้องไห้แทนผู้ที่ถูกความสุขเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้พาไป จนทำให้ตนเองสูญเสียความสุขอันหาที่เปรียบมิได้ของสวรรค์ – “มาเถิด ” พี่น้องทั้งหลาย “ให้เราชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า ; ให้เราโห่ร้องด้วยความยินดีแด่พระเจ้า ผู้ช่วยให้รอดของเรา ; ให้เราเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยการสารภาพบาป และให้เราโห่ร้องถวายพระองค์ด้วยบทสดุดี ” (สดุดี 94:1–2) ดูเถิด งานเลี้ยงอันประเสริฐ ดูเถิด ความชื่นชมยินดีอันน่าสรรเสริญ ดูเถิด การเฉลิมฉลองอันเปี่ยมสุข ! และเราสามารถเฉลิมฉลองและชื่นชมยินดีในลักษณะนี้ในบ้านของพระเจ้า ไม่เพียงครั้งหรือสองครั้ง แต่ตลอดไป ความชื่นชมยินดีเช่นนี้เป็นผู้บุกเบิกและสัญญาณบ่งชี้ถึงชะตากรรมอันเปี่ยมสุขที่สุดที่รอคอยเราอยู่ที่นั่น “ส่วนข้าพเจ้า ” พระดาวิดผู้ศักดิ์สิทธิ์ตรัสว่า

1920

“□□□

□□□

15. □□□□

ือไม่ ?
ท่านทุกคนไม่พยายามอย่างเต็มที่เพื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติท
ี่ประทานชีวิตของพระคริสต์อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นหรือไม่ ?
ไม่มีใครในหมู่ท่านที่ผ่านทางกลุ่มส่วนตัว
ทำให้ความสามัคคีของพี่น้องแตกแยกและสลายไป
เพื่อความพอใจของศัตรู คือมารร้าย ;
และไม่มีความตามใจตัวเองหรือความดื้อรั้นในหมู่ท่าน
ที่ทำให้แต่ละคนได้ใช้ชีวิตและกระทำตามใจชอบ ; ตรงกันข้าม
ชีวิตที่สอดคล้องกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่สูงสุด ;
และท่านก็ไม่มีสถานการณ์ที่ทุกคนเดินไปเดินมาอย่างไม่ใส่ใจ
จนทำให้ร่างกายทั้งหมดของพี่น้องแตกสลายและวุ่นวาย ;
แต่ด้วยพระคุณของพระเจ้า ,
ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ : ในการกินและดื่ม ,
ในการตื่นและนอน , ในการทำงานและพักผ่อน , ในการมาและไป ,
ในการสนทนาและเงียบสงบ , ในการอ่านและร้องเพลงสดุดี ,
ในการอธิษฐานและนิ่งสงบ , ในการแต่งตัวและสวมรองเท้า .
แน่นอนว่าไม่ใช่ทุกสิ่งจะถูกแบ่งปันอย่างเท่าเทียมกันแก่ทุ
กคน เพราะไม่ทุกคนมีอายุ การเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม ความสามารถ
คุณธรรม และสภาพสุขภาพที่เท่ากัน
แต่ทุกคนจะได้รับความสนใจอย่างเหมาะสม
และความต้องการของพวกเขาจะได้รับการตอบสนอง :
เพราะท่านทุกคนเป็นอวัยวะของร่างกายเดียวกัน
แม้ไม่ทุกคนจะได้รับเกียรติยศเท่ากัน (1 โครินธ์ 12, 23–24).
แต่ทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องสำคัญที่สุด ;
สิ่งหลักที่เรามุ่งหาคือ
เมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ของเราอย่างดีแล้ว
เราจะได้เข้าสู่การพักผ่อนของพระเจ้าผ่านทางความตาย
หลังจากความเหน็ดเหนื่อยและงานหนักของชีวิตบนโลกนี้
และได้ร่วมส่วนในความสุขที่ไม่อาจบรรยายได้
และพรนิรันดร์ที่ไม่อาจพรรณนาได้ ด้วยความหวังนี้
ขอให้เราพยายามอย่างจริงจังยิ่งขึ้น
เพื่อก้าวหน้าให้ดีกว่าเดิม เพื่อระมัดระวังตนเอง
เพื่อมีจิตใจที่มั่นคง เพื่อเฝ้าระวังอยู่เสมอ
เพื่อที่เราจะได้ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในยุคสมัยนี้
เพื่อชื่นชมยินดีในความหวัง เพื่ออดทนต่อความทุกข์ยาก
บังคับตนเองให้ทำความดีทุกประการ ,
ทำให้เนื้อหนังอยู่ใต้การควบคุมของจิตวิญญาณ ,
ถือความอับอายเพื่อพระคริสต์เป็นเกียรติ ,
ถือว่าการเป็นที่สุดท้ายเป็นสิทธิพิเศษ ,
และชื่นชมยินดีในความอับอายเพื่อพระเจ้า ;
เพื่อว่าเมื่อเราเดินทางมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว
เราจะได้อยู่ร่วมกับผู้พลีชีพ
และได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะชื่นชมยินดีร่วมกับนักบุญ
ทั้งหลายตลอดนิรันดร์กาล

161. เราร้องว่า : 'ฉันจะรับถ้วยแห่งความรอด'.

ถ้วยนี้คือการยอมรับการเป็นมรณสักขี
ซึ่งสำหรับเราคือการต่อสู้อย่างเจ็บปวดกับความปรารถนา

161. เราร้องว่า : 'ฉันจะรับถ้วยแห่งความรอด'.
ถ้วยนี้หมายถึงการยอมรับการเป็นมรณสักขี
ซึ่งสำหรับเราคือการต่อสู้อย่างเจ็บปวดกับความปรารถนา
เราอยู่บนเส้นทางนี้ – ดังนั้น จงต่อสู้ในการต่อสู้ที่ดี
เพื่อว่าเราเองก็จะได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับมงกุฎเช่

1924

นั้น [2, 94] ‘เราจะถวายสิ่งใดแด่พระเจ้าสำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่เรา?’ จะมีสิ่งใดอื่นนอกจากบทสดุดีของดาวิดที่ร้องด้วยความมุ่งมั่นจริงใจและสอดคล้องกับสิ่งที่กล่าวไว้ในนั้น: ‘เราจะรับถ้วยแห่งความรอด และร้องเรียกพระนามของพระเจ้า’ (สดุดี 115:3, 4) ถ้วยนี้คือการยอมรับการเป็นมรณสักขี แต่การเป็นมรณสักขีของเราไม่ได้อยู่ที่การหลั่งเลือด แต่อยู่ในการต่อสู้ภายในที่เต็มไปด้วยจิตสำนึก เช่น เมื่อเราไม่คุกเข่าต่อบาอัล — นั่นคือ เราไม่ยอมแพ้ต่อความใคร่ทางเนื้อหนัง — และเราเอาชนะทุกการล่อลวง, ความวุ่นวายของความคิด ความร้อนรนของความใคร่และความปรารถนา ความเศร้าโศกจากความขาดแคลน ความโชคร้าย และความอับอาย ดูเถิด ผู้เป็นมรณสักขีที่ดี! ดูเถิด ทหารของพระคริสต์! ดูเถิด ผู้ที่อยู่ในความขัดสนและผู้สืบทอดอาณาจักรสวรรค์! จงชื่นชมยินดี จงมีใจที่เบิกบาน จงกล้าหาญ จงวิ่งแข่งให้ดี จงเติบโตจากความเข้มแข็งสู่ความเข้มแข็ง จงก้าวขึ้นสู่จุดสูงสุดแห่งคุณธรรม จงบินสูงสู่การใคร่ครวญอันสูงสุด และจงทำเช่นนี้ไม่หยุดยั้งจนกระทั่งชีวิตของท่านสิ้นสุดลง และนำท่านไปสู่ความสุขและความยินดีที่เตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่การสร้างโลก ผู้ใดที่ได้ฟังคำนี้ด้วยความตั้งใจและนำไปปฏิบัติ พร้อมทั้งจุดไฟต่อไฟในใจตนเอง จนจุดประกายไฟแห่งความรักอันศักดิ์สิทธิ์ที่ลุกโชนขึ้นสู่สวรรค์ ผู้นั้นย่อมได้รับพรและได้รับพรอันสูงสุด แต่ความวิบัติจงมีแก่ผู้ที่ปิดหูตนเอง รักความว่างเปล่า และแสวงหาความสุขทางกายที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม อย่าให้ใคร ‘แสวงหาแต่ประโยชน์ของตนเอง’ – ‘สิ่งเหล่านี้’ – แต่จง ‘ดูแลเพื่อนบ้าน’ ด้วย โดยถือว่าพวกเขาเป็นของตนเอง: เพราะเราเป็นอวัยวะที่สัมพันธ์กัน ในทางนี้ ทุกคนจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและทำให้ตนเองดีขึ้นและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

162.

หลังจากที่ได้บรรยายลักษณะของผู้ล่วงลับและกล่าวถึงสิ่งที่เห็นในหลุมศพ; และได้นำเสนอเรื่องราวสั้นๆเกี่ยวกับชีวิตอันดีงามที่ผู้ล่วงลับได้ดำเนินมา – เขาจึงสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการรักษาความบริสุทธิ์ของร่างกายและจิตวิญญาณ เพื่อจะได้กลายเป็นเจ้าสาวที่คู่ควรกับพระคริสต์

162. 1) หลังจากที่ได้บรรยายลักษณะของผู้ล่วงลับและกล่าวถึงสิ่งที่เห็นในหลุมศพ; และ 2) หลังจากที่ได้เล่าสั้นๆถึงชีวิตอันมีคุณธรรมของผู้ล่วงลับ – 3) เขาจึงสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการรักษาความบริสุทธิ์ของร่างกายและจิตวิญญาณ เพื่อจะได้เป็นเจ้าสาวที่คู่ควรกับพระคริสต์ [2, 95]

1. การระลึกถึงความตายมีผลในการช่วยให้รอดเสมอ และยิ่งมีผลมากขึ้นเมื่อเราอยู่ต่อหน้าพี่น้องผู้ล่วงลับ เช่นในกรณีนี้ ที่นี่อีกครั้ง เราได้เห็นความลึกลับอันน่าพิศวงอยู่ตรงหน้า!

1925

เมื่อสักครู่ก่อน เขายังอยู่กับเรา
แต่บัดนี้วิญญาณของเขาไม่อยู่กับเราอีกต่อไป ;
ผู้ที่เคยพูดกับเราด้วยริมฝีปากของเขาเอง
ได้ตกเข้าสู่ความเงียบสนิท
ขณะที่เสียงของเขายังคงก้องอยู่ในหูเรา
นี่เป็นภาพที่น่าทึ่งเพียงใด ! เราเห็นเขาแต่กลับไม่เห็นเขา :
ร่างกายของเขาปรากฏอยู่ที่นี่
แต่วิญญาณของเขาได้จากเราไปแล้ว
เขานอนนิ่งไม่เคลื่อนไหวและไร้ชีวิต ไม่มีลมหายใจ ไม่เห็น
ไม่พูด ; ทุกประสาทสัมผัสของเขาปรากฏให้เห็น –
แต่ในสิ่งใดก็ไม่มีสัญญาณของชีวิต ; เขาเหมือนหิน
หรือวัตถุไร้จิตวิญญาณอื่นใด –
มาดูสถานที่พักผ่อนของผู้ที่จากไปก่อนเรา :
เราจะเห็นอะไรที่นั่น พี่น้องทั้งหลาย ? จงดูและเรียนรู้
นี่ไม่ใช่ฝุ่นและเถ้าหรือไม่ ?
นี่ไม่ใช่ร่างกายที่สลายตัวหรือไม่ ?
นี่ไม่ใช่กะโหลกที่เหี่ยวแห้งหรือไม่ ?
นี่ไม่ใช่กระดูกเปล่าหรือไม่ ? –
และทั้งหมดนี้คือภาพที่น่าขยะแขยง
กองที่น่าเวทนาและน่ารังเกียจ –
ใครจะแยกแยะพี่น้องกันได้ที่นี่
ระหว่างคนหน้าตาดีกับคนหน้าตาไม่ดี ระหว่างคนหนุ่มกับคนแก่ ?
ไม่ได้เลย : ทุกอย่างได้สลายไปหมดแล้ว
ทุกอย่างได้สูญเสียรูปทรงไปแล้ว
ให้ใครก็ตามที่ประสงค์จะตรวจสอบดูว่า
ที่นี่มีความสุขทางกายอยู่ที่ไหน
ความสุขจากการเลี้ยงฉลองอยู่ที่ไหน
ความสบายในการนอนหลับอยู่ที่ไหน และทุกสิ่งอื่น ๆ
ที่ทำเพื่อเอาใจเนื้อหนังอยู่ที่ไหน ? – การจับมือ การกอดกัน
การจูบกันอยู่ที่ไหน ? – ทุกสิ่งได้จากไปจากที่นี่แล้ว
และถูกนำพาไปโดยผู้ที่ เหมือนกับคนรวยที่หลงทาง
ได้ส่งมันไปก่อนสู่นรก เพื่อจุดไฟที่ดับไม่ลงให้ตัวเอง

2. ขอให้พี่น้องของเราทุกคนไม่ได้รับความเสียหาย !
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จากไปอย่างเคร่งครัดในความศรัทธ
าและก้าวเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์
หลังจากใช้ชีวิตที่นี่อย่างดีงาม
ด้วยความเชื่อฟังและยอมจำนนที่ไร้ที่ติ —
อายุยังน้อยแต่มีปัญญาดั่งผมหงอก — ตัวเล็กแต่
แต่ยิ่งใหญ่ในจิตวิญญาณ
ผู้ที่นิสัยใจคอภายในของเขาเป็นที่รู้แก่ข้า
ส่วนพฤติกรรมภายนอกของเขาเป็นที่รู้แก่ท่านทั้งหลาย —
ซึ่งเต็มไปด้วยคุณธรรมทุกประการ
และสมควรได้รับคำสรรเสริญทุกประการ — ราฟาเอล —
ผู้มีน้ำใจดีและสูงศักดิ์อย่างแท้จริง
ผู้รักษาภาพลักษณ์ของพระเจ้าไว้ และข้ากล้ากล่าวว่า
สมควรได้รับชื่อเดียวกันกับหนึ่งในทูตสวรรค์ชั้นสูง –
นี่คือความเชื่อมั่นของฉันในลูกชายคนนี้ของฉัน ;
ท่านทั้งหลายก็ควรมีความเชื่อมั่นเช่นนี้ด้วย
เพราะเขาคู่ควรกับมัน –
แต่ให้เรากลับมาสู่เรื่องที่กำลังพูดถึงกันดีกว่า

3. เช่นเดียวกัน เราเองในไม่ช้าก็จะจากที่นี่ไป : เราจะตาย
ถูกจัดวางศพ จัดพิธีศพ และถูกฝังลงดิน – เนื่องจากเป็นเช่นนี้
และไม่มี ‘ผู้ใดที่จะมีชีวิตอยู่โดยไม่เห็นความตาย ’ (สดุดี

1926

88:49);

‘;
’

163.

163. 1) – 2) :
– 3)
– 4)
[2, 96]

4.

‘
’ (6:12), –

5. □□□□

7. ดังนั้น ให้เราต่อสู้ในฐานะทหารของพระคริสต์ และมองเวลาของเราไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากช่วงเวลาแห่งการต่อสู้กับศัตรูของเรา เมื่อสิ่งที่ได้ยินมีเพียงเสียงลูกศรที่พุ่งผ่านหูและเสียงดาบที่กระทบกัน : เพราะ ‘มีผู้มากมายที่โจมตีเราจากที่สูง’ (สดุดี 55:3), ดังที่เขียนไว้ว่า พวกเขาโจมตีและทำสงครามตลอดทั้งวัน วางกับดัก ขุดหลุม ซุ่มโจมตี และคิดค้นกลอุบายต่าง ๆ มากมาย แล้วใครจะหนีพ้นพวกเขาได้ ใครจะหาที่หลบภัยจากพวกเขาได้ ใครจะไม่สะดุดและตกลงในกับดักของพวกเขา ? ใครเล่า นอกจากผู้ที่มีใจถ่อมตัวควบคู่กับความเชื่อฟัง การอธิษฐานไม่หยุดยั้ง ความกระตือรือร้นในหน้าที่ การยอมจำนนอย่างสม่ำเสมอ ความขยันหมั่นเพียรโดยไม่บ่น การเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันความคิดที่น่าอับอายและยึดมั่นในความคิดที่สร้างสรรค์ การเฝ้าระวัง การร้องเพลงสดุดี การกราบลง และเหนือสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ หรือควบคู่ไปกับสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ คือการสารภาพความคิดลึกสุดในใจ การหลีกเลี่ยงความหยิ่งยโส และความพอประมาณในการพูด ? ด้วยสิ่งทั้งปวงนี้และสิ่งที่คล้ายคลึงกัน จิตวิญญาณภายในของเราจึงได้รับการเสริมสร้างให้มั่นคงดั่งป้อมปราการ และศัตรูซึ่งไม่มีอำนาจที่จะต่อต้านเขา ก็ต้องถอยร่นไป

164. คำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของผู้รับใช้พระเจ้าผู้เป็นนักบวชที่แท้จริง

164. คำบรรยายเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของผู้รับใช้พระเจ้านักบวชที่แท้จริง [2, 97] พี่น้องทั้งหลาย จงระมัดระวังตนเอง และอย่าปล่อยให้วันและเวลาของเราสูญเปล่า ดูเถิด วันนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว และเราจะไม่เห็นมันอีก แต่การกระทำที่เราได้ทำไว้ในขณะที่มันยังอยู่ ได้ถูกบันทึกไว้แล้ว หากเป็นความดี ก็เป็นประโยชน์แก่เรา แต่หากไม่ใช่ ก็เศร้าใจ ! จงรักษาประสาทของเราไม่ให้ถูกขโมย จงก้มศีรษะไว้เป็นส่วนใหญ่ : จงให้ตาของเราตั้งมั่น ไม่วอกแวก ไม่เพ้อไปมา ; เพราะสิ่งที่ตาเห็นนั้น จิตวิญญาณก็เห็นด้วย เนื่องจากร่างกายภายนอกสะท้อนมันกลับสู่จิตวิญญาณ ; ให้ใบหน้าไม่มีดครึ้มหรือวอกแวก แต่ให้มีความสง่างามและอ่อนโยน และส่วนใหญ่ให้เต็มไปด้วยความเศร้าโศกและอาบด้วยน้ำตาแห่งความสำนึกผิด ; ให้ท่าทางเดินถ่อมตัว ไม่โอ้อวด ไม่หยิ่งยโส ไม่ยกไหล่ ไม่ขมวดคิ้ว ไม่ก้าวเท้าดัง หรือสั่นสะเทือนทั้งตัว ; คำพูดของเธอก็ควรเป็นไปอย่างนุ่มนวล ไม่ดังเกินไปหรือเบาเกินไป พร้อมด้วยความสงบในดวงตาและส่วนอื่น ๆ ของใบหน้า โดยไม่พองจมูก ไม่โบกมือ หรือหันหน้าไปมา เพราะผู้รับใช้ของพระเจ้านั้นจัดระเบียบดีในทุกสิ่ง เป็นเครื่องมือของพระวิญญาณที่สถิตอยู่ภายในเขา ซึ่งนำทางเขาทั้งในคำพูด รูปลักษณ์ การกิน และการดื่ม และเราควรประพฤติตนด้วยความเหมาะสมและมารยาทในทุกสิ่ง : ทั้งในเครื่องแต่งกายและรองเท้า โดยระลึกไว้เสมอว่าพระเจ้าของเราทรงสถิตอยู่กับเราในทุกสถานการณ์และในทุกการกระทำของเรา

1929

165. **: ‘’,**

165. 1) : ‘’ – 2) : ‘; ’ [2, 98]

8. : ‘ ’ (2 6:2)? ‘ ’ (13:12) – — ; ; – ! ! ? – ? —— (33:11)

9. : : : : ‘, ‘ ’ ’ – :

‘□□□

11.

12.

□□□

14. □□□□

□□□

(สดุดี 120:4) แล้วทำไมเราจึงอุทิศตัวให้กับทางเดินของเราด้วยความกระตือรือร้นเช่นนี้ ด้วยความมุ่งมั่นเช่นนี้ ด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าเช่นนี้ โดยไม่มองลง แต่จ้องตาไปยังความสูง : เพราะหากเรามองลงต่ำ เราจะตกเป็นเหยื่อของความเกียจคร้าน ความท้อแท้ และความประมาท อย่างแน่นอน เนื่องจากความคิดของเราล่องลอยไปมา และใจของเราผูกพันอยู่กับความว่างเปล่าและความสุขชั่วคราวของชีวิตนี้ : สู่การล่วงประเวณี การกินดื่มอย่างไม่ยั้งคิด ความโลภ การแสดง การเลี้ยงฉลอง เครื่องประดับ จินตนาการ และสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดที่ผ่านไปและเสื่อมสลายได้ แต่เมื่อเรามุ่งสายตาไปยังสิ่งที่เป็นสวรรค์และนิรันดร์ ; แล้ว แม้ชีวิตปัจจุบันของเราจะเต็มไปด้วยความเศร้าโศกและความเจ็บปวด แม้ที่นี่จะมีความเหน็ดเหนื่อยและความอ่อนล้า แม้จะมีการอดอาหารและการเฝ้าระวัง การควบคุมความปรารถนาและการอดทนต่อความขาดแคลน — ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในธรรมชาติของชีวิตนักพรตและการเชื่อฟังตามคำสอน — เราจะไม่สูญเสียความหวัง เราจะไม่ท้อแท้ เราจะไม่ถูกบดขยี้ภายใต้ความหนักอึ้งของความทุกข์ในปัจจุบัน และเราจะไม่ยอมแพ้ต่อความปรารถนาที่กำลังก่อตัวขึ้น ; แต่ด้วยปัญญาที่กล้าหาญและความมุ่งมั่นที่เต็มเปี่ยม เราจะก้าวไปข้างหน้าและก้าวไปข้างหน้าต่อไป มองไปยังสวรรค์ จ้องมองพระเจ้า มุ่งมั่นสู่ราชอาณาจักรสวรรค์ เพื่อความปลอบประโลมจากสวรรค์ เพื่อความหวานชื่นแห่งพระสิริอันไม่เสื่อมสลาย เพื่อแสงสว่างที่ไม่เคยดับ เพื่อความสุขของเหล่าทูตสวรรค์

17. ด้วยวิธีนี้เองที่บรรดาบิดาทั้งหลายได้ดำเนินชีวิต และเมื่อเอาชนะได้ พวกท่านก็ได้รับชัยชนะ : ทั้งผู้พลีชีพ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ชอบธรรม ผู้เคร่งครัด ผู้รักพระเจ้า นักบวช ผู้มราวาส ชาย หญิง วัยหนุ่ม และผู้สูงอายุ โดยถือว่าเวลาที่อยู่ในโลกนี้เป็นเหมือนการฝึกฝน ดังนั้น หากเราปรารถนาความรุ่งโรจน์และความสุขของพวกเขา เราก็ต้องยอมทนทุกข์ด้วยความเต็มใจในวิถีชีวิตที่พระเจ้าพอพระทัยนี้ด้วย ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงรักสิ่งนี้เถิด ; จงตั้งใจที่จะทนรับและแบกรับทุกสิ่งด้วยปัญญาอันกล้าหาญและความกระตือรือร้นที่ไม่สั่นคลอน โดยจดจ่อสายตาไว้ที่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ตามที่ผู้ทรงปัญญาสูงสุดทรงบัญชา (ปัญญาจารย์ 2:14) และอย่าให้สายตาหันลงสู่พื้นดิน เพราะผู้ที่คิดถึงสิ่งในสวรรค์และมุ่งมั่นกับมันอย่างแท้จริง ย่อมมีสายตาอยู่บนศีรษะ ส่วนผู้ที่ก้มหัวลงต่อความว่างเปล่าและหมกมุ่นกับมัน ย่อมมองลงไปที่เท้าของตนเอง จะไม่เป็นเรื่องน่าเวทนาและน่าสะพรึงกลัวหรือ หากเท้าของมนุษย์อยู่ด้านบนและศีรษะอยู่ด้านล่าง ? แต่การต้องทนทุกข์เช่นนี้ในจิตวิญญาณนั้น ย่อมน่าเวทนาและไร้มนุษยธรรมยิ่งกว่ามาก ดังนั้น ขอให้เราเดินอย่างที่ผู้มีปัญญาควรทำ โดยมองไปยังศีรษะของเรา นึกถึงพระเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และกระทำตามนั้น ตาบนหัวคือความเชื่อ ความหวัง และความรัก ;

1936

□□□

20. □□□□

29.

30.

31. (1 7:22–23)

32.

33.

ขอให้เราทูลร้องต่อพระเจ้า — และพระองค์จะทรงกระทำ เพราะ ‘พระเจ้าอยู่ใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยความจริง และพระองค์จะทรงช่วยผู้ที่ถ่อมใจ’ (สดุดี 144:18; 33:19)

170. เปรียบเทียบการดูแลจิตวิญญาณกับการดูแลสวนองุ่น

170. 1) พระองค์เปรียบเทียบการดูแลจิตวิญญาณกับการดูแลสวนองุ่น – 2) พระองค์เชิญชวนเราให้ดูแลเช่นนี้ เพื่อความสุขของพระเจ้าของเรา ผู้เป็นผู้ดูแลเถาองุ่น – 3) พระองค์ชมเชยว่าเราได้ทำงานอย่างเพียงพอในเรื่องนี้แล้ว แต่พระองค์ตรัสว่า ‘เราจะทำงานมากยิ่งขึ้น โดยดำเนินชีวิตอย่างไร้ที่ติตามกฎระเบียบของวัดและในการปฏิบัติธรรม’ [2, 104]

1. เมื่อวานนี้ ขณะเก็บเกี่ยวองุ่น ท่านได้อวยพรให้ต้นองุ่นที่ให้ผลมาก และแสดงความเสียใจต่อต้นที่ไม่มีพวงองุ่นเลย สิ่งนี้มีความหมายอย่างไร? – หมายความว่าท่านเอง เมื่อได้กลายเป็นองุ่นของพระเจ้าแล้ว เมื่อท่านให้ผลทางจิตวิญญาณ และเหมือนว่าเต็มไปด้วยพวงองุ่น ท่านก็จะเป็นแหล่งความประหลาดใจสำหรับผู้ปลูกจิตวิญญาณของเรา แต่เมื่อท่านไม่ให้ผล ท่านก็สมควรถูกสาปแช่งและถูกตัดทิ้ง: ‘เพราะ’ ดังที่พระเจ้าตรัสใน ‘ทุกกิ่งที่ไม่ให้ผลจะถูกตัดทิ้งและโยนลงในไฟ’ (ยอห์น 15:6) ท่านเห็นแล้วว่าต้นองุ่นไม่ให้ผลโดยบังเอิญ แต่ก่อนอื่นมันต้องถูกปลูกด้วยความพยายามอย่างยิ่ง ดูแลให้เติบโต จนถึงวัยเจริญพันธุ์ และเพียงเมื่อนั้นมันจึงเริ่มให้ผล; และเมื่อมันให้ผล มันจะถูกตัดแต่ง ฝังดินรอบๆ รั้วล้อมรอบ ตัดกิ่งแห้ง และทำความสะอาดทุกสิ่งที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการให้ผล ซึ่งผู้ปลูกองุ่นรู้จากประสบการณ์ – และด้วยวิธีนี้ มันจึงให้ผลอีกครั้ง – เราไม่เห็นความจริงเดียวกันนี้ในตัวเราเองได้หรือ? เพราะใครจะให้ผลได้โดยไม่เคยผ่านกระบวนการเช่นนี้มาก่อน คือ โดยไม่เคยถูกปลูกและเลี้ยงดู และโดยไม่เคยเติบโตจนถึงความสุกงอมทางจิตวิญญาณอย่างเต็มที่ในพระคริสต์ และเพื่อจุดประสงค์นั้น ไม่เคยถูกพูนดิน ตัดแต่ง และได้รับการปกป้องโดยพระบัญญัติของพระคริสต์? – ผู้ใดที่ไม่ผ่านกระบวนการทั้งหมดนี้ จะยังคงไม่เติบโตและไม่ออกผลเสมอไป; และเขาจะถูกกัดกินโดยปีศาจผู้ทำลายล้างทุกตัวที่ผ่านทางมา

2. ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้เราเริ่มเพาะปลูกจิตวิญญาณและดูแลมันด้วยความระมัดระวัง; นั่นคือ การปฏิบัติทางอัสเคติกและวินัยตามประเพณีของชีวิตอัสเคติก: ภาระแห่งการอดกลั้น การทำงานหนักในการเฝ้าระวัง ความละอายในการสารภาพข้อบกพร่องภายใน แผลแห่งการชดใช้บาป การรักษาคำพูด ใจที่ปราศจากความเพ้อฝัน ความเชื่อที่ไม่สั่นคลอน และการตั้งสติของความคิดที่ไม่หวั่นไหว ผู้ใดที่ไม่ทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ก็ไม่อาจให้ผลได้; และผู้นั้นไม่ควรถูกเรียกว่ากิ่งของพระคริสต์ –

1941

พี่น้องทั้งหลาย เราได้มาที่นี่เพื่ออะไร ? ไม่ใช่เพื่อให้ผลมาก และเพื่อเลี้ยงดูพระเจ้าด้วยความอุดมสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณของเราหรือ ? พระเจ้าผู้ทรงดีงามทรงปรารถนาความรอดของเรา และหากพระองค์พบว่าเรากำลังได้รับความรอด พระองค์จะทรงยินดีและลิ้มรสผลนี้ แต่หากไม่เป็นเช่นนั้น พระองค์จะทรงพิพากษาเราเหมือนต้นมะเดื่อที่ไม่ออกผล ทุกวันพระองค์เสด็จมาที่นี่และสังเกตว่าเราเป็นคนเช่นไร ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้น ความขยันหมั่นเพียร จิตวิญญาณที่ร้อนแรง ความเอาใจใส่ ความถ่อมใจ ความเชื่อฟัง ความตั้งใจ การร้องเพลงสรรเสริญ ความอ่อนโยน ความรอบคอบ ความรักในการทำงาน ความรักในพี่น้อง ความอดทน ความมั่นคง และความหวัง เพื่อที่เราจะได้เตรียมตัวเป็นภาชนะที่ได้รับการเลือกสรร และได้รับการทำให้สมบูรณ์ในพระวิญญาณบริสุทธิ์

3. ท่านได้ทำงานหนักแล้ว ข้าพเจ้ายอมรับในสิ่งนั้น ; ท่านได้ชนะในอดีต ทนทุกข์มามาก เดินทางมาไกล ทำให้คนชั่วอับอาย ป้องกันการโจมตีได้ ละทิ้งความปรารถนา ปลดปล่อยตัวเองจากโลก ตรึงความปรารถนาของพวกท่านไว้บนไม้กางเขน , ยึดมั่นในพระบัญญัติ , รักษาความเชื่อของบรรพบุรุษ , ไม่หวั่นไหวต่อความกลัวของมนุษย์ , และเตรียมใจจากส่วนลึกเพื่อความตายด้วยความรักต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ; ทุกสิ่งที่พวกท่านได้ทำล้วนเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและสมควรแก่การสรรเสริญ , ทุกสิ่งล้วนศักดิ์สิทธิ์และมาจากสวรรค์ . – แต่เพียงอีกสักหน่อย อีกสักหน่อย ขอให้เราอดทนต่อไป ข้าพเจ้าวิงวอนท่านพี่น้องผู้ทรงเกียรติยิ่ง ขอให้เรายืนหยัดในความเชื่อ ขอให้เรายืนอย่างไม่หวั่นไหวต่อความล่อลวงทั้งที่มองไม่เห็นและที่เห็นได้ ขออย่าให้เราพ่ายแพ้ต่อศัตรูผู้ยิ่งใหญ่ในสงครามประจำวันของเขา เพราะ : ‘พระเจ้าเป็นผู้ช่วยข้าพเจ้า ; ข้าพเจ้าจะมองดูศัตรูของข้าพเจ้า ’ (สดุดี 117:7). “พระเจ้าเป็นผู้คุ้มครองชีวิตข้าพเจ้า ; ข้าพเจ้าจะกลัวใคร ? เมื่อผู้ที่พยายามทำร้ายข้าพเจ้าเข้ามาใกล้ เพื่อทำลายร่างกายข้าพเจ้า — ผู้ที่ดูหมิ่นข้าพเจ้าและศัตรูของข้าพเจ้า — พวกเขาจะถูกทำให้พ่ายแพ้และล้มลง ” (สดุดี 26:1–2). “แต่เราได้ลุกขึ้นและยืนหยัดมั่นคง ” (สดุดี 19:9). ดังนั้น ให้เราร้องเพลงในใจ ให้เรามีจิตวิญญาณที่กล้าหาญ ให้เราปฏิบัติหน้าที่ด้วยความขยันหมั่นเพียร รักษาความเคร่งครัดในทุกเรื่อง ไม่พูดคำที่เสื่อมทราม ไม่บ่น ไม่ด่าทอ ไม่ตัดสิน ไม่กบฏ หรือไม่หยิ่งยโส ให้เรารวมตัวกันด้วยความเต็มใจเพื่อทำงาน เพื่อเฝ้าระวัง และเพื่อร้องเพลงสดุดี ให้เราอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้วยความปรารถนาดี ด้วยความไม่ยึดติดกับโลก ด้วยความมุ่งมั่นสู่สวรรค์ ด้วยความกระชับในการพูด ด้วยความมีสติ ด้วยความชนะผ่านความยอมเมื่อได้ยินว่า ‘โปรดอภัยให้ข้าพเจ้า ’ – ซึ่งเป็นอาวุธอันยิ่งใหญ่ต่อต้านมาร – ด้วยความเมตตาและความสงบสุข

1942

171. □□□□

6. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

176. จงยืนหยัดอย่างกล้าหาญ จ้องมองขึ้นสู่เบื้องบน และด้วยความคิดถึงพระเจ้าดั่งลูกศร จงขับไล่ศัตรูแห่งความรอด

176. 1) จงยืนหยัดอย่างกล้าหาญ มองขึ้นสู่เบื้องบน และด้วยความคิดลึกซึ้งอันศักดิ์สิทธิ์ —ดั่งลูกศร — ขับไล่ศัตรูแห่งความรอด – 2) หากท่านถูกรบกวนด้วยความปรารถนา อย่าได้ยอมแพ้ แต่จงคิดถึงความอับอายที่ท่านจะต้องเผชิญหากทำเช่นนั้น และความจริงที่ว่าศัตรูคือผู้ที่กำลังหลอกลวงท่าน โดยทำให้ความชั่วดูดี – 3) และโดยทั่วไป จงใช้ความรู้สึกภายในของท่านเพื่อแยกแยะว่าวิญญาณใดอยู่ใกล้ท่าน — ดีหรือชั่ว — และจงฟังวิญญาณนั้น ขณะเดียวกันก็ขับไล่วิญญาณอีกฝ่ายออกไป [2, 114]

18. จงยืนหยัดมั่นคง ‘โดยคาดเอวด้วยความจริง และสวมรองเท้าด้วยความพร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติภาพ’ (เอเฟซัส 6, 14–15), มองขึ้นสู่เบื้องบน, มุ่งมั่นสู่สิ่งสูงส่ง, ค้นหาสิ่งสวรรค์, จิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งสวรรค์, ใส่ใจถึงการจากไปจากร่างกาย และการพบปะกับผู้พิพากษาพร้อมทั้งการรายงานต่อพระองค์ – ศึกษาพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และชีวิตของนักบุญ และใช้สิ่งที่พบว่ามีประโยชน์ต่อจิตวิญญาณและนำไปสู่ความรอดเป็นลูกศรต่อสู้กับศัตรู

19. ให้ผู้ใดก็ตามที่ถูกรบกวนด้วยความปรารถนา อย่าเสียใจหรือยอมแพ้ต่อมัน: เพราะ ‘พระเจ้าอยู่ใกล้ทุกคนที่ร้องเรียกพระองค์’ (สดุดี 144:18), และจิตวิญญาณที่แสวงหาพระองค์จะพบพระองค์ (ดู สิริ 6:16); ให้จิตนั้นยืนหยัดมั่นคง ให้ถอนหายใจและครวญคราง ให้หลั่งน้ำตา ยกมือขึ้นสู่สวรรค์ ให้ตีอกตัวเอง พร้อมทั้งใคร่ครวญถึงความอับอายที่หุ้มคลุมการกระทำบาป — ไม่เพียงแต่ต่อหน้าบัลลังก์อันน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้า แต่ยังต่อหน้าตัวเองและต่อหน้ามนุษย์ — และด้วยวิธีนี้ให้จิตนั้นหันหลังให้บาปและตั้งมั่นอยู่ในความดี เพราะมีเขียนไว้ว่าอย่างไร? ‘ลูกของข้าพเจ้า อย่าดูหมิ่นการอบรมสั่งสอนของพระเจ้า และอย่าท้อใจเมื่อถูกพระองค์ตักเตือน เพราะพระเจ้าทรงอบรมสั่งสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และทรงลงโทษลูกทุกคนที่พระองค์ทรงยอมรับ’ (สุภาษิต 3:11, 12) และในอีกตอนหนึ่งมีเขียนไว้ว่าอย่างไร? ‘อย่าท้อใจในยามที่เผชิญการทดลอง’ (สิราบ 2:2). พระเจ้าคือผู้ทดสอบความรักของเรา เพื่อดูว่าเราคงที่ในความรักนั้นหรือไม่ และว่าเราไม่เลือกความสุขที่น่าอับอาย — ความสุขที่ทำลายล้างและนำไปสู่ความตาย หวานเมื่อลิ้มลองแต่ขมขื่นเมื่อกลืนลง — แทนความรักของพระองค์ หรือสิ่งที่ผู้ทำลายจิตวิญญาณของเราเสนอมา: เขาแสร้งทำเป็นแสงสว่าง แต่แท้จริงแล้วคือความมืด; ความรักทางจิตวิญญาณ ตามที่ปรากฏ เขาแสร้งทำเป็น แต่แท้จริงแล้วคือความเกลียดชังที่น่าสะอิดสะเอียนที่สุด อย่างไรก็ตาม ท่านผู้เป็นทหารของพระคริสต์ อย่าได้ไม่รู้ถึงแผนการของเขา หรือเล่ห์กลอันชั่วร้ายของเขา หากท่านปรารถนาชีวิต

1951

□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□
□□□□□□□□

ดเท่าที่จะทำได้ ; เพราะหากปฏิบัติด้วยศักดิ์ศรีแล้ว มันไม่ใช่เรื่องทางเนื้อหนังหรือมนุษย์ แต่เป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์และนำความรอด

3. เพราะไม่มีใครในเราที่รับใช้เนื้อและเลือด แต่รับใช้พระเจ้าผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งทรงรับสิ่งนี้เป็นการถวายบูชาที่พอพระทัย และทรงสัญญาว่าจะประทานรางวัลอันสมควรในยุคที่จะมาถึง อย่าให้ใครคิดว่าตนเองกำลังรับใช้มนุษย์ แม้จะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ต่ำต้อยที่สุด แต่จงคิดว่าเป็นพระเจ้าเอง ผู้ทรงรับสิ่งนั้นผ่านทางพี่น้องของพระองค์ ดังนั้น จงปฏิบัติหน้าที่ของท่านด้วยความเกรงกลัวและสั่นสะท้าน โดยมีพระองค์เองเป็นผู้กำกับดูแล ‘ผู้ทรงเห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความมืด และนำความคิดในใจของท่านออกมาสู่แสงสว่าง’ (1 โครินธ์ 4:5) หากทุกคนในเราคิดในลักษณะนี้ – ซึ่งความจริงแล้วเป็นเช่นนั้น – และปฏิบัติหน้าที่การรับใช้ซึ่งกันและกันในฐานะพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ แล้วเราจะปฏิบัติหน้าที่ตามการเรียกของเราได้อย่างสมบูรณ์

4. จากสิ่งนี้ แสงสว่างของทุกคุณธรรมจะส่องประกายภายในเรา — ความรัก ความสันติ ความอ่อนโยน ความสุภาพ และความถ่อมใจ — และเราจะได้ตระหนักว่า เรากำลังเดินตามรอยเท้าของบรรพชนผู้ทรงเกียรติอย่างแท้จริง โดยเลียนแบบวิถีชีวิตของพวกเขา ดังนั้น จงระลึกถึงชีวิตอันเปี่ยมด้วยพระพรเหล่านั้น การเดินทางของพวกเขาบนเส้นทางแห่งการยอมจำนนและเชื่อฟัง ความเลิศล้ำอันน่าทึ่งของความถ่อมตนและการยอมจำนนของพวกเขา – และว่าพวกเขาได้ทุ่มเทอย่างกระตือรือร้นเพื่อพระเจ้า ผู้ซึ่งตรัสเองว่า : ‘จงเรียนรู้จากเรา เพราะเราเป็นผู้ถ่อมใจและใจอ่อน’ (มัทธิว 11:29) แม้ว่า ตามที่อัครทูตกล่าวไว้ว่า ‘พระองค์ไม่ได้ถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องยึดถือ แต่ทรงสละพระองค์เอง ทรงรับสภาพของผู้รับใช้ ทรงเกิดมาในรูปร่างมนุษย์ และเมื่อทรงอยู่ในรูปร่างมนุษย์แล้ว พระองค์ทรงถ่อมพระองค์เอง และทรงเชื่อฟังจนถึงความตาย — แม้กระทั่งความตายบนไม้กางเขน’ (ฟิลิปปี 2:6, 8) และจงพิจารณาดูว่า : ใครบ้างในบรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอด หรือผู้ที่ได้รับพร ? มีเพียงผู้ที่เลียนแบบพระองค์ ผู้ที่ถ่อมตน ผู้ที่เชื่อฟังและยอมจำนน ผู้ที่ทนทุกข์ทรมานทุกชนิด ทั้งความทุกข์ยาก ความอับอาย การดูหมิ่น การเยาะเย้ย หรือแม้กระทั่งการถูกตี การถูกเนรเทศ และการถูกจองจำ – อย่างที่บางคนในพวกท่านได้ประสบ หรือแท้จริงแล้วทุกคนในพวกท่าน เพราะในอวัยวะหนึ่ง ร่างกายทั้งหมดจะได้รับการถวายเกียรติหรือถูกทำให้เสื่อมเสีย

5. ขอให้พระเจ้าทรงรักษาท่านทั้งหลายให้มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ในฐานะนักรบผู้กล้าหาญของพระองค์ ในฐานะผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์

1960

ในฐานะผู้มีใจปรารถนา ในฐานะประชากรที่ได้รับการเลือกสรร
ในฐานะชุมนุมชนที่บริสุทธิ์ เพื่อว่า , เมื่อปรากฏตัวในยุคนี้
ซึ่งเป็นยุคที่แท้จริงแล้วเต็มไปด้วยการนอกใจและบาป
ในฐานะผู้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าโดยไม่ละอาย
ท่านทั้งหลายจึงจะได้รับการพิจารณาว่าสมควรเป็นผู้ร่วมรับม
รดกกับพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรสวรรค์

182. ท่านไม่ฟังคำสอนของข้าพเจ้า ไม่ฟังคำตักเตือนอย่างพ่อ
ไม่ฟังพระวจนะของพระเจ้า และยังคงไม่สำนึกผิด :
สาเหตุของเรื่องนี้คือความปล่อยตัวตามกิเลสของเนื้อหนัง
และความไม่ใส่ใจต่อการช่วยให้รอด

182. 1) ท่านไม่ฟังคำสอนของฉัน ไม่ฟังคำตักเตือนอย่างพ่อ
และไม่ฟังพระวจนะของพระเจ้า และท่านยังคงไม่สำนึกผิด :
สาเหตุของเรื่องนี้คือความปล่อยตัวตามกิเลสของเนื้อหนังและ
ความไม่ใส่ใจต่อการรอด – 2)
เราควรมีความกระตือรือร้นต่อทุกสิ่งที่ดี
แต่เราเป็นอย่างไร ? – 3)
แล้วทำไมเราจึงประมาทและตกต่ำถึงเพียงนี้ ?
ให้เราอย่างน้อยก็ชดเชยความผิดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป [2, 124]
6. หากไม่ใช่เพื่อเก็บเกี่ยวในภายหลัง
แล้วชาวนาจะหว่านเมล็ดไปเพื่ออะไร ? หากไม่ใช่เพื่อทำกำไร
แล้วพ่อค้าจะทำงานหนักไปเพื่ออะไร ? เช่นเดียวกัน
ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ถ่ายทอดคำสอน
จะทำเช่นนั้นไปเพื่ออะไร
หากไม่ใช่ด้วยความหวังว่าผู้ฟังจะประสบความสำเร็จและพัฒนาต
นเอง ? – แต่สำหรับท่าน เนื่องจากบาปของฉัน
คำพูดของฉันจึงไม่มีผลใดๆ เลย
ฉันหว่านเมล็ดอย่างมากมายและทำงานหนัก แต่ไม่เห็นผลใดๆ
ฉันพูด ฉันประกาศ ฉันเตือนท่าน – และบางครั้ง ในช่วงเวลาสั้นๆ
พลังของคำพูดของฉันก็เข้าถึงส่วนลึกที่สุดของจิตใจท่าน
แต่ท่านก็ลืมมันไปทันที และยังคงอยู่ในความผิดบาปเดิมๆ
ข้าพเจ้าคร่ำครวญถึงเรื่องนี้และหัวใจของข้าพเจ้าถูกฉีกขาด
ไม่มีแรงที่จะหยุดยั้งความวุ่นวายของพวกท่าน
แน่นอนว่าความไร้ผลเช่นนี้เกิดจากความไร้พลังของคำพูดอันต่
ำต้อยของข้าพเจ้า แต่ให้โทษนี้ตกอยู่กับข้าเถิด
แต่ท่านไม่ได้ยินคำในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์หรือ ?
คำเหล่านั้นไม่ได้ประกาศหลักคำสอนแห่งความรอดให้หูท่านฟังท
ุกวันหรือ ? – ยิ่งไปกว่านั้น
บิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายร้องตะโกนว่าอย่างไร ?
ท่านประกาศสิ่งใด ? ท่านเป็นพยานถึงสิ่งใด ?
ท่านขู่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ? –
พวกเขาไม่ได้นำการพิพากษาที่น่าสะพรึงกลัวและหลีกเลี่ยงไม่
ได้นั้นมาวางไว้ต่อหน้าท่านหรือ ?
คำพิพากษาสุดท้ายของพระเจ้าที่ทำให้แผ่นดินสั่นสะเทือนนั้น
? การปฏิเสธที่น่าตกใจและความทรมานที่ไม่มีที่สิ้นสุด ?
ไฟที่ดับไม่ลง ? หนอนพิษที่ไม่ตาย ? ความมืดมิดที่มืดสนิท ?
ทาร์ทารัสแห่งโลกใต้พิภพ ?
และทุกสิ่งที่ถูกคิดค้นขึ้นในเรื่องนี้หรือ ? – หรือว่า
พวกท่านไม่แสดงให้ท่านเห็นอาณาจักรสวรรค์ – ชีวิตนิรันดร์ ,
ความรุ่งโรจน์ที่ไม่อาจบรรยายได้ ,
แสงสว่างที่ไม่อาจเอื้อนเอ่ยได้ ,
ความงามของสวรรค์ที่ไม่อาจจินตนาการได้ , อ้อมอกของอับราฮัม ,
ศาลาของนักบุญ , ลานของผู้ชอบธรรม , แถวของทูตสวรรค์ ,

1961

□□□

□□□

□□□

□□□□□□ □□□□□□□

;
;
;
;
—
10.
—
—
186.
186.
[31,

15]

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□ □□□□

□□□

12. ฟังเถิด พี่น้องทั้งหลาย — อย่าให้เราพ่ายแพ้ต่อความหลับและความเกียจคร้าน และอย่าเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ชั่วโมงแห่งการจากไปของเรากำลังใกล้เข้ามาแล้ว หรือมันยังไม่มาถึงหรือ ?—และพระเจ้าได้ส่งทูตสวรรค์มาหาเรา ซึ่งจะรับวิญญาณของเราไปทันทีและนำมันไป —แต่ไปไหน ?— เราไม่รู้สึกหวาดกลัวเมื่อได้ยินเรื่องนี้หรือ ? เราไม่สั่นสะท้านเมื่อคิดถึงเรื่องนี้หรือ ? ด้วยความตระหนักในสิ่งนี้ นักบุญผู้พลีชีพได้มอบร่างกายของตนด้วยความยินดีให้กับการทรมาน การตัดแขนขา การบดกระดูก จนกลายเป็น ‘ภาพที่น่าชมสำหรับโลก สำหรับทูตสวรรค์ และสำหรับมนุษย์ ’ (1 โครินธ์ 4:9) อย่างแท้จริง ; แต่เพราะเหตุนี้ พวกเขาจึงได้รับมงกุฎในเวลาต่อมา ส่วนบรรดาบิดาผู้เป็นที่เคารพนับถือของเรา คือพระภิกษุผู้ศักดิ์สิทธิ์ ท่านทั้งหลายได้ต่อสู้ราวกับว่าร่างกายเป็นศัตรูของท่าน — ท่านทั้งหลายพบความสุขในความหิวโหย ; ขณะที่ทนความหนาว ท่านทั้งหลายรู้สึกราวกับอยู่ในความอบอุ่น ; ขณะที่ทนความขาดแคลน ท่านทั้งหลายรู้สึกราวกับมีทุกสิ่งอย่างอุดมสมบูรณ์ ; ท่านทั้งหลายไม่ถูกผูกมัดด้วยความรักของบิดามารดา ; ความรักของลูกหลานไม่ทำให้ท่านทั้งหลายเบี่ยงเบนจากจุดมุ่งหมาย ; ความปรารถนาดีของพี่น้องไม่ทำให้ท่านทั้งหลายเสียสมาธิ ; ทั้งทองและเงินก็ไม่ปรารถนา ทั้งเสื้อผ้าหรูหราและอาหารที่กระตุ้นกิเลสตัณหา ; แต่พวกเขากินและสวมใส่เพียงเพื่อความอยู่รอด และทนทุกข์ทรมานทุกรูปแบบราวกับว่าไม่มีร่างกาย เราเองก็ควรพยายามเลียนแบบพวกเขา ; ให้เราทนทุกข์ทรมานทุกชนิด ทนความหิว ความหนาว การดูหมิ่น การเยาะเย้ย และความทุกข์ยากอื่น ๆ ทั้งหมด ตราบใดที่เรายังไม่สูญเสียอาณาจักรสวรรค์

190. เป็นเรื่องยากสำหรับเรา : ศัตรูกำลังวางแผนทุกหนทุกแห่งเพื่อหลอกลวงเรา ; แต่เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว ขอให้เราตื่นตัวและต้านทาน

190. 1) เป็นเรื่องยากสำหรับเรา : ศัตรูอยู่ทุกหนทุกแห่งกำลังวางแผนเพื่อหลอกลวงเรา ; แต่เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว ขอให้เราตื่นตัวและต้านทาน – 2) หาความกล้าจากความจริงว่าเหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อย – และเราจะเข้าสู่ความสงบ – 3) และรับปัญญาจากพระวจนะของพระเจ้าและคำเขียนของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ [31, 19]

1. การต่อสู้ของเราเป็นไปอย่างหนักหน่วง ศัตรูของเราเอาชนะได้ยาก ความร้ายกาจของเขาต่อเรานั้นรุนแรง เขาไม่นอนในคืนและไม่หลับในกลางวัน และไม่ถูกเบี่ยงเบนความสนใจด้วยเรื่องทางโลกใดๆ แต่เขาคอยวนเวียนอยู่รอบฝูงแกะที่พระเจ้าทรงรวบรวมไว้ตลอดเวลา พยายามจะฉกฉวยจิตวิญญาณที่ประมาทและไม่มั่นคงเพื่อกลืนกินมัน ท่านรู้ดีถึงเล่ห์เหลี่ยมของเขา ; ดังนั้น จงระมัดระวัง –

1971

□□□

[31, 24]

4.

192. □□□□

□□□

□□□

(□□□

11.

12.

13.

‘□□□

ทิโมธี 2:5). และนักบวชก็จะไม่บรรลุความสมบูรณ์หรือได้รับมงกุฎหากเขาปฏิบัติความเพียรที่ขัดกับกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้

15.

ท่านรู้และได้ยินมาบ่อยครั้งว่าพี่น้องได้รับการสอนอย่างไรเมื่อรับศีลบวช จุดสำคัญคือที่นี่มีการปฏิญาณและตั้งพันธสัญญาขึ้นระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ – เพื่ออดอาหาร อดน้ำ อดทนต่อความขาดแคลน ทนต่อการใส่ร้าย การด่าทอ และการดูหมิ่น และหากจำเป็นก็พร้อมที่จะหลั่งเลือดเพื่อพระคริสต์ ดังนั้น อย่าถอยหลังเมื่อต้องทนรับสิ่งเหล่านี้ เพราะท่านกำลังเผชิญกับสิ่งที่ท่านได้ปฏิญาณว่าจะทนรับไว้แล้ว สิ่งที่กล่าวไว้เมื่อนั้นเป็นเพียงคำล้อเล่นของเด็กๆ หรือไม่ ? ไม่เลย นั่นคือคำพูดอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งพระเจ้าและทูตสวรรค์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้เป็นพยาน ในทางตรงกันข้าม เมื่อต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านี้ เราควรยินดีที่โอกาสได้มาถึงเพื่อปฏิบัติตามส่วนเล็กๆ ของสิ่งที่เราได้สัญญาไว้ เช่นเดียวกับที่คำสรรเสริญ ความสุข และความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจโลก สำหรับเรา สิ่งตรงกันข้ามคือสิ่งที่น่าปรารถนาและนำความสุขมาให้ นี่คือสิ่งที่เครื่องแต่งกายของนักบวชแสดงให้เราเห็น พวกเขาชื่นชมยินดีในสิ่งทางโลก ส่วนเราชื่นชมยินดีในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ; พวกเขาชื่นชมยินดีในสิ่งทางเนื้อหนัง ส่วนเราชื่นชมยินดีในสิ่งทางจิตวิญญาณ ; พวกเขาชื่นชมยินดีในความสุข ส่วนเราชื่นชมยินดีในความอดกลั้น สิ่งใดที่แยกและทำให้เราแตกต่างจากพวกเขา ? ท่านคิดว่าการสวมเสื้อดำและไว้เคราที่ยาวจะทำให้ใครเป็นพระภิกษุได้หรือไม่ ? – ไม่เลย – แต่พระภิกษุที่แท้จริงคือผู้ที่มีนิสัยภายในและสภาพจิตใจสอดคล้องกับรูปลักษณ์ภายนอก จนสามารถกล่าวได้ว่า : ‘นี่คือตัวตนที่แท้จริงของฉัน และฉันจะไม่เปลี่ยนแปลง’ มาเถิด ข้าขอวิงวอนท่าน จงมีปัญญาในทางนี้ – และยึดถือการควบคุมตนเอง ความเงียบสงบ การสวดบทกวี ความเคารพซึ่งกันและกัน การสารภาพบาป ความขยันหมั่นเพียร และคุณธรรมอันน่าสรรเสริญอื่น ๆ ทุกประการ จงปลูกฝังคุณลักษณะเหล่านี้ไว้ในตัวเรา – แล้วเราจะให้ผลดี ให้ทุกคนแข่งขันกับพี่น้องในความดี และเลียนแบบเขาโดยไม่มีความอิจฉา และ —“ด้วยชีวิตของข้า” พระเจ้าตรัส —“ข้าจะถวายเกียรติแก่ผู้ที่ถวายเกียรติแก่ข้า และข้าจะจัดเตรียมที่พักผ่อนให้พวกเขา คือดินแดนของผู้มีชีวิต ‘ที่พำนักอันน่าอัศจรรย์’” (สดุดี 41:5) ขอให้ท่านได้ยินสิ่งนี้และเห็นแสงสว่างของโลก และได้ชมดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม และชื่นชมยินดีในความสุขที่บรรยายไม่หมดของพระองค์ : เพราะพระองค์คือความหวานชื่นและความปรารถนาทั้งสิ้น ดังนั้น ขอให้เราอธิษฐาน และเพิ่มความกระตือรือร้นให้มากขึ้น เพื่อเราจะได้ถึงวันอันสว่างไสวนั้นด้วยความปีติยินดี จิตวิญญาณใดที่ได้พระผู้เป็นเจ้ามาด้วยชีวิตที่ดี และได้พบในพระองค์ผู้ทรงเมตตาผู้ประทานประโยชน์ ก็เป็นสุขยิ่ง

1980

□□□

□□□

□□□

และเขาจะหนีไป ในขณะนี้ พี่น้องทั้งหลาย ความอดทนเป็นสิ่งจำเป็น ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว ดังนั้น ขอให้เราอดทนและพยายามต่อไป ขอให้แต่ละคนสังเกตดูว่าตนเองกำลังก้าวเดินไปทางใดและอย่างไร : หากท่านปฏิบัติตามคำสั่งอันถ่อมตนของข้าพเจ้า หรือตามกฎของชุมชน และยิ่งไปกว่านั้นด้วยการละทิ้งความประสงค์ส่วนตัวของตนเอง ก็ถือว่าทำได้ดีแล้ว ; เขากินโดยไม่ลิ้มรส ดื่มโดยไม่เมา นอนโดยไม่พักผ่อน ; แม้จะอยู่ในโลก แต่เขาอยู่เหนือโลก และอาศัยอยู่ในเมืองเหมือนอยู่ในทะเลทราย แต่พอแล้วกับเรื่องนี้

198. เรากำลังอยู่ในการแข่งขันบนสนาม ; เราต้องพยายาม ; มิฉะนั้นเราจะไม่ได้รับอะไรเลย

198. 1) เรากำลังอยู่ในการแข่งขันบนสนามประลอง : เราต้องพยายามอย่างเต็มที่ ; มิฉะนั้น เราจะไม่ได้รับอะไรเลย – 2) อย่าหลับใหล : ดูสิ พวกเขาจากไปทีละคน ; รีบเตรียมสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตนั้น – 3) คุณกำลังแสวงหาความพยายามอันยิ่งใหญ่ : เพื่อได้อยู่ร่วมกับพระเจ้า ; และคุณจะพบมัน อย่างไร ? โดยรักษาคำปฏิญาณของคุณให้มั่นคง – 4) ในถิ่นทุรกันดารนั้นเป็นเรื่องง่าย : แต่ตอนนี้คุณได้เข้ามาในเมืองแล้ว และบททดสอบกำลังรออยู่ข้างหน้า อย่าทำให้ตัวเองต้องอับอาย – 5) นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังบอกคุณ : คุณควรประพฤติตนอย่างไร [31, 34]

21. เมื่อรู้ว่ารางวัลที่ไม่มีค่าใดเทียบได้กำลังรอคอยเรา – มรดกแห่งราชอาณาจักรสวรรค์และชีวิตนิรันดร์ – อย่าได้ประมาท อย่าได้ยอมแพ้ต่อความง่วงเหงาของชีวิตที่ไร้ประโยชน์ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ในยุคนี้ สนามแข่งขันได้เปิดแล้ว ; เส้นทางได้ถูกเคลียร์และทำเครื่องหมายไว้แล้ว ; รางวัลได้จัดเตรียมไว้แล้ว และผู้ตัดสินก็อยู่ในตำแหน่งของตนแล้ว 'มาเถิด นักมวยปล้ำทั้งหลาย จงออกมาแข่งขัน' ผู้ขยันหมั่นเพียร เต็มเปี่ยมด้วยความกระตือรือร้น จะชนะและได้รับมงกุฎ แต่ผู้เกียจคร้านไม่เพียงแต่สูญเสียมงกุฎ แต่ยังทำลายจิตวิญญาณอันล้ำค่าของตนเอง และเมื่อจากโลกนี้ไปโดยไม่มีสิ่งใด ก็ถูกส่งไปสู่ความทุกข์ทรมานนิรันดร์

22. ท่านไม่เห็นหรือไม่สังเกตว่า วันแล้ววันเล่า ผู้คนต่างจากไปจากที่นี่ทีละคน และหลังจากปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตนี้แล้ว ก็ไปสู่พระเจ้าของตน : – ผู้สูงอายุและผู้เยาว์ – กษัตริย์และทาส – อัครสังฆราชและพระสงฆ์ – อับบอตและนักบวชใหม่ ? ผู้ใดที่แสวงหาที่นี่ จะพบที่นั่น ; ผู้ใดที่ส่งสมบัติจากที่นี่ไปก่อน จะพบมันที่นั่น ; ผู้ใดที่ละทิ้งทุกสิ่งที่มีอยู่ที่นี่ จะได้รับอย่างล้นเหลือที่นั่น – ท่านได้รับพระคุณให้หนีพ้นจากโลกนี้ และอยู่ร่วมกับพระเจ้าเพียงลำพัง

23. ต่อหน้าท่านคือความใกล้ชิดกับพระเจ้าและการรับใช้พระองค์ค่อย

1984

□□□

□□□

‘□□□

ชีวิตนิรันดร์ ความสุขที่ไม่อาจบรรยายได้ และความปีติยินดีที่ไม่อาจพรรณนาได้

2. เราไม่มีเมืองใดที่นี่ เนื่องจากเราได้สละแม้กระทั่งบ้านเกิดของเรา แต่ที่นั่นเราจะเป็นพลเมืองของเยรูซาเล็มสวรรค์ ; เราไม่ควรเรียกใครว่า ‘พ่อ’ ตามเนื้อหนัง แต่ในยุคสมัยนั้น เราจะพบพระบิดาในพระเจ้า ; เราไม่มีมรดกบนโลกนี้ แต่ที่นั่นเราจะได้รับมรดกร่วมกับพระคริสต์ ; เราปฏิเสธความสะดวกสบายทางเนื้อหนัง —อาหาร เครื่องดื่ม และความสุขทางประสาทสัมผัสอื่น ๆ ทั้งหมด — แต่ท่านรู้ดีว่าที่นั่นท่านจะได้เพลิดเพลินกับสิ่งที่ตาไม่เคยเห็น หูไม่เคยได้ยิน และสิ่งที่ยังไม่เคยเข้าถึงใจมนุษย์ ดังนั้น จงชื่นชมยินดี และเมื่อมองไปยังสิ่งเหล่านี้ อย่าท้อใจ อย่าเกียจคร้าน และอย่ากลัวความยากลำบากทั้งในปัจจุบันและอนาคต ไม่ว่ามันจะหนักหนาสาหัสเพียงใด – แต่ข้าพเจ้ากำลังพูดอะไรอยู่ ? ไม่ว่าจะเป็นไฟ ดาบ หรือความตาย — จงถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อย — จงยึดมั่นในทางของท่าน

3. เมื่อพี่น้องของเราจากไป พวกท่านจะเห็นว่าเราเข้าใกล้ความตายมากขึ้นทุกชั่วโมง : เมื่อวานมีผู้หนึ่งจากไป อีกคนเมื่อไม่กี่วันก่อน – และตอนนี้ก็มีอีกคนอยู่ที่ประตูแล้ว ; แล้วใครจะตามเขาไป ? – ‘บางทีอาจเป็นฉัน’ ให้ทุกคนพูดเช่นนั้น – และเริ่มเตรียมตัว – ข้าพเจ้าต้องการแบ่งปันความเศร้าในใจเกี่ยวกับพี่วาซิลี ผู้ซึ่งได้จากไปแล้ว เพราะเขาจากไปโดยที่ยังไม่ได้ชำระจิตสำนึกให้บริสุทธิ์ เนื่องจากพบเงินสองเหรียญในครอบครองของเขา โอ้ ! ความมืดบอดนี้ ! ปีศาจได้ล่อลวงเขาอย่างไร ? เขาคิดว่าเงินสองเหรียญมีค่ามากกว่าอาณาจักรสวรรค์ ฉันได้บอกเขาหลายครั้งแล้วว่า ไม่ว่าจะเป็นเชือก เข็ม ปากกา หรือสิ่งใดก็ตามที่ใครสักคนหยิบไปซ่อนไว้ เพียงสิ่งนั้นเพียงอย่างเดียวก็ทำให้สถานที่นั้นเต็มไปด้วยบาป ท่านคงได้เห็นสิ่งนี้ด้วยตัวท่านเองที่ในคำเขียนของนักบุญคาสเซียน ซึ่งกล่าวว่า ตามคำสอนของนักบุญมาร์ค บาปเพียงหนึ่งเดียวก็เพียงพอที่จะเติมเต็มสถานที่ของบาปสิบเอ็ด (โดยวัดความเต็มเปี่ยมของบาปด้วยจำนวนสิบสอง) เมื่อเขาถือว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและครอบครองมัน เขาก็ได้ลงทุนจิตวิญญาณและหัวใจของเขาลงไปในสิ่งนั้นแล้ว เพราะที่ใดที่มีสมบัติของใคร ที่นั่นก็มีจิตวิญญาณของเขาด้วย แล้วการละทิ้งความยึดติดอยู่ที่ไหน ? – ขอให้เราอธิษฐานเผื่อเขา และในหนึ่งสัปดาห์นี้ ขอให้เราทำกราบสามครั้งทุกวันและถวายคำอธิษฐานสามสิบครั้ง เพื่อพระเจ้าจะทรงอภัยความผิดของเขา

201.

หลังจากที่ได้พรรณนาถึงพี่น้องว่าสมบูรณ์แบบในทุกความพยายามทางชีวิตนักบวชแล้ว เขาได้เพิ่มเติมว่า **:**

1988

201.

□□□

และกลับคืนมาอีกครั้ง ด้วยความดีอันไม่มีขอบเขตของพระเจ้า ผู้ทรงมองเราแต่ละคนเป็นทั้งหมด และมองทั้งหมดเป็นแต่ละคน

203. ข้าพเจ้าขอชมเชยท่านที่ได้ทิ้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลังและเต็มใจเดินตามทางแคบ

203. 1) ข้าพเจ้าขอชมเชยท่านที่ทิ้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลังและเต็มใจเดินตามทางแคบ – 2) จงชื่นชมยินดีในสิ่งนี้ เพราะรางวัลนั้นยิ่งใหญ่ – 3) เมื่อรู้เช่นนี้ จงมีความกล้าหาญที่จะอดทนด้วยความถ่อมใจต่อทุกสิ่งที่จำเป็นต้องอดทน ตามกฎเกณฑ์ของวิถีชีวิตของเรา [31, 39]

7. ข้าพเจ้าขอชมเชยท่านต่อหน้าพระเจ้าและมนุษย์ทั้งหลาย สำหรับความซื่อสัตย์ต่อกฎเกณฑ์ของเรา และการเดินตามรอยเท้าของบรรพบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของเราด้วยความอดทน ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและคำอธิษฐานวิงวอนของพระบิดาของเรา ท่านจึงสามารถรับเอาชีวิตที่ดีที่สุดได้ ; และเมื่อรวมตัวเป็นหนึ่งเดียว ท่านดำเนินชีวิตที่แยกตัวออกจากทุกสิ่งทุกอย่าง โดยได้ละทิ้งเนื้อหนังและเลือด และเกิดใหม่จากเบื้องบนโดยพระเจ้า – ดังนั้น แม้ยังอยู่ด้วยชีวิต แต่ท่านได้ตายในจิตวิญญาณแล้ว ; และแม้ยังอยู่ในเนื้อหนัง แต่ท่านก็มุ่งมั่นแสวงหาสิ่งที่อยู่เหนือเนื้อหนัง ความรักต่อบิดามารดาไม่ได้ขัดขวางท่านในอดีต และไม่ขัดขวางท่านในปัจจุบัน บ้านและมาตุภูมิไม่เกี่ยวข้องกับท่านอีกต่อไป และคำพูดของอัครทูตได้สำเร็จในตัวท่านว่า : ‘ความพลเมืองของเราอยู่ในสวรรค์ ’ (ฟิลิปปี 3:20) นอกจากนี้ คุณยังทนทุกข์ทรมาน รับความทุกข์ยากทั้งวันทั้งคืน อดอาหาร คอยเฝ้าระวัง รักษาความบริสุทธิ์ ระงับเนื้อหนัง และต่อสู้เพื่อควบคุมความปรารถนาของคุณ นี่คือทางแคบที่นำไปสู่ชีวิต ซึ่งมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เดินตาม ส่วนคนจำนวนมากกลับรีบเร่งเดินบนทางกว้างและโล่งที่นำไปสู่ความพินาศ

8. ดังนั้น จงชื่นชมยินดี จงชื่นชมยินดีและเปี่ยมด้วยความสุข เพราะมีรางวัลอันยิ่งใหญ่ที่เตรียมไว้สำหรับท่านในสวรรค์ เพราะหากท่านได้อดทนในการเชื่อฟังจนถึงที่สุด และบรรลุถึงแสงสว่างที่บรรยายไม่ถูก จะมีสิ่งใดที่น่าปรารถนาไปกว่านี้อีกเล่า ? หากท่านได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะอยู่ร่วมกับเหล่าทูตสวรรค์ อะไรจะเปี่ยมด้วยพระพรยิ่งกว่านี้ ? หากท่านได้เป็นผู้อาศัยในสวรรค์ ที่ซึ่งไม่มีการเสื่อมสลายและเต็มไปด้วยพระพรนิรันดร์ ที่ซึ่งน้ำไหลสู่ชีวิตนิรันดร์ — อะไรจะน่าอัศจรรย์และมหัศจรรย์ยิ่งกว่านี้ ? หากท่านปรากฏตัวร่วมกับผู้ชอบธรรมทั้งหมด ส่องแสงเจิดจ้าดั่งดวงอาทิตย์ ในฐานะผู้ร่วมรับมรดกกับพระคริสต์ จะมีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีกหรือ ? หากในการชุมนุมของสรรพสิ่งทั้งปวงต่อหน้าบัลลังก์อันน่าเกร

1992

□□□

□□□

□□□

206. □□□□

□□□

□□□

□□□

12.
□□□

□□□

□□□

ู้ศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ผ่านการฟังบทอ่านหรืออย่างไร? และสิ่งใดจะให้ความปลอบประโลมแก่จิตวิญญาณได้มากกว่านี้? เราไม่ได้ตัดขาดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับโลกและกับญาติพี่น้องตามเนื้อหนังหรืออย่างไร? และสิ่งใดจะนำความสุขและความสูงส่งได้มากกว่านี้? ‘เพราะความพลเมืองของเราอยู่ในสวรรค์ และจากที่นั่นเรารอคอยผู้ช่วยให้รอด คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้จะทรงเปลี่ยนร่างกายอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนร่างกายอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ด้วยฤทธิ์อำนาจที่ทำให้พระองค์สามารถทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้การควบคุมของพระองค์’ (ฟิลิปปี 3:20–21) ดังนั้น ให้เราชื่นชมยินดีและมีความสุข โดยดูแคลนความสุขทางเนื้อหนังทั้งสิ้น: ‘เพราะเนื้อหนังทั้งสิ้นก็เหมือนหญ้า และความรุ่งโรจน์ของมนุษย์ก็เหมือนดอกหญ้า หญ้าเหี่ยวแห้งและดอกของมันร่วงหล่นไป แต่ผลงานแห่งความดีจะคงอยู่ตลอดไป’ ‘มีใครในพวกท่านที่กำลังทุกข์ยากอยู่หรือไม่? ให้เขาอธิษฐาน’ ดังที่พี่น้องของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า: ‘มีใครที่กำลังมีจิตใจเบิกบานอยู่หรือไม่? ให้เขาขับร้อง’ (ยากอบ 5:13) มีใครที่ถูกความปรารถนาชั่วร้ายล่อลวงอยู่หรือไม่? – (เพราะผู้ล่อลวงไม่เคยหยุดที่จะล่อลวงเรา –) ให้เขาอดทน โดยฟังคำของผู้ที่กล่าวว่า: ‘ผู้ใดที่ทนต่อความล่อลวงได้ ผู้นั้นมีสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ซึ่งพระเจ้าได้สัญญาไว้แก่ผู้ที่รักพระองค์’ (ยากอบ 1:12). ‘หากท่านรู้สิ่งเหล่านี้ ท่านก็มีสุขหากท่านปฏิบัติสิ่งเหล่านั้น’ (ยอห์น 13:17).

211. คำเตือนเกี่ยวกับความสันติและความสามัคคี; เกี่ยวกับความรักที่ร้อนแรงต่อพระเจ้า; เกี่ยวกับการทำงานอย่างกระตือรือร้นเพื่อบรรลุความรอดของตนเอง; และโดยทั่วไป เกี่ยวกับชีวิตนักบวชที่ถูกต้อง

211. คำเตือนเกี่ยวกับความสันติและความสามัคคี; ความรักที่ลึกซึ้งต่อพระเจ้า; การทำงานอย่างมุ่งมั่นเพื่อความรอด; และโดยทั่วไปเกี่ยวกับชีวิตนักบวชที่ถูกต้อง [32, 8]

ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในท่านทั้งหลาย ที่ท่านดำเนินชีวิตด้วยใจเป็นหนึ่งเดียว อาศัยอยู่ในความสันติ และอดทนผ่านช่วงเวลาแห่งการถือศีลอดนี่เพื่อความรอดของท่าน และเพื่อเสริมสร้างความหวังของท่าน ความสันติภาพและความสามัคคีในจิตใจภายในชุมชนพี่น้องนั้นเป็นพรอันยิ่งใหญ่เพียงใด? – ผู้เช่นนี้ เมื่อขจัดความชั่วร้ายของความวุ่นวายและความไม่มั่นคง ความขัดแย้งและการประณาม ความไม่เชื่อฟังและความหยิ่งยโส รวมถึงทุกรูปแบบของการหลอกลวงอื่น ๆ แล้ว แล้ว ก็นำประโยชน์มาสู่ตนเองก่อน แล้วจึงนำประโยชน์มาสู่ผู้อื่น โดยเป็นแบบอย่างแห่งคุณธรรม และด้วยเหตุนี้จึงได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น: เพราะเช่นเดียวกับผู้ที่ก่อให้เกิดการสะดุดจะได้รับ ‘ความวิบัติ’ ผู้ที่ส่งเสริมคุณธรรมจะได้รับพร และขอให้เราไม่เคยห่างไกลจากนิสัยที่ดีเช่นนี้และจากพฤติกร

2003

□□□

[32, 9]

—

—

(–

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

ส่วนที่นี่
มีสิ่งที่กล่าวถึงซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแต่ละบุคคล
สิ่งที่ตักเตือนและแก้ไข ‘ฉันจะตักเตือนท่าน ’
พระคัมภีร์กล่าว ‘และนำบาปของท่านมาวางไว้ต่อหน้าท่าน ’ (สดุดี 49:21) และพระเจ้าตรัสว่า : ‘หากฉันไม่มาและพูดกับพวกเขา
พวกเขาก็จะไม่มีบาป
แต่บัดนี้พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับบาปของตน ’ (ยอห์น 15:22)
ขอให้สิ่งนี้ไม่เกิดขึ้นกับท่านด้วย :
เพราะข้าพเจ้าพูดกับท่านไม่ใช่ในฐานะผู้ไม่เชื่อฟังและผู้มีความผิด แต่ในฐานะลูกแห่งความเชื่อฟัง ในฐานะลูกที่รัก
ในฐานะผู้ร่วมงานและผู้ร่วมต่อสู้ที่มีใจเดียวกัน —
ขอให้ท่านมีใจที่ชื่นชมยินดี ขอให้ท่านเจริญรุ่งเรือง ,
“เพื่อให้ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์และไร้ที่ติในวันของพระคริสต์ เต็มเปี่ยมด้วยผลแห่งความชอบธรรมผ่านทางพระเยซูคริสต์
เพื่อเป็นเกียรติและสรรเสริญแด่พระเจ้า ” (ฟิลิปปี 1:10–11)
และคำพูดของข้าพเจ้ามีไว้สำหรับท่านทั้งหลาย
ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า
พระองค์ผู้ซึ่งในอดีตได้ทรงนำน้ำออกมาจากหินเพื่อชนชาติอิสราเอล จะทรงนำถ้อยคำสั้นๆ ออกมาจากใจหินของข้าพเจ้าด้วย
ซึ่งเมื่อได้รับการรดน้ำแล้ว
เราจะได้ถวายคำขอบคุณแด่พระเจ้า ผู้ทรงเลี้ยงดู
ทรงดับความกระหาย
และทรงนำทางชีวิตของเราในการเดินทางชั่วคราวนี้
เช่นเดียวกับในถิ่นทุรกันดาร
แต่เมื่อเรื่องราวโบราณนี้ผุดขึ้นในใจ
ขอให้เราหยุดคิดสักครู่เพื่อพิจารณาว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้ไม่เชื่อฟังในครั้งนั้นเป็นอย่างไร
ซึ่งอัครทูตได้กล่าวไว้ว่า :
‘แต่พระเจ้าไม่พอพระทัยในคนส่วนใหญ่ของพวกเขา
เพราะพวกเขาถูกทำลายในถิ่นทุรกันดาร
สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เรา
เพื่อเราจะได้ไม่ปรารถนาสิ่งชั่วร้ายเหมือนที่พวกเขาทำ
อย่าเป็นผู้บูชาภาพปั้น เช่นเดียวกับบางคนในหมู่พวกเขา ;
ดังที่เขียนไว้ว่า : ‘ประชาชนนั่งลงกินดื่ม
แล้วลุกขึ้นเล่นสนุก ’ อย่ากระทำการผิดศีลธรรมทางเพศ
เช่นเดียวกับบางคนในหมู่พวกเขา
จนมีผู้เสียชีวิตถึงสองหมื่นสามพันคนในหนึ่งวัน
อย่าลองพระคริสต์เหมือนที่บางคนในหมู่พวกเขาได้ทำ
จนถูกงูทำลาย อย่าบ่นพึมพำเหมือนที่บางคนในหมู่พวกเขาได้ทำ
จนถูกผู้ทำลายทำลาย ” (1 โครินธ์ 10:5–10) เมื่อคิดถึงเรื่องนี้
พี่น้องทั้งหลาย
ขอให้เราหนีจากสาเหตุแห่งความโกรธของพระเจ้า ;
ขอให้เราหนีจากความปรารถนาชั่วร้าย ;
ขอให้เราหนีจากการบ่นท้อ ;
ขอให้เราระวังอย่าได้ทดลองพระคริสต์ –
แต่จะทดลองพระองค์ได้อย่างไร ? –
โดยการตกอยู่ในความคิดที่ไม่เชื่อ และกล่าวว่า :
‘เราจะพอสำหรับความต้องการของเราหรือไม่ ?’ –
‘เราจะต้านทานการโจมตีของศัตรูได้หรือไม่ ?’
‘เราจะทนได้กับสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นหรือไม่ ?’ – ไม่ครับ
พี่น้องทั้งหลาย ไม่ครับ
นี่คือคำพูดแห่งความไม่เชื่อและความสงสัย
ซึ่งไม่ควรมีที่ให้มันอยู่เลย

2010

□□□

□□□

218. **:**

218. 1) – 2) – 3) [32, 15]

3. ; : ‘ ’ (11:15) : ‘ ’ (6:9; 11:8) — — : ‘ ’ (50:5) : ‘ ’ (14:18) : ‘ ’ (15:14) : ‘ ’ (14:19) : “ ;
” (22:28–30). .

4. : ‘ ’ (17:16) : ‘ ?’ (115:3) : ‘ ’ (1:29) ‘ ’ (5:41)

□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

ด ; ว่ามัน
‘เหมือนสิงโตคำรามที่เดินวนไปมาเพื่อหาผู้ที่จะกลืนกิน ’ (1
เปโตร 5:8) พยายามจับใครสักคนเหมือนเหยื่อ
ไม่ว่าจะบางส่วนหรือทั้งหมด
เพราะเมื่อมันจับใครนั้นได้บางส่วน
มันก็ไม่พอใจกับสิ่งนั้น
แต่ยังคงพยายามทำให้สถานการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้น
จนกระทั่งก่อให้เกิดความตายในบาป – คือ :
ก่อนอื่นมันพยายามทำให้เรายอมรับการล่อลวง
แล้วจึงทำให้ความชั่วร้ายเกิดขึ้นในใจเรา ;
และเมื่อได้ทำให้จิตวิญญาณนั้นมลทินและเสื่อมทรามแล้ว
เขาก็ล่อลวงให้ก้าวข้ามขอบเขตของธรรมชาติ ทำให้มันบ้าคลั่ง
ไร้คำพูด และตาบอด พยายามแสวงหาสิ่งที่ไม่สมควร :
สู่ความมืดแทนความสว่าง สู่ความเศร้าแทนความหวาน
สู่ความตายแทนชีวิต นี่คือภัยพิบัติที่ผู้ล่อลวงก่อขึ้น –
ส่วนเราเอง พี่น้องทั้งหลาย
จงรักษาจิตวิญญาณของเราด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งยวด
อย่าให้ปีศาจมีที่ว่าง แต่จงขับไล่ความคิดนั้นออกไปทันที
หากเราถูกเอาชนะในเรื่องนี้
อย่างน้อยก็อย่าให้ตัวเองถูกทำให้มัวหมองด้วยการเห็นใจ
และหากเราล้มเหลวแม้ในเรื่องนี้
ก็อย่าให้ตัวเองค้างอยู่ในสภาพจิตใจนั้นนานเกินไป
เพื่อไม่ให้ถูกชักนำเข้าสู่บาป

9.
สิ่งนี้เกิดขึ้นกับเราเพราะความปรารถนาและความทรงจำในอดีต
แต่ให้เราหนีจากความปรารถนาเหล่านั้น ;
ให้เราหนีจากความทรงจำในวัยเยาว์ของเรา :
เพราะการเร่ร่อนและพำนักอยู่ในจินตนาการนั้น
ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากการกลับใจไปยังอียิปต์
ซึ่งเราต้องป้องกันผ่านจิตใจภายใน ; ส่วนสำหรับตัวภายนอก
ให้เราทำตามคำสอนของอัครทูตว่า :
‘อย่าให้คำพูดที่เสื่อมทรามออกมาจากปากท่าน
แต่ให้พูดแต่คำที่ดีเพื่อสร้างเสริม
เพื่อจะมอบพระคุณแก่ผู้ฟัง
และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย
ซึ่งท่านได้รับการประทับตราไว้เพื่อวันแห่งการไถ่บาป ’
‘‘จงทิ้งความขมขื่น ความโกรธ ความโกรธเกรี้ยว
การวิพากษ์วิจารณ์ และการใส่ร้ายไปเสีย
พร้อมทั้งความมุ่งร้ายทั้งปวง จงมีเมตตาต่อกัน มีใจอ่อนโยน
และให้อภัยซึ่งกันและกัน
เช่นเดียวกับที่พระเจ้าในพระคริสต์ได้ทรงอภัยท่านแล้ว ’’
(เอเฟซัส 4:29–32)

10. ในเวลาเดียวกัน ให้เราหลีกเลี่ยงการออกจากวัด
เพราะนี่เป็นสาเหตุแห่งการตกหล่น น่าเศร้า !
พี่น้องของท่านอยู่ในลานวัด ส่วนท่านกลับอยู่ข้างนอกหรือ ?
พี่น้องของท่านอยู่ในความเงียบสงบ
ส่วนท่านกลับอยู่ในคำพูดไร้สาระหรือ ?
พี่น้องของท่านกำลังพักผ่อนอยู่ ในขณะที่ท่านเดินไปเดินมา
จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ? จากนั้นจึงเกิดการล่อลวง ;
จากนั้นจึงเกิดการตกต่ำ
สิ่งใดจะเกิดขึ้นกับแกะที่หลงทางจากฝูง ?
มันไม่กลายเป็นเหยื่อของสัตว์ป่าหรอกหรือ ?
ผู้ที่หนีจากชุมชนพี่น้องก็เช่นเดียวกัน

2022

□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□

□□□

□□□

ซามูเอล 11:1 และ 4); “ยาโคบกินจนอิ่มท้อง แล้วก็ทิ้งผู้เป็นที่รักของเขา” พระคัมภีร์กล่าวไว้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:15); มีผู้หนึ่งกระทำอย่างไม่คิดหน้าคิดหลัง ถูกความใคร่ครอบงำ และก่อให้เกิดความไร้ระเบียบ

26. เมื่อได้ยินสิ่งนี้ จงระมัดระวัง ; หลีกเลี่ยงสถานที่และภาพที่อันตรายในแง่ของการยั่วยุให้เกิดบาป ; จงผูกมัดตา หู จมูก ลิ้น สัมผัส การกินดื่ม และการนอนหลับ ด้วยกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัด เพื่อไม่ให้คลื่นแห่งความปรารถนาท่วมท้นคุณ ท่านต้องตระหนักด้วยว่า ผู้ที่แล่นเรือในทะเลแห่งประสาทสัมผัส ย่อมต้องเผชิญกับพายุและความปั่นป่วนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ผู้ที่ข้ามทะเลแห่งจิตใจ ย่อมเป็นเจ้าแห่งทั้งพายุและความสงบ เพราะหากเขาขับไล่ความคิดที่ไม่เหมาะสมออกไปอย่างกล้าหาญ เขาจะเต็มไปด้วยความสงบ โดยมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ร่วมทาง ดังที่เล่าถึงนักบุญอาร์เซนิอุส แต่ใครก็ตามที่ปล่อยให้ประสาทสัมผัสของตนวิ่งพล่าน และไม่ป้องกันความใคร่ที่ผุดขึ้นภายในเหมือนคลื่น ก็จะก่อให้เกิดพายุที่เลวร้ายที่สุดให้กับตัวเอง ; และหากไม่รีบระงับความคิดที่ปั่นป่วนนั้น ก็จะถึงจุดที่ต้องร้องออกมาด้วยเสียงคร่ำครวญว่า : ‘จงโยนข้าลงสู่ก้นทะเล และให้พายุจมข้า’ (สดุดี 64:3) ที่ข้าพเจ้าหมายถึงคือ : ให้ความคิดที่ดีมีชัย และอย่าให้สิ่งที่ดีกว่าถูกสิ่งเลวร้ายกว่าเอาชนะ ; ให้จิตวิญญาณครองอำนาจและถูกนำทางสู่สิ่งที่ดีที่สุด

27. หรือท่านไม่ทราบว่าบาปได้ก่อให้เกิดสิ่งใดบ้างหรือ ? มันไม่ได้นำความตายมาสู่โลกนี้หรือ ? มันไม่ได้ทำให้โลกนี้เสื่อมทรามหรือ ? มันไม่ได้ทำให้จักรวาลเต็มไปด้วยหลุมศพ ตั้งแต่ต้นโลกจนถึงปัจจุบันนี้หรือ ? – เพราะมนุษย์นั้นไม่เสื่อมทรามจนกระทั่งเขาละเมิดพระบัญญัติ ? และสิ่งที่กล่าวถึงทั้งหมดนี้ยังไม่เกิดขึ้นเลย ขณะที่ผู้ถูกสร้างขึ้นเป็นแรกยังคงยึดมั่นในความซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติที่ทรงมอบให้เขา เขาคือต้นเหตุของความทุกข์ทรมานนิรันดร์ เขาคือผู้จุดไฟนรกเกเฮนนาที่ดับไม่มอด เขาคืออาหารของหนอนที่ไม่มีวันสิ้นสุด เขาได้ทำให้มนุษย์ ซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีเกียรติยศ กลายเป็นเหมือนสัตว์ที่ไร้สติ เนื่องจากเขาเป็นภัยพิบัติและอันตรายถึงชีวิตเช่นนี้ เราจึงต้องหนีจากเขาด้วยทุกกำลังที่มี และเลือกความดี ซึ่งเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทวดา ต่อต้านปีศาจ ขับไล่ความปรารถนาทั้งปวง และในที่สุดจะได้รับอาณาจักรสวรรค์เป็นรางวัล — ขอให้เราทุกคนบรรลุถึงสิ่งนี้ด้วยพระคุณและความรักของพระเจ้าของเรา

2030

228. **□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□ “□□□

□□□

แต่พระเจ้า ผู้ทรงปลอบประโลมผู้ถ่อมตน ทรงปลอบประโลมเรา .... *(2* โครินธ์ 7:5) พระองค์ทรงปลอบประโลมใจที่หวาดกลัวจากความกลัวอันเกิดจากมาร โดยยกจิตใจนั้นขึ้นผ่านความหวังอันกล้าหาญสู่ความกล้าหาญที่ไม่มีสิ่งใดเอาชนะได้ ดังที่นักบุญดาวิดได้ยืนยันว่า : ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์ได้ทรงช่วยข้าพระองค์และทรงปลอบประโลมข้าพระองค์ ’ (สดุดี 85:17) – พระองค์ทรงปลอบประโลมโดยการให้แรงบันดาลใจแก่จิตใจที่วุ่นวาย ยืนยันว่ามันได้รับสันติภาพกับพระเจ้าและความสงบเรียบร้อย ดังที่อัครสาวกได้ยืนยันไว้ว่า : ‘เราวิงวอนท่านในนามของพระคริสต์ เหมือนกับว่าพระเจ้าทรงวิงวอนผ่านทางเรา : เราวิงวอนท่านในนามของพระคริสต์ จงคืนดีกับพระเจ้า ’ (2 โครินธ์ 5:20) – ท่านเห็นความเมตตาที่ไม่อาจหยั่งถึงนี้ได้หรือไม่ ? ท่านเห็นของขวัญที่ไม่มีสิ่งใดเทียบได้นี้หรือไม่ ? พระบุตรองค์เดียวทรงทูลวิงวอนเพื่อเราต่อหน้าพระบิดา ดังที่เขียนไว้ว่า : ‘ผู้ซึ่งอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงทูลวิงวอนเพื่อเรา ’ (โรม 8:34) บนโลกนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลอบประโลมเราด้วยวิธีต่าง ๆ มากมาย

5. แล้วเราควรตอบแทนพระเจ้าด้วยสิ่งใดสำหรับเรื่องนี้ ? – สิ่งที่เหลือให้เราทำคือรับเอาบทเพลงของนักเขียนสดุดีและร้องขึ้นว่า : ‘กระดูกทั้งสิ้นของข้าพเจ้ากล่าวว่า : “โอ พระเจ้า โอ พระเจ้า ผู้ใดจะเหมือนพระองค์ ? พระองค์ผู้ทรงช่วยคนยากจนให้พ้นจากมือผู้กดขี่ และผู้ยากจนและผู้ขัดสนให้พ้นจากมือผู้ปล้นชิง ”’ (สดุดี 34:10). และอีกครั้ง : ‘ความช่วยเหลือของฉันมาจากพระเจ้า ผู้สร้างฟ้าและดิน ’ (สดุดี 123:8) และต่อไป : ‘หากพระเจ้าไม่ช่วยฉัน จิตวิญญาณของฉันคงจะลงสู่หลุมศพในไม่ช้า ’ (สดุดี 93:7) และ : “พระเจ้าเป็นผู้ช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัวสิ่งที่มนุษย์อาจทำกับข้าพเจ้า ” (สดุดี 117:6) เมื่อเรามีผู้ปลอบประโลมเช่นนี้ คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ พลังที่ไม่อาจเอาชนะได้ ผู้ปกป้องผู้ยิ่งใหญ่ —พระเจ้า — และผู้ร่วมต่อสู้กับเราแล้ว ขออย่าให้เรากลัวความน่าสะพรึงกลัวของศัตรู หรือหวั่นไหวต่อกำลังฝ่ายตรงข้าม แต่เมื่อมีพระองค์เป็นผู้ช่วยและสหายร่วมรบของเรา เราจะก้าวเข้าสู่การต่อสู้แห่งการถือศีลอดและการสารภาพบาปอย่างกล้าหาญและมั่นคง ทนรับมันวันแล้ววันเล่า ไม่ถูกหลอกลวงด้วยการล่อลวงของงูร้าย และไม่ท้อถอยภายใต้การโจมตีไม่หยุดยั้งของมัน เราจะดับความรักทางเนื้อหนัง ซึ่งเติมเต็มบ้านของจิตวิญญาณเราด้วยไฟ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าสิ่งนี้ไม่ใช่ความสุข แต่เป็นโรคภัยอันตราย ; ไม่ใช่ความหวานชื่น แต่เป็นความคลั่งไคล้ของจิตใจและความมืดมิดอันชั่วร้าย ผู้ที่ได้ปราบปรามความคลั่งไคล้ของเนื้อหนัง ล้างความมลทินของมันออกไป และยึดมั่นด้วยใจทั้งหมดต่อพระเจ้าองค์เดียว — ผู้เป็นความหวานชื่นและน่าปรารถนาที่สุด —ย่อมรู้สิ่งนี้ –

2039

□□□

“□□□□□□□□□□□□□□□”’ (□□□□□□ 52:2)
□□□□□□□□□□□□□□□

เพราะในวันนี้ พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ได้ทรงชูเราขึ้น ซึ่งเคยถูกบาปทำให้ตกต่ำ ; ในวันนี้ พระองค์ได้ทรงให้ชีวิตแก่เรา ซึ่งเคยถูกความละเมิดของเราและสภาพเนื้อหนังที่ยังไม่ได้รับการตัดหนังหุ้มปลาย ทำให้ตาย ; ในวันนี้ พระองค์ได้เปิดสวรรค์ให้เราอีกครั้ง เพื่อเราจะได้ร่วมรับผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งคือพระกายและพระโลหิตที่ประทานชีวิตของพระองค์ ; ในวันนี้ เมื่อเราได้รับการฟื้นคืนชีพจากความตาย เราจึงสามารถร้องขึ้นด้วยคำพยากรณ์ว่า : ‘โอ ความตาย ความแหลมคมของเจ้าอยู่ที่ใด ? โอ นรก ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ใด ?’ (1 โครินธ์ 15:55). ท่านได้ถูกปราบปรามโดยพระองค์ผู้ตรัสว่า : ‘จงมีใจกล้าเถิด เราได้ชนะแล้ว ’ (ยอห์น 16:33); ในวันนี้ พระเจ้าพระบิดาได้ตรัสผ่านคำพูดของอัครทูตว่า ‘พระองค์ได้ทรงชุบเราให้ฟื้นขึ้นพร้อมกับพระองค์ และทรงให้เรานั่งในสวรรค์ในพระเยซูคริสต์ เพื่อว่าในยุคสมัยที่จะมาถึง พระองค์จะได้ทรงสำแดงความมั่งคั่งอันหาที่เปรียบมิได้แห่งพระคุณของพระองค์ ผ่านความเมตตาของพระองค์ต่อเราในพระเยซูคริสต์ ’ (เอเฟซัส 2:6–7) โอ ของขวัญที่ไม่อาจบรรยายได้ ! พระองค์ได้นำเราจากสิ่งใดสู่สิ่งใด ? จากความตายสู่ชีวิต จากความมืดสู่ความสว่าง จากความเป็นทาสสู่ความอิสระ จากความเป็นศัตรูสู่ความสัมพันธ์ที่แท้จริง ; และพระองค์ได้ทรงขยายความเมตตาของพระองค์จนถึงขั้นทำให้เรา ‘เป็นไปตามภาพลักษณ์ของพระบุตรของพระองค์ ’ (โรม 8:29) นี่คือพระคุณที่ไม่อาจบรรยายได้ ! ความยิ่งใหญ่ที่ล้นหลามของความรักของพระองค์ต่อเรานั้นยิ่งใหญ่เพียงใด ! ที่พระองค์ได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับเราทุกคน และเราจะไม่อาจร้องขึ้นได้อย่างไรว่า : ‘ใครจะประกาศพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ? ใครจะเล่าถึงคำสรรเสริญทั้งสิ้นของพระองค์ ?’ (สดุดี 105:2)

11. ดังนั้น ให้เรารักพระองค์ผู้ได้รักเราอย่างนี้ และตายเพื่อพระองค์ผู้ได้ตายเพื่อเรา โดยไม่หันกลับไปสู่เนื้อหนังและเลือด ไม่ถูกหลอกลวงด้วยเล่ห์กลของงู ไม่ถูกพาไปโดยความสุขของชีวิตนี้ และไม่ให้ตัวเองลิ้มรสผลของบาป ซึ่งนำความตายมา เพราะมีเขียนไว้ว่า : ‘สำหรับผู้ที่ทำบาปโดยเจตนา หลังจากที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับความจริงแล้ว จะไม่มีเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาปอีกต่อไป แต่มีความคาดหวังที่น่ากลัวต่อการพิพากษา และความโกรธเกรี้ยวของไฟที่จะเผาผลาญผู้ที่ต่อต้านพระองค์ ’ (ฮีบรู 10:26–27). ดังนั้น ขอให้เราปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความระมัดระวังและเคารพยำเกรง ; ขอให้เราดำเนินชีวิตด้วยปัญญาและระเบียบวินัยที่ดี ; ขอให้เราปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความอดทนอย่างรอบคอบ โดยยึดมั่นในสิ่งที่ถูกบัญชาอย่างเคร่งครัด ไม่เพียงแต่ในเรื่องทางจิตวิญญาณ แต่ยังรวมถึงงานทางกายด้วย แม้กระทั่งการจุดฟืนและตักน้ำ

12. เหนือสิ่งอื่นใด ขอให้เราจำไว้ว่า ความตายนั้นรออยู่เบื้องหน้าเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ –

2043

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□

ัรับการมอบหมายไว้
เพราะพวกเขาได้กลายเป็นคำอุปมาที่แท้จริง :
สุนัขกลับไปยังสิ่งที่มันอาเจียนออกมา
และหมูที่ล้างตัวแล้ว ก็กลับไปยังการกลิ้งตัวในโคลน ’ (2 เปโตร
2:21–22) มีเรื่องอะไรกับคุณครับ เพื่อนของฉัน ?
คุณกำลังแบกแอกของทาสอยู่หรือ ?!
นี่คือวิธีที่ผู้ที่ออกจากวัดไปใช้ชีวิตคนเดียวใช้มาแก้ตัว
โดยกล่าวว่าวัดเป็นรูปแบบหนึ่งของความเป็นทาส
คุณผู้ได้สลัดแอกของโลกทิ้งไป หนีจากมัน
และปลดปล่อยตัวเองจากประเพณีทางเนื้อหนังทั้งหมดแล้ว
คุณจะไม่รับภรรยาด้วยหรือ !! เพราะสองสิ่งนี้แยกกันไม่ได้ :
เครื่องประดับของโลกและสิ่งที่เป็นของโลก –
แต่สำหรับผู้ที่ดำเนินชีวิตตามทางกางเขน
ทั้งสองสิ่งนี้ล้วนเป็นสิ่งแปลกปลอม –
แต่เหตุผลของเรื่องนี้ ก็คือบาปเช่นเคย
เพราะเรามีความใคร่และโลภ
ความรักต่อผู้หญิงจึงตามมาโดยธรรมชาติ
เพื่อไม่ให้มีผู้เป็นพยานหรือผู้กล่าวโทษต่อสิ่งที่เกิดขึ้
นในความลับ เราจึงไม่ต้องการมีพี่น้องมาอยู่ร่วม
แต่เลือกความสันโดษ — หรือพูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
คือความเป็นทาสของความโลภ —
ราวกับว่าเราได้ขายตัวให้บาปอย่างสิ้นเชิง
และกลายเป็นทาสของเนื้อหนังและเลือดแล้ว
ดังนั้นจึงเกิดความเสื่อมสลายในระเบียบภายในของเรา
ดังนั้นจึงเกิดการล่อลวง ดังนั้นจึงเกิดการล้มลง
ส่วนข้าพเจ้า สิ่งนี้ก่อให้เกิดน้ำตาและเสียงคร่ำครวญ
ข้าพเจ้าประณามและห้ามปราม แต่พวกเขาก็ไม่ฟัง อย่างไรก็ตาม
ขอให้คนเช่นนี้จงฟังสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า :
‘หากข้าพเจ้าไม่ได้มาและพูดกับพวกเขา พวกเขาก็จะไม่มีบาป
แต่บัดนี้พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับบาปของตน ’ (ยอห์น 15:22)
ข้าพเจ้าไม่มีความผิดต่อเลือดของผู้คนเช่นนี้
เป็นไปได้ที่จะตัดพวกเขาออกจากชุมชนของเราโดยสิ้นเชิง
ตามพระบัญญัติว่า ‘(จงปฏิบัติต่อเขาเหมือนคนต่างชาติ)’;
แต่เนื่องจากขณะนี้มีการข่มเหง
ข้าพเจ้าจึงเลื่อนการกระทำนี้ออกไป ‘เพื่อว่า
เมื่อพวกเขาหลุดพ้นจากกับดักของมารแล้ว
จะไม่ถูกจับอีกครั้งและถูกนำตัวไปเป็นเชลยตามความประสงค์ขอ
งมัน ’ (2 ทิโมธี 2:26) ส่วนท่านทั้งหลายนั้น
ได้รับการอวยพรจากพระเจ้า –
อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มสามคน
และสิ่งที่น่าสรรเสริญยิ่งกว่านั้น
คือการดำเนินชีวิตตามกฎของวัด
อยู่บ้านและหลีกเลี่ยงการออกไปข้างนอกโดยไม่จำเป็น
เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่ง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไปตลาดและงานเทศกาล
ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และด้วยเหตุนี้จึงได้ครองโลก
ทำทุกสิ่งด้วยวิธีที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นระเบียบ —
ขอให้พระคุณและสันติสุขเพิ่มพูนแก่ท่าน
และขอให้ท่านได้เห็นพรของเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์
ในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเรา

236. ขอให้เราตื่นตัวอยู่เสมอ และรักษาความตื่นตัวนี้ด้วยพระวจนะของพระเจ้า

2046

□□□

16. □□□□

4) [4, 15]

17. ‘’ (54:5) —— □ ‘’ (5:12) ‘’ 15:20–21)

18. ; ; : ; —— —— ‘’ ‘’ ‘’

□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□

238. □□□□

□□□

□□□

□□□

‘ข่าวประเสริฐ’: เพราะอัครทูตเองก็ยอมรับว่า ‘การจากไปเพื่ออยู่กับพระคริสต์นั้นดีกว่ามาก’ (ฟิลิปปี 1:23). และอีกครั้งในบทอื่น: ‘ข้าพเจ้ากำลังถูกเทออกเป็นเครื่องบูชาเครื่องดื่มแล้ว และเวลาที่ข้าพเจ้าจะจากไปก็มาถึงแล้ว: ข้าพเจ้าได้ต่อสู้การต่อสู้ที่ดีแล้ว ได้วิ่งแข่งจนจบแล้ว ได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว; ตั้งแต่นี้ไป มีมงกุฎแห่งความชอบธรรมเตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้า ซึ่งพระเจ้า ผู้พิพากษาผู้ชอบธรรม จะประทานให้ข้าพเจ้าในวันนั้น — และไม่เพียงแต่ข้าพเจ้าเท่านั้น แต่ยังสำหรับทุกคนที่รักการปรากฏตัวของพระองค์ด้วย’ (2 ทิโมธี 4:6–8).

2. ท่านจะเห็นว่าเขากำลังพูดถึงการจากไปของเราจากชีวิตนี้ เหมือนกับกำลังประกาศข่าวประเสริฐ บัดนี้ เนื่องจากคำพินัยกรรมของเราคือข่าวประเสริฐ ขอให้เราฟังด้วยความยินดีในสิ่งที่กล่าวไว้ในนั้นและโดยอาศัยคำพินัยกรรมนั้น และขอให้เราพยายามอย่างกระตือรือร้นในการทำความดี โดยไม่หันความสนใจหรือจิตใจของเราไปสู่อะไรในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ พี่น้อง หรือญาติพี่น้องของเรา หรือสิ่งใดที่ถูกสร้างขึ้นทั้งสิ้น โดยเลียนแบบพระบิดาศักดิ์สิทธิ์ท่านหนึ่ง ซึ่งเมื่อท่านออกจากห้องปฏิบัติธรรม ท่านจะคลุมผ้าคลุมศีรษะเพื่อไม่ให้มองดูแสงแดด และเมื่อถูกถามถึงเหตุผล ท่านตอบว่า: ‘ทำไมข้าพเจ้าจึงปรารถนาจะเห็นแสงสว่างชั่วคราวนี้?’ ชายผู้รักพระเจ้าผู้นี้ เมื่อก้าวข้ามขอบเขตของทุกสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นแล้ว ก็ถูกเผาผลาญด้วยความรักเพียงหนึ่งเดียวต่อพระเจ้า และการใคร่ครวญถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เขาใคร่ครวญถึงสรรพสิ่งที่อยู่ใต้ท้องฟ้า ด้วยความพิศวงและสรรเสริญศิลปินผู้สูงสุด — พระเจ้า; แต่ไม่นานนัก เมื่อเขาทิ้งทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประสาทสัมผัสไว้เบื้องหลัง เขาก็จมดิ่งสู่การใคร่ครวญถึงสิ่งที่มองไม่เห็น และจากสิ่งนี้ เขาได้รับความสุขและความปีติทางจิตวิญญาณอันวิจิตรงดงามที่สุด

3. ปู่บรรพบุรุษอับราฮัมก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน เพราะมีเขียนไว้ว่า: ‘ด้วยความเชื่อ อับราฮัมได้เข้าสู่ดินแดนแห่งคำสัญญาเหมือนเข้าสู่ดินแดนต่างประเทศ และอาศัยอยู่ในเต็นท์ร่วมกับอิสอัคและยาโคบ ผู้เป็นผู้รับมรดกของคำสัญญานั้น เพราะเขาเฝ้ารอคอยเมืองที่มีรากฐาน ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้ออกแบบและผู้สร้าง’ (ฮีบ. 11: 9–10). โมเสสผู้ยิ่งใหญ่ก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน ผู้ที่ ‘ด้วยความเชื่อ เขาได้ออกจากอียิปต์ โดยไม่กลัวความโกรธของกษัตริย์ เพราะเขาทนได้เหมือนเห็นผู้ที่ไม่ปรากฏตัว’ (ฮีบ. 11: 27). เช่นนั้นคือผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง ผู้ไม่มองสิ่งที่เห็นได้ แต่มองสิ่งที่ไม่เห็นได้

2055

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□ □□□□□□

243. พระนักบุญไมเคิล ผู้เป็นมิตรโรโพลิตแห่งชินาดา ได้จากโลกนี้ไปแล้ว : ขอให้เราให้เกียรติความทรงจำของท่าน เพราะท่านยังคงเป็นผู้วิงวอนเพื่อเรา

243. 1) พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ไมเคิล ผู้เป็นเมโทรโพลิแทนแห่งชินาดา ได้ถึงแก่กรรมแล้ว : ขอให้เราให้เกียรติความทรงจำของท่าน เพราะท่านยังคงเป็นผู้วิงวอนเพื่อเราอยู่ – 2) แต่ขอให้เราเรียนรู้บทเรียนจากความจากไปของท่านด้วย – ให้เราเตรียมตัวอยู่เสมอสำหรับชั่วโมงที่เราจะจากไป ; เพราะความตายอาจมาอย่างกะทันหัน ดังที่เราเห็นจากตัวอย่างมากมาย – 3) อย่าให้ใครกล่าวว่า : ‘ฉันทำไม่ได้ ’; เพราะสิ่งนี้อยู่ในกำลังของเรา [4, 21]

11. บิดาทางจิตวิญญาณของเรา สมเด็จพระสังฆราชไมเคิล แห่งชินาดา ได้จากไปสู่พระเจ้าแล้ว ชีวิตของท่านน่าสรรเสริญ และคำพูดของท่านทรงพลัง ; และเราเชื่อว่าในการพิพากษาที่จะมาถึงนี้ ร่วมกับบิดาและผู้ประกาศความเชื่ออื่น ๆ เราจะมีท่านเป็นผู้วิงวอนแทนเราต่อหน้าพระเจ้า ดังนั้น อย่าให้ผู้ทำลายภาพศักดิ์สิทธิ์ที่อื้อฉาวเหล่านั้นยกตนขึ้น โดยกล่าวว่าผู้ประกาศความเชื่อในพระคริสต์กำลังเศร้าโศก (จากความตายของนักบุญไมเคิล); แต่ให้พวกเขายอมรับว่าการจากไปของบุคคลเช่นนี้คือป้อมปราการที่มั่นคงไม่สั่นคลอนสำหรับพระศาสนจักรของพระเจ้า สำหรับเราผู้ยังอยู่ เป็นการยืนยันความจริง และเป็นการหักล้างความเชื่อผิดๆ ที่หลงผิดของพวกเขา

12. แต่เนื่องจาก ‘ความเชื่อที่ทำงานผ่านความรัก ’ เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนได้รับการช่วยให้รอด (กาลาเทีย 5:6) ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงขอท่านทั้งหลาย เช่นเดียวกับที่เคยขอมาตลอด ให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ และเตรียมตัวให้พร้อมเสมอสำหรับการเดินทางกลับบ้าน เพราะเวลาแห่งความตายนั้นไม่มีใครรู้ล่วงหน้า เพราะท่านทั้งหลายทราบดีว่า บิดาของเราที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ หลังจากถูกความเจ็บปวดอย่างรุนแรงและไข้สูงเผาผลาญอย่างกะทันหัน ก็เงียบไปในวันถัดมา และในวันที่สามได้ถวายวิญญาณแด่พระเจ้า แต่แม้ก่อนท่านนั้น อธานาซิอุส ผู้เป็นเจ้าอาวาสผู้มีชื่อเสียงแห่งวัดปาวโล-เปโตรฟสกี ก็ไม่ได้ป่วยเป็นเวลาแม้แต่วันเดียว แต่ถูกนำตัวไปจากหมู่คนเกือบจะทันที เราได้ยินว่าบางคนถูกฟ้าผ่าจนเสียชีวิต ; บางคนจมน้ำในทะเล ; และโดยสรุปแล้ว มีอุบัติเหตุที่ไม่คาดคิดมากมาย ซึ่งทำให้เราต้องระมัดระวังและหวาดกลัว เพื่อไม่ให้มารร้ายหลอกลวงเราวันแล้ววันเล่าด้วยการทำให้เราลืมความตาย จนกระทั่งนำเราไปสู่ชั่วโมงสุดท้ายอย่างกะทันหันในความตกใจสุดขีด ซึ่งเมื่อถึงตอนนั้น เราจะไม่สามารถทำอะไรได้ในเรื่องการกลับใจ – ตัวอย่างเหล่านี้ไม่ทำให้ใจเราหวาดกลัวหรือ ? เมื่อคิดถึงว่าในชั่วโมงนั้นลิ้นของเราจะถูกมัดไว้จนไม่สามารถเปล่งเสียงได้ ไม่ทำให้เรารู้สึกหวาดหวั่นหรือ ? และจิตวิญญาณที่ถูกตัดขาดจากร่างกายจะจากไปอย่างไร ในขณะที่มี หลายคนอยู่ข้างๆ และร้องไห้ แต่ไม่มีใครช่วยได้นอกจากจิตสำนึกที่ดี ? ดังนั้น

2061

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□? –
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

16. ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนท่านทั้งหลายว่า : ให้เราถือมั่นในความเชื่ออันศักดิ์สิทธิ์นี้ไว้เถิด เพราะท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่ามีผู้เบี่ยงเบนจากความเชื่อนี้มากเพียงใด และเราควรขอบคุณพระเจ้าเพียงใดที่เรายังไม่ตกอยู่ในความผิดพลาดใด ๆ แต่ได้รับและถือมั่นในความเชื่อออร์โธดอกซ์ไว้เช่นเดียวกัน ขอให้เราดำเนินชีวิตอย่างไร้ที่ติ เพราะท่านทั้งหลายย่อมรู้ดีว่ามารร้ายพัดลมแห่งความชั่วร้ายมาสู่เราทั้งกลางวันและกลางคืน แต่เขาไม่อาจทำอันตรายเราได้ เพราะเราได้รับการปกป้องเสมอด้วยความเชื่อและความรักต่อพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทำไมเราจึงต้องนิ่งอยู่ต่อไปอีก ? มังกรตัวนี้จะหนีไปจากเรา ; ให้เราร้องไห้และดับลูกศรเพลิงแห่งความใคร่ ; ให้เราถ่อมตัวลงใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า และพระองค์จะทรงยกเราขึ้น ; ให้เราดำรงอยู่ในความอดทนที่สมบูรณ์ และมารร้ายจะหายไป ส่วนเราที่ได้รับการช่วยให้รอดแล้วจะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรสวรรค์

244. เมื่อกลับจากพิธีศพของนักบุญยอห์นแห่งคาลซีดอน ท่านได้ชมเชยพี่น้องที่พบเห็นพวกเขายังคงรักษาความเรียบร้อยตามปกติ และหวังว่าพวกเขาจะคงอยู่ในสภาพเช่นนี้เสมอ

245. งานเลี้ยงเป็นทั้งทางโลกและทางจิตวิญญาณ ***;*** การซื้อขายเป็นทั้งทางโลกและทางจิตวิญญาณ

245. 1) งานเลี้ยงสามารถเป็นได้ทั้งแบบธรรมดาและแบบจิตวิญญาณ ; การซื้อของสามารถเป็นได้ทั้งแบบธรรมดาและแบบจิตวิญญาณ – 2) และเราคือพ่อค้า ; สำหรับเรา มุกคือคุณธรรม ; มุกที่ไม่มีราคาคือพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น ขอให้เราทุกคนเป็นพ่อค้าที่ฉลาด – 3) ตลาดของเราประกอบด้วยการกระทำแห่งความเชื่อฟัง ซึ่งทั้งหมดนั้นคือทั้งมุก การซื้อขาย และราคา [4, 23]

17. ที่นี่ที่นั่น เป็นครั้งคราว มีการจัดงานเทศกาล เช่นที่กำลังเกิดขึ้นในนิโคเมเดียขณะนี้ ผู้คนหลั่งไหลมาที่งานเทศกาลเหล่านี้เพื่อซื้อขาย แต่สิ่งนี้ไม่คงอยู่นาน เพราะไม่นานทุกคนก็แยกย้ายกันไป แต่มีเทศกาลทางจิตวิญญาณเพียงหนึ่งเดียวที่ไม่หยุดยั้งและดำเนินไปตลอดทั้งชีวิต ซึ่งสิ่งที่ซื้อขายกันไม่ใช่ทอง ไม่ใช่เงิน ไม่ใช่เสื้อผ้า หรือสิ่งอื่นใดที่ชั่วคราวและเสื่อมสลายได้ แต่คือความรอดของจิตวิญญาณ , ชีวิตนิรันดร์ และราชอาณาจักรสวรรค์ — สิ่งที่ผู้คนควรทุ่มเททุกความพยายามเพื่อไขว่คว้า แต่มีเพียงไม่กี่คน และแม้จะมี ก็เป็นเพียงหยิบมือเดียวเท่านั้น ที่ใส่ใจดูแลสิ่งเหล่านี้ ในขณะที่พวกเขากลับมุ่งความสนใจและความพยายามทั้งหมดไปยังสิ่งไร้ค่าและเสื่อมสลาย

18. ส่วนเราพี่น้องทั้งหลาย เราจะไม่ยอมให้ตัวเองหลงทางจากเป้าหมายหลักของเรา หรือจากโอกาสอันดีนี้ แต่เมื่อได้ยินพระเจ้าตรัสว่า ‘อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายในท่าน’ (ลูกา 17: 21)

2065

□□□

246. 1)
□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

247. **:**

247. 1) :
– – 2) –
3) [4, 25]

22. ?
?
‘?’
–
? ? –
‘ ! ’ (79:15–16).
: ‘
’ (15:5)
— —
: ‘ ’ (3:9)
‘ ’ — ‘ ’ —
: ‘ ; ; ; ;
’ (12–13).
:
‘ ;
’
?
” (1 6:18–20).

23. ?

□□□

248. [illegible] [4, 26]

25. [illegible]—[illegible]—[illegible]? [illegible]: [illegible]! – [illegible]: [illegible]; [illegible]; [illegible] ‘[illegible]’ [illegible] ‘[illegible]; [illegible]; [illegible] [illegible]’ “[illegible]” (Рим. 6:12–14) [illegible] [illegible]? – [illegible]: ‘[illegible]

□□□

□□□

27. □□□□

□□□

2. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

253.
□□□

11. □□□□

□□□

15.
‘’ (2 2:7) – ‘’ (8:34)
;
—
–
[4, 36]
16. –
?
();
!

□□□

□□□

‘□□□

22.

“ ”

23.

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□

□□□

จะเกิดขึ้นกับเรา? คุณถูกตำหนิแล้วหรือ? จงรับความรำคาญนั้นด้วยใจกว้าง และเก็บความทุกข์ไว้ภายในตัว – อย่างที่นักบุญดาวิดได้ทำ: ‘ฉันรู้สึกอับอาย,’ เขากล่าว, ‘และฉันไม่พูดอะไร’ (สดุดี 76:5) การดูหมิ่นนั้นจะผ่านไป แต่ความดีของคุณจะคงอยู่ตลอดไป อาหารที่จัดให้ไม่ถูกใจคุณหรือ? – จงขอบคุณในสิ่งที่ได้รับ; เพราะสิ่งที่คุณวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่ดีต่อสุขภาพนั้น คนอื่นอาจยินดีแม้แต่ได้ลิ้มลอง นอกจากนี้ หากเราไม่เคยเผชิญกับสิ่งเช่นนี้เลย แล้วเราจะพิสูจน์ความเชื่อฟังของเราได้อย่างไร? มีอะไรให้โอ้อวดในเรื่องนั้น? เพราะไม่ว่าจะด้วยการอดอาหาร การเฝ้าระวัง การนอนบนพื้นดินเปล่า หรือการกระทำอันใดก็ตาม เราไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าเรามีความชำนาญในทางชีวิตได้เท่ากับ การควบคุมความอยากของตนเอง — การทนทุกข์นี้ ซึ่งแยกไม่ออกจากชีวิตนักบวช “ดังนั้น จงทิ้งความร้ายกาจ ความหลอกลวง ความเสแสร้ง ความอิจฉา และคำกล่าวร้ายทั้งปวงไป” ตามที่นักบุญเปโตรอัครสาวกได้สั่งไว้ “เหมือนทารกที่เพิ่งเกิดใหม่ จงรักน้ำนมวิญญาณที่บริสุทธิ์ เพื่อว่าผ่านทางนั้น เราจะเติบโตขึ้นสู่ความรอด” (1 เปโตร 2:1–3), หากเราได้ลิ้มรสแล้วว่าพระคริสต์เจ้าทรงดีงาม หากเราปรารถนาชีวิตนิรันดร์ หากเราไม่ปฏิเสธที่จะรับฟังคำตักเตือนที่ดี หากเราไม่รู้สึกเหนื่อยล้าหรือท้อใจ แต่หันหลังให้บาปและความผิดพลาดของเราอยู่เสมอ เพราะเมื่อได้รับการฝึกฝนอย่างดีเช่นนี้ เราจะได้รับพิจารณาว่าสมควรได้รับชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์อย่างไม่ต้องสงสัย

259.

โดยระลึกถึงสิ่งที่ได้ประทานแก่เราผ่านการจุติเป็นมนุษย์ ขอให้เราดำเนินชีวิตใหม่ตามพระวิญญาณของพระองค์ และหลีกหนีจากวิถีชีวิตเก่า

259. 1) โดยระลึกถึงสิ่งที่ได้ประทานแก่เราผ่านการจุติ – 2) ให้เราดำเนินชีวิตใหม่ ตามพระวิญญาณของพระองค์ – 3) หลบหนีจากธรรมชาติเก่า คือความเพลิดเพลินในความใคร่และความอิจฉา ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของความชั่วร้ายทั้งปวง – และ – 4) กระตือรือร้นในความดีทุกอย่าง รักมัน และเศร้าโศกเพื่อมัน [4, 40]

29. เช่นเดียวกับผู้ที่กระหายน้ำปรารถนาจะดื่ม และผู้ที่หิวโหยปรารถนาจะกิน เราจึงต้องปรารถนาจะได้ยินพระวจนะของพระเจ้า เพราะเมื่อได้ยินแล้ว เราจะได้รับประโยชน์มากมาย: จากความไม่ใส่ใจ เราจะกลายเป็นผู้กระตือรือร้น และจากความกระตือรือร้น เราจะกลายเป็นผู้กระตือรือร้นยิ่งขึ้น แล้ว คำที่เราได้ยินวันนี้คืออะไร? – ‘เพราะ’ มันกล่าวว่า ‘พระเจ้ารักโลกนี้มากจนทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์’ (ยอห์น 3: 16) และไม่ใช่เพียง ‘ให้’ แต่ ‘จนถึงความตาย แม้กระทั่งความตายบนไม้กางเขน’ (ฟิลิปปี 2:8) ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เราถูกผูกมัดเป็นทาสของมารผ่านความไม่เชื่อฟังของอาดัม

2092

ถูกความตายจับกุม ถูกขายให้ตกอยู่ในบาป และต้องเผชิญกับความเสื่อมสลาย พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าได้เสด็จมา ถวายพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับทุกคน และไม่เพียงแต่ทรงปลดปล่อยเราจากอำนาจแห่งความตาย แต่ยังทรงชำระล้างเราจากบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์ (วิวรณ์ 1:5) ทำให้เราเป็นผู้รับมรดกแห่งอาณาจักรของพระองค์ ตามที่เขียนไว้ ท่านเห็นความรักที่มั่นคงและทรงพลังของพระองค์หรือไม่ ? ท่านเห็นความเมตตาอันไร้ขอบเขตของความรักที่พระองค์มีต่อมนุษยชาติหรือไม่ ? ความเมตตาของพระองค์นั้นลึกซึ้งจนไม่อาจหยั่งถึงได้ และพระคุณของพระองค์นั้นไม่มีวันหมดสิ้น ซึ่งพระองค์ได้เทลงบนเราอย่างล้นเหลือผ่านทางพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา !

30. แล้วเราผู้เป็นวิญญาณที่ต่ำต้อยนี้ จะพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ และจะคิดอย่างไร ? เราจะกลับสู่บาปอีกหรือ ? เราจะปรารถนาความถูกผูกมัดอีกหรือ ? เราจะเลือกความอับอาย ความเสื่อมทราม และการถูกพิพากษาอีกหรือ ? – ไม่เลย – ‘เพราะถ้าเราได้ตายต่อบาปแล้ว จะยังอยู่ในบาปได้อย่างไร ? หรือท่านไม่ทราบหรือว่า เมื่อเราได้รับบัพติศมาเข้าสู่พระเยซูคริสต์ เราก็ได้รับบัพติศมาเข้าสู่ความตายของพระองค์ด้วย ? เพราะเราถูกฝังไว้กับพระองค์ผ่านการบัพติศมาเข้าสู่ความตาย เพื่อว่า เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงฟื้นขึ้นจากความตายโดยพระสิริบองพระบิดา เราก็จะได้ดำเนินชีวิตใหม่เช่นกัน’ (โรม 6:2–4) – ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราดำเนินชีวิตในความใหม่ครั้งนี้ ตามที่เราได้สัญญาไว้อีกครั้งเมื่อรับศีลศักดิ์สิทธิ์ ; ขอให้เราดำเนินชีวิต ‘ในความชอบธรรมและความเคร่งครัดในพระเจ้า ตามที่สมควรแก่ผู้ศักดิ์สิทธิ์’ (เอเฟซัส 5:3), ในความสันติและความสามัคคี , ในความซื่อสัตย์ , ในความสูงส่งและความเคารพ , ในความบริสุทธิ์และความควบคุมตนเอง , ไม่ถูกพาไปโดย ‘ความปรารถนาที่เราเคยมีในความไม่รู้’ (1 เปโตร 1:14), แต่ให้หนีจากความปรารถนาเก่าของเราเหมือนหนีจากไฟ โดยได้รับการตั้งมั่นบนหินแห่งความเชื่อของเรา

31. นี่คือความฟื้นฟู ! แล้วความเสื่อมทรามคืออะไร ? – ความล่อลวงที่เต็มไปด้วยบาป ซึ่งทำให้อาดัม ผู้เป็นบรรพบุรุษของเรา ถูกจับเป็นเชลย ถูกเนรเทศออกจากสวนเอเดน และตกอยู่ใต้แอกของชีวิตปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความทุกข์ระทมที่สุด ; – ความอิจฉา ซึ่งทำให้คาอิน ด้วยความหยิ่งยโส ได้ฆ่าอาเบล น้องชายของเขา เพราะเครื่องบูชาของอาเบลได้รับการยอมรับมากกว่า หลังจากนั้น เขาจึงใช้ชีวิตทั้งชีวิตไปกับการคร่ำครวญและสั่นสะท้าน จากความปรารถนาทั้งสองนี้ ความชั่วร้ายนับไม่ถ้วนได้เข้าสู่โลก : จึงเกิดน้ำท่วมใหญ่ ซึ่งทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนโลก ;

2093

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□! □□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

19.

20. : ? – ? –

—

;

‘’ (55:3),

;

266.

:

266. 1)

; 2) –

–

[4, 47]

21.

□□□

267. 1) ;
– 2)
:
– 3)
[4, 48]

23. ?
:
—
—
;
?
?

□□□

□□□

27. □□□□

269. 1) : – – 2) – 3) [4, 51]

29. ;

‘ ’

“ — — ” (2 1:5–7).

‘ ’ ‘ ’ (4:4).

“ ” (2 10:4) – :

‘ ’ (10:23) – ‘ ’ (6:31) : ‘ ’ (1:5):

□ □□□□

‘□□□

□□□

และเมื่อมีความงามแล้ว มันก็จะดึงดูดด้วยรักผู้ที่กล่าวว่า : ‘เราและพระบิดาจะมาและตั้งบ้านอยู่กับเขา’ (ยอห์น 14:23) หากผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำจากการอดอาหารคือทำให้เราเป็นที่อยู่ของพระเจ้า ; แล้วเราควรรับมันด้วยความยินดี โดยไม่รู้สึกเป็นภาระจากความเรียบง่ายและความประหยัดของอาหาร : เพราะเราเห็นว่าพระเจ้า ผู้สามารถจัดหาอาหารที่หลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ได้เลี้ยงคนนับพันในทะเลทรายด้วยเพียงขนมปังและน้ำเท่านั้น ; นอกจากนี้ ความไม่คุ้นเคยของอาหารเช่นนี้ เมื่อถูกห่อหุ้มด้วยความกระตือรือร้น ก็จะหยุดเป็นสิ่งที่ไม่น่าพึงพอใจ

5. อย่างไรก็ตาม การอดอาหารไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการรับประทานอาหารอย่างเรียบง่ายเท่านั้น แต่ยังต้องละเว้นจากทุกสิ่งที่ชั่วร้าย ตามที่บรรพบุรุษผู้ศักดิ์สิทธิ์ของเราได้สอนไว้ ดังนั้น ขอให้เราหลีกเลี่ยงความท้อแท้ ความประมาท ความเกียจคร้าน ความอิจฉา ความคลั่งไคล้ ความใจร้อน การตามใจตัวเอง และการดื้อรั้น ; ขอให้เราหลีกเลี่ยงความใคร่ทางกายด้วย เพราะงูที่มีหลายหัวนี้โจมตีแม้กระทั่งผู้ที่ถือศีลอด ‘ ผลไม้ที่ดูน่ามองและกินแล้วดีนั้น คือผลไม้ที่ทำให้ฉันตาย ’ ดังที่เราได้ยินในพระคัมภีร์ แต่โปรดสังเกตว่ามันถูกเรียกว่า ‘ สีแดง ’ ในรูปลักษณ์ ไม่ใช่ในธรรมชาติ เช่นเดียวกับที่หากใครหยิบผลทับทิมที่มีสีแดงน่ามองจากภายนอก แต่เมื่อเปิดออกกลับพบว่าข้างในเน่าเปื่อย ความหวานของความใคร่ก็เช่นเดียวกัน : มันสัญญาความหวานที่หาที่เปรียบมิได้อย่างเท็จ แต่เมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว กลับกลายเป็นน้ำดีที่ขมที่สุด —คมกว่าดาบสองคม กินกลืนจิตวิญญาณที่ติดกับดัก : ดังนั้น บรรพบุรุษของเราอาดัม ซึ่งถูกงูหลอกลวง จึงต้องทนทุกข์ เพราะเมื่อสัมผัสผลไม้ต้องห้าม เขากลับพบความตายแทนชีวิต ชะตากรรมเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นกับทุกคน ตั้งแต่เวลานั้นจนถึงปัจจุบัน ที่ถูกล่อลวงด้วยวิธีเดียวกัน เพราะเช่นเดียวกับที่เขาเอง ซึ่งเป็นความมืด ได้แปลงตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งแสงสว่าง เขาก็สามารถแปลงความชั่วให้เป็นความดี ความขมขื่นให้เป็นความหวาน ความน่าเกลียดให้เป็นความงาม ความตายให้เป็นความมีชีวิต – และด้วยวิธีนี้ ด้วยความมุ่งร้ายไม่หยุดยั้ง เขาจึงยังคงหลอกลวงโลกต่อไปไม่หยุดหย่อน แต่เราจะไม่ยอมให้ตัวเองถูกหลอกลวงด้วยเหยื่อล่อของเขาเช่นนั้น และจะไม่ประสบชะตากรรมเหมือนนกที่บินเข้าหาอาหารที่มองเห็นได้ด้วยความโลภ จนตกลงในตาข่ายของนักล่า แต่เราจะใช้เหตุผลลอกผ้าคลุมที่ล่อลวงออกจากความชั่วร้าย เราจะมองเห็นมันในสภาพที่เปลือยเปล่า ตามความเป็นจริงของมัน และด้วยวิธีนี้ เราจะสามารถหลีกเลี่ยงมันได้อย่างง่ายดาย

6. นอกจากนี้ ให้เราตื่นตัวขณะร้องเพลงสดุดี ให้มีความกระตือรือร้นในการร้องเพลงสรรเสริญ และตั้งใจฟังการอ่านพระคัมภีร์ ให้เราคุกเข่าในเวลาที่กำหนดสำหรับทุกชั่วโมง

2116

□□□

8. ? –
‘’ (110:10);
‘’ (4:16)
‘’
(2:21)
;
9. –
;
;
;
–
;
–
–

□□□□□□□□
□□□□□□□□

□□□?
□□□

274.

274. 1)
– 2)
– 3)
– 4)
[4, 61]

14.
–
!
!
:
‘
’
“” (4:5–6)
‘’
‘’ (10:38)

15.
‘
’ (2 9:7)
:

16. □□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

นเลี้ยง ; เพราะลองพิจารณาดูว่าสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในหมู่เราคืออะไร ? – สดุดีบทแล้วบทเล่า การอ่านพระคัมภีร์บทแล้วบทเล่า การสอนบทแล้วบทเล่า การอธิษฐานบทแล้วบทเล่า เหมือนวงกลมที่นำเราไปสู่พระเจ้าและรวมเราเป็นหนึ่งกับพระองค์ ชีวิตเช่นนี้ดีเพียงใด ! ชีวิตเช่นนี้ได้รับพรและได้รับพรสามเท่าเพียงใด !

29. ดังนั้น เนื่องจากเทศกาลปัสกาที่เรารอคอยมานานนั้นได้ถูกจัดเตรียมไว้ให้เราแล้ว ขอให้เราพยายามมุ่งสู่เทศกาลนั้น และขอให้เราพยายามอย่างเต็มที่เพื่อเฉลิมฉลองมันทุกวัน — นั่นคือ การระงับกิเลสตัณหาและการฟื้นคืนคุณธรรมตามแบบอย่างของพระเจ้า ; เพราะ ‘พระองค์เองได้ทนทุกข์เพื่อเรา และทิ้งแบบอย่างไว้ให้เรา เพื่อเราจะได้เดินตามรอยเท้าของพระองค์ ’ (1 เปโตร 2:21) ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ ไม่ใช่ในฐานะผู้ที่ตั้งตนเป็นผู้พิพากษาผู้อื่น : ‘เพราะแต่ละคนจะต้องแบกภาระของตนเอง ’ (กาลาเทีย 6:5); แต่ในฐานะผู้ที่ตระหนักถึงพระคุณที่พระเจ้าประทานให้เรา ขอให้เราถวายคำขอบคุณแด่ผู้ประทาน และถวายเกียรติแด่ผู้ทรงเมตตา ผู้ไม่เพียงแต่จัดเตรียมทุกสิ่งที่จำเป็นในปัจจุบัน แต่ยังจะประทานพรที่สัญญาไว้ทั้งหมดแก่ผู้ที่ทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อพระองค์จนถึงที่สุด เทศกาลปัสกาอันนิรันดร์ในสวรรค์นั้น ขอให้พระองค์ประทานแก่เราทุกคนผ่านทางพระคุณและความรักของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

280.* *ผู้ที่ทนทุกข์ร่วมกับพระคริสต์นั้นเป็นผู้มีสุข ; ดังนั้น ขอให้เรามีใจกล้าและเตรียมตัวรับความทุกข์

280. ผู้ที่ทนทุกข์เพื่อพระคริสต์นั้นเป็นสุข ; ดังนั้น ขอให้เรามีใจกล้าและเตรียมตัวรับความทุกข์ [4, 70] ช่วงเทศกาลมหาพรตกำลังจะสิ้นสุดลง ; และกำลังใกล้เข้ามาแล้ว ซึ่งเป็นมงกุฎอันรุ่งโรจน์ คือการรำลึกถึงการทนทุกข์อันให้ชีวิตของพระคริสต์ ซึ่งเราสามารถรับความปลอบประโลมอันยิ่งใหญ่จากเหตุการณ์นั้นได้ เพราะหากพระเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเราถูกเฆี่ยนตีเพื่อบาปของเรา แล้วจะเป็นเรื่องใหญ่โตเพียงใด หากเรา ผู้รับใช้ที่ไม่คู่ควรของพระองค์ ก็ถูกเฆี่ยนตีเพื่อพระองค์ด้วย ? หากพระองค์ถูกมัด ถูกนำตัวไปด้วยโซ่ตรวน และถูกคุมขัง แล้วจะมีอะไรน่าประหลาดใจ หากเราเองก็ต้องทนทุกข์เพื่อพระเจ้าและองค์พระผู้เป็นเจ้า ? แต่แม้เราจะต้องถูกเฆี่ยนตี เราก็จะทนรับการเฆี่ยนตีนั้น ; หากเราต้องถูกตัดหู เราก็จะทนรับ ; หากเราถูกถ่มน้ำลายใส่ เราก็จะทนรับ ; และสุดท้าย หากเราต้องตาย เราก็จะยอมมอบตัวให้กับการตายอันเปี่ยมด้วยพระพรนี้ และผู้ใดที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้ร่วมแบ่งปันความทุกข์ทรมานใดๆ ของพระคริสต์ ก็เป็นผู้ได้รับพร ! นี่คือความสุข ! นี่คือความไม่ตาย ! เราไม่ได้ยินคำพูดของอัครสาวกหรือไม่ : ‘อย่าให้ใครก่อความรบกวนแก่ข้าอีกเลย เพราะข้ามีรอยแผลของพระเยซูเจ้าบนร่างกายของข้า ’ (กาลาเทีย

2130

6:17)—□□□□□□□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

แต่แม้ก่อนหน้านั้น ท่านทั้งหลายมิได้ประสบกับการถูกจองจำหรือ? ท่านทั้งหลายมิได้หลั่งเลือดท่ามกลางการด่าทอและคำดูหมิ่นหรือ? พี่น้องของเราบางคนไม่ได้เสียชีวิตอย่างกล้าหาญท่ามกลางความทุกข์ทรมานของพวกเขาหรือ? – นี่คือความสรรเสริญของเราในองค์พระผู้เป็นเจ้า! และนี่คือของขวัญของเรา! – แต่เนื่องจากความมั่นคงของเราไม่แน่นอนเพราะความไม่คงที่ของเรา และเราไม่สามารถกล่าวได้อย่างแน่ชัดว่าวันข้างหน้าจะนำอะไรมา; ดังนั้น ฉันจึงขอวิงวอนให้ท่านยืนหยัดเพื่อพระเจ้าด้วยความมั่นคงและไม่หวั่นไหว ร่วมกันต่อสู้ด้วยใจเดียวและจิตเดียวเพื่อความเชื่อในข่าวประเสริฐ ‘ไม่หวั่นไหวต่อความต่อต้านใดๆ’ (ฟิลิปปี 1:28), ‘และไม่ให้ใครมีเหตุที่จะสะดุดในสิ่งใดๆ’ (2 โครินธ์ 6:3), “แต่ในทุกสิ่ง จงแสดงตัวว่าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 6:4) ด้วยความเชื่อฟัง ความถ่อมใจ ความอ่อนโยน ความเอื้อเฟื้อ “ด้วยความอดทนอย่างยิ่ง; เพราะท่านทั้งหลายจำเป็นต้องมีความอดทน เพื่อเมื่อได้ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว ท่านทั้งหลายจะได้รับคำสัญญา “อีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผู้ที่จะมาจะมาถึง และจะไม่ล่าช้า” (ฮีบรู 10:36–37)

3. แต่หากพระองค์มาและไม่ล่าช้า แล้วทำไมเราจึง ‘ต้องท้อใจเพราะความทุกข์ยาก’ (เอเฟซัส 3:13) แทนที่จะพร้อมตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกวัน? – เพราะมีเขียนไว้ว่า: ‘หากเราตายกับพระองค์ เราก็จะมีชีวิตกับพระองค์ด้วย; หากเราทนทุกข์ เราก็จะครองราชย์กับพระองค์ด้วย; หากเราปฏิเสธพระองค์ พระองค์ก็จะปฏิเสธเราด้วย; หากเราไม่ซื่อสัตย์ พระองค์ก็ยังคงซื่อสัตย์อยู่ เพราะท่านไม่อาจปฏิเสธพระองค์ได้’ (2 ทิโมธี 2:11–13) ความสุขอันยิ่งใหญ่ที่ผู้เชื่อจะได้รับเมื่อได้เห็นพระเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์พร้อมกับทูตสวรรค์แห่งฤทธิ์เดชของพระองค์ ทรงเรียกพวกเขาสู่ความสุขที่บรรยายไม่หมด ทรงสวมมงกุฎให้พวกเขา และร่วมครองราชย์กับพวกเขาตลอดไปตลอดกาล? และในทางตรงกันข้าม ผู้ที่ไม่เชื่อในข่าวประเสริฐและละเมิดพระบัญญัติของพระองค์จะประสบกับความทุกข์ทรมานอย่างไร — ผู้ซึ่งตามที่เขียนไว้ว่า ‘จะรับโทษแห่งการทำลายนิรันดร์ ห่างไกลจากพระพักตร์ของพระองค์และจากพระสิริแห่งฤทธานุภาพของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมาเพื่อรับพระสิริในบรรดาผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ และเพื่อเป็นที่ประหลาดใจในหมู่ผู้ที่เชื่อทั้งหมด’ (2 เทสซาโลนิกา 1:9–10).

4. เมื่อเราใคร่ครวญเรื่องนี้ด้วยจิตใจและไตร่ตรอง ‘ให้เราชำระตัวเองให้บริสุทธิ์จากความมลทินทั้งทางกายและทางจิตวิญญาณ และทำให้ความบริสุทธิ์สมบูรณ์ด้วยความยำเกรงพระเจ้า’ (2 โครินธ์ 7:1) โดยมุ่งมั่นสู่สิ่งที่ดีที่สุดและก้าวไปสู่ความสมบูรณ์ (ฮีบรู 11:16; 6:1), ‘เกลียดความชั่วและยึดมั่นในความดี;

2133

□□□

6.

7.

□□□

□□□

□□□

□□□

4:8) และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ – ทั้งหมดเกินความคาดหมายของเรา ;
จนถึงขั้นที่เราไม่มีแรงพอที่จะเปล่งเสียงขอบคุณพระคุณของพระเจ้าอย่างสมพระเกียรติ
แม้เราจะรู้สึกถูกจำกัดและแบกรับภาระจากสถานการณ์เช่นนี้อยู่บ้าง แต่ลองพิจารณาดูว่ารางวัลนั้นคืออะไร –
และคำสรรเสริญใดสำหรับเรื่องนี้ที่ส่งขึ้นถึงพระเจ้า ?
แม้แต่เจ้าอาวาสของวัดเองก็ยังประหลาดใจว่า
สิ่งที่พวกเขาไม่มีกำลังพอจะทำ
พระเจ้าได้ทรงช่วยให้เราสำเร็จได้ เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ ?
เพื่อให้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้ปรากฏผ่านความเชื่อและความหวังของเรา
และดูเหมือนว่าสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในหมู่เราขณะนี้
มีความคล้ายคลึงอย่างมากกับสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงที่ชนชาติ
อิสราเอลพำนักอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
ขณะนี้เป็นปีที่สี่แล้วที่เราไม่ได้หว่านหรือเก็บเกี่ยว
แต่ตลอดระยะเวลานี้
พระเจ้าได้จัดหาอาหารให้เราอย่างไม่ขาดแคลน
พระองค์ไม่ได้ทรงโปรยมานนาลงมาจากสวรรค์
แต่ทรงเปิดคลังข้าวของผู้ที่มีมากพอที่จะเลี้ยงผู้หิวโหย
พระองค์ไม่ได้ทรงนำน้ำออกมาจากหิน
แต่ทรงเทไวน์จากภาชนะของผู้มีศรัทธาด้วยมือของพวกเขาเอง
และพระองค์ได้ประทานพรอื่นๆ อีกมากมายแก่เรา
ซึ่งไม่สมควรจะกล่าวถึงในขณะนี้
นี่ไม่ใช่เรื่องที่น่าอัศจรรย์หรือ น่าทึ่ง
หรือควรค่าแก่การสรรเสริญหรือ ? –
ข้าพเจ้าจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งด้วยถ้อยคำของอัครทูตว่า :
ว่าเรา ‘แม้จะยากจน แต่กลับทำให้คนมากมายร่ำรวย ;
แม้จะไม่มีอะไร แต่กลับมีทุกสิ่ง ’ (2 โครินธ์ 6:10)

14. นี่คือของขวัญจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตาของเรา
และนี่คือพระพรของพระองค์ ! และสิ่งที่น่ากลัวคือ
หากเราไม่ตระหนักถึงการที่พระองค์ได้ทรงให้เกียรติเราด้วยวิธีนี้ เราอาจทำให้ผู้ทรงเมตตาของเราไม่พอพระทัย –
แต่พี่น้องทั้งหลาย จงระมัดระวังเถิด , – ทุกคนร่วมกัน :
ทั้งผู้ที่อยู่ที่นี่และผู้ที่ไม่อยู่ –
ให้เราปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างจริงจัง
‘และให้เราหนุนใจกันด้วยความรักและกิจการดี ’ (ฮีบ . 10: 24),
อย่าให้ตัวเองใช้ชีวิตอย่างประมาท
อย่าให้ใจยอมแพ้ต่อความปรารถนาของเนื้อหนังและจิตใจ
อย่าให้ใจยอมแพ้ต่อการบ่นท้อ เหมือนผู้บ่นท้อในอดีต
อย่าลองใจพระเจ้าเหมือนผู้ลองใจในสมัยนั้น –
ว่าพระองค์อาจทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นให้เราในอนาคตหรือไม่
‘ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับผู้ที่เชื่อ ’ (มาระโก 9:22)
ตามที่เขียนไว้ เพราะหากเราเชื่ออย่างจริงใจ
พระเจ้าจะตามคำขอของเรา
มอบให้เราทุกสิ่งที่จำเป็นทั้งสำหรับความรอดของเราและสำหรับชีวิตทางกายของเรา
และเราจะผ่านพ้นทะเลทรายแห่งชีวิตนี้ไปได้อย่างสำเร็จ
ด้วยแสงสว่างแห่งความจริง ;
เราจะขับไล่ชนอมาเลคที่มองไม่เห็น
ด้วยอาวุธทางจิตวิญญาณที่ทรงพลัง ;
และเราจะเข้าสู่ไม่ใช่ดินแดนที่สัญญาไว้ —
เพราะเราไม่แสวงหาสิ่งที่ชั่วคราวและผ่านพ้นไป —
แต่เข้าสู่ราชอาณาจักรสวรรค์ ;

2140

□□□

287. □□□□

21. □□□□

23. ;
:
;
;
;
;
(63:8)
24. —
;
;
(6:14–17).
!
25. :
;
:
‘
’
“
”

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□

□□□

13. □□□□

□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□

296.

: **?**

296. 1)
: ? – 2)
?! ?!
– 3) [4, 94]

16. :
‘ ’ (16: 24)
;
–
?

17. ? –
‘
’ (8:18)
;
;

18. ดังนั้น เมื่อเราได้ทิ้งความลังเลใจทั้งสิ้นไปแล้ว ขอให้เราด้วยความอดทนของเรา ชนะจิตวิญญาณของเราเอง โดยรักษาตัวให้อยู่เหนือทุกการล่อลวงที่อาจเกิดขึ้น และไม่ยอมให้ความคิดใดมีอำนาจเหนือเรา เมื่อเพื่อทดสอบและสอนเรา พระองค์ทรงอนุญาตให้เหตุการณ์ที่น่าเศร้าบางอย่างเกิดขึ้นและทอดเงาลงบนชีวิตของเรา ; เพื่อให้เราเองก็มีความกล้าหาญที่จะกล่าวตามคำของอัครทูตว่า : ‘เราถูกทุกข์ทรมานในทุกทาง แต่ไม่ถูกบดขยี้ ; ถูกสับสน แต่ไม่สิ้นหวัง ; ถูกข่มเหง แต่ไม่ถูกทิ้งร้าง ; ถูกตีล้ม แต่ไม่ถูกทำลาย ; เสมอๆ นำความตายของพระเยซูคริสต์ไปทั่วร่างกาย’ (2 โครินธ์ 4:8–10); และเพื่อว่า เมื่อเราได้ทำให้พระเจ้าพอพระทัยด้วยจิตใจที่ดีงามและชีวิตที่เป็นระเบียบเรียบร้อยเช่นนี้ เราจึงจะได้เป็นผู้รับมรดกแห่งอาณาจักรสวรรค์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

***297.* ผู้เดินทางทุกคนทนทุกข์ยากด้วยความหวังที่จะได้พักผ่อน : เราเองก็จงทนทุกสิ่งด้วยความหวังที่จะได้พักผ่อนนิรันดร์ เพื่อพระเจ้าจะได้รับการถวายเกียรติผ่านทางเรา**

297. 1) ผู้เดินทางทุกคนทนทุกข์ยากลำบากด้วยความหวังในความพักผ่อน : ให้เราทุกคนทนทุกข์ด้วยความหวังในความพักผ่อนนิรันดร์ เพื่อพระเจ้าจะได้รับการถวายเกียรติผ่านทางเรา – 2) แต่เมื่อใดพระเจ้าจะได้รับการถวายเกียรติผ่านทางเรา ? – เมื่อการกระทำดีของเราถูกมองเห็น – และให้เราเป็นเช่นนั้น – 3) และเพื่อจุดประสงค์นี้ ให้เราเลียนแบบบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์ บรรดาอัครสาวก และองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง – 4) องค์พระผู้เป็นเจ้าได้อดทนต่อทุกสิ่งเพื่อเรา : ให้เราเองก็อดทนด้วย มิฉะนั้นจะไม่มีทางรอดสำหรับเรา – 5) ข้าพเจ้าได้อดทนแล้ว : จงถ่อมตัวลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าด้วย [4, 95]

19. ทุกคนที่เริ่มเดินทางไกลและยากลำบาก ต้องทำงานหนักและอดทน เผชิญกับความยากลำบากต่าง ๆ ของการเดินทาง แต่ด้วยความหวังในที่พักพิงอันสงบสุข พวกเขาจึงทนรับความทุกข์และเอาชนะความยากลำบาก ก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้งด้วยความกระตือรือร้นและแรงกายแรงใจทั้งหมด – และคำอุปมานี้สอนเราว่าอะไร ? ว่าเราเองก็กำลังเดินทางบนเส้นทางในชีวิตนี้ — เส้นทางที่แคบและเต็มไปด้วยความทุกข์ ยาวนานและยากลำบาก และทางนี้ไม่อาจเป็นอย่างอื่นได้ เพราะตลอดชีวิตของเรา เราต้องรักษาความบริสุทธิ์และความบริสุทธิ์ทางเพศ และปฏิบัติตามความยอมจำนนและความเชื่อฟัง ; และในขณะเดียวกัน ‘ให้ทิ้งทุกข้อโต้แย้งและทุกความโอหังที่ตั้งตัวขึ้นต่อต้านความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และนำทุกความคิดมาให้เป็นเชลยต่อความเชื่อฟังของพระคริสต์’ (2 โครินธ์ 10: 4–5), และทำทุกสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างแยกไม่ออกกับสิ่งนี้ ตามกฎเกณฑ์ของชีวิตนักบวช แต่แม้ในที่นี้เอง ก็มีจุดจบที่เปี่ยมด้วยพระพรอยู่ด้วย มันคืออะไร ? ชีวิตนิรันดร์

2158

□□□

และในอีกที่หนึ่ง : ‘ดังนั้น จงเป็นผู้ที่เลียนแบบพระเจ้าเหมือนลูกที่รักของพระองค์ และจงดำเนินชีวิตในความรัก เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงรักเรา และทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาและเครื่องถวายแด่พระเจ้า เป็นกลิ่นหอมที่ชื่นใจ ’ (เอเฟซัส 5:1–2).

22. ดังนั้น พระคริสต์จึงได้ถวายพระองค์เองแด่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาและเครื่องถวายเพื่อเรา ; ดังนั้น เราไม่ควรทนทุกข์เล็กน้อยเพื่อพระองค์ด้วยใจขอบคุณหรือ ? พระคริสต์ได้ทนรับคำด่าทอทุกชนิด ดังที่กล่าวไว้ว่า : ‘คำด่าทอของผู้ที่ด่าทอพระองค์ ได้ตกมาบนตัวข้าพเจ้า ’ (สดุดี 68:10); แล้วเราจะทนรับคำด่าทอและคำดูหมิ่นเพียงเล็กน้อยไม่ได้หรือ ? แล้วเราจะอยู่ร่วมกับผู้บริสุทธิ์ในอนาคตได้อย่างไร หากเราไม่เดินตามรอยเท้าของพวกเขา ? เราจะครองราชย์ร่วมกับพระคริสต์ได้อย่างไร หากเราไม่ปรับตัวให้สอดคล้องกับความตายของพระองค์และร่วมในความทุกข์ทรมานอันบริสุทธิ์ที่สุดของพระองค์ ? – ‘และหากผู้ชอบธรรมยังรอดได้ยาก แล้วผู้อธรรมและผู้ทำบาปจะปรากฏตัวอยู่ที่ใด ?’ (1 เปโตร 4:18). – ดูว่ามีการกล่าวไว้อย่างชัดเจนเพียงใดว่า ‘ผู้ชอบธรรมยังได้รับการช่วยให้รอดอย่างยากลำบาก ’ และผู้ที่ไม่มีความอดทน ไม่มีความอดกลั้น และยึดติดกับคำดูหมิ่นในอดีต — จนทำให้จิตใจร้อนรุ่มและวุ่นวาย ไม่มีความสันติกับพระเจ้า — ไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ชอบธรรมได้เลย – แล้วเขาจะได้รับการช่วยให้รอดได้ที่ไหน ? – ดังนั้น เราจึงถูกตัดขาดจากความสามัคคีของกลุ่มคิโนวิทส์โดยจำเป็น เพราะเราประพฤติตนเช่นนี้ใช่หรือไม่ ? และเมื่อเราจากไปจากที่นี่แล้ว เราจะไม่ตกอยู่ภายใต้การพิพากษาชั่วนิรันดร์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้หรือ ?

23. ในความบ้าคลั่งของฉัน ฉันกล่าวว่า : ฉันเองก็เคยเป็นนักบวชใหม่ไม่ใช่หรือ ? ฉันเคยมีเจ้าอาวาส ผู้ดูแลการเงิน ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณ และผู้เป็นบิดาทางกายภาพไม่ใช่หรือ ? ฉันเคยมีพี่น้องทางจิตวิญญาณและทางกายภาพไม่ใช่หรือ ? ฉันเคลื่อนไหวอยู่ท่ามกลางพวกเขาเหมือนอยู่ในไฟ ถูกโยนไปมาและติดอยู่ในสงครามกับวิถีชีวิตสองทางที่ขัดแย้งกัน แต่ข้าพเจ้าหาทางอื่นใดที่จะได้รับความรอดไม่ได้ นอกจากด้วยความอดทน การสารภาพบาปอย่างเหมาะสม และการยอมรับความผิดทั้งหมดไว้กับตนเอง : เพราะมิฉะนั้นแล้ว เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีจิตวิญญาณที่สงบสุขท่ามกลางความทุกข์โศก ‘ดังนั้น จงถ่อมตัวลงใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า ’ (1 เปโตร 5:6); และท่านจะพบความสงบและความเป็นอิสระจากความกังวล มีเขียนไว้ว่า : ‘บัดนี้เป็นเวลาที่พระเจ้าทรงพอพระทัย ; บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด ’ (2 โครินธ์ 6:2) ดังนั้น ขอให้เราทิ้งความหลอกลวงทั้งสิ้นออกจากจิตวิญญาณของเรา เรียนรู้ที่จะทำความดี และนำตัวเราเองมาถวายอย่างบริสุทธิ์ต่อหน้าพระองค์ผู้ทรงอวยพระเรา ก่อนที่วันอันน่าสะพรึงกลัวนั้นจะมาถึง ซึ่งเราต้องชี้แจงทุกคำพูดที่ไร้ประโยชน์ เพื่อว่าเมื่อเราจากโลกนี้ไป

2160

□□□

“□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

5.

‘’ (46:8)

;

?

:

‘’ (118:103).

—

—

302. **—**

:

302. 1)

–

:

– 2)

[4, 100]

6. □□□□

‘□□□

□□□

□□□

11.

305.

305. 1)

– 2)

– 3)

[4, 103]

12. □□□□□□□□
□□□□□□□

ุดขึ้น แต่ยังมีบางคนที่อยู่ในหมู่ท่านที่ยืนกรานในความดื้อรั้นและต่อต้านความจริง แต่ข้าพเจ้าผู้ต่ำต้อยนี้ไม่มีความผิดต่อเลือดของท่านทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าไม่เคยหยุดประกาศความจริงของพระเจ้าแก่ท่าน และได้เตือนไม่หยุดยั้งถึงดาบที่จะมาลงบนลูกหลานแห่งการกบฏ ‘หรือว่าเรากำลังยั่วยุองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ ? หรือว่าเราเป็นอาหารที่พระองค์ทรงโปรดปรานที่สุด ?’ (1 โครินธ์ 10:22) ‘เพราะมีขวานวางไว้ที่รากต้นไม้แล้ว ดังนั้น ต้นไม้ใดที่ไม่ให้ผลดี ก็จะถูกตัดลงและโยนลงในไฟ’ (มัทธิว 3:10) ท่านไม่กลัวตัวอย่างนี้หรือ ? ท่านไม่สั่นสะท้านต่อคำขู่ขามนี้หรือ ? ท่านไม่กลัวแม้กระทั่งความตาย ซึ่งเราจะต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในไม่ช้านี้หรือ ? เราจะเผชิญหน้ากับทูตสวรรค์ที่น่าสะพรึงกลัว ซึ่งมักมาพาเราออกจากร่างกายได้อย่างไร ? เราจะเดินทางไกลนั้นได้อย่างไร โดยไม่เตรียมเสบียงที่จำเป็นไว้ ? ด้วยจิตสำนึกที่ไม่บริสุทธิ์ เราจะยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ได้อย่างไร — ผู้ซึ่งทุกเข่าจะต้องก้มลง และทุกลิ้นจะต้องสารภาพ ? หากเราพบว่าตัวเองอยู่ในสภาพเช่นนั้นที่นั่น เราจะถูกส่งไปยังสถานที่ที่มีไฟที่ไม่ดับและหนอนที่ไม่ตาย ซึ่งที่นั่นมีแต่การร้องไห้และกัดฟัน

14. แต่เพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งนี้เกิดขึ้น ขอให้เรามาบูชาคุกเข่าลง และร้องไห้ต่อหน้าพระเจ้าผู้ดีของเรา โดยนำตัวเรามาถวายต่อพระองค์ด้วยการสารภาพ การวิงวอน การสำนึกผิด น้ำตา การอธิษฐาน การอดอาหาร ความบริสุทธิ์ และชีวิตที่ชอบธรรม เพราะพระองค์คือผู้ไถ่บาปของเรา ; และพระองค์ยังไม่ได้ปิดประตูความเมตตาของพระองค์ต่อเรา ; พระองค์ไม่ทรงหันหลังให้ผู้ที่หันมาหาพระองค์ แต่ทรงรับพวกเขาด้วยความเมตตา เช่นเดียวกับหญิงโสเภณี เช่นเดียวกับโจร เช่นเดียวกับบุตรที่หลงทาง มาเถิด ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทั้งหลาย ให้เราลุกขึ้น ให้เราตื่นตัว ให้เราตั้งใจทำสิ่งนี้ เพื่อว่า เช่นเดียวกับเด็กๆ ที่เรียนดีแล้ว เมื่อถูกปล่อยจากโรงเรียน ก็รีบกลับบ้านด้วยความยินดี เช่นนั้นเอง เราในฐานะศิษย์ผู้ซื่อสัตย์ของพระกิตติคุณ ที่ได้ละทิ้งชีวิตนี้แล้ว ก็จะได้ก้าวเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ด้วยความยินดี

306.

การสรรเสริญความเชื่อฟังว่าเป็นความพยายามที่ให้ผลมากที่สุด และการตักเตือนผู้ที่ไม่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟัง

306. 1) หลังจากที่ได้ยกย่องความเชื่อฟังว่าเป็นความพยายามที่ให้ผลมากที่สุด และได้ตำหนิผู้ที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟัง – 2) พระองค์ทรงกระตุ้นให้ผู้ติดตามของพระองค์มีความเชื่อฟังที่ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ โดยเตือนพวกเขาว่า ผู้ที่กำลังจะเสด็จมาจะมาถึงในไม่ช้า และจะประทานรางวัลแก่แต่ละคนตามการกระทำของพวกเขา [4, 104]

2174

15. □□□□

□□□

□□□

ดังนั้น ขอให้เราพยายามอย่างหนัก เพื่อว่าเมื่อได้ทุ่มเทเพื่อก้าวสู่ความดีแล้ว เราจะได้พบความสันติที่ไม่มีที่สิ้นสุด ; ขอให้เราร้องไห้ เพื่อว่าเราจะได้พบความสุขในองค์พระผู้เป็นเจ้า ; ขอให้เราอดทนต่อทางชีวิตที่แคบและเต็มไปด้วยความทุกข์ เพื่อว่าเราจะได้พบชีวิตที่สดชื่นซึ่งผุดขึ้นจากทางนั้น – และนี่คือข้อตกลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี่คือพรอันสูงส่งที่สุด : ผ่านความพยายามและความทุ่มเทเพียงเล็กน้อยในการแสวงหาคุณธรรม เพื่อบรรลุถึงพรอันไม่มีที่สิ้นสุดและนิรันดร์ – ขอให้เราทุกคนได้รับการพิจารณาว่าคู่ควรกับพรเหล่านั้น

308. ชีวิตของเราเหมือนการเดินทางข้ามทะเล

308. 1) ชีวิตของเราเหมือนการเดินทางข้ามทะเล – 2) จิตใจในฐานะผู้บังคับเรือควรนำเรือชีวิตให้แล่นไปอย่างไรเพื่อหลีกเลี่ยงการจม ? – 3) บทเรียนเหล่านี้ไม่เพียงแต่สำหรับเด็กเล็กเท่านั้น แต่ยังสำหรับผู้สูงอายุด้วย เพราะอันตรายก็อยู่ไม่ไกลจากพวกเขาเช่นกัน – 4) ดังนั้น เราจึงควรระมัดระวัง เพื่อไม่ให้สูญเสียสิ่งที่เราได้สะสมมาด้วยความยากลำบากเป็นเวลานาน [4, 106]

19. ชีวิตมนุษย์คือทะเลอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเราที่เข้าสู่ร่างกายนี้เหมือนกับการขึ้นเรือล่องไปในจิตใจของเรา ; และเราไม่ได้ล่องไปเพียงเป็นครั้งคราว เหมือนผู้ที่ล่องทะเลด้วยเรือธรรมดา ซึ่งบางครั้งล่องไป บางครั้งก็หลบเข้าท่าเรือ แต่เราล่องไปไม่หยุดหย่อน ทั้งวันทั้งคืน , ในสภาพอากาศเลวร้ายและพายุ ; และทะเลนี้เต็มไปด้วยอันตราย ไม่เพียงแต่อันตราย แต่ยังยาวไกล สอดคล้องกับระยะเวลาของชีวิตเรา ; และในทะเลนี้มีคลื่นน่าสะพรึงกลัวและรุนแรงมากมายที่ถูกปลุกเร้าโดยวิญญาณชั่วร้าย มีโจรสลัด —ปีศาจ —มากมายโจมตีเรา พยายามทำให้เราจมลง จนไม่อาจบรรยายได้ แล้วทำไมนักบุญเดวิดเมื่อเห็นสิ่งนี้ จึงร้องขึ้นในคำอธิษฐานว่า : ‘ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้า และจากน้ำลึก ; ขอให้น้ำพายุไม่ท่วมข้าพเจ้า และน้ำลึกไม่กลืนข้าพเจ้า และศัตรูของข้าพเจ้าไม่กล่าวร้ายต่อข้าพเจ้า’ (สดุดี 68:15–16) – หากแม้แต่ดาวิด ผู้เป็นชายผู้ยิ่งใหญ่และทรงพลัง ก็ยังหวาดกลัวและอธิษฐานว่าเขาจะไม่ถูกจมน้ำ – ถึงแม้เขาจะเคยประสบความทุกข์ทรมานจริง ๆ เมื่อหลับไป – แล้วเราผู้ต่ำต้อยจะพูดอย่างไร และเราต้องหวาดกลัวและอธิษฐานมากเพียงใด เพื่อไม่ให้ประสบชะตากรรมเดียวกัน ?

20. และจิตใจของเรา เหมือนผู้ถือหางเสือ เมื่อมันตื่นตัวและระมัดระวัง ก็จะป้องกันพายุแห่งความปรารถนาได้ โดยแทบไม่ถูกน้ำกระเซ็นจากความคิดที่โจมตี ; แต่เมื่อมันยอมแพ้ต่อความเกียจคร้านและความประมาท มันก็ยอมจำนนต่อความปรารถนา ซึ่งโจมตีมาด้วยกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวกราก ; และเมื่อถูกมันท่วมท้น มันก็ประสบกับอุบัติเหตุเรือล่มครั้งใหญ่และเต็มไปด้วยบาป ซึ่งแม้เพียงได้ยินก็รู้สึกน่าสงสาร

2178

□□□

□□□

□□□

□□□

‘□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□□□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

วันนี้ยังอยู่ แต่พรุ่งนี้ก็จะไม่มีอีกแล้ว ? พี่น้องลิเบรีอุสก็ถูกพาไปเช่นกัน และข่าวการจากไปของเขาได้บดขยี้จิตวิญญาณอันต่ำต้อยของฉัน : เพราะตามคำบอกเล่า เขาถูกพบในห้องขังของเขา หลังจากเสียชีวิตอย่างกะทันหัน นอนตะแคงเหมือนกำลังหลับ – นี่คือจุดจบของเขา ! – เราไม่ทราบว่าจุดจบของเราจะเป็นอย่างไร และไม่ทราบว่าเราจะตายด้วยวิธีใด : จะมาอย่างกะทันหัน หรือมีสัญญาณเตือนล่วงหน้า ? บนบกหรือในทะเล ? – เมื่อใดเราจะอยู่คนเดียว หรือถูกล้อมรอบด้วยพี่น้องของเรา ? ใครจะเข้าใจพระทัยของพระเจ้าได้ และใครเคยเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ เพื่อจะรู้วันและชั่วโมง สถานที่และวิธีที่เราจะจากไป ? – จริงๆ แล้ว ความแน่นอนของความตายนั้นน่าสะพรึงกลัว และน่าสะพรึงกลัวยิ่งนักที่จะตกอยู่ในมือของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลาย : ให้เราจงมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ จงระมัดระวังอยู่เสมอ และจงมุ่งมั่นทำงานที่พระเจ้าพอพระทัยอยู่เสมอ มีคนหนึ่งที่เขาว่าได้ตำแหน่งสูง ; อีกคนหนึ่งร่ำรวย ; และอีกคนหนึ่งถึงขั้นเป็นกษัตริย์ – แล้วทั้งหมดนี้มีความหมายอย่างไร ? – ทุกสิ่งล้วนผ่านพ้นไปเหมือนความฝัน : ‘พวกเขาหลับไปในความหลับ และทุกคนไม่พบความร่ำรวยใดในมือของพวกเขา ’ (สดุดี 74:6). ‘ความรุ่งโรจน์ทั้งหมดของมนุษย์ก็เหมือนดอกไม้ในทุ่ง ’ (อิสยาห์ 40:6). แต่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ได้ทำการซื้อที่น่าอัศจรรย์ – และได้รับตำแหน่งที่ไม่สามารถถูกพรากไปได้ แล้วตำแหน่งเหล่านั้นคืออะไร ? – บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้พลีชีพ บางคนเป็นนักบวช และบางคนอีก แม้จะเป็นตำแหน่งที่ต่ำที่สุดในบรรดาเหล่านี้ แต่ก็ยังคงเป็นตำแหน่งที่นำไปสู่ความรอด ชื่อของพวกเขาถูกบันทึกไว้ในหนังสือชีวิต ; ความรุ่งโรจน์ของพวกเขาไม่จางหาย ความสุขของพวกเขาไม่อาจบรรยายได้ ขอให้เราเองก็ตามแบบอย่างของพวกเขา และเราจะได้รับตำแหน่งหนึ่งในนี้อย่างแน่นอน : เพราะพระคุณไม่ถูกอิจฉา และสำหรับทุกคนที่ปรารถนา มันคือของขวัญอันดีของตนเอง — ทั้งผู้เล็กและผู้ใหญ่ ผู้ฉลาดและผู้โง่ ผู้สูงอายุและผู้เยาว์ แต่หากเราไม่ปฏิบัติตามแบบอย่างของพวกเขา เจ้าบ้านจะไม่รับเราเข้าสู่ห้องหอสมรสแห่งสวรรค์ และจะปิดประตูไว้ต่อหน้าเรา ‘วิบัติ ’ พระเจ้าตรัส ‘แก่ชายผู้ซึ่งบุตรมนุษย์ถูกทรยศผ่านทางเขา : จะดีกว่าสำหรับเขาหากเขาไม่เคยเกิดมาเลย ’ (มัทธิว 26:24) ทุกคนล้วนเข้าใจดีว่าคำพูดเหล่านี้ชี้ถึงผู้ทรยศ ; แต่คำพูดเหล่านี้สามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องกับใครก็ตามที่ทรยศต่อความรอดของตนเอง เราไม่คิดถึงการเสด็จมาของพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดอันยิ่งใหญ่ของเรา คือ พระเยซูคริสต์ หรือไม่ ? เราไม่ใคร่ครวญถึงการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวที่ผู้พิพากษาผู้ไม่เสื่อมสลายจะประกาศต่อทุกคนที่ยืนอยู่ทางซ้าย หรือไม่ ? เราไม่จินตนาการถึงไฟที่ดับไม่มอดและความทรมานอันไม่อาจจินตนาการได้ตลอดนิรันดร์ หรือไม่ ? ใครจะเข้าใจสิ่งนี้ได้ ?

2190

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

“□□□

□□□

□□□

321. **:**

321. 1) : – 2) : – 3) : 4) [4, 119]

4. —— —; ? ‘ ’ (. 10: 27), **5.** ‘ ’ ‘ ’ (68:33) ? – ‘ ’ (12: 14) – ; ; ; ; – ;

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

6:10–11);
49:15)
‘...
4:39)
?!
—
—
?
;
;
;
’(11:6)
13.
?
–
–
:
’
!
—

14.

325.

325.

[4, 123]

□□□

□□□

□□□

□□□

ได้ผูกมัด Gehenna ความเชื่อฟังสร้างปาฏิหาริย์ได้แม้ในหมู่ผู้ตาย : ดังที่ Akakios ยืนยัน เมื่อเขาตะโกนออกมาจากหลุมศพของเขา แต่ทำไมต้องพูดถึงทั้งสองเรื่องนี้ ? พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าเอง ‘ผู้เชื่อฟังจนถึงความตาย แม้กระทั่งความตายบนไม้กางเขน ’ ได้ทรงสำเร็จพระราชกิจแห่งความรอดสำหรับโลก นี่คือกิจการอันน่าอัศจรรย์และผลแห่งความเชื่อฟัง ท่านต้องการรู้ถึงผลร้ายที่เกิดจากความไม่เชื่อฟังหรือไม่ ? – จงระลึกถึงอาดัม ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและลิ้มรสผลไม้ต้องห้าม จนนำความตายมาสู่โลก ; จงระลึกถึงซาอูล ผู้ที่ไม่เชื่อฟังซามูเอลผู้ศักดิ์สิทธิ์ จนสูญเสียไม่เพียงแต่ราชอาณาจักร แต่ยังสูญเสียชีวิตบนภูเขาเกลโบ ; และจงระลึกถึงผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ซึ่งถูกผู้เผยพระวจนะเท็จหลอกลวง จนไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ และด้วยเหตุนี้จึงถูกโยนให้สิงโตกิน และเปโตร ผู้เป็นอัครสาวกผู้ได้รับพระพร ซึ่งด้วยความเคารพจึงปฏิเสธไม่ให้พระเจ้าล้างเท้าเขา เขาไม่ได้ยินหรือว่า : ‘หากเราไม่ล้างเท้าท่าน ท่านก็ไม่มีส่วนร่วมกับเรา ’ (ยอห์น 13:8) เช่นเดียวกัน ในชีวิตของนักบุญยูทิเมียม ผู้เลี้ยงสัตว์ที่ปฏิเสธที่จะเชื่อฟัง — ด้วยเหตุผลที่เขาถือว่าศักดิ์สิทธิ์ — ไม่ได้ตกเป็นเหยื่อของปีศาจทันที หรือ “ฟอง ” ของแม่ยายเขาหรือ ? นี่คือคำพิพากษาสำหรับผู้ที่ปฏิเสธการเชื่อฟังที่จำเป็นต่อพวกเขา สำหรับผู้กบฏ : ‘เพราะศิษย์ผู้กบฏทุกคนจะก่อให้เกิดการกบฏ ’; ‘พระเจ้าจะส่งทูตสวรรค์ผู้ไม่เมตตาไปต่อต้านเขา ’ (สุภาษิต 17:11)

16. โดยทั่วไปแล้ว เรา ‘เป็นส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเดียวในพระคริสต์ และเป็นสมาชิกของกันและกัน ’ (โรม 12:5): คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นตา คนหนึ่งเป็นหู ; คนหนึ่งเป็นจมูก และอีกคนหนึ่งเป็นลิ้น ; คนหนึ่งเป็นมือ และอีกคนหนึ่งเป็นเท้า หากสมาชิกทั้งหมดไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง แต่เริ่มทะเลาะกัน โดยตาเรียกร้องให้ฟัง หูเรียกร้องให้ดม จมูกเรียกร้องให้พูด ลิ้นเรียกร้องให้รู้สึก และมือเรียกร้องให้เดิน ร่างกายทั้งหมดจะไม่ตกอยู่ในความสับสนและแตกสลายไปหรือ ? หากเป็นเช่นนี้ ก็ให้แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง และใช้ของประทานที่พระเจ้าประทานให้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยระลึกไว้เสมอว่า ชะตากรรมของเราอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ไม่ใช่เพราะใครนั้นแล่นเรือในทะเล จึงทำให้จุดจบของเขาอยู่ที่นั่น หรือเพราะใครนั้นอยู่บนบก จึงทำให้ความตายรอคอยเขาอยู่ที่นั่น แต่เช่นเดียวกับที่พระเจ้าผู้ทรงดีของเรา ตั้งแต่การสร้างโลก ได้กำหนดเวลา สถานที่ และวิธีการตายของแต่ละคนไว้แล้ว ดังนั้นจุดจบของแต่ละคนก็จะมาถึงตามนั้น

2216

□□□

‘□□□

□□□

□□□

□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

จงถ่อมตัวลง ; ผู้ที่มีใจแข็งกระด้าง จงทำให้ใจอ่อนลง ; ผู้ที่ไม่สำนึกผิด จงสำนึกผิด ; ผู้ที่ไม่สารภาพบาป จงเริ่มสารภาพ ; ผู้ที่เกียจคร้าน จงเริ่มทำงาน ; ทุกคน จงจัดให้ทุกสิ่งถูกต้อง – และมุ่งมั่นทำความดี ข้าพเจ้าจะเพิ่มอีกสิ่งหนึ่ง : ผู้ที่ชื่นชอบผู้หญิง จงมีสติ ; อย่าคบหากับผู้หญิงบ่อยครั้ง หรือใช้เวลากับพวกเธอเป็นเวลานานเกินไป ; เพราะจากสิ่งนี้ ไฟแห่งบาปจะถูกจุดขึ้น ดังที่เราได้ยินในพระคัมภีร์ ซึ่งกล่าวว่า : ‘หากผู้ใดผูกไฟไว้ในอก เสื้อผ้าของเขาจะไม่ถูกเผาไหม้หรือ ? หรือใครจะเดินบนถ่านไฟร้อนได้โดยไม่ทำให้เท้าถูกเผา ? ก็เช่นเดียวกันกับผู้ใดที่เข้าไปหาภรรยาของผู้อื่น’ (สุภาษิต 6:27–29) แต่แม้หญิงพรหมจารีก็ถือเป็นหญิงที่แต่งงานแล้ว หากเธอได้เข้าสู่ชีวิตนักบวช เช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับคำปฏิญาณนักบวช — ซึ่งเจ้าบ่าวของเธอคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ – ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งนี้แก่ผู้ที่หลงทางไปมาและใช้ชีวิตตามใจชอบ สร้างข้ออ้างเพื่อความผิดบาปของตนเอง และลืมไปว่าพระเจ้าทรงบัญชาให้เราถอนแม้กระทั่งตาที่ก่อให้เกิดการล่อลวง (มัทธิว 5:29) ยิ่งไม่ต้องพูดถึงสิ่งอื่นใดอีก – และนี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการบอกกับท่าน : ‘เราผู้ที่มีกำลังควรทนต่อความอ่อนแอของผู้ที่ยังอ่อนแอ’ (โรม 15:1) และเป็นแบบอย่างแห่งความดีงามให้แก่ผู้ที่ยังไม่มั่นคง ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้เช่นนี้แล้วโดยพระคุณของพระคริสต์ ; แต่จงคงอยู่ในสภาพเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ – และท่านทั้งหลายจะได้รับการช่วยให้รอดในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

332.

โดยชี้ให้เห็นว่าเป้าหมายและกิจกรรมของชีวิตนักบวชนั้นเหนือกว่าทุกสถานะและชั้นชนอื่น ๆ และ – ว่ามันดึงดูดทุกคนให้มาสู่ชีวิตนี้ แม้จะมีความยากลำบาก – เขาจึงเชิญชวนผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรกับชีวิตนี้ให้ชื่นชมยินดีและขอบคุณพระเจ้า และพยายามเป็นนักบวชที่แท้จริง

332. 1) โดยชี้ให้เห็นว่าเป้าหมายและสิ่งที่แสวงหาในชีวิตนักบวชนั้นเหนือกว่าทุกสถานะและชั้นยศอื่น ๆ และ – 2) ว่ามันดึงดูดทุกคนให้มาสู่ตนเอง แม้จะมีความยากลำบาก – 3) เขาเชิญชวนเราให้ชื่นชมยินดีและถวายพระคุณแด่พระเจ้า สำหรับผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรแก่ชีวิตนี้ และให้พยายามเป็นนักบวชที่แท้จริง [4, 131]

6. ขอให้เราถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ที่เราได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะ ‘เลือกส่วนที่ดีกว่า’ และ ‘นั่งที่เท้าพระเยซูและฟังพระวจนะของพระองค์’ (ลูกา 10:39) ผู้อื่นต่างวุ่นวายและพูดถึงเรื่องต่างๆ มากมาย คือเรื่องภรรยาและลูกๆ เรื่องทรัพย์สินและเงินทอง ; แต่เรามีเพียงเรื่องเดียวที่ต้องกังวล คือทำอย่างไรให้พระเจ้าพอพระทัย ผู้อื่นทำสงครามเพื่อซีซาร์แห่งโลกนี้ และถูกบังคับในทุกทาง — แม้กระทั่งต้องหลั่งเลือด —

2224

□□□

□□□□□□□□□? □□□□□□□□
□□□□□□□□□

□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

‘□□□

งฉันกับท่านได้ ดังนั้น ฉันจึงเป็นพยานถึงความเชื่อมั่นของฉันว่าท่านก็รู้สึกเช่นเดียวกันต่อฉัน และว่าท่านไม่ผูกพันกับพ่อแม่ของท่าน ไม่ผูกพันกับพี่น้องของท่าน ไม่ผูกพันกับญาติของท่าน ไม่ผูกพันกับบ้านเกิดของท่าน หรือสิ่งใดที่มองเห็นได้ แต่ผูกพันกับพระเจ้าเท่านั้น และผ่านทางพระเจ้ามาสู่ความถ่อมตัวของฉัน และขอขอบคุณพระเจ้าในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ได้ทรงรวมเราเป็นหนึ่งกันเช่นนี้ เพื่อให้เราได้รักและได้รับการรักตอบ และได้เป็น ‘ร่างกายเดียวและวิญญาณเดียว’ เพราะ ‘เราได้รับการเรียกมาสู่ความหวังเดียวแห่งการเรียกของเรา’ (เอเฟซัส 4:4) ดังนั้น ขอให้เราชื่นชมยินดีและแบ่งปันความสุขกัน; และแม้บางครั้งข้าพเจ้าอาจต้องพูดกับท่านด้วยน้ำเสียงที่ตำหนิ ขอให้เราอย่าหันหลังให้กัน แต่ตามที่ควร ด้วยความรักและเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ขอให้เรารับการลงโทษด้วยความอดทน เพราะมีเขียนไว้ว่า: ‘ลูกเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการอบรมสั่งสอนของพระเจ้า และอย่าท้อใจเมื่อพระองค์ทรงตักเตือนเจ้า เพราะพระเจ้าทรงอบรมสั่งสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และทรงตีสอนลูกทุกคนที่พระองค์ทรงรับไว้’ (สุภาษิต 3:11–12) และอัครทูตได้เพิ่มเติมว่า: ‘หากท่านทนรับการตีสอนได้ พระเจ้าก็กำลังปฏิบัติต่อท่านเหมือนลูกชาย เพราะมีลูกชายคนใดบ้างที่พ่อของเขาไม่ตีสอน? แต่หากท่านไม่ได้รับการตีสอน—ซึ่งทุกคนล้วนได้มีส่วนร่วม—แล้วท่านก็เป็นผู้ล่วงประเวณี ไม่ใช่ลูกชาย’ (ฮีบรู 12:7–8)

14. นอกจากนี้ ความร่ำรวย อำนาจ และสิ่งอื่น ๆ ที่ผู้คนปรารถนา ไม่ได้มาโดยง่าย แต่ต้องใช้ความพยายามและความเหน็ดเหนื่อยอย่างมาก: ใครจะคิดได้จริง ๆ ว่าการบรรลุถึงพระเจ้าและรางวัลอันศักดิ์สิทธิ์จะเป็นเรื่องที่ง่ายและสบายใจ แทนที่จะเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความพยายามและความเหน็ดเหนื่อยอย่างไม่มีที่สิ้นสุด? และสมมติฐานเช่นนี้ไม่ใช่หลักฐานของความไร้เดียงสาอย่างสุดขีดและความมองไม่ไกลหรือ? – ทำไมเราจึงได้ยินว่า ‘เราต้องเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าผ่านความทุกข์ยากมากมาย’ (กิจการ 14:22) และว่า ‘ประตูนั้นแคบและทางนั้นยากลำบากที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์’ (มัทธิว 7:14)? และเหตุผลนี้คืออะไร? – เพราะเราเองไม่ต้องการจะอยู่ต่อในชีวิตที่ไร้กังวลและความสุขอันไม่มีขอบเขต ซึ่งได้รับมอบให้เราตั้งแต่แรกในสวนเอเดน; แต่ด้วยความโง่เขลาของเราเอง เราได้เลือกที่จะตกลงสู่ชีวิตปัจจุบันนี้ ซึ่งเต็มไปด้วยความปรารถนาและความทุกข์ทรมาน และเราไม่สามารถกลับไปยังที่นั่นได้อีก เว้นแต่ต้องผ่านโรงเรียนแห่งความทุกข์ยาก ตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ‘ผู้ซึ่งเพื่อความสุขที่ตั้งไว้เบื้องหน้าพระองค์ ได้ทนรับไม้กางเขน โดยไม่สนใจความอับอาย’ (ฮีบรู 12:2) นอกจากนี้ เนื่องจากความทุกข์ยากเพื่อพระเจ้านั้น

2230

□□□